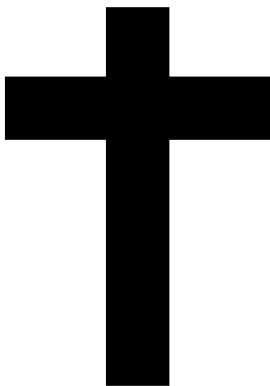

Biblia Traducerea
Fidela

The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Biblia Traducerea Fidela **The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela** **translation**

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crișan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9

Contents

Matei	1
Marcu	51
Luca	82
Ioan	136
Faptele	176
Romani	229
1 Corinteni	251
2 Corinteni	272
Galateni	286
Efeseni	293
Filipeni	301
Coloseni	307
1 Tesaloniceni	312
2 Tesaloniceni	317
1 Timotei	320
2 Timotei	326
Titus	330
Filimon	333
Evrei	335
Iacov	352
1 Petru	358
2 Petru	364
1 Ioan	368
2 Ioan	374
3 Ioan	375
Iuda	376
Apocolipsa	378

Matei

1 Cartea nașterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2 Avraam a născut pe Isaac; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob a născut pe Iuda și pe frații lui;

3 Și Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar; și Fares a născut pe Esrom; și Esrom a născut pe Aram;

4 Și Aram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe Naason; și Naason a născut pe Salmon;

5 Și Salmon a născut pe Boaz din Rahab; și Boaz a născut pe Obed din Rut; și Obed a născut pe Isai;

6 Și Isai a născut pe David, împăratul; și David, împăratul, a născut pe Solomon din cea care a fost soția lui Urie;

7 Și Solomon a născut pe Roboam; și Roboam a născut pe Abia; și Abia a născut pe Asa;

8 Și Asa a născut pe Iosafat; și Iosafat a născut pe Ioram; și Ioram a născut pe Ozia;

9 Și Ozia a născut pe Ioatam; și Ioatam a născut pe Ahaz; și Ahaz a născut pe Ezechia;

10 Și Ezechia a născut pe Manase; și Manase a născut pe Amon; și Amon a născut pe Iosia;

11 Și Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, pe timpul strămutării în Babilon.

12 Și după ce au fost strămuțați în Babilon, Iehonia

a născut pe Salatiel; și Salatiel a născut pe Zorobabel;

13 Și Zorobabel a născut pe Abiud; și Abiud a născut pe Eliachim; și Eliachim a născut pe Azor;

14 Și Azor a născut pe Sadoc; și Sadoc a născut pe Achim; și Achim a născut pe Eliud;

15 Și Eliud a născut pe Eleazar; și Eleazar a născut pe Matan; și Matan a născut pe Iacob;

16 Și Iacob a născut pe Iosif, soțul Mariei, din care a fost născut Isus, care este numit Cristos.

17 Așadar, toate generațiile de la Avraam până la David au fost paisprezece generații; și de la David până la strămutarea în Babilon au fost paisprezece generații; și de la strămutarea în Babilon până la Cristos, sunt paisprezece generații.

18 Și nașterea lui Isus Cristos a fost astfel: Pe când Maria, mama lui, era logodită cu Iosif, înainte ca să fie ei împreună, ea s-a aflat însărcinată din Duhul Sfânt.

19 Atunci Iosif, soțul ei, fiind drept și nevoind să o facă de rușine înaintea lumii, a vrut să divorțeze de ea pe ascuns.

20 Dar pe când se gândea el la acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat într-un vis, spunând: Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, soția ta; fiindcă ce a fost conceput în ea este din Duhul Sfânt.

21 Și ea va naște un Fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el va salva pe poporul

său de păcatele lor.

²² Și toată aceasta s-a făcut ca să se împlinescă ce fusese rostit de Domnul prin profetul, care a spus:

²³ Iată, o fecioară va fi însărcinată și va naște un fiu și îi vor pune numele Emanuel, care tradus este: Dumnezeu cu noi.

²⁴ Apoi Iosif, trezindu-se din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului și a luat la el pe soția sa;

²⁵ Dar nu a cunoscut-o, până după ce ea a născut pe fiul ei primul născut; și i-a pus numele ISUS.

2

¹ Iar după ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului Irod, iată, au venit niște magi din răsărit la Ierusalim,

² Zicând: Unde este cel ce s-a născut Împărat al iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm lui.

³ Dar Irod, împăratul, auzind, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el.

⁴ Și după ce a adunat pe toți preoții de seamă și pe scribii poporului, a căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască Cristos.

⁵ Și i-au spus: În Betleemul Iudeii, fiindcă astfel este scris prin profetul:

⁶ Și tu, Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești cel mai neînsemnat dintre prinții lui Iuda; fiindcă din tine va ieși un Conducător, care va conduce poporul meu Israel.

⁷ Atunci Irod, după ce a chemat în ascuns pe magi, a aflat de la ei în amănunțime timpul când s-a arătat steaua.

⁸ Și i-a trimis la Betleem, spunând: Mergeți și cercetați amănunțit despre copil; și după ce îl veți fi găsit, dați-mi de știre din nou, ca să vin și eu să mă închin lui.

⁹ După ce l-au auzit pe împăratul, au plecat; și iată, steaua, pe care au văzut-o în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra locului, unde era copilul.

¹⁰ Când au văzut steaua, s-au bucurat cu nespus de mare bucurie.

¹¹ Și când au intrat în casă, au văzut pe copil cu Maria, mama lui și s-au prosternat și i s-au închinat; și deschizându-și tezaurele, i-au oferit daruri: aur și tămâie și smirnă.

¹² Și, fiind avertizați de Dumnezeu în vis să nu se întoarcă la Irod, s-au întors în țara lor pe altă cale.

¹³ Și după ce au plecat, iată, îngerul Domnului se arată lui Iosif în vis, spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și fugi în Egipt și stai acolo până îți voi trimite eu vorbă; fiindcă Irod va căuta copilul, să îl nimicească.

¹⁴ După ce s-a ridicat, a luat copilul și pe mama lui în noapte și a plecat în Egipt.

¹⁵ Și a fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se împlinescă ce fusese spus de Domnul prin profetul, care a spus: Am chemat pe fiul meu

din Egipt.

¹⁶ Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit de magi, s-a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, conform timpului pe care îl aflate în amănunțime de la magi.

¹⁷ Atunci s-a împlinit ce fusese spus de către Ieremia, profetul, zicând:

¹⁸ O voce s-a auzit în Rama, tânguire și plângere și jale mare: Rahela jelindu-și copiii și refuzând să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.

¹⁹ Dar după ce Irod a murit, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,

²⁰ Spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și du-te în țara lui Israel; fiindcă au murit cei ce căutau să ia viața copilului.

²¹ Și s-a ridicat și a luat copilul și pe mama lui și a venit în țara lui Israel.

²² Dar când a auzit că Arhelus domnește în Iudeea în locul tatălui său, Irod, i-a fost teamă să se ducă acolo; totuși fiind avertizat de Dumnezeu în vis, s-a dus în părțile Galileii.

²³ Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret; ca să se împlinească ce fusese spus prin profeți: El se va chema Nazarinean.

3

¹ Și în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând în pustia Iudeii,

² Și spunând: Pocățiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.

³ Fiindcă acesta este cel despre care fusese spus de profetul Isaia, zicând: Vocea unuia strigând în pustie, Pregătiți calea Domnului, faceți cărările lui drepte.

⁴ Și acest Ioan își avea haina din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul mijlocului său; și mâncarea lui era lăcuste și miere sălbatică.

⁵ Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată regiunea de jur împrejurul Iordanului,

⁶ Și erau botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁷ Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei venind la botezul lui, le-a spus: O pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?

⁸ Faceți de aceea roade cuvenite pocăinței.

⁹ Și nu vă gândiți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din aceste pietre.

¹⁰ Iar acum, securea deja este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea, fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

¹¹ Eu, într-adevăr, vă botez cu apă pentru pocăință; dar cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, ale cărui sandale nu sunt demn să le duc; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc;

¹² Acela a cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime aria și își va aduna grâul în grânar; dar pleava o va arde cu foc de nestins.

¹³ Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, să fie botezat de el.

¹⁴ Dar Ioan l-a oprit, spunând: Eu am nevoie să fiu botezat de tine și tu vii la mine?

¹⁵ Și Isus răspunzând, i-a zis: Lasă acum, fiindcă astfel ni se cuvine a împlini toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

¹⁶ Și Isus, după ce a fost botezat, a ieșit din apă îndată; și iată, cerurile i s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și așezându-se ușor pe el.

¹⁷ Și iată, o voce din cer a spus: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

4

¹ Atunci a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să fie ispitit de diavolul.

² Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.

³ Și când ispititorul a venit la el, i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă pâini.

⁴ Dar el a răspuns și a zis: Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

⁵ Atunci diavolul l-a luat sus în sfânta cetate și l-a așezat pe un turn al templului.

⁶ Și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine; și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră.

⁷ Isus i-a spus: Din nou este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

⁸ Din nou diavolul l-a luat sus pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor;

⁹ Și i-a spus: Toate acestea îți le voi da, dacă te prosterni și mi te închini.

¹⁰ Atunci Isus i-a spus: Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeuului tău și numai lui să îi servești.

¹¹ Atunci diavolul l-a lăsat; și iată, îngeri au venit și i-au servit.

¹² Și Isus, auzind că Ioan fusese aruncat în închisoare, a plecat în Galileea.

¹³ Și părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ținuturile lui Zabulon și Nefali;

¹⁴ Ca să se îplinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:

¹⁵ Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

¹⁶ Poporul care ședea în întuneric a văzut o mare lumină; și celor ce ședea în ținutul și în umbra morții, le-a răsărit lumina.

¹⁷ De atunci Isus a început să predice și să spună: Pocăți-

vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.

18 Și Isus, trecând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

19 Și le-a spus: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

20 Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

21 Și mergând de acolo, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui Zebedei, și pe Ioan, fratele său, în corabie cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele; și i-a chemat.

22 Și îndată au lăsat corabia și pe tatăl lor și l-au urmat.

23 Și Isus străbătea toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.

24 Și faima lui s-a dus în toată Siria; și aduceau la el pe toți bolnavii, ce sufereau de diferite boli și chinuri și pe cei posedați de draci și pe lunatici și pe paralizați; și el îi vindeca.

25 Și l-au urmat mulțimi mari de oameni din Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și de dincolo de Iordan.

5

1 Și văzând mulțimile, a urcat pe munte; și pe când ședea, discipolii lui au venit la el;

2 Și el și-a deschis gura și i-a învățat, spunând:

3 Binecuvântați sunt cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerului.

4 Binecuvântați sunt cei ce jelesc, pentru că ei vor fi mângâiați.

5 Binecuvântați sunt cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul.

6 Binecuvântați sunt cei ce flămânzesc și însetează după dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

7 Binecuvântați sunt cei milostivi, pentru că ei vor obține milă.

8 Binecuvântați sunt cei cu inima pură, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu.

9 Binecuvântați sunt cei ce fac pace, pentru că ei vor fi chemați copiii lui Dumnezeu.

10 Binecuvântați sunt cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerului.

11 Binecuvântați sunteți când, din cauza mea, vă vor ocări și vă vor persecuta și vor spune orice fel de rău, cu falsitate, împotriva voastră.

12 Bucurați-vă și veseliți-vă peste măsură, pentru că mare este răsplata voastră în cer; fiindcă tot așa i-au persecutat pe profeții care au fost înainte de voi.

13 Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi sărată? Nu mai este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată sub picioarele oamenilor.

14 Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe deal nu

poate fi ascunsă.

15 Nici nu aprind oamenii candela și o pun sub oboroc, ci pe sfeșnic; și aceasta dă lumină tuturor celor din casă.

16 Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl vostru care este în cer.

17 Să nu gândiți că am venit să distrug legea sau profeții; nu am venit să distrug, ci să împlinesc.

18 Fiindcă adevărat vă spun: Până cerul și pământul vor trece, o iotă sau o frântură de literă nu va trece nicidecum din lege, până totul va fi împlinit.

19 De aceea, oricine va strica una dintre cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni astfel, va fi chemat cel mai mic în împărăția cerului; dar oricine le va împlini și îi va învăța pe alții, acela va fi chemat mare în împărăția cerului.

20 Căci vă spun că: Dacă dreptatea voastră nu va întrece dreptatea scribilor și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

21 Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu ucizi; și oricine va ucide va fi sub amenințarea judecății.

22 Dar eu vă spun că: Oricine este mânjos fără motiv pe fratele său, va fi sub amenințarea judecății; și oricine va spune fratelui său: Raca, va fi sub amenințarea consiliului; dar oricine va spune: Nebunule, va fi sub amenințarea focului iadului.

23 De aceea, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta,

24 Lasă-ți darul acolo, înaintea altarului și du-te întâi de te împacă cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul.

25 Învoiește-te repede cu potrivnicul tău, pe când ești cu el pe cale; ca nu cumva potrivnicul să te predea judecătorului și judecătorul să te predea executorului și să fii aruncat în închisoare.

26 Adevărat îți spun: Nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti cel din urmă bănuț.

27 Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu comiți adulter;

28 Dar eu vă spun că: Oricine se uită la o femeie pentru a o pofti, a comis deja adulter cu ea în inima lui.

29 Și dacă ochiul tău cel drept te poticnește, scoate-l și aruncă-l de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad.

30 Și dacă mâna ta cea dreaptă te poticnește, taie-o și arunc-o de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad.

31 S-a spus că: Oricine va divorța de soția lui, să îi dea o carte de despărțire.

32 Dar eu vă spun: Oricine va divorța de soția lui, ex-ceptând cauza curviei, o face

să comită adulter; și oricine se va căsători cu cea care este divorțată, comite adulter.

³³ Din nou, ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu juri fals, ci împlinește jurămintele tale față de Domnul;

³⁴ Dar eu vă spun: Nu jurați niciodată; nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu;

³⁵ Nici pe pământ, pentru că este sprijinul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.

³⁶ Să nu juri nici pe capul tău, pentru că nu poți face un singur păr alb sau negru.

³⁷ Dar cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; dar ce este mai mult decât acestea vine din rău.

³⁸ Ați auzit că s-a spus: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.

³⁹ Dar eu vă spun: Nu vă împotriviți celor ce vă fac rău; ci oricui te va lovi peste obrazul tău drept, întoarce-i și pe celălalt.

⁴⁰ Și dacă vreunul voiește să meargă la judecată cu tine și să îți ia cămașa, lasă-i și haina.

⁴¹ Și cu cel ce te va constrânge să mergi o milă, mergi cu el două.

⁴² Celui ce îți cere, dă-i; și celui ce voiește să se împrumute de la tine, nu îi întoarce spatele.

⁴³ Ați auzit că s-a spus: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul tău.

⁴⁴ Dar eu vă spun: Iubiți pe dușmanii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți

bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă folosesc cu dispreț și vă persecută;

⁴⁵ Ca să fiți copiii Tatălui vostru care este în cer, pentru că el face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepți.

⁴⁶ Fiindcă, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac și vameșii la fel?

⁴⁷ Și dacă salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? Nu fac și vameșii astfel?

⁴⁸ De aceea fiți desăvârșiți, chiar așa cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit.

6

¹ Aveți grijă să nu faceți milosteniile voastre înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu aveți răsplată de la Tatăl vostru care este în cer.

² De aceea când faci milostenii, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe străzi, ca să aibă glorie de la oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

³ Ci tu, când faci milostenii, să nu știe stânga ta ce face dreapta,

⁴ Pentru ca milosteniile tale să fie în taină; și Tatăl tău care vede în taină, el însuși îți va răsplăti pe față.

⁵ Și când te rogi, să nu fii ca fățarnicii, pentru că lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să poată

fi văzuți de oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

⁶ Dar tu, când te rogi, intră în cămăruța ta și după ce ai închis ușa ta, roagă-te Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.

⁷ Iar când vă rugați, nu folosiți repetiții deșarte, ca păgânii; fiindcă ei gândesc că pentru multa lor vorbire vor fi ascultați.

⁸ De aceea nu vă asemănați cu ei; fiindcă Tatăl vostru știe de care lucruri aveți nevoie, mai înainte ca să i le cereți voi.

⁹ De aceea astfel să vă rugați: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie numele tău.

¹⁰ Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ.

¹¹ Pâinea noastră zilnică, dă-ne-o nouă astăzi.

¹² Și ne iartă nouă datoriile noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri.

¹³ Și nu ne duce pe noi în ispită, ci scapă-ne de rău, pentru că a ta este împărăția și puterea și gloria pentru totdeauna. Amin.

¹⁴ Căci dacă iertați oamenilor fărădelegile lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta.

¹⁵ Dar dacă nu iertați oamenilor fărădelegile lor, nici Tatăl vostru nu va ierta fărădelegile voastre.

¹⁶ Mai mult, când postiți, nu fiți posomorâți ca fățarnicii; fiindcă își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

¹⁷ Dar tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața;

¹⁸ Ca să nu le arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.

¹⁹ Nu vă strângeți tezaure pe pământ, unde le strică molia și rugina și unde hoții le sapă și le fură;

²⁰ Ci strângeți-vă tezaure în cer, unde nici molia și nici rugina nu le strică și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.

²¹ Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.

²² Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău va fi plin de lumină.

²³ Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea dacă lumina ce este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul acela!

²⁴ Nimeni nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține la unul și va disprețui pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu și mamonei.

²⁵ Din această cauză vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât mâncarea și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

²⁶ Uitați-vă la păsările cerului, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră și

nici nu adună în grânare; totuși Tatăl vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși decât ele?

²⁷ Care dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate adăuga un cot la statura lui?

²⁸ Și de ce vă îngrijați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție la crinii câmpului cum cresc; nu ostenesc, nici nu torc;

²⁹ Și totuși vă spun că: Nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre ei.

³⁰ Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, nu cu atât mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

³¹ De aceea nu vă îngrijați, spunând: Ce vom mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

³² (Fiindcă toate acestea neamurile le caută); Fiindcă Tatăl vostru ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea.

³³ Dar căutați întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate acestea vă vor fi adăugate.

³⁴ De aceea nu vă îngrijați de ziua de mâine; fiindcă ziua de mâine se va îngriji de ale ei. Ajunge zilei răutatea ei.

7

¹ Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

² Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura la rândul vostru.

³ Dar de ce te uiți la paiul care este în ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care este în propriul tău ochi?

⁴ Sau cum poți spune fratelui tău: Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău ochi?

⁵ Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

⁶ Nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă sfâșie.

⁷ Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide;

⁸ Fiindcă oricine cere, primește; și cine caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

⁹ Sau care este omul acela dintre voi, căruia, dacă îi cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?

¹⁰ Sau dacă îi cere un pește, îi va da un șarpe?

¹¹ Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în cer, va da lucruri bune celor ce i le cer.

¹² De aceea toate lucrurile, pe care voiți să vi le facă oamenii, faceți-le și voi la fel; fiindcă aceasta este legea și profetii.

¹³ Intrați pe poarta cea strâmtă, pentru că largă este poarta și lată este calea care duce la nimicire și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Fiindcă strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc.

15 Păziți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.

16 După roadele lor îi veți cunoaște. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din ciulini?

17 Tot așa, fiecare pom bun aduce rod bun; dar pomul rău face rod rău.

18 Un pom bun nu poate face rod rău, niciun pom rău nu face rod bun.

19 Fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

20 Așadar după roadele lor îi veți cunoaște.

21 Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui meu care este în cer.

22 Mulți îmi vor spune în acea zi: Doamne, Doamne, nu am profetit în numele tău? Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut multe lucrări minunate în numele tău?

23 Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la mine, voi, cei care lucrați nelegiuire.

24 De aceea pe oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, îl voi asemăna cu un om înțelept, care și-a zidit casa pe stâncă;

25 Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și nu a căzut pentru că

a fost fondată pe stâncă.

26 Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip;

27 Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și a căzut și prăbușirea ei a fost mare.

28 Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus aceste cuvinte, că oamenii au rămas înmărmuriți de doctrina lui;

29 Fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum scribii.

8

1 Când a coborât el de pe munte, mari mulțimi l-au urmat.

2 Și iată, un lepros a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.

3 Și Isus întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc; fii curățit. Și îndată a fost curățită lepra lui.

4 Și Isus i-a spus: Vezi să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului și oferă darul pe care Moise l-a poruncit ca mărturie pentru ei.

5 Și pe când Isus intra în Capernaum, a venit la el un centurion, implorându-l,

6 Și spunând: Doamne, servitorul meu zace paralizat în casă, chinuit cumplit.

7 Și Isus i-a spus: Eu voi veni și îl voi vindeca.

8 Și centurionul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt demn să intri sub acoperișul meu,

ci spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

⁹ Fiindcă și eu sunt om sub autoritate, având sub mine soldați; și spun unuia: Du-te și se duce; și altuia: Vino și vine; și robului meu: Fă aceasta și face.

¹⁰ Când a auzit Isus, s-a minunat și a spus celor ce îl urmau: Adevărat vă spun, nu am găsit așa o credință nici chiar în Israel.

¹¹ Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și se vor așeza cu Avraam și Isaac și Iacob în împărăția cerului.

¹² Dar copiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹³ Și Isus a spus centurionului: Du-te și ți se va face cum ai crezut. Și servitorul lui a fost vindecat în ora aceea.

¹⁴ Și când a ajuns Isus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și cu febră.

¹⁵ Și i-a atins mâna și a lăsat-o febra; și s-a ridicat și le-a servit.

¹⁶ Și când s-a înserat, au adus la el pe mulți posedați de draci; și a scos duhurile prin cuvânt și a vindecat pe toți bolnavii;

¹⁷ Ca să se împlinescă ce fusese spus prin Isaia, profetul, care a zis: El însuși a luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre.

¹⁸ Și când a văzut Isus mulțimi mari în jurul lui, a poruncit să meargă de cealaltă parte.

¹⁹ Și un anume scrib a venit și i-a spus: Învățătorule, te voi urma oriunde vei merge.

²⁰ Și Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.

²¹ Și un altul dintre discipolii săi i-a spus: Doamne, lasă-mă întâi să mă duc și să îl înmormântez pe tatăl meu.

²² Dar Isus i-a spus: Urmează-mă! Și lasă morții să își înmormânteze morții.

²³ Și după ce s-a îmbarcat într-o corabie, discipolii săi l-au urmat.

²⁴ Și iată, s-a stârnit pe mare o furtună puternică încât corabia era acoperită de valuri, dar el dormea.

²⁵ Și discipolii lui au venit la el și l-au trezit, spunând: Doamne, salvează-ne, pierim.

²⁶ Iar el le-a spus: De ce sunteți fricoși, puțin credincioșilor? Apoi ridicându-se, a muștrat vânturile și marea; și s-a făcut o liniște mare.

²⁷ Iar oamenii se minunau, spunând: Ce fel de om este acesta, că până și vânturile și marea ascultă de el?

²⁸ Și când a ajuns el de partea cealaltă în ținutul Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi posedați de draci, foarte periculoși, ieșind din morminte, încât nimeni nu era în stare să treacă pe acea cale.

²⁹ Și iată, strigau, spunând: Ce avem noi de a face cu tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chiniești înainte de timp?

³⁰ Și mai departe de ei era o turmă cu mulți porci păscând.

³¹ Așa că dracii îl implorau, spunând: Dacă ne scoți din ei, lasă-ne să ne ducem în turma de porci.

³² Și le-a spus: Duceți-vă. Și după ce au ieșit, s-au dus în turma de porci; și iată, toată turma de porci s-a aruncat furios în jos, pe râpă, în mare și au pierit în ape.

³³ Și cei care îi pășteau au fugit; și, ducându-se în cetate au povestit tot și cele întâmplate cu cei posedați de draci.

³⁴ Și, iată, toată cetatea a ieșit să îl întâmpine pe Isus; și când l-au văzut, l-au implorat să plece din ținuturile lor.

9

¹ Și s-a îmbarcat într-o corabie și a trecut dincolo și a intrat în cetatea sa.

² Și iată, i-au adus un paralytic, zăcând pe un pat; și Isus, văzând credința lor, a spus paralyticului: Îndrăznește, fiule; păcatele tale îți sunt iertate.

³ Și iată, unii dintre scribi au spus în ei înșiși: Acesta blasfemiază.

⁴ Și Isus, cunoscându-le gândurile, a spus: Pentru ce gândiți voi rău în inimile voastre?

⁵ Fiindcă ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și umblă?

⁶ Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (atunci i-a spus

paralyticului): Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.

⁷ Și s-a ridicat și s-a dus acasă.

⁸ Iar mulțimile văzând, s-au minunat și au glorificat pe Dumnezeu, care a dat astfel de putere oamenilor.

⁹ Și pe când trecea Isus pe acolo, a văzut un om, numit Matei, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el sculându-se, l-a urmat.

¹⁰ Și s-a întâmplat că, pe când ședea Isus la masă în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut cu el și cu discipolii lui.

¹¹ Și când au văzut fariseii, au spus discipolilor lui: De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?

¹² Dar când a auzit Isus, le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.

¹³ Dar mergeți și învățați ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu; fiindcă nu am venit să chem pe cei dreți, ci pe păcătoși la pocăință.

¹⁴ Atunci au venit la el discipolii lui Ioan, spunând: De ce noi și fariseii postim des, dar discipolii tăi nu postesc?

¹⁵ Și Isus le-a răspuns: Pot jeli însoțitorii mirelui cât timp este mirele cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

¹⁶ Și nimeni nu pune un petec de stofă nouă la o haină veche; fiindcă umplutura ia din haină și ruptura se face mai rea.

¹⁷ Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel

burdufurile se sparg și vinul se varsă și burdufurile sunt distruse; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

18 Pe când le spunea el acestea, iată, a venit un anumit conducător și i s-a închinat, spunând: Fiica mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți mâna peste ea și va trăi.

19 Și Isus s-a ridicat și l-a urmat la fel și discipolii lui.

20 Și iată, o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, a venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui;

21 Fiindcă spunea în ea însăși: Dacă mă voi atinge doar de haina lui, voi fi sănătoasă.

22 Dar Isus s-a întors și când a văzut-o a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă. Și femeia a fost făcută sănătoasă din acea oră.

23 Și când a intrat Isus în casa conducătorului și a văzut pe cei ce cântau din fluier și mulțimea făcând gălăgie,

24 Le-a spus: Dați-vă la o parte, fiindcă fetița nu este moartă, ci doarme. Iar ei au râs în batjocură de el.

25 Dar după ce oamenii au fost scoși afară, a intrat și a luat-o de mână și fetița s-a ridicat.

26 Și faima acestui *lucru* s-a răspândit în tot ținutul acela.

27 Și pe când Isus pleca de acolo, doi orbi l-au urmat strigând și spunând: Fiul lui David, ai milă de noi.

28 Și după ce a intrat în casă,

orbii au venit la el; și Isus le-a spus: Credeți că pot face aceasta? Ei i-au spus: Da, Doamne.

29 Atunci le-a atins ochii, spunând: Fie-vă conform credinței voastre.

30 Și le-au fost deschise ochii; și Isus le-a poruncit cu strictețe, spunând: Vedeti, nimeni să nu știe.

31 Dar după ce au ieșit, au răspândit faima lui în tot ținutul acela.

32 Pe când ieșeau, iată, au adus la el un om mut, posedat de un drac.

33 Și după ce dracul a fost scos, mutul a vorbit; și mulțimile se minunau, spunând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel.

34 Dar fariseii spuneau: Scoate dracii cu prințul dracilor.

35 Și Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.

36 Dar când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele, pentru că erau căzute de oboseală și risipite, ca niște oi neavând niciun păstor.

37 Atunci le-a spus discipolilor săi: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini.

38 Implorați, de aceea, pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

10

1 Și după ce i-a chemat la el pe cei doisprezece dis-

cipoli ai săi, le-a dat autoritate împotriva duhurilor necurate, să le scoată și să vindece fiecare boală și fiecare neputință.

² Și numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Primul, Simon, care este numit Petru și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zebedei și Ioan, fratele lui;

³ Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov al lui Alfeu și Levi numit și Tadeu;

⁴ Simon Canaanitul și Iuda Iscariot, care l-a și trădat.

⁵ Pe aceștia doisprezece Isus i-a trimis înainte și le-a poruncit, spunând: Nu mergeți pe calea neamurilor și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor.

⁶ Ci mai degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel.

⁷ Și mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este aproape.

⁸ Vindecați bolnavii, curățiți leproșii, înviați morții, scoateți draci; în dar ați primit, în dar să dați.

⁹ Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre,

¹⁰ Nici traistă pentru călătorie, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiege; fiindcă lucrătorul este demn de hrana lui.

¹¹ Și în orice cetate sau sat intrați, cercetați cine este demn acolo; și rămâneți acolo până când plecați.

¹² Și când intrați într-o casă, salutați-o.

¹³ Și dacă este demnă casa,

pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este demnă, pacea voastră să se întoarcă la voi.

¹⁴ Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, când plecați din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

¹⁵ Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru ținutul Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât pentru acea cetate.

¹⁶ Iată, eu vă trimit înainte ca oi în mijlocul lupilor; de aceea fiți înțelepți ca șerpii și inocenți ca porumbeii.

¹⁷ Dar păziți-vă de oameni, fiindcă vă vor preda consilierilor și vă vor biciui în sinagogile lor;

¹⁸ Și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor și a neamurilor.

¹⁹ Dar când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum sau ce veți spune, fiindcă vi se va da în acea oră ce veți spune.

²⁰ Fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.

²¹ Și frate va preda la moarte pe frate și tatăl pe copil și copiii se vor ridica împotriva părinților și vor face să fie uciși.

²² Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce îndură până la sfârșit, acela va fi salvat.

²³ Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă

spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va fi venit Fiul omului.

²⁴ Discipolul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său.

²⁵ Ajunge discipolului să fie ca învățătorul său și robului ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebug, cu cât mai mult pe cei din casa lui?

²⁶ De aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi cunoscut.

²⁷ Ce vă spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, predicați pe acoperișul caselor.

²⁸ Și nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu sunt în stare să ucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă de cel care este în stare să nimicească deopotrivă și sufletul și trupul în iad.

²⁹ Nu se vând două vrăbii cu un ban? Și totuși niciuna din ele nu cade pe pământ fără cunoștința Tatălui vostru.

³⁰ Dar până și perii capului vostru, toți vă sunt numărați.

³¹ De aceea nu vă temeți, voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

³² De aceea oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

³³ Dar pe oricine mă va nega înaintea oamenilor, pe acela îl voi nega și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

³⁴ Să nu gândiți că am venit să trimit pace pe pământ; nu

am venit să trimit pace, ci sa-
bie.

³⁵ Fiindcă am venit să întorc pe om împotriva tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale.

³⁶ Și dușmanii omului vor fi cei din casa lui.

³⁷ Cel ce iubește tată sau mamă mai mult decât pe mine, nu este demn de mine; și cel ce iubește fiu sau fiică mai mult decât pe mine, nu este demn de mine.

³⁸ Și cel ce nu își ia crucea și nu mă urmează, nu este demn de mine.

³⁹ Cel ce își găsește viața, și-o va pierde; și cel ce își pierde viața pentru mine, o va găsi.

⁴⁰ Cel ce vă primește pe voi, mă primește pe mine; și cel ce mă primește pe mine, îl primește pe cel ce m-a trimis.

⁴¹ Cel ce primește un profet în numele unui profet, va primi răsplata unui profet; și cel ce primește pe un om drept în numele unui om drept, va primi răsplata unui om drept.

⁴² Și oricine va da să bea unuia din acești micuți doar un pahar cu apă rece în numele unui discipol, adevărat vă spun, nicidecum nu își va pierde răsplata.

11

¹ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus de poruncit celor doisprezece discipoli ai săi, că a plecat de acolo să învețe pe oameni și să predice în cetățile lor.

² Iar când a auzit Ioan din închisoare faptele lui Cristos, a trimis pe doi dintre discipolii săi,

³ Și i-au spus: Tu ești cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

⁴ Isus a răspuns și le-a zis: Mergeți și arătați-i din nou lui Ioan cele ce auziți și vedeți;

⁵ Orbii își primesc vederea și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți și surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.

⁶ Și binecuvântat este oricine nu se va poticni de mine.

⁷ Și pe când se duceau, Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?

⁸ Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

⁹ Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.

¹⁰ Fiindcă acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

¹¹ Adevărat vă spun: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Baptist; cu toate acestea, cel mai mic în împărăția cerului este mai mare decât el.

¹² Și din zilele lui Ioan Baptist până acum, împărăția cerului suferă violență și oamenii violenți o iau cu forța.

¹³ Fiindcă toți profetii și legea au profetizat până la Ioan.

¹⁴ Și dacă voiți să primiți, acesta este Ilie care trebuia să vină.

¹⁵ Cine are urechi de auzit, să audă.

¹⁶ Dar cu ce voi asemăna această generație? Este asemănătoare copilașilor șezând în piețe și strigând la tovarășii lor,

¹⁷ Și spunând: V-am cântat din fluiet și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu v-ați jelit.

¹⁸ Fiindcă a venit Ioan, nici mâncând nici bând și ei spun: Are drac.

¹⁹ Fiul omului a venit mâncând și bând și ei spun: Iată, un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Totuși, înțelepciunea este justificată prin copiii ei.

²⁰ Atunci a început să le reproșeze cetăților în care fuseseră făcute cele mai multe din faptele lui puternice, pentru că nu s-au pocăit.

²¹ Vai ție, Corazin! Vai ție, Betsaida! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu pânză de sac și cenușă.

²² Dar vă spun: Pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru voi.

²³ Și tu, Capernaum, care ești înălțat până la cer, vei fi doborât până în iad, căci, dacă în Sodoma ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în tine, ar fi rămas până

astăzi.

²⁴ Dar vă spun: Pentru ținutul Sodomei va fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru tine.

²⁵ În timpul acela, Isus a răspuns și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de la cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor.

²⁶ Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.

²⁷ Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să i-l reveleze.

²⁸ Veniți la mine toți cei ce sunceți și sunceți greu împovărați și eu vă voi da odihnă.

²⁹ Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine, pentru că eu sunt blând și umil în inimă; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

³⁰ Fiindcă jugul meu este ușor și sarcina mea este ușoară.

12

¹ În timpul acela, Isus trecea în sabbat prin lan; și discipolii lui erau flămânzi și au început să smulgă spice și să le mănânce.

² Dar când fariseii au văzut, i-au spus: Iată, discipolii tăi fac ce nu este legiuit să facă în sabbat.

³ Dar el le-a spus: Nu ați citit ce a făcut David, când a

flămânzit el și cei ce erau cu el?

⁴ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, ceea ce nu îi era legiuit să mănânce, nici celor ce erau cu el, decât numai preoților?

⁵ Sau nu ați citit în lege, că în sabbate, preoții în templu pângăresc sabbatul și sunt nevinovați?

⁶ Dar vă spun că aici este unul mai mare decât templul.

⁷ Dar dacă ați fi știut ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu, nu ați fi condamnat pe cei nevinovați.

⁸ Fiindcă Fiul omului este Domn și al sabbatului.

⁹ Și după ce a plecat de acolo, a intrat în sinagoga lor;

¹⁰ Și iată, era un om care avea o mână uscată. Și l-au întrebat, spunând: Este legiuit a vindeca în sabbate? Ca să îl acuze.

¹¹ Iar el le-a spus: Cine este acel om dintre voi care, dacă are o oaie și ea cade într-o groapă în sabbat, să nu o apuce și să o ridice?

¹² Cu cât mai de preț este atunci un om decât o oaie? De aceea este legiuit a face bine în sabbate.

¹³ Atunci i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el a întins-o și a fost refăcută complet, ca cealaltă.

¹⁴ Atunci fariseii ieșind, au ținut sfat împotriva lui, cum să îl nimicească pe Isus.

¹⁵ Dar Isus știind aceasta, a plecat de acolo; și mulțimi mari l-au urmat și i-a vindecat pe toți.

16 Și le-a poruncit să nu îl facă cunoscut;

17 Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:

18 Iată, servitorul meu, pe care l-am ales; preaiubitul meu în care sufletul meu își găsește toată plăcerea; voi pune duhul meu peste el și va arăta judecată neamurilor.

19 Nu se va certa, nici nu va striga; nici nu îi va auzi nimeni vocea pe străzi.

20 Nu va rupe o trestie frântă și nu va stinge un fitil fumegând, până ce va trimite judecată pentru victorie.

21 Și în numele lui se vor încrede neamurile.

22 Atunci i-a fost adus unul posedat de un drac, orb și mut; și Isus l-a vindecat, așa că cel orb și mut, deopotrivă vorbea și vedea.

23 Și toți oamenii erau uimiți și spuneau: Nu este acesta fiul lui David?

24 Dar fariseii auzind, au spus: Acesta nu scoate draci decât cu Beelzebub, prințul dracilor.

25 Și Isus, știind gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustiiată; și fiecare cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu va sta în picioare.

26 Și dacă Satan scoate pe Satan, este dezbinat împotriva lui însuși; cum va sta așadar împărăția lui în picioare?

27 Și dacă eu prin Beelzebub scot draci, copiii voștri prin cine îi scot? Din această cauză ei vor fi judecătorii voștri.

28 Dar dacă eu scot draci prin Duhul lui Dumnezeu, atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.

29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare? Și după aceea îi va jefui casa.

30 Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31 Din această cauză vă spun: Orice păcat și orice blasfemie vor fi iertate oamenilor; dar blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor.

32 Și oricui vorbește un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar oricui vorbește împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat nici în această lume, nici în cea care vine.

33 Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat; fiindcă pomul se cunoaște după rodul lui.

34 Pui de vipere, cum puteți spune lucruri bune, fiind răi? Fiindcă din abundența inimii vorbește gura.

35 Omul bun, din tezaurul bun al inimii scoate lucruri bune; iar omul rău, din tezaurul rău scoate lucruri rele.

36 Dar vă spun că: De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vor vorbi, vor da socoteală în ziua judecării.

37 Fiindcă prin cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat.

38 Atunci unii dintre scribi și dintre farisei au răspuns,

zicând: Învățătorule, voim să vedem un semn de la tine.

³⁹ Dar răspunzând, le-a zis: O generație vicleană și aduțeră caută un semn; și semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona;

⁴⁰ Fiindcă, așa cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pânțele balenei, tot așa Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.

⁴¹ Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici este unul mai mare decât Iona.

⁴² Împărăteasa sudului se va ridica la judecată cu această generație și o va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici este unul mai mare decât Solomon.

⁴³ Și, când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate căutând odihnă și nu găsește.

⁴⁴ Atunci spune: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, o găsește goală, măturată și înfrumusețată.

⁴⁵ Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a aceluia om devine mai rea decât cea dintâi. Chiar așa va fi și cu această generație stricată.

⁴⁶ Pe când vorbea el încă oamenilor, iată, mama și frații lui stăteau afară în picioare, dorind să vorbească cu el.

⁴⁷ Atunci cineva i-a spus: Iată, mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să vorbească cu tine.

⁴⁸ Dar el a răspuns și a zis celui ce i-a vorbit: Cine este mama mea? Și cine sunt frații mei?

⁴⁹ Și și-a întins mâna spre discipolii săi și a spus: Iată, mama mea și frații mei!

⁵⁰ Fiindcă oricine va face voia Tatălui meu care este în cer, acesta este fratele meu și soră și mamă.

13

¹ Și în aceeași zi, Isus a ieșit din casă și ședea lângă mare.

² Și mulțimi mari s-au adunat la el, așa că a intrat într-o corabie și a șezut; și toată mulțimea stătea în picioare pe țarm.

³ Și le-a vorbit multe lucruri în parabole, spunând: Iată, un semănător a ieșit să semene;

⁴ Și pe când semăna el, câteva semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat.

⁵ Și câteva au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau pământ mult; și imediat au răsărit, pentru că nu au avut adâncime a pământului.

⁶ Și când soarele a fost sus, au fost pârlite; și pentru că nu aveau rădăcină, s-au uscat.

⁷ Și câteva au căzut între spini; și spinii au crescut și le-au înăbușit.

⁸ Dar câteva au căzut în pământ bun și au dat rod, una o sută, alta șazeci și alta treizeci.

⁹ Cine are urechi de auzit, să audă.

¹⁰ Și discipolii au venit și i-au spus: De ce le vorbești în parabole?

¹¹ Iar el a răspuns și le-a zis: Pentru că vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției cerului, dar lor nu le este dat.

¹² Fiindcă celui ce are i se va da și va avea din abundență; dar celui ce nu are, de la el se va lua și ce are.

¹³ Din această cauză le vorbesc în parabole, pentru că ei văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

¹⁴ Și în ei este împlinită profeția lui Isaia, care spune: Cu auzul veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe.

¹⁵ Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat și urechile lor sunt greoaie la auzire și au închis ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec.

¹⁶ Dar binecuvântați sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud.

¹⁷ Fiindcă adevărat vă spun că mulți profeti și oameni drepti au dorit să vadă ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă ce auziți voi și nu au auzit.

¹⁸ Voi așadar ascultați parabola semănătorului.

¹⁹ Orice om când aude cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și răpește

ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel ce a primit sămânța lângă drum.

²⁰ Iar cel ce a primit sămânța în locuri pietroase, acesta este cel ce aude cuvântul și îl primește imediat cu bucurie;

²¹ Dar nu are rădăcină în el, ci ține până la un timp; și când se întâmplă necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnește.

²² Și cel ce a primit sămânța între spini, acesta este cel ce aude cuvântul; și îngrijorarea acestei lumi și înșelătoria bogățiilor înăbușă cuvântul și el devine neroditor.

²³ Dar cel ce a primit sămânța în pământul bun, acesta este cel ce aude cuvântul și înțelege; care de asemenea aduce rod și face unul o sută, altul șaiszeci, altul treizeci.

²⁴ Le-a pus înainte altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în câmpul lui.

²⁵ Dar, pe când dormeau oamenii, a venit dușmanul lui și a semănat neghine în grâu și a plecat.

²⁶ Iar când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, atunci au apărut și neghinele.

²⁷ Așa că robii stăpânului au venit și i-au spus: Domnule, nu ai semănat sămânță bună în câmpul tău? De unde are așadar neghine?

²⁸ El le-a spus: Un dușman a făcut aceasta. Iar robii i-au spus: Voiești dar să mergem să le strângem?

29 Dar el a spus: Nu; ca nu cumva, strângând neghinele să dezrădăcinați și grâul împreună cu ele.

30 Lăsați-le să crească împreună amândouă până la seceriș; și la timpul secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți întâi neghinele și legați-le în snopi să le ardeți; dar grâul adunați-l în grânarul meu.

31 A pus înaintea lor altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă unui grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său;

32 Care, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar după ce a crescut, este cea mai mare între ierburi și se face un copac, încât păsările cerului vin și cuibăresc în ramurile lui.

33 Le-a spus altă parabolă: Împărăția cerului se aseamănă cu dospeala, pe care o femeie a luat-o și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până a dospit totul.

34 Toate acestea le-a spus Isus mulțimilor în parabole; și fără parabolă nu le vorbea.

35 Ca să se îplinească ce fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide gura în parabole; voi rosti lucruri ținute în taină de la întemeierea lumii.

36 Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă; și discipolii lui au venit la el, spunând: Explică-ne parabola neghinelor din câmp.

37 Iar el a răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului;

38 Câmpul este lumea; sămânța bună sunt copiii împărăției; dar neghinele sunt copiii celui rău.

39 Iar dușmanul care i-a semănat este diavolul; secerișul este sfârșitul lumii; și secerătorii sunt îngerii.

40 Așadar după cum neghinele sunt strânse și arse în foc, așa va fi la sfârșitul acestei lumi.

41 Fiul omului va trimite înainte pe îngerii săi și vor strânge din împărăția lui toate cele ce poticnesc și pe cei ce fac nelegiuire;

42 Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

43 Atunci cei drepte vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

44 Din nou, împărăția cerului este asemănătoare unui tezaur ascuns într-un câmp; pe care, când un om îl găsește îl ascunde și de bucuria lui se duce și vinde tot ce are și cumpără câmpul acela.

45 Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu un om, un comerciant, care caută perle frumoase;

46 Care după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și a vândut tot ce a avut și a cumpărat-o.

47 Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu o plasă aruncată în mare și care a adunat din fiecare fel,

14

48 Pe care, după ce a fost plină, au scos-o la țarm și au șezut și au strâns în vase ce era bun, dar au aruncat ce era stricat.

49 Astfel va fi la sfârșitul lumii; îngerii vor ieși și vor reteza pe cei stricați din mijlocul dreptilor,

50 Și îi vor arunca în cup-torul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

51 Isus le-a spus: Ați înțeles toate acestea? Ei i-au spus: Da, Doamne.

52 Atunci el le-a spus: Din această cauză fiecare scrib învățat despre împărăția cerului este asemănător unui om gospodar, care scoate din tezaurul lui lucruri noi și vechi.

53 Și s-a întâmplat că după ce a terminat Isus parabolele acestea, a plecat de acolo.

54 Și după ce a venit în patria sa, îi învăța în sinagoga lor, într-atât că ei erau înmărmuriți și spuneau: De unde are acest om această înțelepciune și faptele puternice?

55 Nu este acesta fiul tâmplarului? Nu este mama lui numită Maria; și frații lui, Iacov și Iose și Simon și Iuda?

56 Și nu sunt toate surorile lui cu noi? Atunci de unde are acest om toate acestea?

57 Și s-au poticnit de el. Dar Isus le-a spus: Un profet nu este disprețuit decât în patria sa și în casa lui.

58 Și nu a făcut multe fapte puternice acolo din cauza ne-credinței lor.

1 În acel timp, Irod, tetrarhul, a auzit de faima lui Isus;

2 Și a spus servitorilor săi: Acesta este Ioan Baptist. El a înviat dintre morți; și din această cauză se arată fapte puternice în el.

3 Fiindcă Irod prinsese pe Ioan și îl legase și îl pusese în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său, Filip.

4 Fiindcă Ioan i-a spus: Nu îți este legiuit să o ai.

5 Și voind să îlucidă, se temea de mulțimi, pentru că îl considerau *pe Ioan* ca profet.

6 Dar când s-a ținut ziua nașterii lui Irod, fiica Irodiadei a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod.

7 De aceea el i-a promis cu jurământ că îi va da orice va cere.

8 Și fiind instruită dinainte de mama ei, a spus: Dă-mi aici, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.

9 Și împăratul s-a întristat; cu toate acestea, din cauza jurământului și a celor ce ședea la masă cu el, a poruncit să i-l dea.

10 Și a trimis și a decapitat pe Ioan în închisoare.

11 Și capul lui a fost adus pe o tavă și dat fetei; și l-a dus mamei ei.

12 Și discipolii lui au venit și au luat trupul și l-au îngropat și s-au dus și i-au spus lui Isus.

13 Isus, când a auzit, a plecat de acolo cu o corabie într-un loc pustiu, deoparte; și când oamenii au auzit, l-au urmat pe jos afară din cetăți.

14 Și Isus a mers și a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

15 Și pe când se făcea seară, discipolii lui au venit la el, spunând: Acesta este un loc pustiu și timpul este de acum trecut; trimite oamenii ca să se ducă prin sate și să își cumpere de mâncare.

16 Dar Isus le-a spus: Ei nu trebuie să plece; dați-le voi să mănânce.

17 Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.

18 Și el a spus: Aduceți-le aici la mine.

19 Și a poruncit mulțimilor să șadă pe iarbă și a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer a binecuvântat; și frângând a dat pâinile discipolilor, iar discipolii mulțimilor.

20 Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile rămase douăsprezece coșuri pline.

21 Și cei ce mâncaseră erau cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii.

22 Și imediat Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o corabie și să treacă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el dădea drumul mulțimilor.

23 Și după ce a dat drumul mulțimilor, a urcat pe un munte să se roage, la o parte; și pe când s-a făcut seară, era acolo singur.

24 Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată

de valuri; fiindcă vântul era împotriva.

25 Și Isus a mers la ei în a patra gardă din noapte, umblând pe mare.

26 Și când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat, spunând: Este un duh; și de frică au strigat.

27 Dar imediat Isus le-a vorbit, spunând: Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți!

28 Și Petru i-a răspuns și a zis: Doamne, dacă ești tu, cheamă-mă să vin la tine pe apă.

29 Iar el a spus: Vino! Și coborând din corabie, Petru a umblat pe apă să meargă la Isus.

30 Dar văzând vântul furtunos, i-a fost teamă; și începând să se scufunde a strigat, spunând: Doamne, salvează-mă.

31 Și imediat Isus a întins mâna și l-a apucat și i-a spus: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

32 Și după ce au intrat în corabie, vântul a încetat.

33 Atunci cei ce erau în corabie au venit și i s-au închinat, spunând: Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu.

34 Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului.

35 Și când bărbații din locul acela l-au recunoscut, au trimis în întreg ținutul acela de jur împrejur și au adus la el pe toți cei ce erau bolnavi.

36 Și l-au implorat ca numai să se atingă de marginea hainei lui; și toți câți s-au atins au fost complet

însănătoșiți.

15

¹ Atunci au venit la Isus scribi și farisei care erau din Ierusalim, spunând:

² De ce discipolii tăi încalcă tradiția bătrânilor? Fiindcă nu își spală mâinile când mănâncă pâine.

³ Iar el a răspuns și le-a zis: De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu datorită tradiției voastre?

⁴ Fiindcă Dumnezeu a poruncit, spunând: Onorează pe tatăl și pe mama ta; și, Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară.

⁵ Dar voi spuneți: Oricine ar spune tatălui ori mamei: Orice ți-ar fi de folos la mine este un dar;

⁶ Și astfel va fi liber să nu onoreze pe tatăl și pe mama lui. Astfel ați făcut porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza tradiției voastre.

⁷ Fățarnicilor, bine a profețit Isaia despre voi, spunând:

⁸ Acest popor se apropie de mine cu gura lor și mă onorează cu buzele lor; dar inima lor este departe de mine.

⁹ Dar în zadar mi se închină, învățând pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor.

¹⁰ Și a chemat mulțimea și le-a spus: Auziți și înțelegeți;

¹¹ Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.

¹² Atunci au venit discipolii lui și i-au spus: Știi că fariseii s-au poticnit după ce au auzit acest cuvânt?

¹³ Dar el a răspuns și a zis: Orice plantă pe care nu a sădit-o Tatăl meu cel ceresc, va fi dezrădăcinată.

¹⁴ Lăsați-i; ei sunt călăuze oarbe ale orbilor. Și dacă orbul călăuzește pe orb, vor cădea amândoi în groapă.

¹⁵ Atunci Petru a răspuns și i-a zis: Explică-ne parabola aceasta.

¹⁶ Și Isus a spus: Sunteți și voi încă fără de înțelegere?

¹⁷ Încă nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pântece și apoi este aruncat afară în hazna?

¹⁸ Dar cele care ies din gură vin din inimă; și ele spurcă omul.

¹⁹ Fiindcă din inimă ies gânduri rele, ucideri, adultere, curvii, hoții, mărturii false, blasfemii;

²⁰ Acestea sunt cele ce spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.

²¹ Atunci Isus a ieșit de acolo și s-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

²² Și iată, o femeie din Canaan a ieșit din aceleași ținuturi și a strigat către el, spunând: Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un drac.

²³ Dar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și discipolii lui, venind la el, l-au implorat, spunând: Trimite-o de aici fiindcă strigă după noi.

²⁴ Iar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.

²⁵ Atunci ea a venit și i s-

a închinat, spunând: Doamne, ajută-mă.

²⁶ Iar el a răspuns și a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței.

²⁷ Dar ea a spus: Adevărat, Doamne, totuși cățeei mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.

²⁸ Atunci Isus a răspuns și i-a zis: O, femeie, mare este credința ta, făcă-ți-se precum voiești. Și fiica ei a fost vindecată din ora aceea.

²⁹ Și Isus a plecat de acolo și a venit lângă marea Galileii; și a urcat pe munte și a șezut acolo.

³⁰ Și au venit la el mulțimi mari, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alții; și i-au aruncat la picioarele lui Isus și i-a vindecat;

³¹ Încât mulțimea se minuna, văzând că muții vorbesc, ciungii sunt făcuți sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd; și glorificau pe Dumnezeuul lui Israel.

³² Atunci Isus i-a chemat pe discipolii săi și a spus: Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce; și refuz să le dau drumul postind, ca nu cumva să cadă de oboseală pe cale.

³³ Și discipolii săi i-au spus: De unde să luăm așa multe pâini în pustie, încât să săturăm așa mulțime mare?

³⁴ Și Isus le-a spus: Câte pâini aveți? Și au răspuns: Șapte și câțiva peștișori.

³⁵ Și a poruncit mulțimii să sadă jos pe pământ.

³⁶ Și a luat cele șapte pâini și peștii, a adus mulțumiri, a frânt și le-a dat discipolilor lui; și discipolii, mulțimilor.

³⁷ Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile care au rămas șapte coșuri pline.

³⁸ Și cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copii.

³⁹ Și a dat drumul mulțimilor și s-a îmbarcat într-o corabie și a venit în ținuturile Magdalei.

16

¹ Fariseii și cu saducheii au venit; și ispitindu-l, îi cereau să le arate un semn din cer.

² Iar el a răspuns și le-a zis: Când este seară spuneți: Vine vreme frumoasă, pentru că cerul este roșu.

³ Și dimineța: Astăzi vine furtună, fiindcă cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți să o deosebiți; dar semnele timpurilor nu le puteți?

⁴ O generație stricată și adulteră caută un semn; dar semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona. Și i-a lăsat și a plecat.

⁵ Și când discipolii lui au ajuns de cealaltă parte, uitaseră să ia pâini.

⁶ Atunci Isus le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de dospeala fariseilor și a saducheilor.

⁷ Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că nu am luat pâini.

⁸ Iar Isus înțelegând le-a spus: Puțin credincioșilor, de

ce discutați între voi că nu ați luat pâini?

⁹ Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele cinci pâini ale celor cinci mii și câte coșuri ați luat?

¹⁰ Nici de cele șapte pâini ale celor patru mii și câte coșuri ați luat?

¹¹ Cum nu înțelegeți că nu despre pâini vă vorbeam, ci ca să vă păziți de dospeala fariseilor și a saducheilor?

¹² Atunci au înțeles că nu le-a poruncit să se păzească de dospeala pâinii, ci de doctrina fariseilor și a saducheilor.

¹³ Când Isus a venit în părțile Cezareii Filipi, a întrebat pe discipolii săi, spunând: Cine spun oamenii că sunt eu, Fiul omului?

¹⁴ Iar ei au spus: Unii, Ioan Baptist; și alții, Ilie; și alții, Ieremia, sau unul dintre profeți.

¹⁵ Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu?

¹⁶ Și Simon Petru a răspuns și a zis: Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.

¹⁷ Și Isus a răspuns și i-a zis: Binecuvântat ești Simon Bar-Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în cer.

¹⁸ Și de asemenea îți spun că tu ești Petru și pe această stâncă voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor învinge.

¹⁹ Și îți voi da cheile împărăției cerului; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.

²⁰ Atunci a poruncit discipolilor săi să nu spună nimănui că el este Isus, Cristosul.

²¹ De atunci a început Isus să arate discipolilor săi, că el trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe lucruri din partea bătrânilor și a marilor preoți și a scribilor și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.

²² Atunci Petru l-a luat și a început să îl mustre, spunând: Departe de tine, Doamne, să nu ți se întâmple așa ceva.

²³ Dar s-a întors și i-a spus lui Petru: Du-te înapoia mea, Satan; tu îmi ești poticnire, pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.

²⁴ Atunci Isus a spus discipolilor săi: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.

²⁵ Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața pentru mine, o va găsi.

²⁶ Căci ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume și își va pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

²⁷ Fiindcă Fiul omului va veni în gloria Tatălui său cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia conform faptelor sale.

²⁸ Adevărat vă spun: Sunt unii, care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte până nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa.

17

¹ Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui; și îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte.

² Și a fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui erau albe ca lumina.

³ Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.

⁴ Atunci Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Doamne, este bine pentru noi să fim aici; dacă voiești, să facem aici trei corturi: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

⁵ Pe când el încă vorbea, iată, un nor strălucitor i-a umbrit; și iată, o voce din nor care spunea: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l!

⁶ Și când au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor la pământ și s-au temut foarte mult.

⁷ Și Isus a venit și i-a atins și a spus: Ridicați-vă și nu vă temeți.

⁸ Și când și-au ridicat ochii, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Isus.

⁹ Și pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, spunând: Nu spuneți nimănui viziunea, până ce Fiul omului este înviat dintre morți.

¹⁰ Și discipolii săi l-au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?

¹¹ Și Isus răspunzând le-a zis: Ilie, într-adevăr, va veni întâi și va restaura toate.

¹² Dar vă spun că: Ilie a venit deja și nu l-au cunoscut, ci i-au făcut orice au voit. Tot așa și Fiul omului va suferi din partea lor.

¹³ Atunci discipolii au înțeles că le vorbise despre Ioan Baptist.

¹⁴ Și când au venit la mulțime, a venit la el un om, îngenunchind înaintea lui și spunând:

¹⁵ Doamne, ai milă de fiul meu, fiindcă este lunatic și chinuit îngrozitor; fiindcă deseori cade în foc și deseori în apă.

¹⁶ Și l-am adus la discipolii tăi și nu au putut să îl vindece.

¹⁷ Atunci Isus a răspuns și a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la mine.

¹⁸ Și Isus l-a muștrat și dracul a ieșit din el; și copilul a fost vindecat chiar din ora aceea.

¹⁹ Atunci discipolii au venit la Isus, la o parte și au zis: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?

²⁰ Și Isus le-a spus: Din cauza necredinței voastre; fiindcă adevărat vă spun: Dacă aveți credință cât un grăunte de muștar, îi veți spune acestui munte: Mută-te de aici acolo; și se va muta; și nimic nu vă va fi imposibil.

²¹ Dar acest fel de draci nu iese decât prin rugăciune și postire.

²² Și pe când stăteau în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va fi trădat și *predat* în mâinile oamenilor;

²³ Și îl vor ucide și a treia zi va fi înviat. Și au fost foarte întristați.

²⁴ Și când au ajuns în Capernaum, cei ce primeau taxa au venit la Petru și au spus: Învățătorul vostru nu plătește taxa?

²⁵ Iar el a spus: Ba da. Și când a intrat în casă, Isus l-a întâmpinat, spunând: Ce gândești tu, Simone? Împărații pământului de la cine iau vamă sau taxă? De la copiii lor sau de la străini?

²⁶ Petru i-a spus: De la străini. Iar Isus i-a zis: Așadar copiii sunt scutiți.

²⁷ Cu toate acestea, ca nu cumva să îi poticnim, du-te la mare și aruncă un cârlig și scoate peștele care va veni primul; și deschizându-i gura, vei găsi un ban; pe acela ia-l și dă-l lor pentru mine și pentru tine.

18

¹ În același timp, discipolii au venit la Isus, spunând: Cine este cel mai mare în împărăția cerului?

² Și Isus a chemat la el un copilaș și l-a pus în mijlocul lor;

³ Și a zis: Adevărat vă spun: Dacă nu vă întoarceți și nu deveniți precum copilașii, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

⁴ De aceea oricine se va umili ca acest copilaș, acela este cel mai mare în împărăția cerului.

⁵ Și oricine va primi un astfel de copilaș în numele meu, pe mine mă primește.

⁶ Dar oricine va poticni pe unul dintre acești micuți care cred în mine, ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării.

⁷ Vai lumii din cauza poticnirilor! Fiindcă poticniri trebuie să vină; dar vai celui om prin care vine poticnirea.

⁸ De aceea dacă mâna ta sau piciorul tău te poticnește, taie-le și aruncă-le de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât având două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic.

⁹ Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l și aruncă-l de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață cu un ochi, decât având doi ochi, să fii aruncat în focul iadului.

¹⁰ Fiți atenți să nu disprețuiți pe niciunul dintre acești micuți; fiindcă vă spun că: În cer, îngerii lor văd totdeauna fața Tatălui meu care este în cer.

¹¹ Fiindcă Fiul omului a venit să salveze ce era pierdut.

¹² Ce gândiți voi? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă și se duce pe munte și o caută pe cea rătăcită?

¹³ Și dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun, se bucură mai mult de aceea, decât de cele nouăzeci și nouă care nu au rătăcit.

¹⁴ Tot așa, nu este voia Tatălui vostru care este în cer ca unul dintre acești micuți să piară.

15 Mai mult, dacă fratele tău va încălca legea împotriva ta, du-te și spune-i greșeala lui între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.

16 Dar dacă refuză să asculte, mai ia cu tine unul sau doi, pentru ca fiecare cuvânt să fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori.

17 Iar dacă neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va neglija să asculte și biserica, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

18 Adevărat vă spun: Orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

19 Din nou vă spun că: Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ în legătură cu orice lucru să îl ceară, acesta le va fi făcut de Tatăl meu care este în cer.

20 Fiindcă unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor.

21 Atunci Petru a venit la el și a spus: Doamne, cât de des să păcătuiesc fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? Până la șapte ori?

22 Isus i-a spus: Nu îți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

23 De aceea împărăția cerului se aseamănă cu un împărat care a voit să facă socoteala cu robii săi.

24 Și când a început să facă socoteala i-a fost adus unul care îi datora zece mii de talanți.

25 Dar fiindcă el nu avea cu ce plăti, domnul lui a

poruncit să fie vândut el și soția lui și copiii și tot ce avea și să fie făcută plata.

26 Atunci robul s-a prosternat și i s-a închinat, spunând: Domnule, ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul.

27 Atunci domnul aceluia rob, făcându-i-se milă, i-a dat drumul și i-a iertat datoria.

28 Dar robul acela a ieșit și a găsit pe unul dintre părtașii lui de robie, care îi datora o sută de dinari; și apucându-l, îl strângea de gât, spunând: Plătește-mi ce îmi ești dator.

29 Atunci părtașul lui de robie a căzut la picioarele lui și l-a implorat, spunând: Ai răbdare cu mine și îți voi plăti tot.

30 Dar el a refuzat; și s-a dus și l-a aruncat în închisoare, până va plăti datoria.

31 Dar când părtașii lui de robie au văzut cele făcute, au fost foarte întristați și au venit și au spus domnului lor toate cele făcute.

32 Atunci domnul lui, după ce l-a chemat, i-a spus: Rob stricat, ți-am iertat toată datoria aceea fiindcă m-ai implorat;

33 Nu trebuia să ai și tu milă de părtașul tău de robie, întocmai cum am avut eu milă de tine?

34 Și domnul lui s-a înfuriat și l-a predat chinuitorilor, până când va plăti tot ce i-a datorat.

35 Tot așa vă va face și Tatăl meu ceresc, dacă nu iertați din inimile voastre, fiecare, fratelui său, fărădelegile lor.

19

¹ Și s-a întâmplat după ce Isus a terminat aceste cuvinte, că a plecat din Galileea și a venit în ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan;

² Și l-au urmat mulțimi mari; și acolo i-a vindecat.

³ Fariseii de asemenea au venit la el, ispitindu-l și spunându-i: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui pentru orice motiv?

⁴ Iar el a răspuns și le-a zis: Nu ați citit că cel care i-a făcut, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască?

⁵ Și a spus: Din această cauză va lăsa un bărbat pe tată și pe mamă și se va lipi de soția sa; și cei doi vor fi un singur trup.

⁶ Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. De aceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despărta.

⁷ Iar ei i-au spus: De ce atunci a poruncit Moise să dea o carte de despărțire și să divorțeze de ea?

⁸ Dar el le-a spus: Moise v-a permis să divorțați de soțiile voastre din cauza împietririi inimilor voastre; dar nu a fost așa de la început.

⁹ Și vă spun: Oricine va divorța de soția lui, în afară de motiv de curvie și se va căsători cu alta, comite adulter; și cine se căsătorește cu cea divorțată, comite adulter.

¹⁰ Discipolii lui îi spun: Dacă astfel stau lucrurile cu omul și soția, nu este bine a se căsători.

¹¹ Dar el le-a spus: Nu toți primesc acest cuvânt, ci numai cei cărora le este dat.

¹² Fiindcă sunt fameni care au fost născuți așa din pânțele mamei; și sunt fameni care au fost făcuți fameni de către oameni; și sunt fameni care ei înșiși s-au făcut fameni din cauza împărăției cerului. Cine este în stare să primească, să primească.

¹³ Atunci i s-au adus copilași ca să pună mâinile peste ei și să se roage; și discipolii i-au muștrat.

¹⁴ Dar Isus a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția cerului.

¹⁵ Și a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.

¹⁶ Și iată, unul a venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce lucru bun să fac ca să am viață eternă?

¹⁷ Și i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu; dar dacă voești să intri în viață, ține poruncile.

¹⁸ El i-a spus: Care? Isus a spus: Să nu ucizi, Să nu comiți adulter, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă;

¹⁹ Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.

²⁰ Tânărul i-a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea; ce îmi mai lipsește?

²¹ Isus i-a spus: Dacă voești să fii desăvârșit, du-te, vinde ce ai și dă la săraci și vei

avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.

²² Dar după ce tânărul a auzit acel cuvânt, a plecat întristat; fiindcă avea multe averi.

²³ Atunci Isus le-a spus discipolilor săi: Adevărat vă spun că: Greu va intra un bogat în împărăția cerului.

²⁴ Și vă spun din nou: Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

²⁵ Când au auzit discipolii lui, au fost uimiți peste măsură, spunând: Atunci cine poate fi salvat?

²⁶ Dar Isus i-a privit și le-a spus: La oameni, aceasta este imposibil; dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

²⁷ Atunci a răspuns Petru și i-a zis: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat; așadar ce va fi cu noi?

²⁸ Iar Isus le-a spus: Adevărat vă spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului va ședa pe tronul gloriei sale, voi de asemenea veți ședa pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

²⁹ Și fiecare om care a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri pentru numele meu, va primi însutit și va moșteni viață veșnică.

³⁰ Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă; iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

20

¹ Fiindcă împărăția cerului se aseamănă cu un om gospodar, care a ieșit de vreme dimineața să angajeze lucrători în via lui.

² Și după ce s-a învoit cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.

³ Și a ieșit pe la ora a treia și a văzut pe alții stând în picioare fără lucru în piață.

⁴ Și le-a spus: Duceți-vă și voi în vie și voi da ce este drept. Și s-au dus.

⁵ A ieșit din nou pe la ora a șasea și pe la ora a nouă și a făcut la fel.

⁶ Și pe la ora a unsprezecea a ieșit și a găsit pe alții stând în picioare fără lucru și le-a spus: De ce stați aici în picioare toată ziua fără lucru?

⁷ Iar ei i-au răspuns: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. Iar el le-a spus: Duceți-vă și voi în vie; și veți primi ce este drept.

⁸ Și când s-a făcut seară, domnul viei i-a spus administratorului său: Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi.

⁹ Și când au venit angajații de pe la ora a unsprezecea, au primit fiecare câte un dinar.

¹⁰ Dar când au venit primii, presupuneau că vor primi mai mult; dar au primit de asemenea fiecare câte un dinar.

¹¹ Și când au primit, cârteau împotriva stăpânului casei,

¹² Spunând: Aceștia, ultimii, nu au lucrat decât o oră și i-ai

făcut egali cu noi, care am dus greul și arșița zilei.

¹³ Dar el a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene, nu îți fac nicio nedreptate; nu te-ai învoit cu mine cu un dinar?

¹⁴ Ia ce este al tău și pleacă; voiesc să plătesc acestuia ultim, ca și ție.

¹⁵ Nu îmi este legiuit să fac ce voiesc cu ce este al meu? Este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun?

¹⁶ Astfel că aceia din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă; fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.

¹⁷ Și Isus, urcând la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece discipoli deoparte, pe cale și le-a spus:

¹⁸ Iată, urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi trădat și *predat* marilor preoți și scribilor și îl vor condamna la moarte,

¹⁹ Și îl vor preda neamurilor să îl batjocorească și să îl biciuiască și să îl crucifice; și a treia zi va învia.

²⁰ Atunci a venit la el mama copiilor lui Zebedei, cu fiii ei, închinându-se și dorind ceva anume de la el.

²¹ Și el i-a spus: Ce voiești? Iar ea i-a spus: Permite ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta ta și altul la stânga, în împărăția ta.

²² Dar Isus răspunzând a zis: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl voi bea eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? Ei i-au spus: Putem.

²³ Iar el le-a spus: Într-

adevăr, veți bea paharul meu, și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a șede la dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit de Tatăl meu.

²⁴ Și după ce au auzit cei zece, au fost foarte supărați pe cei doi frați.

²⁵ Dar Isus i-a chemat și a spus: Știți că domnitorii neamurilor exercită domnie asupra lor și cei mari exercită autoritate asupra lor.

²⁶ Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare între voi, să vă fie servitor;

²⁷ Și oricine voiește să devină primul între voi, să vă fie rob;

²⁸ Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți.

²⁹ Și pe când ieșeau din Ierihon, o mare mulțime l-a urmat.

³⁰ Și, iată, doi orbi șezând lângă drumul mare, când au auzit că trece Isus, au strigat, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

³¹ Și mulțimea îi mustră pentru că trebuiau să tacă; dar strigau mai tare, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

³² Și Isus s-a oprit și i-a chemat și a spus: Ce voiți să vă fac?

³³ Iar ei i-au spus: Doamne, să ne fie deschiși ochii.

³⁴ Și Isus, făcându-i-se milă,

le-a atins ochii; și îndată ochii lor și-au primit vederea; și ei l-au urmat.

21

1 Și când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, la muntele Măslinilor, atunci Isus a trimis înaintea doi discipoli,

2 Spunându-le: Mergeți în satul dinaintea voastră și imediat veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la mine.

3 Și dacă cineva vă spune ceva, veți zice: Domnul are nevoie de ei; și imediat îi va trimite.

4 Toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese spus prin profetul, care a zis:

5 Spuneți fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și șezând pe o măgăriță și pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.

6 Și discipolii s-au dus și au făcut precum le poruncise Isus.

7 Și au adus măgărița și măgărușul și și-au pus peste ei hainele și l-au așezat pe ele.

8 Și o mulțime foarte mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

9 Și mulțimile care mergeau înaintea și care veneau în urmă strigau, spunând: Osana Fiului lui David; Bindecuvântat este cel ce vine în numele Domnului. Osana în cele preainalte.

10 Și când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a

pus în mișcare, spunând: Cine este acesta?

11 Și mulțimile spuneau: Acesta este Isus, profetul din Nazaretul Galileii.

12 Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a aruncat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,

13 Și le-a spus: Este scris: Casa mea se va chema casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

14 Și orbii și schiopii au venit la el în templu; și i-a vindecat.

15 Și când preoții de seamă și scribii au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în templu și spunând: Osana Fiului lui David, s-au supărat foarte mult,

16 Și i-au spus: Auzi ce spun aceștia? Și Isus le-a zis: Da, nu ați citit niciodată: Din gura pruncilor și a celor ce sug și-ai împlinit laudă?

17 Și i-a lăsat și a ieșit din cetate în Betania; și a înnoptat acolo.

18 Și dimineața pe când se întorcea în cetate, a flămânzit.

19 Și când a văzut un smochin pe cale, a venit la el și nu a găsit nimic în el decât numai frunze și i-a spus: Să nu mai fie rod în tine de acum încolo pentru totdeauna. Și imediat smochinul s-a uscat.

20 Și când au văzut discipolii s-au minunat, spunând: Cât de repede s-a uscat smochinul!

21 Isus a răspuns și le-a

zis: Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoțiți, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci chiar dacă spuneți acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; se va face.

²² Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.

²³ Și după ce a intrat în templu, preoții de seamă și bătrânii poporului au venit la el pe când învăța poporul și au spus: Cu ce autoritate faci tu acestea? Și cine ți-a dat această autoritate?

²⁴ Și Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru, pe care dacă mi-l veți spune, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac aceste lucruri.

²⁵ Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer, sau de la oameni? Dar ei discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, ne va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

²⁶ Dar dacă vom spune: De la oameni; ne temem de popor; fiindcă toți îl consideră pe Ioan ca profet.

²⁷ Și i-au răspuns lui Isus și au zis: Nu putem spune. Și el le-a spus: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

²⁸ Dar ce gândiți voi? Un om avea doi fii; și a venit la primul și a spus: Fiule, du-te, lucrează astăzi în via mea.

²⁹ Iar el a răspuns și a zis: Refuz să mă duc; dar pe urmă, s-a pocăit și s-a dus.

³⁰ Și a venit la al doilea și a spus tot așa. Și el a răspuns și a zis: Eu mă duc, domnule. Și nu s-a dus.

³¹ Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? Iar ei i-au spus: Primul. Isus le-a zis: Adevărat vă spun că: Vameșii și curvele merg în împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră.

³² Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut; dar vameșii și curvele l-au crezut; și voi, văzând aceasta, nu v-ați pocăit mai apoi ca să îl credeți.

³³ Ascultați altă parabolă: Era un anume gospodar care a sădit o vie. Și a împrejmuit-o cu un gard și a săpat un teasc în ea și a zidit un turn. Și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată;

³⁴ Și când anotimpul roadelor s-a apropiat, a trimis pe robii săi la viticultori, ca să primească din roadele acesteia.

³⁵ Dar viticultorii i-au prins pe robii lui și pe unul l-au bătut și pe altul l-au ucis, iar pe altul l-au împroșcat cu pietre.

³⁶ Din nou a trimis alți robi, mai mulți decât primii; iar ei le-au făcut la fel.

³⁷ Dar în cele din urmă a trimis la ei pe fiul său, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.

³⁸ Dar viticultorii, văzând pe fiul, au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și să punem stăpânire pe moștenirea lui.

³⁹ Și l-au prins și l-au scos în afara viei și l-au ucis.

⁴⁰ Așadar când vine domnul viei, ce va face el acelor vitic-

ultori?

⁴¹ Ei îi spun: Pe oamenii aceia răi îi va nimici groaznic și își va arenda via altor viticultori, care îi vor da roadele la timpurile lor.

⁴² Isus le-a spus: Nu ați citit niciodată în scripturi: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei; DOMNUL a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri?

⁴³ Din această cauză vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unei națiuni care va aduce roadele ei.

⁴⁴ Și oricine va cădea peste această piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea, îl va spulbera.

⁴⁵ Și când preoții de seamă și fariseii au auzit parabolele lui, au priceput că Isus vorbea despre ei.

⁴⁶ Și au căutat să pună mâna pe el dar s-au temut de mulțimi, pentru că îl considerau ca profet.

22

¹ Și Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin parabole și spunea:

² Împărăția cerului se aseamănă cu un anumit împărat, care a făcut nuntă fiului său;

³ Și a trimis pe robii săi să cheme pe cei invitați la nuntă; dar aceștia au refuzat să vină.

⁴ Din nou a trimis alți robi, zicând: Spuneți celor ce au fost invitați: Iată, am pregătit

prânzul meu; boii mei și dobitoacele îngrășate sunt tăiate și toate lucrurile sunt gata; veniți la nuntă.

⁵ Dar, fără să le pese, au plecat, unul la câmpul lui, altul la comerțul lui.

⁶ Și ceilalți au pus mâna pe robii lui; și i-au ocărât și i-au ucis.

⁷ Dar când a auzit împăratul, s-a înfuriat; și și-a trimis oștirile și a nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea.

⁸ Apoi a spus robilor săi: Nunta este gata; dar cei ce au fost invitați nu au fost demni.

⁹ De aceea duceți-vă la drumurile mari și chemați la nuntă cât de mulți veți găsi.

¹⁰ Și acei robi au ieșit la drumurile mari și au adunat pe toți câți au găsit, deopotrivă răi și buni; și nunta a fost umplută de oaspeți.

¹¹ Și când împăratul a intrat să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat cu haină de nuntă.

¹² Și i-a spus: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Dar el era fără cuvinte.

¹³ Atunci împăratul a spus servitorilor: Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹⁴ Fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

¹⁵ Atunci fariseii s-au dus și au ținut sfat cum să îl prindă în cuvinte.

¹⁶ Și au trimis la el pe discipolii lor cu irodienii, spunând: Învățătorule, știm

că ești adevărat și îți înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor.

17 Spune-ne atunci: Ce părere ai? Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?

18 Dar Isus pricepând stricăciunea lor, a spus: De ce mă ispițiți, fățarnicilor?

19 Arătați-mi moneda pentru taxă. Și i-au adus un dinar.

20 Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție?

21 Iar ei i-au spus: Al Cezarului. Atunci el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

22 Când au auzit, s-au minunat și l-au lăsat și s-au dus.

23 În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere și l-au întrebat,

24 Spunând: Învățătorule, Moise a spus: Dacă moare un bărbat neavând copii, fratele lui să se căsătorească cu soția lui și să ridice sămânță fratelui său.

25 Și erau cu noi șapte frați: și primul, după ce s-a căsătorit, a murit; și neavând sămânță a lăsat pe soția lui fratelui său.

26 Tot așa și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.

27 Și la urma tuturor a murit și femeia.

28 La înviere așadar, căruia din cei șapte îi va fi ea soție? Fiindcă toți au avut-o.

29 Isus a răspuns și le-a zis: Vă rătăciți, necunoscând nici

scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30 Fiindcă la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

31 Dar în legătură cu învierea morților, nu ați citit ce v-a fost rostit de Dumnezeu, zicând:

32 Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob? Dumnezeu nu este Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii.

33 Și când mulțimile au auzit, au fost înmărmurite de doctrina lui.

34 Dar când au auzit fariseii că a astupat gura saducheilor, s-au adunat împreună.

35 Atunci unul dintre ei, un învățător al legii, l-a întrebat, ispitindu-l și spunând:

36 Învățătorule, care este marea poruncă în lege?

37 Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.

38 Aceasta este prima și marea poruncă.

39 Și a doua, asemenea ei: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

40 De aceste două porunci atârnă toată legea și profeția.

41 Pe când fariseii erau adunați, Isus i-a întrebat,

42 Spunând: Ce gândiți voi despre Cristos? Al cui fiu este? Iar ei i-au spus: Al lui David.

43 Iar el le-a spus: Cum atunci David, în duh, îl numește, Domn, spunând:

44 DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până fac pe dușmanii tăi sprinjinul piciorului tău?

45 Dacă atunci David îl numește Domn, cum este fiul lui?

46 Și nimeni nu a fost în stare să îi răspundă un cuvânt, nici nu a cutezat nimeni din acea zi să îl mai întrebe ceva.

23

1 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și discipolilor săi,

2 Spunând: Scribii și fariseii șed pe scaunul lui Moise;

3 De aceea toate, oricâte vă spun ei să țineți, *acestea să le țineți și să le faceți*; dar să nu faceți conform cu faptele lor; fiindcă ei spun și nu fac.

4 Fiindcă leagă sarcini grele și greu de purtat și le pun pe umerii oamenilor; dar ei, nici cu degetul lor, nu voiesc să le miște.

5 Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni; își fac filacterele late și își lățesc marginile hainelor;

6 Și le plac locurile de onoare la ospete și scaunele din față în sinagogi,

7 Și saluturile în piețe și să fie numiți de oameni Rabi, Rabi.

8 Dar voi, să nu fiți numiți Rabi; fiindcă unul este Stăpânul vostru, Cristos; și voi toți sunteți frați.

9 Și să nu numiți pe nimeni tatăl vostru, pe pământ; fiindcă unul singur este Tatăl vostru, care este în cer.

10 Nici să nu fiți numiți stăpâni; fiindcă unul singur este Stăpânul vostru, Cristos.

11 Dar cel ce este cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru.

12 Și oricine se va înălța pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se va umili, va fi înălțat.

13 Dar vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că închideți împărăția cerului înaintea oamenilor; fiindcă nici voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu îi lăsați să intre.

14 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că mâncați casele văduvelor și de ochii lumii faceți rugăciuni lungi; din această cauză veți primi mai mare damnare.

15 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că înconjurați marea și pământul să faceți un prozelit; și când l-ați făcut, îl faceți de două ori mai mult copilul iadului decât pe voi înșivă.

16 Vai vouă, călăuze oarbe, care spuneți: Oricine va jura pe templu, aceasta nu este nimic; dar oricine va jura pe aurul templului este dator.

17 Nebuni și orbi, fiindcă ce este mai mare, aurul sau templul care sfințește aurul?

18 Și oricine va jura pe altar, aceasta nu este nimic; dar oricine jură pe darul de pe altar, este dator.

19 Nebuni și orbi, căci care este mai mare, darul, sau altarul care sfințește darul?

20 De aceea oricine va jura pe altar, jură pe acesta și pe toate lucrurile de pe el.

21 Și oricine va jura pe templu, jură pe acesta și pe cel ce locuiește în el;

22 Și cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.

23 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că dați zeciuală din mentă și anis și chimen și ați lăsat nefăcute cele mai grele lucruri ale legii: judecata și mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și să nu le lăsați nefăcute pe celelalte.

24 Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila.

25 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că faceți curat exteriorul paharului și al strachinei, dar în interior sunt pline de jecmănire și de necumpătate.

26 Fariseu orb, curăță întâi ceea ce este în interiorul paharului și al strachinei, pentru ca și exteriorul lor să fie curat.

27 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți asemănători unor morminte văruiate, care, într-adevăr, se arată frumoase la exterior, dar în interior sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

28 Tot așa și voi, la exterior vă arătați drepti oamenilor, dar în interior sunteți plini de fățarnicie și de nelegiuire.

29 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că voi zidiți mormintele profeților și înfrumusețați mormintele celor drepti,

30 Și spuneți: Dacă am fi fost

în zilele părinților noștri, nu ne-am fi făcut părtași cu ei la sângele profeților.

31 De aceea vă sunteți martori vouă înșivă că sunteți copiii celor ce au ucis profeții.

32 Umpleți și voi măsura părinților voștri!

33 Șerpi, pui de vipere, cum să scăpați de damnarea iadului?

34 Din această cauză, iată, eu vă trimit profeți și înțelepți și scribi; și pe unii dintre ei îi veți ucide și crucifica; și pe alții dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate;

35 Ca să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

36 Adevărat vă spun: Toate acestea vor veni asupra acestei generații.

37 Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și împrști cu pietre pe cei trimiși la tine. Cât de des am voit să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi și ați refuzat.

38 Iată, casa vă este lăsată pustie.

39 Fiindcă vă spun: De acum înainte nicidecum nu mă veți mai vedea până când veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

24

1 Și ieșind, Isus a plecat din templu; și discipolii lui au

venit la el să îi arate clădirile templului.

² Dar Isus le-a spus: Nu vedeți toate acestea? Adevărat vă spun: Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

³ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând: Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?

⁴ Și Isus a răspuns și le-a zis: Luați seama să nu vă înșele cineva.

⁵ Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți îi vor înșela.

⁶ Și veți auzi de războaie și zvonuri de războaie; vedeți să nu fiți tulburați; fiindcă toate trebuie să se întâmple, dar încă nu este sfârșitul.

⁷ Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi foamete și molime și cutremure de pământ în diferite locuri.

⁸ Dar toate acestea sunt începutul durerilor.

⁹ Atunci vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui meu.

¹⁰ Și atunci mulți vor fi poticniți și se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

¹¹ Și mulți profeți falși se vor ridica și vor înșela pe mulți.

¹² Și pentru că nelegiuirea va abunda, dragostea celor mai mulți se va răci.

¹³ Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.

¹⁴ Și această evangheligie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.

¹⁵ De aceea când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare în locul sfânt, (cine citește să înțeleagă);

¹⁶ Atunci, cei din Iudeea, să fugă în munți;

¹⁷ Cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, să ia vreun lucru din casa lui;

¹⁸ Și nici cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia hainele.

¹⁹ Și vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile.

²⁰ Dar rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna sau într-un sabbat.

²¹ Fiindcă atunci va fi necaz mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată.

²² Și dacă acele zile nu ar fi scurtate, nicio făptură nu ar fi salvată; dar acele zile vor fi scurtate din cauza celor aleși.

²³ Atunci dacă cineva vă va spune: Iată, aici este Cristos, sau acolo; să nu credeți.

²⁴ Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne mari și minuni, încât să înșele, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși.

²⁵ Iată, v-am spus dinainte.

²⁶ De aceea dacă ei vă spun: Iată, este în pustie, nu vă duceți. Iată, este în cămăruțe tainice, nu credeți.

²⁷ Pentru că așa cum fulgerul vine de la răsărit și

strălucește până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

²⁸ Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo se vor aduna vulturii.

²⁹ Imediat după necazul acelor zile, soarele va fi întunecat și luna nu își va da lumina și stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate;

³⁰ Și atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului; și atunci, toate semințiile pământului vor jeli și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și mare glorie;

³¹ Și va trimite pe îngerii săi cu mare sunet de trâmbiță și vor strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.

³² Acum învățați o parabolă a smochinului; când lăstarul lui este încă fraged și dă frunze, știți că vara este aproape.

³³ Tot așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, chiar la uși.

³⁴ Adevărat vă spun: Această generație nicidecum nu va trece până se vor întâmpla toate acestea.

³⁵ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

³⁶ Dar, despre acea zi și oră, nu știe nimeni, nici îngerii din cer, ci numai Tatăl meu.

³⁷ Și așa cum au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului omului.

³⁸ Fiindcă, așa cum a fost în zilele dinainte de potop,

mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă,

³⁹ Și nu au știut, până când a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului omului.

⁴⁰ Atunci, doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt lăsat.

⁴¹ Două femei vor măcina la moară; una va fi luată și cealaltă lăsată.

⁴² Vegheați așadar, pentru că nu știți în ce oră vine Domnul vostru.

⁴³ Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi permis să îi fie spartă casa.

⁴⁴ Din această cauză fiți și voi pregătiți, pentru că la o astfel de oră la care nu vă gândiți, vine Fiul omului.

⁴⁵ Atunci cine este robul credincios și înțelept, pe care l-a pus domnul său peste casa lui, ca să le dea mâncarea la timp?

⁴⁶ Binecuvântat este acel rob, pe care domnul său, când vine, îl va găsi făcând astfel.

⁴⁷ Adevărat vă spun că îl va face stăpân peste toate averile sale.

⁴⁸ Dar dacă acel rob rău va spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină;

⁴⁹ Și va începe să îi bată pe părtașii de robie și să mănânce și să bea cu bețivii;

⁵⁰ Domnul acelu rob va veni într-o zi când el nu se așteaptă la aceasta și la o oră pe care nu o știe,

⁵¹ Și îl va tăia în două și îi va rândui partea cu fățarnicii;

acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

25

1 Atunci împărăția cerului se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

2 Și cinci dintre ele erau înțelepte și cinci fără minte.

3 Cele fără minte și-au luat candelile și nu au luat untdelemn cu ele;

4 Dar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelile lor.

5 În timp ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.

6 Și la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele; ieșiți-i în întâmpinare.

7 Atunci toate acele fecioare s-au ridicat și și-au pregătit candelile.

8 Și cele fără minte au spus celor înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, pentru că ni s-au stins candelile.

9 Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă.

10 Și pe când se duceau să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă.

11 Și după aceea au venit și celelalte fecioare, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne.

12 Dar el a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu vă cunosc.

13 Vegheați așadar, pentru că nu știți nici ziua nici ora în care vine Fiul omului.

14 Fiindcă împărăția cerului este ca un om, care, plecând într-o țară îndepărtată, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averile sale.

15 Și unuia i-a dat cinci talanți și altuia doi și altuia unul; fiecăruia conform capacităților lui; și imediat a plecat.

16 Atunci, cel ce primise cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu ei și a făcut alți cinci talanți.

17 Și tot așa, cel ce primise doi talanți, a câștigat și el alți doi.

18 Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns banii domnului său.

19 Și după mult timp domnul acelor robi vine și face socoteala cu ei.

20 Și cel ce primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, spunând: Domnule, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți cinci talanți.

21 Și domnul său i-a spus: Bine ai lucrat, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.

22 Și cel ce primise doi talanți a venit și a spus: Domnule, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți doi talanți.

23 Domnul său i-a spus: Bine ai lucrat rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face

stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.

²⁴ Atunci și cel ce primise un talant a venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat;

²⁵ Și mi-a fost teamă și m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

²⁶ Și domnul său, răspunzând, i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am semănat și adun de unde nu am vânturat;

²⁷ De aceea trebuia să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit ce este al meu cu dobândă.

²⁸ Luați de aceea talantul de la el și dați-l celui ce are zece talanți;

²⁹ Căci fiecăruia care are, i se va da și va avea din abundență; dar de la cel ce nu are, se va lua și ce are.

³⁰ Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților.

³¹ Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședea pe tronul gloriei sale;

³² Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre;

³³ Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga.

³⁴ Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui: Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția

pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;

³⁵ Fiindcă am fost flămând și mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit;

³⁶ Gol și m-ați îmbrăcat; am fost bolnav și m-ați vizitat; am fost în închisoare și ați venit la mine.

³⁷ Atunci cei dreپți îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând și ți-am dat să mănânci? Sau însetat și ți-am dat să bei?

³⁸ Când te-am văzut noi străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

³⁹ Sau când te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la tine?

⁴⁰ Și Împăratul va răspunde și le va zice: Adevărat vă spun: Întrucât ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi le-ați făcut.

⁴¹ Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui;

⁴² Fiindcă am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și nu mi-ați dat să beau;

⁴³ Am fost străin și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat.

⁴⁴ Atunci îi vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu te-am servit?

45 Atunci le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun: Întrucât nu ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați din aceștia, mie nu mi le-ați făcut.

46 Și aceștia vor merge în pedeapsă veșnică; dar cei drepecți în viață eternă.

26

1 Și s-a întâmplat că, după ce Isus a terminat toate aceste cuvinte, a spus discipolilor săi:

2 Știți că peste două zile este paștele și Fiul omului este trădat pentru a fi crucificat.

3 Atunci s-au adunat preoții de seamă și scribii și bătrânii poporului în curtea palatului marelui preot, care se numea Caiafa,

4 Și au convenit ca să prindă pe Isus prin viclenie și să îlucidă.

5 Dar spuneau: Nu în ziua sărbătorii, ca nu cumva să fie tulburare în popor.

6 Iar când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul,

7 A venit la el o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte prețios și l-a turnat pe capul lui în timp ce stătea la masă.

8 Dar când au văzut, discipolii lui s-au supărat foarte mult, spunând: Pentru ce risipa aceasta?

9 Fiindcă acest mir s-ar fi putut vinde pentru mult și dat săracilor.

10 Când Isus a înțeles, le-a spus: De ce tulburați femeia? Fiindcă a lucrat o lucrare bună față de mine.

11 Deoarece pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

12 Fiindcă ea, turnând acest mir pe trupul meu, a făcut-o pentru înmormântarea mea.

13 Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, în întreaga lume, va fi spus și ce a făcut ea, spre amintirea ei.

14 Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscariot, s-a dus la preoții de seamă,

15 Și le-a spus: Ce voți să îmi dați și vi-l voi preda? Și s-au înțeles cu el pentru treizeci de arginți.

16 Și de atunci căuta ocazia potrivită să îl trădeze.

17 Și în prima zi a azimelor, discipolii au venit la Isus, spunându-i: Unde voiești să îți pregătim să mănânci paștele?

18 Iar el a spus: Mergeți în cetate la cutare om și spuneți-i: Învățătorul spune: Timpul meu este aproape; voi ține paștele în casa ta, cu discipolii mei.

19 Și discipolii au făcut cum îi îndrumase Isus; și au pregătit paștele.

20 Iar, după ce s-a înserat, a șezut cu cei doisprezece.

21 Și pe când mâncau, a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi mă va trăda.

22 Și s-au întristat foarte mult și a început fiecare dintre ei să îi spună: Sunt eu, Doamne?

23 Iar el a răspuns și a zis: Cel ce își înmoaie mâna cu mine în farfurie, acela mă va trăda.

24 Într-adevăr, Fiul omului se duce, așa cum este scris despre el; dar vai acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut.

25 Atunci Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a zis: Rabi, sunt eu? Iar el i-a zis: Tu ai spus-o.

26 Și pe când mâncau, Isus a luat o pâine și a binecuvântat-o și a frânt-o și a dat-o discipolilor și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.

27 Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți toți din el;

28 Fiindcă acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor.

29 Dar vă spun: De acum încolo, nicidecum nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui meu.

30 Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.

31 Atunci Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte; fiindcă este scris: Voi bate păstorul și oile turmei vor fi împrăștiate.

32 Dar după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.

33 Petru a răspuns și i-a zis: Chiar dacă toți se vor poticni din cauza ta, totuși niciodată eu nu mă voi poticni.

34 Isus i-a spus: Adevărat îți spun că: În această noapte înainte de a cânta cocoșul, mă

vei nega de trei ori.

35 Petru i-a spus: Chiar dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți discipolii au spus la fel.

36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a spus discipolilor: Ședeți aici în timp ce mă voi duce să mă rog acolo.

37 Și a luat cu el pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie întristat și foarte mâhnit.

38 Atunci le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați cu mine.

39 Și a mers puțin mai înainte și a căzut cu fața sa la pământ și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă este posibil, să fie depărtat de la mine acest pahar; totuși nu cum voiesc eu, ci cum voiești tu.

40 Apoi a venit la discipoli și i-a găsit adormiți și i-a spus lui Petru: Ce, o oră nu ați fost în stare să vegheați cu mine?

41 Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită; într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea, fără putere.

42 S-a depărtat din nou a doua oară și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă acest pahar nu poate fi depărtat de la mine fără să îl beau, facă-se voia ta.

43 Și venind, i-a găsit din nou adormiți; fiindcă ochii lor erau îngreunați.

44 Și i-a lăsat și a plecat din nou și s-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

45 Atunci a venit la dis-

cipolii săi și le-a spus: Dormiți de acum și odihniți-vă; iată, ora este aproape și Fiul omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

⁴⁶ Ridicați-vă, să mergem; iată, este aproape cel ce mă trădează.

⁴⁷ Și pe când încă vorbea el, iată, Iuda, unul dintre cei doisprezece, venea și cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și bătrânii poporului.

⁴⁸ Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe acela pe care îl voi săruta, acela este: prindeți-l.

⁴⁹ Și apropiindu-se îndată de Isus, a spus: Bucură-te, Rabi; și l-a sărutat.

⁵⁰ Iar Isus i-a spus: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci au venit și au pus mâinile pe Isus și l-au prins.

⁵¹ Și, iată, unul dintre cei ce erau cu Isus, a întins mâna și și-a scos sabia și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.

⁵² Atunci Isus i-a spus: Pune-ți sabia la locul ei; fiindcă toți cei ce iau sabia, vor pieri de sabie.

⁵³ Gândești că nu pot să rog acum pe Tatăl meu și el mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

⁵⁴ Atunci cum se vor împlini scripturile, că astfel trebuie să fie?

⁵⁵ În aceeași oră Isus a spus mulțimii: Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu bâte, ca să mă luați? Sedeam zilnic cu voi,

învățându-vă în templu și nu m-ați prins.

⁵⁶ Dar toate acestea s-a făcut ca scripturile profetilor să se împlinească. Atunci toți discipolii l-au părăsit și au fugit.

⁵⁷ Și cei ce l-au prins pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați scribii și bătrânii.

⁵⁸ Iar Petru l-a urmat de departe, până la curtea palatului marelui preot și a intrat și a șezut cu servitorii să vadă sfârșitul.

⁵⁹ Și preoții de seamă și bătrânii și tot consiliul căutau mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să îlucidă.

⁶⁰ Dar nu au găsit; deși au venit mulți martori falși, totuși nu au găsit nimic. Și la urmă au venit doi martori falși,

⁶¹ Și au spus: Acesta a zis: Sunt în stare să distrug templul lui Dumnezeu și să îl construiesc iarăși în trei zile.

⁶² Și marele preot s-a sculat și i-a spus: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?

⁶³ Dar Isus tăcea. Și marele preot a răspuns și i-a zis: Te conjur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu.

⁶⁴ Isus i-a zis: Tu ai spus-o. Cu toate acestea vă spun: De acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

⁶⁵ Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele, spunând: A blasfemiat; ce nevoie mai

avem de alți martori? Iată acum ați auzit blasfemia lui.

⁶⁶ Ce gândiți voi? Ei au răspuns și au zis: Este vinovat de moarte.

⁶⁷ Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii și alții l-au palmuit,

⁶⁸ Spunând: Profetește-ne, Cristoase: Cine este cel ce te-a lovit?

⁶⁹ Și Petru ședea afară în curtea palatului și o tânără a venit la el, spunând: Și tu ai fost cu Isus din Galileea.

⁷⁰ Dar el a negat înaintea tuturor, spunând: Nu știu ce spui.

⁷¹ Și când a ieșit în portic, l-a văzut altă tânără și a spus celor de acolo: Și acesta era cu Isus din Nazaret.

⁷² Și din nou a negat cu jurământ: Nu îl cunosc pe omul acesta.

⁷³ Și după un timp, cei ce stăteau acolo în picioare au venit și i-au spus lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, fiindcă și vorbirea ta te dă pe față.

⁷⁴ Atunci el a început să blesteme și să jure, spunând: Nu îl cunosc pe omul acesta. Și îndată cocoșul a cântat.

⁷⁵ Și Petru și-a amintit vorba lui Isus, care îi zisese: Înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. Și a ieșit și a plâns cu amar.

27

¹ Când a venit dimineața, toți preoții de seamă și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, să îlucidă.

² Și legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pontius Pilat, guvernatorul.

³ Atunci Iuda, care l-a trădat, când a văzut că a fost condamnat, s-a căit și a adus înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți și bătrânilor,

⁴ Spunând: Am păcătuit prin aceea că am trădat sângele nevinovat. Dar ei au spus: Ce ne pasă nouă? Te privește!

⁵ Și el aruncând arginții în templu, a plecat; și s-a dus și s-a spânzurat.

⁶ Dar preoții de seamă au luat arginții și au spus: Nu este legiuit să îi punem în vistierie, pentru că este prețul sângelui.

⁷ Și au ținut sfat și au cumpărat cu ei câmpul olarului, ca să îngroape pe străini în el.

⁸ De aceea câmpul acela a fost numit câmpul sângelui, până în ziua de azi.

⁹ Atunci a fost împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia, spunând: Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care cei dintre copiii lui Israel l-au prețuit;

¹⁰ Și i-au dat pentru câmpul olarului, așa cum mi-a rânduit mie Domnul.

¹¹ Și Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Și Isus i-a spus: Tu spui.

¹² Și când a fost acuzat de preoții de seamă și bătrâni, nu

a răspuns nimic.

¹³ Atunci Pilat i-a spus: Nu auzi câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta?

¹⁴ Și nu i-a răspuns la nicio vorbă; așa că guvernatorul se minuna foarte mult.

¹⁵ Și la acea sărbătoare guvernatorul avea obiceiul să elibereze oamenilor un prizonier, pe care îl voiau.

¹⁶ Pe atunci aveau un prizonier faimos, numit Baraba.

¹⁷ De aceea când erau adunați, Pilat le-a spus: Pe care voiți să vi-l eliberez? Pe Baraba, sau pe Isus, care este numit Cristos?

¹⁸ Fiindcă știa că din cauza invidiei l-au predat.

¹⁹ Pe când el era așezat pe scaunul de judecată, soția sa a trimis la el, spunând: Să nu ai nimic a face cu acel om drept; fiindcă azi am suferit multe în vis din cauza lui.

²⁰ Dar preoții de seamă și bătrânii au convins mulțimile ca să îl ceară pe Baraba, iar pe Isus să îl nimicească.

²¹ Guvernatorul a răspuns și le-a zis: Pe care dintre cei doi voiți să vi-l eliberez? Iar ei spuneau: Pe Baraba.

²² Pilat le-a spus: Atunci ce să fac cu Isus, care este numit Cristos? Iar ei toți i-au spus: Să fie crucificat.

²³ Iar guvernatorul a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar ei strigau și mai tare, spunând: Să fie crucificat.

²⁴ Când Pilat a văzut că nu poate fi de niciun folos, ci mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, spunând:

Sunt nevinovat de sângele acestui om drept. Vă privește!

²⁵ Atunci tot poporul a răspuns și a zis: Sângele lui fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.

²⁶ Atunci le-a eliberat pe Baraba; și după ce l-a biciuit pe Isus, l-a predat să fie crucificat.

²⁷ Atunci soldații guvernatorului l-au luat pe Isus în sala de judecată și au adunat în jurul lui toată ceata de soldați.

²⁸ Și l-au dezbrăcat și i-au pus o robă stacojie.

²⁹ Și după ce au împletit o coroană de spini, au pus-o pe capul lui; și o trestie în mâna lui dreaptă și îngenuncheau în fața lui și își băteau joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor.

³⁰ Și scuipând asupra lui, au luat trestia și îl loveau în cap.

³¹ Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de robă și l-au îmbrăcat cu hainele lui și l-au dus să îl crucifice.

³² Și pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi ducă crucea.

³³ Și când au ajuns la un loc numit Golgota, căruia i se spune Locul Căpățânii,

³⁴ I-au dat să bea oțet amestecat cu fiere. Și gustând, a refuzat să bea.

³⁵ Și l-au crucificat și și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți; ca să se îplinească ce fusese spus de profetul: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorți.

36 Și șezând, soldații îl vegheau acolo.

37 Și i-au pus deasupra capului său acuzația lui în scris: ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

38 Tot atunci au fost crucificați cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.

39 Și cei ce treceau îl înjurau, clătînând din cap,

40 Și spunând: Tu care distrugi templul și îl zidești în trei zile, salvează-te pe tine însuși. Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.

41 Și la fel, batjocorindu-l, preoții de seamă, cu scribii și bătrânii, spuneau:

42 Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva. Dacă este el Împăratul lui Israel, să coboare acum de pe cruce și îl vom crede.

43 S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum, dacă îl dorește. Fiindcă a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

44 De asemenea tâlharii care erau crucificați împreună cu el, îl ocărau cu aceleași cuvinte.

45 Iar de la ora șase s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ora nouă.

46 Și pe la ora nouă, Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eli, Eli, lama sabactani? Care este tradus: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, de ce m-ai părăsit?

47 Și unii din cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Acesta cheamă pe Ilie.

48 Și imediat, unul dintre ei a alergat și a luat un burete

și l-a umplut cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea.

49 Dar ceilalți spuneau: Lăsați-l, să vedem dacă va veni Ilie să îl salveze.

50 Iar Isus, după ce a strigat din nou cu voce tare și-a dat duhul.

51 Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos; și pământul s-a cutremurat și stâncile s-au despicat;

52 Și mormintele au fost deschise; și multe trupuri ale sfinților care adormiseră, s-au ridicat;

53 Și au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.

54 Și centurionul și cei ce erau cu el veghind pe Isus, văzând cutremurul și lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare, spunând: Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

55 Acolo erau și multe femei, privind de departe, care îl urmaseră din Galileea pe Isus, servindu-i,

56 Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și Iose, și mama copiilor lui Zebedei.

57 Și când s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el discipol al lui Isus;

58 Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să îi fie dat trupul.

59 Și Iosif, după ce a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in,

⁶⁰ Și l-a pus într-un mormânt nou, al lui însuși, pe care îl tăiasă în stâncă; și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.

⁶¹ Și acolo erau Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând cu fața la mormânt.

⁶² Și a doua zi, care urmează zilei pregătirii, preoții de seamă și fariseii s-au adunat la Pilat,

⁶³ Spunând: Domnule, ne amintim că înșelătorul acela a spus pe când era încă în viață: După trei zile, voi învia.

⁶⁴ De aceea poruncește ca mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca nu cumva să vină discipolii lui noaptea să îl fure și să spună poporului: A înviat dintre morți; atunci rătăcirea de pe urmă va fi mai rea decât cea dintâi.

⁶⁵ Pilat le-a spus: Aveți o gardă; duceți-vă și asigurați-l cum puteți.

⁶⁶ Așa că ei au plecat și au asigurat mormântul, sigilând piatra și punând o gardă.

28

¹ La sfârșitul sabatului, pe când începea să se lumineze înspre prima zi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

² Și iată, a fost un mare cutremur; fiindcă îngerul Domnului a coborât din cer și a venit și a rostogolit deoparte piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.

³ Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă

ca zăpada.

⁴ Și de teama lui, paznicii au tremurat și au fost ca morți.

⁵ Iar îngerul a răspuns și le-a zis femeilor: Nu vă temeți; fiindcă știu că voi îl căutați pe Isus cel crucificat.

⁶ Nu este aici; fiindcă a înviat, așa cum a spus. Veniți, vedeți locul unde zăcea Domnul.

⁷ Și duceți-vă repede să spuneți discipolilor lui că a înviat dintre morți; și iată, el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea; iată, v-am spus.

⁸ Și ele au plecat repede de la mormânt cu teamă și cu mare bucurie; și au alergat să îi anunțe pe discipolii lui.

⁹ Și pe când mergeau să îi anunțe pe discipolii lui, iată, Isus le-a întâlnit, spunând: Bucurați-vă. Și au venit și i-au cuprins picioarele și i s-au închinat.

¹⁰ Atunci Isus le-a spus: Nu vă temeți; duceți-vă, spuneți fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea.

¹¹ Și pe când se duceau ele, iată, unii din gardă au venit în cetate și au arătat marilor preoți toate cele făcute.

¹² Și după ce s-au adunat cu bătrânii și au ținut sfat, au dat mulți bani soldaților,

¹³ Spunând: Ziceți așa: Discipolii lui au venit noaptea și l-au furat pe când noi dormeam.

¹⁴ Și dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului,

noi îl vom convinge și vă vom păstra în siguranță.

¹⁵ Așa că au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați. Și acest cuvânt este răspândit printre iudei până în ziua de astăzi.

¹⁶ Atunci cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea, la un munte unde Isus le rânduise.

¹⁷ Și când l-au văzut, i s-au închinat; dar unii s-au îndoit.

¹⁸ Și Isus a venit și le-a vorbit, spunând: Toată puterea îmi este dată în cer și pe pământ.

¹⁹ De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

²⁰ Învățându-i să țină toate câte v-am poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii. Amin.

Marcu

¹ Începutul evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu;

² Așa cum este scris în profeți: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

³ Vocea unuia care strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți cărările sale drepte.

⁴ Ioan boteza în pustie și predica botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.

⁵ Și ieșea la el toată țara Iudeii și cei din Ierusalim și toți au fost botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁶ Și Ioan era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și cu un brâu de piele în jurul mijlocului său și mânca lăcuste și miere sălbatică;

⁷ Și predica, spunând: După mine vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să mă aplec să îi dezleg cureaua sandalelor.

⁸ Eu într-adevăr v-am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu Duhul Sfânt.

⁹ Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan.

¹⁰ Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerul ca deschizându-se și Duhul ca un porumbel coborând pe el;

¹¹ Și a venit o voce din cer: Tu ești Fiul meu preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea.

¹² Și îndată Duhul l-a condus în pustie.

¹³ Și a fost acolo, în pustie, patruzeci de zile ispitit de Satan; și a fost cu fiarele sălbatice; și îngerii i-au servit.

¹⁴ Și după ce Ioan a fost pus în închisoare, Isus a venit în Galileea predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

¹⁵ Și, spunând: Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu este aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia.

¹⁶ Și pe când umbla pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

¹⁷ Și Isus le-a spus: Veniți după mine și vă voi face să deveniți pescari de oameni.

¹⁸ Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

¹⁹ Și mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov al lui Zebedei și pe Ioan, fratele său; și ei erau în corabie, reparându-și plasele.

²⁰ Și îndată i-a chemat; iar ei au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în corabie, cu servitorii angajați și au mers după el.

²¹ Și s-au dus în Capernaum; și îndată în sabbat, a intrat în sinagogă și îi învăța.

²² Și erau înmărmuriți de doctrina lui; fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum scribii.

²³ Și în sinagoga lor era un om cu un duh necurat; și el a strigat,

²⁴ Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne

nimicești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

²⁵ Și Isus l-a mustrat, spunând: Taci și ieși din el.

²⁶ Și după ce duhul necurat l-a scuturat puternic, și a strigat cu voce tare, a ieșit din el.

²⁷ Și toți au fost atât de uimiți, încât se întrebau între ei, spunând: Ce este aceasta? Ce doctrină nouă este aceasta? Căci poruncește cu autoritate chiar duhurilor necurate și ele ascultă de el.

²⁸ Și faima lui s-a răspândit îndată prin toată regiunea, de jur împrejurul Galileii.

²⁹ Și îndată, ieșind din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacov și Ioan.

³⁰ Iar soacra lui Simon zăcea cu febră și îndată i-au vorbit despre ea.

³¹ Iar el a venit și a luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată a lăsat-o febra și ea le-a servit.

³² Și făcându-se seară, când soarele apunea, aduceau la el pe toți cei ce erau bolnavi și pe cei posedați de draci.

³³ Și toată cetatea s-a adunat la ușă.

³⁴ Și a vindecat pe mulți ce erau bolnavi de diferite boli; și a scos mulți draci; și nu îi lăsa pe draci să vorbească, pentru că îl cunoșteau.

³⁵ Și de dimineață, s-a sculat cu mult înainte de ziuă, a ieșit și a plecat într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.

³⁶ Și Simon și cei ce erau cu el, l-au urmat.

³⁷ Și când l-au găsit, i-au spus: Toți te caută.

³⁸ Iar el le-a spus: Să mergem în satele învecinate ca să predic și acolo; fiindcă pentru aceasta am venit.

³⁹ Și predica în sinagogile lor, prin toată Galileea și scotea draci.

⁴⁰ Și a venit la el un lepros, implorându-l și îngenunchind înaintea lui și spunându-i: Dacă voiești, mă poți curăți.

⁴¹ Iar lui Isus, făcându-i-se milă, și-a întins mâna și l-a atins și i-a spus: Voiesc; fii curățit.

⁴² Și pe când vorbea, îndată lepra s-a depărtat de la el și a fost curățit.

⁴³ Și i-a poruncit cu strictețe și îndată l-a trimis de acolo;

⁴⁴ Și i-a spus: Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te, arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta lucrurile pe care le-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

⁴⁵ Dar el a ieșit și a început să vestească mult și să răspândească acest lucru, atât de mult încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci era afară în locuri pustii; și veneau la el din toate părțile.

2

¹ Și din nou a intrat în Capernaum după câteva zile; și s-a auzit că este în casă.

² Și îndată mulți s-au adunat, încât nu mai era loc să îi încapă, nici măcar în apropierea ușii; și le predica cuvântul.

³ Și au venit la el, aducând un paralytic, purtat de patru oameni.

4 Și cum nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii, au descoperit acoperișul unde era; și după ce l-au spart, au coborât patul pe care zăcea paralyticul.

5 Când Isus a văzut credința lor, i-a spus paralyticului: Fiule, păcatele tale îți sunt iertate.

6 Dar erau unii din scribi, șezând acolo și cugetând în inimile lor,

7 De ce vorbește acesta astfel de blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?

8 Și Isus, cunoscând îndată în duhul său că ei cugetau așa în ei înșiși, le-a spus: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

9 Ce este mai ușor a spune paralyticului: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și ia-ți patul și umblă?

10 Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (i-a spus paralyticului),

11 Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.

12 Iar el îndată s-a ridicat și luând patul, a ieșit înaintea tuturor; astfel că toți erau uimiți și îl glorificau pe Dumnezeu, spunând: Nu am văzut niciodată așa ceva.

13 Și a ieșit din nou lângă mare; și toată mulțimea venea la el, iar el îi învăța.

14 Și pe când trecea pe acolo, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el s-a sculat și l-a urmat.

15 Și s-a întâmpat, pe când Isus ședea la masă în casa lui Levi, că mulți vameși și păcătoși ședea și ei împreună cu Isus și discipolii lui; fiindcă erau mulți și îl urmau.

16 Și când l-au văzut scribii și fariseii mâncând cu vameșii și păcătoșii, le-au spus discipolilor săi: Cum se face că mănâncă și bea cu vameșii și păcătoșii?

17 Și Isus auzind le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii. Nu am venit să chem pe cei drești, ci pe păcătoși la pocăință.

18 Și discipolii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească; și au venit și i-au spus: De ce discipolii lui Ioan și ai fariseilor postesc, dar discipolii tăi nu postesc?

19 Și Isus le-a spus: Pot însoțitorii mirelui să postească atât timp cât mirele este cu ei? Cât timp îl au pe mire cu ei, nu pot posti.

20 Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.

21 Și nimeni nu coase un petic de stofă nouă la o haină veche; altfel, bucata cea nouă care umple, ia din cea veche și ruptura se face mai rea.

22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul este vărsat și burdufurile vor fi distruse; ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi.

23 Și s-a întâmpat că mergea în sabbat prin lanuri; și discipolii lui, făcându-și drum,

au început să smulgă spicele.

²⁴ Și fariseii i-au spus: Iată, de ce fac ei în sabat ce nu este legiuit?

²⁵ Și el le-a spus: Nu ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit, el și cei care erau cu el?

²⁶ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar, marele preot și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu este legiuit a le mânca decât preoților și a dat și celor ce erau cu el?

²⁷ Și le-a spus: Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru sabat;

²⁸ De aceea Fiul omului este Domn și al sabatului.

3

¹ Și a intrat din nou în sinagogă; și acolo era un om care avea o mână uscată.

² Și îl pândeau să vadă dacă îl va vindeca în sabat, ca să îl acuze.

³ Iar el i-a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și vino.

⁴ Și le-a spus: Este legiuit a face bine în sabate, sau a face rău? A salva viața, sau a ucide? Dar ei tăceau.

⁵ Și uitându-se împrejur la ei cu mânie, fiind mâhnit din cauza împietririi inimii lor, i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Și el a întins-o; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.

⁶ Și fariseii au ieșit și îndată au ținut sfat cu irodienii împotriva lui, cum să îl nimicească.

⁷ Dar Isus s-a retras cu discipolii lui la mare; și o mare mulțime din Galileea l-a urmat și din Iudeea,

⁸ Și din Ierusalim și din Idumeea și de dincolo de Iordan; și cei din jurul Tirului și Sidonului, când au auzit ce lucruri mari făcea, o mare mulțime a venit la el.

⁹ Și el a spus discipolilor săi ca o corabie mică să îl aștepte, din cauza mulțimii, ca nu cumva să îl îmbulzească.

¹⁰ Fiindcă vindecase pe mulți; încât toți câți aveau boli îl înghesuiau ca să îl atingă.

¹¹ Și duhurile necurate, când îl vedeau, se prosternau înaintea lui și strigau, spunând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

¹² Și le-a poruncit cu strictețe ca nu cumva să îl facă cunoscut.

¹³ Și el a urcat pe un munte și a chemat la el pe cine a voit; și ei au venit la el.

¹⁴ Și a rânduit doisprezece, ca să fie cu el și ca să îi trimită să predice,

¹⁵ Și să aibă putere să vindece bolile și să scoată dracii;

¹⁶ Și lui Simon, i-a dat numele Petru;

¹⁷ Și lui Iacov, al lui Zebedei, și lui Ioan, fratele lui Iacov; și le-a dat numele Boanergheș, adică Fiii Tunetului;

¹⁸ Și Andrei și Filip și Bartolomeu și Matei și Toma și Iacov al lui Alfeu și Tadeu și Simon Canaanitul,

¹⁹ Și Iuda Iscariot, care l-a și trădat; și s-au dus într-o casă.

²⁰ Și mulțimea s-a adunat din nou, așa încât ei nu mai

puteau să mănânce nici pâine.

²¹ Și când au auzit prietenii săi, s-au dus să îl prindă; fiindcă spuneau: Și-a ieșit din minți.

²² Și scribii care au coborât din Ierusalim, spuneau: El îl are pe Beelzebub și prin prințul dracilor scoate dracii.

²³ Dar el i-a chemat și le-a spus în parabole: Cum poate Satan să îl scoată afară pe Satan?

²⁴ Și dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, acea împărăție nu poate sta în picioare.

²⁵ Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, acea casă nu poate sta în picioare.

²⁶ Și dacă Satan se ridică împotriva lui însuși și ar fi dezbinat, el nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit.

²⁷ Nimeni nu poate intra în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare și apoi îi va jefui casa.

²⁸ Adevărat vă spun: Toate păcatele vor fi iertate fiilor oamenilor și blasfemiile cu care vor blasfemia;

²⁹ Dar cel ce va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu are niciodată iertare, ci este sub amenințarea damnării eterne;

³⁰ Pentru că ei spuneau: Are un duh necurat.

³¹ Atunci au venit frații lui și mama lui, și, stând în picioare afară, au trimis la el să îl cheme.

³² Și mulțimea ședea în jurul lui și i-au spus: Iată, mama ta și frații tăi sunt afară, te caută.

³³ Iar el le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea, sau frații mei?

³⁴ Și s-a uitat împrejur la cei ce ședea în jurul lui și a spus: Iată, mama mea și frații mei.

³⁵ Fiindcă oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele meu și sora mea și mamă.

4

¹ Și a început din nou să îi învețe lângă mare; și s-a adunat la el o mare mulțime, astfel că el s-a urcat într-o corabie și ședea pe mare; și toată mulțimea era lângă mare, pe uscat.

² Și îi învăța multe lucruri în parabole și le-a spus în doctrina lui:

³ Dați ascultare; Iată, a ieșit un semănător să semene;

⁴ Și s-a întâmplat, că pe când semăna, o parte *din* sămânță a căzut lângă drum și păsările cerului au venit și au mâncat-o.

⁵ Și alta a căzut pe un loc pietros, unde nu a avut pământ mult; și îndată a răsărit, pentru că nu a avut adâncime a pământului;

⁶ Dar când a răsărit soarele, a fost pârlită; și pentru că nu a avut rădăcină s-a uscat.

⁷ Și alta a căzut printre spinii și spinii au crescut și au înăbușit-o și nu a dat rod.

⁸ Și alta a căzut pe pământ bun și a dat rod, crescând și înmulțindu-se; și a adus, una treizeci și una șaizeci și una o sută.

⁹ Și le-a spus: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

10 Și când a fost singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au întrebat despre parabolă.

11 Și le-a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterul împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei de afară, toate acestea sunt făcute în parabole;

12 Ca văzând, ei să vadă și să nu priceapă; și auzind, să audă și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întoarcă și păcatele lor să le fie iertate.

13 Și le-a spus: Nu pricepeți această parabolă? Și cum veți cunoaște toate parabolele?

14 Semănătorul seamănă cuvântul.

15 Și aceștia sunt cei de lângă drum, unde cuvântul este semănat; dar după ce au auzit, vine îndată Satan și ia cuvântul ce fusese semănat în inimile lor.

16 Și la fel, aceștia sunt cei semănați pe locul pietros; care, după ce au auzit cuvântul, îl primesc îndată cu veselie;

17 Și nu au rădăcină în ei înșiși și țin doar un timp; după aceea, când se ridică necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnesc.

18 Și aceștia sunt cei semănați printre spini, care aud cuvântul,

19 Și îngrijorările acestei lumi și înșelătoria bogățiilor și poftetele altor lucruri, intrând, înăbușă cuvântul și cuvântul devine neroditor.

20 Și aceștia sunt cei semănați pe pământ bun, care

aud cuvântul și îl primesc și aduc rod, unul treizeci, unul șaiszeci și unul o sută.

21 Și le-a spus: Este adusă o candelă ca să fie pusă sub oboroc, sau sub pat? Și nu ca să fie pusă pe sfeșnic?

22 Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie arătat; nici nu a fost nimic ținut în taină, decât ca să fie arătat pe față.

23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.

24 Și le-a spus: Luați seama la ce auziți; cu ce măsură măsurați, vi se va măsura; și vouă care auziți vi se va adăuga mult.

25 Fiindcă oricui are, i se va da; și cel ce nu are, de la el se va lua și ce are.

26 Și a spus: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum un om ar arunca sămânță în pământ;

27 Și ar dormi și s-ar trezi noapte și zi și sămânța ar răsări și ar crește, el nu știe cum.

28 Fiindcă singur pământul aduce rod; întâi fir, apoi spic, apoi grâu deplin în spic.

29 Dar când rodul este gata, îndată pune secera în el, pentru că a venit secerișul.

30 Și a spus: Cu ce vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă să o comparăm?

31 Este ca un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele care sunt în pământ;

32 Dar după ce este semănat, crește și se face mai mare decât toate ierburile și

își întinde ramuri mari; așa că păsările cerului pot cuibări sub umbra lui.

³³ Și cu multe astfel de parabole le-a vorbit cuvântul, așa cum erau în stare să îl audă.

³⁴ Dar nu le-a vorbit fără parabolă; și când erau singuri, le explica discipolilor săi toate lucrurile.

³⁵ Și în aceeași zi, după ce s-a făcut seară, el le-a spus: Să trecem de cealaltă parte.

³⁶ Și după ce au trimis mulțimea, l-au luat așa cum era în corabie. Și erau cu el și alte corăbii mici.

³⁷ Și s-a făcut o furtună mare de vânt și valurile băteau în corabie, încât aceasta era aproape să se umple.

³⁸ Și el era la pupa corabiei, adormit pe o pernă; și ei l-au trezit și i-au spus: Învățătorule, nu îți pasă că pierim?

³⁹ Și s-a ridicat și a muștră vântul și a spus mării: Taci, liniștește-te! Și vântul a încetat și s-a făcut o mare liniște.

⁴⁰ Și le-a spus: Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință?

⁴¹ Și s-au înfricoșat foarte tare și au spus unii către alții: Ce fel de om este acesta, că până și vântul și marea ascultă de el?

5

¹ Și au ajuns de partea cealaltă a mării, în ținutul Gadarenilor.

² Și când a ieșit din corabie, îndată l-a întâlnit un om

ieșit din morminte, cu un duh necurat,

³ Care își avea locuința printre morminte; și nimeni nu îl putea lega, nici măcar cu lanțuri;

⁴ Pentru că el fusese deseori legat cu cătușe și lanțuri și lanțurile au fost rupte de către el și cătușele zdrobite în bucăți; și nimeni nu a fost în stare să îl îmblânzească.

⁵ Și totdeauna, noapte și zi, era în munți și în morminte, strigând și tăindu-se cu pietre.

⁶ Dar când l-a văzut pe Isus de departe, a alergat și i s-a închinat,

⁷ Și a strigat cu voce tare și a spus: Ce am eu a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preainalt? Te conjur pe Dumnezeu, să nu mă chinuiești;

⁸ Fiindcă îi spusese: Ieși din omul acesta, duh necurat.

⁹ Și l-a întrebat: Care este numele tău? Iar el a răspuns, zicând: Numele meu este Legiune, căci suntem mulți.

¹⁰ Și l-a implorat mult să nu îi trimită afară din ținut.

¹¹ Și acolo, aproape de munți, era o turmă mare de porci păscând.

¹² Și toți dracii l-au implorat, spunând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

¹³ Și îndată Isus le-a dat voie să plece. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în mare (erau cam două mii) și s-au înecat în mare.

¹⁴ Și cei ce pășteau porcii au fugit și au povestit în cetate și

în ținut. Iar oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.

¹⁵ Și au venit la Isus și l-au văzut pe cel ce fusese posedat de drac și a avut legiunea, șezând și îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.

¹⁶ Și cei ce au văzut, le-au spus cum s-a întâmplat cu cel ce fusese posedat de draci și despre porci.

¹⁷ Și au început să îl roage să plece afară din ținuturile lor.

¹⁸ Și când el s-a urcat în corabie, cel ce fusese posedat de drac l-a implorat să fie cu el.

¹⁹ Totuși Isus nu l-a lăsat, ci i-a spus: Du-te acasă la prietenii tăi și povestește-le ce lucruri mari a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine.

²⁰ Iar el a plecat și a început să vestească în Decapole ce lucruri mari a făcut Isus pentru el; și toți se minunau.

²¹ Și după ce Isus a trecut din nou de partea cealaltă, cu corabia, s-au adunat mulți oameni la el; și el era lângă mare.

²² Și iată, a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la picioarele lui,

²³ Și l-a implorat mult, spunând: Fetita mea zace pe moarte, vino *te rog* și pune-ți mâinile pe ea, ca să fie vindecată; și va trăi.

²⁴ Și Isus s-a dus cu el; și mulți oameni îl urmau și îl îmbulzeau.

²⁵ Și o anume femeie, cu o scurgere de sânge de doisprezece ani,

²⁶ Și care suferise multe lucruri de la mulți doctori și cheltuisese tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic, ci mai degrabă îi mergea mai rău,

²⁷ Când a auzit despre Isus, a venit în mulțime, în spatele lui și i-a atins haina.

²⁸ Fiindcă spunea: Dacă i-aș atinge hainele doar, voi fi sănătoasă.

²⁹ Și îndată, izvorul sângerării ei a secat; și a simțit în trupul ei că a fost vindecată de acea boală.

³⁰ Și Isus, cunoscând îndată în el însuși că o putere a ieșit din el, s-a întors în mulțime și a spus: Cine mi-a atins hainele?

³¹ Și discipolii lui i-au spus: Vezi mulțimea îmbulzindu-te și spui: Cine m-a atins?

³² Iar el s-a uitat de jur împrejur să o vadă pe cea care a făcut acest lucru.

³³ Dar femeia, temându-se și tremurând, cunoscând ce s-a făcut în ea, a venit și i s-a prosternat în fața lui și i-a spus tot adevărul.

³⁴ Iar el i-a spus: Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace și fii vindecată de boala ta.

³⁵ Pe când el încă vorbea, au venit de la casa conducătorului sinagogii unii care spuneau: Fiica ta este moartă; pentru ce îl mai tulburi pe Învățătorul?

³⁶ Dar îndată ce Isus a auzit cuvântul rostit, i-a zis conducătorului sinagogii: Nu te teme, crede numai.

³⁷ Și nu a lăsat pe niciunul să îl însoțească, decât pe Petru

și Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

³⁸ Și a venit la casa conducătorului sinagogii și a văzut tumultul și pe cei ce plângeau și boceau mult.

³⁹ Și după ce a intrat, le-a spus: De ce faceți tumult și plângeți? Copila nu este moartă, ci doarme.

⁴⁰ Și au râs de el în batjocură. Dar după ce i-a scos pe toți afară, el a luat pe tatăl și pe mama copilei și pe cei ce erau cu el și a intrat acolo unde zăcea copila.

⁴¹ Și luând copila de mână i-a spus: Talita cumi; care este tradus: Fetițo, îți spun, ridică-te.

⁴² Și îndată fetița s-a sculat și a umblat, fiindcă avea doisprezece ani. Iar ei erau înmărmuriți cu mare uimire.

⁴³ Și le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe aceasta; și a poruncit să îi fie dat ceva de mâncare.

6

¹ Și a plecat de acolo și a venit în patria sa; și discipolii săi îl urmează.

² Și când a venit sabbatul, a început să îi învețe în sinagogă; și mulți, auzindu-l, erau înmărmuriți, spunând: De unde are el acestea? Și ce înțelepciune îi este dată, încât și fapte puternice ca acestea sunt făcute prin mâinile lui?

³ Nu este acesta tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov și al lui Iose și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici cu noi? Și se poticneau de el.

⁴ Dar Isus le-a spus: Un profet nu este fără onoare decât în patria sa și printre rudele sale și în casa lui.

⁵ Și nu a putut face acolo nicio lucrare puternică, decât că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.

⁶ Și s-a minunat de necredința lor. Și străbătea satele din jur, învățându-i.

⁷ Și a chemat pe cei doisprezece și a început să îi trimită înainte, doi câte doi; și le-a dat putere peste duhurile necurate;

⁸ Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât doar un toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani în brâu;

⁹ Ci încălțați cu sandale; și să nu îmbrace două haine.

¹⁰ Și le-a spus: În orice loc ar fi să intrați într-o casă, acolo să rămâneți până plecați din acel loc.

¹¹ Și oricine nu vă va primi, nici nu vă va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor. Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora în ziua judecății decât pentru acea cetate.

¹² Și au plecat și au predicat ca oamenii să se pocăiască.

¹³ Și au scos mulți draci și au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și i-au vindecat.

¹⁴ Și împăratul Irod a auzit despre el, (pentru că numele lui se răspândise) și a spus: Ioan Baptist a înviat dintre morți și din această cauză se arată fapte puternice în el.

15 Alții au spus: Este Ilie. Și alții au spus: Este un profet, sau ca unul dintre profeti.

16 Dar când Irod a auzit, a spus: El este Ioan, pe care eu l-am decapitat. El a înviat dintre morți.

17 Fiindcă Irod însuși a trimis și a prins pe Ioan și l-a legat în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea.

18 Fiindcă Ioan îi spusese lui Irod: Nu îți este legiuit să o ai pe soția fratelui tău.

19 De aceea Irodiada îi purta pică și voia să îl ucidă, dar nu a putut;

20 Fiindcă Irod se temea de Ioan, știind că el era un bărbat drept și un sfânt și îl ocrotea; și când îl auzea, făcea multe și îl asculta cu plăcere.

21 Și când a venit o zi potrivită, Irod, de ziua lui de naștere, a făcut o masă mai marilor săi și marilor căpetenii și celor dintâi ai Galileii;

22 Și când fiica acelei Irodiade a intrat și a dansat și a plăcut lui Irod și celor ce ședeau la masă cu el, împăratul i-a spus fetei: Cere-mi orice voiești și îți voi da.

23 Și i-a jurat: Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din împărăția mea.

24 Iar ea a ieșit și i-a spus mamei ei: Ce să cer? Iar ea a spus: Capul lui Ioan Baptist.

25 Și îndată a intrat cu grabă la împărat și i-a cerut, spunând: Voiesc să îmi dai îndată, pe o tavă, capul lui

Ioan Baptist.

26 Și împăratul a fost foarte întristat; totuși, din cauza jurământului și a celor care ședeau la masă cu el, nu a voit să o respingă.

27 Și îndată împăratul a trimis un călău și a poruncit să îi fie adus capul; și s-a dus și l-a decapitat în închisoare,

28 și i-a adus capul pe o tavă și l-a dat fetei; și fata l-a dat mamei ei.

29 Și când au auzit discipolii lui, au venit și i-au luat trupul mort și l-au pus într-un mormânt.

30 Și apostolii s-au adunat la Isus și i-au spus toate lucrurile, deopotrivă cele făcute și cele ce i-au învățat pe oameni.

31 Iar el le-a spus: Veniți voi înșivă la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă un timp. Fiindcă erau mulți venind și plecând și nu aveau timp nici să mănânce.

32 Și au plecat cu corabia într-un loc pustiu, deoparte.

33 Și oamenii i-au văzut plecând și mulți l-au cunoscut și au alergat pe jos până acolo, din toate cetățile și s-au dus înaintea lor și s-au adunat la el.

34 Și Isus, când a ieșit, a văzut mulți oameni și i s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să îi învețe multe lucruri.

35 Și când ziua era deja trecută, discipolii săi au venit la el și au spus: Acesta este un loc pustiu și ora este deja târzie.

36 Trimite-i ca să meargă în împrejurimile ținutului și în sate și să își cumpere pâine, fiindcă nu au nimic să mănânce.

37 Iar el a răspuns și le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem și să cumpărăm pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?

38 Iar el le-a spus: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți. Și după ce s-au lămurit, ei au spus: Cinci și doi pești.

39 Și le-a poruncit să îi așeze pe toți în grupuri, pe iarba verde.

40 Și au șezut în rânduri câte o sută și câte cincizeci.

41 Și după ce a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit în sus spre cer și a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat discipolilor săi să le pună înaintea lor; și cei doi pești i-a împărțit printre toți.

42 Și au mâncat toți și s-au săturat.

43 Și au ridicat douăsprezece coșuri pline de frânturi și rămășițele de la pești.

44 Și cei ce au mâncat din pâini erau cam cinci mii de bărbați.

45 Și îndată a constrâns pe discipolii săi să intre în corabie și să meargă de cealaltă parte, înainte, spre Betsaida, în timp ce el dădea drumul mulțimii.

46 Și după ce i-a trimis, a plecat pe munte, să se roage.

47 Și când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării iar el singur pe uscat.

48 Și i-a văzut chinuindu-se cu vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor; și cam pe la garda a patra a nopții a venit spre ei umblând pe mare și ar fi voit să treacă pe lângă ei.

49 Dar când l-au văzut umblând pe mare, au presupus că era un duh și au strigat;

50 Fiindcă toți l-au văzut și au fost tulburați. Și îndată a vorbit cu ei și le-a spus: Îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți!

51 Și s-a urcat la ei în corabie și vântul a încetat; și au fost uimiți peste măsură în ei înșiși și se minunau.

52 Fiindcă nu pricepeau miracolul pâinilor, fiindcă inima lor era împietrită.

53 Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la țarm.

54 Și după ce au ieșit din corabie, îndată l-au cunoscut,

55 Și alergau prin toată acea regiune de jur împrejur și începeau să îi aducă pe paturi pe cei bolnavi, acolo unde auzeau că este el.

56 Și oriunde intra în sate, sau cetăți, sau ținuturi, puneau pe bolnavi în străzi și îl implorau ca ei măcar să îi atingă marginea hainei; și câți l-au atins au fost făcuți sănătoși.

7

1 Atunci s-au adunat la el fariseii și anumiți scribi care au venit din Ierusalim.

2 Și când au văzut pe unii din discipolii lui mâncând pâine

cu mâinile spurcate, adică nespălate, îi învinovăteau.

³ Fiindcă fariseii și toți iudeii, dacă nu se spală des pe mâini, nu mănâncă, ținând tradiția bătrânilor.

⁴ Și când vin de la piață, dacă nu se îmbăiază, nu mănâncă. Și sunt multe alte lucruri, pe care le-au primit să le țină, precum este: îmbăierea paharelor și a oalelor și a vaselor de aramă și a meselor.

⁵ Atunci fariseii și scribii l-au întrebat: De ce nu umblă discipolii tăi conform tradiției bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?

⁶ El a răspuns și le-a zis: Bine a profetizat Isaia despre voi, fățarnicilor, așa cum este scris: Acest popor mă onorează cu buzele lor, dar inima lor este departe de mine.

⁷ Dar în zadar mi se închină, învățându-i pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor.

⁸ Fiindcă lăsând deoparte porunca lui Dumnezeu, țineți tradiția oamenilor, precum îmbăierea oalelor și a paharelor; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.

⁹ Și le-a spus: Prea bine respingeți porunca lui Dumnezeu, ca să țineți propria voastră tradiție.

¹⁰ Fiindcă Moise a spus: Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și: Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară;

¹¹ Dar voi spuneți: Dacă un om va spune tatălui sau

mamei sale: Este corban, altfel spus, orice ți-ar fi de folos de la mine este un dar; va fi liber;

¹² Și nu îl mai lăsați să facă ceva pentru tatăl său sau mama sa;

¹³ Făcând fără efect cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe care ați dat-o; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.

¹⁴ Și după ce a chemat pe toți oamenii, le-a spus: Dați-mi fiecare ascultare și înțelegeți;

¹⁵ Nu este nimic din afara unui om, care intrând în el îl poate spurca, ci lucrurile care ies din el, acelea sunt cele ce spurcă pe om.

¹⁶ Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.

¹⁷ Și când a intrat în casă, ieșind din mulțime, discipolii săi l-au întrebat despre parabolă.

¹⁸ Iar el le-a spus: Așa de nepricepuți sunteți și voi? Nu pricepeți că orice intră în om din afară, nu îl poate spurca;

¹⁹ Pentru că nu intră în inima lui, ci în pânțele și iese în hazna, curățind toate mâncărurile?

²⁰ Și a spus: Ce iese din om, aceea spurcă pe om.

²¹ Fiindcă dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, ucideri,

²² Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău, blasfemie, mândrie, nebulie;

²³ Toate aceste rele ies dinăuntru și îl spurcă pe om.

²⁴ Și de acolo s-a sculat și s-a dus între ținuturile Tirului și

ale Sidonului și a intrat într-o casă și dorea ca nimeni să nu știe; dar nu a putut fi ascuns.

²⁵ Fiindcă o femeie, a cărei fetiță avea un duh necurat, a auzit despre el și a venit și a căzut la picioarele lui;

²⁶ Femeia era grecoaică, de națiune siro-feniciană; și l-a implorat să scoată dracul din fiica ei.

²⁷ Dar Isus i-a spus: Lasă întâi copiii să se sature; fiindcă nu este potrivit să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței.

²⁸ Iar ea a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, totuși și cățeii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.

²⁹ Și el i-a spus: Pentru acest cuvânt, du-te; dracul a ieșit din fiica ta.

³⁰ Și când a ajuns acasă, a găsit dracul plecat și pe fiica ei întinsă pe pat.

³¹ Și din nou, plecând din ținuturile Tirului și Sidonului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul ținuturilor Decapolei.

³² Și ei i-au adus pe unul care era surd și avea un impediment în vorbire; și l-au implorat să își pună mâna pe el.

³³ Și l-a luat deoparte afară din mulțime și și-a pus degetele în urechile lui și a scuipat și i-a atins limba,

³⁴ Și privind în sus spre cer, a oftat și i-a spus: Effata, care înseamnă, Deschide-te.

³⁵ Și îndată urechile i-au fost deschise și frâul limbii sale a fost dezlegat și vorbea clar.

³⁶ Și le-a poruncit să nu

spună nimănui; dar cu cât le porunceam mai mult, cu atât mai mult proclamau aceasta.

³⁷ Și erau peste măsură de înmărmuriți, spunând: Toate le-a făcut bine; face deopotrivă pe surzi să audă și pe muți să vorbească.

8

¹ În acele zile mulțimea fiind foarte mare și neavând nimic să mănânce, Isus i-a chemat pe discipolii săi și le-a spus:

² Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce;

³ Și dacă le dau drumul la casele lor postind, vor cădea de oboseală pe drum; fiindcă unii dintre ei au venit de departe.

⁴ Și discipolii lui i-au răspuns: De unde poate cineva să sature pe aceștia cu pâine, aici, în pustie?

⁵ Iar el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au spus: Șapte.

⁶ Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ; și a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, a frânt și a dat discipolilor săi să le pună înaintea; și le-au pus înaintea oamenilor.

⁷ Și avea câțiva peștișori; și binecuvântând a poruncit să îi pună și pe aceștia înaintea.

⁸ Așa că au mâncat și s-au săturat; și au ridicat din frânturile care au rămas, șapte coșuri.

⁹ Și cei ce mâncaseră au fost în jur de patru mii; și le-a dat drumul.

10 Și îndată a intrat într-o corabie cu discipolii săi și a venit în părțile Dalmanutei.

11 Și fariseii au venit și au început să îi pună întrebări, căutând de la el un semn din cer, ispitindu-l.

12 Și a oftat adânc în duhul său și a spus: De ce caută generația aceasta un semn? Adevărat vă spun: Un semn nu va fi dat acestei generații.

13 Și lăsându-i, a intrat din nou în corabie și a plecat de partea cealaltă.

14 Și discipolii uitaseră să ia pâini și nici nu aveau cu ei în corabie mai mult de o pâine.

15 Și le-a poruncit, spunând: Fiți atenți, păziți-vă de dospeala fariseilor și de dospeala lui Irod.

16 Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că nu avem pâini.

17 Și Isus știind aceasta, le-a spus: De ce discutați că nu aveți pâini? Încă nu pricepeți, nici nu înțelegeți? Vă împietriți încă inima?

18 Având ochi, nu vedeți? Și având urechi, nu auziți? Și nu vă amintiți?

19 Când am frânt cele cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Ei i-au spus: Douăsprezece.

20 Și când, am frânt cele șapte pentru patru mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Și au spus: Șapte.

21 Și le-a spus: Cum de nu înțelegeți?

22 Și a venit la Betsaida; și i-au adus un orb și l-au implo-

rat să îl atingă.

23 Și luând mâna orbului, l-a condus afară din sat; și scuipând pe ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.

24 Și privind în sus, a zis: Văd oameni precum pomii, umblând.

25 După aceea și-a pus din nou mâinile pe ochii lui și l-a făcut să privească în sus; și a fost refăcut și vedea clar pe fiecare om.

26 Și l-a trimis acasă, spunând: Nici nu intra în sat, nici nu spune nimănui în sat.

27 Și Isus și discipolii săi au ieșit în satele din Cezareea Filipii; și pe drum i-a întrebat pe discipolii lui, spunându-le: Cine spun oamenii că sunt eu?

28 Și au răspuns: Ioan Baptist, iar alții: Ilie; și alții: Unul dintre profeți.

29 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Și Petru răspunzând i-a zis: Tu ești Cristosul.

30 Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre el.

31 Și a început să îi învețe, că Fiul omului trebuie să sufere multe lucruri și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și scribi și să fie ucis și după trei zile să învie.

32 Și vorbea pe față acel cuvânt. Și Petru l-a luat deoparte și a început să îl mustre.

33 Dar el, întorcându-se și privind la discipolii săi, l-a muștrat pe Petru, spunând: Du-te înapoia mea, Satan. Pentru că nu gândești lu-

crurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.

³⁴ Și chemând la el mulțimea, împreună cu discipolii săi, le-a spus: Oricine voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.

³⁵ Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie, acela și-o va salva.

³⁶ Fiindcă la ce îi va folosi unui om, dacă va câștiga lumea întreagă, și își va pierde propriul suflet?

³⁷ Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

³⁸ De aceea oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele în această generație adulteră și păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când va veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.

9

¹ Și le-a spus: Adevărat vă spun că: Sunt unii dintre cei ce stau în picioare aici, care nicidecum nu vor gusta din moartea, până ce nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

² Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și îi conduce sus pe un munte înalt, singuri, la o parte; și a fost transfigurat înaintea lor.

³ Și hainele sale au devenit strălucitoare, peste măsură de albe, ca zăpada; așa cum niciun înălbitor de pe pământ nu le poate înălbi.

⁴ Și li s-au arătat Ilie cu Moise; și vorbeau cu Isus.

⁵ Și Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Învățătorule, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

⁶ Fiindcă nu știa ce să spună; fiindcă erau foarte înspăimântați.

⁷ Și s-a făcut un nor care i-a umbrit; și o voce a venit din nor, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit: Ascultați-l!

⁸ Și dintr-o dată, când s-au uitat de jur împrejur, nu au mai văzut pe nimeni, decât numai pe Isus cu ei.

⁹ Și pe când coborau ei de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui ce lucruri au văzut, până ce Fiul omului va fi înviat dintre morți.

¹⁰ Și au ținut în ei acel cuvânt, întrebându-se unul pe altul ce ar însemna învierea dintre morți.

¹¹ Și l-au întrebat, spunând: De ce spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?

¹² Iar el, răspunzând, le-a zis: Ilie, într-adevăr, venind întâi, restaurează toate lucrurile; și după cum este scris despre Fiul omului, că trebuie să sufere multe și să fie disprețuit.

¹³ Dar vă spun că: Ilie a și venit și i-au făcut orice au voit, așa cum este scris despre el.

¹⁴ Și când a venit la discipoli, a văzut o mulțime mare împrejurul lor și pe scribi întrebându-se cu ei.

15 Și îndată toți oamenii, când l-au văzut, au fost foarte uimiți, și alergând la el, îl salutau.

16 Și i-a întrebat pe scribi: Ce vă întrebați cu ei?

17 Și unul din mulțime a răspuns și a zis: Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu, care are un duh mut;

18 Și oriunde îl apucă, îl scutură puternic și face spume și își scrâșnește dinții și rămâne vlăguit; și am vorbit cu discipolii tăi ca să îl scoată; și ei nu au fost în stare.

19 El i-a răspuns și a zis: O, generație fără credință, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l la mine.

20 Și l-au adus la el. Și când l-a văzut, îndată duhul l-a scuturat puternic și el a căzut la pământ și se zvârcolea făcând spume.

21 Și l-a întrebat pe tatăl lui: De cât timp i se întâmplă aceasta? Iar el a spus: Din copilărie.

22 Și deseori îl aruncă în foc și în ape, ca să îl nimicească; dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.

23 Iar Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

24 Și îndată tatăl copilului a strigat și a spus cu lacrimi: Cred, Doamne; ajută a mea necredință.

25 Când Isus a văzut că mulțimea se aduna alergând, a muștrat duhul necurat, spunându-i: Duhule mut și surd, eu îți poruncesc, ieși din el și nu mai intra în el.

26 Și duhul a strigat și l-a scuturat puternic și a ieșit din el; și era ca unul mort; încât mulți au spus: Este mort.

27 Dar Isus, luându-l de mână, l-a ridicat; iar el s-a sculat.

28 Și după ce el a intrat în casă, discipolii săi l-au întrebat deoparte: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?

29 Iar el le-a spus: Acest fel nu poate ieși afară prin nimic, decât prin rugăciune și postire.

30 Și au plecat de acolo și au trecut prin Galileea; și nu voia ca cineva să știe.

31 Fiindcă învăța pe discipolii săi și le spunea: Fiul omului este trădat în mâinile oamenilor iar ei îl vor ucide; și după ce va fi fost ucis, a treia zi va învia.

32 Dar nu au înțeles ceea spusă și le-a fost teamă să îl întrebe.

33 Și a venit la Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Pentru ce v-ați contrazis între voi pe drum?

34 Dar tăceau, fiindcă pe drum s-au contrazis unii cu alții cine va fi cel mai mare.

35 Și a șezut și a chemat pe cei doisprezece și le-a spus: Dacă cineva dorește să fie cel dintâi, să fie cel de pe urmă între toți și servitor al tuturor.

36 Și a luat un copilaș și l-a pus în mijlocul lor; și după ce l-a luat în brațe, le-a spus:

37 Oricine va primi pe unul din acest fel de copilași în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă

primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe cel ce m-a trimis.

³⁸ Și Ioan i-a răspuns, zicând: Învățătorule, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău și el nu ne urmează; și l-am oprit, pentru că nu ne urmează.

³⁹ Dar Isus a spus: Nu îl opriți, fiindcă nu este niciun om care să facă un miracol în numele meu și care îndată să mă poată vorbi de rău.

⁴⁰ Fiindcă cine nu este împotriva noastră, este de partea noastră.

⁴¹ Fiindcă oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că aparțineți lui Cristos, adevărat vă spun, nu își va pierde răsplata.

⁴² Și oricine va poticni pe unul dintre micuții care cred în mine, este mai bine pentru el ca o piatră de moară să îi fie atârnată de gât și să fie aruncat în mare.

⁴³ Și dacă mâna ta te poticnește, taie-o; este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două mâini și să mergi în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge,

⁴⁴ Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁵ Și dacă piciorul tău te poticnește, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge.

⁴⁶ Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁷ Și dacă ochiul tău te

poticnește, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul iadului,

⁴⁸ Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁹ Căci fiecare va fi sărat cu foc și fiecare sacrificiu va fi sărat cu sare.

⁵⁰ Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce o veți drege? Să aveți sare în voi înșivă și pace unii cu alții.

10

¹ Și s-a sculat de acolo și a venit în ținuturile Iudeii prin partea de dincolo a Iordanului: și din nou au mers mulțimi la el; și așa cum era obișnuit, i-a învățat din nou.

² Și fariseii au venit la el și l-au întrebat, ispitindu-l: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui?

³ Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit Moise?

⁴ Și au spus: Moise a permis să scrie o carte de despărțire și să divorțeze de ea.

⁵ Iar Isus a răspuns și le-a zis: Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris el acest precept.

⁶ Dar de la începutul creației Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

⁷ Din această cauză va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa.

⁸ Și cei doi vor fi un singur trup; așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup.

⁹ De aceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.

10 Și în casă, discipolii lui l-au întrebat din nou despre același lucru.

11 Iar el le-a spus: Oricine va divorța de soția lui și se va căsători cu alta, comite adulter împotriva ei.

12 Și dacă o femeie va divorța de soțul ei și va fi căsătorită cu altul, ea comite adulter.

13 Și i-au adus copilași ca să îi atingă, dar discipolii i-au muștră pe aceia care îi aduceau.

14 Iar Isus, văzând, s-a supărat foarte mult și le-a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.

15 Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.

16 Și luându-i în brațe, și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.

17 Și după ce a ieșit la drum, a venit unul alergând și a îngenuncheat înaintea lui și l-a întrebat: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață eternă?

18 Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu.

19 Poruncile le cunoști: Să nu comiți adulter, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă, Să nu înșeli, Să onorezi pe tatăl tău și pe mama ta.

20 Iar el a răspuns și i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

21 Atunci Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a spus: Un lucru îți lipsește; du-te, vinde orice ai și dă săracilor și vei avea tezaur în cer; și ridicând crucea, vino și urmează-mă.

22 Iar el s-a întristat la acel cuvânt și a plecat mâhnit, pentru că avea multe averi.

23 Și Isus uitându-se înapoi, le-a spus discipolilor săi: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății.

24 Și discipolii au fost înmărmuriți la cuvintele lui. Iar Isus răspunde din nou și le zice: Copii, cât de greu este pentru cei ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu.

25 Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu.

26 Și au fost înmărmuriți peste măsură, spunând între ei: Atunci cine poate fi salvat?

27 Și Isus uitându-se la ei, spune: La oameni este imposibil, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt posibile.

28 Atunci Petru a început să îi spună: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.

29 Iar Isus a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu este niciun om care a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, din cauza mea și a evangheliei,

30 Și *care* să nu primească cumva însutit acum în acest timp, case și frați și surori și

mame și copiii și pământuri, cu persecuții; și în lumea ce vine, viață eternă.

³¹ Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

³² Și erau pe cale, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor; și erau uimiți; și pe când îl urmau, le era teamă. Și i-a strâns din nou pe cei doisprezece și a început să le spună ce lucruri i se vor întâmpla,

³³ Spunând: Iată, ne urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi predat marilor preoți și scribilor; și îl vor condamna la moarte și îl vor preda neamurilor.

³⁴ Și îl vor batjocori și îl vor biciui și îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi va învia.

³⁵ Și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, vin la el, spunând: Învățătorule, voim ca să ne faci ce vom cere.

³⁶ Iar el le-a spus: Ce voiți să vă fac?

³⁷ Iar ei i-au spus: Dă-ne ca să ședem unul la dreapta ta și celălalt la stânga ta, în gloria ta.

³⁸ Dar Isus le-a spus: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl beau eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu?

³⁹ Iar ei i-au spus: Putem. Iar Isus le-a spus: Într-adevăr veți bea paharul pe care îl beau eu; și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați;

⁴⁰ Dar a ședea la dreapta și

la stânga mea nu este al meu a da; ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit.

⁴¹ Și după ce au auzit cei zece, au început să se supere foarte mult pe Iacov și Ioan.

⁴² Dar Isus, chemându-i, le spune: Știți că toți cei socotiți că domnesc peste neamuri exercită domnie asupra lor; și mai marii lor exercită autoritate asupra lor.

⁴³ Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare printre voi, va fi servitorul vostru.

⁴⁴ Și oricine dintre voi voiește să devină primul, va fi rob tuturor.

⁴⁵ Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru mulți.

⁴⁶ Și au venit la Ierihon; și pe când ieșea el din Ierihon cu discipolii săi și cu o mare mulțime, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drumul mare cerșind.

⁴⁷ Și auzind că era Isus din Nazaret, a început să strige și spunea: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁸ Și mulți îi porunceau să tacă; dar el striga și mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁹ Și Isus oprindu-se a poruncit să fie chemat. Și au chemat pe orb, spunându-i: Îndrăznește, ridică-te, el te cheamă.

⁵⁰ Și el, aruncându-și haina, s-a sculat și a venit la Isus.

⁵¹ Și Isus, răspunzând, îi zice: Ce voiești să îți fac? Iar orbul

i-a spus: Doamne, să primesc vedere.

⁵² Și Isus i-a spus: Du-te; credința ta te-a făcut sănătos. Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat pe Isus pe cale.

11

¹ Și când au ajuns aproape de Ierusalim, înspre Betfaghe și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,

² Și le-a spus: Duceți-vă în satul dinaintea voastră; și îndată ce veți fi intrat în el veți găsi un măgăruș legat, pe care nu a șezut nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-l.

³ Și dacă vă spune cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că Domnul are nevoie de el; și îndată îl va trimite aici.

⁴ Și s-au dus și au găsit măgărușul legat afară, lângă ușă, în locul unde se întâlnesc două drumuri; și l-au dezlegat.

⁵ Și unii dintre cei ce stăteau în picioare acolo le-au spus: Ce faceți dezlegând măgărușul?

⁶ Iar ei le-au spus așa cum le poruncise Isus; și i-au lăsat să plece.

⁷ Și au adus măgărușul la Isus și și-au aruncat hainele pe el; iar el a șezut pe el.

⁸ Și mulți își așterneau hainele pe cale; și alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

⁹ Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după, strigau, spunând: Osana!

Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului,

¹⁰ Binecuvântată fie împărăția tatălui nostru David, care vine în numele Domnului. Osana în cele preainalte!

¹¹ Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și după ce a privit toate lucrurile de jur împrejur, fiind ora serii, a ieșit înspre Betania cu cei doisprezece.

¹² Și a doua zi, când veneau din Betania, a flămânzit;

¹³ Și văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit să vadă dacă cumva găsește ceva pe el; și când a ajuns la el, nu a găsit nimic decât frunze; fiindcă nu era timpul smochinelor.

¹⁴ Și Isus, luând cuvântul, i-a zis smochinului: De acum înainte, nimeni să nu mănânce niciodată fructe din tine. Și discipolii lui au auzit.

¹⁵ Și au venit la Ierusalim; și Isus a intrat în templu și a început să arunce afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu; și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei;

¹⁶ Și nu lăsa ca cineva să poarte vreun vas prin templu.

¹⁷ Și i-a învățat, spunându-le: Nu este scris: Casa mea va fi numită de toate națiunile, casa rugăciunii? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

¹⁸ Și scribii și preoții de seamă au auzit și au căutat cum să îl nimicească;

fiindcă se temeau de el, pentru că toată mulțimea era înmărmurită de doctrina lui.

¹⁹ Și când s-a făcut seară a ieșit din cetate.

²⁰ Și dimineata, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

²¹ Și Petru, amintindu-și, i-a spus: Rabi, iată, smochinul pe care l-ai blestemat este uscat.

²² Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!

²³ Fiindcă adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice spune.

²⁴ De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți primi și veți avea.

²⁵ Și când stați în picioare rugându-vă, iertați dacă aveți ceva împotriva oricui; pentru ca și Tatăl vostru care este în cer să vă ierte fărădelegile voastre.

²⁶ Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu va ierta fărădelegile voastre.

²⁷ Și au venit din nou la Ierusalim; și pe când se plimba el prin templu, au venit la el preoții de seamă și scribii și bătrânii,

²⁸ Și i-au spus: Cu ce autoritate faci acestea? Și cine ți-a dat această autoritate să faci acestea?

²⁹ Iar Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru și răspundeți-mi și vă

voi spune cu ce autoritate fac acestea.

³⁰ Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni? Răspundeți-mi.

³¹ Și discutau între ei, spunând: Dacă spunem: Din cer; va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

³² Dar dacă spunem: De la oameni; se temeau de popor, fiindcă toți oamenii îl considerau pe Ioan, că era, într-adevăr, profet.

³³ Și au răspuns și i-au zis lui Isus: Nu putem spune. Și Isus, răspunzând, le zice: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

12

¹ Și a început să le vorbească în parabole. Un anumit om a sădit o vie și a pus o îngrăditură împrejur și a săpat un teasc și a zidit un turn și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată.

² Și la timpul convenit a trimis un rob la viticultori, ca să primească de la viticultori din rodul viei.

³ Și ei l-au prins și l-au bătut și l-au trimis fără nimic.

⁴ Și el, din nou, a trimis alt rob la ei; iar ei au aruncat cu pietre în el și l-au rănit la cap și l-au trimis ocărât.

⁵ Și din nou a trimis pe un altul; și pe acela l-au ucis; și pe mulți alții: pe unii bătându-i și pe alții ucigându-i.

⁶ De aceea mai având un singur fiu, pe preaiubitul său, l-a trimis și pe el la ei în cele din urmă, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.

7 Dar acei viticultori au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și moștenirea va fi a noastră.

8 Iar ei l-au luat și l-au ucis și l-au scos afară din vie.

9 Ce va face așadar domnul viei? Va veni și va nimici pe viticultori și va da via altora.

10 Și nu ați citit această scriptură? Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei;

11 DOMNUL a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri.

12 Și căutau să pună mâna pe el, dar se temeau de popor; fiindcă știau că spusese parabola împotriva lor; și l-au lăsat și s-au dus.

13 Și au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre irodieni, să îl prindă în cuvinte.

14 Și când au venit, i-au spus: Învățătorule, știm că ești adevărat și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr: Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?

15 Să dăm, sau să nu dăm? Dar el, cunoscând fățărnicia lor, le-a spus: De ce mă ispiți? Aduceți-mi un dinar, ca să îl văd.

16 Și l-au adus. Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție? Iar ei i-au spus: Al Cezarului.

17 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și s-au minunat de el.

18 Atunci saducheii, care spun că nu este înviere, au venit la el și l-au întrebat, spunând:

19 Învățătorule, Moise ne-a scris că: Dacă fratele unui bărbat moare și își lasă soția și nu lasă copii, fratele lui să ia pe soția lui și să ridice sămânța fratelui său.

20 Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție, și, murind, nu a lăsat sămânță.

21 Și al doilea a luat-o și a murit și nici el nu a lăsat sămânță; și la fel al treilea.

22 Și cei șapte au luat-o și nu au lăsat sămânță. La urma tuturor a murit și femeia.

23 La înviere așadar, când vor învia, căruia dintre ei îi va fi ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de soție.

24 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu de aceea vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25 Fiindcă atunci când vor învia dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci sunt ca îngerii care sunt în cer.

26 Iar despre cei morți, că învie; nu ați citit în cartea lui Moise, cum în rug i-a vorbit Dumnezeu? Spunând: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob?

27 El nu este Dumnezeuul celor morți, ci Dumnezeuul celor vii; voi de aceea vă rătăciți mult.

28 Și unul dintre scribi a venit, și auzindu-i discutând, și pricepând că le răspunsese

bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă, dintre toate?

²⁹ Și Isus i-a răspuns: Prima dintre toate poruncile este: Ascultă, Israel; Domnul Dumnezeu nostru este un *singur* Domn;

³⁰ Și să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta și cu toată tăria ta; aceasta este prima poruncă.

³¹ Și a doua este asemănătoare, rugăciuni lungi; aceștia vor adică aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.

³² Și scribul i-a spus: Bine, Învățătorule, ai spus adevărul, pentru că este un singur Dumnezeu și nu este altul decât el;

³³ Și a-l iubi cu toată inima și cu toată înțelegerea și cu tot sufletul și cu toată tăria și a-l iubi pe aproapele său ca pe sine însuși, este mai mult decât toate ofrandele arse în întregime și sacrificiile.

³⁴ Și când Isus a văzut că el a răspuns cu pricepere, i-a spus: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și după aceea nimeni nu a mai cutezat să îl întrebe.

³⁵ Și, în timp ce îi învăța în templu, Isus a răspuns și a zis: Cum spun scribii că Cristos este Fiul lui David?

³⁶ Fiindcă însuși David a spus prin Duhul Sfânt: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până îi fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

³⁷ De aceea, însuși David îl

numește Domn; și de unde este el fiul lui? Și oamenii de rând îl ascultau cu plăcere.

³⁸ Și le-a spus în doctrina lui: Păziți-vă de scribii cărora le place să umble cu robe lungi și le plac salaturile în piețe,

³⁹ Și scaunele din față în sinagogi și locurile de onoare la ospete;

⁴⁰ Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

⁴¹ Și Isus ședea în fața vistieriei și privea cum oamenii aruncau bani în vistierie; și mulți bogați aruncau mult.

⁴² Și a venit o anumită văduvă săracă și a aruncat doi cadranți care fac un bănuț.

⁴³ Și a chemat pe discipolii săi și le-a spus: Adevărat vă spun că: Această văduvă săracă a aruncat mai mult decât au aruncat toți în vistierie;

⁴⁴ Fiindcă ei toți au aruncat din abundența lor; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce a avut, tot avutul ei.

13

¹ Și pe când ieșea el din templu, unul dintre discipolii săi i-a spus: Învățătorule, iată, ce pietre și ce clădiri!

² Și Isus, răspunzând, i-a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va fi lăsată nicidecum piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

³ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, înaintea templului, Petru și Iacov și

Ioan și Andrei, l-au întrebat deoparte:

⁴ Spune-ne, când vor fi acestea? Și ce semn va fi când toate acestea vor fi împlinite?

⁵ Și Isus, răspunzându-le, a început să spună: Luați seama să nu vă înșele cineva;

⁶ Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți vor înșela.

⁷ Și când veți auzi de războaie și zvonuri de războaie, nu fiți tulburați, fiindcă acestea trebuie să se întâmple; dar nu este încă sfârșitul.

⁸ Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi cutremure de pământ în diferite locuri și vor fi foamete și tulburări; acestea sunt începuturile durerilor.

⁹ Dar luați seama la voi înșivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; și veți fi bătuiți în sinagogi; și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor.

¹⁰ Și evanghelia trebuie întâi să fie predicată printre toate națiunile.

¹¹ Dar când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijorați dinainte ce veți spune, nici nu premeditați; ci tot ce vă va fi dat în acea oră, aceea să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Sfânt.

¹² Și frate va trăda pe frate la moarte și tatăl pe fiu; și copiii se vor ridica împotriva

părinților și vor face ca ei să fie uciși.

¹³ Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.

¹⁴ Dar când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare unde nu ar trebui (cine citește să înțeleagă), atunci cei din Iudeea să fugă în munți.

¹⁵ Și cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, nici să nu intre să ia vreun lucru din casa lui;

¹⁶ Și cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia haina.

¹⁷ Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile!

¹⁸ Și rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna.

¹⁹ Fiindcă în acele zile va fi necaz, așa cum nu a fost de la începutul creației, pe care Dumnezeu a creat-o până în acest timp, nici nu va mai fi niciodată.

²⁰ Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nicio carne nu ar fi salvată; dar din cauza celor aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele.

²¹ Și atunci, dacă cineva vă va spune: Iată, Cristos este aici; sau: Iată, este acolo; nu credeți.

²² Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeti falși și vor arăta semne și minuni, ca să amăgească, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși.

²³ Dar luați bine seama; iată, v-am spus dinainte toate lucrurile.

24 Dar în acele zile, după acel necaz, soarele se va întuneca și luna nu își va da lumina ei.

25 Și stelele din cer vor cădea și puterile din cer vor fi clătinate.

26 Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind în nori cu mare putere și glorie.

27 Și atunci își va trimite îngerii și va strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la cele mai îndepărtate părți ale pământului până la cele mai îndepărtate părți ale cerului.

28 Acum învățați o parabolă a smochinului: Când lăstarul lui este deja fraged și dă frunze, știți că vara este aproape;

29 Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, știți că aceasta este aproape, la uși.

30 Adevărat vă spun că nicidecum nu va trece această generație, până nu se vor face toate acestea.

31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

32 Dar despre acea zi și oră nu știe nimeni, nici îngerii care sunt în cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33 Luați bine seama, vegheați și rugați-vă; fiindcă nu știți când este timpul.

34 Fiindcă Fiul omului este ca un om ce se află într-o călătorie lungă, care și-a lăsat casa și a dat autoritate robilor săi și fiecărui om lucrarea sa și a poruncit portarului să vegheze.

35 De aceea vegheați; fiindcă nu știți când vine domnul casei, seara, sau la

miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;

36 Ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind.

37 Și ce vă spun, spun tuturor: Vegheați.

14

1 După două zile era sărbătoarea paștelui și a azimelor; și preoții de seamă și scribii căutau cum să îl prindă prin viclenie să îlucidă.

2 Dar spuneau: Nu în sărbătoare, ca nu cumva să fie tulburare a poporului.

3 Și fiind el în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea el la masă, a venit o femeie având un vas de alabastru cu ulei parfumat de mir de nard curat, foarte prețios; și a spart vasul și a turnat mirul pe capul lui.

4 Și erau unii supărați în ei înșiși și spuneau: Pentru ce s-a făcut risipa aceasta de mir?

5 Fiindcă acesta s-ar fi putut vinde pe mai mult de trei sute de dinari și s-ar fi dat banii la săraci. Și cârteau împotriva ei.

6 Dar Isus a spus: Lăsați-o în pace; de ce o tulburați? A lucrat o lucrare bună față de mine.

7 Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și oricând voiți, puteți să le faceți bine; dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

8 Ea a făcut ce a putut; a venit dinainte ca să îmi ungă trupul pentru înmormântare.

9 Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, prin întreaga

lume și ce a făcut ea va fi spus, ca o amintire despre ea.

¹⁰ Și Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la preoții de seamă să li-l trădeze.

¹¹ Și când au auzit, s-au bucurat și au promis să îi dea bani. Și căuta cum să îl trădeze la un moment potrivit.

¹² Și în prima zi a azimelor, când înjunghiau paștele, discipolii lui i-au spus: Unde voiești să mergem și să pregătim ca să mănânci paștele?

¹³ Și a trimis doi dintre discipolii săi și le-a spus: Mergeți în cetate și acolo veți întâlni un om purtând un ulcior de apă; urmați-l.

¹⁴ Și oriunde va intra, spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?

¹⁵ Și el vă va arăta o cameră mare de sus, așternută și pregătită; acolo să pregătiți pentru noi.

¹⁶ Și discipolii lui s-au dus și au intrat în cetate și au găsit așa cum le spusese; și au pregătit paștele.

¹⁷ Și după ce s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece.

¹⁸ Și pe când ședeau ei și mâncau, Isus a zis: Adevărat vă spun: Unul dintre voi care mănâncă cu mine mă va trăda.

¹⁹ Și au început să se întristeze și să îi spună unul câte unul: Sunt eu? Și altul: Sunt eu?

²⁰ Iar el a răspuns și le-a zis: Este unul dintre cei doisprezece, care înmoaie cu mine în farfurie.

²¹ Într-adevăr, Fiul omului se duce așa cum este scris despre el; dar vai acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă el niciodată nu s-ar fi născut.

²² Și pe când mâncau ei, Isus a luat pâine și a binecuvântat și a frânt-o și le-a dat și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.

²³ Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat; și toți au băut din el.

²⁴ Și le-a spus: Acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă pentru mulți.

²⁵ Adevărat vă spun: Nicidecum nu voi mai bea din rodul viței, până în acea zi când îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

²⁶ Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.

²⁷ Și Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte, pentru că este scris: Voi bate păstorul și oile se vor împrăștia.

²⁸ Dar după ce eu voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.

²⁹ Dar Petru i-a spus: Chiar dacă toți se vor poticni, totuși eu nu.

³⁰ Iar Isus i-a zis: Adevărat îți spun că: Astăzi, chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori.

31 Dar el vorbea mai vehement: Dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți au spus la fel.

32 Și au venit într-un loc al cărui nume era Ghetsimani; și le-a spus discipolilor săi: Ședeți aici, în timp ce mă voi ruga.

33 Și a luat cu el pe Petru și pe Iacov și pe Ioan; și a început să fie tulburat amar și foarte mâhnit.

34 Și le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați.

35 Și s-a dus puțin mai înainte și a căzut la pământ și se ruga ca, dacă ar fi posibil, timpul acesta să treacă de la el.

36 Și a spus: Abba, Tată, toate îți sunt posibile; ia de la mine acest pahar; cu toate acestea, nu ce voiesc eu, ci ce voiești tu.

37 Și a venit și i-a găsit dormind și i-a spus lui Petru: Simone, dormi? Nu ai putut veghea o oră?

38 Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită. Într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea fără putere.

39 Și din nou s-a dus deoparte și s-a rugat și a spus aceleași cuvinte.

40 Și când s-a întors, i-a găsit din nou adormiți, (fiindcă ochii le erau îngreunați) și nu știau ce să îi răspundă.

41 Și a venit a treia oară și le-a spus: Dormiți de-acum și odihniți-vă; este destul, a sosit timpul; iată, Fiul

omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

42 Ridicați-vă, să mergem; iată, cel ce mă trădează este aproape.

43 Și îndată, pe când el încă vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece și împreună cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și scribi și bătrâni.

44 Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe oricare îl voi săruta, el este; prindeți-l și duceți-l în siguranță.

45 Și venind, s-a apropiat îndată de el și a spus: Rabi, rabi; și l-a sărutat.

46 Și și-au pus mâinile pe el și l-au prins.

47 Iar unul dintre cei ce stăteau în picioare acolo a scos o sabie și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.

48 Și Isus a răspuns și le-a zis: Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte, ca să mă luați?

49 Zilnic am fost cu voi în templu învățându-vă și nu m-ați prins; totuși, scripturile trebuie să fie împlinite.

50 Și toți l-au părăsit și au fugit.

51 Și un anumit tânăr l-a urmat, având o pânză de în aruncată peste goliciunea lui; și cei tineri au pus mâna pe el;

52 Și a lăsat pânza de în și a fugit gol de la ei.

53 Și l-au dus pe Isus la marele preot; și cu el s-au

adunat toți preoții de seamă și bătrânii și scribii.

⁵⁴ Și Petru l-a urmat de departe, până în curtea palatului marelui preot; și ședea cu servitorii și se încălzea la foc.

⁵⁵ Și preoții de seamă și tot consiliul căutau mărturie împotriva lui Isus ca să îl ucidă; și nu au găsit pe nimeni.

⁵⁶ Fiindcă mulți aduceau mărturie falsă împotriva lui, dar mărturiile lor nu se potriveau împreună.

⁵⁷ Și unii s-au sculat și au adus mărturie falsă împotriva lui, spunând:

⁵⁸ Noi l-am auzit, spunând: Eu voi distruge acest templu făcut de mâini și în trei zile voi construi altul făcut fără mâini.

⁵⁹ Dar nici așa mărturiile lor nu se potriveau.

⁶⁰ Și marele preot s-a sculat în picioare în mijloc și l-a întrebat pe Isus, spunând: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?

⁶¹ Dar el tăcea și nu răspundea nimic. Din nou, marele preot l-a întrebat și i-a spus: Ești tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat?

⁶² Și Isus a spus: Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

⁶³ Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: Ce nevoie mai avem de alți martori?

⁶⁴ Ați auzit blasfemia; ce gândiți voi? Și toți l-au condamnat ca fiind vinovat de moarte.

⁶⁵ Și unii au început să îl scuipe și să îi acopere

fața și să îl bată cu pumnii și să îi spună: Profetește; și servitorii îl loveau cu palmele mâinilor lor.

⁶⁶ Și pe când Petru era jos în curtea palatului, a venit una dintre servitoarele marelui preot;

⁶⁷ Și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, l-a privit și a spus: Și tu ai fost cu Isus din Nazaret.

⁶⁸ Dar el a negat, spunând: Nu știu, nici nu înțeleg ce spui tu. Și a ieșit afară în portic; și cocoșul a cântat.

⁶⁹ Și din nou, o servitoare l-a văzut și a început să le spună celor ce stăteau în picioare acolo: Acesta este unul dintre ei.

⁷⁰ Dar el a negat din nou. Și la puțin timp după aceea, cei ce stăteau acolo în picioare i-au spus din nou lui Petru: Într-adevăr, ești unul dintre ei; fiindcă ești galileean și vorbirea ta este la fel.

⁷¹ Dar a început să blesteme și să jure: Nu îl cunosc pe acest om despre care vorbiți.

⁷² Și cocoșul a cântat a doua oară. Și Petru și-a amintit cuvântul care i l-a zis Isus: Înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori. Și gândindu-se la aceasta, a plâns.

15

¹ Și îndată, dimineța, preoții de seamă au ținut sfat cu bătrânii și cu scribii și cu întregul consiliu și l-au legat pe Isus și l-au dus și l-au predat lui Pilat.

² Și Pilat l-a întrebat: Ești tu Împăratul iudeilor? Și, răspunzând, i-a zis: Tu spui.

³ Și preoții de seamă l-au acuzat de multe lucruri; dar el nu a răspuns nimic.

⁴ Și Pilat l-a întrebat din nou, spunând: Nu răspunzi nimic? Iată, câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta.

⁵ Dar Isus, tot nu a răspuns nimic; așa că Pilat se minuna.

⁶ Și la acea sărbătoare le elibera un prizonier, pe oricare îl doreau.

⁷ Și era unul numit Baraba, legat cu cei care făcuseră insurecție cu el, care au comis crimă în insurecția aceea.

⁸ Și mulțimea, strigând tare, a început să îl implore să facă cum le-a făcut totdeauna.

⁹ Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?

¹⁰ Fiindcă știa că preoții de seamă îl predaseră din cauza invidiei.

¹¹ Dar preoții de seamă au întărit oamenii, ca să le elibereze mai degrabă pe Baraba.

¹² Și Pilat a răspuns din nou și le-a zis: Ce voiți atunci să îi fac celui pe care îl numiți Împăratul iudeilor?

¹³ Iar ei au strigat din nou: Crucifică-l!

¹⁴ Atunci Pilat le-a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar au strigat și mai tare: Crucifică-l.

¹⁵ Și Pilat, voind să mulțumească poporul, le-a eliberat pe Baraba și l-a predat pe Isus, după ce l-a

biciuit, să fie crucificat.

¹⁶ Și soldații l-au dus în sala numită Pretoriu și au adunat întreaga ceată.

¹⁷ Și l-au îmbrăcat cu purpură și au împletit o coroană din spini și i-au pus-o pe cap.

¹⁸ Și au început să îl salute: Bucură-te, Împărat al iudeilor!

¹⁹ Și îl băteau peste cap cu o trestie și îl scuipau; și, plecându-și genunchii, i se închinau.

²⁰ Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui; și l-au dus afară ca să îl crucifice.

²¹ Și au constrâns pe unul Simon, un cirenean care trecea pe acolo, venind de la câmp, tatăl lui Alexandru și Rufus, ca să îi poarte crucea.

²² Și l-au adus la locul Golgota, care fiind tradus este: Locul Căpățânii.

²³ Și i-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar nu a primit.

²⁴ Și după ce l-au crucificat, și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți peste ele, ce să ia fiecare.

²⁵ Și era ora a treia și l-au crucificat.

²⁶ Și inscripția acuzației sale a fost scrisă deasupra: ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

²⁷ Și cu el au crucificat pe doi tâlhari; unul la dreapta și celălalt la stânga lui.

²⁸ Și s-a împlinit scriptura care spune: Și a fost numărat cu călcătorii de lege.

²⁹ Și cei ce treceau pe acolo îl defăimau, clătinându-

și capetele și spunând: Aha, tu care distrugi templul și în trei zile îl zidești,

³⁰ Salvează-te pe tine însuși și coboară de pe cruce!

³¹ La fel și preoții de seamă, batjocorind, spuneau între ei împreună cu scribii: Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva;

³² Să coboare acum de pe cruce Cristos, Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem. Și cei care erau crucificați cu el îl ocărau.

³³ Și când a venit ora șase, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ora nouă.

³⁴ Și la ora nouă Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eloi, Eloi, lama sabactani? Care fiind tradus este: Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, de ce m-ai părăsit?

³⁵ Și unii dintre cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Iată, cheamă pe Ilie.

³⁶ Și unul a alergat și a umplut un burete cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea, spunând: Lăsați-l; să vedem dacă va veni Ilie să îl ia jos.

³⁷ Și Isus a strigat cu voce tare și și-a dat duhul.

³⁸ Și perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos.

³⁹ Și centurionul care stătea înaintea lui în picioare, văzând că astfel a strigat și și-a dat duhul, a spus: Cu adevărat, acest om era Fiul lui Dumnezeu.

⁴⁰ Iar acolo erau și femei

privind de departe, printre care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și al lui Iose și Salome;

⁴¹ (Care de asemenea, când era el în Galileea, îl urmau și îl serveau); și multe alte femei care s-au urcat cu el la Ierusalim.

⁴² Și acum, făcându-se seară pentru că era pregătirea, care este ziua dinaintea sabatului,

⁴³ Iosif din Arimateea, un consilier demn de cinste care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, a venit și a intrat cutezător la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

⁴⁴ Și Pilat s-a minunat că era deja mort; și chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de ceva timp.

⁴⁵ Și când a aflat aceasta de la centurion, i-a dăruit lui Iosif trupul.

⁴⁶ Și a cumpărat în subțire și l-a luat jos și l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un mormânt care era tăiat într-o stâncă și a rostogolit o piatră peste ușa mormântului.

⁴⁷ Și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, priveau unde era pus.

16

¹ Și după ce a trecut sabatul, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme, ca să vină și să îl ungă.

² Și foarte devreme în dimineața primei zile a săptămânii, au venit la mormânt, la răsăritul soarelui.

³ Și spuneau între ele: Cine ne va rostogoli deoparte piatra de la ușa mormântului?

⁴ Și când s-au uitat, au văzut că piatra fusese rostogolită deoparte; fiindcă era foarte mare.

⁵ Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat cu o robă lungă, albă; și s-au înspăimântat.

⁶ Iar el le-a spus: Nu vă înspăimântați; voi căutați pe Isus din Nazaret, cel crucificat; el a înviat, nu este aici; iată, locul unde l-au pus.

⁷ Dar mergeți, spuneți discipolilor săi și lui Petru, că el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus.

⁸ Și au ieșit repede și au fugit de la mormânt, pentru că au tremurat și au fost uimite; și nu au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

⁹ Și după ce Isus a înviat devreme în prima zi a săptămânii, s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.

¹⁰ Ea s-a dus și le-a spus celor ce au fost cu el, pe când jeleau și plângeau.

¹¹ Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, nu au crezut.

¹² După aceea, s-a arătat într-un alt chip la doi dintre ei, pe când umblau și mergeau la câmp.

¹³ Și s-au dus și au spus celor rămași; dar nici pe ei nu i-au crezut.

¹⁴ La urmă, s-a arătat celor unsprezece în timp ce ședeau

la masă și le-a reproșat necredința și împietrirea inimii, pentru că nu i-au crezut pe cei ce l-au văzut după ce a înviat.

¹⁵ Și le-a spus: Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată creatura.

¹⁶ Cel ce crede și este botezat, va fi salvat; dar cel ce nu crede va fi condamnat.

¹⁷ Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În numele meu vor scoate draci; vor vorbi limbi noi;

¹⁸ Vor lua șerpi; și dacă vor bea orice lucru ucigător, nicidecum nu îi va vătăma; vor pune mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși.

¹⁹ Așa că, după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

²⁰ Și ei au plecat și au predicat pretutindeni, Domnul lucrând cu ei și confirmând cuvântul cu semne care îi urmau. Amin.

Luca

¹ Întrucât mulți s-au angajat să pună în ordine o istorisire despre acele lucruri care sunt pe deplin crezute printre noi,

² Chiar așa cum ni le-au încredințat cei care au fost de la început martori oculari și servitori ai cuvântului,

³ Mi s-a părut bine și mie, înțelegând toate cu acuratețe de la început, să ți le scriu în ordine, preaalesule Teofil,

⁴ Ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost învățat.

⁵ A fost în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un anumit preot numit Zaharia, din rândul lui Abia; și soția lui era dintre ficele lui Aaron, și numele ei era Elisabeta.

⁶ Și amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând ireproșabil în toate poruncile și rânduielile Domnului.

⁷ Și ei nu aveau copil, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau mult înaintați în vârstă.

⁸ Dar s-a întâmplat, pe când el împlinea serviciul de preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul grupului său,

⁹ Conform obiceiului serviciului preoțesc, i-a venit rândul să ardă tămâie când intra în templul Domnului.

¹⁰ Și toată mulțimea poporului se ruga afară în timpul tămâierii.

¹¹ Și i s-a arătat un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii.

¹² Și când Zaharia l-a văzut, s-a tulburat și frică a căzut peste el.

¹³ Dar îngerul i-a spus: Nu te teme Zaharia; fiindcă rugăciunea ta este ascultată; și soția ta Elisabeta îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan.

¹⁴ Și tu vei avea bucurie și veselie; și mulți se vor bucura la nașterea lui.

¹⁵ Fiindcă va fi mare înaintea Domnului și nicidecum nu va bea nici vin, nici băutură tare; și va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pântecul mamei sale.

¹⁶ Și pe mulți dintre copiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

¹⁷ Și el va merge înaintea lui, în duhul și puterea lui Ilie, să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepti; să pregătească un popor înzestrat pentru Domnul.

¹⁸ Și Zaharia i-a spus îngerului: Prin ce voi ști aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este mult înaintată în anii ei.

¹⁹ Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gabriel, care stau în picioare în prezența lui Dumnezeu; și sunt trimis să vorbesc cu tine și să îți anunț aceste vești îmbucurătoare.

²⁰ Și iată, vei fi mut și nu vei fi în stare să vorbești, până în ziua când se vor face acestea, pentru că nu crezi cuvintele mele, care vor fi împlinite la

timpul lor.

²¹ Și poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că el întârzia atât în templu.

²² Și când a ieșit nu a putut să vorbească cu ei; și au priceput că văzuse o viziune în templu; fiindcă el le făcea semne și a rămas fără cuvinte.

²³ Și s-a întâmplat că, imediat ce s-au împlinit zilele serviciului său, s-a dus acasă.

²⁴ Iar după zilele acelea Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând:

²⁵ Astfel s-a purtat cu mine Domnul în zilele în care s-a uitat spre mine, ca să îmi ia ocara dintre oameni.

²⁶ Iar în luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,

²⁷ La o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era Maria.

²⁸ Și îngerul a intrat la ea și a spus: Bucură-te, cea privilegiată: Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei.

²⁹ Iar când l-a văzut, ea a fost tulburată de cuvintele lui și cugeta ce fel de salutare ar fi aceasta.

³⁰ Și îngerul i-a spus: Nu te teme, Maria; fiindcă ai găsit favoare la Dumnezeu.

³¹ Și iată, vei rămâne însărcinată în pântecul tău și vei naște un fiu și îi vei pune numele Isus.

³² El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David.

³³ Și va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; și cât despre împărăția lui, ea nu va avea sfârșit.

³⁴ Atunci Maria i-a spus îngerului: Cum va fi aceasta, fiindcă eu nu știu de bărbat?

³⁵ Și îngerul a răspuns și i-a zis: Duhul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea și cel sfânt care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

³⁶ Și iată, Elisabeta, ruda ta, a rămas și ea însărcinată cu un fiu la bătrânețea ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, care era numită stearpă.

³⁷ Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.

³⁸ Iar Maria a spus: Iată, roaba Domnului; fie-mi după cuvântul tău. Și îngerul a plecat de la ea.

³⁹ Iar Maria s-a sculat în acele zile și a plecat cu grabă în ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda.

⁴⁰ Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.

⁴¹ Și s-a întâmplat că, de cum a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul a săltat în pântecul ei; și Elisabeta a fost umplută cu Duhul Sfânt;

⁴² Și a vorbit cu voce tare și a spus: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecului tău.

⁴³ Și de unde îmi este aceasta, ca mama Domnului meu să vină la mine?

⁴⁴ Căci iată, de cum a ajuns sunetul salutului tău la urechile mele, pruncul a săltat în

pântecele meu de bucurie.

45 Și binecuvântată este cea care a crezut, pentru că va fi o împlinire a lucrurilor care i-au fost spuse din partea Domnului.

46 Și Maria a spus: Sufletul meu preamărește pe Domnul,

47 Și duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Salvatorul meu.

48 Pentru că a privit spre starea înjosită a roabei sale; căci, iată, de acum încolo, toate generațiile mă vor numi binecuvântată,

49 Pentru că cel puternic mi-a făcut lucruri mari; și sfânt este numele lui.

50 Și mila lui este peste cei ce se tem de el din generație în generație.

51 A arătat putere cu brațul lui; a risipit pe cei mândri în imaginația inimii lor.

52 A doborât pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei de rând.

53 A săturat pe cei flămânzi cu bunătați; și pe cei bogați i-a trimis fără nimic.

54 A ajutat pe servitorul său Israel, în amintirea milei sale;

55 După cum le-a vorbit părinților noștri, lui Avraam și seminței sale pentru totdeauna.

56 Și Maria a rămas cu ea cam trei luni; și s-a întors acasă.

57 Iar Elisabetei i s-a împlinit timpul să nască; și a născut un fiu.

58 Și vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare milă față de ea; și se

bucurau cu ea.

59 Și s-a întâmplat în a opta zi că au venit să circumcidă copilul; și l-au numit Zaharia, după numele tatălui său.

60 Și mama lui a răspuns și a zis: Nu, ci se va numi Ioan.

61 Și i-au spus: Nimeni din rudenii tale nu este numit așa.

62 Și făceau semne tatălui său, *despre* cum ar voi să îl numească.

63 Și a cerut o tăbliță de scris și a scris, spunând: Numele lui este Ioan. Și toți s-au minunat.

64 Și gura lui a fost deschisă imediat și limba lui dezlegată și a vorbit, laudând pe Dumnezeu.

65 Și frică a venit peste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și toate aceste cuvinte au fost vestite prin tot ținutul muntos al Iudeii.

66 Și toți cei ce le-au auzit, le-au păstrat în inimile lor, spunând: Ce fel de copil va fi acesta? Și mâna Domnului era cu el.

67 Și Zaharia, tatăl lui, a fost umplut cu Duhul Sfânt și a profețit, spunând:

68 Binecuvântat fie Domnul Dumnezeuul lui Israel, pentru că a vizitat și a răscumpărat pe poporul său,

69 Și ne-a ridicat un corn al salvării în casa servitorului său, David,

70 Așa cum vorbise prin gura sfinților săi profeți, care fuseseră de când lumea a început;

71 Ca să fim salvați de dușmanii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc;

72 Să înfăptuiască mila promisă părinților noștri și să își amintească sfântul lui legământ;

73 Jurământul pe care i l-a jurat tatălui nostru Avraam,

74 Că ne va da, fiind noi scăpați din mâna dușmanilor noștri, să îi servim fără frică,

75 În sfințenie și dreptate înaintea lui, toate zilele vieții noastre.

76 Și tu copile, vei fi chemat profet al celui Preaînalt; fiindcă vei merge înaintea feței Domnului, să pregătești căile lui;

77 Să dai cunoștința salvării poporului său, prin iertarea păcatelor lor,

78 Prin blânda milă a Dumnezeului nostru; prin care răsăritul din înalt ne-a vizitat,

79 Să dea lumină celor ce șed în întuneric și în umbra morții, să ne îndrepte picioarele pe calea păcii.

80 Iar copilul a crescut și s-a întărit în duh și a fost în pustii până în ziua arătării sale înaintea lui Israel.

2

1 Dar s-a întâmplat, în acele zile, că a ieșit un decret de la Cezar Augustus ca toată lumea să fie impozitată.

2 (Această impozitare s-a făcut prima dată când Quirinius era guvernator al Siriei.)

3 Și toți se duceau pentru impozitare, fiecare în propria lui cetate.

4 Iar Iosif s-a urcat și el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, la cetatea lui David

care se numește Betleem; (pentru că era din casa și din genealogia lui David);

5 Pentru impozitare împreună cu Maria, soția lui logodită, ea fiind înaintată în sarcină.

6 Și s-a întâmplat că, pe când erau ei acolo, au fost împlinite zilele când trebuia să nască.

7 Și a născut pe fiul ei întâiul născut și l-a înfășat în scutece și l-a pus în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în casa de oaspeți.

8 Și în același ținut erau niște păstori care stăteau în câmp și făceau de pază, noaptea, împrejurul turmei lor.

9 Și iată, îngerul Domnului a venit peste ei și gloria Domnului a strălucit împrejurul lor; iar ei s-au înfricoșat foarte tare.

10 Și îngerul le-a spus: Nu vă temeți; căci, iată, vă aduc veștile bune ale mării bucurii care va fi pentru tot poporul.

11 Pentru că în cetatea lui David vi s-a născut astăzi un Salvator, care este Cristos Domnul.

12 Și pentru voi acesta va fi semnul: veți găsi pruncul înfășat și culcat în iesle.

13 Și dintr-odată a fost cu îngerul o mulțime de oștire cerească, lăudând pe Dumnezeu și spunând:

14 Glorie lui Dumnezeu în cele preainalte și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni.

15 Și s-a întâmplat, pe când îngerii plecau de la ei în cer, că păstorii au spus unii către alții: Să mergem acum până

la Betleem și să vedem acest lucru care s-a întâmplat, pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut.

¹⁶ Și au venit în grabă și au găsit pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

¹⁷ Iar după ce l-au văzut, au răspândit vorba ce li s-a zis despre acest copil.

¹⁸ Și toți cei ce au auzit, s-au minunat despre cele ce le spuneau păstorii.

¹⁹ Dar Maria păstra toate aceste lucruri și cugeta în inima ei.

²⁰ Și păstorii s-au întors, glorificând și laudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au ziseră și văzuseră, așa cum li se spusese.

²¹ Și când s-au împlinit opt zile pentru circumcizia copilului, i-au pus numele ISUS, care a fost dat de înger înainte ca ea să fi rămas însărcinată cu el în pântece.

²² Și după ce s-au împlinit zilele curățirii ei, conform legii lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să îl înfățișeze Domnului;

²³ (Așa cum este scris în legea Domnului: Fiecare parte bărbătească ce deschide pântecele, va fi chemat sfânt pentru Domnul);

²⁴ Și să ofere un sacrificiu conform cu ce este spus în legea Domnului: O pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

²⁵ Și, iată, era un om în Ierusalim al cărui nume era Simeon; și acest om era drept și pios, așteptând mângâierea

lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.

²⁶ Și i-a fost revelat de Duhul Sfânt, că nu va vedea moartea înainte să fi văzut pe Cristosul Domnului.

²⁷ Și a venit prin Duhul în templu; și când părinții au adus înăuntru pe copilul Isus, să facă pentru el după obiceiul legii,

²⁸ Atunci, el l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a spus:

²⁹ Doamne, acum îl lași pe robul tău să plece în pace, conform cuvântului tău:

³⁰ Pentru că ochii mei au văzut salvarea ta,

³¹ Pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,

³² O lumină să lumineze neamurile și gloria poporului tău Israel.

³³ Și Iosif și mama lui s-au minunat de cele spuse despre el.

³⁴ Și Simeon i-a binecuvântat și i-a spus Mariei, mama lui: Iată, acest copil este pus pentru prăbușirea și ridicarea multora în Israel; și să fie un semn împotriva căruia se va vorbi;

³⁵ (Da, o sabie va trece chiar prin sufletul tău), ca să fie revelate gândurile din multe inimi.

³⁶ Și era Ana, o profetesă, fata lui Fanuel, din tribul lui Așer; ea era foarte înaintată în vârstă și trăise cu un soț șapte ani după fecioria ei;

³⁷ Și ea fusese văduvă timp de aproape optzeci și patru de ani, care nu se depărta de

templu; ci servea cu posturi și rugăciuni noapte și zi.

³⁸ Și, venind ea în acel moment, a adus mulțumiri la fel Domnului și a vorbit despre el tuturor celor ce așteptau răscumpărarea în Ierusalim.

³⁹ Și, după ce au îndeplinit toate conform legii Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.

⁴⁰ Iar copilul creștea și se întărea în duh, umplut cu înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste el.

⁴¹ Și părinții lui se duceau la Ierusalim în fiecare an, la sărbătoarea paștelui.

⁴² Și când el avea doisprezece ani, au urcat la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii.

⁴³ Și după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau ei, copilul Isus a rămas în Ierusalim; și Iosif și mama lui nu au știut.

⁴⁴ Iar ei, presupunând că el este printre călători, au mers cale de o zi; și l-au căutat printre rude și cunoscuți.

⁴⁵ Și negăsindu-l, s-au întors înapoi la Ierusalim, căutându-l.

⁴⁶ Și s-a întâmplat, că după trei zile l-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, deopotrivă ascultându-i și punându-le întrebări.

⁴⁷ Și toți care îl auzeau, erau înmărmuriți de înțelegerea și răspunsurile lui.

⁴⁸ Și când l-au văzut, au fost uimiți și mama lui i-a spus: Fiule, de ce te-ai purtat astfel

cu noi? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat, mâhnindu-ne.

⁴⁹ Și le-a spus: Cum se face că m-ați căutat? Nu știți că trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu?

⁵⁰ Și ei nu au înțeles vorba pe care le-o spusese.

⁵¹ Și a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus; dar mama lui păstra toate aceste cuvinte în inima ei.

⁵² Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și în favoare față de Dumnezeu și de oameni.

3

¹ Și în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, Pontius Pilat fiind guvernator al Iudeii și Irod fiind tetrarh al Galileii și Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al regiunii Trachonitis și Lisanius, tetrarh al Abilenei,

² Ana și Caiafa fiind înalții preoți, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.

³ Și a venit în tot ținutul din jurul Iordanului, predicând botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor;

⁴ Așa cum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, profetul, spunând: Vocea unuia strigând în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți-i cărările drepte.

⁵ Fiecare vale va fi umplută și fiecare munte și deal va fi coborât; și cea strâmbă va fi îndreptată și căile colțuroase vor fi netezite;

⁶ Și toată făptura va vedea salvarea lui Dumnezeu.

⁷ Atunci a spus mulțimilor care ieșeau să fie botezate de el: Pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?

⁸ Faceți de aceea roade cuvenite de pocăință și nu începeți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; fiindcă vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copiii lui Avraam din aceste pietre.

⁹ Iar acum, securea chiar este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

¹⁰ Și mulțimea l-a întreat, spunând: Atunci ce să facem?

¹¹ El a răspuns și le-a zis: Cel ce are două haine, să împartă celui ce nu are; și cel ce are mâncare, să facă la fel.

¹² Atunci au venit și niște vameși să fie botezați și i-au spus: Învățătorule, ce să facem?

¹³ Și le-a spus: Să nu stoarceți mai mult decât vă este rânduit.

¹⁴ Și soldații la fel îl întrebau, spunând: Și noi ce să facem? Și le-a spus: Nu asupriți pe nimeni, nici să nu acuzați pe nedrept; și să fiți mulțumiți cu plățile voastre.

¹⁵ Și pe când poporul era în așteptare și toți cugetau în inimile lor despre Ioan, dacă este sau nu este el Cristosul,

¹⁶ Ioan a răspuns, zicând, tuturor: Eu într-adevăr vă botez cu apă; dar vine unul mai puternic decât mine, căruia

nu sunt demn să îi dezleg cureaua sandalelor; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

¹⁷ A cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime aria și va aduna grâul în grânarul său; dar pleava o va arde cu foc de nestins.

¹⁸ Și predica poporului multe alte lucruri, îndemnându-i.

¹⁹ Dar Irod, tetrarhul, fiind muștrat de el pentru Irodiada, soția fratelui său Filip și pentru toate relele pe care Irod le făcuse,

²⁰ A mai adăugat peste toate și pe aceasta, că a închis pe Ioan în închisoare.

²¹ Și, după ce toți oamenii au fost botezați, s-a întâmplat că și Isus a fost botezat și rugându-se, cerul a fost deschis;

²² Și Duhul Sfânt a coborât în chip trupesc ca un porumbel peste el și o voce a venit din cer, spunând: Tu ești Fiul meu preaiubit; în tine îmi găsesc toată plăcerea.

²³ Și Isus începuse a fi cam de treizeci de ani când și-a început lucrarea, fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care era al lui Eli,

²⁴ Care era al lui Matat, care era al lui Levi, care era al lui Melhi, care era al lui Iana, care era al lui Iosif,

²⁵ Care era al lui Matatia, care era al lui Amos, care era al lui Naum, care era al lui Esli, care era al lui Nagai,

²⁶ Care era al lui Maat, care era al lui Matatia, care era al lui Semei, care era al lui Iosif,

care era al lui Iuda,

²⁷ Care era al lui Ioanan, care era al lui Resa, care era al lui Zorobabel, care era al lui Salatiel, care era al lui Neri,

²⁸ Care era al lui Melhi, care era al lui Adi, care era al lui Cosam, care era al lui Elmodam, care era al lui Er,

²⁹ Care era al lui Iose, care era al lui Eliezer, care era al lui Iorim, care era al lui Matat, care era al lui Levi,

³⁰ Care era al lui Simeon, care era al lui Iuda, care era al lui Iosif, care era al lui Ioanan, care era al lui Eliachim,

³¹ Care era al lui Melea, care era al lui Mena, care era al lui Matata, care era al lui Natan, care era al lui David,

³² Care era al lui Isai, care era al lui Obed, care era al lui Boaz, care era al lui Salmon, care era al lui Naason,

³³ Care era al lui Aminadab, care era al lui Aram, care era al lui Esrom, care era al lui Fares, care era al lui Iuda,

³⁴ Care era al lui Iacob, care era al lui Isaac, care era al lui Avraam, care era al lui Tara, care era al lui Nahor,

³⁵ Care era al lui Saruh, care era al lui Ragau, care era al lui Falec, care era al lui Eber, care era al lui Sala,

³⁶ Care era al lui Cainan, care era al lui Arpacșad, care era al lui Sem, care era al lui Noe, care era al lui Lameh,

³⁷ Care era al lui Matusala, care era al lui Enoh, care era al lui Iared, care era al lui Maleleel, care era al lui Cainan,

³⁸ Care era al lui Enos, care era al lui Set, care era al lui

Adam, care era al lui Dumnezeu.

4

¹ Iar Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie,

² Fiind ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. Și nu a mâncat nimic în zilele acelea; și după ce s-au terminat, la urmă a flămânzit.

³ Și diavolul i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se facă pâine.

⁴ Și Isus i-a răspuns, zicând: Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu.

⁵ Și diavolul, luându-l pe un munte înalt, i-a arătat toate împărățiile pământului în timp de o clipă.

⁶ Și diavolul i-a spus: Îți voi da ție toată această putere și gloria lor, pentru că îmi este dată; și o dau oricui voiesc.

⁷ De aceea dacă mi te vei închina, toată va fi a ta.

⁸ Și Isus a răspuns și i-a zis: Înapoia mea, Satan; fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui servește-i.

⁹ Și l-a adus la Ierusalim și l-a așezat pe un turn al templului și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici;

¹⁰ Fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te apere;

¹¹ Și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră.

12 Și Isus, răspunzând, i-a zis: S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

13 Și după ce diavolul a terminat toată ispitirea, a plecat de la el pentru un timp.

14 Și Isus s-a întors în puterea Duhului în Galileea; și s-a răspândit o faimă despre el prin toată regiunea dimprejur.

15 Și el îi învăța în sinagogile lor, fiind glorificat de toți.

16 Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut; și așa cum era obiceiul lui, a intrat în sinagogă în ziua de sabat și s-a sculat să citească,

17 Și i s-a dat cartea profetului Isaia. Și după ce a deschis cartea, a găsit locul unde era scris:

18 Duhul Domnului este asupra mea, pentru că m-a uns să predic săracilor evanghelia; m-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să predic celor captivi eliberarea și orbilor primirea vederii, să pun în libertate pe cei zdrobiți,

19 Să predic anul de îndurare al Domnului.

20 Și a închis cartea și a dat-o înapoi servitorului sinagogii și a șezut. Iar ochii tuturor celor ce erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui.

21 Și a început să le spună: În această zi este împlinită această scriptură în urechile voastre.

22 Și toți îi aduceau mărturie și se minunau de cuvintele cu har care ieșeau din gura lui. Și spuneau: Nu este acesta fiul lui Iosif?

23 Iar el le-a spus: Într-adevăr, îmi veți spune acest proverb: Doctore, vindecă-te pe tine însuși; tot ce am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24 Și a spus: Adevărat vă spun: Niciun profet nu este acceptat în patria lui.

25 Dar în adevăr vă spun, erau multe văduve în Israel în zilele lui Ilie, când a fost închis cerul trei ani și șase luni, când a fost foamete mare peste toată țara;

26 Dar la niciuna dintre ele nu a fost trimis Ilie, decât în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27 Și erau mulți leproși în Israel în timpul lui Elisei, profetul; totuși niciunul dintre ei nu a fost curățit, afară de Naaman, sirianul.

28 Și toți cei din sinagogă, când au auzit acestea, au fost umpluți de furie.

29 Și s-au sculat și l-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să îl arunce cu capul în jos.

30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, a plecat.

31 Și s-a coborât la Capernaum, o cetate a Galileii și îi învăța în sabate.

32 Și erau înmărmuriți de doctrina lui, deoarece cuvântul lui era cu putere.

33 Și în sinagogă era un om care avea un duh al unui drac necurat și a strigat cu voce tare,

34 Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne

nimicești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

³⁵ Și Isus l-a muștrat, spunând: Taci și ieși din el. Și după ce dracul l-a trântit în mijloc, a ieșit din el și nu l-a vătămat.

³⁶ Și toți au fost uimiți și vorbeau între ei, spunând: Ce cuvânt este acesta! Pentru că poruncește cu autoritate și putere duhurilor necurate și ele ies afară.

³⁷ Și faima despre el s-a răspândit în fiecare loc din împrejurimi.

³⁸ Iar el s-a sculat, ieșind din sinagogă, și a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare; și l-au implorat în legătură cu ea.

³⁹ Și s-a aplecat peste ea și a muștrat febra; și febra a lăsat-o; iar ea s-a sculat imediat și le-a servit.

⁴⁰ Și pe când soarele apunea, toți cei ce aveau bolnavi atinși de diverse boli, îi aduceau la el; iar el își punea mâinile pe fiecare dintre ei și îi vindeca.

⁴¹ Și draci ieșeau de asemenea din mulți, strigând și spunând: Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar el muștrându-i, nu îi lăsa să vorbească, pentru că știau că el era Cristos.

⁴² Iar când s-a făcut ziuă, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; și oamenii îl căutau și au ajuns la el și îl opreau, ca să nu plece de la ei.

⁴³ Dar le-a spus: Eu trebuie să predic împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, pentru

că de aceea sunt trimis.

⁴⁴ Și predica în sinagogile Galileii.

5

¹ Și s-a întâmpat, pe când îl îmbulzeau oamenii ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, că el stătea în picioare lângă lacul Ghenezaret,

² Și a văzut două corăbii stând lângă lac; iar pescarii ieșiseră din ele și își spălau plasele.

³ Și s-a urcat într-una din corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat să o depărteze puțin de țărm. Și a șezut și i-a învățat pe oameni din corăbie.

⁴ Iar după ce a încetat să vorbească, i-a spus lui Simon: Depărtează-o la adânc și coborâți-vă plasele pentru a *prinde* o mulțime de pește.

⁵ Și Simon, răspunzând, i-a zis: Stăpâne, toată noaptea ne-am ostenit și nu am prins nimic; cu toate acestea, la cuvântul tău, voi coborî plasa.

⁶ Și după ce au făcut aceasta, au prins o mare mulțime de pești; și li se rupea plasa.

⁷ Și au făcut semn părtașilor lor care erau în cealaltă corăbie, să vină să îi ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât au început să se scufunde.

⁸ Când Simon Petru a văzut, a căzut la genunchii lui Isus, spunând: Pleacă de la mine, Doamne, fiindcă sunt un bărbat păcătos.

⁹ Fiindcă era înmărmurit el și toți cei care erau cu el,

datorită mulțimii de pești pe care îi prinseseră;

10 Și tot așa și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau părtași cu Simon. Și Isus i-a spus lui Simon: Nu te teme; de acum încolo vei prinde oameni.

11 Și după ce au tras corăbiile pe uscat, lăsând totul, l-au urmat.

12 Și s-a întâmplat, când era el într-una din cetăți, că iată, era acolo un bărbat plin de lepră; acesta, văzându-l pe Isus, a căzut cu fața la pământ și l-a implorat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.

13 Și întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc, fii curățit. Și îndată lepra s-a depărtat de la el.

14 Și el i-a poruncit să nu spună nimănui: Ci du-te și arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta după cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

15 Dar cu atât mai mult se răspândea faimă despre el; și mulțimi mari se adunau să îl asculte și să fie vindecate de către el de neputințele lor.

16 Iar el s-a retras în pustie și s-a rugat.

17 Și s-a întâmplat într-una din zile, pe când îi învăța el, că erau farisei și învățători ai legii, șezând acolo, care veneau din fiecare sat al Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și puterea Domnului era prezentă pentru a-i vindeca.

18 Și iată, niște bărbați au adus într-un pat un om par-

alitic; și căutau *cum* să îl ducă înăuntru și să îl pună înaintea lui.

19 Și după ce nu au găsit în ce fel să îl ducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au urcat pe acoperiș și l-au coborât cu patul printre țigle, în mijloc, înaintea lui Isus.

20 Și când le-a văzut credința, i-a spus: Omule, păcatele tale îți sunt iertate!

21 Și scribii și fariseii au început să cugete, spunând: Cine este acesta care vorbește blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?

22 Dar când Isus le-a cunoscut gândurile a răspuns și le-a zis: Ce cugetați în inimile voastre?

23 Ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate; sau a spune: Ridică-te și umblă?

24 Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (a zis paraliticului): Îți spun, ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.

25 Și imediat s-a sculat în fața lor, a luat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, glorificând pe Dumnezeu.

26 Și toți au fost uimiți și glorificau pe Dumnezeu și au fost umpluți de frică, spunând: Astăzi am văzut lucruri neobișnuite.

27 Și după acestea a ieșit și a văzut pe un vameș numit Levi, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă.

28 Și el a abandonat totul și sculându-se, l-a urmat.

29 Și Levi i-a făcut un ospăț

mare în casa lui; și a fost o mare mulțime de vameși și de alții care ședea la masă cu ei.

³⁰ Dar scribii lor și fariseii cârteau împotriva discipolilor lui, spunând: De ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii?

³¹ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.

³² Nu am venit să chem pe cei dreapți, ci pe păcătoși la pocăință.

³³ Iar ei i-au spus: De ce discipolii lui Ioan postesc des și fac rugăciuni și la fel cei ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și beau?

³⁴ Iar el le-a spus: Puteti face pe însoțitorii mirelui să postească în timp ce mirele este cu ei?

³⁵ Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.

³⁶ Și le-a spus și o parabolă: Nimeni nu pune un petic dintr-o haină nouă la una veche; altfel și cea nouă se rupe și peticul ce a fost luat din cea nouă nu se potrivește cu cea veche.

³⁷ Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge burdufurile și se va vărsa și burdufurile se vor distruge;

³⁸ Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

³⁹ Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu dorește imediat vin nou; fiindcă spune: Cel vechi este mai bun.

6

¹ Și s-a întâmplat în al doilea

sabat după primul, că el trecea prin lanuri; și discipolii lui smulgeau spice, le frecau în mâini și mâncau.

² Și unii dintre farisei le-au spus: De ce faceți ce nu este legiuit să faceți în sabate?

³ Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Nu ați citit deloc aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

⁴ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat și a mâncat pâinile punerii înaintea și a dat și celor ce erau cu el; ceea ce nu este legiuit decât numai preoților să mănânce?

⁵ Și le-a spus: Fiul omului este Domn și al sabatului.

⁶ Și s-a întâmplat și în alt sabat, că a intrat în sinagogă și îi învăța; și acolo era un om a cărui mână dreaptă era uscată.

⁷ Și scribii și fariseii îl pândeau, dacă va vindeca în sabat; ca să găsească o acuzație împotriva lui.

⁸ Dar el le știa gândurile și a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în picioare în mijloc. Iar el s-a sculat și a stat în picioare.

⁹ Atunci Isus le-a spus: Vă voi întreba ceva. Este legiuit în sabate a face bine, ori a face rău? A salva viața sau a o nimici?

¹⁰ Și, uitându-se împrejur peste ei toți, a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el așa a făcut; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.

¹¹ Iar ei s-au umplut de nebunie; și au vorbit îndeaproape

unii cu alții ce să îi facă lui Isus.

¹² Și s-a întâmplat în zilele acelea, că el s-a dus pe un munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

¹³ Și când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe discipolii săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și apostoli;

¹⁴ Pe Simon (pe care l-a numit și Petru) și pe Andrei, fratele lui; pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu;

¹⁵ Pe Matei și pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu, și pe Simon, numit Zelotes,

¹⁶ Pe Iuda, fratele lui Iacov; și pe Iuda Iscariot, care era și trădătorul.

¹⁷ Și el a coborât cu ei și a stat în picioare în câmp și mulțimea discipolilor lui și o mare mulțime de oameni din toată Iudeea și din Ierusalim și de pe lângă țărmul Tirului și al Sidonului, care au venit să îl audă și să fie vindecați de bolile lor,

¹⁸ Și cei chinuiți de duhuri necurate și erau vindecați.

¹⁹ Și toată mulțimea căuta să îl atingă, pentru că din el ieșea o putere și îi vindeca pe toți.

²⁰ Și el și-a ridicat ochii spre discipolii săi și a spus: Binecuvântați sunteți voi, cei săraci, pentru că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

²¹ Binecuvântați sunteți voi, care flămânziți acum, pentru că veți fi săturați. Binecuvântați sunteți voi, care plângeți acum, pentru că veți râde.

²² Binecuvântați sunteți voi, când oamenii vă vor urî și când vă vor exclude și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca rău, datorită Fiului omului.

²³ Bucurați-vă în acea zi și săltați de veselie; căci iată, răsplata voastră este mare în cer; fiindcă tot așa au făcut părinții lor cu profeții.

²⁴ Dar vai vouă, care sunteți bogați! Pentru că v-ați primit mângâierea.

²⁵ Vai vouă, care sunteți sături! Pentru că veți flămânzi. Vai vouă, care râdeți acum! Pentru că veți jeli și veți plânge.

²⁶ Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine! Fiindcă astfel au făcut părinții lor cu profeții falși.

²⁷ Dar vă spun vouă care ascultați: Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

²⁸ Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei care vă folosesc cu dispreț.

²⁹ Și celui ce te bate peste obraz, oferă-i și pe celălalt; și celui ce îți ia haina nu îi opri nici cămașa.

³⁰ Și dacă fieceărui ce îți cere, și de la cel ce îți ia bunurile tale nu cere înapoi.

³¹ Și cum doriți să vă facă oamenii, faceți-le și voi la fel.

³² Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc.

³³ Și dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire

aveți voi? Fiindcă și păcătoșii fac la fel.

³⁴ Și dacă dați cu împrumut acelora de la care sperați să primiți înapoi, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi cât au dat.

³⁵ Totuși, iubiți pe dușmanii voștri și faceți bine și împrumutați fără să sperați nimic înapoi; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui Preaînalt; fiindcă el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.

³⁶ De aceea fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

³⁷ Nu judecați și nu veți fi judecați; nu condamnați și nu veți fi condamnați; iertați și veți fi iertați;

³⁸ Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra, oamenii vă vor turna în sân. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura înapoi.

³⁹ Și le-a spus o parabolă: Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?

⁴⁰ Discipolul nu este mai presus de învățătorul lui; dar fiecare discipol desăvârșit va fi ca învățătorul lui.

⁴¹ Și de ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna din propriul tău ochi?

⁴² Sau cum poți spune fratelui tău: Frate, lasă-mă să scot paiul care este în ochiul

tău, pe când, tu însuți nu vezi bârna care este în propriul tău ochi? Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi și atunci vei vedea clar să scoți paiul care este în ochiul fratelui tău.

⁴³ Fiindcă un pom bun nu face rod stricat; niciun pom stricat nu face rod bun.

⁴⁴ Fiindcă fiecare pom este cunoscut după rodul lui. Fiindcă nu se strâng smochine din spini, nici nu se adună struguri din mărarini.

⁴⁵ Un om bun, din tezaurul bun al inimii lui, scoate ce este bun; și un om rău, din tezaurul rău al inimii lui scoate ce este rău; fiindcă din abundența inimii vorbește gura lui.

⁴⁶ Dar de ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele ce vă spun?

⁴⁷ Oricine vine la mine și aude cuvintele mele și le face, vă voi arăta cu cine se aseamănă;

⁴⁸ Este asemenea unui om care a zidit o casă și a săpat adânc și a așezat temelie pe o stâncă; și când a venit potopul, șuvoiul a bătut violent peste casa aceea și nu a putut să o clatine, pentru că a fost fondată pe stâncă.

⁴⁹ Dar cel ce aude și nu face, este asemenea unui om care, fără temelie, a zidit o casă pe pământ, împotriva căreia șuvoiul a bătut violent și imediat a căzut; și ruina acelei case a fost mare.

7

¹ Iar după ce a terminat toate cuvintele sale în auzul

poporului, a intrat în Capernaum.

² Și robul unui anumit centurion, care îi era drag acestuia, era bolnav și gata să moară.

³ Dar când a auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, implorându-l să vină și să vindece pe robul lui.

⁴ Și când au venit la Isus, l-au implorat insistent, spunând: Cel căruia i se va face aceasta este demn;

⁵ Fiindcă iubește națiunea noastră și el ne-a zidit o sinagogă.

⁶ Atunci Isus a plecat cu ei. Dar deja, pe când el nu era departe de casă, centurionul a trimis la el prieteni, spunându-i: Doamne, nu te mai tulbura; fiindcă nu sunt demn ca să intri sub acoperișul meu;

⁷ De aceea nici pe mine nu m-am considerat demn să vin la tine; dar spune un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

⁸ Fiindcă și eu sunt om pus sub autoritate, având sub mine soldați și spun unuia: Du-te, și se duce; și altuia: Vino, și vine; și robului meu: Fă aceasta, și face.

⁹ Când a auzit Isus acestea, s-a minunat de el și s-a întors și a spus oamenilor care îl urmau: Vă spun, nu am găsit așa credință mare nici chiar în Israel.

¹⁰ Și cei trimiși, întorcându-se acasă, au găsit deplin sănătos pe robul care fusese bolnav.

¹¹ Și s-a întâmplat în ziua următoare, că a plecat într-o

cetate numită Nain; și mulți dintre discipolii lui l-au însoțit și mulți oameni.

¹² Și când s-a apropiat de poarta cetății, iată, un mort era dus afară, singurul fiu al mamei lui, iar ea era văduvă; și o mare mulțime din cetate era cu ea.

¹³ Și când Domnul a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a spus: Nu plânge.

¹⁴ Și a venit și s-a atins de targă; iar cei ce o cărau, s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, îți spun, ridică-te.

¹⁵ Și mortul s-a ridicat în șezut și a început să vorbească. Iar el i l-a dat mamei lui.

¹⁶ Și a venit o frică peste toți; și glorificau pe Dumnezeu, spunând: Un mare profet este ridicat între noi; și: Dumnezeu a vizitat pe poporul său.

¹⁷ Și acest cuvânt despre el s-a răspândit prin toată Iudeea și prin toată regiunea.

¹⁸ Și discipolii lui Ioan l-au anunțat despre toate acestea.

¹⁹ Și Ioan chemând pe doi dintre discipolii săi, i-a trimis la Isus, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

²⁰ Când bărbații au venit la el, au spus: Ioan Baptist ne-a trimis la tine, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

²¹ Iar în acea oră, el a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele; și multor orbi le-a dăruit vedere.

²² Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Mergeți și spuneți

lui Ioan ce ați văzut și ați auzit; cum orbii văd din nou, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.

²³ Și binecuvântat este oricine nu se va poticni în mine.

²⁴ Și după ce mesagerii lui Ioan au plecat, a început să vorbească oamenilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?

²⁵ Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei îmbrăcați splendid și cei care trăiesc în lux sunt la curțile împăratești.

²⁶ Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.

²⁷ Acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

²⁸ Fiindcă vă spun: Între cei născuți din femei, nu este profet mai mare decât Ioan Baptist; dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.

²⁹ Și toți oamenii care l-au auzit și vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, fiind botezați cu botezul lui Ioan.

³⁰ Dar fariseii și învățătorii legii au respins sfatul lui Dumnezeu împotriva lor, nefiind botezați de el.

³¹ Iar Domnul a spus: Atunci cu ce voi asemena oamenii din această generație? Și cu ce sunt ei asemenea?

³² Sunt asemenea unor

copii, șezând în piață și strigând unii la alții și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu ați plâns.

³³ Fiindcă Ioan Baptist a venit, nici mâncând pâine, nici bând vin; și spuneți: Are drac.

³⁴ Fiul omului a venit mâncând și bând; și spuneți: Iată, un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.

³⁵ Totuși înțelepciunea este justificată de toți copiii ei.

³⁶ Iar unul dintre farisei l-a rugat să mănânce cu el. Și a intrat în casa fariseului și a șezut să mănânce.

³⁷ Și iată, o femeie din cetate, care era o păcătoasă, când a aflat că Isus a șezut la masă în casa fariseului, a adus un vas de alabastru cu mir,

³⁸ Și a stat la picioarele lui, în spate, plângând și a început să îi spele picioarele cu lacrimi și să le șteargă cu perii capului ei și îi săruta picioarele și le ungea cu mir.

³⁹ Și când fariseul care îl invitase a văzut, își spunea în el însuși, zicând: Acesta, dacă era profet, ar fi știut cine și ce fel de femeie este cea care îl atinge; fiindcă este o păcătoasă.

⁴⁰ Și Isus, răspunzând, i-a zis: Simon, am să îți spun ceva. Și el a zis: Învățătorule, spune.

⁴¹ Era un anumit creditor care avea doi datornici; unul îi era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.

⁴² Și când nu au avut nimic

cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-mi dar, care dintre ei îl va iubi cel mai mult?

⁴³ Simon a răspuns și a zis: Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a spus: Drept ai judecat.

⁴⁴ Și s-a întors spre femeie și i-a spus lui Simon: Vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta și nu mi-ai dat apă pentru picioare; dar ea mi-a spălat picioarele cu lacrimi și le-a șters cu perii capului ei.

⁴⁵ Tu nu mi-ai dat sărutare; dar această femeie, de când am intrat, nu a încetat să îmi sărute picioarele.

⁴⁶ Capul nu mi l-ai uns cu untdelemn; dar această femeie mi-a uns picioarele cu mir.

⁴⁷ De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; fiindcă a iubit mult; dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.

⁴⁸ Iar ei i-a spus: Păcatele tale sunt iertate.

⁴⁹ Și cei ce ședea cu el la masă au început să spună în ei înșiși: Cine este acesta care iartă chiar păcatele?

⁵⁰ Iar el i-a spus femeii: Credința ta te-a salvat; mergi în pace.

8

¹ Și după aceea s-a întâmplat că el a mers prin fiecare cetate și sat predicând și anunțând veștile îmbucurătoare ale împărăției lui Dumnezeu; și cei doisprezece împreună cu el,

² Și anumite femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte draci,

³ Și Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod și Susana și multe altele, care îl serveau din averile lor.

⁴ Și după ce mulți oameni s-au adunat și au venit la el din fiecare cetate, a vorbit printr-o parabolă:

⁵ Un semănător a ieșit să semene sămânța sa; și pe când semăna el, o parte a căzut pe lângă drum; și a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o.

⁶ Și alta a căzut pe o stâncă; și imediat după ce a răsărit s-a uscat, pentru că îi lipsea umezeală.

⁷ Și alta a căzut printre spinii; și spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o.

⁸ Și alta a căzut pe pământ bun și a răsărit și a făcut rod însutit. Și după ce a spus acestea, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

⁹ Iar discipolii lui l-au întrebat, spunând: Ce să fie această parabolă?

¹⁰ Iar el a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole; ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

¹¹ Și parabola este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

¹² Iar cele de lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inim-

ile lor, ca nu cumva să creadă și să fie salvați.

¹³ Iar cele de pe stâncă, sunt cei care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; dar aceștia nu au rădăcină, care cred pentru un timp și în timpul ispitei se îndepărtează.

¹⁴ Iar cea care a căzut printre spini sunt cei care, după ce au auzit, merg mai departe și sunt înăbușiți sub îngrijorări și bogății și plăceri ale acestei vieți și nu aduc rod la maturitate.

¹⁵ Dar cea în pământ bun sunt cei care într-o inimă onestă și bună, auzind cuvântul, îl păzesc și aduc rod cu răbdare.

¹⁶ Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o acoperă cu un vas, sau o pune sub pat; ci o pune pe un sfeșnic ca toți care intră să vadă lumina.

¹⁷ Fiindcă nimic nu este tainic care să nu se scoată la iveală; nici ceva ascuns, care nu va fi cunoscut și va veni pe față.

¹⁸ De aceea luați seama cum auziți; fiindcă oricui are, i se va da; și oricui nu are, de la el se va lua chiar și ce i se pare că are.

¹⁹ Atunci au venit spre el mama și frații lui și nu puteau să ajungă la el din cauza mulțimii.

²⁰ Și i-a fost spus de cineva care a zis: Mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să te vadă.

²¹ Dar el a răspuns și le-a zis: Mama mea și frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinească.

²² Și s-a întâmplat într-o anumită zi, că el s-a îmbarcat într-o corabie cu discipolii săi; și le-a spus: Să trecem de partea cealaltă a lacului. Și au ridicat ancora.

²³ Dar pe când navigau ei, el a adormit; și a coborât o furtună de vânt pe lac; și au fost umpluți cu apă și erau în pericol.

²⁴ Și au venit la el și l-au trezit, spunând: Stăpâne, stăpâne, pierim. Atunci s-a ridicat și a muștrat vântul și furia apei; și au încetat și s-a făcut liniște.

²⁵ Și le-a spus: Unde vă este credința? Și înfricoșați, s-au minunat, spunând unii către alții: Ce fel de om este acesta? Pentru că poruncește chiar vânturilor și apei și ele ascultă de el.

²⁶ Și au ajuns în ținutul gadarenilor, care este față în față cu Galileea.

²⁷ Și când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un anumit bărbat, ieșit din cetate, care avea draci de mult timp și nu purta haine, nici nu locuia în casă, ci în morminte.

²⁸ Când l-a văzut pe Isus, a strigat și a căzut jos înaintea lui și cu o voce tare a spus: Ce am a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preainalt? Te implor, nu mă chinui.

²⁹ (Fiindcă poruncise duhului necurat să iasă din om. Fiindcă deseori îl apucase; și a fost ținut legat cu lanțuri și în cătușe; și smulgea legăturile și era dus de drac în pustie.)

³⁰ Iar Isus l-a întrebat,

spunând: Care îți este numele? Iar el a zis: Legiune, pentru că mulți draci intraseră în el.

³¹ Și îl implorau să nu le poruncească să plece în adânc.

³² Iar acolo, era o turmă mare de porci, păscând pe munte; și l-au implorat să le permită să intre în ei. Și le-a permis.

³³ Atunci dracii au ieșit din omul acela și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în lac și s-au înecat.

³⁴ Când cei ce îi pășteau au văzut ce se făcuse, au fugit și au mers și au povestit în cetate și în ținut.

³⁵ Atunci au ieșit să vadă ce se făcuse; și au venit la Isus și au găsit pe omul din care plecaseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.

³⁶ Și cei ce văzuseră, le-au povestit în ce mod fusese vindecat cel posedat de draci.

³⁷ Atunci toată mulțimea din ținutul gadarenilor, de jur împrejur, l-a implorat să plece de la ei, pentru că fuseseră cuprinși de o mare frică; și el s-a îmbarcat în corabie și s-a întors înapoi.

³⁸ Iar bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el; dar Isus l-a trimis, spunând:

³⁹ Întoarce-te acasă și arată ce lucruri mari ți-a făcut Dumnezeu. Și a plecat și a vestit prin toată cetatea ce lucruri mari a făcut Isus pentru el.

⁴⁰ Și s-a întâmplat că, după ce s-a întors Isus, oamenii l-au primit; fiindcă toți îl așteptau.

⁴¹ Și iată, a venit un bărbat numit Iair care era un conducător al sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și îl implora să intre în casa lui;

⁴² Pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani și ea era pe moarte. Dar pe când mergea el, oamenii îl împresurau.

⁴³ Și o femeie, care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuisese tot ce avea pe doctori, neputând fi vindecată de niciunul,

⁴⁴ A venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui; și imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.

⁴⁵ Și Isus a spus: Cine s-a atins de mine? Și, toți negând, Petru și cei ce erau cu el au spus: Stăpâne, mulțimea te împresoară și te îmbulzește și tu spui: Cine s-a atins de mine?

⁴⁶ Dar Isus a spus: S-a atins cineva de mine; căci știu că a ieșit putere din mine.

⁴⁷ Iar femeia, când a văzut că nu este ascunsă, a venit tremurând și prosternându-se înaintea lui i-a spus în fața întregului popor din ce cauză se atinsese de el și cum fusese vindecată imediat.

⁴⁸ Iar el i-a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace.

⁴⁹ Pe când vorbea el încă, a venit unul din casa conducătorului sinagogii,

spunându-i: Fiica ta este moartă; nu *mai* tulbura pe Învățătorul.

⁵⁰ Dar când a auzit Isus, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai și va fi făcută sănătoasă.

⁵¹ Iar când a ajuns în casă, nu a lăsat pe niciunul să intre, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl și pe mama fetei.

⁵² Și toți plângeau și o jeleau; dar el a spus: Nu plângeți; nu este moartă, ci doarme.

⁵³ Și au răs de el în batjocură, știind că era moartă.

⁵⁴ Dar el i-a scos pe toți afară și a apucat-o de mână și a chemat-o, spunând: Fetițo, ridică-te.

⁵⁵ Și duhul ei a venit din nou și s-a sculat imediat; și Isus a poruncit să îi dea să mănânce.

⁵⁶ Și părinții ei au fost înmărmuriți; dar le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a făcut.

9

¹ Atunci a chemat la un loc pe cei doisprezece discipoli ai săi și le-a dat putere și autoritate peste toți dracii și să vindece boli.

² Și i-a trimis să predice împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii.

³ Și le-a spus: Nu luați nimic pentru călătorie, nici toiege, nici traistă, nici pâine, nici bani; nici să nu aveți câte două haine.

⁴ Și în orice casă intrați, acolo să rămâneți și de acolo să plecați.

⁵ Și oricine nu vă primește, când ieșiți din acea cetate, scuturați chiar praful de pe picioarele voastre, pentru mărturie împotriva lor.

⁶ Și au plecat și au trecut prin sate, predicând evanghelia și vindecând pretutindeni.

⁷ Și Irod, tetrarhul, a auzit despre toate cele făcute de el; și era derutat, pentru că unii spuneau că Ioan a fost înviat dintre morți;

⁸ Iar unii, că Ilie s-a arătat; și alții, că unul dintre profeții din vechime a înviat.

⁹ Și Irod spunea: Pe Ioan eu l-am decapitat, dar cine este acesta, despre care aud eu astfel de lucruri? Și dorea să îl vadă.

¹⁰ Și apostolii, când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și s-a dus la o parte, într-un loc pustiu al cetății numită, Betsaida.

¹¹ Și oamenii, când au știut aceasta, l-au urmat; și i-a primit și le-a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu și a vindecat pe cei ce aveau nevoie de vindecare.

¹² Și când ziua a început a se pleca spre seară, atunci cei doisprezece au venit și i-au spus: Trimite oamenii ca să se ducă în satele și ținutul dimprejur și să găzduiască și să găsească mâncare, pentru că suntem aici într-un loc pustiu.

¹³ Dar le-a spus: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi să cumpărăm mâncare pentru

tot acest popor.

¹⁴ Fiindcă erau aproape cinci mii de bărbați. Iar el le-a spus discipolilor săi: Faceți-i să șadă jos în grupuri de câte cincizeci.

¹⁵ Și au făcut astfel și i-au făcut pe toți să șadă.

¹⁶ Atunci a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer, le-a binecuvântat și a frânt și a dat discipolilor să le așeze înaintea mulțimii.

¹⁷ Și au mâncat și s-au săturat toți; și au ridicat douăsprezece coșuri din frânturile care le-au rămas.

¹⁸ Și s-a întâmplat că, pe când se ruga deoparte, discipolii lui erau cu el; și i-a întreat, spunând: Cine spun mulțimile că sunt eu?

¹⁹ Iar ei, răspunzând, au zis: Ioan Baptist; iar unii spun: Ilie; iar alții, că un profet dintre cei din vechime a înviat.

²⁰ Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Iar Petru, răspunzând, a zis: Cristosul lui Dumnezeu.

²¹ Și interzicându-le, a poruncit să nu spună nimănui aceasta,

²² Spunând: Fiul omului trebuie să sufere multe și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și de scribi și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.

²³ Și le-a spus tuturor: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să mă urmeze.

²⁴ Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde;

dar oricine își va pierde viața pentru mine, acela o va salva.

²⁵ Pentru că ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume, dar se pierde pe sine însuși sau este lepădat?

²⁶ Fiindcă oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acela se va rușina Fiul omului când va veni în gloria lui și a Tatălui și a sfinților îngeri.

²⁷ Dar vă spun cu adevărat, sunt unii care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicicum din moarte, până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

²⁸ Și s-a întâmplat, cam la opt zile după aceste cuvinte, că a luat pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și s-a urcat pe un munte să se roage.

²⁹ Și pe când se ruga el, înfățișarea feței lui s-a schimbat, și îmbrăcămintea lui, albă, strălucitoare.

³⁰ Și iată, stăteau de vorbă cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,

³¹ Care s-au arătat în glorie și vorbeau despre moartea lui, pe care avea să o îplinească la Ierusalim.

³² Dar Petru și cei împreună cu el erau îngreunați de somn; și când s-au trezit, au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu el.

³³ Și s-a întâmplat că, pe când se îndepărtau ei de el, Petru i-a spus lui Isus: Stăpâne, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie; neștiind ce spunea.

34 Pe când spunea el acestea, a venit un nor și i-a umbrit; și s-au temut pe când intrau ei în nor.

35 Și din nor a venit o voce, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit; ascultați-l.

36 Și după ce vocea a încetat, Isus s-a aflat singur. Și ei au ținut ascuns și nu au spus nimănui în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37 Și s-a întâmplat că, în a doua zi după ce se coborâseră de pe munte, mulți oameni l-au întâmpinat.

38 Și iată, un bărbat din mulțime a strigat, spunând: Învățătorule, te implor, uită-te la fiul meu, pentru că este singurul meu copil.

39 Și iată, îl apucă un duh și dintr-odată strigă; și din nou îl scutură puternic cu spume, și cu greu se duce de la el, zdrobindu-l.

40 Și i-am implorat pe discipolii tăi să îl scoată; și nu au putut.

41 Iar Isus, răspunzând, a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-l pe fiul tău aici.

42 Și pe când venea el, dracul l-a trântit jos și l-a scuturat puternic. Și Isus a muștrat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat înapoi tatălui său.

43 Și toți au fost înmărmuriți de puterea mare a lui Dumnezeu. Dar pe când fiecare se minuna de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, el le-a spus discipolilor săi:

44 Să se afunde cuvintele

acestea în urechile voastre; fiindcă Fiul omului va fi trădat în mâinile oamenilor.

45 Dar nu înțelegeau acest cuvânt și era ascuns de ei, ca să nu îl priceapă; și s-au temut să îl întrebe despre acest cuvânt.

46 Iar între ei s-a ridicat o discuție, care dintre ei ar fi mai mare.

47 Iar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copil mic și l-a pus lângă el,

48 Și le-a spus: Oricine va primi pe acest copil mic în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m-a trimis; fiindcă cel mai mic dintre voi toți, acela va fi mare.

49 Și Ioan a răspuns și a zis: Stăpâne, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău; și l-am oprit, pentru că nu te urmează împreună cu noi.

50 Și Isus i-a spus: Nu îl opriți; fiindcă cel ce nu este împotriva noastră este pentru noi.

51 Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul să fie înălțat, că el și-a îndreptat cu hotărâre fața să meargă la Ierusalim,

52 Și a trimis mesageri înaintea feței sale; și s-au dus și au intrat să facă pregătiri pentru el într-un sat al samaritenilor.

53 Și nu l-au primit, pentru că fața lui era îndreptată să meargă la Ierusalim.

54 Și când au văzut discipolii săi, Iacov și Ioan, au spus: Doamne, voiești să poruncim să se coboare foc din cer și să

îi mistuie, chiar cum a făcut Ilie?

⁵⁵ Iar el s-a întors și i-a mutat și a spus: Nu știți din ce fel de duh sunteți voi.

⁵⁶ Fiindcă Fiul omului nu a venit pentru a nimici viețile oamenilor, ci pentru a le salva. Și s-au dus într-un alt sat.

⁵⁷ Și s-a întâmplat că, pe când se duceau ei pe cale, cineva i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde mergi.

⁵⁸ Iar Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.

⁵⁹ Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a spus: Doamne, permite-mi întâi să mă duc să îl înmormântez pe tatăl meu.

⁶⁰ Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își înmormânteze morții; iar tu du-te și predică împărăția lui Dumnezeu.

⁶¹ Și altul a spus de asemenea: Doamne, te voi urma; dar permite-mi întâi să mă duc să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea.

⁶² Iar Isus i-a spus: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10

¹ Iar după acestea, Domnul a mai rânduie și alți șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței lui în fiecare cetate și loc, oriunde avea să vină el însuși

² De aceea le-a spus: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini; implorați, de aceea pe Domnul se-

cerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

³ Mergeți; iată, eu vă trimit ca miei în mijlocul lupilor.

⁴ Nu purtați nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nu salutați pe nimeni pe drum.

⁵ Iar în orice casă intrați, întâi spuneți: Pace acestei case.

⁶ Și dacă, într-adevăr, este acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni peste ea; dar dacă nu, ea se va întoarce la voi.

⁷ Și rămâneți în aceeași casă, mâncând și bănd ce vă dau ei; fiindcă demn este lucrătorul de plata sa. Nu treceți din casă în casă.

⁸ Și în oricare cetate intrați și vă primesc, mâncați ce vi se va pune înainte;

⁹ Și vindecați pe bolnavii din ea și spuneți-le: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.

¹⁰ Dar în oricare cetate intrați și nu vă primesc, mergeți pe străzile acesteia și spuneți:

¹¹ Chiar praful cetății voastre, care se lipește de noi, îl ștergem împotriva voastră; totuși să fiți siguri de aceasta, că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.

¹² Dar vă spun că va fi mai ușor de suportat în ziua aceea pentru Sodoma decât pentru acea cetate.

¹³ Vai ție, Corazine! Vai ție, Betsaido! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit șezând în pânză de sac și cenușă.

14 Dar pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat la judecată, decât pentru voi.

15 Și tu, Capernaum, care ești înălțat la cer, vei fi aruncat jos în iad.

16 Cel ce vă aude, pe mine mă aude; și cel ce vă disprețuiește, pe mine mă disprețuiește; și cel ce mă disprețuiește, disprețuiește pe cel ce m-a trimis.

17 Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, spunând: Doamne, până și dracii ne sunt supuși prin numele tău.

18 Iar el le-a spus: Am privit pe Satan, căzând ca un fulger din cer.

19 Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului; și nimic, în niciun fel, nu vă va vătăma.

20 Totuși nu vă bucurați în aceasta, că duhurile vă sunt supuse; ci, mai degrabă, bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în cer.

21 În acea oră Isus s-a bucurat în duh și a spus: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor. Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.

22 Toate mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul voiește să îl reveleze.

23 Și s-a întors spre discipoli și a spus deoparte: Binecuvântați sunt ochii care

văd cele ce vedeți voi;

24 Fiindcă vă spun că mulți profeti și împărați au dorit să vadă cele ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă cele ce auziți și nu au auzit.

25 Și iată, un anumit învățător al legii s-a sculat și l-a ispitit, spunând: Învățătorule, ce să fac să moștenesc viață eternă?

26 Și i-a spus: Ce este scris în lege? Cum citești?

27 Și răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta și cu toată mintea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28 Și i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.

29 Dar el, voind să se declare drept, i-a spus lui Isus: Și cine este aproapele meu?

30 Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-a coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-au dezbrăcat și l-au rănit și au plecat lăsându-l aproape mort.

31 Și din întâmplare, cobora un anumit preot pe acea cale; și când l-a văzut, a trecut înaintea pe cealaltă parte.

32 Și în același fel și un levit, când a fost la locul acela, a venit și l-a văzut și a trecut înaintea pe cealaltă parte.

33 Dar un anumit samaritean, călătorind, a venit unde era el; și când l-a văzut, i s-a făcut milă.

34 Și a venit la el și i-a legat rănila, turnând peste ele unt-

delemn și vin și l-a pus pe animalul lui și l-a adus la un han și a avut grijă de el.

³⁵ Și a doua zi, când a plecat, a scos doi dinari și i-a dat hangiului și i-a spus: Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui, când mă întorc, îți voi înapoia.

³⁶ Atunci, care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut printre tâlhari?

³⁷ Iar el a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus i-a spus: Du-te și fă și tu la fel.

³⁸ Și, s-a întâmplat, pe când mergeau ei, că el a intrat într-un sat anume; și o anume femeie numită Marta l-a primit în casa ei.

³⁹ Și ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul lui.

⁴⁰ Dar Marta era copleșită cu multă servire; și, venind la el, a spus: Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să servesc singură? Spune-i așadar să mă ajute.

⁴¹ Dar Isus a răspuns și i-a zis: Marta, Marta, ești îngrijorată și tulburată pentru multe lucruri;

⁴² Dar un lucru este necesar; și Maria a ales partea cea bună, care nu i se va lua.

11

¹ Și s-a întâmplat, pe când se ruga el într-un anumit loc, după ce a încetat, unul dintre discipolii lui i-a spus: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe discipolii lui.

² Și le-a spus: Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru care ești în cer, Sfântit fie numele tău. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.

³ Pâinea noastră de zi cu zi dă-ne-o nouă zilnic.

⁴ Și ne iartă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm fiecăruia îndatorat nouă. Și nu ne duce în ispită, ci scapă-ne de rău.

⁵ Și le-a spus: Cine dintre voi, având un prieten, va merge la el la miezul nopții și îi va spune: Prietene, împrumută-mi trei pâini,

⁶ Pentru că un prieten al meu a venit la mine din călătorie și nu am ce să pun înaintea lui?

⁷ Și cel dinăuntru, răspunzând, va zice: Nu mă tulbura; ușa este deja încuiată, și copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot scula să îți dau.

⁸ Vă spun: Chiar dacă nu se va ridica să îi dea, pentru că este prietenul lui, totuși, din cauza insistenței lui supărătoare, se va scula și îi va da câte are nevoie.

⁹ Și vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

¹⁰ Fiindcă oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

¹¹ Dacă un fiu va cere pâine de la vreunul dintre voi care este tată, îi va da o piatră? Sau, dacă cere un pește, îi va da în loc de pește un șarpe?

¹² Sau, de asemenea, dacă va cere un ou, îi va da un

scorpion?

13 Dacă voi aşadar, fiind răi, ştiţi cum să daţi daruri bune copiilor voştri; cu cât mai mult Tatăl ceresc va da Duhul Sfânt celor ce i-l cer.

14 Şi a scos un drac şi acesta era mut. Şi s-a întâmplat că după ce dracul a ieşit, mutul a vorbit; şi oamenii s-au minunat.

15 Dar unii dintre ei au spus: Prin Beelzebub, conducătorul dracilor, scoate el dracii.

16 Iar alţii, ispitindu-l, căutau de la el un semn din cer.

17 Dar el, cunoscând gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăţie dezbinată împotriva ei însăşi, este pustiită; şi casă împotriva casei, cade.

18 Şi dacă, de asemenea, Satan este dezbinat împotriva lui însuşi, cum va sta în picioare împărăţia lui? Pentru că spuneţi că prin Beelzebub scot eu draci.

19 Iar dacă prin Beelzebub scot eu draci, fiii voştri, prin cine îi scot? Din această cauză, ei vor fi judecătorii voştri.

20 Dar dacă cu degetul lui Dumnezeu scot eu draci, fără îndoială, împărăţia lui Dumnezeu a venit peste voi.

21 Când un om puternic şi înarmat îşi păzeşte palatul, averile lui sunt în pace;

22 Dar când unul mai puternic decât el va veni peste el şi îl învinge, îi ia toată armura în care s-a încrezut şi împarte prăzile lui.

23 Cel ce nu este cu mine,

este împotriva mea; şi cel ce nu adună cu mine, risipeşte.

24 Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate, căutând odihnă; şi negăsind, spune: Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieşit.

25 Şi când vine, o găseşte măturată şi înfrumuseţată.

26 Atunci se duce şi îşi ia alte şapte duhuri mai stricate decât el şi intră şi locuiesc acolo; şi starea de pe urmă a acelui om este mai rea decât cea dintâi.

27 Şi s-a întâmplat că, pe când vorbea el acestea, o anumită femeie din mulţime a ridicat vocea şi i-a spus: Binecuvântat este pântecul care te-a purtat şi sânii la care ai supt.

28 Dar el a spus: Mai degrabă, binecuvântaţi sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu şi îl ţin.

29 Iar pe când mulţimea se îngrămădea, a început să spună: Această generaţie este rea; ea caută un semn; dar nu i se va da semn, decât semnul profetului Iona.

30 Fiindcă așa cum Iona a fost un semn ninivenilor, tot așa va fi şi Fiul omului acestei generaţii.

31 Împărăteasa sudului se va ridica în judecată cu bărbaţii acestei generaţii şi îi va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înţelepciunea lui Solomon; şi iată, aici este unul mai mare decât Solomon.

32 Bărbaţii din Ninive se vor

scula în judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici este unul mai mare decât Iona.

³³ Și nimeni după ce a aprins o candelă nu o pune într-un loc tainic, nici sub oboroc, ci pe un sfeșnic, ca toți care intră să vadă lumina.

³⁴ Lumina trupului este ochiul; de aceea când ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău de asemenea este plin de lumină; dar când este stricat, trupul tău de asemenea este plin de întuneric.

³⁵ Ia seama atunci, lumina care este în tine să nu fie întuneric.

³⁶ De aceea dacă întreg trupul tău este plin de lumină, neavând o parte întunecată, totul va fi plin de lumină, ca atunci când lumina strălucitoare a unei candelă îți dă lumină.

³⁷ Și pe când vorbea, un anumit fariseu l-a implorat să mănânce la el; și a intrat și a șezut la masă.

³⁸ Și când fariseul a văzut, s-a minunat că nu se îmbăiase mai întâi, înainte de prânz.

³⁹ Și Domnul i-a spus: Acum, voi fariseilor, faceți curat exteriorul paharului și al tăvii; dar interiorul vostru este plin de jefuire și stricăciune.

⁴⁰ Nebunilor, nu cel care a făcut exteriorul a făcut și interiorul?

⁴¹ Dați mai degrabă milostenii din cele ce aveți; și iată, toate vă sunt curate.

⁴² Dar vai vouă, fariseilor!

Pentru că dați zeciuială din mentă și rută și din toate felurile de ierburi și neglijați judecata și dragostea de Dumnezeu; pe acestea trebuia să le faceți și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute.

⁴³ Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele din față în sinagogi și salaturile în piețe.

⁴⁴ Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți ca mormintele care nu se văd și oamenii care umblă pe deasupra lor nu își dau seama.

⁴⁵ Atunci unul dintre învățătorii legii a răspuns și i-a zis: Învățătorule, vorbind astfel și pe noi ne ocărăști.

⁴⁶ Iar el a spus: Vai și vouă învățători ai legii! Pentru că împovărați pe oameni cu sarcini greu de purtat, iar voi nu atingeți sarcinile cu niciunul dintre degetele voastre.

⁴⁷ Vai vouă! Pentru că zidiți mormintele profeților, iar părinții voștri i-au ucis.

⁴⁸ Cu adevărat, aduceți mărturie că încuviințați faptele părinților voștri, pentru că ei într-adevăr i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele.

⁴⁹ Tot din această cauză înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: Le voi trimite profeți și apostoli și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor persecuta;

⁵⁰ Ca sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de la această generație;

⁵¹ De la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și tem-

plu; adevărat vă spun: Va fi cerut de la această generație.

⁵² Vai vouă, învățători ai legii! Pentru că ați luat cheia cunoașterii; voi înșivă nu ați intrat și pe cei ce intrau i-ați împiedicat.

⁵³ Și pe când el le spunea acestea, scribii și fariseii au început să îl constrângă vehement și să îl provoace să vorbească despre multe lucruri,

⁵⁴ Întinzându-i o cursă și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să îl acuze.

12

¹ Între timp, pe când era strânsă o mulțime nenumărată de oameni, încât se călcau unii pe alții în picioare, a început să spună întâi discipolilor săi: Păziți-vă de dospeala fariseilor, care este fățărnicia.

² Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; nici ascuns care nu va fi cunoscut.

³ De aceea orice ați spus în întuneric va fi auzit în lumină; și ce ați vorbit la ureche în cămăruțe, va fi proclamat pe acoperișuri.

⁴ Și vă spun, prietenii mei: Nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceasta, altceva nimic nu mai pot face.

⁵ Ci vă voi avertiza dinainte de cine să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în iad; da, vă spun: Temeți-vă de el.

⁶ Nu se vând cinci vrăbii cu doi bani și niciuna dintre

ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu?

⁷ Dar până și perii din capul vostru, toți sunt numărați. De aceea nu vă temeți, sunteți mai de valoare decât multe vrăbii.

⁸ Și vă spun: Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, și Fiul omului îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

⁹ Dar cel ce mă neagă înaintea oamenilor, va fi negat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

¹⁰ Și oricui va spune un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar acela care blasfemiază împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat.

¹¹ Iar când vă vor duce la sinagogi și la magistrați și la autorități, să nu vă îngrijorați cum sau ce veți răspunde, sau ce veți spune,

¹² Fiindcă Duhul Sfânt vă va învăța în cea oră ce ar trebui să spuneți.

¹³ Iar unul din mulțime i-a spus: Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

¹⁴ Iar el i-a spus: Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor peste voi?

¹⁵ Și le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de lăcomie, pentru că viața omului nu stă în abundența bunurilor lui.

¹⁶ Și le-a spus o parabolă, zicând: Pământul unui anumit om bogat a rodit mult;

¹⁷ Și se gândea în el însuși, spunând: Ce voi face, pentru că nu mai am loc unde să îmi adun roadele?

18 Și a spus: Aceasta voi face: voi dă-râma grânarele mele și le voi zidi mai mari; și acolo voi aduna toate roadele mele și bunurile mele.

19 Și voi spune sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

20 Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în această noapte ți se va cere sufletul de la tine; și cele pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?

21 Așa este cel ce strânge tezaure pentru el și nu este bogat față de Dumnezeu.

22 Și le-a spus discipolilor săi: De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca; nici pentru trup, ce veți îmbrăca.

23 Viața este mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

24 Uitați-vă cu atenție la corbi, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră; aceștia nu au nici depozit, nici grânar; și Dumnezeu le dă mâncare; cu cât mai valoroși sunteți voi decât păsările?

25 Și care dintre voi, îngrijorându-se, poate adăuga la statura lui un cot?

26 Așadar dacă nu sunteți în stare să faceți nici cel mai mic lucru, de ce vă îngrijorați despre celelalte?

27 Uitați-vă cu atenție la crini cum cresc; nu ostenesc, nu torc; totuși vă spun: Nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre aceștia.

28 Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba din câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi, puțin credincioșilor.

29 Și nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nici nu vă îndoiiți în mintea voastră.

30 Fiindcă toate acestea le caută națiunile lumii; dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acestea.

31 Mai degrabă, căutați împărăția lui Dumnezeu; și toate acestea vi se vor adăuga.

32 Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a Tatălui vostru să vă dea împărăția.

33 Vindeți ce aveți și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc, un tezaur în ceruri care nu seacă, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu distruge.

34 Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.

35 Mijlocul să vă fie încins și luminile aprinse;

36 Și voi înșivă să fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe domnul lor, când se va întoarce de la nuntă; ca atunci când vine și bate, să îi deschidă imediat.

37 Binecuvântați sunt acei robi, pe care domnul, când vine, îi va găsi veghind; adevărat vă spun, că se va încinge și îi va pune să șadă la masă și se va apropia și îi va servi.

38 Și dacă vine în a doua gardă, sau vine în a treia

gardă și îi găsește așa, binecuvântați sunt acei robi.

³⁹ Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat să îi fie spartă casa.

⁴⁰ De aceea și voi fiți pregătiți, pentru că Fiul omului vine într-o oră la care nu vă gândiți.

⁴¹ Atunci Petru i-a spus: Doamne, nouă ne spui această parabolă, sau de asemenea tuturor?

⁴² Iar Domnul a spus: Cine așadar, este administratorul credincios și priceput, pe care domnul său îl va face stăpân peste gospodăria sa, să dea porția de mâncare la timpul cuvenit?

⁴³ Binecuvântat este acel rob, pe care domnul lui, când vine, îl va găsi făcând astfel.

⁴⁴ Adevărat vă spun, că îl va face stăpân peste tot ce are el.

⁴⁵ Dar dacă acel rob spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină; și va începe să îi bată pe servitori și pe servitoare și să mănânce și să bea și să se îmbete,

⁴⁶ Domnul aceluia rob va veni într-o zi în care nu este așteptat și într-o oră pe care robul nu o cunoaște și îl va tăia în două, și îi va da partea lui împreună cu necredincioșii.

⁴⁷ Iar acel rob, care a știut voia domnului său și nu s-a pregătit, nici nu a făcut conform cu voia lui, va fi biciuit cu multe lovituri.

⁴⁸ Dar cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne de lovi-

turi, va fi biciuit cu puține lovituri. Și oricăruia îi este dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.

⁴⁹ Am venit să trimit foc pe pământ; și ce voiesc, dacă este aprins deja?

⁵⁰ Dar am un botez cu care să fiu botezat; și cât sunt de constrâns până să fie împlinit!

⁵¹ Presupuneți că am venit să dau pace pe pământ? Eu vă spun: Nu; ci mai degrabă dezbinare;

⁵² Fiindcă, de acum înainte vor fi cinci într-o casă dezbinată, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

⁵³ Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii ei și nora împotriva soacrei ei.

⁵⁴ Și a mai spus oamenilor: Când vedeți un nor ridicându-se de la apus, imediat spuneți: Vine ploaia; și așa este.

⁵⁵ Și când suflă vântul de la sud, spuneți: Va fi arșiță; și se întâmplă.

⁵⁶ Fățarnicilor, puteți deosebi fața cerului și a pământului; dar cum de nu deosebiți acest timp?

⁵⁷ Și de ce nu judecați chiar de la voi înșivă ce este drept?

⁵⁸ Dar când te duci cu potrivitul tău la magistrat, pe drum, dă-ți silința să fii eliberat de el; ca nu cumva să te târască la judecător și judecătorul să te predea executorului și executorul să

te arunce în închisoare.

⁵⁹ Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti până și ultimul bănuț.

13

¹ Și erau prezenți în acel timp unii care i-au spus despre galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu sacrificiile lor.

² Și Isus, răspunzând, le-a zis: Gândiți că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți galileenii, pentru că au suferit astfel de lucruri?

³ Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁴ Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a ucis, gândiți că ei au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiau în Ierusalim?

⁵ Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁶ A spus și această parabolă: Cineva avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând rod în el și nu a găsit.

⁷ Atunci i-a spus grădinarului: Iată, de trei ani vin căutând rod în acest smochin și nu găsesc; taie-l; de ce să ocupe pământul degeaba?

⁸ Iar el, răspunzând, i-a zis: Domnule, lasă-l și acest an, până voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi;

⁹ Și dacă va face rod, bine; și dacă nu, după aceea îl vei tăia.

¹⁰ Și îi învăța în una din sinagogi în sabat.

¹¹ Și iată, era o femeie care avea un duh de neputință

de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea nicidecum să se ridice.

¹² Și Isus, văzând-o, a chemat-o la el și i-a spus: Femeie, ești dezlegată de neputința ta.

¹³ Și a pus mâinile peste ea; și imediat a fost îndreptată și glorifica pe Dumnezeu.

¹⁴ Și conducătorul sinagogiei a răspuns, fiind supărat, pentru că Isus vindecase în sabat și a spus oamenilor: Sunt șase zile în care ar trebui să se lucreze; de aceea în acestea veniți și fiți vindecați și nu în ziua sabatului.

¹⁵ Atunci Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicule, nu își dezleagă fiecare din voi în sabat boul sau măgarul de la iesle și îl duce la adăpat?

¹⁶ Și nu trebuia această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe care Satan a legat-o, iată, de optsprezece ani, să fie dezlegată de această legătură în ziua sabatului?

¹⁷ Și după ce a spus acestea, toți potrivnicii lui au fost rușinați; și toți oamenii se bucurau de toate lucrurile glorioase care au fost făcute de el.

¹⁸ Atunci el a spus: Cu ce se aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna?

¹⁹ Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat și l-a aruncat în grădina sa; și a crescut și s-a făcut un copac mare; și păsările cerului au cuibărit în ramurile lui.

²⁰ Și a spus din nou: Cu

ce voi asemenea împărăția lui Dumnezeu?

²¹ Se aseamănă cu dospeala pe care o femeie, luând-o, a ascuns-o în trei măsurii de făină, până când a dospit totul.

²² Și trecea prin cetăți și sate, învățând și călătorind spre Ierusalim.

²³ Atunci cineva i-a spus: Doamne, sunt puțini cei salvați? Și le-a zis:

²⁴ Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, pentru că, vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor fi în stare.

²⁵ Când stăpânul casei se va ridica și va închide ușa și veți începe să stați în picioare afară și să bateți la ușă, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne; și, răspunzând, vă va zice: Nu vă cunosc și nici nu știu de unde sunteți;

²⁶ Atunci veți începe să spuneți: Am mâncat și am băut în prezența ta și ne-ai învățat pe străzile noastre.

²⁷ Iar el va zice: Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii nelegiurii.

²⁸ Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.

²⁹ Și vor veni de la răsărit și apus și de la nord și sud și vor șede în împărăția lui Dumnezeu.

³⁰ Și, iată, sunt cei de pe urmă care vor fi cei dintâi; și sunt cei dintâi care vor fi cei

de pe urmă.

³¹ În acea zi au venit unii dintre farisei, spunându-i: Ieși și pleacă de aici, pentru că Irod dorește să teucidă.

³² Iar el le-a spus: Mergeți și spuneți acelei vulpi: Iată, eu scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi voi fi făcut desăvârșit.

³³ Totuși, eu trebuie să umblu astăzi și mâine și poimâine, pentru că nu este posibil ca un profet să piară afară din Ierusalim.

³⁴ Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și arunci cu pietre în cei trimiși la tine; cât de des am voit să strâng pe copiii tăi, așa cum își strânge o găină puii sub aripi și ați refuzat!

³⁵ Iată, casa vă este lăsată pustie; și într-adevăr vă spun: Nu mă veți mai vedea, până vine timpul când veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

14

¹ Și s-a întâmplat, când el s-a dus în casa unui conducător al fariseilor să mănânce pâine, în sabat, că ei îl pândeau.

² Și iată, înaintea lui era un anumit om bolnav cu hidropizie.

³ Și Isus, răspunzând, le-a spus învățătorilor legii și fariseilor, zicând: Este legiuit a vindeca în sabat?

⁴ Dar ei tăceau. Iar el l-a apucat și l-a vindecat și l-a lăsat să plece;

⁵ Și le-a răspuns, zicând: În ziua sabatului, care dintre voi dacă îi cade un măgar sau

un bou într-o groapă nu îl va scoate imediat?

⁶ Și din nou nu au fost în stare să îi răspundă la acestea.

⁷ Și le-a spus o parabolă celor ce au fost invitați, când a observat cum au ales locurile de onoare; spunându-le:

⁸ Când ești invitat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul de cinste; ca nu cumva, unul mai demn de cinste decât tine să fie invitat de el;

⁹ Și cel ce te-a invitat pe tine și pe el, venind, îți spune: Dă acestuia locul; și atunci începi cu rușine să iei ultimul loc.

¹⁰ Ci, când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc; ca, pe când vine cel ce te-a invitat, să îți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci tu vei avea glorie înaintea celor ce stau la masă cu tine.

¹¹ Pentru că oricine se înalță pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește, va fi înălțat.

¹² Atunci a spus și celui ce l-a invitat: Când faci un prânz sau o cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogăți; ca nu cumva și ei să te cheme în schimb și să ai o răsplată.

¹³ Ci, când faci un ospăț, cheamă săracii, schilozii, șchiopii, orbii;

¹⁴ Și vei fi binecuvântat, pentru că ei nu te pot răsplăti, fiindcă tu vei fi răsplătit la învierea dreptilor.

¹⁵ Și când unul dintre cei ce ședea la masă cu el a auzit acestea, i-a spus: Binecuvântat este cel ce va mânca pâine în împărăția lui Dumnezeu.

¹⁶ Atunci i-a spus: Un anu-mit om a făcut o cină mare și a invitat pe mulți;

¹⁷ Și a trimis pe robul său la ora cinei să spună celor invitați: Veniți, pentru că toate sunt de acum pregătite.

¹⁸ Dar toți, ca unul, au început să se scuze. Primul i-a spus: Am cumpărat o bucată de pământ și trebuie să mă duc și să o văd; te rog să mă scuzi.

¹⁹ Și altul a spus: Am cumpărat cinci perechi de boi și merg să îi încerc; te rog să mă scuzi.

²⁰ Și altul a spus: M-am căsătorit cu o femeie și de aceea nu pot veni.

²¹ Și acel rob a venit și a arătat domnului său acestea. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, a spus robului său: Du-te repede în străzile și ulițele cetății și adu aici săracii și schilozii și șchiopii și orbii.

²² Și robul a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este loc.

²³ Și domnul i-a spus robului: Du-te la drumurile mari și la garduri și constrânge-i să intre, ca să îmi fie casa umplută.

²⁴ Fiindcă vă spun că nici-unul dintre acei bărbați care au fost invitați, nu va gusta din cina mea.

²⁵ Și mergeau mulțimi mari cu el; și, întorcându-se, le-a spus:

²⁶ Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe soție și pe copii și pe frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea,

nu poate fi discipolul meu.

²⁷ Și oricine nu își poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu.

²⁸ Căci, care dintre voi, vrând să zidească un turn, nu se așază mai întâi și socotește costul, dacă are cu ce să îl termine?

²⁹ Ca nu cumva, punând el temelii și nefiind în stare să termine, toți cei ce îl văd, să înceapă să își bată joc de el,

³⁰ Spunând: Acest om a început să zidească și nu a fost în stare să termine.

³¹ Sau, care împărat, mergând să facă război împotriva altui împărat, nu se așază mai întâi și se consultă dacă este în stare să îl întâmpine cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

³² Iar dacă nu, pe când celălalt este încă departe, trimițând o solie, cere condiții de pace.

³³ Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul meu.

³⁴ Sarea este bună, dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreasă;

³⁵ Nu este bună nici pentru pământ, nici pentru bălegar, ci oamenii o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

15

¹ Atunci toți vameșii și păcătoșii s-au apropiat de el să îl audă.

² Și fariseii și scribii cârteau, spunând: Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.

³ Și le-a zis această parabolă, spunând:

⁴ Care om dintre voi, având o sută de oi, dacă pierde una dintre ele, nu le lasă pe celelalte nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea care este pierdută până o găsește?

⁵ Și după ce a găsit-o, o pune pe umeri, bucurându-se.

⁶ Și când vine acasă, cheamă la un loc prietenii și vecinii, spunându-le: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit oaia mea pierdută.

⁷ Vă spun că tot așa va fi bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de dreți care nu au nevoie de pocăință.

⁸ Sau, care femeie, având zece arginți, dacă pierde un argint, nu aprinde o candelă și mătură casa și caută cu grijă până când îl găsește?

⁹ Și după ce îl găsește, cheamă la un loc prietenele și vecinele, spunând: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit argintul pe care l-am pierdut.

¹⁰ La fel vă spun, este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.

¹¹ Și a spus: Un anumit om avea doi fii;

¹² Și cel mai tânăr dintre ei a spus tatălui: Tată, dă-mi partea de avere ce îmi revine. Iar tatăl le-a împărțit avutul său.

¹³ Și nu după multe zile, cel mai tânăr fiu a adunat totul și a călătorit într-o țară

îndepărtată și acolo și-a risipit averea, trăind destrăbălat.

14 Și după ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în acea țară; și el a început să ducă lipsă.

15 Și s-a dus și s-a alipit de un cetățean al acelei țări; iar acela l-a trimis pe câmpurile lui să pască porci.

16 Și ar fi dorit să își umple pânțele cu roșcovele pe care le mâncau porcii; dar nimeni nu îi dădea.

17 Și când și-a venit în fire, a spus: Câți angajați ai tatălui meu au pâine din abundență iar eu pier de foame!

18 Mă voi scula și voi merge la tatăl meu și îi voi spune: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta,

19 Și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău; fă-mă ca pe unul dintre angajații tăi.

20 Și s-a sculat și a venit la tatăl său. Dar pe când era el încă foarte departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă și a alergat și a căzut pe gâtul lui și l-a sărutat.

21 Iar fiul i-a spus: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău.

22 Dar tatăl le-a spus robilor săi: Aduceți cea mai bună robă și îmbrăcați-l; și puneți un inel pe mâna lui și sandale în picioare;

23 Și aduceți aici vițelul îngrășat și tăiați-l; și să mâncăm și să ne veselim;

24 Pentru că acest fiu al meu era mort și este iarăși viu; și a fost pierdut și este găsit. Și au

început să se veselească.

25 Dar fiul lui mai mare era în câmp; și pe când venea și se apropia de casă, a auzit muzică și dansuri.

26 Și a chemat pe unul dintre servitori și a întrebat ce înseamnă acestea.

27 Iar el i-a spus: Fratele tău a venit; iar tatăl tău a tăiat vițelul îngrășat pentru că l-a primit sănătos și teafăr.

28 Dar el s-a mâniat și a refuzat să intre; de aceea tatăl său, ieșind, îl ruga să intre.

29 Dar el, răspunzând, i-a zis tatălui său: Iată, de acești mulți ani te servesc, nici nu ți-am încălcat porunca niciodată; și totuși, mie niciodată nu mi-ai dat un ied să mă veselesc cu prietenii mei;

30 Dar când a sosit acest fiu al tău, care ți-a mâncat bunurile cu curvele, ai tăiat pentru el vițelul îngrășat.

31 Iar el i-a spus: Fiule, tu ești întotdeauna cu mine și tot ce am este al tău.

32 Dar se cuvenea să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și este iarăși viu; și era pierdut și este găsit.

16

1 Și le-a spus și discipolilor săi: Era un anumit om bogat, care avea un administrator; și acesta a fost acuzat înaintea lui că i-a risipit averile.

2 Și l-a chemat și i-a spus: Cum de aud aceasta despre tine? Dă socoteală de administrarea ta, fiindcă nu mai poți fi administrator.

3 Atunci administratorul a spus în el însuși: Ce să fac?

Pentru că domnul meu ia administrația de la mine; nu sunt în stare să sap; să cerșesc îmi este rușine.

⁴ Am hotărât ce să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, să mă primească în casele lor.

⁵ Și a chemat pe fiecare dintre datornicii domnului său și a spus primului: Cât datorezi domnului meu?

⁶ Iar el a spus: O sută de bați de untdelemn. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și șezi degrabă și scrie cincizeci.

⁷ Apoi a spus altuia: Dar tu, cât datorezi? Iar el a spus: O sută de cori de grâu. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și scrie optzeci.

⁸ Și domnul a lăudat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase cu înțelepciune, pentru că în generația lor copiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii.

⁹ Și eu vă spun: Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății; pentru ca, atunci când eșuați, ei să vă primească în locuințe veșnice.

¹⁰ Cel ce este credincios în puțin, este credincios și în mult; și cel ce este nedrept în puțin, este nedrept și în mult.

¹¹ De aceea dacă nu ați fost credincioși în nedreapta mamona, cine va încredința adevăratele bogății încrederii voastre?

¹² Și dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia, cine vă va da ceea ce este al vostru?

¹³ Niciun servitor nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă,

ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi; ori la unul va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți servi lui Dumnezeu și lui mamona.

¹⁴ Și fariseii de asemenea, fiind lacomi, au auzit toate acestea și l-au luat în derâdere.

¹⁵ Dar el le-a spus: Voi sunteți cei care vă declarați drepți pe voi înșivă înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile, pentru că ce este înălțat între oameni este urâciune înaintea lui Dumnezeu.

¹⁶ Legea și profeții au ținut până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie să intre în ea.

¹⁷ Dar este mai ușor pentru cer și pământ să treacă, decât să cadă o frântură de literă a legii.

¹⁸ Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu alta, comite adulter; și oricine se căsătorește cu cea care este divorțată de soț, comite adulter.

¹⁹ Și era un anumit om bogat, care era îmbrăcat în purpură și în subțire și se veselea somptuos în fiecare zi;

²⁰ Și era un anumit cerșetor, numit Lazăr, care era pus la poarta lui, plin de răni,

²¹ Și dorind să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; mai mult și câinii veneau și îi lungeau rănilor.

²² Și s-a întâmplat că cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui

Avraam; și bogatul a murit de asemenea și a fost îngropat;

23 Și în iad își ridică ochii, fiind în chinuri; și vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânul lui.

24 Și a strigat și a spus: Tată Avraame, ai milă de mine și trimite pe Lazăr ca să își înmoaie vârful degetului în apă și să îmi răcorească limba, pentru că sunt chinuit în această flacăra.

25 Dar Avraam i-a spus: Fiule, amintește-ți că tu în timpul vieții tale, ai primit lucrurile tale bune și tot așa, Lazăr pe cele rele; dar acum este mângâiat, iar tu ești chinuit.

26 Și pe lângă toate acestea, între noi și voi este stabilită o prăpastie mare; așa că cei ce voiesc să treacă de aici la voi, nu pot; nici cei de acolo să treacă la noi.

27 Atunci a spus: De aceea te rog tată, să îmi trimiți la casa tatălui meu;

28 Fiindcă am cinci frați; ca el să le adeverească, pentru ca nu cumva să vină și ei în acest loc de chin.

29 Avraam i-a spus: Au pe Moise și pe profeți; să îi asculte pe ei.

30 Dar el a spus: Nu, tată Avraame; ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.

31 Iar el i-a spus: Dacă nu ascultă pe Moise și pe profeți, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva dintre morți.

17

1 Atunci le-a spus discipolilor: Este imposibil să nu vină poticniurile; dar vai aceluia prin care vin!

2 Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega în jurul gâtului o piatră de moară și să fie aruncat în mare, decât să poticnească pe unul dintre acești micuți.

3 Luați seama la voi înșivă și dacă fratele tău încalcă legea împotriva ta, muștră-l; și dacă se pocăiește, iartă-l.

4 Și dacă încalcă legea împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte ori într-o zi se întoarce la tine, spunând: Mă pocăiesc; iartă-l.

5 Și apostolii au spus Domnului: Mărește-ne credința.

6 Iar Domnul a spus: Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune acestui sicomor: Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare; și ar asculta de voi.

7 Dar care dintre voi, având un rob arând sau păstorind vitele, îi va spune îndată după ce vine din câmp: Mergi și șezi la masă?

8 Și nu îi va spune mai degrabă: Pregătește-mi ceva să mănânc și încinge-te și servește-mi, până voi mânca și voi bea; și după acestea, vei mânca și vei bea tu?

9 Îi mulțumește acelui rob, pentru că a făcut ce îi fusese poruncit? Consider că nu.

10 Tot așa și voi, când veți fi făcut toate cele poruncite vouă, să spuneți: Suntem

robi nefolositori, am făcut ce era datorია noastră să facem.

¹¹ Și s-a întâmplat, pe când mergea el la Ierusalim, că a trecut prin mijlocul Samariei și Galileii.

¹² Și când a intrat într-un anumit sat, l-au întâlnit zece bărbați leproși, care stăteau departe în picioare;

¹³ Și ei și-au ridicat vocea, spunând: Isuse, Stăpâne, ai milă de noi.

¹⁴ Și când i-a văzut, le-a spus: Duceți-vă, arătați-vă preoților. Și s-a întâmplat că, pe când mergeau ei, au fost curățiți.

¹⁵ Și unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors și cu voce tare glorifica pe Dumnezeu.

¹⁶ Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui, dându-i mulțumiri; și el era samaritean.

¹⁷ Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți? Dar unde sunt cei nouă?

¹⁸ Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să dea glorie lui Dumnezeu decât acest străin?

¹⁹ Și i-a spus: Scoală-te, du-te; credința ta te-a făcut sănătos.

²⁰ Și fiind întrebat de farisei, când are să vină împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine la vedere;

²¹ Nici nu vor spune: Iat-o aici! Sau: Iat-o acolo! Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

²² Și le-a spus discipolilor: Vor veni zilele când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului și nu veți vedea.

²³ Și vă vor spune: Iată, aici; sau: Iată, acolo. Nu vă duceți, nici nu îi urmați.

²⁴ Pentru că așa ca fulgerul, care fulgerând dintr-o parte de sub cer, strălucește până în cealaltă parte de sub cer; așa va fi și Fiul omului în ziua lui.

²⁵ Dar mai întâi el trebuie să sufere multe și să fie respins de această generație.

²⁶ Și cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului omului.

²⁷ Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă și poporul a venit și i-a nimic pe toți.

²⁸ Și la fel cum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau;

²⁹ Dar în acea zi când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a nimic pe toți.

³⁰ Întocmai, astfel va fi în ziua când Fiul omului se revelează.

³¹ În acea zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și bunurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce este pe câmp, la fel, să nu se întoarcă.

³² Amintiți-vă de soția lui Lot.

³³ Oricine va căuta să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața, o va păstra.

³⁴ Vă spun: În acea noapte, vor fi doi într-un pat; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

³⁵ Două vor măcina împreună; una va fi luată și cealaltă va fi lăsată.

³⁶ Doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

³⁷ Iar ei au răspuns și i-au zis: Unde Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde este trupul, acolo se vor aduna vulturii.

18

¹ Și le-a spus o parabolă, că ar trebui să se roage totdeauna și să nu se descurajeze,

² Spunând: Era într-o cetate un judecător, care nu se teme de Dumnezeu și pe om nu îl respecta;

³ Și era o văduvă în acea cetate; și a venit la el, spunând: Fă-mi dreptate față de potrivnicul meu.

⁴ Și a refuzat pentru un timp; dar după acestea a spus în el însuși: Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu, nici pe om nu îl respect,

⁵ Totuși, pentru că această văduvă mă tulbură, am să îi fac dreptate, ca nu cumva să mă sâcâie cu neîncetata ei venire.

⁶ Și Domnul a spus: Auziți ce spune judecătorul nedrept.

⁷ Și nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor lui, care strigă zi și noapte către el, deși rabdă îndelung în ce îi privește?

⁸ Vă spun că le va face repede dreptate. Cu toate acestea, când va veni Fiul omului, va găsi el credință pe pământ?

⁹ Și a spus și această parabolă unora care se încredeau în ei înșiși că erau drepti și îi disprețuiau pe ceilalți;

¹⁰ Doi oameni s-au urcat la templu să se roage; unul fariseu și celălalt vameș.

¹¹ Fariseul a stat în picioare și s-a rugat astfel în el însuși: Dumnezeuule, îți mulțumesc că nu sunt precum ceilalți oameni, jecmănitori, nedrepti, adulteri, sau chiar ca acest vameș.

¹² Eu postesc de două ori într-o săptămână, dau zeciuală din tot ce obțin.

¹³ Și vameșul, stând deoparte în picioare, nu a voit să ridice nici ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând: Dumnezeuule, fii milostiv cu mine, un păcătos.

¹⁴ Vă spun, mai degrabă acesta s-a coborât acasă declarat drept decât celălalt, pentru că fiecare înălțându-se pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește pe sine însuși, va fi înălțat.

¹⁵ Și i-au adus și niște prunci, ca să îi atingă; dar când discipolii au văzut, i-au muștrat.

¹⁶ Dar Isus i-a chemat și a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.

¹⁷ Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.

¹⁸ Și un anumit conducător l-a întrebat, spunând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață eternă?

¹⁹ Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, Dumnezeu.

²⁰ Știi poruncile: Nu comite

adulter, Nu ucide, Nu fura, Nu aduce mărturie falsă, Onorează pe tatăl tău și pe mama ta.

²¹ Iar el a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

²² Și, când a auzit Isus acestea, i-a spus: Totuși îți lipsește un lucru; vinde tot ce ai și împarte la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.

²³ Dar el, când a auzit acestea, s-a întristat foarte mult; fiindcă era foarte bogat.

²⁴ Iar Isus, când a văzut că el s-a întristat foarte mult, a spus: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!

²⁵ Fiindcă este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

²⁶ Iar cei ce au auzit, au spus: Atunci cine poate fi salvat?

²⁷ Dar el a spus: Cele imposibile la oameni sunt posibile la Dumnezeu.

²⁸ Atunci Petru a spus: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.

²⁹ Iar el le-a spus: Adevărat vă spun: Nu este nimeni care a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau soție, sau copii, pentru împărăția lui Dumnezeu,

³⁰ Care să nu primească cu mult mai mult în acest timp și în lumea care vine, viață veșnică.

³¹ Atunci a luat pe cei doisprezece și le-a spus: Iată, ne urcăm la Ierusalim și toate

cele scrise prin profeți despre Fiul omului, vor fi împlinite.

³² Fiindcă va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va fi ocărit și scuipat;

³³ Și îl vor biciui și îl vor ucide; și a treia zi va învia.

³⁴ Dar ei nu au înțeles nimic din acestea; și acest cuvânt le-a fost ascuns și nu au cunoscut acele cuvinte.

³⁵ Și s-a întâmplat, pe când s-a apropiat el de Ierihon, că un anumit orb ședea lângă drum, cerșind;

³⁶ Și, auzind mulțimea trecând, a întrebat ce înseamnă aceasta.

³⁷ Iar ei i-au spus că trece Isus din Nazaret.

³⁸ Iar el a strigat, spunând: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!

³⁹ Și cei ce mergeau înainte, l-au muștrat, ca să tacă; dar el striga și mai tare: Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁰ Iar Isus, stând în picioare, a poruncit să îl aducă la el; și după ce el s-a apropiat, l-a întrebat,

⁴¹ Spunând: Ce vorești să îți fac? Iar el a spus: Doamne, să primesc vedere.

⁴² Și Isus i-a spus: Primeșteți vederea; credința ta te-a salvat.

⁴³ Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat, glorificând pe Dumnezeu; și toți oamenii, când au văzut, au dat laudă lui Dumnezeu.

19

¹ Și Isus a intrat și a traversat Ierihonul.

² Și iată, era un bărbat numit Zacheu, care era mai

marele vameșilor, și el era bogat.

³ Și căuta să vadă pe Isus, cine era; și nu putea din cauza mulțimii, pentru că era mic de statură.

⁴ Dar a alergat înainte și s-a cățarat într-un sicomor să îl vadă, pentru că pe acolo urma să treacă.

⁵ Și Isus, când a ajuns la locul acela, a privit în sus și l-a văzut și i-a spus: Zachee, grăbește-te și coboară; fiindcă astăzi eu trebuie să rămân în casa ta.

⁶ Și el, grăbindu-se, a coborât și l-a primit bucuros.

⁷ Și când au văzut, toți cârteau, spunând: A intrat să fie oaspete la un bărbat păcătos.

⁸ Dar Zacheu a stat în picioare și i-a spus Domnului: Iată, Doamne, jumătate din averile mele le dau săracilor; și dacă am luat ceva de la cineva printr-o acuzație falsă, dau înapoi împătrit.

⁹ Iar Isus i-a spus: Astăzi a venit salvare la casa aceasta, întrucât și el este fiul lui Avraam.

¹⁰ Căci Fiul omului a venit să caute și să salveze ce era pierdut.

¹¹ Și pe când auzeau ei acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru că el era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat.

¹² De aceea el a spus: Un anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată ca să își primească o împărăție și să se întoarcă.

¹³ Și a chemat pe cei zece

robi ai săi și le-a dat zece mine și le-a spus: Ocupați-vă de acestea până vin.

¹⁴ Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el, spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste noi.

¹⁵ Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce a primit împărăția, că atunci a poruncit să fie chemați la el acești robi, cărora le dăduse banii, ca să știe cât câștigase fiecare prin comerț.

¹⁶ Atunci a venit primul, spunând: Doamne, mina ta a câștigat zece mine.

¹⁷ Iar el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost credincios în foarte puțin, ai autoritate peste zece cetăți.

¹⁸ Și a venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine.

¹⁹ Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci cetăți.

²⁰ Și altul a venit, spunând: Doamne, iată, mina ta, pe care am păstrat-o într-un ștergar;

²¹ Fiindcă m-am temut de tine, pentru că ești un om sever; ridici ce nu ai pus jos și seceri ce nu ai semănat.

²² Iar el i-a spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știi că eu sunt om sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând ce nu am semănat;

²³ Și atunci, de ce nu mi-ai dat banii la bancă: și la venirea mea eu să iau ce este al meu cu dobândă?

²⁴ Și a spus celor care stăteau în picioare alături: Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine.

25 (Iar ei i-au spus: Doamne, el are zece mine.)

26 Căci vă spun, că fiecăruia ce are, i se va da; iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

27 Dar pe acei dușmani ai mei, care nu au voit ca eu să domnesc peste ei, aduceți-i încoace și ucideți-i înaintea mea.

28 Și după ce a vorbit astfel, Isus a mers în fruntea lor, urcându-se la Ierusalim.

29 Și s-a întâmpat că, pe când s-a apropiat de Betfaghe și de Betania, la muntele numit al Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,

30 Spunând: Duceți-vă în satul dinaintea voastră, în care, intrând, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a șezut niciun om; dezlegați-l și aduceți-l.

31 Și dacă cineva vă întreabă: Pentru ce îl dezlegați? Astfel să îi spuneți: Pentru că Domnul are nevoie de el.

32 Iar cei trimiși au plecat și au găsit chiar așa cum le spusese.

33 Dar pe când dezlegau măgărușul, proprietarii lui le-au spus: De ce dezlegați măgărușul?

34 Iar ei au spus: Domnul are nevoie de el.

35 Și l-au adus la Isus; și și-au aruncat hainele pe măgăruș și l-au așezat pe Isus călare pe el.

36 Și pe când mergea el, ei își așterneau hainele pe cale.

37 Și pe când se apropia, chiar la coborâșul muntelui Măslinilor, toată mulțimea discipolilor a început să se bu-

cure și să laude pe Dumnezeu cu voce tare din cauza tuturor faptelor puternice pe care le văzuseră,

38 Spunând: Binecuvântat fie Împăratul care vine în numele Domnului; pace în cer și glorie în cele prea înalte.

39 Și unii dintre fariseii din mulțime, i-au spus: Învățătorule, muștră-ți discipolii.

40 Iar el a răspuns și le-a zis: Vă spun că dacă aceștia vor tăcea, pietrele imediat vor striga.

41 Și când s-a apropiat, a privit cetatea și a plâns din cauza ei,

42 Spunând: Dacă ai fi știut, chiar tu, cel puțin în această zi a ta, lucrurile pentru pacea ta! Dar acum, sunt ascunse de ochii tăi.

43 Pentru că zilele vor veni peste tine și dușmanii tăi vor arunca un val de pământ în jurul tău și te vor împresura și te vor strânge din toate părțile,

44 Și te vor face una cu pământul și pe copiii tăi în tine; și nu vor lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai cunoscut timpul vizitării tale.

45 Și a intrat în templu și a început să scoată pe cei ce vindeau în el și pe cei ce cumpărau,

46 Spunându-le: Este scris: Casa mea este casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

47 Și îi învăța în fiecare zi în templu. Dar preoții de seamă

și scribii și mai marii poporului căutau să îl nimicească,

⁴⁸ Și nu găseau ce ar putea face; fiindcă toți oamenii erau foarte atenți să îl audă.

20

¹ Și s-a întâmplat într-una din acele zile, pe când învăța el poporul în templu și predica evanghelia, că preoții de seamă și scribii au venit peste el cu bătrânii,

² Și i-au vorbit, spunând: Spune-ne, prin ce autoritate faci tu acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat această autoritate?

³ Iar el a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru; și răspundeți-mi:

⁴ Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni?

⁵ Dar discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, el va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

⁶ Dar dacă spunem: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre; fiindcă sunt convinși că Ioan era un profet.

⁷ Și au răspuns că nu puteau spune de unde *era*.

⁸ Și Isus le-a spus: Nici eu nu vă spun prin ce autoritate fac acestea.

⁹ Apoi a început să spună poporului această parabolă: Un anumit om a plantat o vie și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată pentru un timp îndelungat.

¹⁰ Și la timpul convenit a trimis un rob la viticultori, ca să îi dea din rodul viei; dar

viticultorii l-au bătut și l-au trimis fără nimic.

¹¹ Și din nou, a trimis alt rob; și l-au bătut și pe acela și l-au ocărât și l-au trimis fără nimic.

¹² Și din nou, a trimis un al treilea; și de asemenea l-au rănit și l-au aruncat afară.

¹³ Atunci a spus domnul viei: Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate, văzându-l, îl vor respecta.

¹⁴ Dar când viticultorii l-au văzut, discutau între ei, spunând: Acesta este moștenitorul; să îl ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.

¹⁵ Și l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le va face așadar domnul viei?

¹⁶ Va veni și va nimici pe acești viticultori și va da via altora. Și când au auzit, au spus: Nicidecum.

¹⁷ Iar el i-a privit și a spus: Atunci ce este acest lucru, care este scris: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei.

¹⁸ Oricine va cădea peste acea piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea aceasta, îl va spulbera.

¹⁹ Și preoții de seamă și scribii căutau să pună mâinile pe el în ora aceea; dar se temeau de popor; fiindcă au priceput că spusese această parabolă împotriva lor.

²⁰ Și îl pândeau și au trimis spioni, care se prefăceau oameni dreți, ca să îl prindă în cuvintele lui, așa încât să îl dea puterii și autorității gu-

vernatorului.

²¹ Și l-au întrebat, spunând: Învățătorule, știm că vorbești și înveți cu dreptate și nici nu cauți la fața oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.

²² Este legiuit pentru noi să dăm taxă Cezarului, sau nu?

²³ Dar el a priceput viclenia lor și le-a spus: De ce mă ispititi?

²⁴ Arătați-mi un dinar. Al cui chip și inscripție o are? Ei au răspuns și au zis: Al Cezarului.

²⁵ Iar el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

²⁶ Și nu au putut să îl prindă în cuvintele lui înaintea poporului; și s-au minunat de răspunsul lui și au tăcut.

²⁷ Apoi au venit unii dintre saducheii, care neagă că există vreo înviere; și l-au întrebat,

²⁸ Spunând: Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă fratele cuiva moare, având soție și el moare fără copii, ca fratele lui să îi ia soția și să ridice sămânță fratelui său.

²⁹ Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție și a murit fără copii.

³⁰ Și al doilea a luat-o de soție și el a murit fără copii.

³¹ Și al treilea, a luat-o; și în același fel și cei șapte; și nu au lăsat copii și au murit.

³² La urma tuturilor a murit și femeia.

³³ La înviere așadar, căruia dintre ei este ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o

de soție.

³⁴ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Fiii și ficele acestei lumi se însoară și se mărită;

³⁵ Dar cei socotiți demni să obțină acea lume și învierea dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita;

³⁶ Nici nu vor putea muri de atunci încolo; fiindcă sunt egali cu îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind copiii învierii.

³⁷ Dar că morții sunt înviați, chiar Moise a arătat la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob.

³⁸ Fiindcă el nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii; fiindcă toți trăiesc pentru el.

³⁹ Atunci unii dintre scribi, răspunzând, au zis: Învățătorule, bine ai spus.

⁴⁰ Iar după aceea nu au mai cutezat să îl întrebe nimic.

⁴¹ Iar el le-a spus: Cum spun ei: Cristos este fiul lui David?

⁴² Și însuși David spune în cartea Psalmilor: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,

⁴³ Până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

⁴⁴ David într-adevăr îl numește Domn; cum este el atunci fiul lui?

⁴⁵ Atunci, în auzul întregului popor a spus discipolilor săi:

⁴⁶ Păziți-vă de scribii care doresc să se plimbe în robe lungi și iubesc salaturile în piețe și scaunele de frunte în sinagogi și locurile de onoare

la ospete;

⁴⁷ Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

21

¹ Și a ridicat privirea și a văzut pe bogați aruncându-și darurile în vistierie.

² Și a văzut și pe o anumită văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți.

³ Și a spus: Adevărat vă spun, această văduvă săracă a aruncat în vistierie mai mult decât toți;

⁴ Fiindcă toți aceștia au aruncat din abundența lor pentru ofrandele lui Dumnezeu; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat în vistierie tot ce avea ca să trăiască.

⁵ Și, pe când unii vorbeau despre templu, cum era ornamentat cu pietre frumoase și daruri, a spus:

⁶ Cât despre acestea pe care le vedeți, vor veni zilele în care nu va fi lăsată piatră pe piatră care nu va fi dărâmată.

⁷ Iar ei l-au întrebat, spunând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn va fi când acestea se vor întâmpla?

⁸ Iar el a spus: Luați seama să nu fiți amăgiți; fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și timpul se apropie; nu vă duceți așadar după ei.

⁹ Dar când veți auzi de războaie și războaie, nu vă îngroziți; fiindcă acestea trebuie întâi să se întâmple; dar nu este îndată sfârșitul.

¹⁰ Apoi le-a spus: Se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție.

¹¹ Și vor fi mari cutremure de pământ în diferite locuri și foamete și molime; și din cer vor fi arătări înspăimântătoare și semne mari.

¹² Dar înaintea tuturor acestora, vor pune mâinile pe voi și vă vor persecuta, predându-vă la sinagogi și închisori, fiind aduși înaintea împăraților și a guvernatorilor, din cauza numelui meu.

¹³ Și aceasta vi se va întoarce pentru mărturie.

¹⁴ De aceea puneți-vă în inimi să nu meditați înainte ce veți răspunde,

¹⁵ Fiindcă eu vă voi da o gură și înțelepciune, pe care toți potrivnicii voștri nu vor putea să o combată, nici să i se împotrivescă.

¹⁶ Și veți fi trădați deopotrivă de părinți și frați și rude și prieteni; și îi vor ucide pe unii dintre voi.

¹⁷ Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu.

¹⁸ Și niciun păr din capul vostru nu va pieri nicidecum.

¹⁹ În răbdarea voastră păstrați-vă sufletele.

²⁰ Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.

²¹ Atunci, cei din Iudeea să fugă în munți; și cei din mijlocul lui să plece afară; și cei de pe câmpuri să nu intre în el.

²² Căci acelea vor fi zilele răzbunării, pentru a fi împlinite toate cele scrise.

23 Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! Fiindcă va fi o mare strămtorare în țară și furie peste acest popor.

24 Și vor cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși captivi printre toate națiunile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini timpurile neamurilor.

25 Și vor fi semne în soare și în lună și în stele; și pe pământ chinul națiunilor, cu nedumerire; marea și valurile urlând;

26 Inima oamenilor lăsându-i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ; fiindcă puterile cerurilor vor fi clătinate.

27 Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu putere și glorie mare.

28 Iar când acestea vor începe să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie.

29 Și le-a spus o parabolă: Priviți smochinul și toți copacii.

30 Când deja înfrunzesc, vedeți și știți de la voi înșivă că de acum vara este aproape.

31 Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape.

32 Adevărat vă spun: Această generație nu va trece până se vor împlini toate.

33 Cerul și pământul vor trece; dar cuvintele mele niciodată nu vor trece.

34 Și luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu depravare și beție și cu îngrijorările acestei vieți și așa să vină peste voi pe neașteptate.

35 Căci va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ.

36 De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul, ca să fiți socotiți demni să scăpați de toate acestea ce se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.

37 Iar în timpul zilei era în templu, învățându-i; iar noaptea ieșea și o petrecea pe muntele care se cheamă al Măslinilor.

38 Și tot poporul venea de vreme dimineața la el, în templu, ca să îl audă.

22

1 Și sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paștele, era aproape.

2 Și preoții de seamă și scribii căutau cum să îlucidă; fiindcă se temeau de popor.

3 Atunci a intrat Satan în Iuda, numit și Iscariot, fiind din numărul celor doisprezece.

4 Și Iuda a mers și a vorbit îndeaproape cu preoții de seamă și căpeteniile, cum să îl trădeze lor.

5 Și s-au bucurat și s-au înțeles să îi dea arginți.

6 Și a promis și căuta ocazia să li-l trădeze, în absența mulțimii.

7 Atunci a venit ziua azimelor, în care paștele trebuia înjunghiat.

8 Iar el a trimis pe Petru și Ioan, spunând: Duceți-vă și pregătiți-ne paștele, ca să mâncăm.

9 Iar ei i-au spus: Unde voiești să pregătim?

10 Iar el le-a spus: Iată, la intrarea voastră în cetate, vă va întâlni un om, purtând un ulcior cu apă; urmați-l în casa unde intră.

11 Și să ziceți stăpânului casei: Învățătorul îți spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?

12 Și vă va arăta o cameră mare de sus, așternută; acolo să pregătiți.

13 Și au mers și au găsit cum le-a spus; și au pregătit paștele.

14 Și când a venit ora, el a șezut *la masă* și cei doisprezece apostoli cu el.

15 Și le-a spus: Cu multă dorință am dorit să mâncăm acest paște cu voi înainte de a suferi eu;

16 Fiindcă vă spun: Nu voi mai mânca nicidecum din el până când va fi împlinit în împărăția lui Dumnezeu.

17 Și luând paharul, a adus mulțumiri și a spus: Luați acesta și împărțiți-l între voi;

18 Fiindcă vă spun: Nu voi bea nicidecum din rodul viței până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19 Și a luat pâine și a adus mulțumiri și a frânt-o și le-a dat, spunând: Acesta este trupul meu care este dat pentru voi; să faceți aceasta în amintirea mea.

20 Tot astfel și paharul, după cină, spunând: Acest pahar este noul testament în sângele meu, care se varsă pentru voi.

21 Dar, iată, mâna celui ce mă trădează este cu mine la masă.

22 Și, într-adevăr, Fiul omului se duce cum a fost hotărât; dar vai acelui om, prin care este trădat!

23 Și au început să se întrebe între ei, care dintre ei ar fi cel ce ar face aceasta.

24 Și a fost de asemenea o ceartă între ei, care dintre ei să fie socotit cel mai mare.

25 Dar el le-a spus: Împărații neamurilor domnesc peste ele; și cei ce exercită autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători.

26 Dar voi să nu fiți așa; ci cel ce este mai mare printre voi, să fie ca cel mai tânăr; și conducătorul ca cel ce servește.

27 Căci care este mai mare, cel ce șade la masă, sau cel ce servește? Nu cel ce șade la masă? Dar eu sunt printre voi ca cel ce servește.

28 Iar voi sunteți cei care ați rămas neconținut cu mine în ispitirile mele.

29 Și eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum Tatăl meu mi-a rânduit;

30 Ca să mâncați și să beți la masa mea în împărăția mea și să ședeți pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

31 Iar Domnul a spus: Simone, Simone, iată, Satan a dorit să vă *aibă* ca să vă cearnă ca grâul.

32 Dar eu m-am rugat pentru tine, ca nu cumva crezi înța ta să înceteze; și când te vei întoarce, întărește pe frații tăi.

33 Iar Petru i-a spus: Doamne, sunt gata să merg cu tine deopotrivă la închisoare și la moarte.

34 Iar el a zis: Îți spun, Petre, nicidecum nu va cânta cocoșul astăzi, înainte ca de trei ori să negi că mă cunoști.

35 Și le-a spus: Când v-am trimis fără pungă și traistă și încălțăminte, v-a lipsit ceva? Iar ei au spus: Nimic.

36 Atunci le-a spus: Dar acum, cel ce are pungă să o ia și la fel traista; și cel ce nu are sabie, să își vândă haina și să cumpere una.

37 Fiindcă vă spun, mai trebuie să se împlinescă în mine ceea ce este scris: Și el a fost socotit printre călătorii de lege, fiindcă și cele referitoare la mine au un sfârșit.

38 Iar ei au spus: Doamne, iată, aici două săbii. Iar el le-a spus: Este destul.

39 Și a ieșit și s-a dus conform obiceiului la muntele Măslinilor; iar discipolii săi l-au urmat și ei.

40 Și, venind la acel loc, le-a spus: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

41 Și el s-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și a îngenunchiat și s-a rugat,

42 Spunând: Tată, dacă voiești, depărtează acest pahar de la mine; totuși nu voia mea, ci a ta să se facă.

43 Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l.

44 Și, fiind în agonie, s-a rugat mai intens; iar sudoarea sa a devenit ca picături mari de sânge, căzând pe pământ.

45 Și după ce s-a sculat de la rugăciune și a venit la discipolii săi, i-a găsit dormind de întristare,

46 Și le-a spus: De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită.

47 Iar pe când el încă vorbea, iată, o mulțime și cel chemat Iuda, unul dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor și s-a apropiat de Isus să îl sărute.

48 Dar Isus i-a spus: Iuda, cu o sărutare trădezi pe Fiul omului?

49 Când cei ce erau în jurul lui au văzut ce avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia?

50 Și unul dintre ei a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă.

51 Dar Isus a răspuns și a zis: Lăsați așa, până aici. Și i-a atins urechea și l-a vindecat.

52 Atunci Isus a spus preoților de seamă și căpeteniilor templului și bătrânilor care veniseră la el: Ați venit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte?

53 Când eu eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva mea; dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului.

54 Atunci l-au luat și l-au condus și l-au adus în casa marelui preot. Și Petru urmărea de departe.

55 Și după ce aprinseseră

un foc în mijlocul curții și erau așezați împreună, Petru a șezut în mijlocul lor.

⁵⁶ Iar o anumită servitoare l-a văzut pe când ședea lângă foc și, privindu-l cu atenție, a spus: Și acesta era cu el.

⁵⁷ Dar el s-a dezis de el, spunând: Femeie, nu îl cunosc.

⁵⁸ Și peste puțin, un altul l-a văzut și a spus: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt.

⁵⁹ Și cam după o oră, altcineva confirma cu tărie, spunând: În adevăr și acesta era cu el; fiindcă și el este galileean.

⁶⁰ Iar Petru a spus: Omule, nu știu ce spui. Și imediat, pe când el încă vorbea, a cântat cocoșul.

⁶¹ Și Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Și Petru și-a amintit cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul mă vei nega de trei ori.

⁶² Și Petru a ieșit afară și a plâns cu amar.

⁶³ Și bărbații, care îl țineau pe Isus, îl batjocureau și îl băteau.

⁶⁴ Și, legându-l la ochi, îl loveau peste față și îl întrebau, spunând: Profetește, cine este cel ce te-a lovit?

⁶⁵ Și multe alte lucruri vorbeau blasfemator împotriva lui.

⁶⁶ Și imediat ce s-a făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții de seamă și scribii s-au adunat și l-au adus în consiliul lor, spunând:

⁶⁷ Ești tu Cristosul? Spune-

ne. Iar el le-a spus: Dacă vă voi spune, nicidecum nu veți crede;

⁶⁸ Și dacă vă voi întreba și eu, nicidecum nu îmi veți răspunde, nici nu îmi veți da drumul.

⁶⁹ De acum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu.

⁷⁰ Atunci toți au spus: Ești tu atunci Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus: Voi spuneți că eu sunt.

⁷¹ Și au spus: Ce nevoie mai avem de mărturie? Fiindcă noi înșine am auzit din gura lui.

23

¹ Și toată mulțimea lor s-a sculat și ei l-au dus la Pilat.

² Și au început să îl acuze, spunând: Am găsit pe acesta pervertind națiunea și oprind a da taxă Cezarului, spunând că el este Cristos, un Împărat.

³ Iar Pilat l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Iar el i-a răspuns și a zis: Tu spui.

⁴ Atunci Pilat a spus marilor preoți și mulțimii: Nu găsesc nicio vină în acest om.

⁵ Dar erau și mai insistenți, spunând: Întărită poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până în acest loc.

⁶ Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este galileean.

⁷ Și înțelegând că este din jurisdicția lui Irod, l-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile.

⁸ Iar când Irod a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, fiindcă demult dorea să îl vadă, pentru că auzise multe despre el; și spera să vadă vreun miracol făcut de el.

⁹ Atunci l-a întrebat cu multe cuvinte; dar el nu i-a răspuns nimic.

¹⁰ Iar preoții de seamă și scribii stăteau în picioare și îl acuzau vehement.

¹¹ Iar Irod, împreună cu soldații lui, îl făceau de nimic și îl batjocoreau și l-au înveșmântat cu o haină strălucitoare și l-au trimis înapoi la Pilat.

¹² Și amândoi, Pilat și Irod, s-au făcut prieteni unul cu altul în acea zi; fiindcă înainte erau în dușmănie unul cu altul.

¹³ Iar Pilat, după ce a chemat la un loc pe preoții de seamă și conducătorii și poporul,

¹⁴ Le-a spus: Mi-ați adus pe acest om ca pe unul care pervertește poporul; și iată, eu, cercetându-l înaintea voastră, nu am găsit în acest om nicio vină din cele ce îl acuzați;

¹⁵ Nu, nici chiar Irod; fiindcă v-am trimis la el; și iată, nimic demn de moarte nu i s-a făcut.

¹⁶ De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera.

¹⁷ (Fiindcă de nevoie, la sărbătoare trebuia să le elibereze pe unul închis.)

¹⁸ Dar toți au strigat deodată, spunând: Ia-l pe acesta și eliberează-ni-l pe Baraba;

¹⁹ (Care, din cauza unei anumite răscoale făcută în cetate, și ucidere, fusese aruncat în

închisoare.)

²⁰ Pilat așadar, dorind să îl elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou.

²¹ Dar ei strigau, spunând: Crucifică-l, crucifică-l!

²² Iar el le-a spus a treia oară: De ce, ce rău a făcut el? Nu am găsit nicio vină de moarte în el; așadar îl voi pedepsi și îl voi elibera.

²³ Dar insistau cu voci puternice, cerând ca el să fie crucificat. Și vocile lor și ale marilor preoți au învins.

²⁴ Iar Pilat a dat sentința ca să fie așa cum au cerut ei.

²⁵ Și le-a eliberat pe cel ce fusese aruncat în închisoare din cauza răscoalei și a uciderii, pe cel ce îl cereau; iar pe Isus l-a dat voii lor.

²⁶ Și pe când îl duceau de acolo, au prins pe unul Simon, un cirenean, venind de la câmp, și pe el au pus crucea, ca să o poarte după Isus.

²⁷ Și l-a urmat o mare mulțime a poporului și a femeilor, care, de asemenea, se tânguiau și îl jeleau.

²⁸ Dar Isus, întorcându-se spre ele, a spus: Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți pentru voi înșivă și pentru copiii voștri.

²⁹ Pentru că iată, vin zilele în care vor spune: Binecuvântate sunt cele sterpe și pântecel care nu au născut și sânii care nu au alăptat.

³⁰ Atunci vor începe să spună munților: Cădeți peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne.

³¹ Căci dacă ei fac acestea cu un copac verde, ce se va face cu cel uscat?

³² Și erau de asemenea alți doi răufăcători duși cu el, pentru a fi uciși.

³³ Și după ce au venit la locul care este numit Calvar, acolo l-au crucificat pe el și pe răufăcători, unul la dreapta și celălalt la stânga.

³⁴ Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu știu ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat sorți.

³⁵ Și poporul stătea în picioare, privind. Și conducătorii de asemenea, împreună cu ei, l-au luat în derâdere, spunând: A salvat pe alții; să se salveze pe sine însuși, dacă el este Cristos, alesul lui Dumnezeu.

³⁶ Iar soldații de asemenea îl batjocoreau, venind la el și oferindu-i oțet,

³⁷ Și spunând: Dacă tu ești împăratul iudeilor, salvează-te pe tine însuși.

³⁸ Și a fost și o inscripție scrisă deasupra lui cu litere grecești și latinești și evreiești: ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

³⁹ Iar unul dintre răufăcătorii atârnați îl defăima, spunând: Dacă tu ești Cristos, salvează-te pe tine însuși și pe noi.

⁴⁰ Dar celălalt, răspunzând, l-a muștrat, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, pentru că ești sub aceeași condamnare?

⁴¹ Și noi, într-adevăr, pe drept; fiindcă primim răsplata cuvenită faptelor noastre; dar acest om nu a

făcut nimic incorect.

⁴² Iar el i-a spus lui Isus: Doamne, amintește-ți de mine, când vii în împărăția ta.

⁴³ Și Isus i-a spus: Adevărat îți spun: Astăzi vei fi cu mine în paradis.

⁴⁴ Și era cam pe la ora a șasea și a fost întuneric peste toată țara, până la ora a noua.

⁴⁵ Și soarele s-a întunecat și perdeaua templului s-a rupt prin mijloc.

⁴⁶ Și după ce Isus a strigat cu voce tare, a spus: Tată, în mâinile tale îmi încredințez duhul; și, spunând astfel, și-a dat duhul.

⁴⁷ Și centurionul, când a văzut ce se făcuse, a glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr, acesta a fost un om drept.

⁴⁸ Și toți oamenii, care s-au adunat la acea priveriște, văzând cele ce se făcuseră, bătându-și piepturile s-au întors.

⁴⁹ Și toți cunoscuții lui și femeile care îl urmaseră din Galileea, au stat în picioare deoparte, uitându-se la aceasta.

⁵⁰ Și iată, era un bărbat, numit Iosif, un consilier, fiind un bărbat bun și drept;

⁵¹ (Acesta nu fusese de acord cu sfatul și fapta lor); el era din Arimateea, o cetate a iudeilor; și care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu.

⁵² Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

⁵³ Și l-a luat jos și l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră, în care nu fusese pus

nimeni niciodată.

⁵⁴ Și acea zi era pregătirea; și sabbatul se apropia.

⁵⁵ Și femeile, de asemenea, care au venit cu el din Galileea, l-au urmat și au văzut mormântul și cum a fost pus trupul lui.

⁵⁶ Și s-au întors și au pregătit miresme și miruri; și s-au odihnit în sabbat conform poruncii.

24

¹ Iar în prima zi a săptămânii, foarte devreme dimineața, au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră și pe alte femei împreună cu ele.

² Și au găsit piatra rostogolită de la mormânt.

³ Și au intrat și nu au găsit trupul Domnului Isus.

⁴ Și s-a întâmplat, pe când erau ele foarte derutate despre aceasta, iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ele în haine strălucitoare;

⁵ Și pe când li s-a făcut teamă și și-au plecat fețele la pământ, le-au spus: De ce căutați pe cel viu între cei morți?

⁶ Nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit fiind încă în Galileea,

⁷ Spunând: Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie crucificat și a treia zi să învie.

⁸ Și ele și-au amintit cuvintele lui.

⁹ Și s-au întors de la mormânt și au povestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.

¹⁰ Și erau Maria Magdalena, și Ioana, și Maria, mama lui Iacov, și celelalte rămase cu ele, care au spus acestea apostolilor.

¹¹ Și cuvintele lor li se păreau ca basme și nu le-au crezut.

¹² Atunci Petru s-a sculat și a alergat la mormânt; și, aplecându-se, a văzut fășiile de pânză de în întinse la o parte și a plecat, minunându-se în el însuși de ceea ce se întâmplase.

¹³ Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi spre un sat numit Emaus, care era cam la șazeci de stadii de la Ierusalim.

¹⁴ Și ei vorbeau între ei despre toate acestea care se petrecuseră.

¹⁵ Și s-a întâmplat că, în timp ce ei vorbeau îndeaproape și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și a mers cu ei.

¹⁶ Dar ochii lor erau ținuți ca să nu îl cunoască.

¹⁷ Și le-a spus: Ce fel de cuvinte sunt acestea pe care le schimbați între voi umblând și fiind triști?

¹⁸ Iar unul dintre ei, al cărui nume era Cleopas, răspunzând, i-a zis: Ești tu doar un străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat acolo în aceste zile?

¹⁹ Iar el le-a spus: Care lucruri? Iar ei i-au spus: Despre Isus din Nazaret, care era profet, un bărbat puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor;

²⁰ Și cum preoții de seamă și conducătorii noștri l-au dat să

fie condamnat la moarte și l-au crucificat.

²¹ Dar ne încredeam că el este acela care avea să răscumpere pe Israel; dar, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când au fost făcute aceste lucruri.

²² Mai mult, chiar anumite femei dintre noi ne-au înmărmurit, fiind dis-de-dimineată la mormânt;

²³ Și negăsindu-i trupul, au venit, spunând că au văzut și o viziune de îngeri, care spuneau că el este viu.

²⁴ Și unii dintre cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit chiar așa cum au spus femeile; dar pe el nu l-au văzut.

²⁵ Atunci el le-a spus: O, neînțelepților și înceți cu inima în a crede toate cele ce profeții au vorbit;

²⁶ Nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?

²⁷ Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate scripturile cele referitoare la el însuși.

²⁸ Și s-au apropiat de satul unde mergeau; și el s-a făcut că dorește să meargă mai departe.

²⁹ Dar l-au constrâns, spunând: Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și ziua este trecută. Și a intrat să rămână cu ei.

³⁰ Și s-a întâmpilat pe când el ședea la masă cu ei, că a luat pâine și a binecuvântat-o și a frânt și le-a dat.

³¹ Și ochii lor au fost deschși și l-au cunoscut; și el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

³² Și au spus unul către altul: Nu ne ardea inima în noi, în timp ce ne vorbea pe drum și în timp ce ne deschidea scripturile?

³³ Și s-au sculat în ora aceea și s-au întors la Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece adunați împreună, și pe cei ce erau cu ei,

³⁴ Spunând: Domnul a înviat cu adevărat și s-a arătat lui Simon.

³⁵ Și ei au istorisit cele de pe drum și cum li s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

³⁶ Și pe când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în picioare în mijlocul lor și le-a spus: Pace vouă.

³⁷ Dar ei erau îngroziți și înfricoșați și presupuneau că au văzut un duh.

³⁸ Dar el le-a spus: De ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică gânduri în inimi?

³⁹ Priviți mâinile mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am.

⁴⁰ Și după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și picioarele.

⁴¹ Iar în timp ce ei încă nu credeau de bucurie, și se minunau, le-a spus: Aveți aici ceva de mâncare?

⁴² Și i-au dat o bucată de pește fript și de fagure de miere.

⁴³ Și a luat și a mâncat înaintea lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am vorbit pe când încă

eram cu voi, că trebuie să fie împlinite toate care au fost scrise în legea lui Moise și profeti și psalmi, referitor la mine.

⁴⁵ Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă scripturile.

⁴⁶ Și le-a spus: Astfel este scris și astfel se cuvenea să sufere Cristos și să învie dintre morți a treia zi,

⁴⁷ Și pocăința și iertarea păcatelor să fie predicate în numele lui printre toate națiunile, începând de la Ierusalim.

⁴⁸ Iar voi sunteți martori ai acestor lucruri.

⁴⁹ Și, iată, eu trimit promisiunea Tatălui meu peste voi; dar voi, rămâneți în cetatea Ierusalim până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus.

⁵⁰ Iar el i-a dus afară până spre Betania și și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.

⁵¹ Și s-a întâmplat, în timp ce el îi binecuvânta, că s-a îndepărtat de ei și a fost luat sus la cer.

⁵² Și ei i s-au închinat și s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie.

⁵³ Și erau tot timpul în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Ioan

¹ La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.

² Același era la început cu Dumnezeu.

³ Toate lucrurile au fost făcute de el și fără el nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut.

⁴ În el era viață și viața era lumina oamenilor.

⁵ Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

⁶ A fost un om trimis de la Dumnezeu, al cărui nume era Ioan.

⁷ Acesta a venit pentru mărturie, ca să aducă mărturie despre Lumina aceea, pentru ca toți să creadă prin el.

⁸ Nu era el acea Lumină, ci a fost trimis să aducă mărturie despre Lumina aceea.

⁹ Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe fiecare om ce vine în lume.

¹⁰ El era în lume și lumea a fost făcută de el și lumea nu l-a cunoscut.

¹¹ A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit.

¹² Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu,

¹³ Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.

¹⁴ Și Cuvântul a fost făcut carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și noi am privit gloria lui, glorie ca a singurului-născut din Tatăl).

¹⁵ Ioan a adus mărturie despre el și a strigat, spunând: Acesta era el, despre care am spus: Cel ce vine după mine este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.

¹⁶ Și din plinătatea lui noi toți am primit, și har peste har,

¹⁷ Pentru că legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.

¹⁸ Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul lui Fiu născut, care este în sânul Tatălui, el l-a făcut cunoscut.

¹⁹ Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să îl întrebe: Tu cine ești?

²⁰ Iar el a mărturisit și nu a negat, ci a mărturisit: Eu nu sunt Cristosul.

²¹ Iar ei l-au întrebat: Ce atunci? Ești Ilie? Iar el spune: Nu sunt. Ești tu acel profet? Și a răspuns: Nu.

²² Atunci i-au spus: Cine ești tu? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine însuși?

²³ Iar el a spus: Eu sunt vocea unuia strigând în pustie: Îndreptați calea Domnului, cum a spus profetul Isaia.

²⁴ Și cei ce au fost trimiși erau dintre farisei.

²⁵ Și l-au întrebat și i-au spus: Atunci de ce botezi, dacă nu ești acel Cristos, nici Ilie, nici acel profet?

²⁶ Ioan le-a răspuns, zicând: Eu botez cu apă; dar printre voi stă în picioare unul pe

care voi nu îl cunoașteți.

²⁷ El este acela care, venind după mine, este preferat înaintea mea, a cărui curea a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg.

²⁸ Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

²⁹ A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a spus: Iată, Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii.

³⁰ El este acela despre care eu am spus: După mine vine un om, care este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.

³¹ Și eu nu îl cunoșteam, dar ca să fie arătat lui Israel, din această cauză am venit, botezând cu apă.

³² Și Ioan a adus mărturie, spunând: Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și a rămas peste el.

³³ Și eu nu îl cunoșteam, dar cel ce m-a trimis să botez cu apă, acesta mi-a spus: Acela peste care vei vedea Duhul coborând și rămânând peste el, acesta este cel ce botează cu Duhul Sfânt.

³⁴ Și eu am văzut și am adus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

³⁵ Din nou, a doua zi Ioan stătea în picioare și doi dintre discipolii lui erau cu el;

³⁶ Și, privind pe Isus umblând, spune: Iată, Mielul lui Dumnezeu.

³⁷ Și cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus.

³⁸ Atunci Isus s-a întors și i-a văzut urmându-l și le-a spus: Ce căutați? Ei i-au spus: Rabi

(care fiind tradus se spune: Stăpâne), unde locuiești?

³⁹ El le-a spus: Veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuia și au rămas cu el în acea zi, pentru că era cam ora a zecea.

⁴⁰ Unul dintre cei doi, care auziseră pe Ioan și l-au urmat, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

⁴¹ El întâi a găsit pe fratele său Simon și i-a spus: Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este Cristosul).

⁴² Și l-a adus la Isus. Și, privind la el, Isus a spus: Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care se traduce, piatră).

⁴³ A doua zi Isus a voit să meargă în Galileea și a găsit pe Filip și i-a spus: Urmează-mă.

⁴⁴ Și Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și Petru.

⁴⁵ Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: Noi am găsit pe acela despre care a scris Moise în lege și profeți, pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.

⁴⁶ Și Natanael i-a spus: Poate veni vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus: Vino și vezi.

⁴⁷ Isus a văzut pe Natanael venind la el și a spus despre el: Iată, cu adevărat un israelit în care nu este viclesug!

⁴⁸ Natanael i-a spus: De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a zis: Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.

⁴⁹ Natanael a răspuns și i-a zis: Rabi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul

lui Israel.

⁵⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Pentru că ți-am spus: Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea.

⁵¹ Și i-a spus: Adevărat, adevărat vă spun, de acum încolo veți vedea cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul omului.

2

¹ Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus era acolo;

² Și la nuntă a fost chemat și Isus și discipolii lui.

³ Și când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a zis: Nu au vin.

⁴ Isus i-a spus: Femeie, ce am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul.

⁵ Mama lui a spus servitorilor: Faceți orice vă va spune.

⁶ Și acolo erau puse șase vase de piatră, puse conform obiceiului de curățire al iudeilor, care conțineau două sau trei măsurii.

⁷ Isus le-a spus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus.

⁸ Și le-a spus: Scoateți acum și duceți-i conducătorului nunții. Și i-au dus.

⁹ Și conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa, știau), conducătorul nunții a chemat pe mire,

¹⁰ Și i-a spus: Orice om pune întâi vin bun și după ce oamenii au băut bine, atunci

pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul bun până acum.

¹¹ Acest început al miracolelor l-a făcut Isus în Cana Galileii; și și-a arătat gloria; și discipolii lui au crezut în el.

¹² După aceasta, s-a coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui și discipolii lui; și au rămas acolo nu multe zile.

¹³ Și paștele iudeilor era aproape și Isus a urcat la Ierusalim,

¹⁴ Și a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos;

¹⁵ Și, făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele,

¹⁶ Și a spus celor ce vindeau porumbei: Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu o casă de comerț.

¹⁷ Și discipolii lui și-au amintit că este scris: Zelul casei tale m-a mâncat.

¹⁸ Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce semn ne arăți nouă, văzând că faci acestea?

¹⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica.

²⁰ Atunci iudeii au spus: Patruzeci și șase de ani a fost templul acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei zile?

²¹ Dar el le vorbea despre templul trupului său.

²² De aceea, când a înviat dintre morți, discipolii lui și-au amintit că le spusese aceasta; și au crezut scriptura și cuvântul pe care îl

spusese Isus.

²³ Dar când era în Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea.

²⁴ Dar Isus însuși nu li s-a încredințat, pentru că îi cunoștea pe toți,

²⁵ Și nu a avut nevoie ca să îi aducă cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

3

¹ Între farisei era un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor;

² Acesta a venit la Isus noaptea și i-a spus: Rabi, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face miracolele acestea pe care le faci tu, decât dacă Dumnezeu este cu el.

³ Isus a răspuns și i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.

⁴ Nicodim i-a spus: Cum se poate naște un om, fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?

⁵ Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.

⁶ Ce este născut din carne este carne; și ce este născut din Duhul este duh.

⁷ Nu te minuna că ți-am spus: Trebuie să fiți născuți din nou.

⁸ Vântul suflă încotro voiește și auzi sunetul lui, dar nu

poți spune de unde vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este născut din Duhul.

⁹ Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum pot fi acestea?

¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățător al lui Israel și nu știi acestea?

¹¹ Adevărat, adevărat îți spun: Vorbim ceea ce știm și aducem mărturie ce am văzut, dar nu primiți mărturia noastră.

¹² Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești?

¹³ Și nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din cer, Fiul omului, care este în cer.

¹⁴ Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului;

¹⁵ Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă.

¹⁶ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

¹⁷ Fiindcă Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci pentru ca lumea să fie salvată prin el.

¹⁸ Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.

¹⁹ Iar condamnarea este aceasta, că lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina,

pentru că faptele lor erau rele.

²⁰ Fiindcă oricine practică răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre faptele;

²¹ Dar cel ce face adevărul vine la lumină, ca să îi fie arătate faptele, pentru că sunt lucrate în Dumnezeu.

²² După acestea, Isus și discipolii lui au venit în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.

²³ Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era multă apă; și ei veneau și erau botezați.

²⁴ Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.

²⁵ Între unii dintre discipolii lui Ioan și iudei s-a iscat atunci o întrebare despre curățire.

²⁶ Și au venit la Ioan și i-au spus: Rabi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus mărturie, iată, acesta botează și toți vin la el.

²⁷ Ioan a răspuns și a zis: Un om nu poate primi nimic decât îi este dat din cer.

²⁸ Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus: Nu sunt eu Cristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

²⁹ Cine are mireasa, este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de vocea mirelui; de aceea această bucurie a mea este împlinită.

³⁰ El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez.

³¹ Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce este

din pământ, este pământesc și vorbește din ale pământului; cel ce vine din cer este deasupra tuturor.

³² Și ce a văzut și a auzit, aceasta aduce ca mărturie, dar nimeni nu primește mărturia lui.

³³ Cel ce a primit mărturia lui a sigilat că Dumnezeu este adevărat.

³⁴ Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu îi dă Duhul cu măsură.

³⁵ Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna lui.

³⁶ Cel ce crede în Fiul, are viață veșnică; dar cel ce nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne peste el.

4

¹ De aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii că Isus a făcut și a botezat mai mulți discipoli decât Ioan,

² (Deși Isus însuși nu boteza, ci discipolii lui),

³ A părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea.

⁴ Și trebuia să treacă prin Samaria.

⁵ Atunci a ajuns la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif.

⁶ Și era acolo fântâna lui Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie, s-a așezat astfel la fântână; era cam pe la ora a șasea.

⁷ Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Isus i-a spus: Dă-mi să beau.

8 (Fiindcă discipolii lui se duseseră în cetate să cumpere mâncare).

9 Atunci femeia din Samaria i-a spus: Cum tu, fiind iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru că iudeii nu au legături cu samaritenii.

10 Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce îți spune: Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie.

11 Femeia i-a spus: Domnule, nu ai cu ce să scoți apă și fântâna este adâncă; de unde așadar ai apa cea vie?

12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui?

13 Isus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va înseta din nou.

14 Dar oricine bea din apa ce i-o voi da eu, nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în viață veșnică.

15 Femeia i-a spus: Domnule, dă-mi această apă, ca nici să nu *mai* însetez, nici să nu mai vin aici să scot.

16 Isus i-a spus: Du-te, cheamă pe soțul tău și vino aici.

17 Femeia a răspuns și a zis: Nu am soț. Isus i-a spus: Bine ai zis: Nu am soț;

18 Pentru că cinci soți ai avut și acela pe care îl ai acum nu este soțul tău; în aceasta ai spus adevărat.

19 Femeia i-a spus: Domnule, îmi dau seama că ești profet.

20 Părinții noștri s-au închinat pe acest munte; și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde ar trebui să se închine oamenii.

21 Isus i-a spus: Femeie, crede-mă, vine timpul, când nici pe muntele acesta, nici chiar în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui.

22 Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm; fiindcă salvarea este de la iudei.

23 Dar vine timpul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă Tatăl caută astfel de oameni să i se închine.

24 Dumnezeu este un Duh; și cei ce i se închină, trebuie să i se închine în duh și în adevăr.

25 Femeia i-a spus: Știu că vine Mesia, care se numește Cristos; când va veni el, ne va spune toate lucrurile.

26 Isus i-a spus: Eu, cel care vorbește cu tine, sunt acela.

27 Și la aceasta, au venit discipolii lui și se minunau că vorbea cu femeia, totuși nimeni nu a spus: Ce cauți? Sau: De ce vorbești cu ea?

28 Atunci femeia și-a lăsat vasul și s-a dus în cetate și le-a spus oamenilor:

29 Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte le-am făcut; nu cumva acesta este Cristosul?

30 Atunci ei au ieșit din cetate și au venit la el.

31 Între timp discipolii lui

îl rugau, spunând: Rabi, mănâncă.

³² Dar el le-a spus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.

³³ De aceea discipolii spuneau unul altuia: I-a adus cineva să mănânce?

³⁴ Isus le spune: Mâncarea mea este să fac voia celui ce m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui.

³⁵ Nu spuneți voi: Mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata pentru seceriș.

³⁶ Și cel ce seceră primește plată și adună rod pentru viață eternă; pentru ca deopotrivă cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună.

³⁷ Și în aceasta este adevărat acel cuvânt: Unul seamănă și altul seceră.

³⁸ Eu v-am trimis să secerăți unde nu ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor.

³⁹ Și mulți samariteni din acea cetate au crezut în el pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie: Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut.

⁴⁰ De aceea când au venit samaritenii la el, l-au implorat să rămână cu ei; și a rămas acolo două zile.

⁴¹ Și mai mulți au crezut din cauza propriului său cuvânt,

⁴² Și spuneau femeii: Acum credem, nu din cauza vorbirii tale, ci fiindcă l-am auzit noi înșine și știm că acesta este în adevăr Cristosul, Salvatorul lumii.

⁴³ Iar după cele două zile a plecat de acolo și s-a dus în Galileea.

⁴⁴ Fiindcă Isus însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în propria lui patrie.

⁴⁵ Atunci, când a intrat în Galileea, galileenii l-au primit, văzând toate câte le făcuse la Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și ei merseseră la sărbătoare.

⁴⁶ Atunci Isus a venit din nou în Cana Galileii, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

⁴⁷ Când a auzit el că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a implorat să coboare și să îi vindece fiul, fiindcă era pe moarte.

⁴⁸ Atunci Isus i-a spus: Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți crede.

⁴⁹ Nobilul i-a spus: Coboară domnule, altfel copilul meu moare.

⁵⁰ Isus i-a spus: Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus.

⁵¹ Și pe când el cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând: Fiul tău trăiește.

⁵² Atunci i-a întrebat de ora în care a început să îi fie mai bine. Și i-au spus: Ieri, în ora a șaptea, l-a lăsat febra.

⁵³ Astfel, tatăl a cunoscut că era chiar ora aceea în care îi zisese Isus: Fiul tău trăiește. Și a crezut el însuși și toată casa lui.

⁵⁴ Acesta este iarăși al doilea miracol pe care l-a făcut Isus, după ce a plecat

din Iudeea în Galileea.

5

¹ După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a urcat la Ierusalim.

² Și era în Ierusalim, lângă piața oilor, o scăldătoare, care se numește în evreiește Betesda, având cinci arcade.

³ În acestea zăcea o mulțime mare de neputincioși, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

⁴ Fiindcă un înger se cobora la un anumit timp în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra primul după tulburarea apei era făcut sănătos de orice boală avea.

⁵ Și acolo era un anumit om care era în neputință de treizeci și opt de ani.

⁶ Isus, când l-a văzut zăcând și știind că era așa de mult timp, i-a spus: Voiești să fii făcut sănătos?

⁷ Neputinciosul i-a răspuns: Domnule, nu am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; iar până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.

⁸ Isus i-a spus: Ridică-te, ia-ți patul și umblă.

⁹ Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbra; însă în ziua aceea era sabbatul.

¹⁰ De aceea iudeii au spus celui ce fusese vindecat: Este sabbatul; nu îți este legiuît să îți iei patul.

¹¹ El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, acela mi-a spus: Ia-ți patul și umblă.

¹² Atunci l-au întrebat: Cine este omul care ți-a spus: Ia-ți patul și umblă?

¹³ Dar cel vindecat nu știa cine era; fiindcă Isus se retrăsese la o parte, fiind o mulțime în locul acela.

¹⁴ După acestea Isus l-a găsit în templu și i-a spus: Iată, ești făcut sănătos; nu mai păcătui, ca nu cumva să ți se întâmple ceva mai rău.

¹⁵ Omul s-a dus și a spus iudeilor că era Isus care l-a făcut sănătos.

¹⁶ Și de aceea iudeii îl persecutau pe Isus și căutau să îlucidă, pentru că a făcut acestea în sabbat.

¹⁷ Dar Isus le-a răspuns: Tatăl meu lucrează până acum; și eu lucrez.

¹⁸ Din această cauză iudeii căutau și mai mult să îlucidă, nu numai pentru că încălcase sabbatul, dar și spunea că Dumnezeu este Tatăl său, făcându-se egal cu Dumnezeu.

¹⁹ Atunci Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Fiul nu poate face nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl făcând; fiindcă oricâte face el, pe acestea și Fiul le face la fel.

²⁰ Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face el; și îi va arăta fapte mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.

²¹ Fiindcă precum Tatăl îi învie pe morți și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește.

²² Fiindcă Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat toată judecata Fiului,

²³ Ca toți să onoreze pe Fiul,

asa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul, nu onorează pe Tatăl care l-a trimis.

²⁴ Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață.

²⁵ Adevărat, adevărat vă spun: Vine timpul și acum este, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud, vor trăi.

²⁶ Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viață în el însuși.

²⁷ Și i-a dat de asemenea autoritate pentru a face judecată, pentru că este Fiul omului.

²⁸ Nu vă minunați de aceasta, pentru că vine timpul în care toți cei din morminte vor auzi vocea lui,

²⁹ și vor ieși afară; cei ce au făcut binele, pentru învierea vieții; iar cei ce au practicat cele rele, pentru învierea damnării.

³⁰ Eu nu pot face nimic de la mine însumi; cum aud judec, și judecata mea este dreaptă pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui, care m-a trimis.

³¹ Dacă eu aduc mărturie despre mine, mărturia mea nu este adevărată.

³² Este altul care aduce mărturie despre mine și știu că mărturia pe care o aduce despre mine este adevărată.

³³ Voi ați trimis la Ioan și el a adus mărturie adevărului.

³⁴ Dar eu nu primesc

mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să fiți salvați.

³⁵ El era o lumină aprinsă și strălucitoare, și voi ați voit să vă veseliți pentru un timp în lumina lui.

³⁶ Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă faptele pe care mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, aceste fapte pe care le fac eu, aduc mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis.

³⁷ Și Tatăl însuși, care m-a trimis, a adus mărturie despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea, nici nu i-ați văzut chipul.

³⁸ Și cuvântul lui nu îl aveți rămânând în voi, pentru că pe cel ce l-a trimis el, pe el nu îl credeți voi.

³⁹ Cercetați scripturile, pentru că voi gândiți că în ele aveți viață eternă; și ele sunt cele care aduc mărturie despre mine.

⁴⁰ Și nu voiți să veniți la mine ca să aveți viață.

⁴¹ Nu primesc onoare de la oameni.

⁴² Dar vă știu că nu aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

⁴³ Am venit în numele Tatălui meu și nu mă primiți; dacă va veni altul în propriul lui nume, îl veți primi.

⁴⁴ Cum puteți crede voi care primiți onoare unii de la alții și nu căutați onoarea care vine doar de la Dumnezeu?

⁴⁵ Să nu gândiți că eu vă voi acuza înaintea Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise, în care vă încredeți.

⁴⁶ Fiindcă, dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi

crezut pe mine; fiindcă el a scris despre mine.

47 Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?

6

1 După acestea, Isus s-a dus dincolo de marea Galileii, care este marea Tiberiadei.

2 Și o mare mulțime îl urma pentru că vedeau miracolele lui pe care le făcea peste cei ce erau bolnavi.

3 Și Isus a urcat pe munte și acolo s-a așezat cu discipolii săi.

4 Și paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.

5 Atunci Isus, ridicând ochii și văzând că o mare mulțime a venit la el, i-a spus lui Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca aceștia să mănânce?

6 Și spunea aceasta ca să îl încerce, fiindcă el știa ce avea să facă.

7 Filip i-a răspuns: Pâine de două sute de dinari nu le este suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puțin.

8 Unul dintre discipolii săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a spus:

9 Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția?

10 Și Isus a spus: Faceți oamenii să se așeze. Și în locul acela era multă iarbă. Atunci bărbății s-au așezat, în număr de aproape cinci mii.

11 Și Isus a luat pâinile și după ce a adus mulțumiri, le-a împărțit discipolilor, iar dis-

cipolii celor ce ședeau jos; la fel și din pești cât au dorit.

12 După ce s-au săturat, Isus le-a spus discipolilor săi: Adunați frânturile care rămân, ca nu cumva ceva să se piardă.

13 Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci pâini de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat.

14 Atunci oamenii aceia, când au văzut miracolul pe care îl făcuse Isus, au spus: Într-adevăr acesta este profetul ce trebuia să vină în lume.

15 De aceea Isus, știind că sunt gata să vină să îl ia cu forța să îl facă împărat, s-a dus din nou pe munte, numai el singur.

16 Iar când s-a făcut seară, discipolii lui au coborât la mare.

17 Și s-au urcat într-o corabie și au trecut marea spre Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot nu venise la ei.

18 Și marea s-a întăritat pentru că sufla un vânt puternic.

19 Și după ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, ei îl văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, și s-au temut.

20 Dar el le-a spus: Eu sunt; nu vă temeți.

21 Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și îndată corabia a sosit la țarmul spre care mergeau.

22 A doua zi, când mulțimea care stătea de cealaltă parte a

mării a văzut că acolo nu era nicio altă corabie decât aceea în care se urcaseră discipolii lui, și că Isus nu intrase cu discipolii lui în corabie, ci discipolii plecaseră singuri cu ea;

²³ (Dar din Tiberiada au venit alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul mulțumise).

²⁴ Când a văzut așadar mulțimea că nici Isus, nici discipolii lui nu erau acolo, au urcat și ei în corăbii și au venit la Capernaum, căutând pe Isus.

²⁵ Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au spus: Rabi, când ai venit aici?

²⁶ Isus le-a răspuns și a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Voi mă căutați nu pentru că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.

²⁷ Lucrați nu pentru mâncarea care piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl.

²⁸ Atunci i-au spus: Ce să facem ca să putem lucra faptele lui Dumnezeu?

²⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a trimis el.

³⁰ De aceea i-au spus: Așadar ce semn faci tu, ca să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu?

³¹ Părinții noștri au mâncat mană în pustie; așa cum este scris: Le-a dat pâine din cer să

mănânce.

³² Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Nu Moise v-a dat cea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer.

³³ Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este cel care se coboară din cer și dă viață lumii.

³⁴ Atunci i-au spus: Doamne, dă-ne totdeauna această pâine.

³⁵ Și Isus le-a spus: Eu sunt pâinea vieții; cine vine la mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în mine, nicidecum nu va înseta niciodată.

³⁶ Dar v-am spus că: M-ați și văzut și tot nu credeți.

³⁷ Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi arunca afară;

³⁸ Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis.

³⁹ Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi.

⁴⁰ Și aceasta este voia celui ce m-a trimis, ca oricine care vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

⁴¹ Atunci iudeii cârteau despre el, pentru că a spus: Eu sunt pâinea care s-a coborât din cer.

⁴² Și spuneau: Nu este acest Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune el atunci: Am coborât din cer?

⁴³ De aceea Isus a răspuns și le-a zis: Nu cârțiți între voi.

44 Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

45 Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așadar, fiecare om care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la mine.

46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de acela care este de la Dumnezeu; el l-a văzut pe Tatăl.

47 Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine are viață veșnică.

48 Eu sunt pâinea vieții.

49 Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.

50 Aceasta este pâinea care coboară din cer, ca să mănânce din ea oricine și să nu moară.

51 Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da eu este carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii.

52 De aceea iudeii se certau între ei, spunând: Cum poate acest om să ne dea carnea lui să o mâncăm?

53 Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi.

54 Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu are viață eternă, și eu îl voi învia în ziua de apoi.

55 Căci carnea mea este într-adevăr mâncare, și sângele meu este într-adevăr băutură.

56 Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu locuiește în mine, și eu în el.

57 Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă, va trăi și el prin mine.

58 Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu așa cum au mâncat părinții voștri mană și au murit; cel ce mănâncă din pâinea aceasta va trăi pentru totdeauna.

59 Acestea le-a spus în sinagogă pe când îi învăța în Capernaum.

60 De aceea mulți dintre discipolii lui când au auzit, au spus: Greu este cuvântul acesta; cine îl poate asculta?

61 Dar Isus, cunoscând în el însuși că discipolii lui căteau despre aceasta, le-a spus: Aceasta vă poticnește?

62 Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului urcându-se undeva mai înainte?

63 Duhul este cel care dă viață; carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le spun eu, sunt duh și sunt viață.

64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Fiindcă Isus știa de la început cine erau cei care nu au crezut și cine este cel care îl va trăda.

65 Și spunea: Din această cauză v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat de Tatăl meu.

66 De atunci mulți dintre discipolii lui au mers înapoi și nu mai umblau cu el.

67 Atunci Isus a spus celor doisprezece: Nu doriți și voi să plecați?

⁶⁸ Atunci Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne.

⁶⁹ Și noi credem și suntem siguri că tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.

⁷⁰ Isus le-a răspuns: Nu v-am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol?

⁷¹ Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui Simon; fiindcă el avea să îl trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

7

¹ După acestea Isus a umblat prin Galileea fiindcă nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să îlucidă.

² Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era aproape.

³ De aceea frații lui i-au spus: Pleacă de aici și mergi în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi faptele pe care tu le faci.

⁴ Fiindcă nimeni nu face ceva în taină, ci el însuși caută să fie cunoscut pe față. Dacă faci acestea, arată-te pe tine însuși lumii.

⁵ Fiindcă nici frații lui nu credeau în el.

⁶ Atunci Isus le-a spus: Timpul meu încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este gata.

⁷ Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că eu aduc mărturie despre ea, că faptele ei sunt rele.

⁸ Urcați-vă la această sărbătoare, eu nu mă urc încă la această sărbătoare, pentru

că timpul meu încă nu s-a împlinit.

⁹ După ce le-a spus aceste cuvinte, a rămas în Galileea.

¹⁰ Dar după ce au urcat frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca în taină.

¹¹ Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare și spuneau: Unde este acela?

¹² Și era multă cârtire în mulțime despre el; într-adevăr unii spuneau: Este un om bun; alții spuneau: Nu, ci înșală mulțimea.

¹³ Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el, de teama iudeilor.

¹⁴ Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat la templu și îi învăța.

¹⁵ Și iudeii se minunau, spunând: Cum știe acest om carte fără să fi învățat?

¹⁶ Isus le-a răspuns și a zis: Doctrina mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis.

¹⁷ Dacă cineva voiește să facă voia lui, va cunoaște despre doctrina aceasta, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine însumi.

¹⁸ Cine vorbește de la el însuși caută propria lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nedreptate.

¹⁹ Nu v-a dat Moise legea și *totuși* nimeni dintre voi nu ține legea? De ce căutați să mă ucideți?

²⁰ Mulțimea i-a răspuns și a zis: Ai drac, cine caută să teucidă?

²¹ Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o lucrare și toți vă

minunați.

²² De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu că este din Moise, ci din patriarhi) și circumcideți un om în sabat.

²³ Dacă un om primește circumcizia în sabat, ca nu cumva legea lui Moise să se calce, sunteți mâniați pe mine pentru că am făcut un om în întregime sănătos în sabat?

²⁴ Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă.

²⁵ Atunci unii dintre cei din Ierusalim au spus: Nu este acesta cel pe care caută ei să îlucidă?

²⁶ Și iată, vorbește cutezător și ei nu îi spun nimic. Știu cumva conducătorii că acesta este cu adevărat Cristosul?

²⁷ Totuși noi știm de unde este acesta; însă când vine Cristosul, nimeni nu știe de unde este.

²⁸ Și Isus, pe când îi învăța în templu, a strigat și a spus: Depotrivă mă cunoașteți și știți de unde sunt. Și nu am venit de la mine însumi, dar cel ce m-a trimis este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți.

²⁹ Dar eu îl cunosc, fiindcă sunt de la el și el m-a trimis.

³⁰ De aceea căutau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el, deoarece încă nu îi venise timpul.

³¹ Și mulți din mulțime au crezut în el și au spus: Când vine Cristosul va face mai multe miracole decât cele pe care le-a făcut acesta?

³² Fariseii au auzit mulțimea cârtind astfel de lucruri despre el; și fariseii și preoții de seamă au trimis

ofițeri ca să îl prindă.

³³ Atunci Isus le-a spus: Mai sunt cu voi puțin timp și apoi mă duc la cel ce m-a trimis.

³⁴ Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni.

³⁵ Atunci iudeii au spus între ei: Unde se va duce el, ca să nu îl putem găsi? Nu cumva se va duce la cei împrăștiați printre neamuri și să îi învețe pe neamuri?

³⁶ Ce este acest cuvânt pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni?

³⁷ În ultima zi, ziua cea mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat, spunând: Dacă însetează cineva, să vină la mine și să bea.

³⁸ Cel ce crede în mine, după cum a spus scriptura, din lăuntrul lui vor curge râuri de apă vie.

³⁹ (Dar spunea aceasta despre Duhul, pe care cei ce cred în el urmau să îl primească, pentru că Duhul Sfânt încă nu fusese dat, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.)

⁴⁰ De aceea mulți din mulțime, când au auzit acest cuvânt, au spus: Acesta este cu adevărat Profetul.

⁴¹ Alții au spus: Acesta este Cristosul. Dar unii au spus: Din Galileea vine Cristosul?

⁴² Nu a spus scriptura că: Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde era David, vine Cristosul?

⁴³ Astfel în mulțime a fost dezbinare din cauza lui.

⁴⁴ Iar unii dintre ei voiau să

îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el.

⁴⁵ Ofițerii au venit atunci la preoții de seamă și la farisei, iar ei le-au spus: De ce nu l-ați adus?

⁴⁶ Ofițerii au răspuns: Nicio dată vreun om nu a vorbit ca omul acesta.

⁴⁷ Atunci fariseii le-au răspuns: Nu ați fost și voi înșelați?

⁴⁸ A crezut în el vreunul dintre conducători sau dintre farisei?

⁴⁹ Dar această mulțime, care nu știe legea, este blestemată.

⁵⁰ Nicodim (cel care venise la Isus noaptea, fiind unul dintre ei), le-a spus:

⁵¹ Judecă legea noastră pe un om înainte să îl asculte și să știe ce face?

⁵² Iar ei au răspuns și i-au zis: Nu ești și tu din Galileea? Cercetează și vezi, pentru că din Galileea nu se ridică niciun profet.

⁵³ Și fiecare a mers acasă.

8

¹ Isus s-a dus la muntele Măslinilor.

² Și devreme dimineața a venit din nou în templu; și tot poporul a venit la el; și a șezut și i-a învățat.

³ Și scribii și fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter; și după ce au pus-o în mijloc,

⁴ I-au spus: Învățătorule, această femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei.

⁵ Și Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea. Dar tu ce spui?

⁶ Spuneau aceasta, ispitindu-l, ca să îl acuze. Dar Isus, aplecându-se jos, scria cu degetul pe pământ de parcă nu îi auzea.

⁷ Și în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a spus: Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce primul cu piatra în ea.

⁸ Și, aplecându-se jos din nou, scria pe pământ.

⁹ Și cei ce au auzit, fiind condamnați de conștiința lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la ultimii. Și Isus a rămas singur; și femeia stând în mijloc.

¹⁰ Când s-a ridicat Isus și nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a spus: Femeie, unde sunt aceia, acuzații tăi? Nimeni nu te-a condamnat?

¹¹ Iar ea a spus: Nimeni, Doamne. Și Isus i-a spus: Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai păcătu.

¹² Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând: Eu sunt lumina lumii; cel ce mă urmează nicidecum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

¹³ De aceea fariseii i-au spus: Tu aduci mărturie despre tine însuși; mărturia ta nu este adevărată.

¹⁴ Isus a răspuns și le-a zis: Deși eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia mea este adevărată pentru că știu

de unde am venit și unde mă duc, dar voi nu puteți spune de unde vin și unde mă duc.

15 Voi judecați conform cărnii; eu nu judec pe nimeni.

16 Și chiar dacă eu judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m-a trimis.

17 Și de asemenea este scris în legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată.

18 Eu sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi și Tatăl care m-a trimis aduce mărturie despre mine.

19 Atunci ei i-au spus: Unde este Tatăl tău? Isus a răspuns: Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl meu.

20 Isus a spus aceste cuvinte în vistierie, pe când îi învăța în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el, pentru că nu îi venise încă timpul.

21 Atunci Isus le-a spus din nou: Eu mă duc și voi mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre; acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22 Atunci iudeii au spus: *Oare se va omorî el însuși?* Pentru că spune: Acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

23 Și le-a spus: Voi sunteți de jos, eu sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume.

24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci dacă nu credeți că eu sunt el, veți muri în păcatele voastre.

25 Atunci i-au spus: Tu, cine

ești? Și Isus le-a spus: Chiar acela de care de la început v-am spus.

26 Am multe de spus și de judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis este adevărat și spun lumii cele pe care le-am auzit de la el.

27 Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28 Atunci Isus le-a spus: Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști că eu sunt el și că nu fac nimic de la mine însumi, ci așa cum m-a învățat Tatăl meu, acestea vorbesc.

29 Și cel ce m-a trimis este cu mine; Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui.

30 Pe când vorbea acestea, mulți au crezut în el.

31 Atunci Isus a spus iudeilor care au crezut în el: Dacă stăruieți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei;

32 Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

33 I-au răspuns: Noi suntem sămânța lui Avraam și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu: Veți fi făcuți liberi?

34 Isus le-a răspuns: Adevărat, adevărat vă spun: Oricine face păcat este robul păcatului.

35 Și robul nu trăiește în casă pentru totdeauna, Fiul însă trăiește pentru totdeauna.

36 De aceea dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi.

37 Știți că sunteți sămânța

lui Avraam; dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu are loc în voi.

³⁸ Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl meu; și voi faceți ceea ce ați văzut la tatăl vostru.

³⁹ Ei au răspuns și i-au zis: Tatăl nostru este Avraam. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.

⁴⁰ Dar acum căutați să mă ucideți, un om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu; Avraam nu a făcut aceasta.

⁴¹ Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem un Tată, pe Dumnezeu.

⁴² Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am venit din Dumnezeu; căci nu am venit de la mine însumi ci el m-a trimis.

⁴³ De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu.

⁴⁴ Voi sunteți din tatăl vostru diavolul, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii.

⁴⁵ Și pentru că eu spun adevărul, nu mă credeți.

⁴⁶ Cine dintre voi mă dovedește vinovat de păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?

⁴⁷ Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascul-

tați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.

⁴⁸ Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai drac?

⁴⁹ Isus a răspuns: Nu am drac, ci onorez pe Tatăl meu, iar voi mă dezonați pe mine.

⁵⁰ Și eu nu caut gloria mea; este unul care caută și judecă.

⁵¹ Adevărat, adevărat vă spun: Dacă cineva ține cuvântul meu, nu va vedea moartea niciodată.

⁵² Atunci, iudeii i-au spus: Acum știm că ai drac. Avraam este mort și profeții; și tu spui: Dacă cineva ține cuvântul meu, nicidecum nu va gusta moartea niciodată.

⁵³ Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care este mort? Și profeții sunt morți; cine te faci tu pe tine însuși?

⁵⁴ Isus a răspuns: Dacă eu mă onorez, onoarea mea nu este nimic; Tatăl meu este cel ce mă onorează, el despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru;

⁵⁵ Totuși nu l-ați cunoscut, dar eu îl cunosc; și dacă spun că nu îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc și țin cuvântul lui.

⁵⁶ Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie să vadă ziua mea; și a văzut-o și s-a bucurat.

⁵⁷ Atunci iudeii i-au spus: Nu ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?

⁵⁸ Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Mai înainte să fi fost Avraam: Eu sunt.

⁵⁹ Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar Isus s-a ascuns și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor și astfel a trecut.

9

¹ Și pe când trecea, Isus a văzut pe un om orb din naștere.

² Și discipolii lui l-au întrebat, spunând: Rabi, cine a păcătuit, acest om sau părinții lui, de s-a născut orb?

³ Isus a răspuns: Nu a păcătuit nici acest om, nici părinții lui; ci ca faptele lui Dumnezeu să fie arătate în el.

⁴ Eu trebuie să lucrez faptele celui ce m-a trimis cât este ziuă; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.

⁵ Cât sunt în lume, eu sunt lumina lumii.

⁶ După ce a vorbit astfel a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat; și a uns ochii orbului cu lutul acela,

⁷ Și i-a spus: Du-te, spală-te în scaldătoarea Siloamului (care se traduce: Trimis). De aceea s-a dus și s-a spălat și a venit văzând.

⁸ De aceea vecinii și cei ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?

⁹ Unii spuneau: El este; alții spuneau: Seamănă cu el; el spunea: Eu sunt.

¹⁰ Așadar i-au spus: Cum ți-au fost deschiși ochii?

¹¹ El a răspuns și a zis: Un om numit Isus, a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a spus: Du-te la scaldătoarea Siloamului și spală-te; și m-am dus

și m-am spălat și am primit vedere.

¹² Atunci i-au spus: Unde este el? *Iar* el a spus: Nu știu.

¹³ L-au adus la farisei pe cel ce înainte fusese orb.

¹⁴ Și era de sabat când făcuse Isus tină și i-a deschis ochii.

¹⁵ Atunci din nou fariseii l-au întrebat și ei cum și-a primit vedere. El le-a spus: Mi-a pus lut pe ochi și m-am spălat și văd.

¹⁶ De aceea unii dintre farisei au spus: Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul. Alții au spus: Cum poate un om păcătos să facă astfel de miracole? Și era dezbinare între ei.

¹⁷ Din nou au spus orbului: Tu ce spui despre el, pentru că ți-a deschis ochii? El a spus: Este un profet.

¹⁸ Dar iudeii nu au crezut despre el că fusese orb și a primit vedere, până nu au chemat pe părinții celui care a primit vedere.

¹⁹ Și i-au întrebat, spunând: Este acesta fiul vostru, despre care voi spuneți că s-a născut orb? Așadar, cum vede acum?

²⁰ Părinții lui le-au răspuns și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb;

²¹ Dar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii, nu știm; el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși.

²² Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei; fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar mărturisi cineva că el este Cristosul, să fie exclus din

sinagogă.

²³ Din această cauză au spus părinții lui: Este în vârstă, întrebați-l.

²⁴ Atunci au chemat din nou pe omul care fusese orb și i-au spus: Dă-i lauda lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos.

²⁵ El a răspuns și a zis: Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb și acum văd.

²⁶ Din nou i-au spus: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

²⁷ Iar el le-a răspuns: V-am spus deja și nu ați ascultat. Pentru ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să vă faceți discipolii lui?

²⁸ Atunci l-au ocărât și au spus: Tu ești discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise.

²⁹ Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; cât despre acesta nu știm de unde este.

³⁰ Omul a răspuns și le-a zis: Chiar în aceasta este o minune, că voi nu știți de unde este și totuși el mi-a deschis ochii.

³¹ Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl ascultă.

³² De când este lumea, nu s-a auzit că cineva a deschis ochii unuia născut orb.

³³ Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic.

³⁴ Ei au răspuns și i-au zis: Tu ești născut cu totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au aruncat afară.

³⁵ Isus a auzit că l-au aruncat afară; și când l-a găsit i-

a spus: Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu?

³⁶ Iar el a răspuns și a zis: Cine este Doamne, ca să cred în el?

³⁷ Și Isus i-a spus: Depotrivă l-ai văzut și el este cel ce vorbește cu tine.

³⁸ Iar el a spus: Doamne, cred, și i s-a închinat.

³⁹ Și Isus a spus: Pentru judecată am venit eu în această lume, ca toți ce nu văd, să vadă; și cei ce văd, să devină orbi.

⁴⁰ Și unii dintre fariseii care erau cu el au auzit aceste cuvinte și i-au spus: Suntem și noi orbi?

⁴¹ Isus le-a spus: Dacă ați fi orbi nu ați avea păcat, dar acum spuneți: Vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.

10

¹ Adevărat, adevărat vă spun: Cel care nu intră pe ușă în staulul oilor, ci se cațără pe altă parte, acela este hoț și tâlhar.

² Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor.

³ Portarul îi deschide și oile aud vocea lui; iar el își cheamă oile pe nume și le conduce afară.

⁴ Și după ce își scoate oile, merge înaintea lor și oile îl urmează, pentru că ele îi cunosc vocea.

⁵ Și nu vor urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc vocea străinilor.

⁶ Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles cele ce le vorbea.

⁷ Atunci Isus le-a spus din nou: Adevărat, adevărat vă spun: Eu sunt ușa oilor.

⁸ Toți cei ce au venit înaintea de mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat.

⁹ Eu sunt ușa; dacă intră cineva prin mine va fi salvat și va intra și va ieși și va găsi pășune.

¹⁰ Hoțul nu vine decât pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă din abundență.

¹¹ Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

¹² Dar cel angajat și care nu este păstor, ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le apucă și risipește oile.

¹³ Cel angajat fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi.

¹⁴ Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale mele.

¹⁵ Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru oi.

¹⁶ Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor auzi vocea mea; și va fi un *singur* staul și un *singur* păstor.

¹⁷ Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu îmi dau viața, ca iarăși să o iau.

¹⁸ Nimeni nu o ia de la mine, ci eu o dau de la mine. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la

Tatăl meu.

¹⁹ De aceea din cauza acestor cuvinte din nou a fost dezbinare între iudei.

²⁰ Și mulți dintre ei au spus: Are drac și este nebun; de ce îl ascultați?

²¹ Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele unuia care are drac. Poate un drac să deschidă ochii orbilor?

²² Și la Ierusalim era sărbătoarea dedicării și era iarnă.

²³ Și Isus se plimba prin templu, în porticul lui Solomon.

²⁴ Atunci iudeii l-au înconjurat și i-au spus: Până când ne faci să ne îndoim? Dacă tu ești Cristosul, spune-ne pe față.

²⁵ Isus le-a răspuns: V-am zis și nu ați crezut; faptele pe care le fac eu în numele Tatălui meu, ele aduc mărturie despre mine.

²⁶ Dar voi nu credeți, fiindcă nu sunteți dintre oile mele, după cum v-am spus.

²⁷ Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează;

²⁸ Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea.

²⁹ Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu.

³⁰ Eu și Tatăl una suntem.

³¹ Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să îlucidă cu pietre.

³² Isus le-a răspuns: V-am arătat multe fapte bune de la Tatăl meu; pentru care din

aceste fapte mă ucideți cu pietre?

³³ Iudeii i-au răspuns, zicând: Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu pietre, ci pentru blasfemie și pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuși Dumnezeu.

³⁴ Isus le-a răspuns: Nu este scris în legea voastră: Eu am spus: Sunteți dumnezei?

³⁵ Dacă i-a numit dumnezei pe cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu și scriptura nu poate fi desființată,

³⁶ Voi spuneți despre acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume: Tu blasfemiezi, pentru că am spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu?

³⁷ Dacă nu fac faptele Tatălui meu, să nu mă credeți.

³⁸ Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți faptele ca să știți și să credeți că Tatăl este în mine și eu în el.

³⁹ De aceea căutau din nou să îl prindă, dar el a scăpat din mâna lor.

⁴⁰ Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo.

⁴¹ Și mulți au venit la el și au spus: Ioan într-adevăr nu a făcut niciun miracol, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat.

⁴² Și acolo mulți au crezut în el.

11

¹ Și era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei și al surorii ei, Marta.

² (Maria era aceea care l-a uns pe Domnul cu mir și i-a

șters picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.)

³ De aceea surorile au trimis la el, spunând: Doamne, iată, acela pe care îl iubești, este bolnav.

⁴ Isus, când a auzit, a spus: Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea.

⁵ Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

⁶ Când a auzit așadar că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era;

⁷ Apoi, după aceasta, le-a spus discipolilor: Să mergem din nou în Iudeea.

⁸ Discipolii i-au spus: Rabi, acum de curând căutau iudeii să te ucidă cu pietre și din nou te duci acolo?

⁹ Isus a răspuns: Nu sunt douăsprezece ore în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina lumii acesteia.

¹⁰ Dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu este lumină în el.

¹¹ Acestea a spus Isus; și după aceea el le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă duc să îl trezesc din somn.

¹² Atunci discipolii lui au spus: Doamne, dacă doarme, se va face bine.

¹³ Dar Isus vorbise despre moartea lui, dar ei gândeau că vorbește despre odihna somnului.

¹⁴ De aceea Isus le-a spus atunci pe față: Lazăr este mort.

¹⁵ Și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo, ca să cre-

deți; totuși, să mergem la el.

16 Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a spus celor împreună discipoli cu el: Să mergem și noi, ca să murim cu el.

17 Atunci când Isus a venit, a aflat că el era deja de patru zile în mormânt.

18 Și Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.

19 Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie din cauza morții fratelui lor.

20 Atunci Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit. Dar Maria ședea în casă.

21 Atunci Marta i-a spus lui Isus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit;

22 Dar știi că orice vei cere chiar acum de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da.

23 Isus i-a spus: Fratele tău va învia.

24 Marta i-a spus: Știi că va învia în înviere, în ziua de apoi.

25 Isus i-a spus: Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi;

26 Și oricine trăiește și crede în mine, nicidecum nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?

27 Da, Doamne, i-a spus ea: Eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.

28 Și, spunând acestea, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, pe ascuns, spunând: Învățătorul a venit

și te cheamă.

29 Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat repede și a venit la el.

30 Și Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta.

31 Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o, spunând: Se duce la mormânt ca să plângă acolo.

32 Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut și a căzut la picioarele lui, spunându-i: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

33 De aceea Isus, când a văzut-o plângând, și pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a gemut în duhul lui și s-a tulburat.

34 Și a spus: Unde l-ați pus? I-au spus: Doamne, vino și vezi.

35 Isus plângea.

36 Atunci iudeii au spus: Iată, cât îl iubea!

37 Iar unii dintre ei au spus: Nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să fi făcut ca nici acesta să nu fi murit?

38 Isus de aceea, gemând din nou în el însuși, vine la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată peste ea.

39 Isus a spus: Luați piatra la o parte. Marta, sora mortului, i-a spus: Doamne, deja miroase greu, fiindcă este mort de patru zile.

40 Isus i-a spus: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?

41 Atunci au luat piatra de unde era pus mortul. Și Isus

a ridicat ochii în sus și a spus: Tată, îți mulțumesc că m-ai auzit.

⁴² Și eu am știut că totdeauna mă ascuți; dar am spus aceasta din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că tu m-ai trimis.

⁴³ Și, spunând acestea, a strigat cu voce tare: Lazăre, vino afară.

⁴⁴ Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză, și fața îi era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a spus: Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.

⁴⁵ Atunci mulți dintre iudei, care au venit la Maria și au văzut cele ce a făcut Isus, au crezut în el.

⁴⁶ Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus cele ce a făcut Isus.

⁴⁷ Atunci preoții de seamă și fariseii au adunat consiliul și au spus: Ce facem? Pentru că omul acesta face multe miracole.

⁴⁸ Dacă îl lăsăm astfel în pace, toți vor crede în el și vor veni romanii și ne vor lua deopotrivă și locul și națiunea.

⁴⁹ Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind marele preot în acel an, le-a spus: Voi nu știți nimic,

⁵⁰ Nici nu gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară toată națiunea?

⁵¹ Dar nu a spus aceasta de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profetizat că Isus avea să moară pentru națiune;

⁵² Și nu numai pentru acea națiune, ci și ca să adune într-

unul singur pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți.

⁵³ De aceea din acea zi s-au sfătuit ca să îlucidă.

⁵⁴ De aceea Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a stat acolo cu discipolii săi.

⁵⁵ Iar paștele iudeilor era aproape, și mulți au urcat din țară la Ierusalim înainte de paște, ca să se purifice.

⁵⁶ Atunci ei îl căutau pe Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu: Ce gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare?

⁵⁷ Acum deopotrivă preoții de seamă și fariseii dăduseră poruncă, ca, dacă știe cineva unde este, să le arate ca să îl prindă.

12

¹ Atunci Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit în Betania, unde era Lazăr care fusese mort, pe care îl înviase dintre morți.

² Acolo i-au făcut o cină și Marta servea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea la masă cu el.

³ Atunci Maria a luat o jumătate de litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și casa a fost umplută de aroma parfumului.

⁴ Atunci unul dintre discipolii săi, Iuda Iscariot, al lui Simon, care avea să îl trădeze, a spus:

⁵ De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să fie dați săracilor?

⁶ Dar spunea aceasta, nu pentru că îi păsa de cei săraci, ci pentru că era un hoț și avea punga și purta ceea ce se punea în ea.

⁷ Atunci Isus a spus: Las-o în pace; pentru ziua înmormântării mele l-a ținut.

⁸ Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

⁹ Așadar, o mare mulțime dintre iudei au știut că el este acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase dintre morți.

¹⁰ Dar preoții de seamă s-au sfătuit să îlucidă și pe Lazăr,

¹¹ Pentru că din cauza lui, mulți dintre iudei plecau și credeau în Isus.

¹² În ziua următoare o mare mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare, auzind că Isus vine în Ierusalim,

¹³ Au luat ramuri de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau: Osana! Binecuvântat este Împăratul lui Israel ce vine în numele Domnului!

¹⁴ Și Isus, găsimd un măgăruș, s-a așezat pe el, după cum este scris:

¹⁵ Nu te teme, fiica Sionului, iată, Împăratul tău vine, șezând pe mînzul unei măgărițe.

¹⁶ Și discipolii lui nu au înțeles acestea la început; dar după ce Isus a fost glorificat, atunci și-au amintit că aces-

tea au fost scrise despre el, și că ei îi făcuseră aceste lucruri.

¹⁷ Atunci mulțimea ce a fost cu el, a adus mărturie că el a chemat pe Lazăr afară din mormânt și l-a înviat dintre morți.

¹⁸ Din această cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a auzit că el făcuse acest miracol.

¹⁹ De aceea fariseii au spus între ei: Nu pricepeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea s-a dus după el.

²⁰ Și erau anumiți greci printre cei ce urcau ca să se închine la sărbătoare;

²¹ Aceștia au venit de aceea la Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat, spunând: Domnule, dorim să vedem pe Isus.

²² Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și apoi Andrei și Filip i-au spus lui Isus.

²³ Iar Isus le-a răspuns, zicând: A sosit timpul ca Fiul omului să fie glorificat.

²⁴ Adevărat, adevărat vă spun: Dacă grăuntele de grâu nu cade în pământ și nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.

²⁵ Cel ce își iubește viața și-o va pierde; și cel ce își urăște viața în această lume și-o va păstra pentru viață eternă.

²⁶ Dacă îmi servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu, acolo va fi și servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl meu îl va onora.

²⁷ Acum sufletul meu este tulburat; și ce voi spune? Tată, salvează-mă din această oră; dar din această cauză am

venit la această oră.

²⁸ Tată, glorifică numele tău. Atunci a venit o voce din cer, spunând: Deopotrivă l-am glorificat și îl voi glorifica din nou.

²⁹ De aceea mulțimea care stătea în picioare și care a auzit a spus: A tunat; alții au spus: Un înger i-a vorbit.

³⁰ Isus a răspuns și a zis: Vocea aceasta nu a venit din cauza mea, ci pentru voi.

³¹ Acum este judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară.

³² Și eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine.

³³ A spus aceasta, arătând cu ce moarte avea să moară.

³⁴ Mulțimea i-a răspuns: Noi am auzit din lege că Cristosul trăiește pentru totdeauna; și cum spui tu: Fiul omului trebuie să fie ridicat? Cine este acest Fiu al omului?

³⁵ Atunci Isus le-a spus: Încă puțin timp lumina este cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca nu cumva să vină întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge.

³⁶ Cât aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea și a plecat și s-a ascuns de ei.

³⁷ Dar deși el făcuse atâtea miracole în prezența lor, tot nu credeau în el;

³⁸ Ca să fie împlinit cuvântul lui Isaia profetul pe care l-a spus: Doamne, cine a crezut vestea noastră? Și cui i-a fost revelat brațul Domnului?

³⁹ Din această cauză nu

puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou:

⁴⁰ Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima; ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec.

⁴¹ Isaia a spus acestea când a văzut gloria lui și a vorbit despre el.

⁴² Totuși, chiar dintre conducătorii mari, mulți au crezut în el; dar din cauza fariseilor nu îl mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă:

⁴³ Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu.

⁴⁴ Isus a strigat și a spus: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în cel ce m-a trimis.

⁴⁵ Și cine mă vede, vede pe cel ce m-a trimis.

⁴⁶ Eu am venit ca lumină în lume, ca oricine mă crede pe mine să nu trăiască în întuneric.

⁴⁷ Și dacă cineva aude cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec; fiindcă nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea.

⁴⁸ Pe cel ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine să îl judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de apoi.

⁴⁹ Fiindcă eu nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl, care m-a trimis, mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc.

⁵⁰ Și știu că porunca lui este viață veșnică; de aceea orice vorbesc eu, chiar așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc.

13

¹ Iar înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a știut că i-a sosit timpul ca să plece din această lume la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

² Și la sfârșitul cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al lui Simon, să îl trădeze,

³ Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu se duce,

⁴ S-a ridicat de la cină și și-a pus deoparte hainele; și a luat un ștergar și s-a încins.

⁵ Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele discipolilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

⁶ Atunci a venit la Simon Petru; iar Petru i-a spus: Doamne, tu să îmi speli picioarele?

⁷ Isus a răspuns și i-a zis: Ce fac eu, tu nu știi acum; dar vei ști după acestea.

⁸ Petru i-a spus: Nicidecum nu îmi vei spăla picioarele niciodată. Isus i-a răspuns: Dacă nu te spăl eu, nu ai parte cu mine.

⁹ Simon Petru i-a spus: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul.

¹⁰ Isus i-a spus: Cel ce este scăldat nu are nevoie să își spele decât picioarele, deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați, dar nu toți.

¹¹ Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a spus: Nu

sunteți toți curați.

¹² Și după ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, s-a așezat din nou și le-a spus: Știți ce v-am făcut?

¹³ Voi mă numiți Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt.

¹⁴ Așadar dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.

¹⁵ Pentru că v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum și eu v-am făcut vouă.

¹⁶ Adevărat, adevărat vă spun: Robul nu este mai mare decât domnul său, nici cel trimis mai mare decât cel ce l-a trimis.

¹⁷ Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le faceți.

¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți; eu îi știu pe cei pe care i-am ales, dar ca să se îplinească scriptura: Cel ce mănâncă pâine cu mine și-a ridicat călcâiul împotriva mea.

¹⁹ De acum vă spun înainte să se întâmple, ca atunci când se va întâmpla, să credeți că eu sunt.

²⁰ Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce primește pe oricine trimit, pe mine mă primește; iar cel ce mă primește, îl primește pe cel ce m-a trimis.

²¹ După ce a spus Isus acestea, a fost tulburat în duh și a adus mărturie și a spus: Adevărat, adevărat vă spun, că unul dintre voi mă va trăda.

²² Atunci discipolii se uitau unii la alții, nepricepând de-

spre cine vorbește.

²³ Și era aplecat pe pieptul lui Isus unul dintre discipolii săi, pe care îl iubea Isus.

²⁴ De aceea Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi acela despre care vorbește.

²⁵ Iar acela, rezemându-se pe pieptul lui Isus, i-a spus: Doamne, cine este?

²⁶ Isus a răspuns: Acela este, căruia îi voi da o bucățică, după ce am înmuiat-o. Și după ce a înmuiat bucățica, a dat-o lui Iuda Iscariot, al lui Simon.

²⁷ Și după bucățică, Satan a intrat în acela. Atunci Isus i-a spus: Ceea ce faci, fă repede.

²⁸ Dar niciunul *dintre cei* care ședea la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta.

²⁹ Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga, Isus îi spusese: Cumpără cele ce avem nevoie pentru sărbătoare, sau să dea ceva săracilor.

³⁰ Acela atunci, primind bucățica, imediat a ieșit; și era noapte.

³¹ De aceea, după ce a ieșit Iuda, Isus a spus: Acum este Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat în el.

³² Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va glorifica de asemenea pe el în el însuși și îndată îl va glorifica.

³³ Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am spus iudeilor că: Unde mă duc eu voi nu puteți veni, tot așa vă spun acum.

³⁴ Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit; ca și voi să vă iubiți unii pe alții.

³⁵ Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.

³⁶ Simon Petru i-a spus: Doamne, unde te duci? Isus i-a răspuns: Unde mă duc, nu mă poți urma acum; dar mai târziu mă vei urma.

³⁷ Petru i-a spus: Doamne, de ce nu te pot urma acum? Îmi voi da viața pentru tine.

³⁸ Isus i-a răspuns: Îți vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat îți spun: Nicidecum nu va cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

14

¹ Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, credeți de asemenea în mine.

² În casa Tatălui meu sunt multe locașuri mari; dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc.

³ Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și voi.

⁴ Și știți unde mă duc eu și știți calea.

⁵ Toma i-a spus: Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști calea?

⁶ Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.

⁷ Dacă m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe Tatăl meu; și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.

⁸ Filip i-a spus: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.

⁹ Isus i-a spus: De atâta timp sunt cu voi și totuși nu m-ați cunoscut, Filipe? Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-ne pe Tatăl?

¹⁰ Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine însumi? Cuvintele pe care vi le vorbesc eu nu le vorbesc de la mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face faptele.

¹¹ Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine; iar dacă nu, măcar credeți-mă datorită acestor fapte.

¹² Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine, va face și el faptele pe care le fac eu; și mai mari decât acestea va face, pentru că eu mă duc la Tatăl meu.

¹³ Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat în Fiul.

¹⁴ Dacă veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

¹⁵ Dacă mă iubiți, țineți poruncile mele.

¹⁶ Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi pentru totdeauna,

¹⁷ Pe Duhul adevărului, pe care lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede, nici nu îl cunoaște; dar voi îl cunoașteți, fiindcă locuiește cu voi și va fi în voi.

¹⁸ Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi veni la voi.

¹⁹ Încă puțin timp și lumea nu mă va mai vedea; dar

voi mă vedeți, pentru că eu trăiesc și voi veți trăi.

²⁰ În ziua aceea, veți ști că eu sunt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi.

²¹ Cel ce are poruncile mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel ce mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui.

²² Iuda, nu Iscariot, i-a spus: Doamne, cum se face că te vei arăta nouă și nu lumii?

²³ Isus a răspuns și i-a zis: Dacă cineva mă iubește, va ține cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face locuință la el.

²⁴ Cel ce nu mă iubește nu ține cuvintele mele; și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.

²⁵ V-am vorbit acestea, fiind încă prezent cu voi.

²⁶ Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte v-am spus.

²⁷ Pacea o las cu voi, vă dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea. Să nu vă fie tulburată inima, nici să nu fie înfricoșată.

²⁸ Ați auzit cum v-am spus eu: Plec, dar vin din nou la voi. Dacă m-ați fi iubit, v-ați fi bucurat pentru că am spus: Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl meu este mai mare decât mine.

²⁹ Și acum v-am spus mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți.

³⁰ De acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă vine prințul acestei lumi și nu are nimic în mine,

³¹ Dar ca să știe lumea că îl iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl mi-a poruncit, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici.

15

¹ Eu sunt adevărata viță și Tatăl meu este viticultorul.

² Pe fiecare mlădiță ce este în mine neaducând rod, el o îndepărtează; și pe fiecare mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă mai mult rod.

³ Voi sunteți deja curați din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit.

⁴ Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în viță, tot așa nici voi, decât dacă rămâneți în mine.

⁵ Eu sunt vița, voi mlădițele; cel ce trăiește în mine și eu în el, acesta aduce mult rod, pentru că fără mine, nu puteți face nimic.

⁶ Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară ca o mlădiță și se usucă; și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse.

⁷ Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele trăiesc în voi, cereți orice doriți și vi se va face.

⁸ În aceasta este Tatăl meu glorificat, fiindcă aduceți mult rod; astfel veți fi discipolii mei.

⁹ Cum m-a iubit Tatăl, așa v-am iubit și eu; continuați în dragostea mea.

¹⁰ Dacă țineți poruncile mele, veți rămâne în dragostea mea; așa cum eu am ținut poruncile Tatălui meu și rămân în dragostea lui.

¹¹ V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

¹² Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți unii pe alții, cum eu v-am iubit.

¹³ Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața pentru prietenii săi.

¹⁴ Voi sunteți prietenii mei dacă faceți orice vă poruncesc.

¹⁵ De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

¹⁶ Nu voi m-ați ales, ci eu v-am ales și v-am rânduit ca voi să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână; pentru ca orice veți cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea.

¹⁷ Vă poruncesc acestea: Să vă iubiți unii pe alții.

¹⁸ Dacă lumea vă urăște, știți că pe mine m-a urât înainte de voi.

¹⁹ Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște.

²⁰ Amintiți-vă cuvântul pe care eu vi l-am spus: Robul nu este mai mare decât domnul său. Dacă m-au perse-

cutat pe mine și pe voi vă vor persecuta; dacă au ținut cuvântul meu și pe al vostru îl vor ține.

²¹ Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a trimis.

²² Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar acum nu au nicio manta pentru păcatul lor.

²³ Cine mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu.

²⁴ Dacă nu aș fi făcut între ei faptele pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar acum deopotrivă au văzut și au urât, deopotrivă pe mine și pe Tatăl meu.

²⁵ Dar aceasta se întâmplă ca să se îplinească cuvântul scris în legea lor: M-au urât fără motiv.

²⁶ Dar când vine Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului care iese de la Tatăl, acela va aduce mărturie despre mine.

²⁷ Și voi de asemenea veți aduce mărturie, pentru că de la început erați cu mine.

16

¹ V-am spus acestea, ca să nu vă poticniți.

² Vă vor exclude din sinagogi; și vine timpul că oricine vă va ucide va gândi că îi face un serviciu lui Dumnezeu.

³ Și vă vor face acestea, pentru că nu au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.

⁴ Dar v-am spus acestea, pentru ca atunci când va veni

timpul, să vă amintiți că eu vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi.

⁵ Dar acum mă duc la cel ce m-a trimis; și nimeni dintre voi nu mă întreabă: Unde te duci?

⁶ Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima.

⁷ Totuși eu vă spun adevărul: Vă este de folos să plec; căci dacă nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite.

⁸ Și când vine, el va mustra lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

⁹ De păcat, pentru că ei nu cred în mine;

¹⁰ De dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă mai vedeți;

¹¹ De judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat.

¹² Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum.

¹³ Dar când vine el, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va vorbi de la el însuși, ci orice va auzi, aceea va vorbi și vă va arăta cele ce vin.

¹⁴ El mă va glorifica, pentru că va primi din al meu și vă va arăta.

¹⁵ Toate câte are Tatăl sunt ale mele; din această cauză am spus că: Va primi din al meu și vă va arăta.

¹⁶ Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou puțin timp și mă veți vedea, pentru că eu mă duc la Tatăl.

17 Atunci unii dintre discipolii lui au spus între ei: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți vedea? Și: Pentru că eu mă duc la Tatăl?

18 Spuneau de aceea: Ce este aceasta ce spune: Puțin timp? Nu putem spune ce vorbește.

19 Și Isus a știut că doreau să îl întrebe și le-a spus: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am spus: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți vedea?

20 Adevărat, adevărat vă spun că: Voi veți plânge și veți jeli, dar lumea se va bucura; și vă veți întrista, dar întristarea voastră va deveni bucurie.

21 Femeia când are durerile nașterii are întristare, pentru că i-a venit timpul; dar după ce a născut copilul nu își mai amintește de necaz, din cauza bucuriei că s-a născut un om în lume.

22 Și acum de aceea aveți întristare; dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și bucuria voastră ni-meni nu o ia de la voi.

23 Și în ziua aceea nu mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da.

24 Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.

25 V-am spus acestea în parabole; dar vine timpul când nu vă voi mai vorbi în parabole, ci vă voi arăta

deschis despre Tatăl.

26 În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi,

27 Fiindcă Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.

28 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din nou las lumea și mă duc la Tatăl.

29 Discipolii săi i-au spus: Iată acum vorbești deschis și nu spui nicio parabolă.

30 Acum suntem siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva; prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu.

31 Isus le-a răspuns: Acum credeți?

32 Iată, vine timpul și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui și mă veți lăsa singur; și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine.

33 V-am spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea.

17

1 Isus a vorbit acestea și și-a ridicat ochii spre cer și a spus: Tată, a sosit timpul. Glorifică pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te glorifice,

2 Așa cum i-ai dat putere peste toată făptura, ca să dea viață eternă tuturor acelor pe care i i-ai dat.

3 Și aceasta este viață eternă: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu

adevărat și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis.

⁴ Eu te-am glorificat pe pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o fac.

⁵ Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuți cu gloria pe care o aveam la tine înainte de a fi lumea.

⁶ Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul tău.

⁷ Acum au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la tine.

⁸ Fiindcă le-am dat cuvintele pe care tu mi le-ai dat și ei le-au primit și au știut cu siguranță că de la tine am ieșit și au crezut că tu m-ai trimis.

⁹ Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi;

¹⁰ Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei.

¹¹ Și eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să fie una precum noi.

¹² Pe când eram cu ei în lume, îi țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-am păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul pieirii, ca să se împlinească scriptura.

¹³ Și acum vin la tine; și vorbesc acestea în lume, ca să aibă bucuria mea împlinită în ei.

¹⁴ Eu le-am dat cuvântul tău; și lumea i-a urât pentru că ei

nu sunt din lume, după cum eu nu sunt din lume.

¹⁵ Nu mă rog să îi iei din lume, ci ca să îi păzești de cel rău.

¹⁶ Ei nu sunt din lume, după cum nici eu nu sunt din lume.

¹⁷ Sfînțește-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr.

¹⁸ Cum m-ai trimis în lume, așa i-am trimis și eu în lume.

¹⁹ Și pentru ei mă sfînțesc eu însumi, ca și ei să fie sfînțiți în adevăr.

²⁰ Și nu numai pentru ei mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în mine prin cuvântul lor.

²¹ Ca ei toți să fie una, așa cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.

²² Și eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie una, precum noi suntem una,

²³ Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți în unul și ca lumea să știe că tu m-ai trimis și că i-ai iubit, precum m-ai iubit pe mine.

²⁴ Tată, voiesc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

²⁵ Dreptule Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut și aceștia au știut că tu m-ai trimis.

²⁶ Și le-am făcut cunoscut numele tău și îl voi mai face cunoscut, pentru ca

dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei și eu în ei.

18

¹ După ce Isus a spus acestea, a ieșit cu discipolii lui dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină în care a intrat el și discipolii lui.

² Și Iuda, de asemenea, care l-a trădat, știa locul acela pentru că Isus se aduna deseori acolo cu discipolii săi.

³ Atunci Iuda, primind o ceată de oameni și ofițeri de la preoții de seamă și farisei, a venit acolo cu lămpi și torțe și arme.

⁴ Isus așadar, știind toate cele ce urmau să vină asupra lui, a ieșit înainte și le-a spus: Pe cine căutați?

⁵ Ei i-au răspuns: Pe Isus din Nazaret. Isus le-a spus: Eu sunt. Și Iuda de asemenea, care l-a trădat, stătea în picioare cu ei.

⁶ Imediat ce le-a spus *Isus*: Eu sunt, s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

⁷ Atunci i-a întrebat din nou: Pe cine căutați? Iar ei au spus: Pe Isus din Nazaret.

⁸ Isus a răspuns: V-am zis că eu sunt; de aceea dacă pe mine mă căutați, lăsați pe aceștia să meargă;

⁹ Ca să se împlinescă cuvântul pe care îl spusese: Dintre aceia pe care mi i-ai dat nu am pierdut pe niciunul.

¹⁰ Atunci Simon Petru, având o sabie, a scos-o și a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele robului era Malhus.

¹¹ Atunci Isus i-a spus lui Petru: Pune-ți sabia în teacă; paharul pe care mi l-a dat Tatăl, să nu îl beau?

¹² Atunci ceata și căpetenia și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și l-au legat,

¹³ Și l-au dus întâi la Ana, fiindcă el era socrul lui Caiafa, care era marele preot în anul acela.

¹⁴ Iar Caiafa era cel care le recomandase iudeilor că este de folos să moară un singur om pentru popor.

¹⁵ Și Simon Petru urma pe Isus și tot așa alt discipol; discipolul acela era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea palatului marelui preot.

¹⁶ Petru însă stătea în picioare afară la ușă. Atunci celălalt discipol, care îi era cunoscut marelui preot, a ieșit și i-a vorbit portăresei și l-a adus pe Petru înăuntru.

¹⁷ Atunci servitoarea, portăreasa, i-a spus lui Petru: Nu cumva și tu ești dintre discipolii acestui om? Nu sunt, a spus el.

¹⁸ Și robii și ofițerii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că era frig, stăteau în picioare și se încălzeau; iar Petru stătea în picioare cu ei și se încălzea.

¹⁹ Atunci marele preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre doctrina lui.

²⁰ Isus i-a răspuns: Eu am vorbit deschis lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună întotdeauna iudeii și nu

am spus nimic în taină.

²¹ De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care m-au auzit ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus eu.

²² Și după ce a vorbit astfel, unul dintre ofițerii care stăteau în picioare acolo, l-a lovit cu palma pe Isus, spunând: Așa răspunzi marelui preot?

²³ Isus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, adu mărturie despre răul acesta, dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?

²⁴ Iar Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

²⁵ Și Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Ei așadar i-au spus: Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui? El a negat și a spus: Nu sunt.

²⁶ Unul dintre robii marelui preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiasese Petru, a spus: Nu te-am văzut eu în grădină cu el?

²⁷ Atunci Petru a negat din nou și imediat a cântat coșul.

²⁸ Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafa până la sala de judecată; și era dis-de-dimineată și ei nu au intrat în sala de judecată, ca să nu se întineze, ci să mănânce paștele.

²⁹ Pilat atunci a ieșit afară la ei și a spus: Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?

³⁰ Ei au răspuns și i-au zis: Dacă nu ar fi fost un răufăcător, nu ți l-am fi predat.

³¹ Atunci Pilat le-a spus: Luați-l voi și judecați-l conform cu legea voastră. De aceea iudeii i-au spus: Nouă

nu ne este legiuit să ucidem pe nimeni.

³² Ca să se împlinească cuvântul lui Isus pe care îl spusese, arătând cu ce moarte avea să moară.

³³ Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată și l-a chemat pe Isus și i-a spus: Ești tu Împăratul iudeilor?

³⁴ Isus i-a răspuns: De la tine însuți spui aceasta, sau alții ți-au spus-o despre mine?

³⁵ Pilat a răspuns: Sunt eu iudeu? Națiunea ta și preoții de seamă mi te-au predat; ce ai făcut?

³⁶ Isus a răspuns: Împărăția mea nu este din această lume; dacă împărăția mea ar fi din această lume, atunci servitorii mei ar lupta ca nu cumva să fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea nu este de aici.

³⁷ Atunci Pilat i-a spus: Așadar, ești tu împărat? Isus a răspuns: Tu spui că eu sunt împărat. Eu, pentru aceasta m-am născut și din această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toți care sunt din adevăr ascultă vocea mea.

³⁸ Pilat i-a spus: Ce este adevărul? Și după ce a spus aceasta a ieșit din nou la iudei și le-a spus: Eu nu găsesc nicio vină în el.

³⁹ Dar voi aveți un obicei, să vă eliberez pe unul la paște; doriți așadar să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?

⁴⁰ Atunci toți au strigat din nou, spunând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era un tâlhar.

19

¹ Atunci Pilat l-a luat așadar pe Isus și l-a biciuit.

² Și soldații, împletind o coroană de spini, au pus-o pe capul lui și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.

³ Și spuneau: Bucură-te, Împăratul Iudeilor. Și îl loveau cu palmele.

⁴ Pilat așadar a ieșit din nou afară și le-a spus: Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că nu găesc nicio vină în el.

⁵ Isus a ieșit atunci afară, purtând coroana de spini și haina purpurie. Și Pilat le-a spus: Iată, omul!

⁶ Așa că preoții de seamă și ofițerii, când l-au văzut, au strigat, spunând: Crucifică-l! Crucifică-l! Pilat le-a spus: Luați-l voi și crucificați-l, fiindcă eu nu găesc nicio vină în el.

⁷ Iudeii i-au răspuns: Noi avem o lege și după legea noastră el este dator să moară, pentru că s-a făcut pe sine însuși Fiul lui Dumnezeu.

⁸ De aceea când Pilat a auzit acest cuvânt, mai mult s-a temut;

⁹ Și a intrat din nou în sala de judecată și i-a spus lui Isus: De unde ești tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns.

¹⁰ Atunci Pilat i-a spus: Nu îmi vorbești? Nu știi că am putere să te crucific și am putere să te eliberez?

¹¹ Isus a răspuns: Nu ai avea nicio putere asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză cel care m-a predat ție are mai mare păcat.

¹² Și de atunci Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau, spunând: Dacă îl eliberezi pe acesta, nu ești prieten al Cezarului; oricine se face pe sine însuși împărat vorbește împotriva Cezarului!

¹³ De aceea, când Pilat a auzit acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat pe scaunul de judecată în locul numit Paviment, iar în evreiește, Gabata.

¹⁴ Și era pregătirea paștelui și cam pe la ora șase. Și le-a spus iudeilor: Iată, Împăratul vostru.

¹⁵ Dar ei au strigat: Ia-l, ia-l, crucifică-l! Pilat le-a spus: Să crucific pe Împăratul vostru? Preoții de seamă au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezar.

¹⁶ Așa că li l-a predat atunci ca să fie crucificat. Și l-au luat pe Isus și l-au dus de acolo.

¹⁷ Și, purtându-și crucea, a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în evreiește se numește Golgota,

¹⁸ Unde l-au crucificat și cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc.

¹⁹ Iar Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: ISUS DIN NAZARET ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

²⁰ Atunci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde a fost crucificat Isus era aproape de cetate; și era scris în evreiește, în grecește și în latinește.

²¹ Atunci preoții de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat: Nu scrie: Împăratul iudeilor,

ci scrie că el a spus: Sunt Împărat al iudeilor.

22 Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris.

23 Atunci soldații, după ce l-au crucificat pe Isus, i-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat, și cămașa; dar cămașa era fără cusătură, țeșută în întregime de sus până jos.

24 De aceea au spus între ei: Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorti pentru ea, a cui să fie: ca să se împlinească scriptura, care spune: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorti. Soldații așadar, au făcut acestea.

25 Iar lângă crucea lui Isus stătea în picioare mama lui și sora mamei lui, Maria, soția lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26 Atunci Isus, văzând pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în picioare acolo, i-a spus mamei lui: Femeie, iată, fiul tău!

27 Apoi i-a spus discipolului: Iată, mama ta! Și din momentul acela discipolul a luat-o la el acasă.

28 După aceea Isus știind că toate lucrurile au fost deja făcute, ca să se împlinească scriptura, a spus: Mi-e sete.

29 Și acolo s-a pus un vas plin cu oțet; și ei, umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-au dus la gură.

30 De aceea, după ce Isus a luat oțetul, a spus: S-a sfârșit; și, plecându-și capul, și-a dat

duhul.

31 De aceea iudeii, ca nu cumva să rămână trupurile pe cruce în sabat, fiindcă era pregătirea (pentru că ziua aceea a sabatului era mare), l-au implorat pe Pilat să le zdrobească picioarele și să fie luați.

32 Atunci soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale celui lalt, care fusese crucificat cu el.

33 Dar venind la Isus, când au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit picioarele;

34 Ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și imediat a ieșit sânge și apă.

35 Și cel ce a văzut a adus mărturie, și mărturia lui este adevărată; și el știe că vorbește adevărat, ca voi să credeți.

36 Pentru că acestea s-au făcut, ca să se împlinească scriptura: Niciun os al lui nu va fi zdrobit.

37 Și din nou altă scriptură spune: Vor privi spre cel pe care l-au străpuns.

38 Și după acestea Iosif din Arimateea, fiind discipol al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor, l-a implorat pe Pilat să ia trupul lui Isus; și Pilat i-a dat voie. A venit de aceea și a luat trupul lui Isus.

39 Și a venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi noaptea și a adus un amestec de smirnă și aloe de aproape o sută de litre.

40 Au luat atunci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum este obiceiul la iudei să

înmormânteze.

⁴¹ Și în locul unde a fost crucificat era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus vreodată.

⁴² Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape.

20

¹ În prima zi a săptămânii Maria Magdalena a venit disde-diminează la mormânt, pe când era încă întuneric și a văzut piatra luată de pe mormânt.

² Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus și le-a spus: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus.

³ De aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit la mormânt.

⁴ Au alergat astfel amândoi împreună și celălalt discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt.

⁵ Și, aplecându-se și uitându-se înăuntru, a văzut fâșiile de pânză de in întinse pe jos; totuși nu a intrat.

⁶ Atunci a venit Simon Petru urmându-l și a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză de in întinse pe jos.

⁷ Iar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era întins jos cu fâșiile de pânză de in, ci la o parte, împăturit într-un loc.

⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol, care a ajuns primul la mormânt și a văzut și a crezut.

⁹ Pentru că nu știau încă scriptura că el trebuia să învie dintre morți.

¹⁰ Apoi discipolii s-au întors din nou la ei acasă.

¹¹ Dar Maria stătea în picioare afară lângă mormânt, plângând; și pe când plângea s-a aplecat și a privit în mormânt.

¹² Și a văzut doi îngeri în alb, șezând unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus trupul lui Isus.

¹³ Și ei i-au spus: Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus: Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.

¹⁴ Și după ce a spus acestea, s-a întors înapoi și a văzut pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus.

¹⁵ Isus i-a spus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus: Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua.

¹⁶ Isus i-a spus: Maria. Ea, întorcându-se, i-a spus: Rabuni; care înseamnă, Stăpânule.

¹⁷ Isus i-a spus: Nu mă atinge, căci încă nu m-am urcat la Tatăl meu; ci du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

¹⁸ Maria Magdalena a venit și a spus discipolilor că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

¹⁹ Atunci, în seara aceleiași zile, fiind prima zi a săptămânii, pe când ușile,

unde discipolii erau adunați de teama iudeilor, erau închise, Isus a venit și a stat în picioare în mijloc și le-a spus: Pace vouă.

²⁰ Și, spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta sa. Atunci discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul.

²¹ Atunci Isus le-a spus din nou: Pace vouă; cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu.

²² Și după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le-a spus: Primiți Duhul Sfânt:

²³ Oricui remiteți păcatele, le sunt remise; și oricui le rețineți, sunt reținute.

²⁴ Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos, nu era cu ei când a venit Isus.

²⁵ Ceilalți discipoli i-au spus așadar: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus: Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și nu voi pune mâna mea în coasta lui, nicidecum nu voi crede.

²⁶ Și după opt zile discipolii lui erau din nou înăuntru și Toma era cu ei; Isus a venit, ușile fiind închise, și a stat în picioare în mijloc și a spus: Pace vouă.

²⁷ Atunci i-a spus lui Toma: Adu-ți degetul aici și privește mâinile mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta mea; și nu fi fără credință, ci fii cu credință.

²⁸ Și Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu.

²⁹ Isus i-a spus: Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și totuși au crezut.

³⁰ Și într-adevăr multe alte semne a făcut Isus în prezența discipolilor săi care nu sunt scrise în această carte.

³¹ Dar acestea sunt scrise, ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și astfel, crezând, să aveți viață prin numele lui.

21

¹ După acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor la marea Tiberiadei și s-a arătat astfel.

² Erau împreună Simon Petru și Toma, numit Didumos, și Natanael din Cana Galileii, și fiii lui Zebedei, și alți doi dintre discipolii lui.

³ Simon Petru le-a spus: Mă duc să pescuiesc. Iar ei i-au spus: Venim și noi cu tine. Au plecat și au intrat imediat într-o corabie; dar, în acea noapte, nu au prins nimic.

⁴ Dar pe când s-a făcut dimineață, Isus stătea în picioare pe țărm; dar discipolii nu știau că era Isus.

⁵ Atunci Isus le-a spus: Copilașilor, aveți ceva de mâncare? Iar ei i-au răspuns: Nu.

⁶ Iar el le-a spus: Aruncați plasa în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. De aceea au aruncat-o și nu o mai puteau trage de mulțimea peștilor.

⁷ De aceea discipolul acela, pe care îl iubea Isus, i-a spus

lui Petru: Este Domnul. Simon Petru, auzind așadar că este Domnul, s-a încins cu haina de pescar (fiindcă era gol) și s-a aruncat în mare.

⁸ Și ceilalți discipoli au venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu pești, (pentru că nu erau departe de uscat, ci cam la două sute de coți).

⁹ Imediat ce au ajuns pe uscat, au văzut acolo foc de cărbuni și pește pus deasupra și pâine.

¹⁰ Isus le-a spus: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.

¹¹ Simon Petru s-a urcat și a tras plasa pe uscat, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și, deși erau atâția, nu s-a rupt plasa.

¹² Isus le-a spus: Veniți, mâncați. Și niciunul dintre discipoli nu cuteza să îl întrebe: Cine ești? știind că este Domnul.

¹³ Atunci Isus a venit și a luat pâinea și le-a dat-o, și peștele la fel.

¹⁴ Aceasta a fost a treia oară când s-a arătat Isus discipolilor săi, după ce a înviat dintre morți.

¹⁵ Și după ce au mâncat, Isus i-a spus lui Simon Petru: Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a spus: Da, Doamne; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște mielușei mei.

¹⁶ I-a spus din nou a doua oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești? El i-a spus: Da, Doamne; știi că te iubesc. El i-a spus: Paște oile mele.

¹⁷ El i-a spus a treia oară: Si-

mone, fiul lui Iona, mă iubești tu? Petru s-a mâhnit că îi spusese a treia oară: Mă iubești? Și i-a spus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște oile mele.

¹⁸ Adevărat, adevărat îți spun: Când erai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești.

¹⁹ A spus aceasta, arătând cu ce moarte îl va glorifica pe Dumnezeu. Și după ce a spus aceasta, i-a zis: Urmează-mă.

²⁰ Atunci Petru, întorcându-se, l-a văzut venind în urmă pe discipolul pe care îl iubea Isus și care se rezemase la cină pe pieptul lui și care spusese: Doamne, cine este cel ce te trădează?

²¹ Petru, văzându-l, i-a spus lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce va fi?

²² Isus i-a spus: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă? Tu, urmează-mă.

²³ Atunci, a ieșit cuvântul acesta printre frați, că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă?

²⁴ Acesta este discipolul care aduce mărturie despre acestea și a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.

²⁵ Și sunt de asemenea multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-

ar fi scris unul câte unul,
presupun că nici chiar lumea
însăși nu ar putea cuprinde
cărțile ce ar fi scrise. Amin!

Faptele

¹ Am alcătuit cea dintâi istorisire, Teofile, despre toate pe care Isus a început, deopotrivă a le face și a învăța,

² Până în ziua în care a fost primit sus, după ce prin Duhul Sfânt a dat porunci apostolilor pe care îi alesese;

³ Căroră, de asemenea, li s-a arătat viu după suferința sa, prin multe dovezi infailibile, fiind văzut de ei patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile privind împărăția lui Dumnezeu;

⁴ Și aflându-se împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui, pe care, a spus el, ați auzit-o de la mine.

⁵ Pentru că Ioan într-adevăr a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt nu după multe zile.

⁶ De aceea, după ce s-au adunat, i-au cerut, spunând: Doamne, în acest timp vei re-instaura împărăția lui Israel?

⁷ Iar el le-a spus: Nu este treaba voastră să știți timpurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus în propria sa putere.

⁸ Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte a pământului.

⁹ Și după ce a spus acestea, în timp ce ei se uitau, a fost

înălțat; și un nor l-a luat dinaintea ochilor lor.

¹⁰ Și în timp ce se uitau cu atenție spre cer, pe când mergea el în sus, atunci iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ei în haine albe,

¹¹ Și care au spus: Voi bărbați galileeni, de ce stați în picioare uitându-vă lung la cer? Acest Isus, care este luat de la voi în cer, va veni în același fel cum l-ați văzut mergând în cer.

¹² Atunci s-au întors în Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, la o zi de călătorie în sabat.

¹³ Și când au intrat, au urcat într-o cameră de sus unde stăteau deopotrivă Petru și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotes și Iuda, fratele lui Iacov.

¹⁴ Toți aceștia, într-un gând, continuau stăruitor în rugăciune și cereri, împreună cu femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații lui.

¹⁵ Și în acele zile, Petru s-a sculat în mijlocul discipolilor și a spus (mulțimea numelor adunate împreună era de aproape o sută douăzeci):

¹⁶ Bărbați și frați, această scriptură trebuia să se îplinească, pe care Duhul Sfânt prin gura lui David a spus-o dinainte despre Iuda, care a fost călăuză celor ce l-au prins pe Isus.

¹⁷ Pentru că el a fost numărat cu noi și a obținut parte din acest serviciu.

18 Acesta atunci a cumpărat un câmp cu răsplata nelegiurii; și, căzând cu capul înainte, a pleznit în două prin mijloc și toate măruntaiele i s-au revărsat.

19 Și a fost cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim, într-atât încât câmpul acela este numit în limba lor proprie Acheldama, care este *tradus*, Câmpul sângelui.

20 Fiindcă este scris în cartea Psalmilor: Să îi fie pustie locuința și nimeni să nu locuiască în ea; și serviciul lui de episcop să îl ia altul.

21 De aceea, dintre acești bărbați care ne-au însoțit în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi,

22 Începând de la botezul lui Ioan, până la acea zi în care a fost luat de la noi, trebuie ca unul să fie rânduit martor cu noi al învierii sale.

23 Și au rânduit pe doi, Iosif numit Barsaba, care era supranumit Iustus, și Matia.

24 Și s-au rugat și au spus: Tu Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre acești doi l-ai ales,

25 Ca să poată lua parte la acest serviciu și apostolie din care Iuda prin încălcarea legii a căzut, ca să meargă la propriul său loc.

26 Și au dat sorții lor; și sorțul a căzut pe Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

2

1 Și când se împlinea ziua cincizecimii, erau toți într-un gând la un loc.

2 Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.

3 Și le-au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare dintre ei.

4 Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, cum le dădea Duhul să vorbească clar.

5 Și erau acolo, locuind în Ierusalim, iudei, bărbați pioși, din fiecare națiune de sub cer.

6 Și când aceasta s-a făcut auzită departe, mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare om îi auzea vorbind în propria lui limbă.

7 Și toți erau uimiți și se minunau, spunându-și unii altora: Iată, nu sunt toți aceștia care vorbesc galileeni?

8 Și cum îi auzim noi, fiecare în propria noastră limbă, în care am fost născuți?

9 Parți și mezi și elamiți și locuitori din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și Asia,

10 Și de asemenea Frigia și Pamfilia, Egipt și părțile Libiei înspre Cirene și străini din Roma, iudei și prozeliti,

11 Cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu.

12 Și toți erau uimiți și nedumeriți, spunându-și unii altora: Ce înseamnă aceasta?

13 Iar alții, bătându-și joc, spuneau: Sunt plini de vin nou.

14 Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, și-

a înălțat vocea și le-a spus: Voi bărbați din Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim, fie-vă cunoscută aceasta și ascultați cuvintele mele:

15 Fiindcă aceștia nu sunt beți, cum presupuneți voi, fiindcă este ora a treia a zilei.

16 Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel:

17 Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu: Voi turna din Duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și ficele voastre vor profeti și tinerii voștri vor vedea viziuni și bătrânii voștri vor visa visuri;

18 Și de asemenea peste robii mei și peste roabele mele voi turna în acele zile din Duhul meu; și vor profeti;

19 Și voi arăta minuni în cer deasupra și semne în pământ dedesubt; sânge și foc și negură de fum;

20 Soarele va fi transformat în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și însemnată a Domnului.

21 Și se va întâmpla că oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

22 Voi bărbați din Israel, ascultați aceste cuvinte: Isus din Nazaret, bărbat adevărat de Dumnezeu printre voi prin miracole și minuni și semne, pe care Dumnezeu le-a făcut prin el în mijlocul vostru, precum voi înșivă știți;

23 Pe el, fiind dat prin sfatul hotărât și cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu, voi l-ați prins și prin mâini nelegiuite l-ați crucificat și

ucis;

24 El pe care Dumnezeu l-a înviat, dezlegându-i durerile morții, pentru că nu era posibil ca el să fie ținut de ea.

25 Fiindcă David vorbește despre el: Eu dinainte l-am văzut pe Domnul întotdeauna înaintea feței mele, fiindcă el este la dreapta mea, ca să nu fiu clătinat;

26 Din această cauză mi s-a bucurat inima și limba mi s-a veselit; peste acestea și carnea mea se va odihni în speranță;

27 Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu îl vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.

28 Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții; mă vei umple de bucurie cu înfățișarea ta.

29 Bărbați și frați, lăsați-mă să vă vorbesc pe față despre patriarhul David, că el este deopotrivă mort și îngropat și mormântul lui este cu noi până în această zi.

30 De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, că din rodul coapselor sale, conform cărnii, îl va ridica pe Cristos să șadă pe tronul său;

31 El, prevăzând, a vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul lui nu a fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut putrezirea.

32 Pe acest Isus l-a înviat Dumnezeu, pentru care noi toți suntem martori.

33 De aceea fiind înălțat prin mâna dreaptă a lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului

Sfânt, a revărsat aceasta ce vedeți și auziți voi acum.

³⁴ Fiindcă David nu s-a urcat la ceruri; dar el însuși spune: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,

³⁵ Până îmi voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

³⁶ De aceea toată casa lui Israel să știe cu siguranță, că Dumnezeu l-a făcut pe acest Isus pe care voi l-ați crucificat, deopotrivă Domn și Cristos.

³⁷ Și când au auzit, au fost străpunși în inimile lor și i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: Bărbați și frați, ce să facem?

³⁸ Iar Petru le-a spus: Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.

³⁹ Fiindcă a voastră este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe, atâția câți Domnul Dumnezeu nostru va chema.

⁴⁰ Și cu multe alte cuvinte le-a adevărit și i-a îndemnat, spunând: Salvați-vă din această generație perversă.

⁴¹ Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui au fost botezați; și în aceeași zi le-au fost adăugate aproape trei mii de suflete.

⁴² Și continuau stăruitor în doctrina apostolilor și în părtășie și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

⁴³ Și frică a venit peste fiecare suflet; și multe minuni și semne au fost făcute

prin apostoli.

⁴⁴ Și toți care au crezut erau în același loc și aveau toate lucrurile în comun;

⁴⁵ Și își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, așa cum avea fiecare nevoie.

⁴⁶ Și, continuând în fiecare zi într-un gând în templu și frângând pâine din casă în casă, își mâncau mâncarea cu veselie și simplitate a inimii,

⁴⁷ Lăudând pe Dumnezeu și având favoare înaintea întregului popor. Și Domnul îi adăuga bisericii în fiecare zi pe cei ce erau salvați.

3

¹ Și Petru și Ioan s-au urcat împreună la templu la ora nouă, ora rugăciunii.

² Și un anumit bărbat, olog din pântecel mamei lui, pe care îl puneau în fiecare zi la poarta templului, care se cheamă Frumoasă, era adus să ceară milostenii de la cei care intrau în templu;

³ Acesta, văzându-i pe Petru și Ioan aproape să intre în templu, le-a cerut milostenie.

⁴ Și Petru, uitându-se cu atenție la el, împreună cu Ioan, a spus: Uită-te la noi.

⁵ Iar el s-a uitat atent la ei, așteptând să primească ceva de la ei.

⁶ Atunci Petru a spus: Argint și aur eu nu am; dar ceea ce am îți dau; în numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă.

⁷ Și l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat; și îndată pi-

ciarele lui și încheieturile gleznelor s-au întărit.

⁸ Și, sărind, a stat pe picioare și a umblat și a intrat în templu cu ei, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

⁹ Și toți oamenii l-au văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu;

¹⁰ Și l-au recunoscut că era cel care ședea pentru milostenii la poarta Frumoasă a templului; și au fost umpluți de mirare și uimire la ceea ce i s-a întâmplat.

¹¹ Și pe când ologul care fusese vindecat se ținea de Petru și Ioan, tot poporul alerga împreună la ei în porticul numit al lui Solomon, minunându-se tare.

¹² Și când a văzut Petru, a răspuns poporului: Bărbați israeliți, de ce vă minunați de aceasta? Sau de ce priviți cu atenție la noi, ca și cum prin propria noastră putere sau sfințenie l-am făcut să umble?

¹³ Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeuul părinților noștri, l-a glorificat pe Fiul său Isus; pe care voi l-ați trădat și l-ați negat în prezența lui Pilat, când el era hotărât să îi dea drumul.

¹⁴ Dar voi l-ați negat pe Cel Sfânt și Drept și ați dorit să vă fie dat un ucigaș;

¹⁵ Și l-ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți; pentru care noi suntem martori.

¹⁶ Și prin credința în numele lui, numele lui l-a întărit pe acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți; chiar cred-

ința care este prin el i-a dat această sănătate deplină în prezența voastră a tuturor.

¹⁷ Și acum, fraților, știu că prin ignoranță ați practicat acestea, precum și conducătorii voștri.

¹⁸ Dar lucrurile acelea, pe care Dumnezeu le-a arătat dinainte prin gura tuturor profetilor săi, că Cristos va suferi, le-a împlinit așa.

¹⁹ De aceea pocăiți-vă și întoarceți-vă, ca păcatele voastre să fie șterse când vor veni timpurile de înviore din prezența Domnului;

²⁰ Și el îl va trimite pe cel dinainte predicat vouă, pe Isus Cristos;

²¹ Pe care cerul trebuie să îl primească până la timpurile restituirii tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților săi profeti de când a început lumea.

²² Fiindcă Moise într-adevăr spunea părinților: Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați în toate, orice vă va spune.

²³ Și se va întâmpla, că fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimic din popor.

²⁴ Da și toți profetii, de la Samuel și cei care au urmat, toți câți au vorbit, tot așa au prezis despre aceste zile.

²⁵ Voi sunteți copiii profetilor și ai legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu părinții noștri, spunând lui Avraam: Și în sămânța ta vor fi

binecuvântate toate familiile pământului.

²⁶ Mai întâi, înviind pe Fiul său Isus, Dumnezeu l-a trimis la voi să vă binecuvânteze, în întoarcerea fiecăruia dintre voi de la nelegiuirile sale.

4

¹ Și pe când vorbeau ei poporului, preoții și căpetenia templului și saducheii au venit peste ei,

² Fiind mâhniți că ei învățau poporul și predicau prin Isus învierea dintre morți.

³ Și au pus mâinile pe ei și i-au închis până a doua zi; fiindcă era deja seară.

⁴ Dar mulți dintre cei ce au auzit cuvântul au crezut; și numărul bărbaților era aproape cinci mii.

⁵ Și s-a întâmplat că a doua zi, conducătorii lor și bătrânii și scribii,

⁶ Și Ana, marele preot, și Caiafa și Ioan și Alexandru și atâția câți erau din rudenia înaltului preot, s-au adunat împreună la Ierusalim.

⁷ Și după ce i-au pus în mijloc, au întrebat: În ce putere, sau în numele cui ați făcut aceasta?

⁸ Atunci Petru, umplut cu Duhul Sfânt, le-a spus: Voi conducători ai poporului și bătrâni ai Israelului,

⁹ Dacă suntem cercetați astăzi pentru fapta bună făcută omului neputincios, cum a fost el făcut sănătos;

¹⁰ Să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului popor al lui Israel că, în numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe

care voi l-ați crucificat, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți, prin el omul acesta stă în picioare înaintea voastră sănătos.

¹¹ Aceasta este piatra care a fost făcută de nimic de voi constructorii, care a devenit capul colțului temeliei.

¹² Nici nu este salvare în nimeni altul; fiindcă nu este niciun alt nume sub cer, dat printre oameni, prin care trebuie să fim salvați.

¹³ Și, când au văzut cutezanța lui Petru și Ioan și au înțeles că erau oameni fără carte și needucați, s-au minunat; și i-au recunoscut că fuseseră cu Isus.

¹⁴ Și, privind pe omul care fusese vindecat, stând în picioare cu ei, nu puteau spune nimic împotriva.

¹⁵ Dar după ce le-au poruncit să iasă afară din consiliu, s-au sfătuit între ei,

¹⁶ Spunând: Ce vom face acestor oameni? Pentru că într-adevăr, prin ei, s-a făcut un mare miracol cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim; și nu îl putem nega.

¹⁷ Dar ca nu cumva să se răspândească mai departe printre oameni, să îi amenințăm cu severitate, ca să nu mai vorbească în numele acesta niciunui om.

¹⁸ Și i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc, nici să nu învețe în numele lui Isus.

¹⁹ Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis: Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă dăm

ascultare vouă mai mult decât lui Dumnezeu.

²⁰ Fiindcă noi nu putem să nu vorbim lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit.

²¹ Și după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece, negăsind nimic cum să îi pedepsească, din cauza poporului, pentru că toți îl glorificau pe Dumnezeu pentru cele făcute.

²² Fiindcă omul asupra căruia s-a făcut acest miracol al vindecării avea peste patruzeci de ani.

²³ Și după ce li s-a dat drumul, au mers la ai lor și au povestit tot ce le-au spus preoții de seamă și bătrânii.

²⁴ Și când au auzit și-au ridicat vocea către Dumnezeu într-un singur gând și spuneau: Doamne, tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul și pământul și marea și tot ce este în ele;

²⁵ Tu care ai spus prin gura servitorului tău David: Pentru ce s-au înfuriat păgânii și popoarele își închipuie deșertăciuni?

²⁶ Împărații pământului s-au ridicat în picioare și conducătorii s-au adunat împreună împotriva Domnului și împotriva Cristosului său.

²⁷ Căci cu adevărat, împotriva sfântului tău copil Isus, pe care l-ai uns, s-au adunat împreună deopotrivă Irod și Pontius Pilat cu neamurile și poporul lui Israel,

²⁸ Pentru a face atâtea câte mâna ta și sfatul tău au hotărât înainte să fie făcute.

²⁹ Și acum, Doamne, privește amenințările lor; și dă servitorilor tăi să vorbească cuvântul tău cu toată cutezanța,

³⁰ Ca prin întinderea mâinii tale să vindeci; și semne și minuni să fie făcute prin numele Sfântului tău copil Isus.

³¹ Și după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat împreună s-a clătinat; și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu cu cutezanță.

³² Și mulțimea celor care au crezut erau într-o singură inimă și într-un suflet; și niciunul nu spunea despre cele ce le avea că erau ale lui; ci le aveau toate în comun.

³³ Și cu mare putere apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului Isus; și mare har era peste ei toți.

³⁴ Fiindcă nu era niciunul între ei care să ducă lipsă; căci câți erau proprietari de pământuri sau case, le vindeau și aduceau prețurile lucrurilor vândute.

³⁵ Și le puneau jos, la picioarele apostolilor; și împărțirea se făcea fiecărui om după cum avea nevoie.

³⁶ Și Iose, care a fost supranumit de apostoli Barnaba, (care este, fiind tradus, Fiul mângâierii,) un levit din țara Ciprului,

³⁷ Având pământul lui, l-a vândut și a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

5

¹ Dar un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui,

Safira, au vândut o proprietate,

² Și a păstrat din preț, soția lui știind și ea în ascuns; și au adus o anumită parte și au pus-o la picioarele apostolorilor.

³ Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satan inima să îl minți pe Duhul Sfânt și să păstrezi din prețul pământului?

⁴ Cât timp îți rămânea, nu rămânea al tău? Și după ce a fost vândut, nu a fost în propria ta putere? De ce ai conceput lucrul acesta în inima ta? Nu pe oameni ai mințit, ci pe Dumnezeu.

⁵ Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și și-a dat duhul; și mare frică a venit peste cei ce au auzit acestea.

⁶ Și tinerii s-au sculat, l-au învelit și l-au dus afară și l-au îngropat.

⁷ Și s-a întâmplat, cam la trei ore după aceea, că a intrat soția lui, neștiind ce s-a făcut.

⁸ Iar Petru i-a răspuns: Spune-mi dacă cu atât ai vândut pământul? Iar ea a spus: Da, cu atât.

⁹ Atunci Petru i-a spus: Cum de v-ați înțeles voi împreună să îl ispitiți pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor duce afară.

¹⁰ Atunci, îndată a căzut jos la picioarele lui și și-a dat duhul; și tinerii au intrat și au găsit-o moartă și ducând-o afară, au îngropat-o lângă soțul ei.

¹¹ Și mare frică a venit peste toată biserica și peste toți câți au auzit acestea.

¹² Și prin mâinile apostolorilor s-au făcut multe semne și minuni în popor; (și toți erau cu un gând în porticul lui Solomon.

¹³ Dar dintre ceilalți nu cuteza niciun om să li se alătore; dar poporul îi preamărea.

¹⁴ Și tot mai mulți credincioși erau adăugați Domnului, mulțimi deopotrivă de bărbați și femei).

¹⁵ Într-atât de mult încât duceau afară în străzi pe bolnavi și îi puneau pe paturi și pe saltele, ca măcar umbra lui Petru, trecând pe acolo, să îi poată învălui pe unii din ei.

¹⁶ Și a venit de asemenea o mulțime din cetățile din jur la Ierusalim, aducându-i bolnavi și pe cei care erau chinuiți de dureri necurate; și toți au fost vindecați.

¹⁷ Atunci marele preot s-a sculat și toți cei împreună cu el, (aceștia fiind partida saducheilor) și au fost umpluți de indignare;

¹⁸ Și și-au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în închisoarea comună.

¹⁹ Dar îngerul Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile închisorii și i-a condus afară și a spus:

²⁰ Duceți-vă, stați în picioare și vorbiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia.

²¹ Și, când au auzit, au intrat în templu devreme dimineața și îi învățau. Dar marele preot

și cei cu el, au venit și au convocat consiliul și întreg sfatul bătrânilor copiilor lui Israel și au trimis la închisoare să îi aducă.

²² Și când ofițerii au venit și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors și au povestit,

²³ Spunând: Într-adevăr, am găsit închisoarea închisă cu toate în siguranță și paznicii stând afară în fața ușilor; dar când am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru.

²⁴ Și când marele preot și căpetenia templului și preoții de seamă au auzit aceste cuvinte, erau nedumeriți referitor la ei până unde se va ajunge cu aceasta.

²⁵ Atunci a venit unul și le-a povestit, spunând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare stau în picioare în templu și învață poporul.

²⁶ Atunci s-a dus căpetenia împreună cu ofițerii și i-au adus fără violență fiindcă se temeau de popor, ca nu cumva să fie împroșați cu pietre.

²⁷ Și după ce i-au adus, i-au așezat în fața consiliului; și marele preot i-a întrebat,

²⁸ Spunând: Nu v-am poruncit noi cu tărie să nu îi învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu doctrina voastră și vreți să aduceți sângele acestui om peste noi.

²⁹ Atunci Petru și apostolii au răspuns și au zis: Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni.

³⁰ Dumnezeu părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care l-ați ucis, atârându-l pe lemn.

³¹ Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa pentru a fi Prinț și Salvator, pentru a da pocăință lui Israel și iertarea păcatelor.

³² Și noi suntem martorii lui despre aceste lucruri; și la fel este Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de el.

³³ Când au auzit, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să îiucidă.

³⁴ Atunci s-a sculat unul în consiliu, un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al legii, onorat printre toți oamenii și a poruncit să îi scoată puțin afară pe apostoli.

³⁵ Și le-a spus: Voi bărbați ai Israelului, aveți grijă la voi înșivă ce vreți să faceți în legătură cu acești oameni.

³⁶ Fiindcă înainte de aceste zile s-a sculat Teuda, laudându-se a fi cineva, la care s-au unit un număr de bărbați, aproape patru sute. Acesta a fost ucis, și toți câți ascultau de el, au fost împărășiați și făcuți de nimic.

³⁷ După acesta s-a sculat Iuda din Galileea, în zilele impozitării, și a atras mult popor după el; și el a pierit; și toți câți ascultau de el au fost risipiți.

³⁸ Și acum vă spun: Depărtați-vă de acești oameni și lăsați-i în pace, pentru că dacă acest sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi nimicită.

³⁹ Dar dacă este din Dum-

nezeu, nu sunteți în stare să o doborâți; ca nu cumva, să vă aflați luptând chiar împotriva lui Dumnezeu.

⁴⁰ Și au fost de acord cu el; și după ce i-au chemat pe apostoli și i-au bătut, le-au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au dat drumul.

⁴¹ Și au plecat atunci din fața consiliului, bucurându-se că au fost socotiți demni să îndure rușine pentru numele lui.

⁴² Și în fiecare zi, în templu și în fiecare casă, nu încetau să îi învețe și să îl predice pe Isus Cristos.

6

¹ Și în acele zile, înmulțindu-se numărul discipolilor, s-a ridicat o cârtire a grecilor împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau neglijate în servirea zilnică.

² Atunci, cei doisprezece au chemat la ei mulțimea discipolilor și au spus: Nu se cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese.

³ De aceea fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o mărturie bună, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care noi să îi punem peste această nevoie.

⁴ Iar pe noi ne vom da neconținut rugăciunii și servirii cuvântului.

⁵ Și cuvântul a plăcut înaintea întregii mulțimi; și l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pe Filip și Procor și

Nicanor și Timon și Parmena și Nicolae, un prozelit din Antiohia,

⁶ Pe care i-au adus înaintea apostolilor; și după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

⁷ Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut; și numărul discipolilor s-a înmulțit mult în Ierusalim; și o mare mulțime de preoți au fost ascultători față de credință.

⁸ Și Ștefan, plin de credință și putere, făcea mari minuni și miracole în popor.

⁹ Atunci s-au sculat unii din sinagoga care este numită a libertinilor, și cirenieni și alexandrini și dintre cei din Cilicia și din Asia, dezbătând cu Ștefan.

¹⁰ Și nu au fost în stare să se împotrivescă înțelepciunii și duhului prin care vorbea.

¹¹ Atunci au mituit bărbați, care au spus: L-am auzit vorbind cuvinte blasfematoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

¹² Și au întărit poporul și pe bătrâni și pe scribi; și au venit peste el și l-au prins și l-au dus la consiliu,

¹³ Și au pus martori falși, care spuneau: Acest om nu încetează să vorbească cuvinte blasfematoare împotriva acestui loc sfânt și a legii;

¹⁴ Fiindcă l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.

¹⁵ Și toți care ședea în consiliu, uitându-se cu atenție la

el, vedeau fața lui ca fața unui înger.

7

¹ Atunci marele preot a spus: Așa stau lucrurile?

² Iar el a spus: Bărbați, frați și părinți, dați ascultare! Dumnezeuul gloriei a apărut tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte să locuiască el în Haran,

³ Și i-a spus: Ieși din țara ta și din rudenia ta, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.

⁴ Atunci, ieșind din țara caldeilor, a locuit în Haran; și de acolo, când tatăl lui a murit, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum.

⁵ Dar nu i-a dat moștenire în ea, nici cât să își pună piciorul jos; totuși a promis că i-o va da lui ca stăpânire și seminței lui după el, pe când el încă nu avea copil.

⁶ Și astfel Dumnezeu a spus că sămânța lui va locui temporar într-o țară străină, și că aceia o vor aduce în robie și se vor purta rău cu ea patru sute de ani.

⁷ Și pe națiunea căreia îi vor fi ei în robie, eu o voi judeca, a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși și îmi vor servi în acest loc.

⁸ Și i-a dat legământul circumciziei; și așa a născut pe Isaac și l-a circumcis în a opta zi; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob pe cei doisprezece patriarhi.

⁹ Și patriarhii, împinși de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu el.

¹⁰ Și l-a eliberat din toate nenorocirile lui și i-a dat favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului; și l-a făcut guvernator peste Egipt și peste toată casa lui.

¹¹ Și peste toată țara Egiptului și a Canaanului a venit o mare secetă și mare nenorocire; și părinții noștri nu găseau mâncare.

¹² Dar când Iacob a auzit că în Egipt era grâu, i-a trimis întâi pe părinții noștri.

¹³ Și la a doua venire, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi; și rudenia lui Iosif s-a făcut cunoscută lui Faraon.

¹⁴ Atunci Iosif a trimis și a chemat la el pe tatăl său, Iacob, și toată rudenia lui, cu șaptezeci și cinci de suflete.

¹⁵ Așa a coborât Iacob în Egipt și a murit, el și părinții noștri.

¹⁶ Și au fost duși în Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam pentru o sumă de bani de la fiii lui Emor, tatăl lui Sihem.

¹⁷ Dar când s-a apropiat timpul promisiunii, pe care Dumnezeu o jurase lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,

¹⁸ Până când s-a ridicat alt împărat care nu îl cunoștea pe Iosif.

¹⁹ Acesta a lucrat cu viclenie cu rudele noastre și s-a purtat rău cu părinții noștri, așa că au lepădat pe pruncii lor, ca să nu trăiască.

²⁰ În timpul acela s-a născut Moise și era deosebit de frumos și a crescut în casa tatălui

său timp de trei luni;

²¹ Și după ce a fost lepădat, fiica lui Faraon l-a luat și l-a crescut ca fiu al ei.

²² Și Moise a fost învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.

²³ Și după ce a împlinit patruzeci de ani, i-a venit în inimă să viziteze pe frații lui, copiii lui Israel.

²⁴ Și văzând pe unul nedreptățit, l-a apărut și a făcut dreptate celui oprimat și l-a lovit pe egiptean;

²⁵ Fiindcă presupunea că frații lui vor înțelege cum Dumnezeu, prin mâna lui, le va da eliberare; dar nu au înțeles.

²⁶ Și în ziua următoare, pe când se certau, li s-a arătat el însuși și ar fi voit să îi împace, spunând: Domnilor, voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?

²⁷ Dar cel ce l-a nedreptățit pe aproapele său l-a împins la o parte, spunând: Cine te-a făcut conducător și judecător peste noi?

²⁸ Dorești să mă ucizi, așa cum ai făcut ieri cu egipteanul?

²⁹ Atunci, la acest cuvânt, Moise a fugit și a fost străin în țara lui Madian, unde a născut doi fi.

³⁰ Și după ce s-au împlinit patruzeci de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sinai un înger al Domnului, într-o flacăra de foc într-un rug.

³¹ Când Moise a văzut, s-a minunat de priveliște; și

pe când s-a apropiat el să privească, vocea Domnului a venit la el,

³² Spunând: Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob. Atunci Moise a tremurat și nu a cutezat să privească.

³³ Atunci Domnul i-a spus: Scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, fiindcă locul pe care stai în picioare este pământ sfânt.

³⁴ Am văzut, am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit gemetele lor și am coborât să îi eliberez. Și acum, vino, te voi trimite în Egipt.

³⁵ Acest Moise, pe care l-au negat, spunând: Cine te-a făcut pe tine conducător și judecător? Dumnezeu l-a trimis pe acesta să fie conducător și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat în rug.

³⁶ Acesta i-a condus afară, după ce a făcut minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani.

³⁷ Acesta este acel Moise, care a spus fiilor lui Israel: Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați.

³⁸ Acesta este cel care a fost în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit în muntele Sinai și cu părinții noștri; care a primit oracolele vii să ni le dea nouă;

³⁹ Căruia părinții noștri au

refuzat să îi dea ascultare, și l-au respins, și în inimile lor s-au întors în Egipt,

40 Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să meargă înaintea noastră; cât despre acest Moise, care ne-a condus afară din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.

41 Și au făcut un vițel în acele zile și au oferit sacrificii idolului și s-au bucurat în faptele propriilor lor mâini.

42 Atunci Dumnezeu s-a întors și i-a predat să se închine oștirii cerului; așa cum este scris în cartea profeților: Voi, casa lui Israel, mi-ați oferit patruzeci de ani în pustie vite înjunghiate și sacrificii?

43 Da, ați luat tabernacolul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri *cioplite* pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo de Babilon.

44 Părinții noștri aveau tabernacolul mărturiei în pustie, așa cum rânduise, vorbind lui Moise, ca să îl facă după modelul pe care îl văzuse;

45 Pe care și părinții noștri care au urmat, l-au adus cu Isus în stăpânirea neamurilor, pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea feței părinților noștri, până în zilele lui David,

46 Care a găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeul lui Iacob.

47 Iar Solomon i-a zidit o casă.

48 Totuși, cel Preaînalt nu

locuiește în temple făcute de mâini; după cum spune profetul:

49 Cerul este tronul meu și pământul este sprijinul picioarelor mele; ce casă îmi veți zidi, spune Domnul; sau care este locul odihnei mele?

50 Nu a făcut mâna mea toate acestea?

51 Voi, îndărătnici și necircumciși în inimă și urechi, voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt; ca părinții voștri, așa și voi.

52 Pe care din profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Și au ucis pe cei care au arătat mai dinainte despre venirea Celui Drept; căruia i-ați fost voi acum trădători și ucigași;

53 Care ați primit legea prin mijlocirea îngerilor și nu ați păzit-o.

54 Când au auzit ei acestea, îi tăia în inimă și scrâșneau din dinți asupra lui.

55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, se uita cu atenție în cer și a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu,

56 Și a spus: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.

57 Atunci au strigat cu voce tare și și-au astupat urechile, și într-un gând au alergat asupra lui;

58 Și l-au scos din cetate și l-au împrășcat cu pietre; și martorii și-au pus hainele jos la picioarele unui tânăr, al cărui nume era Saul.

59 Și l-au împrășcat cu pietre pe Ștefan, care chema pe *Dumnezeu* și spunea: Doamne Isuse, primește duhul meu.

60 Și, îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta. Și, spunând aceasta, a adormit.

8

1 Și Saul a fost de acord cu moartea lui. Iar în acele zile a fost o mare persecuție împotriva bisericii care era la Ierusalim; și toți au fost împrăștiați prin toate regiunile Iudeii și Samariei, exceptând apostolii.

2 Și *niște* bărbați pioși l-au dus pe Ștefan *pentru a-l înmormânta* și au făcut pentru el un mare bocet.

3 Cât despre Saul, prăpădea biserica, intrând în fiecare casă; și, târând deopotrivă bărbați și femei, îi preda la închisoare.

4 De aceea cei împrăștiați au mers pretutindeni, predicând cuvântul.

5 Atunci Filip a coborât la cetatea Samariei și le-a predicat pe Cristos.

6 Și oamenii într-un gând au dat atenție celor vorbite de Filip, auzind și văzând miracolele pe care le făcea.

7 Fiindcă din mulți posedați ieșeau duhuri necurate, strigând cu voce tare; și mulți paralizați și șchiopi au fost vindecați.

8 Și era mare bucurie în acea cetate.

9 Și un anume bărbat, numit Simon, era dinainte în cetate folosind vrăjitorie și fermecând oamenii Samariei, spunând că el însuși este cineva mare;

10 Căruia toți îi dădeau atenție, de la cel mai mic la cel mai mare, spunând: Acest om este puterea cea mare a lui Dumnezeu.

11 Și îi dădeau atenție, din cauză că de mult timp îi fermecase cu vrăjitorii.

12 Dar când l-au crezut pe Filip, predicând lucrurile împărăției lui Dumnezeu și numele lui Isus Cristos, au fost botezați deopotrivă bărbați și femei.

13 Atunci chiar Simon însuși a crezut; și după ce a fost botezat, continua cu Filip și se minuna, privind miracolele și semnele care erau făcute.

14 Și când apostolii, care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și Ioan;

15 Care, după ce au coborât, s-au rugat pentru ei să primească Duhul Sfânt;

16 (Fiindcă până atunci nu căzuse peste niciunul dintre ei; doar că erau botezați în numele Domnului Isus.)

17 Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

18 Și când a văzut Simon că prin punerea mâinilor apostolilor a fost dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani,

19 Spunând: Dați-mi și mie această putere, ca pe oricine

pun mâinile, să primească Duhul Sfânt.

²⁰ Dar Petru i-a spus: Baniile să piară cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu poate fi cumpărat cu bani.

²¹ Tu nu ai nici parte nici sorț în acest lucru; fiindcă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

²² Pocăiește-te așadar de acea stricăciune a ta și roagă-te lui Dumnezeu, dacă îți poate fi cumva iertat gândul inimii tale.

²³ Pentru că îmi dau seama că ești în fierea amărăciunii și legătura nedreptății.

²⁴ Atunci, Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă Domnului pentru mine, ca niciunul dintre aceste lucruri pe care le-ați vorbit să nu vină peste mine.

²⁵ Și ei, după ce au adevărit și au predicat cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au predicat evanghelia în multe sate ale samaritenilor.

²⁶ Și îngerul Domnului i-a vorbit lui Filip, spunând: Scoală-te și du-te spre sud, pe calea care coboară de la Ierusalim spre Gaza, care este pustie.

²⁷ Și s-a sculat și s-a dus; și iată, un bărbat din Etiopia, un famen cu mare putere la Candace, împărăteasa etiopienilor, care avea în grijă toată vistieria ei, care venise la Ierusalim să se închine,

²⁸ Se întorcea și ședea în carul său, citind din profetul Isaia.

²⁹ Atunci Duhul i-a spus lui Filip: Apropie-te și alătură-te

acestui car.

³⁰ Și Filip a alergat acolo și l-a auzit citind din profetul Isaia și a spus: Înțelegi ce citești?

³¹ Iar el a spus: Cum aș putea, dacă nu mă călăuzește cineva? Și i-a cerut lui Filip să urce și să șadă cu el.

³² Și locul din scriptură pe care îl citea era acesta: El a fost dus ca o oaie la măcel; și ca un miel necuvântător înaintea celui ce îl tunde, așa nu și-a deschis gura;

³³ În umilirea lui, judecata i-a fost luată; și generația sa, cine o va vesti? Fiindcă viața i-a fost luată de pe pământ.

³⁴ Și famenul i-a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre cine vorbește profetul acest lucru? Despre el însuși, sau despre altcineva?

³⁵ Atunci Filip și-a deschis gura și a început de la aceeași scriptură și i-a predicat pe Isus.

³⁶ Și pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă oarecare și famenul a spus: Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?

³⁷ Și Filip a spus: Dacă crezi din toată inima ta, este permis. Iar el a răspuns și a zis: Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu.

³⁸ Și a poruncit să stea carul; și au coborât amândoi în apă, deopotrivă Filip și famenul; și l-a botezat.

³⁹ Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut; și s-a dus pe calea sa,

bucurându-se.

⁴⁰ Iar Filip s-a aflat la Azot; și, traversând ținutul, predica în toate cetățile până a ajuns în Cezareea.

9

¹ Dar Saul, suflând amenințări și măcel împotriva discipolilor Domnului, s-a dus la marele preot,

² Și a dorit scrisori de la el pentru Damasc pentru sinagogi, astfel încât dacă va găsi pe unii ai acestei căi, fiind deopotrivă bărbați sau femei, să îi aducă legați la Ierusalim.

³ Și pe când călătorea el a ajuns aproape de Damasc; și dintr-odată a strălucit în jurul lui o lumină din cer,

⁴ Și a căzut la pământ și a auzit o voce, spunându-i: Saule, Saule, de ce mă persecuți?

⁵ Iar el a spus: Cine ești tu, Doamne? Și Domnul a spus: Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți; îți este greu să dai cu călcâiul în țepușe.

⁶ Și, tremurând și înmărmurit, a spus: Doamne, ce voiești să fac eu? Și Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.

⁷ Iar bărbații care călătoreau cu el stăteau în picioare fără cuvinte, auzind o voce, dar nevăzând pe nimeni.

⁸ Iar Saul s-a ridicat de la pământ; și deși ochii îi erau deschiși, nu vedea pe nimeni; iar ei l-au condus de mână și l-au dus în Damasc.

⁹ Și trei zile a fost fără vedere și nici nu a mâncat, nici nu a băut.

¹⁰ Și era un anume discipol la Damasc, numit Anania; și Domnul i-a spus într-o viziune: Anania. Iar el a spus: Iată-mă, Doamne.

¹¹ Și Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în strada care se cheamă Dreaptă și întreabă în casa lui Iuda de numitul Saul din Tars; căci iată, se roagă,

¹² Și a văzut într-o viziune un bărbat numit Anania intrând și punând o mână peste el, ca să-și primească vederea.

¹³ Atunci Anania a răspuns: Doamne, am auzit de la mulți despre acest bărbat, câte rele a făcut sfinților tăi la Ierusalim;

¹⁴ Și aici are autoritate de la preoții de seamă să-i lege pe toți care cheamă numele tău.

¹⁵ Dar Domnul i-a spus: Du-te; fiindcă el este un vas ales pentru mine, să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel.

¹⁶ Fiindcă eu îi voi arăta ce lucruri mari trebuie să sufere pentru numele meu.

¹⁷ Și Anania a plecat și a intrat în casă; și, punând mâinile peste el, a spus: Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus, care ți-a apărut pe calea pe care veneai, ca să primești vedere și să fii umplut cu Duhul Sfânt.

¹⁸ Și îndată, de pe ochii lui au căzut ca niște solzi; și a primit îndată vedere și s-a sculat și a fost botezat.

19 Și după ce a primit mâncare, s-a întărit. Atunci Saul a fost câteva zile cu discipolii care erau în Damasc.

20 Și îndată a predicat în sinagogi pe Cristos, că el este Fiul lui Dumnezeu.

21 Și toți care auzeau erau uimiți și spuneau: Nu este acesta cel care făcea ravagii printre cei care chemau în Ierusalim acest nume; și a venit aici cu acel scop, ca să îi aducă legați la preoții de seamă?

22 Dar Saul se întărea tot mai mult în putere și punea în încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Cristosul.

23 Și după ce s-au împlinit multe zile, iudeii s-au sfătuit să îlucidă.

24 Dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Și pânneau la porți zi și noapte să îlucidă.

25 Atunci discipolii l-au luat noaptea și l-au coborât pe lângă zid, într-un coș.

26 Și Saul, ajungând la Ierusalim, a încercat să se alăture discipolilor; dar tuturor le era teamă de el și nu credeau că era discipol.

27 Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și le-a povestit cum văzuse pe Domnul pe cale și că îi vorbise, și cum la Damasc predicase cutezător în numele lui Isus.

28 Și a fost cu ei în Ierusalim, venind și plecând din el.

29 Și vorbea cutezător în numele Domnului Isus și deopotrivă vorbea și se contrazicea cu grecii; dar ei încercau să îlucidă.

30 Când au aflat frații, l-au coborât la Cezareea și l-au trimis mai departe la Tars.

31 Atunci au avut pace bisericile din toată Iudeea și Galileea și Samaria și au fost edificate; și, umblând în teama de Domnul și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit.

32 Și s-a întâmplat că, trecând Petru prin toate ținuturile, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.

33 Și acolo a găsit un anumit om chemat Enea, care zăcea la pat de opt ani și care era paralizat.

34 Și Petru i-a spus: Enea, Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul. Iar el s-a sculat îndată.

35 Și toți cei ce locuiau în Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul.

36 Și în Iafu era o anume discipolă numită Tabita, care tradus se spune Dorca; femeia aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care ea le făcea.

37 Și s-a întâmplat în acele zile că era bolnavă și a murit, și după ce au scaldat-o, au pus-o într-o cameră de sus.

38 Și fiindcă Lida era aproape de Iafu și discipolii auziseră că Petru era acolo, au trimis la el doi bărbați, dorind să nu întârzie să vină la ei.

39 Atunci Petru s-a sculat și a mers cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus; și toate vădulele stăteau în picioare lângă el, plângând și arătând cămășile și hainele pe

care Dorca le-a făcut când era cu ele.

⁴⁰ Dar Petru i-a scos afară pe toți și s-a pus pe genunchi și s-a rugat; și, întorcându-se spre trup, a spus: Tabita, scoală-te. Iar ea și-a deschis ochii; și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat în șezut.

⁴¹ Iar el i-a dat mâna și a sculat-o; și după ce a chemat sfinții și văduvele, le-a înfățișat-o în viață.

⁴² Și aceasta a fost cunoscută prin întreaga Iafu; și mulți au crezut în Domnul.

⁴³ Și s-a întâmplat că a rămas multe zile la Iafu cu un anume Simon, un tăbăcar.

10

¹ Iar în Cezareea era un anumit bărbat cu numele Corneliu, un centurion din cohorta numită Italiana,

² Devotat și care se temea de Dumnezeu cu toată casa lui, care dădea multe milostenii poporului și se ruga neîncetat lui Dumnezeu.

³ El a văzut lămurit, cam pe la ora a noua a zilei, într-o viziune, un înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i: Corneliu.

⁴ Și când s-a uitat atent la el, i s-a făcut teamă și a spus: Ce este, Doamne? Iar el i-a spus: Rugăciunile tale și milosteniile tale au urcat spre amintire înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Și acum trimite bărbați la Iafu și cheamă pe Simon, al cărui nume este și Petru;

⁶ El găzduiește cu un anume Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare; acesta îți va spune ce ar trebui să faci.

⁷ Și după ce a plecat îngerul care i-a vorbit lui Corneliu, el a chemat pe doi din servitorii casei sale și pe un soldat devotat, dintre cei care îl serveau continuu;

⁸ Și după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iafu.

⁹ Și a doua zi, pe când aceștia călătoreau și se apropiau de cetate, Petru a urcat pe acoperișul casei să se roage, cam pe la ora a șasea,

¹⁰ Și i s-a făcut foame foarte tare și a dorit să mănânce; dar pe când pregăteau aceștia, el a căzut în extaz,

¹¹ Și a văzut cerul deschis și un fel de vas, coborând la el, ca și cum ar fi fost o pânză mare legată la cele patru colțuri și lăsată pe pământ;

¹² În care erau toate felurile de patrupede ale pământului și sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului.

¹³ Și a venit la el o voce: Petre, scoală-te, ucide și mănâncă.

¹⁴ Dar Petru a spus: Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu am mâncat vreun lucru profan sau necurat.

¹⁵ Și vocea a venit din nou la el, a doua oară: Ce a curățit Dumnezeu, nu consideră profan.

¹⁶ Iar aceasta s-a făcut de trei ori; și vasul a fost luat din nou la cer.

¹⁷ Și în timp ce Petru era nedumerit în sine, ce ar putea să însemne viziunea ce o văzuse, atunci, iată, bărbații care fuseseră trimiși de Corneliu cercetaseră, privind

casa lui Simon, și stăteau în picioare înaintea porții,

18 Și strigau și întrebau dacă Simon, care era numit Petru, era găzduit acolo.

19 În timp ce Petru se gândea la viziune, Duhul i-a spus: Iată, te caută trei bărbați.

20 Scoală-te așadar, coboară-te și du-te cu ei, neîndoindu-te de nimic, pentru că eu i-am trimis.

21 Atunci Petru a coborât la bărbații care au fost trimiși la el, de la Corneliu; și a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați; care este motivul pentru care ați venit aici?

22 Iar ei au spus: Centurionul Corneliu, un bărbat drept și care se teme de Dumnezeu și cu mărturie bună prin toată națiunea iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu printr-un înger sfânt să trimiță după tine să vii acasă la el și să audă cuvinte de la tine.

23 Atunci el i-a chemat înăuntru și i-a găzduit. Și a doua zi Petru a plecat împreună cu ei, și unii frați din Iafu l-au însoțit.

24 Și a doua zi au intrat în Cezareea. Și Corneliu îi aștepta și a chemat la un loc rudele lui și prietenii apropiați.

25 Și pe când intra Petru, Corneliu, întâmpinându-l, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat.

26 Dar Petru l-a ridicat, spunând: Scoală-te; eu însumi tot om sunt.

27 Și pe când vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți care erau adunați.

28 Și le-a spus: Voi știți că nu este legiuit pentru un bărbat iudeu să se alătore, sau să vină la unul din altă națiune; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc niciun om profan sau necurat.

29 Din această cauză am venit fără împotrivire, îndată ce s-a trimis după mine; de aceea întreb, cu ce scop ați trimis după mine?

30 Și Corneliu a spus: Acum patru zile posteam până la ora aceasta; și la ora nouă mă rugam în casa mea și iată, un bărbat în haine strălucitoare a stat în picioare înaintea mea,

31 Și a spus: Corneliu, rugăciunea ta este ascultată și milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.

32 Trimite așadar la Iafu și cheamă aici pe Simon, al cărui nume este Petru; acesta este găzduit în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; când vine el, îți va vorbi.

33 De aceea îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Acum așadar, noi suntem toți prezenți înaintea lui Dumnezeu, să auzim toate lucrurile care îți sunt poruncite de Dumnezeu.

34 Atunci Petru și-a deschis gura și a spus: În adevăr înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor;

35 Ci în fiecare națiune, cel ce se teme de el și lucrează dreptate, este acceptat la el.

36 Cuvântul pe care Dumnezeu l-a trimis copiilor lui Israel, predicând pacea prin Isus Cristos, (acesta este Domn al tuturor),

³⁷ Acel cuvânt, voi îl știți, a fost proclamat prin toată Iudeea și a început din Galileea, după botezul pe care Ioan l-a predicat;

³⁸ Cum Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere; el care umbra făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el.

³⁹ Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut deopotrivă în țara iudeilor și în Ierusalim; pe acesta l-au ucis atârându-l pe lemn.

⁴⁰ Pe el, Dumnezeu l-a înviat a treia zi și i-a dat să fie cunoscut,

⁴¹ Nu întregului popor, ci martorilor aleși dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și băut cu el după ce a înviat dintre morți.

⁴² Și ne-a poruncit să predicăm poporului și să adevărim că el este cel care a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și celor morți.

⁴³ Toți profeții îi aduc mărturie, că prin numele lui, oricine crede în el va primi iertarea păcatelor.

⁴⁴ În timp ce Petru vorbea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce auzeau cuvântul.

⁴⁵ Și cei ai circumciziei care credeau, câți au venit cu Petru, au fost înmărmuriți, că și peste neamuri a fost turnat darul Duhului Sfânt,

⁴⁶ Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi și preamărind

pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns:

⁴⁷ Poate cineva să oprească apa, ca aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi, să nu fie botezați?

⁴⁸ Și le-a poruncit să fie botezați în numele Domnului. Atunci i-au cerut să rămână câteva zile.

11

¹ Și apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

² Și când Petru a urcat la Ierusalim, cei ai circumciziei s-au certat cu el,

³ Spunând: Ai intrat la bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei.

⁴ Dar Petru a luat-o de la început și le-a explicat pe rând, spunând:

⁵ Eram în cetatea Iafu, rugându-mă; și într-un extaz am văzut o viziune: Un fel de vas a coborât, ca și cum ar fi fost o pânză mare, lăsată din cer de patru colțuri, și a venit până la mine;

⁶ Asupra căreia, când mi-am ațintit ochii, mi-am dat seama și am văzut patrupele ale pământului, sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului.

⁷ Și am auzit o voce, spunându-mi: Scoală-te, Petre; ucide și mănâncă.

⁸ Dar eu am spus: Nicidecum, Doamne, pentru că nimic profan sau necurat nu a intrat niciodată în gura mea.

⁹ Dar vocea mi-a răspuns din nou din cer: Ce Dumnezeu a curățit, nu considera profan.

¹⁰ Și aceasta s-a făcut de trei ori; și toate au fost retrase în cer.

¹¹ Și iată, îndată au fost acolo trei bărbați sosiți deja la casa unde eram, trimiși din Cezareea la mine.

¹² Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără să mă îndoiesc de nimic. Și acești șase frați de asemenea m-au însoțit și noi am intrat în casa acestui bărbat;

¹³ Și ne-a arătat cum a văzut îngerul în casa lui, care a stat în picioare și i-a spus: Trimite bărbați la Iafu și cheamă pe Simon, al cărui nume este și Petru;

¹⁴ Care îți va vorbi cuvinte, prin care vei fi salvat, tu, și toată casa ta.

¹⁵ Și pe când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste ei, chiar așa ca și peste noi la început.

¹⁶ Atunci mi-am amintit cuvântul Domnului, cum spunea: Ioan, într-adevăr, a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.

¹⁷ Întrucât, atunci, așa cum le-a dat Dumnezeu același dar, ca și nouă, care am crezut pe Domnul Isus Cristos; ce eram eu, ca să mă împotrivesc lui Dumnezeu?

¹⁸ Când au auzit acestea, au tăcut și au glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru viață.

¹⁹ Atunci cei împrăștiați din cauza persecuției iscate în cazul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia și Cipru și Antiohia, nepredicând cuvântul nimănui decât numai iudeilor.

²⁰ Și unii dintre ei erau bărbați din Cipru și Cirene, care, când au venit la Antiohia, au vorbit grecilor, predicând pe Domnul Isus.

²¹ Și mâna Domnului era cu ei; și un număr mare au crezut și s-au întors la Domnul.

²² Atunci vești despre aceste lucruri au ajuns la urechile bisericii care era în Ierusalim; și au trimis pe Barnaba, ca să treacă până în Antiohia,

²³ Care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să se lipească de Domnul cu hotărâre de inimă;

²⁴ Pentru că era un bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o mare mulțime a fost adăugată la Domnul.

²⁵ Atunci Barnaba a plecat la Tars, ca să îl caute pe Saul.

²⁶ Și după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat că un an întreg ei s-au adunat cu biserica și au învățat o mare mulțime. Și discipolii au fost numiți creștini pentru prima dată în Antiohia.

²⁷ Și în acele zile au coborât profeți de la Ierusalim la Antiohia.

²⁸ Și s-a sculat unul dintre ei, numit Agab, arătând prin Duhul că va fi mare foamete

în toată lumea, cum s-a și întâmplat în zilele lui Claudiu Cezar.

²⁹ Atunci discipolii, fiecare om conform puterii lui, au hotărât să trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea.

³⁰ Ceea ce au și făcut și l-au trimis la bătrâni prin mâna lui Barnaba și Saul.

12

¹ Și pe timpul acela, Irod, împăratul, și-a întins mâinile ca să chinuiască pe unii din biserică.

² Și l-a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

³ Și deoarece a văzut că aceasta a plăcut iudeilor, a mai luat și pe Petru. (Atunci erau zilele azimelor).

⁴ Și după ce l-a prins, l-a pus în închisoare și l-a predat la patru grupe de patru soldați să îl păzească, vrând, după Paști, să îl ducă înaintea poporului.

⁵ Așadar, Petru era ținut în închisoare; dar biserica făcea rugăciune fără încetare către Dumnezeu pentru el.

⁶ Și când Irod avea de gând să îl aducă afară, în noaptea aceea Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; și paznicii înaintea porții țineau închisoarea.

⁷ Și iată, îngerul Domnului a venit peste el și o lumină a strălucit în închisoare; și l-a lovit în coaste pe Petru și l-a ridicat, spunând: Scoală-te repede. Și lanțurile lui au căzut de pe mâini.

⁸ Și îngerul i-a spus: Încinge-te și leagă-ți sandalele. Și

a făcut așa. Iar el i-a spus: Aruncă-ți haina pe tine și urmează-mă.

⁹ Și a ieșit și l-a urmat; și nu știa că era adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci s-a gândit că a văzut o viziune.

¹⁰ După ce au trecut de prima și a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate, care li s-a deschis singură; și au ieșit și au trecut de o stradă; și îndată îngerul a plecat de la el.

¹¹ Și după ce Petru și-a venit în fire, a spus: Acum știu într-adevăr că Domnul a trimis îngerul său și m-a eliberat din mâna lui Irod și din toată așteptarea poporului iudeilor.

¹² Și după ce s-a lămurit, a ajuns la casa Mariei, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau.

¹³ Și pe când Petru bătea la ușa porții, o servitoare pe nume Roda a venit să asculte.

¹⁴ Și când a recunoscut vocea lui Petru, de bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat înăuntru și a spus că Petru stătea în picioare înaintea porții.

¹⁵ Iar ei i-au spus: Ești nebună. Dar ea afirma cu tărie că așa este. Atunci ei au spus: Este îngerul lui.

¹⁶ Dar Petru continua să bată; și, deschizând, l-au văzut și erau înmărmuriți.

¹⁷ Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare. Și a spus: Arătați acestea lui Iacov și fraților. Și a plecat și s-a dus în alt loc.

18 Și îndată ce s-a făcut ziuă, nu mică a fost tulburarea printre soldați, despre ce s-a întâmplat cu Petru.

19 Și după ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat paznicii și a poruncit să fie uciși. Și a coborât din Iudeea la Cezareea și a rămas acolo.

20 Iar Irod era furios pe cei din Tir și Sidon; dar au venit la el într-un gând și, făcându-și prieten pe Blast, cameristul împăratului, au dorit pace, pentru că țara lor era hrănită din țara împăratului.

21 Și într-o zi anume, Irod, înveșmântat în haină împărătească, ședea pe tronul său și le ținea un discurs.

22 Și poporul a strigat *spunând*: Vocea unui dumnezeu și nu a unui om.

23 Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-a dat duhul.

24 Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25 Și Barnaba și Saul s-au întors din Ierusalim după ce și-au împlinit serviciul, și au luat cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

13

1 Și erau în biserica ce era în Antiohia, anumiți profeți și învățători, precum: Barnaba și Simeon, chemat Niger, și Luciu din Cirene și Manaen, care fusese crescut cu Irod, tetrarhul, și Saul.

2 Pe când serveau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt a spus: Puneți-mi deoparte

deopotrivă pe Barnaba și Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.

3 Și după ce au postit și s-au rugat și au pus mâinile peste ei, i-au trimis.

4 Așa că aceștia, fiind trimiși de Duhul Sfânt, au plecat la Seleucia; și de acolo au navigat până la Cipru.

5 Și când au ajuns la Salamis, au predicat cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor; și îl aveau și pe Ioan ca servitor.

6 Și când traversau insula până la Pafos, au găsit un anumit vrăjitor, un profet fals, un iudeu al cărui nume era Bar-Isus;

7 Care era cu proconsulul Sergius Paulus, un bărbat prevăzător; care a chemat pe Barnaba și pe Saul și dorea să audă cuvântul lui Dumnezeu.

8 Dar Elima, vrăjitorul, (fiindcă așa este numele lui prin interpretare) li s-a împotrivit, căutând să întoarcă pe proconsul de la credință.

9 Atunci Saul, (care este și Pavel) fiind umplut de Duhul Sfânt și uitându-se cu atenție la el,

10 A spus: O, tu plin de toată viclenia și de toată ticăloșia, copil al diavolului, dușman a toată dreptatea, nu vei înceta tu să pervertești căile drepte ale Domnului?

11 Și acum, iată, mâna Domnului este peste tine și vei fi orb, nevăzând soarele un timp. Și îndată a căzut peste el ceață și întuneric; și se învârtea căutând pe cineva să îl conducă de mână.

12 Atunci, proconsulul, când a văzut ce s-a făcut, a crezut, fiind înmărmurit de doctrina Domnului.

13 Și după ce Pavel și cei cu el au ridicat ancora din Pafos, au venit la Perga, în Pamfilia; și Ioan, plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim.

14 Și după ce ei au plecat din Perga, au venit la Antiohia, în Pisidia, și au intrat în sinagogă în ziua de sabbat și au șezut.

15 Și după citirea legii și a profetilor, conducătorii sinagogii au trimis la ei, spunând: Bărbați și frați, dacă este în voi vreun cuvânt de îndemnare pentru popor, spuneți.

16 Atunci Pavel s-a sculat și, făcând semn cu mâna, a spus: Bărbați ai Israelului și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați.

17 Dumnezeuul acestui popor, al lui Israel, a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul când locuiau ca străini în țara Egiptului, și cu un braț înalt i-a condus afară din acesta.

18 Și timp de aproape patruzeci de ani le-a suferit purtările în pustie.

19 Și după ce a nimicit șapte națiuni în țara Canaanului, le-a împărțit țara acelor prin sorti.

20 Și după aceea, le-a dat judecători pe durata a aproape patru sute cincizeci de ani, până la Samuel, profetul.

21 Și apoi au dorit un împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, un bărbat

din tribul lui Beniamin, pe durata a patruzeci de ani.

22 Și după ce l-a înlăturat, l-a ridicat pentru ei pe David să fie împăratul lor; căruia i-a și adus mărturie și a spus: L-am găsit pe David, al lui Isai, un bărbat după inima mea, care va împlini toată voia mea.

23 Din sămânța acestuia, Dumnezeu, conform promisiunii, a ridicat lui Israel un Salvator, pe Isus;

24 Când, înaintea venirii lui, Ioan predicase botezul pocăinței întregului popor al lui Israel;

25 Și pe când Ioan își împlinea alergarea, spunea: Cine presupuneți că sunt eu? Eu nu sunt acela. Dar, iată, vine unul după mine, ale cărui sandale din picioare nu sunt demn să le dezleg.

26 Bărbați și frați, fii din stirpea lui Avraam și oricare dintre voi care vă temeți de Dumnezeu, vouă vă este trimis cuvântul acestei salvări.

27 Fiindcă toți cei ce locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au cunoscut, și vocile profetilor care sunt citite în fiecare sabbat, le-au împlinit, condamându-l.

28 Și cu toate că nu au găsit nicio vină de moarte în el, totuși i-au cerut lui Pilat ca el să fie ucis.

29 Și după ce au împlinit tot ce era scris despre el, l-au luat jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt.

30 Dar Dumnezeu l-a înviat dintre morți;

31 El a fost văzut multe

zile de cei ce au urcat cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii lui pentru popor.

³² Și noi vă predicăm vești îmbucurătoare, că promisiunea făcută pentru părinți,

³³ A împlinit-o Dumnezeu față de noi, copiii lor, în aceea că a înviat pe Isus, precum și este scris în psalmul al doilea: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.

³⁴ Iar pentru că l-a înviat dintre morți, să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus astfel: Vouă vă voi da îndurările sigure ale lui David.

³⁵ De aceea și spune în alt psalm: Nu vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.

³⁶ Fiindcă David, după ce a servit propriei sale generații prin voia lui Dumnezeu, a adormit și a fost adăugat lângă părinții săi și a văzut putrezirea;

³⁷ Dar el, pe care Dumnezeu l-a înviat, nu a văzut putrezire.

³⁸ Să vă fie cunoscut așadar, bărbați și frați, că prin acesta vă este predicată iertarea păcatelor;

³⁹ Și prin el, toți care cred sunt declarați dreți din toate lucrurile, din care nu puteți fi declarați dreți prin legea lui Moise.

⁴⁰ De aceea păziți-vă ca nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți:

⁴¹ Priviți disprețuitorilor și minunați-vă și pieriți, pentru că eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nicidecum nu o veți

crede, chiar dacă cineva v-o relatează.

⁴² Și după ce iudeii au plecat din sinagogă, neamurile l-au implorat ca aceste cuvinte să le fie predicate în sabbatul următor.

⁴³ Și după ce adunarea s-a împrăștiat, mulți dintre iudeii și prozelitii religioși i-au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, i-au convins să continue în harul lui Dumnezeu.

⁴⁴ Și în următorul sabbat, s-a adunat aproape întreaga cetate să audă cuvântul lui Dumnezeu.

⁴⁵ Dar când iudeii au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând și blasfemiind.

⁴⁶ Atunci Pavel și Barnaba au vorbit cutezător și au spus: Era necesar ca întâi să vă fie vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu; dar, văzând că îl dați la o parte și vă judecați nedemni de viața veșnică, iată, ne întoarcem la neamuri.

⁴⁷ Fiindcă așa ne-a poruncit Domnul *spunând*: Te-am pus să fii o lumină a neamurilor, ca să fii pentru salvare până la marginile pământului.

⁴⁸ Și când neamurile au auzit s-au bucurat și glorificau cuvântul Domnului; și toți câți au fost rânduiți la viață eternă au crezut.

⁴⁹ Și cuvântul Domnului a fost proclamat prin toată regiunea.

⁵⁰ Dar iudeii au stârnit pe femeile religioase și de cinste și pe cei mai de seamă bărbați ai cetății și au stârnit

persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au scos din ținuturile lor.

⁵¹ Dar ei și-au scuturat praful de pe picioarele lor împotriva lor și au venit la Iconia.

⁵² Și discipolii erau umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt.

14

¹ Și s-a întâmplat, în Iconia, că, amândoi au mers împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare mulțime, deopotrivă a iudeilor și grecilor, a crezut.

² Dar iudeii care nu credeau au întărâtat neamurile și le-au tulburat în rău mințile împotriva fraților.

³ Astfel că au rămas mult timp vorbind cutezător în Domnul, care aducea mărturie cuvântului harului său și dădea semne și minuni să se facă prin mâinile lor.

⁴ Dar mulțimea din cetate s-a împărțit; și o parte ținea cu iudeii, și o parte cu apostolii.

⁵ Și când s-a făcut o năvală, deopotrivă a neamurilor și a iudeilor cu conducătorii lor, pentru a-i ocări și a-i împroșca cu pietre,

⁶ Și-au dat seama și au fugit la Listra și Derbe, cetăți din Licaonia și în regiunile din jur;

⁷ Și predicau acolo evanghelia.

⁸ Și la Listra ședea un anumit bărbat neputincios de picioare, care niciodată nu a umblat, fiind olog din pântecul mamei sale;

⁹ Acesta a auzit pe Pavel vorbind, care, privindu-l cu atenție și pricepând că avea credință să fie vindecat,

¹⁰ A spus cu voce tare: Scoală-te drept pe picioarele tale. Și el a sărit și a umblat.

¹¹ Și când a văzut mulțimea ce făcuse Pavel, și-au ridicat vocile, spunând în limba din Licaonia: Zeii au coborât la noi în asemănarea oamenilor.

¹² Și l-au numit pe Barnaba, Jupiter, iar pe Pavel, Mercurius, pentru că el era cel mai de seamă vorbitor.

¹³ Atunci preotul lui Jupiter, care era înaintea cetăților lor, a adus boi și ghirlande la porți și dorea să aducă sacrificii cu poporul.

¹⁴ Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel, și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mulțime, strigând,

¹⁵ Și spunând: Domnilor, de ce faceți acestea? Și noi suntem oameni cu aceleași sentimente ca voi și vă predicăm să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate lucrurile care sunt în ele;

¹⁶ Care în timpurile trecute a lăsat toate națiunile să umble în căile lor.

¹⁷ Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie, în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și timpuri roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și veselie.

¹⁸ Și, cu aceste spuse, cu greu au potolit mulțimile ca să

nu le aducă sacrificii.

¹⁹ Dar au venit iudei din Antiohia și Iconia, care au convins mulțimile; și, împrășcându-l cu pietre pe Pavel, l-au târât afară din cetate, presupunând că a murit.

²⁰ Totuși, pe când discipolii stăteau împrejurul lui, s-a sculat și a intrat în cetate; și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe.

²¹ Și după ce au predicat evanghelia acelei cetăți și au învățat pe mulți, s-au întors din nou la Listra și Iconia și Antiohia,

²² Întărind sufletele discipolilor, îndemnându-i să rămână neclintiți în credință și spunând că prin multe necazuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

²³ Și după ce le-au rânduit bătrâni în fiecare biserică și s-au rugat cu postire, i-au încredințat Domnului, în care au crezut.

²⁴ Și după ce au trecut prin Pisidia, au venit la Pamfilia.

²⁵ Și după ce au predicat cuvântul în Perga, au coborât în Atalia.

²⁶ Și de acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o.

²⁷ Și după ce au venit și au adunat biserica, le-au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis neamurilor ușa credinței.

²⁸ Și au rămas acolo cu discipolii nu puțin timp.

15

¹ Și unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați: Dacă nu sunteți circumciși după obiceiul lui Moise, nu puteți fi salvați.

² De aceea după ce Pavel și Barnaba au avut nu puțină disensiune și dispută cu ei, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei să urce la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu această întrebare.

³ Și fiind conduși pe drum de către biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, relatând convertirea neamurilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților.

⁴ Și când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică și apostoli și bătrâni și au istorisit toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu cu ei.

⁵ Dar s-au ridicat unii din secta fariseilor care au crezut, spunând că: Era necesar să îi circumcidă și să le poruncim să țină legea lui Moise.

⁶ Și apostolii și bătrânii s-au adunat să se lămurească despre acest lucru.

⁷ Și după ce a fost multă dispută, Petru s-a sculat și le-a spus: Bărbați și frați, voi știți că, din zilele de demult, Dumnezeu a ales între noi, ca neamurile să audă prin gura mea cuvântul evangheliei și să creadă.

⁸ Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, le-a adus mărturie, dându-le Duhul Sfânt întocmai ca și nouă;

⁹ Și nici nu a făcut o deose-

bire între noi și ei, curățindu-le inimile prin credință.

¹⁰ Acum așadar, de ce ispitiți pe Dumnezeu, punând un jug pe gâtul discipolilor pe care nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să îl purtăm?

¹¹ Ci credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem salvați, la fel ca ei.

¹² Atunci toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe Barnaba și pe Pavel care istorisneau ce miracole și minuni lucrase Dumnezeu printre neamuri prin ei.

¹³ Și după ce au tăcut, Iacov a răspuns, zicând: Bărbați și frați, ascultați-mă;

¹⁴ Simeon a istorisit cum întâi Dumnezeu a vizitat neamurile, să ia dintre ei un popor pentru numele lui.

¹⁵ Și cu aceasta sunt în acord cuvintele profeților; așa cum este scris:

¹⁶ După aceasta mă voi întoarce și voi zidi cortul căzut al lui David; și voi zidi ruinele lui și îl voi ridica;

¹⁷ Pentru ca rămășița oamenilor să îl caute pe Domnul și toate neamurile peste care este chemat numele meu, spune Domnul care face toate acestea.

¹⁸ Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate faptele lui, de la începutul lumii.

¹⁹ De aceea concluzia mea este, să nu îi chinuim pe aceia care dintre neamuri se întorc la Dumnezeu;

²⁰ Ci să le scriem să se ferescă de profanările idolilor și de curvie și de animale sugrumate și de sânge.

²¹ Fiindcă Moise, din timpurile de demult, are în fiecare cetate pe cei care îl predică, fiind citit în sinagogi în fiecare sabat.

²² Atunci li s-a părut convenit apostolilor și bătrânilor, cu întreaga biserică, să trimită la Antiohia bărbați aleși dintre ei, cu Pavel și Barnaba; pe Iuda, numit și Barsaba, și Sila, bărbați mai de seamă între frați;

²³ Și au scris astfel prin mâna lor: Apostolii și bătrânii și frații, salutare fraților care sunt dintre neamuri în Antiohia și Siria și Cilicia;

²⁴ Întrucât am auzit că unii care au ieșit dintre noi v-au tulburat prin cuvinte, subminându-vă sufletele, zicând: Să fiți circumciși și să țineți legea; căroră nu le-am dat vreo astfel de poruncă;

²⁵ Ni s-a părut convenit, fiind adunați într-un gând, să trimitem la voi bărbați aleși, cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,

²⁶ Oameni care și-au riscat viețile pentru numele Domnului nostru Isus Cristos.

²⁷ De aceea am trimis pe Iuda și Sila, care vă vor spune și ei, cu gura, aceleași lucruri.

²⁸ Fiindcă i s-a părut convenit Duhului Sfânt și nouă, să nu vă încărcăm cu nicio greutate mai mare decât aceste lucruri necesare:

²⁹ Să vă feriți de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie; de care dacă vă păziți, bine veți face. Fiți sănătoși.

³⁰ Astfel, atunci când li s-a

dat drumul, au venit la Antiohia; și după ce au adunat mulțimea, le-au dat epistola;

³¹ Iar ei, după ce au citit, s-au bucurat pentru mângâiere.

³² Și Iuda și Sila, fiind și ei profeti, îndemnau pe frați cu multe cuvinte și îi întăreau.

³³ Și după ce au întârziat un timp, au fost lăsați să plece în pace, de la frați la apostoli.

³⁴ Dar lui Sila i s-a părut cu-venit să mai rămână acolo.

³⁵ Și Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și predicând cuvântul Domnului, și cu mulți alții.

³⁶ Dar după câteva zile, Pavel i-a spus lui Barnaba: Să mergem acum din nou să vizităm pe frații noștri în fiecare cetate în care am predicat cuvântul Domnului, să vedem ce mai fac.

³⁷ Dar Barnaba voia să îl ia cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

³⁸ Dar Pavel considera că nu este bine să îl ia cu ei, pe cel care s-a despărțit de ei din Pamfilia și nu s-a dus cu ei în lucrare.

³⁹ Și cearta dintre ei a fost așa de tăioasă, că s-au despărțit unul de altul; și așa, Barnaba l-a luat pe Marcu și au navigat spre Cipru;

⁴⁰ Iar Pavel l-a ales pe Sila și au plecat, fiind încredințați de frați harului lui Dumnezeu.

⁴¹ Și a trecut prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

fiul unei femei iudeice care credea; iar tatăl lui era grec;

² Care avea o mărturie bună de la frații care erau în Listra și Iconia.

³ Pe el îl voia Pavel să meargă mai departe cu el; și l-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care erau în acele locuri; fiindcă toți știau că tatăl lui era grec.

⁴ Și în timp ce treceau prin cetăți, le încredințau să păzească hotărârile care fuseseră rânduite de apostolii și bătrânii care erau în Ierusalim.

⁵ Atunci, bisericile au fost întărite în credință și creșteau la număr în fiecare zi.

⁶ Și după ce au străbătut Frigia și regiunea Galatiei, au fost opriți de Duhul Sfânt să predice cuvântul în Asia.

⁷ După ce au venit la Misia, au încercat să meargă în Bitinia; dar Duhul nu i-a lăsat.

⁸ Și, trecând pe lângă Misia, au coborât la Troas.

⁹ Și o viziune i-a apărut în noapte lui Pavel; un anumit bărbat din Macedonia stătea în picioare, chemându-l și spunând: Vino în Macedonia și ajută-ne.

¹⁰ Și după ce a văzut el viziunea, îndată am căutat să ajungem în Macedonia, concludionând noi că Domnul ne-a chemat să le predicăm evanghelia.

¹¹ De aceea ridicând ancora din Troas, am navigat direct la Samotracia, și a doua zi la Neapolis;

¹² Și de acolo la Filipi, care este cea mai de seamă cetate a acelei părți din Macedonia,

16

¹ Atunci a ajuns la Derbe și Listra; și iată, acolo era un anumit discipol numit Timotei,

o colonie; și am fost în acea cetate, rămânând câteva zile.

¹³ Și în ziua de sabat ne-am dus afară din cetate, lângă râu, unde era de obicei rugăciune; și am stat jos și am vorbit femeilor care erau adunate.

¹⁴ Și o anumită femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea Tiatirei, care se închina lui Dumnezeu, ne-a auzit; a cărei inimă Domnul a deschis-o ca să dea atenție lucrurilor vorbite de Pavel.

¹⁵ Și după ce a fost botezată ea și casa ei, ne-a implorat, spunând: Dacă m-ați judecat a fi credincioasă Domnului, intrați în casa mea și rămâneți. Și ne-a constrâns.

¹⁶ Și s-a întâmplat că, pe când mergeam noi la rugăciune, ne-a întâlnit o tânără roabă, posedată de un duh de ghicire, care aducea stăpânilor ei mult câștig prin ghicire;

¹⁷ Aceasta, îl urma pe Pavel și pe noi și striga, spunând: Acești oameni sunt robii Dumnezeului cel preainalt, care ne arată calea salvării.

¹⁸ Și a făcut aceasta multe zile. Dar Pavel, fiind mâhnit, s-a întors și a spus duhului: Îți poruncesc, în numele lui Isus Cristos, să ieși din ea. Și a ieșit în aceeași oră.

¹⁹ Și când stăpânii ei au văzut că se dusese speranța câștigului lor, i-au prins pe Pavel și Sila și i-au târât în piață la conducători;

²⁰ Și i-au adus la magistrați, spunând: Acești oameni, iudei fiind, tulbură foarte mult cetatea noastră,

²¹ Și învață obiceiuri care nu ne sunt permise de lege nici să le primim, nici să le facem, romani fiind.

²² Și mulțimea s-a ridicat împreună împotriva lor; și magistrații le-au smuls hainele și au poruncit să îi bată.

²³ Și după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să îi țină în siguranță.

²⁴ Acesta, primind o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea interioară și le-a strâns picioarele în butuci.

²⁵ Și la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau laude lui Dumnezeu; și prizonierii îi auzeau.

²⁶ Și dintr-odată a fost un cutremur mare, așa încât s-au zguduit temeliiile închisorii; și îndată, toate ușile s-au deschis și legăturile fiecăruia s-au dezlegat.

²⁷ Și temnicerul, trezindu-se din somnul său și văzând ușile închisorii deschise, a scos sabia și avea de gând să se omoare, presupunând că prizonierii fugiseră.

²⁸ Dar Pavel a strigat cu voce tare, spunând: Nu îți face niciun rău; fiindcă toți suntem aici.

²⁹ Atunci el a cerut o lumină și s-a repezit înăuntru și a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și Sila.

³⁰ Și i-a dus afară și a spus: Domnilor, ce trebuie să fac pentru a fi salvat?

³¹ Iar ei au spus: Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi

salvat tu și casa ta.

³² Și i-au vorbit cuvântul Domnului, lui și tuturor care erau în casa lui.

³³ Și el i-a luat în aceeași oră a nopții și le-a spălat loviturile; și îndată a fost botezat, el și toți ai lui.

³⁴ Și după ce i-a dus în casa lui, le-a pus mâncare înainte și s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa lui.

³⁵ Și după ce s-a făcut ziuă, magistrații au trimis lictorii, spunând: Lăsați pe acești oameni să plece.

³⁶ Și temnicerul a spus cuvintele acestea lui Pavel: Magistrații au trimis să vă las să plecați; acum așadar, plecați și mergeți în pace.

³⁷ Dar Pavel le-a spus: Ne-au bătut în public, necondamnați, romani fiind, și ne-au aruncat în închisoare; și acum ne scot pe ascuns? Nici vorbă; ci să vină ei înșiși pentru a ne conduce afară.

³⁸ Și lictorii au spus aceste vorbe magistraților; și s-au temut când au auzit că sunt romani.

³⁹ Și au venit și îi implorau; și i-au condus afară și îi rugau să plece din cetate.

⁴⁰ Și au ieșit din închisoare și au intrat la Lidia; și după ce i-au văzut pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

17

¹ Și, după ce au trecut prin Amfipolis și Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor;

² Iar Pavel, după cum avea obiceiul, a intrat la ei, și trei

zile de sabat a discutat cu ei din scripturi,

³ Expunând și afirmând că trebuia să sufere Cristos și să învie dintre morți; și spunând că: Acest Isus, pe care vi-l predic eu, este Cristos.

⁴ Și unii dintre ei au crezut și s-au alăturat lui Pavel și Sila; și dintre grecii religioși o mare mulțime și nu puține dintre femeile de seamă.

⁵ Dar iudeii, care nu au crezut, împinși de invidie, au luat cu ei niște însoțitori desfrânați, de soi josnic, și au strâns o mulțime și au pus toată cetatea în tulburare și au asaltat casa lui Iason, căutând să îi aducă la popor.

⁶ Și, negăsindu-i, au târât pe Iason și pe unii frați la magistrații cetății, strigând: Aceștia care au răscolit lumea au venit și aici;

⁷ Pe ei Iason i-a primit; și toți aceștia lucrează împotriva hotărârilor Cezarului, spunând că este un alt împărat, Isus.

⁸ Și au tulburat mulțimea și magistrații cetății, când au auzit acestea.

⁹ Și după ce au luat garanție de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

¹⁰ Iar frații au trimis îndată, în timpul nopții, deopotrivă pe Pavel și Sila la Bereea; care, venind, au intrat în sinagoga iudeilor.

¹¹ Dar aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea

erau așa.

12 De aceea mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile grecoalice demne de cinste și nu puțini dintre bărbați.

13 Dar când iudeii din Tesalonic au știut că și în Bereea era predicat de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo și au stârnit poporul.

14 Și atunci, frații l-au trimis îndată pe Pavel ca și cum ar fi mers spre mare; dar și Sila și Timotei au rămas amândoi acolo.

15 Și cei ce îl conduceau pe Pavel, l-au adus la Atena; și, primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină la el cu toată graba, au plecat.

16 Și, în timp ce Pavel îi aștepta la Atena, i s-a întărit duhul în el când a văzut cetatea cu totul dedată idolatriei.

17 De aceea dezbătea în sinagogă cu iudeii și cu cei religioși și în fiecare zi în piață cu cei ce îl întâlneau.

18 Atunci, l-au întâlnit unii filozofi dintre epicurieni și dintre stoici. Și unii spuneau: Ce dorește să spună guralivul acesta? Iar alții: Se pare că este proclamatorul unor dumnezei străini, pentru că le predica pe Isus și învierea.

19 Și l-au luat și l-au adus în Areopag, spunând: Putem ști ce este doctrina aceasta nouă, despre care vorbești?

20 Fiindcă aduci lucruri străine la urechile noastre; de aceea intenționăm să știm ce înseamnă acestea.

21 (Fiindcă toți atenienii și

străinii care erau acolo nu își petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună, sau să audă ceva nou.)

22 Atunci Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a spus: Bărbați din Atena, îmi dau seama că în toate lucrurile voi sunteți prea superstițioși.

23 Căci cum treceam și priveam la lucrurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era inscripționat: DUMNEZEULUI NECUNOSCUT. Acestuia așadar, căruia voi vă închinați ignorant, pe acesta vi-l predic eu.

24 Dumnezeu care a făcut lumea și toate lucrurile în ea, fiindcă este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute prin mâini;

25 Nici nu este adorat cu mâinile oamenilor, ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață și suflare și toate;

26 Și a făcut dintr-un singur sânge toate națiunile oamenilor să locuiască pe toată fața pământului, și a hotărât timpurile dinainte rânduite și granițele locuinței lor;

27 Ca să îl caute pe Domnul, dacă, ar putea cumva să îl caute bâjbâind și să îl găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi;

28 Fiindcă în el trăim și ne mișcăm și avem ființă; cum au spus unii dintre poeții voștri: Fiindcă și noi suntem urmașii lui.

29 Fiind așadar urmași ai lui Dumnezeu, nu ar trebui să gândim că Dumnezeirea

este asemenea aurului sau argintului, sau pietrei, cioplită prin arta și planul omului.

³⁰ Și Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile acestei ignoranțe; dar acum, poruncește tuturor oamenilor de pretutindeni, să se pocăiască;

³¹ Pentru că a stabilit o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor, prin aceea că l-a înviat dintre morți.

³² Și, auzind despre învierea dintre morți, unii și-au bătut joc; și alții spuneau: Te vom asculta din nou despre aceasta.

³³ Așa că Pavel a plecat din mijlocul lor.

³⁴ Totuși unii bărbați s-au alipit de el și au crezut, între care și Dionisie Areopagitul și o femeie numită Damaris și alții cu ei.

18

¹ Iar după acestea, Pavel a plecat din Atena și a venit la Corint;

² Și a găsit un anumit iudeu numit Aquila, născut în Pontus, venit de curând din Italia cu soția sa Priscila; (deoarece Claudius poruncise tuturor iudeilor să plece din Roma) și a venit la ei.

³ Și pentru că era de același meșteșug, a rămas cu ei și lucra, fiindcă erau de meseria făcători de corturi.

⁴ Și el discuta în sinagogă în fiecare sabat și convingea pe iudei și pe greci.

⁵ Și când au coborât deopotrivă Sila și Timotei din Macedonia, Pavel era constrâns în duh și adeverea iudeilor că Isus era Cristosul.

⁶ Și când ei s-au împotrivit lor înșiși și au blasfemiât, și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să fie asupra capetelor voastre; eu sunt curat; de acum încolo mă voi duce la neamuri.

⁷ Și a plecat de acolo și a intrat în casa unuia numit Iustus, care se închina lui Dumnezeu, a cărui casă era lipită de sinagogă.

⁸ Și Crisp, mai marele sinagogii, a crezut în Domnul cu toată casa lui; și mulți dintre corinteni, auzind, au crezut și au fost botezați.

⁹ Atunci Domnul i-a spus lui Pavel, în timpul nopții, printr-o viziune: Nu te teme, dimpotrivă, vorbește și nu tăcea;

¹⁰ Pentru că eu sunt cu tine și nimeni nu te va prinde să îți faci rău, pentru că eu am mult popor în această cetate.

¹¹ Și a rămas acolo un an și șase luni, învățând cuvântul lui Dumnezeu între ei.

¹² Și pe când era Galio, proconsul al Ahaiei, iudeii, într-un gând, s-au ridicat împotriva lui Pavel și l-au adus la scaunul de judecată,

¹³ Spunând: Acesta incită pe oameni să se închine lui Dumnezeu împotriva legii.

¹⁴ Și pe când Pavel era gata să deschidă gura, Galio le-a spus iudeilor: Dacă ar fi vorba într-adevăr despre vreun lucru de nelegiuire,

sau desfrânare stricată, iudeilor, după cuviință v-aș îndura;

¹⁵ Dar dacă este o problemă de cuvinte și nume și de legea voastră, vă privește; fiindcă eu nu intenționez să fiu judecător al acestora.

¹⁶ Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

¹⁷ Atunci, toți grecii l-au prins pe Sosten, mai marele sinagogii și l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Și lui Galio nu îi păsa de nimic din acestea.

¹⁸ Iar Pavel a rămas încă multe zile, după care și-a luat rămas bun de la frați și a navigat de acolo în Siria și cu el Priscila și Aquila; după ce Pavel și-a tuns scurt părul în Chencrea, fiindcă făcuse un jurământ.

¹⁹ Și a venit la Efes și i-a lăsat acolo; iar el a intrat în sinagogă și discuta cu iudeii.

²⁰ Dar, cerându-i să rămână mai mult timp cu ei, nu a consimțit;

²¹ Ci și-a luat rămas bun de la ei, spunând: Trebuie, neapărat, să țin această sărbătoare care vine, în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi din nou, dacă Dumnezeu voiește. Și s-a îmbarcat din Efes.

²² Și după ce a debarcat la Cezareea și a urcat și a salutat biserica, a coborât la Antiohia.

²³ Și după ce a petrecut ceva timp *acolo*, a ieșit și a traversat pe rând ținutul Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți discipolii.

²⁴ Iar un anumit iudeu, numit Apolo, născut la Alexandria, un bărbat elocvent, fiind puternic în scripturi, a ajuns la Efes.

²⁵ Acesta era învățat în calea Domnului; și fiind fervent în duh, vorbea și învăța cu de-amănuntul lucrurile despre Domnul, cunoscând doar botezul lui Ioan.

²⁶ Și acesta a început să vorbească cutezător în sinagogă; și Aquila și Priscila, auzindu-l, l-au luat la ei și i-au arătat mai exact calea lui Dumnezeu.

²⁷ Și când s-a gândit să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând pe discipoli să îl primească; acesta, când a venit, a ajutat mult pe cei care crezuseră prin har.

²⁸ Fiindcă el convingea pe iudei cu putere, public, arătând prin scripturi că Isus este Cristos.

19

¹ Și s-a întâmplat că, în timp ce Apolo era în Corint, Pavel, traversând ținuturile de sus, a venit la Efes; și, găsind anumiți discipoli,

² Le-a spus: Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut? Iar ei i-au spus: Nici măcar nu am auzit că ar fi vreun Duh Sfânt.

³ Iar el le-a spus: Atunci cu ce ați fost botezați? Iar ei au spus: Cu botezul lui Ioan.

⁴ Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că ar trebui să creadă în cel ce vine după el, adică în Cristos Isus.

⁵ Când au auzit, au fost botezați în numele Domnului Isus.

⁶ Și după ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și vorbeau în limbi și profeteau.

⁷ Și erau cam doisprezece bărbați cu totul.

⁸ Și a intrat în sinagogă și a vorbit cutezător timp de trei luni, dezbătând și convingând despre cele ale împărăției lui Dumnezeu.

⁹ Dar când unii s-au împietrit și nu au crezut, ci au vorbit de rău calea aceea înaintea mulțimii, a plecat de la ei și a separat discipolii, dezbătând zilnic în școala unuia, Tiran.

¹⁰ Și aceasta a ținut timp de doi ani; așa că toți care locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus, deopotrivă iudei și greci.

¹¹ Și Dumnezeu lucra miracole nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;

¹² Așa că au adus la bolnavi prosoape și șorțuri de pe trupul lui și bolile se depărtau de ei, și duhurile rele ieșeau din ei.

¹³ Atunci, unii din iudeii pribegi, exorciști, s-au angajat să cheme numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, spunând: Vă conjurăm prin Isus, pe care îl predică Pavel.

¹⁴ Și erau șapte fii ai lui Sceva, un iudeu, mai marele preoților, care au făcut astfel.

¹⁵ Iar duhul rău a răspuns și a zis: Pe Isus îl cunosc și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți?

¹⁶ Și omul în care era duhul rău, a sărit pe ei și i-a dominat și i-a învins, așa că au fugit afară din casă, goi și răniți.

¹⁷ Și aceasta a fost cunoscută deopotrivă tuturor iudeilor și grecilor care locuiau în Efes; și frică a căzut peste ei toți și numele Domnului Isus era preamărit.

¹⁸ Și mulți care au crezut, au venit și au mărturisit și și-au arătat faptele.

¹⁹ Și mulți dintre cei care lucraseră artele magiei, au adus cărțile la un loc și le-au ars înaintea tuturor; și au calculat prețul lor și au găsit că era de cincizeci de mii de arginți.

²⁰ Astfel cuvântul lui Dumnezeu a crescut cu putere și a învins.

²¹ După ce s-au terminat acestea, Pavel s-a hotărât în duhul, după ce traversease Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalim, spunând: După ce voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma.

²² Astfel a trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce îl serveau, Timotei și Erast; dar el a stat un timp în Asia.

²³ Și s-a făcut în acel timp nu mică tulburare despre calea aceea.

²⁴ Fiindcă unul, numit Demetrie, un argintar, care făcea temple din argint pentru Diana, aducând nu puțin câștig meșterilor,

²⁵ Pe care el i-a chemat împreună cu lucrătorii cu ocupații asemănătoare și a spus: Domnilor, știți că prin această muncă avem bogăția

noastră.

²⁶ Mai mult, vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a abătut mulți oameni, spunând că aceia ce sunt făcuți de mâini nu sunt dumnezei,

²⁷ Așa că, nu numai această meserie a noastră este în pericol să fie făcută de nimic, dar și templul mării zeițe Diana va fi disprețuit și măreția ei va fi nimicită, ea căreia toată Asia și lumea i se închină.

²⁸ Iar când au auzit acestea s-au umplut de furie și strigau, spunând: Mare este Diana efesenilor.

²⁹ Și întreaga cetate s-a umplut de confuzie; și, prinzând pe Gaiu și Aristarh, bărbați din Macedonia, parteneri de călătorie ai lui Pavel, s-au năpustit într-un gând în teatru.

³⁰ Dar când Pavel a intenționat să intre la popor, discipolii nu l-au lăsat.

³¹ Și de asemenea unii din mai mării Asiei, care erau prietenii lui, au trimis la el, implorând să nu se expună el însuși în teatru.

³² Așadar unii strigau ceva și alții altceva, fiindcă adunarea era confuză și cei mai mulți nu știau de ce se adunaseră.

³³ Și l-au târât pe Alexandru afară din mulțime, iudeii împingându-l înainte. Și Alexandru, făcând semn cu mâna, a voit să se apere înaintea poporului.

³⁴ Dar când și-au dat seama

că este iudeu, toți într-o singură voce au strigat aproape două ore: Mare este Diana efesenilor.

³⁵ Și după ce cancelarul cetății a liniștit mulțimea, a spus: Bărbați efeseni, cine este omul care nu știe că cetatea efesenilor este închinătoare mării zeițe Diana și a chipului care a căzut de la Jupiter?

³⁶ Văzând așadar că acestea nu pot fi negate, voi ar trebui să stați liniștiți și să nu faceți nimic în grabă.

³⁷ Fiindcă ați adus aici pe acești bărbați, care nu sunt nici jefuitori de biserici, nici blasfematori ai zeiței voastre.

³⁸ De aceea dacă Demetrie și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva, judecata este deschisă și sunt proconsuli; să se acuze unul pe altul.

³⁹ Dar dacă cereți ceva referitor la alte lucruri, se va rezolva în adunarea legiuită.

⁴⁰ Fiindcă suntem în pericol să fim acuzați pentru tulburarea de azi, nefiind niciun motiv prin care să putem da socoteală despre această îmbulzeală.

⁴¹ Și după ce a spus astfel, a dat drumul adunării.

20

¹ Iar după ce a încetat tumultul, Pavel a chemat la el pe discipoli și i-a îmbrățișat și a ieșit să plece în Macedonia.

² Iar după ce a traversat părțile acelea și i-a îndemnat cu multe cuvinte, a venit în Grecia,

³ Și a rămas trei luni. Și după ce iudeii au complotat împotriva lui, pe când intenționa să navigheze spre Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.

⁴ Și l-au însoțit până în Asia, Sopater din Bereea; și dintre tesaloniceni, Aristarh și Secundus; și Gaiu din Derbe și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.

⁵ Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat în Troas.

⁶ Iar noi am navigat din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei în Troas în cinci zile; unde am rămas șapte zile.

⁷ Și în prima zi a săptămânii, când discipolii s-au adunat să frângă pâinea, Pavel le-a predicat, pregătit să plece a doua zi; și a continuat vorbirea până la miezul nopții.

⁸ Și erau multe lumini în camera de sus, unde erau adunați.

⁹ Și în fereastră a șezut un tânăr, unul numit Eutih, fiind cufundat într-un somn adânc; și pe când Pavel predica îndelung, s-a adâncit în somn și a căzut jos de la al treilea etaj și a fost ridicat mort.

¹⁰ Iar Pavel a coborât și s-a aplecat peste el și, îmbrățișându-l, a spus: Nu vă tulburați; fiindcă viața lui este în el.

¹¹ Și după ce a urcat din nou și a frânt pâine și a mâncat și a vorbit timp îndelungat, până în zorii zilei, astfel a plecat.

¹² Și l-au adus pe tânăr viu și nu puțin au fost mângâiați.

¹³ Iar noi ne-am dus înainte la corabie și am navigat spre

Assos, vrând să îl luăm de acolo pe Pavel; fiindcă astfel rânduise el, el însuși gândindu-se să meargă pe jos.

¹⁴ Și când s-a întâlnit cu noi la Assos, l-am luat și am venit la Mitilene.

¹⁵ Și de acolo am navigat și în următoarea zi am ajuns față în față cu Chios; și în următoarea zi am ajuns la Samos și am rămas la Troghilion și în următoarea zi am venit la Milet.

¹⁶ Fiindcă Pavel a decis să navigheze pe lângă Efes, pentru că el a refuzat să întârzie în Asia; fiindcă se grăbea, dacă i-ar fi posibil, ca el să fie la Ierusalim de ziua cincizecimii.

¹⁷ Iar din Milet a trimis la Efes și a chemat bătrânii bisericii.

¹⁸ Și după ce au venit la el, le-a spus: Știți din prima zi de când am venit în Asia, cum m-am purtat cu voi în toate timpurile,

¹⁹ Servind pe Domnul cu toată umilința minții și cu multe lacrimi și ispîte, care mi s-au întâmplat prin comploturile iudeilor;

²⁰ Cum nu am ascuns nimic ce vă era de folos, ci v-am arătat și v-am învățat public și din casă în casă,

²¹ Adevărind deopotrivă iudeilor și grecilor, pocăință față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Cristos.

²² Și acum, iată, eu mă duc, legat în duhul, la Ierusalim, neștiind lucrurile care au să mi se întâmple acolo,

²³ Decât că Duhul Sfânt

adevereste în fiecare cetate, spunând că mă așteaptă lanțuri și nenorociri.

²⁴ Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Isus, să adeverez evanghelia harului lui Dumnezeu.

²⁵ Și acum, iată, eu știu că voi toți, printre care am umblat predicând împărăția lui Dumnezeu, nu îmi veți mai vedea fața.

²⁶ De aceea vă iau ca mărturie în această zi, că eu sunt curat de sângele tuturor.

²⁷ Fiindcă nu m-am ferit niciodată să vă fac cunoscut întregul sfat al lui Dumnezeu.

²⁸ Așadar luați seama la voi înșivă și la întreaga turmă peste care Duhul Sfânt v-a făcut supraveghetori, să pașteți biserica lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul său sânge.

²⁹ Fiindcă știu aceasta, că după plecarea mea, vor intra printre voi lupi apăsători, necruțând turma.

³⁰ Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați vorbind lucruri perverse, să atragă discipoli după ei.

³¹ Vegheați așadar și amintiți-vă, că timp de trei ani nu am încetat să vă avertizez cu lacrimi, noapte și zi, pe fiecare.

³² Și acum fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care

este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire printre toți cei sfințiți.

³³ Nu am poftit argintul sau aurul sau hainele nimănui.

³⁴ Da, voi înșivă știți că mâinile acestea au servit nevoilor mele și celor ce erau cu mine.

³⁵ V-am arătat toate lucrurile; că, muncind astfel, ar trebui să susțineți pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus, cum el a spus: Este mai binecuvântat a da decât a primi.

³⁶ Și după ce a vorbit astfel, el a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți.

³⁷ Iar ei toți au plâns mult și au căzut la gâtul lui Pavel și îl sărutau,

³⁸ Întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-a spus, că nu îi vor mai vedea fața. Și l-au însoțit la corabie.

21

¹ Și s-a întâmplat că, după ce ne-am smuls dintre ei și am ridicat ancora, am venit drept la Coos și ziua următoare la Rodos și de acolo la Patara;

² Și, găsind o corabie care naviga spre Fenicia, ne-am imbarcat și am ridicat ancora.

³ Și după ce am zărit Ciprul și l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria și am ancorat la Tir; fiindcă acolo corabia trebuia să descarce încărcătura.

⁴ Și găsind discipoli, am rămas acolo șapte zile; aceștia i-au spus lui Pavel prin Duhul, să nu urce la Ierusalim.

⁵ Și când am împlinit acele zile, am plecat și ne-am re-luat călătoria; și toți ne-au condus pe drum, cu soții și copii, până afară din cetate; și, îngenunchind pe țarm, ne-am rugat.

⁶ Și după ce ne-am îmbrățișat unii pe alții, am intrat în corabie; iar ei s-au întors acasă.

⁷ Iar după ce am terminat noi călătoria pe mare, de la Tir am ajuns la Ptolemaida și am salutat frații și am rămas cu ei o zi.

⁸ Iar în următoarea zi, noi care eram cu Pavel am plecat și am ajuns la Cezareea; și am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era dintre cei șapte; și am rămas cu el.

⁹ Și acesta avea patru fiice fecioare, care profeteau.

¹⁰ Iar rămânând noi acolo multe zile, a coborât din Iudeea un anumit profet, numit Agab.

¹¹ Și după ce a venit la noi și a luat brâul lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, a spus: Astfel spune Duhul Sfânt: Astfel îl vor lega iudeii în Ierusalim pe bărbatul al căruia brâu este acesta, și îl vor preda în mâinile neamurilor.

¹² Și când am auzit acestea, deopotrivă noi și cei de acolo, l-am implorat să nu urce la Ierusalim.

¹³ Atunci Pavel a răspuns: Ce înseamnă aceasta că plângeți și îmi frângeți inima? Fiindcă eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și mor la Ierusalim pentru

numele Domnului Isus.

¹⁴ Și, nefiind el convins, noi am încetat, spunând: Să se facă voia Domnului.

¹⁵ Iar după acele zile, ne-am ridicat bagajele și am urcat la Ierusalim.

¹⁶ Și au mers cu noi și unii dintre discipolii din Cezareea și au adus cu ei pe unul Mnason din Cipru, un discipol bătrân, cu care să găzduim.

¹⁷ Și când am venit la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

¹⁸ Iar în ziua următoare, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți prezbiterii erau prezenți.

¹⁹ Și după ce i-a salutat, a istorisit fiecare lucru în parte pe care l-a lucrat Dumnezeu printre neamuri, prin serviciul său.

²⁰ Și după ce au auzit, au glorificat pe Domnul și i-au spus: Vezi, frate, câte mii de iudei sunt care cred; și toți sunt zeloși pentru lege.

²¹ Și ei sunt instruiți despre tine, că înveți toți iudeii care sunt printre neamuri să părăsească pe Moise, spunând că ei nici nu ar trebui să circumcidă pe copiii lor, nici să umble cuvenit obiceiurilor.

²² Ce este așadar? Mulțimea trebuie neapărat să se adune; fiindcă vor auzi că ai venit.

²³ De aceea fă ceea ce îți spunem: Noi avem patru bărbați care au un jurământ asupra lor;

²⁴ Ia-i și purifică-te împreună cu ei și cheltuiește cu ei, ca să își radă capetele; și toți să știe că acele lucruri,

despre care au fost instruiți în legătură cu tine, nu sunt nimic; ci, din contră, și tu însuți umbli pios și păzești legea.

²⁵ Iar în legătură cu neamurile care cred, noi am scris și am hotărât ca ei să nu țină asemenea lucru, ci doar să se păzească ei de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie.

²⁶ Atunci Pavel a luat pe acei bărbați, și în următoarea zi, curățindu-se împreună cu ei, a intrat în templu să declare împlinirea zilelor curățirii, până ce va fi oferită o ofrandă pentru fiecare dintre ei.

²⁷ Și când cele șapte zile erau aproape împlinite, iudeii care erau din Asia, când l-au văzut în templu, au întărâtat toată mulțimea și au pus mâinile pe el,

²⁸ Strigând: Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul care învață pretutindeni pe toți împotriva poporului și legii și acestui loc; și mai mult, a adus și greci la templu și a profanat acest loc sfânt.

²⁹ (Fiindcă, mai înainte, îl văzuseră cu el în cetate pe Trofim, un efesean pe care presupuneau că Pavel l-a adus în templu.)

³⁰ Și toată cetatea s-a pus în mișcare și poporul fugea să se adune; și l-au luat pe Pavel și l-au târât afară din templu; și îndată ușile au fost închise.

³¹ Și pe când căutau să îlucidă, a urcat vestea la căpetenia cohorței că tot Ierusalimul era întărâtat;

³² Acesta îndată a luat soldați și centurioni și a fugit jos la ei; și când au văzut pe căpetenie și pe soldați, au încetat să îl bată pe Pavel.

³³ Atunci, căpetenia s-a apropiat și l-a luat, și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a întrebat cine este și ce a făcut.

³⁴ Și în mulțime unii strigau ceva și alții altceva; și, neputând să știe ceva sigur din cauza tumultului, a poruncit să îl ducă în fortăreață.

³⁵ Și când a ajuns pe trepte, a fost astfel: că era purtat de soldați din cauza violenței poporului.

³⁶ Fiindcă mulțimea poporului îl urmărea, strigând: Luați-l!

³⁷ Și pe când Pavel urma să fie dus în fortăreață, a spus căpeteniei: Îmi este permis să îți spun ceva? Iar el a spus: Vorbești grecește?

³⁸ Nu ești tu atunci acel egiptean, care înainte de aceste zile a făcut tulburare și a condus afară în pustie patru mii de bărbați care erau asasini?

³⁹ Iar Pavel a spus: Eu sunt un om, iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate; și, te implor, permite-mi să vorbesc poporului.

⁴⁰ Și după ce i-a dat voie, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn poporului cu mâna. Iar după ce s-a făcut mare tăcere, le-a vorbit în limba ebraică, spunând:

22

1 Bărbați, frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi.

2 (Iar ei, când au auzit că le vorbește în limba ebraică, au păstrat și mai mare tăcere, iar el a spus):

3 Eu sunt într-adevăr bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliției, dar crescut în această cetate la picioarele lui Gamaliel, învățat conform cu exactitatea legii părinților și am fost zelos pentru Dumnezeu, așa cum sunteți voi toți în această zi.

4 Și am persecutat această cale până la moarte, legând și punând în închisori, deopotrivă bărbați și femei.

5 Astfel și marele preot îmi aduce mărturie și toată adunarea bătrânilor, de la care am și primit scrisori pentru frați și m-am dus la Damasc să îi aduc pe cei de acolo legați, la Ierusalim, pentru a fi pedepsiți.

6 Dar s-a întâmplat, în călătoria și apropierea mea de Damasc, că pe la prânz, dintr-o dată a strălucit din cer o lumină mare în jurul meu.

7 Și am căzut la pământ și am auzit o voce, spunându-mi: Saule, Saule, pentru ce mă persecuți?

8 Și eu am răspuns: Cine ești tu, Doamne? Iar el mi-a spus: Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu îl persecuți.

9 Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut într-adevăr lumina și li s-a făcut teamă; dar nu au auzit vocea celui ce îmi vorbea.

10 Iar eu am spus: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a spus: Scoală-te și du-te în Damasc; și acolo ți se va spune despre toate câte îți sunt rânduite să le faci.

11 Și în timp ce nu vedeam de gloria acelei lumini, fiind condus de mână de cei ce erau cu mine, am intrat în Damasc.

12 Iar unul, Anania, un bărbat evlavios conform legii, având mărturie bună de la toți iudeii care locuiau acolo,

13 A venit la mine și a stat în picioare și mi-a spus: Frate Saul, primește vedere. Și eu, în aceeași oră, am privit în sus spre el.

14 Iar el a spus: Dumnezeul părinților noștri te-a ales, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi vocea gurii lui.

15 Pentru că îi vei fi martor înaintea tuturor oamenilor, despre ce ai văzut și auzit.

16 Și acum, de ce întârzi? Scoală-te și botează-te și spală-ți păcatele, chemând numele Domnului.

17 Și s-a întâmplat că, după ce eu am revenit la Ierusalim, tocmai când mă rugam în templu, eu am fost în extaz;

18 Și l-am văzut, spunându-mi: Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre mine.

19 Și eu am spus: Doamne, ei știu că am închis și am bătut în fiecare sinagogă pe cei ce au crezut în tine;

20 Și când a fost vărsat sângele martirului tău, Ștefan,

stăteam și eu acolo în picioare și încuviințam moartea lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis.

²¹ Iar el mi-a spus: Mergi, pentru că te voi trimite de parte de aici, la neamuri.

²² Iar ei l-au ascultat până la acest cuvânt și și-au ridicat vocile, spunând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta; fiindcă nu se cuvine să trăiască.

²³ Dar pe când strigau și azvârleau hainele și aruncau praf în aer,

²⁴ Căpetenia a poruncit ca el să fie dus în fortăreață și a poruncit să fie cercetat prin biciuire, ca să afle din ce cauză strigau astfel împotriva lui.

²⁵ Dar pe când îl legau cu curele, Pavel i-a spus centurionului care stătea lângă el în picioare: Vă este legiuit să biciuiți un om, un roman, și necondamnat?

²⁶ Când a auzit centurionul, a venit și a anunțat căpetenia, spunând: Ia seama la ce faci; fiindcă acest om este roman.

²⁷ Atunci căpetenia a venit și i-a zis: Spune-mi, ești roman? Iar el a spus: Da.

²⁸ Și căpetenia a răspuns: Eu, cu o mare sumă *de bani* am cumpărat această libertate. Iar Pavel a spus: Dar eu sunt chiar născut liber.

²⁹ Atunci, îndată s-au îndepărtat de el cei ce trebuiau să îl cerceteze; iar căpeteniei îi era și ei teamă după ce a aflat că era roman și pentru că îl legase.

³⁰ Iar a doua zi, pentru că voia să știe într-adevăr pentru

ce fusese acuzat de iudei, l-a dezlegat din legăturile sale și a poruncit marilor preoți și întregului lor consiliu să vină; și l-a adus jos pe Pavel și l-a pus înaintea lor.

23

¹ Iar Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus: Bărbați și frați, până în această zi, m-am purtat în toată buna conștiință în fața lui Dumnezeu.

² Iar Anania, marele preot, a poruncit celor ce stăteau lângă el în picioare să îl lovească peste gură.

³ Atunci Pavel i-a spus: Dumnezeu te va lovi, perete vărui; fiindcă tu șezi să mă judeci după lege și poruncești să fiu bătut, contrar legii?

⁴ Iar cei ce stăteau lângă el în picioare au spus: Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu?

⁵ Atunci Pavel a spus: Fraților, nu am știut că era marele preot; fiindcă este scris: Să nu vorbești de rău pe conducătorul poporului tău.

⁶ Dar când Pavel a înțeles că o parte erau saducheii și ceilalți farisei, a strigat în consiliu: Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiul unui fariseu; din cauza speranței și a învierii morților sunt eu judecat.

⁷ Iar după ce a vorbit astfel, s-a făcut disensiune între farisei și saducheii; și mulțimea a fost împărțită.

⁸ Fiindcă saducheii spun că nu este nici înviere, nici

înger sau duh; dar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

⁹ Și s-a ridicat strigăt mare; și scribii, care erau de partea fariseilor, s-au sculat și se certau aprins, spunând: Nu găsim nimic rău în acest om; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger, să nu ne luptăm împotriva lui Dumnezeu.

¹⁰ Iar după ce s-a făcut disensiune mare, căpetenia, temându-se ca nu cumva Pavel să fie rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să coboare și să îl smulgă cu forța din mijlocul lor și să îl aducă în fortăreață.

¹¹ Iar noaptea următoare, Domnul a stat lângă el în picioare și a spus: Pavele, îndrăznește; fiindcă așa cum ai adevărit despre mine în Ierusalim, așa trebuie să aduci mărturie și la Roma.

¹² Iar după ce s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au înhăit și s-au legat cu blestem, spunând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea până nu îl vor fi ucis pe Pavel.

¹³ Și erau mai mulți de patruzeci cei care au făcut acest complot.

¹⁴ Aceștia, venind la preoții de seamă și la bătrâni, au spus: Ne-am legat cu mare blestem că nu vom gusta nimic până nu îl vom uide pe Pavel.

¹⁵ De aceea acum voi, împreună cu consiliul, spuneți căpeteniei ca mâine să îl aducă jos la voi, ca și cum ați dori să cercetați ceva mai amănunțit despre el; iar noi, înainte să se

apropie el, suntem gata să îl ucidem.

¹⁶ Dar fiul surorii lui Pavel, după ce a auzit despre cursa lor, a venit și a intrat în fortăreață și i-a spus lui Pavel.

¹⁷ Atunci Pavel a chemat la el pe unul dintre centurioni și a spus: Du pe tânărul acesta la căpetenie, fiindcă are să îi povestească ceva.

¹⁸ Astfel că l-a luat și l-a dus la căpetenie și a spus: Prizonierul Pavel m-a chemat la el și m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr, care are să îți vorbească ceva.

¹⁹ Atunci, căpetenia l-a luat de mână și l-a tras deoparte în ascuns și l-a întrebat: Ce este aceasta ce ai să îmi spui?

²⁰ Iar el a spus: Iudeii s-au înțeles să îți ceară ca mâine să îl aduci jos pe Pavel, în consiliu, ca și cum ar dori să cerceteze mai amănunțit ceva despre el.

²¹ Dar tu nu te lășa convins de ei; fiindcă mai mult de patruzeci de bărbați dintre ei îi întind o cursă, aceștia s-au legat cu blestem ca nici să nu mănânce, nici să nu bea, până nu îl vor uide; și acum, ei sunt gata, așteptând o promisiune de la tine.

²² Atunci căpetenia a lăsat pe tânăr să plece și i-a poruncit: Să nu spui nimănui că mi-ai arătat acestea.

²³ Și a chemat la el doi centurioni, spunând: Pregătiți două sute de soldați să meargă la Cezareea, și șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri la ora a treia din noapte.

²⁴ Și dați-le animale, ca să îl pună pe Pavel deasupra și să îl ducă teafăr la Felix, guvernatorul.

²⁵ Și a scris o scrisoare, cuprinzând acestea:

²⁶ Claudius Lisias către preaonorabilul guvernator Felix, salutări.

²⁷ Acest bărbat a fost prins de iudei și ar fi fost ucis de ei; atunci, am venit cu armată și l-am salvat, înțelegând că era roman.

²⁸ Dar voind să cunosc cauza pentru care l-au acuzat, l-am coborât în consiliul lor;

²⁹ Și, l-am găsit acuzat despre întrebări din legea lor, dar neavând nimic care să îl acuze demn de moarte sau de lanțuri.

³⁰ Și când mi s-a spus cum iudeii întindeau o cursă pentru acest bărbat, îndată l-am trimis la tine și am poruncit și acuzatorilor lui să spună înaintea ta cele împotriva lui. Sănătate.

³¹ Atunci soldații, așa cum li se poruncise, l-au luat pe Pavel și l-au adus pe timpul nopții la Antipatris.

³² Iar a doua zi, au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au întors la fortăreață;

³³ Iar aceștia, după ce au venit la Cezareea și au dat guvernatorului epistola, l-au prezentat și pe Pavel înaintea lui.

³⁴ Și după ce guvernatorul a citit, l-a întrebat din ce provincie era. Și a priceput că este din Cilicia;

³⁵ Te voi asculta pe îndelete, a spus el, când vor veni și

acuzatorii tăi. Și a poruncit să fie păzit în sala de judecată a lui Irod.

24

¹ Și după cinci zile, Anania, marele preot, a coborât cu bătrânii și cu un anumit orator, numit Tertul, care l-au înștiințat pe guvernator împotriva lui Pavel.

² Și după ce a fost chemat, Tertul a început să acuze, spunând: Văzând că prin tine ne bucurăm de multă pace și că au fost făcute lucrări bune pentru această națiune prin prevederea ta,

³ Le primim întotdeauna și în toate locurile, preanobile Felix, cu toată mulțumirea.

⁴ Dar ca nu cumva să te mai rețin, te rog să ne ascuți pe scurt cu bunăvoința ta.

⁵ Fiindcă l-am găsit pe acest bărbat *a fi* o ciumă, instigator la revoltă printre toți iudeii din întreaga lume și un conducător al partidei nazarineilor;

⁶ Care a încercat de asemenea să pângărească templul; și pe care l-am prins și voiam să îl judecăm conform cu legea noastră.

⁷ Dar căpetenia Lisias a venit și l-a luat cu mare violență din mâinile noastre,

⁸ Și a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea ta. Dacă îl vei cerceta, tu însuși vei putea afla de la el despre toate lucrurile de care îl acuzăm noi.

⁹ Și iudeii au aprobat și ei, spunând că așa stau lucrurile.

¹⁰ Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut semn

să vorbească, a răspuns: Deoarece știu că de mulți ani ai fost judecător al acestei națiuni, cu atât mai bucuros răspund pentru mine însumi;

¹¹ Ca să poți înțelege, că nu sunt decât douăsprezece zile de când am urcat să mă închin la Ierusalim.

¹² Și nu m-au găsit în templu dezbătând cu cineva, nici făcând agitație a mulțimii, nici în sinagogi, nici în cetate;

¹³ Nici nu pot dovedi lucrurile de care acum mă acuză.

¹⁴ Dar îți mărturisesc aceasta, că după calea pe care ei o numesc erezie, așa mă închin Dumnezeuului părinților mei, crezând toate care sunt scrise în lege și în profeți;

¹⁵ Și am speranță față de Dumnezeu, pe care și ei înșiși o acceptă, că va fi o înviere a morților, deopotrivă a celor drepți și nedrepți.

¹⁶ Și în aceasta mă deprind pe mine însumi, să am întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de Dumnezeu și oameni.

¹⁷ Și, după mulți ani, am venit să aduc națiunii mele milostenii și ofrande.

¹⁸ După care anumiți iudei din Asia m-au găsit purificat în templu, nici cu mulțime, nici cu tumult.

¹⁹ Aceștia ar trebui să se înfățișeze aici înaintea ta și să acuze, dacă au ceva împotriva mea.

²⁰ Sau să spună aceștia dacă au găsit în mine vreo nelegiuire, în timp ce am stat în picioare înaintea consiliu-

lui,

²¹ Cu excepția acestei singure voci, că am strigat stând în picioare printre ei: În legătură cu învierea morților sunt eu judecat astăzi de voi.

²² Iar după ce Felix a auzit acestea, având o mai bună cunoaștere despre acea cale, i-a amânat și a spus: Când va coborî Lisias, căpetenia, voi ști pe deplin cele despre voi.

²³ Și a poruncit unui centurion să îl țină pe Pavel și să îi lase libertate și să nu oprească pe niciunul dintre ai lui să îl servească, sau să vină la el.

²⁴ Și după câteva zile, când Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos.

²⁵ Dar pe când el discuta despre dreptate și înfrânare și judecata care va veni, Felix a tremurat și a răspuns: Acum du-te; când voi avea ocazie cuvenită, te voi chema.

²⁶ În același timp se aștepta de asemenea ca Pavel să îi dea bani, ca să îl elibereze; de aceea a trimis adeseori după el și vorbea cu el.

²⁷ Dar după doi ani a venit succesul lui, Porcius Festus; și Felix, voind să arate favoare iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

25

¹ Și, când Festus a venit în provincie, după trei zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim.

² Atunci, marele preot și mai marele iudeilor l-au înștiințat împotriva lui Pavel și l-au implorat,

³ Și a dorit o favoare împotriva lui, ca să trimită după el la Ierusalim, pregătind o cursă pe drum să îlucidă.

⁴ Dar Festus a răspuns că Pavel ar trebui ținut în Cezareea și că el însuși intenționează să plece curând într-acolo.

⁵ De aceea a spus: Aceia dintre voi care pot, să se coboare cu mine și să îl acuze pe acest bărbat, dacă este ceva rău în el.

⁶ Și după ce a rămas mai mult de zece zile printre ei, a coborât la Cezareea; și a doua zi, șezând pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel.

⁷ Și după ce a venit el, iudeii care au coborât de la Ierusalim au stat în picioare împrejur și au adus plângeri multe și grele împotriva lui Pavel, pe care nu au fost în stare să le dovedească.

⁸ În timp ce el se apăra: Nu am păcătuit deloc, nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici chiar împotriva Cezarului.

⁹ Dar Festus, voind să facă o favoare iudeilor, i-a răspuns lui Pavel și a zis: Ești de acord să urci la Ierusalim și acolo să fii judecat despre acestea înaintea mea?

¹⁰ Atunci Pavel a spus: Stau în picioare la scaunul de judecată al Cezarului, unde ar trebui să fiu judecat; nu am făcut

nimic rău iudeilor, așa cum știi foarte bine.

¹¹ Dar dacă sunt nedrept, sau am făcut ceva demn de moarte, nu mă feresc să mor; dar dacă nu este nimic din acestea de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate da lor. Apelez la Cezar.

¹² Atunci Festus, după ce a stat de vorbă cu consiliul, a răspuns: La Cezar ai apelat? La Cezar vei merge.

¹³ Iar după câteva zile, împăratul Agripa și Bernice au venit la Cezareea să îl salute pe Festus.

¹⁴ Iar după ce au rămas acolo multe zile, Festus a prezentat împăratului cele ale lui Pavel, spunând: Este aici un anumit bărbat lăsat în lanțuri de Felix;

¹⁵ Despre care, când am fost eu la Ierusalim, preoții de seamă și bătrânii iudeilor mi-au făcut cunoscut, dorind judecată împotriva lui.

¹⁶ Acestora le-am răspuns: Nu este obiceiul romanilor să dea la moarte pe niciun om, înainte ca cel care este acuzat să fie față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să se apere referitor la acuzația adusă împotriva lui.

¹⁷ De aceea când au venit aici, fără nicio întârziere, a doua zi am șezut pe scaunul de judecată și am poruncit să fie adus bărbatul.

¹⁸ Împotriva căruia acuzatorii, după ce au stat în picioare, nu au adus nicio acuzație din acelea pe care le presupuneam eu;

¹⁹ Ci aveau anumite

cercetări împotriva lui despre propria lor superstiție și despre unul Isus, care a murit, despre care Pavel afirmă că este viu.

²⁰ Și îndoindu-mă de acest mod de cercetări, am întrebat dacă era dispus să meargă la Ierusalim, și acolo să fie judecat despre acestea.

²¹ Dar după ce Pavel a apelat să fie ținut pentru examinarea lui Augustus, am poruncit ca el să fie ținut până îl voi trimite la Cezar.

²² Atunci, Agripa i-a spus lui Festus: Aș dori chiar eu însumi să îl aud pe acest om. Iar el a spus: Măine îl vei auzi.

²³ Și a doua zi, când Agripa a venit și Bernice, cu mare fast, și au intrat în locul audierii cu căpeteniile și cu bărbații conducători ai cetății, la porunca lui Festus a fost adus Pavel.

²⁴ Și Festus a spus: Împărate Agripa și toți bărbații care sunteți prezenți cu noi, îl vedeți pe acesta, despre care toate mulțimile iudeilor au stăruit de mine, deopotrivă la Ierusalim și aici, strigând că nu ar mai trebui să trăiască.

²⁵ Dar când am înțeles că nu a făcut nimic demn de moarte și chiar el însuși a cerut recurs la Augustus, am hotărât să îl trimit.

²⁶ Despre el nu am nimic sigur să scriu domnului meu. De aceea l-am adus în față, înaintea voastră și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca după ce se va fi făcut cercetare, să am ceva să scriu.

²⁷ Fiindcă mi se pare irațional să trimit un pri-

zonier și să nu arăt acuzațiile împotriva lui.

26

¹ Iar Agripa i-a spus lui Pavel: Îți este permis să vorbești pentru tine însuși. Atunci Pavel a întins mâna și s-a apărât:

² Mă consider fericit, împărate Agripa, pentru că voi putea să mă apăr astăzi, înaintea ta, în legătură cu toate despre care sunt acuzat de iudei;

³ Mai ales știindu-te a fi expert în toate obiceiurile și întrebările dintre iudei; de aceea, te implor să mă ascuți cu răbdare.

⁴ Felul meu de viață din tinerețe, care a fost de la început în nașterea mea la Ierusalim, îl cunosc toți iudeii;

⁵ Care m-au cunoscut de la început, dacă ei doresc să aducă mărturie, că am trăit conform cu partida cea mai strictă a religiei noastre, ca fariseu.

⁶ Și acum stau în picioare și sunt judecat pentru speranța promisiunii făcute de Dumnezeu părinților noștri;

⁷ *Promisiune*, la care speră să ajungă, cele douăsprezece triburi ale noastre, servind neîncetat lui Dumnezeu zi și noapte. Despre această speranță sunt acuzat, împărate Agripa, de iudei.

⁸ De ce pare un lucru de necrezut pentru voi, că Dumnezeu înviază morții?

⁹ Într-adevăr, eu m-am gândit în mine însumi, că ar trebui să fac multe lucruri potrivnice față de numele lui Isus din Nazaret.

¹⁰ Lucru pe care l-am și făcut în Ierusalim; și pe mulți dintre sfinți i-am închis în închisoare, primind autoritate de la preoții de seamă; și, fiind dați la moarte îmi dădeam votul împotriva lor.

¹¹ Și deseori i-am pedepsit în fiecare sinagogă și i-am constrâns să blasfemieze; și, fiind peste măsură de turbat împotriva lor, i-am persecutat chiar și în cetățile străine.

¹² După care, pe când mă duceam la Damasc cu autoritate și împuternicire de la preoții de seamă,

¹³ La miezul zilei, împărate, am văzut pe cale o lumină din cer, mai mare ca strălucirea soarelui, strălucind în jurul meu și a celor care călătoreau cu mine.

¹⁴ Și după ce am căzut toți la pământ, am auzit o voce vorbindu-mi și spunând în limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă persecuți? Greu îți este să dai cu călcâiul în țepușe.

¹⁵ Iar eu am spus: Cine ești tu, Doamne? Și el a spus: Eu sunt Isus, pe care tu îl persecuți.

¹⁶ Scoală-te dar și stai în picioare; căci cu acest scop ți-am apărut, să te fac un servitor și un martor deopotrivă a cele ce ai văzut și a aceluia în care mă voi arăta ție;

¹⁷ Eliberându-te din poporul și dintre neamurile

spre care acum te trimit,

¹⁸ Să le deschizi ochii și să îi întorci de la întuneric la lumină și din puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertare de păcate și moștenire printre cei sfințiți prin credința care este în mine.

¹⁹ După care, împărate Agripa, nu am fost neascultător viziunii cerești;

²⁰ Ci am arătat mai întâi celor din Damasc și Ierusalim și prin toate ținuturile Iudeii și apoi neamurilor, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă lucrări cuvenite de pocăință.

²¹ Pentru acestea, iudeii m-au prins în templu și au încercat să măucidă.

²² De aceea obținând ajutor de la Dumnezeu, continuu până în această zi, aducând mărturie deopotrivă celor mici și mari, nespunând nimic altceva decât cele ce ziceau profeții și Moise că se vor întâmpla:

²³ Că trebuie să sufere Cristosul, că el va fi cel dintâi al învierii dintre morți și să arate lumină poporului și neamurilor.

²⁴ Și pe când el răspundea astfel în apărarea lui, Festus a spus cu voce tare: Pavele, ți-ai ieșit din minți; multă învățătură te face nebun.

²⁵ Dar el a spus: Nu sunt nebun, preanobile Festus; ci vorbesc deschis cuvintele adevărului și cumpătării.

²⁶ Fiindcă împăratul știe despre acestea, înaintea căruia și vorbesc pe față; fiindcă sunt

convins că nimic din acestea nu îi sunt ascunse; fiindcă aceasta nu s-a făcut într-un colț.

²⁷ Crezi tu, împărate Agripa, în profeți? Știi că tu crezi.

²⁸ Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: Aproape mă convingi să fiu creștin.

²⁹ Iar Pavel a spus: Să dea Dumnezeu, ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud astăzi, să fie deopotrivă aproape *ce sunt eu* și chiar mai mult decât sunt eu, exceptând aceste lanțuri.

³⁰ Și după ce a vorbit astfel, împăratul s-a sculat și guvernatorul și Bernice și cei ce ședeau cu ei;

³¹ Și după ce s-au retras, vorbeau între ei, spunând: Acest om nu face nimic demn de moarte sau de lanțuri.

³² Atunci Agripa i-a spus lui Festus: Acest om ar fi putut fi eliberat dacă nu ar fi apelat la Cezar.

27

¹ Iar când s-a hotărât să navigăm spre Italia, pe Pavel și pe alți prizonieri i-au predat unui centurion numit Iulius, din cohorta lui Augustus.

² Și, îmbarcându-ne într-o corabie de la Adramit, am ridicat ancora, intenționând să navigăm pe lângă coastele Asiei; Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu noi.

³ Și a doua zi am aruncat ancora la Sidon. Și Iulius îl trata omeneste pe Pavel și i-a dat voie să meargă la prietenii săi să se înviezeze.

⁴ Și după ce am ridicat ancora de acolo, am navigat la adăpostul Ciprului, pentru că vânturile erau potrivnice.

⁵ Și după ce am trecut de marea Ciliciei și Pamfiliei, am ajuns la Mira, o cetate din Licia.

⁶ Și acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, navigând spre Italia; și ne-a urcat în ea.

⁷ Și navigând încet mai multe zile și ajungând cu greu lângă Cnidus, vântul nelăsându-ne, am navigat la adăpostul Cretei, lângă Salmona;

⁸ Și, trecând cu greu aceasta, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune; aproape de care era cetatea Lasaia.

⁹ Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că postul trecuse deja, Pavel i-a avertizat,

¹⁰ Și le-a spus: Domnilor, îmi dau seama că această călătorie va fi cu vătămare și multă pagubă, nu doar pentru încărcătură și corabie, dar și pentru viețile noastre.

¹¹ Cu toate acestea, centurionul l-a crezut pe căpetenia vasului și pe proprietarul corăbiei mai mult decât cele spuse de Pavel.

¹² Iar pentru că limanul nu era bun pentru iernat, cei mai mulți s-au înțeles să plece și de acolo, dacă ar fi posibil să ajungă cumva să ierneze la Fenix, un liman din Creta și care este orientat spre sud-vest și nord-vest.

¹³ Iar când vântul de sud

a suflat ușor, presupunând că și-au atins scopul, ridicând ancora, au navigat aproape de Creta.

¹⁴ Dar nu după mult timp s-a ridicat împotriva acesteia un vânt violent, numit Euroclidon.

¹⁵ Iar când corabia a fost apucată și nu putea face față vântului, ne-am lăsat purtați de ea.

¹⁶ Și, trecând repede pe lângă o anume insulă numită, Clauda, cu greu am fost în stare să fim stăpâni ai bărcii;

¹⁷ Pe care, după ce au ridicat-o, au folosit ajutoare, încingând corabia; și, temându-se ca nu cumva să fie aruncați în bancurile de nisip, au strâns pânzele și astfel au fost purtați.

¹⁸ Iar noi, fiind puternic bătuți de furtună, a doua zi ei au aruncat încărcătura peste bord;

¹⁹ Și a treia zi, noi cu mâinile noastre am aruncat uneltele corăbiei.

²⁰ Și după ce nu s-a arătat mai multe zile nici soare nici stele, și nu mică era furtuna peste noi, ni s-a dus atunci toată speranța că vom fi salvați.

²¹ Iar după o îndelungată abținere, Pavel a stat în picioare în mijlocul lor și a spus: Domnilor, trebuia să mă fi ascultat și să nu fi ridicat ancora din Creta și să câștigați această vătămare și pagubă.

²² Și acum, vă îndemn să fiți cu voie bună; fiindcă nu va fi pierderea vieții niciunui

dintre voi, decât a corăbiei.

²³ Fiindcă azi noapte a stat în picioare lângă mine îngerul Dumnezeuului al căruia sunt și căruia îi servesc,

²⁴ Spunând: Nu te teme, Pavele, tu trebuie să fii adus în fața Cezarului; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care călătoresc cu tine.

²⁵ De aceea domnilor fiți cu voie bună; fiindcă îl cred pe Dumnezeu, că va fi chiar așa cum mi s-a spus.

²⁶ Totuși, noi trebuie să fim aruncați pe o anumită insulă.

²⁷ Și când a venit a paisprezecea noapte, fiind aruncați în sus și în jos în Adriatică, spre miezul nopții, marinarii au presupus că se apropie de o coastă;

²⁸ Și au măsurat adâncimea apei și au găsit douăzeci de stânjeni; și după ce s-au dus puțin mai departe, au măsurat din nou și au găsit cincisprezece stânjeni.

²⁹ Atunci, temându-se ca nu cumva să fim aruncați pe stânci, au azvârlit patru ancore din pupă și doreau să se facă ziuă.

³⁰ Dar în timp ce marinarii plănuiau să fugă din corabie, după ce au coborât barca pe mare, sub pretext că intenționează să arunce ancore din proră,

³¹ Pavel a spus centurionului și soldaților: Dacă aceștia nu rămân în corabie, voi nu puteți fi salvați.

³² Atunci, soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă.

³³ Și până să se facă ziuă, Pavel îi implora pe toți să ia mâncare, spunând: Astăzi este a paisprezecea zi de când așteptați și continuați postind, fără să luați nimic.

³⁴ De aceea vă îndemn să luați mâncare; fiindcă aceasta este pentru sănătatea voastră; fiindcă niciun fir de păr nu va cădea de pe capul vreunuia dintre voi.

³⁵ Iar după ce a spus astfel, a luat pâine și a adus mulțumiri lui Dumnezeu în prezența tuturor; și după ce a frânt-o, a început să mănânce.

³⁶ Atunci toți au fost cu voie bună și au luat și ei mâncare.

³⁷ Și eram de toți în corabie două sute șaptezeci și șase de suflete.

³⁸ Și, săturându-se cu mâncare, au ușurat corabia și au aruncat grâul în mare.

³⁹ Iar după ce s-a făcut ziuă nu au recunoscut pământul; dar au văzut un anumit golf cu o plajă, pe care voiau, dacă era posibil, să împingă corabia.

⁴⁰ Și după ce au ridicat ancorele, s-au încredințat mării și au dezlegat funiile de la pana cârmei și au înălțat pânza principală în vânt și au ținut-o spre țarm.

⁴¹ Și, căzând pe un loc unde se întâlneau două mări, au eșuat corabia; și prora s-a înfipt tare și a rămas nemișcată, dar pupa era sfărâmată de violența valurilor.

⁴² Iar voia soldaților era să ucidă prizonierii, ca nu cumva vreunul să înoate și să

scape.

⁴³ Dar centurionul, voind să îl salveze pe Pavel, le-a împiedicat planul; și a poruncit celor ce pot înota să se arunce primii în mare și să ajungă pe uscat;

⁴⁴ Și ceilalți, unii pe scânduri și unii pe sfărâăturile de la corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au scăpat în siguranță pe uscat.

28

¹ Și după ce au scăpat, atunci au aflat că insula se numește Melita.

² Și barbarii ne-au arătat nu puțină bunăvoință; fiindcă au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii care cădea și din cauza frigului.

³ Și când Pavel strânsese o grămadă de vreascuri și le pusese pe foc, a ieșit o viperă din căldură și s-a prins de mâna lui.

⁴ Și barbarii, când au văzut jivina veninoasă atârnată de mâna lui, au spus între ei: Fără îndoială, acest om este un uci-gaș pe care, deși a scăpat din mare, răzbunarea nu îl lasă să trăiască.

⁵ Și el a scuturat jivina în foc și nu a simțit niciun rău.

⁶ Dar se așteptau ca el să înceapă să se umfle sau să cadă mort dintr-o dată; dar după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun fel de vătămare, și-au schimbat părerea și au spus că el era un dumnezeu.

⁷ Iar în aceleași ținuturi erau stăpânirile celui mai de seamă om al insulei, al cărui nume

era Publius; care ne-a primit și ne-a găzduit prietenos trei zile.

⁸ Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea bolnav cu febră și scurgere de sânge; la care a intrat Pavel și s-a rugat și și-a pus mâinile pe el și l-a vindecat.

⁹ De aceea după ce a fost făcută aceasta, și alții de pe insulă care aveau boli au venit și au fost vindecați;

¹⁰ Care ne-au și onorat cu multe onoruri; și când am plecat, ne-au încărcat cu cele ce au fost necesare.

¹¹ Iar după trei luni, ne-am îmbarcat într-o corabie din Alexandria, care iernase pe insulă, al cărei însemn era Castor și Pollux.

¹² Și, aruncând ancora la Siracuza, am rămas trei zile.

¹³ Și de acolo ne-am dus pe ocolite și am ajuns la Regium; și după o zi s-a pornit vântul de sud și a doua zi am ajuns la Puteoli,

¹⁴ Unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile; și așa ne-am dus spre Roma.

¹⁵ Și de acolo, când au auzit frații despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră până la forumul lui Apius și la Trei Taverne; pe care Pavel, când i-a văzut, a mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.

¹⁶ Iar când am ajuns la Roma, centurionul a dat pe prizonieri căpeteniei gărzii; dar lui Pavel i s-a permis să locuiască aparte cu un soldat care îl păzea.

¹⁷ Și s-a întâmplat că, după

trei zile, Pavel a chemat la un loc pe mai marii iudeilor; iar după ce s-au adunat ei, le-a spus: Bărbați și frați, deși nu am făcut nimic împotriva poporului, sau a obiceiurilor părinților noștri, totuși din Ierusalim am fost predat prizonier în mâinile romanilor.

¹⁸ Care, după ce m-au cercetat, au intenționat să mă elibereze, pentru că nu era nicio vină de moarte în mine.

¹⁹ Dar după ce iudeii au vorbit împotriva, am fost constrâns să apelez la Cezar; nu că aş avea ceva de care să acuz națiunea mea.

²⁰ De aceea pentru această cauză v-am chemat, să vă văd și să vă vorbesc; fiindcă din cauza speranței lui Israel sunt legat cu acest lanț.

²¹ Și i-au spus: Noi nici nu am primit scrisori din Iudeea despre tine, nici vreunul dintre frații care au venit nu ne-a arătat sau vorbit ceva rău despre tine.

²² Dar considerăm cuvenit să auzim de la tine ce gândești; fiindcă în legătură cu această partidă, ne este bine cunoscut că pretutindeni se vorbește împotriva.

²³ Iar după ce au stabilit pentru el o zi, au venit mulți la el în locuința lui; căroră le explica și adeverea împărăția lui Dumnezeu, convingându-i în legătură cu Isus, deopotrivă din legea lui Moise și din profeți, de dimineața până seara.

²⁴ Și unii au crezut cele spuse, iar unii nu au crezut.

²⁵ Și, neînțelegându-se între ei, s-au dus, după ce Pavel le-a spus o vorbă: Bine a vorbit Duhul Sfânt prin profetul Isaia către părinții noștri,

²⁶ Spunând: Du-te la acești oameni și spune-le: Auzind veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe;

²⁷ Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat, și urechile lor sunt greoaie la auzire și și-au închis ochii; ca nu cumva să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima lor și să se întoarcă și să îi vindec.

²⁸ De aceea să vă fie cunoscut că, salvarea lui Dumnezeu este trimisă neamurilor și ele o vor asculta.

²⁹ Și după ce el a spus acestea, iudeii au plecat și au avut o discuție mare între ei.

³⁰ Iar Pavel a locuit doi ani întregi în propria lui casă închiriată, și primea bine pe toți ce intrau la el,

³¹ Predicând împărăția lui Dumnezeu și predând cele despre Domnul Isus Cristos cu toată cutezanța și fără piedici.

Romani

1 Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu,

2 (Pe care a promis-o dinainte prin profeții săi în sfințele scripturi),

3 Despre Fiul său Isus Cristos, Domnul nostru, care a fost născut conform cărnii din sămânța lui David;

4 Și făcut cunoscut ca Fiu al lui Dumnezeu cu putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea dintre morți;

5 Prin el noi am primit har și apostolie, pentru ascultare față de credință printre toate națiunile, pentru numele lui;

6 Printre care sunteți și voi cei chemați ai lui Isus Cristos;

7 Tuturor celor din Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

8 Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți, deoarece credința voastră este vestită în toată lumea.

9 Fiindcă martor îmi este Dumnezeu, căruia îi servesc cu duhul meu în evanghelia Fiului său, cum neîncetat vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele,

10 Cerând, dacă ar fi posibil acum în sfârșit să vin la voi, să am o călătorie bună prin voia lui Dumnezeu.

11 Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți;

12 Și aceasta este ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin credința împărtășită deopotrivă de voi și de mine.

13 Dar nu voiesc să nu știți, fraților, că deseori am plănuit să vin la voi, (dar am fost împiedicat până acum), ca să am vreun rod și printre voi, așa ca printre celelalte neamuri.

14 Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor; deopotrivă înțelepților și neînțelepților.

15 Astfel, atât cât depinde de mine, sunt gata să vă predic evanghelia și vouă, celor din Roma.

16 Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului.

17 Fiindcă în ea este revelată dreptatea lui Dumnezeu din credință spre credință; așa cum este scris: Cel drept va trăi prin credință.

18 Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în nedreptate.

19 Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat.

20 Fiindcă lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, de-

opotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză;

²¹ Întrucât, cunoscându-l pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu au fost mulțumitori; ci au devenit deșești în închipuirile lor și inima lor fără înțelegere a fost întunecată.

²² Susținând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni,

²³ Și au schimbat gloria Dumnezeului neputrezitor într-o icoană făcută asemenea omului putrezitor și a păsărilor și a fiarelor cu patru picioare și târâtoarelor.

²⁴ De aceea Dumnezeu i-a și predat necurăției prin poftele inimilor lor, ca să își dezonoreze trupurile între ei înșiși;

²⁵ Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

²⁶ Din această cauză Dumnezeu i-a predat poftelor dezonorante; fiindcă și femeile lor au schimbat folosirea firească într-aceea care este împotriva firii;

²⁷ Și tot astfel și bărbații, părăsind folosirea firească a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții; bărbați cu bărbați înfăptuind ce este necuviincios și primind în ei înșiși răsplata cuvenită pentru rătăcirea lor.

²⁸ Și tot așa cum nu au căutat să îl păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor,

Dumnezeu i-a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri care nu sunt cuvenite;

²⁹ Fiind umpluți de toată nedreptatea, curvia, răutatea, lăcomia, răzbunarea; plini de invidie, ucidere, ceartă, înșelăciune, purtări rele, șoptitori,

³⁰ Defăimători, urători de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, născocitori de lucruri rele, neascultători de părinți,

³¹ Fără înțelegere, călcători de legământ, fără afectivitate naturală, neînduplecați, nemiloși;

³² Care, știind judecata lui Dumnezeu că toți cei ce fac astfel de lucruri sunt demni de moarte, nu numai că le fac dar și au plăcere în cei ce le practică.

2

¹ De aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi care judeci; fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te condamni pe tine însuși; fiindcă tu care judeci, practici aceleași lucruri.

² Dar suntem siguri că judecata lui Dumnezeu este conform adevărului împotriva celor ce practică astfel de lucruri.

³ Și gândești aceasta, omule, care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

⁴ Sau disprețuiești bogățiile bunătății lui și a îngăduinței și a îndelungii răbdări, neștiind

că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?

⁵ Dar după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi furie pentru ziua furiei și a rev-elării dreptei judecați a lui Dumnezeu;

⁶ Care va întoarce fiecărui om conform faptelor lui;

⁷ Celor care prin răbdare stăruitoare în facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire, viață eternă;

⁸ Dar celor certăreți și care nu ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, indignare și furie,

⁹ Necaz și chin peste fiecare suflet de om care lucrează răul, întâi al iudeului și de asemenea al neamului.

¹⁰ Dar glorie, onoare și pace fiecăruia care lucrează binele, întâi iudeului și de asemenea neamului.

¹¹ Deoarece la Dumnezeu nu este părtinire.

¹² Căci atâți câți au păcătuțit fără lege, vor și pieri fără lege; și atâți câți au păcătuțit în lege, vor fi judecați prin lege;

¹³ (Fiindcă nu ascultătorii legii sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepti.

¹⁴ De aceea când neamurile, care nu au legea, fac prin natură lucrurile cuprinse în lege, aceștia, neavând legea, își sunt lor înșiși lege;

¹⁵ Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor de asemenea aducând mărturie și gândurile lor, în același timp acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele),

¹⁶ În ziua când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Cristos, conform evangheliei mele.

¹⁷ Iată, tu, te numești iudeu și te bazezi pe lege și te fălești cu Dumnezeu,

¹⁸ Și îi știi voia și deosebești lucruri nespuse mai bune, fiind învățat din lege;

¹⁹ Și ești sigur că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în întuneric,

²⁰ Îndrumător al celor fără minte, învățător al pruncilor, având forma cunoașterii și a adevărului în lege.

²¹ Tu dar, care înveți pe altul, pe tine însuți nu te înveți? Tu care predici: Să nu furi; furi?

²² Tu care spui: Să nu comiți adulter; comiți adulter? Tu care detești idoli, comiți sacrilegiu?

²³ Tu care te fălești cu legea, îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea legii?

²⁴ Fiindcă prin voi este blasfemiât numele lui Dumnezeu între neamuri, așa cum este scris.

²⁵ Fiindcă circumcizia, într-adevăr, este de folos, dacă împlinești legea; dar dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie.

²⁶ De aceea dacă necircumcizia ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va socoti pentru circumcizie?

²⁷ Și necircumcizia care este prin natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine, care prin litera legii și prin circumcizie calci legea?

²⁸ Fiindcă iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne;

²⁹ Ci iudeu este cel în lăuntru; și circumcizie este aceea a inimii, în duhul, nu în literă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3

¹ Ce avantaj are atunci iudeul, sau care este folosul circumciziei?

² Este mare oricum; mai întâi de toate, fiindcă într-adevăr, lor le-au fost încredințate oracolele lui Dumnezeu.

³ Și ce dacă unii nu au crezut? Necredința lor va face credința lui Dumnezeu fără efect?

⁴ Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat și fiecare om mincinos; așa cum este scris: Ca să poți fi declarat drept în cuvintele tale și să învingi când ești judecat.

⁵ Dar dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept Dumnezeu care se răzbină? (Vorbesc ca un om).

⁶ Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

⁷ Căci dacă prin minciuna mea adevărul lui Dumnezeu a abundat mai mult pentru gloria lui, de ce totuși sunt de asemenea judecat eu ca păcătos?

⁸ Și nu, (așa cum suntem defăimați și așa cum afirmă unii că spunem noi): Să facem cele rele, ca să vină

cele bune? A căror damnare este dreaptă.

⁹ Ce atunci? Suntem mai buni decât ei? Nu, nicidecum; fiindcă noi am dovedit înainte, deopotrivă pe iudei și pe greci, că toți sunt sub păcat,

¹⁰ Așa cum este scris: Nu este niciunul drept, niciunul măcar.

¹¹ Nu este niciunul care înțelege, nu este niciunul care îl caută pe Dumnezeu.

¹² Toți s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.

¹³ Gâtlejul lor este un mormânt deschis; cu limbile lor înșelau; venin de aspidă este sub buzele lor;

¹⁴ A căror gură este plină de blestem și amărăciune;

¹⁵ Picioarele lor sunt iuți să verse sânge;

¹⁶ Distrugere și nenorocire sunt în căile lor;

¹⁷ Și nu au cunoscut calea păcii;

¹⁸ Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

¹⁹ Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor sub lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să devină vinovată înaintea lui Dumnezeu.

²⁰ De aceea prin faptele legii nicio făptură nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă prin lege este cunoștința păcatului.

²¹ Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fără lege, este arătată, fiind adevărată prin lege și profeți;

²² Chiar dreptatea lui Dum-

nezeu, care este prin credința lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu este diferență;

²³ Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu;

²⁴ Fiind declarați drepti în dar prin harul său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;

²⁵ Pe care Dumnezeu l-a pus în față să fie ispășire prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu;

²⁶ Să declare dreptatea lui în acest timp; ca el să fie just și justificatorul celui ce crede în Isus.

²⁷ Unde este atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

²⁸ De aceea socotim că omul este declarat drept prin credință, fără faptele legii.

²⁹ Este el doar Dumnezeul iudeilor? Nu este și al neamurilor? Da, este și al neamurilor;

³⁰ Văzând că este un singur Dumnezeu care va declara drept prin credință pe cel circumcis și prin credință pe cel necircumcis.

³¹ Zădărnici atunci legea prin credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

4

¹ Așadar, ce vom spune că a găsit Avraam, tatăl nostru, în ce privește carnea?

² Căci, dacă Avraam a fost declarat drept din fapte, are cu ce să se fălească; dar nu înaintea lui Dumnezeu.

³ Fiindcă ce spune scriptura? Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.

⁴ Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei.

⁵ Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate.

⁶ După cum și David vorbește despre binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptatea fără fapte,

⁷ Spunând: Binecuvântați sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.

⁸ Binecuvântat este omul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul.

⁹ Atunci, vine această binecuvântare numai peste cel circumcis, sau și peste cel necircumcis? Fiindcă spunem că lui Avraam credința i s-a socotit pentru dreptate.

¹⁰ Dar cum i s-a socotit? Când era în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.

¹¹ Și a primit semnul circumciziei, un sigiliu al dreptății credinței pe care o avea fiind în necircumcizie; ca el să fie tatăl tuturor celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie; ca să li se atribuie și lor dreptatea;

¹² Și să fie tatăl circum-

ciziei nu doar celor din circumcizie, ci și celor ce umblă în pașii acelei credințe a tatălui nostru Avraam, pe care o avea fiind încă necircumcis.

¹³ Fiindcă promisiunea că el va fi moștenitor al lumii nu era dată lui Avraam sau seminței sale prin lege, ci prin dreptatea credinței.

¹⁴ Căci dacă moștenitori sunt cei din lege, credința este desființată și promisiunea este fără efect;

¹⁵ Fiindcă legea lucrează furie; căci unde nu este lege, nu este nici încălcare a legii.

¹⁶ Din această cauză este din credință, ca să fie conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai celei ce este din lege, dar și celei ce este din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor;

¹⁷ (Așa cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața celui pe care l-a crezut, adică Dumnezeu, care dă viață morților și cheamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.

¹⁸ El care împotriva speranței a crezut în speranță, ca el să devină tatăl multor națiuni, conform cu ceea ce i se spusese: Așa va fi sămânța ta.

¹⁹ Și, nefiind slab în credință, nu a luat în considerare propriul său trup deja mort, având aproape o sută de ani, nici starea moartă a pântecelui Sarei;

²⁰ Nu a șovăit la promisiunea lui Dumnezeu, prin

necredință; ci a fost tare în credință, dând glorie lui Dumnezeu;

²¹ Și, fiind deplin convins că, ce a promis, a fost în stare să și facă.

²² Și de aceea aceasta i s-a atribuit lui pentru dreptate;

²³ Dar nu numai pentru el a fost scris că i s-a atribuit;

²⁴ Ci și pentru noi, căroră ni se va atribui, dacă credem în cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru;

²⁵ Care a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru justificarea noastră.

5

¹ De aceea, fiind declarați drepti prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;

² Prin care de asemenea avem acces prin credință la acest har, în care stăm și ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.

³ Și nu numai, dar ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare,

⁴ Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță;

⁵ Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.

⁶ Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, la timpul cuvenit Cristos a murit pentru cei neevlavioși.

⁷ Căci cu greu ar muri vreunul pentru un om drept; totuși pentru un om bun, poate ar cuteza cineva să moară.

⁸ Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi.

⁹ Așadar cu atât mai mult, fiind acum declarați drepti prin sângele lui, vom fi salvați de la furie prin el.

¹⁰ Căci, dacă, dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața lui.

¹¹ Și nu numai *atât*, dar ne și bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit acum împăcarea.

¹² Din această cauză, așa cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit;

¹³ (Fiindcă până la lege păcatul era în lume; dar păcatul nu este imputat când nu este lege.

¹⁴ Cu toate acestea moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și asupra celor ce nu păcătuiseră după asemănarea încălcării lui Adam, care este prefigurarea celui ce avea să vină.

¹⁵ Dar, și darul nu este precum greșeala! Căci, dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, *care* este printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți.

¹⁶ Și darul nu este ca printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata a fost prin unul spre condamnare, dar darul este din multe greșeli spre justificare.

¹⁷ Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos).

¹⁸ Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții.

¹⁹ Fiindcă după cum prin neascultarea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia, mulți vor fi făcuți drepti.

²⁰ Mai mult, legea a intrat ca greșeala să abunde. Dar unde păcatul a abundat, harul a abundat și mai mult;

²¹ Pentru ca, așa cum păcatul a domnit pentru moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate pentru viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

6

¹ Atunci, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să abunde harul?

² Nicidecum. Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în el?

³ Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui?

4 De aceea suntem îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții.

5 Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.

6 Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimic, ca de acum înainte noi să nu mai servim păcatului.

7 Fiindcă cel mort este eliberat de păcat.

8 Acum dacă suntem morți împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu el,

9 Știind că Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai are domnie asupra lui.

10 Fiindcă în aceea că a murit, a murit pentru păcat o singură dată; dar în aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.

11 Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.

12 De aceea păcatul să nu domnească în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele lui.

13 Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca vii dintre morți, și membrele voastre lui Dumnezeu ca unelte ale dreptății.

14 Fiindcă păcatul nu va avea domnie asupra voastră; fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.

15 Ce atunci? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.

16 Nu știți că aceuia cui vă predați robi pentru a-i da ascultare, aceuia îi sunteți robi, căruia îi dați ascultare; fie ai păcatului pentru moarte, fie ai ascultării pentru dreptate?

17 Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, pentru că ați fost robii păcatului, dar ați ascultat din inimă de acel model de doctrină, care v-a fost dat.

18 Și fiind făcuți liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății.

19 Vorbesc omeneste din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă așa cum ați predat membrele voastre roabe necurăției și nelegiurii, pentru nelegiuire, tot așa, acum predați membrele voastre roabe ale dreptății pentru sfințenie.

20 Fiindcă atunci când erați robii păcatului, erați liberi față de dreptate.

21 Ce rod aveți atunci în acele lucruri de care acum vă este rușine? Fiindcă sfârșitul acelor lucruri este moartea.

22 Dar acum, fiind făcuți liberi față de păcat și devenind robii lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințenie iar sfârșitul, viață veșnică.

23 Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui

Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

7

1 Nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc legea) că legea are domnie asupra omului cât timp trăiește?

2 Fiindcă femeia care are soț este legată de soț prin lege cât timp trăiește el; dar dacă soțul moare, este dezlegată de legea soțului.

3 Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, ea se căsătorește cu alt bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt bărbat.

4 De aceea, frații mei, și voi ați devenit morți față de lege prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu alul, tocmai cu cel înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

5 Fiindcă pe când eram în carne, pasiunile păcatelor, care erau prin lege, lucrau în membrele noastre, să aducă rod pentru moarte.

6 Dar acum, suntem dezlegați de lege, fiind moartă legea în care eram ținuți; ca să servim în înnoirea duhului și nu în vechimea literei.

7 Ce vom spune atunci? Este legea păcat? Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; fiindcă nu așa fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus: Să nu poftști.

8 Dar păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte; fiindcă fără lege păcatul era mort.

9 Iar eu odinioară eram viu fără lege; dar când a venit porunca, păcatul a trăit din nou iar eu am murit.

10 Și porunca, cea pentru viață, eu am aflat-o ca fiind pentru moarte.

11 Fiindcă păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a ucis.

12 De aceea legea este sfântă, și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13 Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.

14 Deoarece știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.

15 Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc aceea fac.

16 Atunci, dacă fac ce nu voiesc, încuviințez legea că este bună.

17 Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

18 Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu găsesc.

19 Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac; ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl prac-

tic.

²⁰ Acum dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

²¹ Găsesc atunci o lege că, în timp ce voiesc să fac binele, răul îmi este la îndemână.

²² Fiindcă după omul dinăuntru mă desfăt în legea lui Dumnezeu;

²³ Dar văd o altă lege în membrele mele, războinduse împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este în membrele mele.

²⁴ O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?

²⁵ Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. Așadar, cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

8

¹ Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.

² Fiindcă legea Duhului vieții în Cristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

³ Fiindcă ce nu putea face legea, întrucât era slabă prin carne, Dumnezeu, trimițând pe propriul său Fiu în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne;

⁴ Pentru ca dreptatea legii să fie împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Duhului.

⁵ Fiindcă toți cei ce sunt conform cărnii gândesc lucrurile cărnii; dar cei conform Duhului gândesc lucrurile Duhului.

⁶ Fiindcă a gândi carnal este moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace.

⁷ Pentru că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu; fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.

⁸ Și cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui Dumnezeu.

⁹ Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.

¹⁰ Și dacă Cristos este în voi, trupul este mort din cauza păcatului; dar Duhul este viață din cauza dreptății.

¹¹ Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul său care locuiește în voi.

¹² Așadar fraților suntem datori, nu cărnii, pentru a trăi conform cărnii.

¹³ Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi.

¹⁴ Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

¹⁵ Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care

strigăm: Abba, Tată!

16 Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu;

17 Și dacă suntem copii, atunci și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu el, ca să și fim glorificați împreună.

18 Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va fi revelată în noi.

19 Fiindcă arzătoarea anticipare a creaturii așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu.

20 Căci creatura a fost supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci din cauza celui ce a supus-o în speranță,

21 Deoarece creatura însăși de asemenea va fi eliberată din robia putrezirii în glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu.

22 Deoarece știm că toată creația împreună geme și împreună suferă durerile nașterii până acum.

23 Și nu numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor, adică răscumpărarea trupului nostru.

24 Fiindcă suntem salvați prin speranță; dar speranța văzută nu este speranță; căci de ce ar mai spera *cineva* pentru ceea ce *se poate* vedea?

25 Dar dacă sperăm pentru ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26 Tot astfel Duhul de asemenea ajută neputințelor noastre; fiindcă nu știm pentru ce să ne rugăm cum ar trebui; dar Duhul însuși mijlocește pentru noi cu gemete de nespus.

27 Și cel care cercetează inimile știe care este mintea Duhului, pentru că mijlocește pentru sfinți conform vocii lui Dumnezeu.

28 Și știm că toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor chemați conform scopului său.

29 Pentru că pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și predestinat să fie făcuți conform chipului Fiului său, ca el să fie întâiul născut între mulți frați.

30 Mai mult, pe cei care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat; și *pe cei* pe care i-a chemat, i-a și declarat drepti; și *pe cei* pe care i-a declarat drepti, i-a și glorificat.

31 Ce vom spune atunci față de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?

32 El care nu a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi toți, cum nu ne va dărui de asemenea toate lucrurile cu el?

33 Cine va aduce o acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care declară drept.

34 Cine este cel ce condamnă? Cristos este cel ce a murit; da, mai mult, a și fost înviat, cel ce și este la dreapta lui Dumnezeu,

care de asemenea mijlocește pentru noi.

³⁵ Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?

³⁶ Așa cum este scris: Datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.

³⁷ Nu, în toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin cel ce ne-a iubit.

³⁸ Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici principate, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare,

³⁹ Nici înălțime, nici adâncime, nicio altă creatură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru.

9

¹ Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea de asemenea aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt,

² Că am mare întristare și mâhnire neîncetată în inima mea.

³ Fiindcă aș fi dorit să fiu eu însumi blestemat de la Cristos pentru frații mei, rudele mele conform cărnii,

⁴ Care sunt israeliți, căroră *le aparține* adopția și gloria și legământele și darea legii și serviciul lui Dumnezeu și promisiunile;

⁵ Ai căroră sunt părinții și din care conform cărnii este Cristos, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

⁶ Dar nu ca și cum cuvântul lui Dumnezeu a fost fără efect. Fiindcă nu toți cei din Israel, sunt Israel;

⁷ Nici nu sunt toți copii pentru că sunt sămânța lui Avraam; ci: În Isaac ți se va numi sămânța.

⁸ Căci așa este: Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu sunt copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți ca sămânță.

⁹ Fiindcă acesta este cuvântul promisiunii: La timpul acesta voi veni și Sara va avea un fiu.

¹⁰ Și nu numai; dar și când Rebeca a rămas însărcinată printr-unul singur, prin tatăl nostru Isaac,

¹¹ (Copiii, în adevăr, nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine sau rău, ca scopul lui Dumnezeu, conform alegerii, să rămână nu din fapte, ci din cel care cheamă),

¹² I-a fost spus că: Cel mai mare va servi celui mai mic.

¹³ Așa cum este scris: Am iubit pe Iacob, dar am urât pe Esau.

¹⁴ Atunci ce vom spune? Este nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum.

¹⁵ Fiindcă el îi spune lui Moise: Voi avea milă de cine voi avea milă; și voi avea compasiune de cine voi avea compasiune.

¹⁶ Așadar, nu este de la cine voiește, nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu care arată milă.

¹⁷ Fiindcă scriptura spune lui Faraon: Chiar pentru acest scop te-am ridicat, ca

să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.

¹⁸ Așadar el are milă de cine voiește și pe cine voiește împietrește.

¹⁹ Atunci îmi vei spune: De ce mai găsește vină? Fiindcă cine s-a împotrivit voii lui?

²⁰ Dar mai degrabă: Cine ești tu, omule, care contrazici pe Dumnezeu? Va spune lucrul format celui care l-a format: De ce m-ai făcut astfel?

²¹ Nu are olarul putere peste lut, din același amestec să facă un vas pentru onoare și altul pentru dezonoare?

²² Și ce dacă Dumnezeu, voind să arate furie și să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere;

²³ Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie,

²⁴ Adică pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?

²⁵ Așa cum spune și în Osea: Îl voi chema poporul meu pe cel ce nu era poporul meu; și preaiubită pe cea care nu era preaiubită.

²⁶ Și se va întâmpla că în locul unde li se spunea: Voi nu sunteți poporul meu; acolo vor fi chemați fiii Dumnezeului cel viu.

²⁷ Isaia, de asemenea, strigă despre Israel: Dacă numărul copiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămășiță

va fi salvată.

²⁸ Fiindcă va termina lucrarea și o va scurta în dreptate, pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.

²⁹ Și așa cum a spus Isaia înainte: Dacă Domnul Sabaot nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.

³⁰ Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau dreptatea, au ajuns la dreptate, adică dreptatea care este din credință;

³¹ Dar Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns la legea dreptății.

³² De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca prin faptele legii. Fiindcă s-au împiedicat de acea piatră de cădere;

³³ Așa cum este scris: Iată, eu pun în Sion o piatră de cădere și o stâncă de poticnire; și oricine crede în el, nu va fi rușinat.

10

¹ Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel este ca ei să fie salvați.

² Fiindcă le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii.

³ Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.

⁴ Căci Cristos este sfârșitul legii pentru dreptate pentru toți cei ce cred.

⁵ Fiindcă Moise descrie dreptatea care este din lege că: Omul care face acele lucruri va trăi prin ele.

⁶ Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel: Nu spune în inima ta: Cine va urca în cer? (Adică, să îl coboare pe Cristos),

⁷ Sau: Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl scoată pe Cristos din nou dintre morți).

⁸ Dar ce spune? Cuvântul este aproape de tine, chiar în gura ta și în inima ta; acesta este cuvântul credinței pe care îl predicăm;

⁹ Că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat.

¹⁰ Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.

¹¹ Fiindcă scriptura spune: Oricine crede în el nu va fi rușinat.

¹² Căci nu este diferență între iudeu și grec; fiindcă același Domn al tuturor este bogat pentru toți care îl cheamă.

¹³ Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

¹⁴ Dar cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator?

¹⁵ Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele celor ce predică evanghelia păcii și aduc vești îmbucurătoare despre cele

bune.

¹⁶ Dar nu toți au ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne, cine a crezut vestea noastră?

¹⁷ Astfel credința vine prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁸ Dar eu spun: Nu au auzit ei? Da, într-adevăr, sunetul lor a mers pe tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii.

¹⁹ Dar eu spun: Nu a știut Israel? Întâi, Moise spune: Eu vă voi provoca la gelozie prin cei ce nu sunt popor, vă voi mânia printr-o națiune stricată.

²⁰ Iar Isaia este foarte cutezător și spune: Am fost găsit de cei ce nu m-au căutat; am fost făcut cunoscut celor ce nu întrebau de mine.

²¹ Dar lui Israel îi spune: Toată ziua mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și împotrivor cu vorba.

11

¹ Spun atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Avraam, din tribul lui Beniamin.

² Dumnezeu nu a lepădat pe poporul său, pe care l-a cunoscut dinainte. Nu știți ce spune scriptura despre Ilie? Cum mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel, spunând:

³ Doamne, i-au ucis pe profeții tăi și au surpat altarele tale; și am fost lăsat eu singur și îmi caută viața.

4 Dar ce îi zice răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu au plecat genunchiul înaintea chipului lui Baal.

5 Așadar, tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii harului.

6 Și dacă este din har, atunci nu mai este din fapte; altfel, harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, atunci nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă.

7 Atunci ce? Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea a obținut-o, iar ceilalți au fost orbiți,

8 (După cum este scris: Dumnezeu le-a dat duhul de adormire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă), până în ziua aceasta.

9 Și David spune: Masa să le fie o cursă și ca o capcană și ca o piatră de poticnire și o răsplătire pentru ei;

10 Să li se întunece ochii și să nu vadă; și îndoiaie-le spatele întotdeauna.

11 Spun atunci: S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin căderea lor salvarea a venit la neamuri, ca să îi provoace la gelozie;

12 Dacă însă căderea lor este bogăția lumii, și înjosirea lor este bogăția neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor?

13 Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul;

14 Dacă aș putea cumva să îi provoc la gelozie pe cei ce sunt carnea mea și să salvez pe unii dintre ei.

15 Căci dacă lepădarea lor înseamnă împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viață dintre morți?

16 Iar dacă primul rod este sfânt, și aluatul este; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile *sunt*.

17 Iar dacă unele ramuri sunt rupte, și tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele, și împreună cu ele te împărtășești din rădăcina și grăsimea măslinului,

18 Nu te făli față de ramuri. Dar dacă te fălești, nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

19 Vei spune atunci: Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit.

20 Bine, din cauza necredinței au fost rupte, iar tu stai în picioare prin credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te;

21 Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, fi atent ca nu cumva să nu te cruțe nici pe tine.

22 Iată, atunci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu; severitate față de cei ce au căzut, dar bunătate față de tine, dacă continui în bunătatea *lui*; altfel și tu vei fi tăiat.

23 Și ei, de asemenea, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți; fiindcă Dumnezeu este în stare să îi altoiască din nou.

24 Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul prin natură sălbatic, și împotriva naturii ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt ramuri naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin?

25 Fiindcă nu vă voiesc neștiutori, fraților, despre acest mister, ca nu cumva să fiți înțelepți în îngâmfările voastre, pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor.

26 Și astfel tot Israelul va fi salvat; așa cum este scris: Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob;

27 Fiindcă acesta este legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.

28 Referitor la evanghelie, sunt dușmani din cauza voastră, dar referitor la alegere, sunt preaiubiți din cauza părinților.

29 Fiindcă darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile.

30 Fiindcă așa cum și voi odinioară nu ați crezut în Dumnezeu, totuși ați primit milă acum prin necredința lor;

31 Tot așa și aceștia nu au crezut acum, pentru ca prin mila voastră să obțină și ei milă.

32 Fiindcă Dumnezeu i-a închis împreună pe toți în necredință, ca să arate milă tuturor.

33 O, adânc al bogățiilor, deopotrivă ale înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și peste putință de găsit căile lui!

34 Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui?

35 Sau cine i-a dat întâi, și să îi fie răsplătit?

36 Pentru că din el și prin el și pentru el sunt toate. A lui fie gloria pentru totdeauna. Amin.

12

1 De aceea vă implor, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre un sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, aceasta este servirea voastră logică.

2 Și nu vă conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, pentru a deosebi care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită.

3 Fiindcă prin harul care îmi este dat, spun fiecăruia care este printre voi, să nu gândească mai mareț decât ar trebui să gândească; ci să gândească cumpătat, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia măsura credinței.

4 Fiindcă așa cum într-un *singur* trup avem *mai* multe membre, dar nu toate membrele au același serviciu,

5 Tot așa și noi, fiind mulți, suntem un trup în Cristos și fiecare suntem membre unii altora.

6 Având așadar daruri care diferă conform harului care ne este dat; fie profetie, să profetăm conform cu măsura credinței;

7 Sau serviciu, în servire; sau cel ce învață pe alții, în învățătură;

8 Sau cel ce îndeamnă, în îndemnare; cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce, cu

sânguință; cel ce arată milă, cu bucurie;

⁹ Dragostea să fie neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de bine.

¹⁰ Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățească, în onoare dând întâietate altuia.

¹¹ Nu leneși în muncă; fervenți în duh; servind Domnului;

¹² Bucurându-vă în speranță; răbdând în necaz; continuând stăruitor în rugăciune;

¹³ Luând parte la nevoile sfinților; urmărind ospitalitatea.

¹⁴ Binecuvântați pe cei ce vă persecută; binecuvântați și nu blestemați.

¹⁵ Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

¹⁶ Fiți cu aceeași minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte, ci coborâți la cei înjosiți. Nu fiți înțelepți în îngâmăfările voastre.

¹⁷ Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Îngrijiți-vă de lucruri oneste înaintea tuturor oamenilor.

¹⁸ Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

¹⁹ Preaiubiților, nu vă răzbunați, ci dați loc furiei, fiindcă este scris: Răzbunarea este a mea; eu voi răsplăti, spune Domnul.

²⁰ De aceea dacă flămânzește dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i să bea; căci făcând astfel, vei îngrămădi cărbuni de foc pe capul lui.

²¹ Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin bine.

13

¹ Fiecare suflet să se supună puterilor mai înalte. Fiindcă nu este putere decât de la Dumnezeu; și puterile care sunt, sunt rânduite de Dumnezeu.

² De aceea oricine se împotrivește puterii, se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor primi damnarea.

³ Deoarece conducătorii nu sunt de temut pentru fapte bune, ci pentru cele rele. Dorești așadar să nu te temi de putere? Fă binele și vei avea laudă de la aceasta;

⁴ Fiindcă îți este servitorul lui Dumnezeu pentru bine. Dar dacă faci răul, teme-te; fiindcă nu poartă sabia în zadar; fiindcă este servitorul lui Dumnezeu, un răzbunător pentru furie asupra celui ce practică răul.

⁵ De aceea trebuie să fiți supuși nu doar din cauza furiei, ci și din cauza conștiinței.

⁶ Fiindcă din această cauză și plătiți taxe; fiindcă ei sunt servitorii lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat tocmai cu acest lucru.

⁷ De aceea dați tuturor cele datorate; cui taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui frică, frică; cui onoare, onoare.

⁸ Să nu datorați nimănui nimic *altceva* decât să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe altul a împlinit legea.

⁹ Fiindcă: Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu aduci mărturie falsă, să nu poftesti; și orice altă poruncă este cuprinsă pe scurt în acest cuvânt și anume: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

¹⁰ Dragostea nu lucrează răul aproapelui; de aceea dragostea este împlinirea legii.

¹¹ Și aceasta, știind timpul, că acum este ora să ne trezim din somn; căci acum salvarea noastră este mai aproape decât atunci când am crezut.

¹² Noaptea este mult trecută, iar ziua este aproape; de aceea să lepădăm faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armura luminii.

¹³ Să umblăm onest, ca în timpul zilei; nu în destrăbălare și beții, nu în curvie și desfrânare, nu în ceartă și invidie.

¹⁴ Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos și nu purtați grijă lucrurilor cărnii, pentru a-i împlini poftele.

14

¹ Primiți-l pe cel slab în credință, dar nu pentru dispuțe îndoielnice.

² Fiindcă unul crede că poate mânca de toate; altul, care este slab, mănâncă verdețuri.

³ Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă; și cel ce nu mănâncă să nu judece pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit.

⁴ Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru

propriul său stăpân stă în picioare sau cade. Da, el va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare.

⁵ Unul prețuiește o zi mai presus decât pe alta; dar altul prețuiește toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui.

⁶ Cel ce respectă ziua, o respectă pentru Domnul; și cel ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu o respectă. Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulțumiri lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și aduce mulțumiri lui Dumnezeu.

⁷ Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși.

⁸ Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim; așadar dacă trăim sau dacă murim, suntem ai Domnului.

⁹ Căci pentru aceasta Cristos deopotrivă a murit și a înviat, și a trăit din nou ca să fie Domn deopotrivă al morților și al viilor.

¹⁰ Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de nimic pe fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos.

¹¹ Fiindcă este scris: Așa cum eu trăiesc, spune Domnul, mie mi se va pleca fiecare genunchi și fiecare limbă va mărturisi lui Dumnezeu.

¹² Așadar, fiecare dintre noi

va da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu.

¹³ De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai bine, judecați aceasta: nimeni să nu pună piatră de cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui.

¹⁴ Știu și sunt convins prin Domnul Isus, că nimic nu este necurat în sine; dar pentru cel ce consideră vreun lucru a fi necurat, pentru acela este necurat.

¹⁵ Dar dacă fratele tău se mâhnește din cauza mâncării tale, tu nu mai umbli conform dragostei creștine. Nu nimici cu mâncarea ta pe acela pentru care a murit Cristos.

¹⁶ Așadar binele vostru să nu fie vorbit de rău;

¹⁷ Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸ Fiindcă cel ce servește lui Cristos în acestea, este plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.

¹⁹ Așadar, să urmărim cele ale păcii și cele ale edificării unuia de către altul.

²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile sunt pure; dar este rău pentru acel om care mănâncă spre poticnire.

²¹ Bine este să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici să nu faci ceva prin care fratele tău se împiedică, sau este poticnit, sau este făcut slab.

²² Ai credință? Să o ai pentru tine însuți înaintea lui

Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine însuși în acel lucru pe care îl permite.

²³ Iar cel ce se îndoiește, dacă mănâncă, este damnat, pentru că nu mănâncă din credință; fiindcă orice nu este din credință este păcat.

15

¹ Iar noi, cei puternici, suntem datori să purtăm neputințele celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine.

² Fiecare dintre noi să placă aproapelui pentru bine, spre edificare.

³ Fiindcă până și Cristos nu și-a plăcut lui însuși, ci așa cum este scris: Ocările celor ce te-au ocărât au căzut peste mine.

⁴ Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță.

⁵ Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unii față de alții, conform lui Cristos Isus;

⁶ Ca voi, cu o minte și cu o gură să gloriificați pe Dumnezeu, adică pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.

⁷ De aceea primiți-vă unii pe alții, așa cum ne-a primit și Cristos pe noi, pentru gloria lui Dumnezeu.

⁸ Și spun că Isus Cristos a fost un servitor al circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru a întări promisiunile făcute părinților;

⁹ Și ca neamurile să glorifice pe Dumnezeu pentru

mila lui; așa cum este scris: Din această cauză îți voi aduce mărturie printre neamuri și voi cânta numelui tău.

¹⁰ Și din nou spune: Bucurați-vă voi neamuri cu poporul lui.

¹¹ Și din nou: Lăudați pe Domnul voi toate neamurile; și aclamați-l toate popoarele.

¹² Și din nou, Isaia spune: Va fi o rădăcină a lui Isai și cel ce se va scula să domnească peste neamuri: în el se vor încrede neamurile.

¹³ Și Dumnezeuul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în a crede, pentru ca voi să abundați în speranță prin puterea Duhului Sfânt.

¹⁴ Și eu însumi, de asemenea, sunt convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă și avertizați unii pe alții.

¹⁵ Totuși, fraților, v-am scris mai cutezător, în parte ca să vă aduc aminte, din cauza harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,

¹⁶ Ca eu să fiu servitorul lui Isus Cristos pentru neamuri, servind evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca oferirea ca ofrandă a neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul Sfânt.

¹⁷ Eu am așadar cu ce să mă fălesc în Isus Cristos, în cele ce se referă la Dumnezeu.

¹⁸ Fiindcă nu voi cuteza să vorbesc despre niciunul dintre acele lucruri pe care Cristos nu le-a lucrat prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvânt și faptă,

¹⁹ Prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului lui Dumnezeu; încât, de la Ierusalim și în jur, până în Iliria, eu am predicat pe deplin evanghelia lui Cristos.

²⁰ Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu acolo unde Cristos fusese numit, ca nu cumva să zidesc peste temelie altui om;

²¹ Ci așa cum este scris: Aceia cărora nu li s-a spus despre el, îl vor vedea; și cei ce nu au auzit vor înțelege.

²² Din cauza aceasta am și fost împiedicat mult să vin la voi.

²³ Dar acum, nemaiaivând loc în aceste ținuturi, și având în acești mulți ani o mare dorință să vin la voi,

²⁴ Dacă vreodată voi merge în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper să vă văd în călătoria mea și să fiu condus de voi într-acolo, dacă mai întâi voi fi puțin îndestulat cu prezența voastră.

²⁵ Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc sfinților.

²⁶ Fiindcă toți cei din Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anume strângere de ajutoare pentru sfinții săraci, care sunt în Ierusalim;

²⁷ Într-adevăr, au binevoit și le sunt dator. Căci dacă neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, este și datoria neamurilor să le servească în cele carnale.

²⁸ Așadar, după ce voi împlini aceasta și le voi sigila acest rod, voi trece pe la voi spre Spania.

29 Și sunt sigur, când voi veni la voi, că voi veni în plinătatea binecuvântării evangheliei lui Cristos.

30 Dar vă implor, fraților, datorită Domnului nostru Isus Cristos și datorită dragostei Duhului, să vă străduiți împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine;

31 Ca să fiu scăpat de cei din Iudeea care nu cred, și pentru ca serviciul pe care îl am pentru Ierusalim să fie bine primit de sfinți;

32 Ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi.

33 Și Dumnezeul păcii fie cu voi toți. Amin.

16

1 Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este servitoare a bisericii care este în Chenchreea;

2 Ca să o primiți în Domnul, așa cum se cuvine sfinților, și să o ajutați în orice lucru ar avea nevoie de voi; fiindcă și ea a fost sprijinitoarea multora și de asemenea a mea.

3 Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele mele în Cristos Isus,

4 Care și-au riscat gâtul pentru viața mea; cărora le aduc mulțumire nu numai eu, dar și toate bisericile neamurilor.

5 Tot așa, salutați biserica ce este în casa lor. Salutați pe Epenet, preaiubitul meu, care este primul rod al Ahaiei pentru Cristos.

6 Salutați pe Maria, care a muncit mult pentru noi.

7 Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și părtașii mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli, care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea.

8 Salutați pe Amplias, preaiubitul meu în Domnul.

9 Salutați pe Urban, ajutorul nostru în Cristos, și pe Stache, preaiubitul meu.

10 Salutați pe Apele, aprobat în Cristos. Salutați pe cei din casa lui Aristobul.

11 Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa lui Narcis care sunt în Domnul.

12 Salutați pe Trifena și Trifosa, care muncesc în Domnul. Salutați pe Persida, preaiubita, care a muncit mult în Domnul.

13 Salutați pe Ruf, cel ales în Domnul, și pe mama lui, și a mea.

14 Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermas, pe Patroba, pe Hermes și pe frații care sunt cu ei.

15 Salutați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimp și pe toți sfinții care sunt cu ei.

16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută.

17 Dar fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, și ocoliți-i.

18 Fiindcă toți cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Cristos, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute, înșală inimile celor creduli.

¹⁹ Fiindcă ascultarea voastră este cunoscută printre toți. De aceea mă bucur de voi; dar totuși doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine și inocenți referitor la rău.

²⁰ Și Dumnezeuul păcii va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

²¹ Vă salută Timotei, conlucrătorul meu; și Luciu și Iason și Sosipater, rudele mele.

²² Vă salut în Domnul, eu Tertiu, cel ce a scris epistola.

²³ Vă salută Gaiu, gazda mea și a întregii biserici. Vă salută Erast, vistiernicul cetății și Quart, un frate.

²⁴ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

²⁵ Iar aceluia care poate să vă întărească conform evangheliei mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost ținut în taină de la începerea lumii,

²⁶ Dar acum este arătat și prin scripturile profeților, conform poruncii Dumnezeuului cel veșnic, făcut cunoscut pentru toate națiunile, spre ascultarea credinței,

²⁷ A singurului Dumnezeu înțelept fie gloria, prin Isus Cristos, pentru totdeauna. Amin.

1 Corinteni

¹ Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

² Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Cristos Isus, chemați să fie sfinți, cu toți cei ce cheamă în fiecare loc numele lui Isus Cristos, Domnul nostru, Domn deopotrivă al lor și al nostru;

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos!

⁴ Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna în legătură cu voi, pentru harul lui Dumnezeu care vă este dat prin Isus Cristos;

⁵ Pentru că în toate sunteți îmbogățiți prin el, în toată cuvântarea și toată cunoașterea.

⁶ Așa cum mărturia lui Cristos a fost confirmată în voi,

⁷ Astfel încât nu vă lipsește niciun dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos;

⁸ Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos.

⁹ Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru.

¹⁰ Acum vă implor, fraților, prin numele Domnului nostru Isus Cristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să nu fie dezbinări între voi, ci să

fiți desăvârșit uniți în aceeași minte și în aceeași judecată.

¹¹ Fiindcă mi-a fost făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin *cei ai casei* Cloei, că printre voi sunt certuri.

¹² Acum spun aceasta, pentru că fiecare dintre voi spune: Eu sunt al lui Pavel; și eu al lui Apolo; și eu al lui Chifa; și eu al lui Cristos.

¹³ Este Cristos împărțit? Pavel a fost crucificat pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați?

¹⁴ Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul dintre voi, afară de Crisp și de Gaiu;

¹⁵ Ca nu cumva să spună cineva că am botezat în propriul meu nume.

¹⁶ Și am botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu dacă am botezat pe altcineva.

¹⁷ Căci Cristos m-a trimis nu să botez, ci să predic evanghelia; nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să fie făcută fără efect.

¹⁸ Fiindcă predicarea crucii este nebunie celor ce pier, dar nouă care suntem salvați, ne este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Fiindcă este scris: Voi nimici înțelepciunea înțelepților și voi zădărnici înțelegerea celor chibzuiți.

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este certărețul acestei lumi? Nu a prostit Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi?

²¹ Fiindcă, întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu,

lumea prin înțelepciune nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze prin nebunia predicării pe cei ce cred.

²² Fiindcă iudeii cer un semn și grecii caută înțelepciune,

²³ Dar noi predicăm pe Cristos crucificat; pentru iudei poticnire iar pentru greci nebunie;

²⁴ Dar pentru cei chemați, deopotrivă iudei și greci, pe Cristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

²⁵ Pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

²⁶ Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți conform cărnii, nici mulți puternici, nici mulți nobili.

²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile prostești ale lumii ca să facă de rușine pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari.

²⁸ Și lucrurile josnice ale lumii și cele disprețuite, Dumnezeu le-a ales; și cele care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt;

²⁹ Așa ca nicio carne să nu se laude înaintea lui.

³⁰ Dar datorită lui sunteți voi în Cristos Isus, care este făcut de la Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și sfințire și răscumpărare;

³¹ Pentru ca, după cum este scris: Cel ce se laudă, să se

laude în Domnul.

2

¹ Și eu, fraților, când am venit la voi, nu am venit cu superioritatea vorbirii sau a înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu.

² Fiindcă am decis să nu știu printre voi altceva decât pe Isus Cristos și pe el crucificat.

³ Și eu am fost cu voi în slăbiciune și în teamă și în mare tremur.

⁴ Și cuvântul meu și predicarea mea nu au fost prin cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii;

⁵ Așa încât credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

⁶ Oricum, vorbim înțelepciune printre cei desăvârșiți; totuși nu înțelepciunea acestei lumi, nici a prinților acestei lumi care ajung la nimicire,

⁷ Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu într-un mister, chiar acea înțelepciune ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o înainte de lume pentru gloria noastră;

⁸ Înțelepciune pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre prinții acestei lumi; căci, dacă ar fi cunoscut-o, nu ar fi crucificat pe Domnul gloriei.

⁹ Dar așa cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc.

¹⁰ Dar Dumnezeu ni le-a revelat prin Duhul său; fiindcă Duhul cercetează

toate, chiar adâncimile lui Dumnezeu.

¹¹ Fiindcă cine dintre oameni știe lucrurile omului, decât duhul omului, care este în el? Chiar așa, lucrurile lui Dumnezeu nimeni nu le știe decât Duhul lui Dumnezeu.

¹² Și noi nu am primit duhul lumii, ci duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu.

¹³ Acele lucruri pe care le și vorbim, nu în cuvintele pe care le învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cei spirituali.

¹⁴ Dar omul natural nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, fiindcă sunt nebunie pentru el; nici nu le poate cunoaște, pentru că ele sunt judecate spiritual.

¹⁵ Dar cel spiritual judecă toate lucrurile, iar el însuși nu este judecat de nimeni.

¹⁶ Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului, ca să îi dea învățătură? Noi însă avem mintea lui Cristos.

3

¹ Și eu, fraților, nu v-am putut vorbi ca unora spirituali, ci ca unora carnali, ca unor prunci în Cristos.

² V-am dat lapte să beți și nu mâncare, fiindcă până acum nu erați în stare să purtați aceasta, și nici chiar acum nu sunteți în stare,

³ Fiindcă tot carnali sunteți; fiindcă de vreme ce între voi este invidie și ceartă și

dezbinări, nu sunteți voi carnali și nu umblați voi conform oamenilor?

⁴ Deoarece când unul spune: Eu sunt al lui Pavel; și altul: Eu sunt al lui Apolo; nu sunteți voi carnali?

⁵ Cine atunci este Pavel și cine Apolo, decât servitori prin care ați crezut chiar așa cum a dat Domnul fiecăruia?

⁶ Eu am sădit, Apolo a udat; dar Dumnezeu a dat creșterea.

⁷ Așa că nici cel ce sădește nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care dă creșterea.

⁸ Și cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va primi propria lui răsplată conform cu propria lui muncă.

⁹ Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteți câmpul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

¹⁰ Conform cu harul lui Dumnezeu care îmi este dat, ca un meșter zidar înțelept, am pus temelia și altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama cum zidește deasupra.

¹¹ Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos.

¹² Și dacă cineva zidește pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie;

¹³ Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este.

¹⁴ Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra și

rămâne, va primi răsplată.

¹⁵ Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc.

¹⁶ Nu știți că sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

¹⁷ Dacă cineva spurcă templul lui Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă templul lui Dumnezeu este sfânt, templu care sunteți voi.

¹⁸ Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă cuiva dintre voi i se pare că este înțelept în această lume, să se facă prost, ca să fie înțelept.

¹⁹ Fiindcă înțelepciunea acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: El prinde pe înțelepți în vicleniile lor.

²⁰ Și din nou: Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți, că sunt deșarte.

²¹ De aceea nimeni să nu se laude cu oameni. Fiindcă toate sunt ale voastre;

²² Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre;

²³ Și voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos este al lui Dumnezeu.

4

¹ Așa să ne socotească cineva, ca servitori ai lui Cristos și administratori ai misterelor lui Dumnezeu.

² Și mai mult, se cere între administratori ca un om să fie găsit credincios.

³ Dar pentru mine este ceva foarte mic să fiu judecat de

voi sau de judecata omului; mai mult, nici eu nu mă judec.

⁴ Fiindcă nu știu nimic prin mine însumi; totuși nu prin aceasta sunt declarat drept; dar cel ce mă judecă este Domnul.

⁵ De aceea nu judecați nimic înainte de vreme, până când vine Domnul, care deopotrivă va scoate la lumină lucrurile ascunse ale întinericului și va arăta sfaturile inimilor; și atunci fiecare va avea laudă de la Dumnezeu.

⁶ Iar acestea, fraților, le-am transpus într-o prefigurare la mine însumi și Apolo pentru voi, ca să învățați prin noi să nu gândiți despre oameni peste ceea ce este scris, ca nu cumva vreunul dintre voi să se îngâmfe de dragul unuia împotriva altuia.

⁷ Fiindcă cine te deosebește *de alții*? Și ai ceva ce nu ai primit? Iar dacă ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu ai fi primit?

⁸ Sunteți deja sătui, sunteți deja bogați, ați domnit ca împărați fără noi; și așa dori ca voi să domniți, ca și noi să domnim împreună cu voi,

⁹ Fiindcă gândesc că Dumnezeu ne-a prezentat pe noi, apostolii, ultimii, ca rânduiți la moarte, pentru că suntem făcuți un spectacol lumii și îngerilor și oamenilor.

¹⁰ Noi suntem proști pentru Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, dar voi sunteți tari; voi sunteți demni de cinste,

dar noi suntem disprețuiți.

¹¹ Chiar până în această oră, deopotrivă flămâzim și însetăm și suntem goi și loviți cu pumnii și nu avem locuință sigură;

¹² Și muncim, lucrând cu mâinile noastre; fiind ocărâți, binecuvântăm; fiind persecutați, răbdăm;

¹³ Fiind defăimați, ne rugăm; suntem făcuți ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor până în această zi.

¹⁴ Nu vă scriu acestea ca să vă rușinez, ci ca pe fiii mei preaiubiți vă avertizez.

¹⁵ Fiindcă deși aveți zece mii de îndrumători în Cristos, totuși nu aveți mai mulți părinți; fiindcă în Cristos Isus eu v-am născut prin evanghelie.

¹⁶ De aceea vă implor, fiți urmași ai mei.

¹⁷ Din această cauză vi l-am trimis pe Timotei, care este fiul meu preaiubit și credincios în Domnul, care vă va aminti căile mele, care sunt în Cristos, așa cum îi învăț pretutindeni în fiecare biserică.

¹⁸ Dar unii sunt îngâmfați, ca și cum nu aș veni la voi.

¹⁹ Dar voi veni în curând la voi, dacă Domnul voiește; și voi cunoaște nu vorbirile celor îngâmfați, ci puterea.

²⁰ Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere.

²¹ Ce voțiți? Să vin la voi cu un toiag, sau în dragoste și în duhul blândeții?

5

¹ Pretutindeni se aude că

printre voi este curvie; și o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul să aibă pe soția tatălui său.

² Și voi sunteți îngâmfați și nu ați jelit mai degrabă, pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie dat afară din mijlocul vostru.

³ Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe acela care a înfăptuit astfel acest lucru,

⁴ În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă adunați, voi și duhul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos,

⁵ Să îl predați pe unul ca acesta lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua Domnului Isus.

⁶ Fala voastră nu este bună. Nu știți că puțină dospeală dospește tot aluatul?

⁷ De aceea curățați dospeala veche, ca să fiți un aluat nou, așa nedospiti cum sunteți. Căci de fapt Cristos, paștele nostru, a fost sacrificat pentru noi.

⁸ De aceea să ținem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

⁹ V-am scris în epistolă să nu vă însoțiți cu curvarii;

¹⁰ Și nu neapărat cu curvarii acestei lumi, sau cu cei lacomi, sau cu jecmănitorii, sau cu idolatrii, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.

¹¹ Dar acum v-am scris să nu vă însoțiți cu vreunul care, măcar că este numit frate, este curvar, sau lacom, sau idolatru, sau defăimător, sau bețiv, sau jecmănitor; cu unul ca acesta nici măcar să nu mâncați.

¹² Fiindcă ce am eu să judec și pe cei de afară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru?

¹³ Dar pe cei de afară, îi judecă Dumnezeu. De aceea dați afară pe acel om stricat dintre voi.

6

¹ Cutează vreunul dintre voi, având un lucru împotriva altuia, să meargă la judecată înaintea celor nedrepti și nu înaintea sfinților?

² Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nedemni să judecați cele mai neînsemnate lucruri?

³ Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele ce țin de viața aceasta?

⁴ Dacă într-adevăr aveți judecăți pentru lucrurile care țin de viața aceasta, voi să puneți să judece pe aceia care sunt cel mai puțin stimați în biserică.

⁵ Spre rușinea voastră vorbesc. Astfel, nu este nimeni înțelept printre voi? Nici măcar unul care să poată judeca între frații săi?

⁶ Ci frate se judecă cu frate, și acest lucru înaintea celor ce nu cred.

⁷ De aceea acum este absolut o vină printre voi, pentru că vă judecați unul cu altul.

De ce nu suferiți mai degrabă nedreptate? De ce nu suferiți mai degrabă să fiți înșelați?

⁸ Dimpotrivă, voi nedreptățiți și înșelați, și acestea pe frați!

⁹ Nu știți că aceia *ce sunt nedrepti* nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei efeminați, nici cei ce se abuzează cu oameni,

¹⁰ Nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

¹¹ Și astfel erați unii dintre voi; dar sunteți spălați, dar sunteți sfințiți, dar sunteți declarați drepti în numele Domnului Isus și prin Duhul Dumnezeului nostru.

¹² Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt legiuite, dar eu nu voi fi adus sub puterea niciunuia.

¹³ Mâncărurile sunt pentru pântece și pântecele pentru mâncăruri; dar Dumnezeu le va nimici deopotrivă și pe acesta și pe acelea. Și trupul nu este pentru curvie, ci pentru Domnul; și Domnul pentru trup.

¹⁴ Și Dumnezeu a înviat și pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea sa.

¹⁵ Nu știți că trupurile voastre sunt membrele lui Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și le voi face membrele unei curve? Nicidecum!

¹⁶ Ce? Nu știți că cel alipit

de o curvă este un singur trup cu ea? Căci cei doi, spune el, vor fi un singur trup.

17 Dar cel alipit de Domnul este un singur duh cu el.

18 Fugiți de curvie. Fiecare păcat ce îl face un om este în afara trupului; dar cel ce curvește păcătuiește împotriva propriului trup.

19 Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri?

20 Fiindcă sunteți cumpărați cu un preț; de aceea gloriificați pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7

1 Și despre cele ce mi-ați scris: este bine pentru om să nu se atingă de femeie.

2 Totuși, ca să evite curvia, fiecare bărbat să aibă soția lui, și fiecare femeie să aibă propriul ei soț.

3 Soțul să dea soției bunăvoința datorată; și tot așa și soția, soțului.

4 Soția nu are putere asupra propriului ei trup, ci soțul; și la fel, nici soțul nu are putere asupra propriului său trup, ci soția.

5 Să nu vă privați unul de celălalt, decât doar prin înțelegere pentru un timp, ca să vă dăruiți postului și rugăciunii; și să vă împreunați din nou ca nu cumva să vă ispitească Satan din cauza lipsei voastre de autocontrol.

6 Dar spun aceasta prin permisiune, nu prin poruncă.

7 Fiindcă aș dori ca toți oamenii să fie întocmai ca mine. Dar fiecare are propriul lui dar din Dumnezeu, unul într-un fel, și altul altfel.

8 De aceea le spun celor necăsătoriți și văduvelor: Este bine pentru ei dacă rămân întocmai ca mine.

9 Dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; fiindcă este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

10 Iar celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul: Soția să nu se despartă de soț.

11 Dar chiar dacă se desparte, să rămână necăsătorită sau să se împace cu soțul ei; și soțul să nu divorțeze de soția lui.

12 Dar celorlalți le spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o soție ce nu crede, și ea se mulțumește să locuiască cu el, să nu divorțeze de ea;

13 Și femeia care are un soț ce nu crede, și el se mulțumește să locuiască cu ea, să nu îl părăsească.

14 Fiindcă soțul care nu crede este sfințit prin soție, și soția care nu crede este sfințită prin soț; altfel, copiii voștri sunt necurați; dar acum sunt sfinți.

15 Dar dacă cel ce nu crede se desparte, să se despartă. Un frate sau o soră nu este în robie în astfel de cazuri, dar Dumnezeu ne-a chemat la pace.

16 Fiindcă ce știi tu, soție, dacă îți vei salva soțul? Sau ce

știi tu, soțule, dacă îți vei salva soția?

¹⁷ Totuși, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia, așa cum Domnul a chemat pe fiecare, așa să umble. Și așa rânduiesc în toate bisericile.

¹⁸ Este cineva chemat fiind circumcis? Să nu se facă necircumcis. Este cineva chemat în necircumcizie? Să nu se circumcidă.

¹⁹ Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia nu este nimic, ci ținerea porun-cilor lui Dumnezeu.

²⁰ Fiecare să rămână în aceeași chemare în care a fost chemat.

²¹ Ești chemat, să fii rob? Nu te neliniști de aceasta; dar dacă poți fi făcut liber, mai degrabă folosește-te de aceasta.

²² Fiindcă cel ce este chemat în Domnul, să fie rob, este un eliberat al Domnului; tot așa și cel ce este chemat, să fie liber, este rob al lui Cristos.

²³ Voi sunteți cumpărați cu un preț; nu vă faceți robi ai oamenilor.

²⁴ Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu.

²⁵ Cât despre fecioare și feciori, nu am poruncă de la Domnul; totuși îmi dau sfatul, ca unul ce am obținut milă de la Domnul să fiu credincios.

²⁶ De aceea presupun că aceasta este bine, din cauza strâmtorării prezente, spun că este bine pentru om să fie așa.

²⁷ Ești legat de soție? Nu căuta să fii dezlegat. Ești dezlegat de soție? Nu căuta soție.

²⁸ Dar și dacă te căsătorești, nu ai păcătuit; și dacă fecioara

se căsătorește, nu a păcătuit. Totuși astfel de oameni vor avea necaz în carne; dar eu vă cruf.

²⁹ Dar spun aceasta, fraților, timpul este scurt; rămâne ca și cei ce au soții să fie ca și cum nu ar avea;

³⁰ Și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum nu ar stăpâni;

³¹ Și cei ce folosesc această lume, ca și cum nu ar abuza de ea; fiindcă înfățișarea acestei lumi trece.

³² Dar aș dori ca voi să fiți fără grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de lucrurile care aparțin Domnului, cum să placă Domnului;

³³ Dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soției.

³⁴ Tot așa între soție și fecioară este diferență. Cea necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă deopotrivă în trup și în duh; dar cea căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soțului.

³⁵ Iar aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să arunc un laț asupra voastră, ci pentru ceea ce este frumos și ca să serviți Domnului fără distragere.

³⁶ Dar dacă cineva gândește că se poartă necuvenit față de fecioara lui, dacă trece de floarea vârstei ei și nevoia o cere, să facă ce voiește, nu păcătuiește, să se căsătorească.

³⁷ Totuși, cel ce stă neclintit în inima lui, neavând con-

strângere, și are putere peste propria lui voință și a hotărât astfel în inima lui că își va păstra fecioara, bine face.

³⁸ Astfel, cel ce dă în căsătorie bine face, iar cel ce nu dă în căsătorie mai bine face.

³⁹ Soția este legată prin lege cât timp trăiește soțul ei; dar dacă soțul ei moare, este liberă să se căsătorească cu cine voiește, numai în Domnul.

⁴⁰ Dar după sfatul meu, este mai fericită dacă rămâne așa; și gândesc că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8

¹ Iar despre lucrurile sacrificate idolilor, știm că toți avem cunoaștere. Cunoașterea îngâmfă, dar dragostea creștină edifică.

² Și dacă cineva gândește că știe ceva, încă nu știe nimic așa cum ar trebui să știe.

³ Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acesta este cunoscut de el.

⁴ De aceea cât despre a mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât numai unul singur.

⁵ Căci chiar dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni),

⁶ Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

⁷ Însă nu este în fiecare om acea cunoaștere, fiindcă unii, conștientizând idolul până la această oră, mănâncă aceasta ca ceva sacrificat unui idol; și conștiința lor, fiind slabă, este întinată.

⁸ Dar mănucarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici dacă mănucăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mănucăm, nu suntem mai răi.

⁹ Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor slabi.

¹⁰ Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoaștere, șezând la masă în templul idolului, nu va fi încurajată conștiința lui, fiind slabă, să mănânce acele lucruri sacrificate idolilor?

¹¹ Și să piară prin cunoașterea ta fratele slab, pentru care a murit Cristos?

¹² Dar când păcătuiți astfel împotriva fraților și răniți conștiința lor slabă, păcătuiți împotriva lui Cristos.

¹³ De aceea dacă o mănucare face pe fratele meu să se poticnească, nu voi mânca niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva să fac pe fratele meu să se poticnească.

9

¹ Nu sunt apostol? Nu sunt liber? Nu am văzut pe Isus Cristos, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul?

² Dacă nu sunt apostol altora vă sunt totuși fără îndoială vouă; fiindcă sigiliul

apostoliei mele sunteți voi în Domnul.

³ Răspunsul meu pentru cei ce mă cercetează este acesta:

⁴ Nu avem dreptul să mâncăm și să bem?

⁵ Nu avem dreptul să luăm cu noi soră, soție, ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului și Chifa?

⁶ Ori numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?

⁷ Cine se duce vreodată să se războiască pe propria sa cheltuială? Cine sădește o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei?

⁸ Vorbesc acestea ca un om, sau nu spune și legea la fel?

⁹ Fiindcă este scris în legea lui Moise: Să nu legi gura bouului ce treieră grâne! De boi se îngrijește Dumnezeu?

¹⁰ Sau spune anume pentru noi? Fără îndoială, pentru noi este scris că cel ce ară, este dator să are în speranță; și cel ce treieră în speranță, ar trebui să fie pătaș la speranța lui.

¹¹ Dacă noi v-am semănat lucrurile spirituale, este mare lucru dacă noi vom secera ale voastre lucruri carnale?

¹² Dacă alții sunt pătași acestei autorități asupra voastră, nu cu atât mai mult noi? Totuși nu ne-am folosit de acest drept, ci suportăm toate, ca nu cumva să împiedicăm evanghelia lui Cristos.

¹³ Nu știți că cei care lucrează în cele sfinte, mănâncă din ale templului? Și că aceia

care servesc la altar, sunt pătași cu altarul?

¹⁴ Chiar așa a rânduit Domnul, ca toți cei ce predică evanghelia să trăiască din evanghelie.

¹⁵ Dar eu nu m-am folosit de niciunul dintre acestea; și nu am scris acestea ca așa să fie făcute pentru mine, fiindcă mi-ar fi mai bine să mor, decât ca cineva să îmi zădărnicească fala.

¹⁶ Fiindcă deși predică evanghelia, eu nu am de ce să mă fălesc; fiindcă este pusă asupra mea o obligație; și îmi este vai mie dacă nu predică evanghelia.

¹⁷ Deoarece, dacă practic aceasta de bunăvoie, am răsplată; iar dacă o fac împotriva voii mele, o administrare a evangheliei îmi este încredințată.

¹⁸ Care este atunci răsplata mea? Este ca, predicând evanghelia, să pot face evanghelia lui Cristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea mea în evanghelie.

¹⁹ Fiindcă deși sunt liber față de toți, totuși m-am făcut rob tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.

²⁰ Și iudeilor m-am făcut ca iudeu, ca să câștig pe iudei; celor de sub lege, ca fiind sub lege, ca să câștig pe cei de sub lege;

²¹ Celor fără lege, ca fără lege (nefiind fără lege față de Dumnezeu, ci sub lege față de Cristos), ca să câștig pe cei fără lege.

²² Celor slabi m-am făcut

asemenea celor slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut toate tuturor, ca oricum să salvez pe unii.

²³ Și fac aceasta pentru evanghelie, ca să mă fac părtaș al ei cu voi.

²⁴ Nu știți că cei ce aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar unul primește premiul? Alergați astfel ca să îl obțineți.

²⁵ Dar oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate. Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană putrezitoare, dar noi una neputrezitoare.

²⁶ Eu de aceea astfel alerg, dar nu ca în nesiguranță. Astfel lupt, dar nu ca unul care lovește în aer.

²⁷ Ci îmi disciplinez trupul și îl țin în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

10

¹ Mai mult, fraților, nu vă voiesc neștiutori, că toți părinții noștri au fost sub nor, și toți au trecut prin mare;

² Și toți au fost botezați la Moise în nor și în mare;

³ Și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală,

⁴ Și toți au băut aceeași băutură spirituală, fiindcă au băut din acea Stâncă spirituală ce îi urma; și acea Stâncă era Cristos.

⁵ Dar în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu nu și-a găsit plăcerea, fiindcă au fost doborâți în pustie.

⁶ Și acestea au fost exemplele noastre, pentru ca noi să nu poftim după lucruri rele, așa cum și aceia au pofțit.

⁷ Nici nu fiți idolatri ca unii dintre ei; așa cum este scris: Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.

⁸ Nici să nu curvim, așa cum unii dintre ei au curvit și au căzut într-o *singură* zi douăzeci și trei de mii.

⁹ Nici să nu ispitim pe Cristos, după cum unii dintre ei l-au ispitit și au fost nimiciți de șerpi.

¹⁰ Nici nu cârtiți, după cum au cârtit unii dintre ei și au fost nimiciți de nimitorul.

¹¹ Și toate acestea li s-au întâmplat ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârșiturile lumii.

¹² De aceea cel ce gândește că stă în picioare să ia seama ca nu cumva să cadă.

¹³ Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este Dumnezeu care nu va permite să fiți ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați.

¹⁴ De aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie.

¹⁵ Vorbesc ca unor oameni înțelepți; judecați voi ce spun.

¹⁶ Paharul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este el comuniunea sângelui lui Cristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este comuniunea trupului lui Cristos?

17 Pentru că noi, fiind mulți, suntem o singură pâine, un singur trup, fiindcă toți suntem părtași din acea singură pâine.

18 Uitați-vă la Israelul conform cărnii; nu sunt cei ce mănâncă sacrificiile părtași ai altarului?

19 Atunci ce spun? Că idolul este ceva, sau ceea ce este sacrificat idolilor este ceva?

20 Dar spun că lucrurile pe care neamurile le sacrifică, le sacrifică dracilor și nu lui Dumnezeu, și eu nu voiesc să aveți părtașie cu dracii.

21 Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți fi părtași ai mesei Domnului și ai mesei dracilor.

22 Îl provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem mai tari decât el?

23 Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos. Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate edifică.

24 Nimeni să nu caute folosul lui, ci fiecare pe al celuilalt.

25 Orice se vinde în măcelărie, mâncați, necercetând nimic din cauza conștiinței.

26 Fiindcă al Domnului este pământul și plinătatea lui.

27 Și dacă cineva dintre cei ce nu cred vă invită și doriți să mergeți, mâncați orice vă este pus înainte, necercetând nimic din cauza conștiinței.

28 Dar dacă cineva vă spune: Aceasta este sacrificată idolilor, nu mâncați pentru cel ce v-a înștiințat și pentru conștiință, fiindcă al Domnului este pământul și

plinătatea lui,

29 Dar conștiința, spun eu, nu a ta, ci a celuilalt; fiindcă de ce să fie judecată libertatea mea de conștiința altuia?

30 Iar dacă eu prin har sunt părtaș, de ce să fiu vorbit de rău pentru aceea pentru care aduc mulțumiri?

31 De aceea fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, faceți toate pentru gloria lui Dumnezeu.

32 Nu fiți poticnire nici iudeilor, nici neamurilor, nici bisericii lui Dumnezeu;

33 Așa cum eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să fie salvați.

11

1 Fiți urmași ai mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos.

2 Acum vă laud, fraților, că vă amintiți de mine în toate și țineți rânduielile precum vi le-am dat.

3 Dar voiesc să știți că Cristos este capul fiecărui bărbat, și capul femeii este bărbatul, și capul lui Cristos este Dumnezeu.

4 Fiecare bărbat care se roagă sau profetește, având capul acoperit, își dezonorează capul.

5 Iar fiecare femeie care se roagă sau profetește, cu capul neacoperit, își dezonorează capul, fiindcă este unul și același lucru cu a fi rasă.

6 Deoarece, dacă femeia nu este acoperită, să se și tundă de tot; dar dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă

scurt sau rasă, să fie acoperită.

⁷ Fiindcă un bărbat, într-adevăr, nu este dator să își acopere capul, întrucât el este chipul și gloria lui Dumnezeu, dar femeia este gloria bărbatului.

⁸ Fiindcă nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat;

⁹ Fiindcă bărbatul nu a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

¹⁰ Din această cauză femeia este datoare să aibă autoritate peste capul ei din cauza îngerilor.

¹¹ Totuși, în Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, nici femeia fără bărbat.

¹² Fiindcă așa cum femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul este prin femeie, iar toate din Dumnezeu.

¹³ Judecați în voi înșivă, este convenit ca o femeie să se roage lui Dumnezeu neacoperită?

¹⁴ Nu vă învață chiar natura însăși că, dacă un bărbat are păr lung, este o rușine pentru el?

¹⁵ Dar dacă o femeie are păr lung este o glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru învelitoare.

¹⁶ Dar dacă cineva pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de obicei, nici bisericile lui Dumnezeu.

¹⁷ Acum, în ceea ce vă spun, nu vă laud, pentru că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.

¹⁸ Fiindcă, întâi de toate, când vă adunați în biserică, aud că sunt dezbinări între

voi; și în parte o cred.

¹⁹ Fiindcă trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei aprobați.

²⁰ De aceea când vă adunați în același loc, nu este ca să mâncați cina Domnului.

²¹ Fiindcă la mâncare, fiecare își ia cina adusă de el, în fața altuia; și unul este flămând, iar altul este beat.

²² Ce? Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei ce nu au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu vă laud.

²³ Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat: Că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat pâine;

²⁴ Și după ce a adus mulțumiri, a frânt-o și a spus: Luați, mâncați, acesta este trupul meu, care este frânt pentru voi; faceți aceasta în amintirea mea.

²⁵ Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat, spunând: Acest pahar este testamentul cel nou în sângele meu; faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, în amintirea mea.

²⁶ Fiindcă ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest pahar, arătați moartea Domnului până vine el.

²⁷ De aceea oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului în mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

²⁸ Dar omul să se cerceteze

pe sine însuși și astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar.

²⁹ Fiindcă cel ce mănâncă și bea în mod nedemn, își mănâncă și bea propria lui condamnare, *dacă* nu deosebește trupul Domnului.

³⁰ Din cauza aceasta între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm.

³¹ Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați.

³² Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea.

³³ De aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

³⁴ Și dacă flămânzește cineva, să mănânce acasă; ca nu cumva să vă adunați pentru condamnare. Iar restul le voi pune în ordine când voi veni.

12

¹ Dar despre darurile spirituale, fraților, nu vă voiesc neștiutori.

² Știți că erați neamuri, duși la idoli necuvântători, așa cum erați conduși.

³ De aceea vă fac cunoscut că nimeni, vorbind prin Duhul lui Dumnezeu, nu spune: Isus este blestemat; și nimeni nu poate spune că Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt.

⁴ Și sunt diversități ale darurilor, dar același Duh;

⁵ Și sunt diferențe ale serviciilor, dar același Domn;

⁶ Și sunt diversități ale lucrărilor, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți.

⁷ Dar manifestarea Duhului este dată fiecăruia spre folos.

⁸ Fiindcă unuia îi este dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii; și altuia cuvântul cunoașterii, prin același Duh;

⁹ Și altuia credința prin același Duh; și altuia darurile vindecării prin același Duh;

¹⁰ Și altuia lucrarea miracolelor; și altuia profeție; și altuia discernerea duhurilor; și altuia diferite limbi; și altuia traducerea limbilor.

¹¹ Dar toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia în parte așa cum voiește.

¹² Fiindcă după cum trupul este unul și are multe membre, și toate membrele acelui *singur* trup, fiind multe, sunt un singur trup, tot așa este și Cristos.

¹³ Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; și toți am fost făcuți să bem într-un singur Duh.

¹⁴ Fiindcă trupul nu este un singur membru, ci mai multe.

¹⁵ Dacă piciorul ar spune: Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?

¹⁶ Și dacă urechea ar spune: Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?

¹⁷ Dacă tot trupul ar fi ochi,

unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?

18 Dar acum Dumnezeu a pus membrele, pe fiecare dintre ele, în trup, așa cum a voit.

19 Și dacă toate ar fi un singur membru, unde ar fi trupul?

20 Dar acum sunt multe membre, dar un singur trup.

21 Și ochiul nu poate spune mâinii: Nu am nevoie de tine; sau din nou, capul, picioarelor: Nu am nevoie de voi.

22 Dar mai mult, membrele trupului care par a fi mai slabe sunt necesare.

23 Și acele membre ale trupului, pe care le considerăm a fi mai puțin demne de cinste, pe acestea le înconjurăm cu mai multă cinste, și membrele noastre lipsite de frumusețe au mai multă frumusețe.

24 Fiindcă membrele noastre frumoase nu au nevoie de podoabe. Dar Dumnezeu a întocmit trupul dând mai multă cinste aceluia lipsit de cinste,

25 Ca nu cumva să fie dezbinare în trup, ci membrele să se îngrijească deopotrivă unele de altele.

26 Și dacă un membru suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă unui membru îi este dată cinste, toate membrele se bucură împreună cu el.

27 De fapt voi sunteți trupul lui Cristos și membre în particular.

28 Și Dumnezeu a pus pe anumiți oameni în biserică,

întâi apostoli, în al doilea rând profeți, în al treilea rând învățători; apoi miracole, apoi daruri de vindecări, ajutorări, guvernări, diversități de limbi.

29 Sunt toți apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți învățători? Sunt toți lucrători de miracole?

30 Au toți daruri de vindecări? Vorbesc toți în limbi? Traduc toți?

31 Dar doriți zelos darurile cele mai bune, și mai mult, vă arăt o cale nespuns mai bună.

13

1 Chiar dacă aş vorbi în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu am dragoste creștină, devin ca o aramă sunătoare sau un chimval răsunător.

2 Și chiar dacă aş avea dar de profetie și înțeleg toate misterele și toată cunoașterea, și chiar dacă aş avea toată credința încât să mut munții, dar nu am dragoste creștină, nu sunt nimic.

3 Și chiar dacă aş împărți toate averile mele să hrănesc săracii, și chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, dar nu aş avea dragoste creștină, nu mi-ar folosi la nimic.

4 Dragostea creștină este îndelung-răbdătoare și plină de bunătate; dragostea creștină nu invidiază; dragostea creștină nu se laudă, nu se îngâmă,

5 Nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânia repede, nu gândește să facă rău,

6 Nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,

7 Suportă toate, crede toate, speră toate, îndură toate.

8 Dragostea creștină nu se sfârșește niciodată. Dar profeții dacă ar fi, se vor sfârși; limbi dacă ar fi, vor înceta; cunoaștere dacă ar fi, se va duce.

9 Căci cunoaștem în parte și profetim în parte;

10 Dar când vine ce este desăvârșit, atunci ce este în parte va fi desființat.

11 Când eram copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil, gândeam ca un copil; dar după ce am devenit bărbat, am înlăturat cele copilărești.

12 Căci acum vedem întunecat, ca într-o oglindă; dar atunci față în față; acum știu în parte, dar atunci voi cunoaște așa cum sunt și eu cunoscut.

13 Și acum rămân acestea trei: credință, speranță, dragoste creștină; dar cea mai mare dintre acestea este dragostea creștină.

14

1 Urmăriți dragostea creștină și doriți zelos darurile spirituale, dar mai degrabă să profețiți.

2 Pentru că cel ce vorbește într-o limbă necunoscută vorbește nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, fiindcă nimeni nu îl înțelege; totuși în duh el vorbește mistere.

3 Dar cel ce profețește, vorbește oamenilor spre edificare și îndemnare și mângâiere.

4 Cel ce vorbește într-o limbă necunoscută se edifică pe sine însuși, dar cel ce profețește edifică biserica.

5 Aș dori ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai degrabă să profețiți, fiindcă mai mare este cel ce profețește decât cel ce vorbește în limbi, afară numai dacă traduce, ca biserica să primească edificare.

6 Și acum fraților, dacă vin la voi vorbind în limbi, cu ce v-aș fi de folos dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin profeție, fie prin doctrină?

7 Și chiar cele neînsuflețite, dând sunet, fie fluier, fie harpă, dacă nu dau sunete distincte, cum se va ști ce se cântă cu fluierul sau harpa?

8 Fiindcă și trâmbița dacă dă un sunet neclar, cine se va pregăti de bătălie?

9 Tot așa și voi, dacă nu roștiți prin limbă cuvinte ușor de înțeles, cum se va ști ce se vorbește? Fiindcă veți vorbi în vânt.

10 Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna dintre ele nu este fără semnificație.

11 De aceea dacă nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru mine.

12 Tot așa și voi, fiindcă sunteți zeloși pentru daruri spirituale, căutați să abundați spre edificarea bisericii.

13 De aceea cel ce vorbește

într-o limbă necunoscută, să se roage ca să o traducă.

14 Căci dacă mă rog într-o limbă necunoscută, duhul meu se roagă, dar înțelegerea mea este neroditoare.

15 Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga de asemenea cu înțelegerea; voi cânta cu duhul și voi cânta de asemenea cu înțelegerea.

16 Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va spune cel ce stă pe locul celui neînvățat: Amin, la aducerea mulțumirilor tale, din moment ce nu înțelege ce spui?

17 Fiindcă tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu este edificat.

18 Mulțumesc Dumnezeului meu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți.

19 Totuși în biserică voiesc mai bine să vorbesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte într-o limbă necunoscută.

20 Fraților, nu fiți copii la înțelegere, ci la răutate fiți prunci, iar la înțelegere, fiți desăvârșiți.

21 În lege este scris: Prin alte limbi și prin alte buze voi vorbi acestui popor, și cu toate acestea nu mă vor asculta, spune Domnul.

22 De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce cred, ci celor ce nu cred; dar profeția nu servește pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred.

23 De aceea dacă se adună întreaga biserică într-un loc și toți vorbesc în limbi, și intră

cei neînvățați sau cei ce nu cred, nu vor spune că sunteți nebuni?

24 Dar dacă toți profețesc și intră cineva care nu crede sau neînvățat, el este convins de toți, este judecat de toți,

25 Și astfel tainele inimii lui sunt arătate; și, căzând astfel cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va spune că Dumnezeu este cu adevărat în voi.

26 Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o altă limbă, are o revelație, are o interpretare. Toate să fie făcute pentru edificare.

27 Dacă cineva vorbește într-o limbă necunoscută, să fie câte doi sau cel mult trei și pe rând, și unul să traducă.

28 Iar dacă nu este traducător, să tacă în biserică și să își vorbească lui însuși și lui Dumnezeu.

29 Iar profeții să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.

30 Și dacă îi este revelat ceva altuia care șade acolo, primul să tacă.

31 Fiindcă puteți toți să profețiți, unul după altul, pentru ca toți să învețe și toți să fie mângâiați.

32 Și duhurile profeților sunt supuse profeților;

33 Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.

34 Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este

permis să vorbească, ci să fie în supunere, așa cum spune și legea.

³⁵ Și dacă doresc să învețe ceva, să întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este rușine pentru femeii să vorbească în biserică.

³⁶ Ce? De la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns?

³⁷ Dacă cineva se consideră a fi profet sau spiritual, să recunoască cele ce vă scriu a fi poruncile Domnului.

³⁸ Dar dacă cineva este neștiutor, să fie neștiutor.

³⁹ De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și nu opriți a se vorbi în limbi.

⁴⁰ Toate să se facă decent și în ordine.

15

¹ Mai mult, fraților, vă fac cunoscut evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care ați și primit-o, în care și stați;

² Prin care și sunteți salvați, dacă rețineți aceste cuvinte predicate, dacă nu cumva ați crezut în zadar.

³ Fiindcă v-am dat întâi ce am primit și eu, cum Cristos a murit pentru păcatele noastre conform scripturilor,

⁴ Și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, conform scripturilor,

⁵ Și că a fost văzut de Chifa, apoi de cei doisprezece.

⁶ După aceea a fost văzut de peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți rămân până acum, iar unii au și adormit.

⁷ După aceea a fost văzut de Iacov, apoi de toți apostolii.

⁸ Și la urma tuturilor, ca unul născut la timp nepotrivit, a fost văzut și de mine.

⁹ Fiindcă dintre apostoli cel mai neînsemnat sunt eu, care nu sunt demn să fiu numit apostol, pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu.

¹⁰ Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul lui dăruit mie nu a fost în zadar, ci am muncit mult mai mult decât ei toți; totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care a fost cu mine.

¹¹ Așadar, fie eu, fie ei, astfel predicăm și astfel ați crezut.

¹² Dar dacă Cristos este predicat că a înviat dintre morți, cum spun unii dintre voi că nu este înviere a morților?

¹³ Dar dacă nu este înviere a morților, atunci Cristos nu a fost înviat.

¹⁴ Și dacă Cristos nu a fost înviat, atunci predicarea noastră este deșartă și credința voastră de asemenea deșartă.

¹⁵ Și, într-adevăr, suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că am adus mărturie despre Dumnezeu că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, dacă așa este că morții nu învie.

¹⁶ Căci dacă morții nu învie, atunci Cristos nu a fost înviat.

¹⁷ Și dacă nu a fost înviat Cristos, credința voastră este deșartă; voi sunteți încă în păcatele voastre.

¹⁸ Atunci și cei ce au adormit în Cristos sunt pierduți.

¹⁹ Dacă doar pentru această viață avem speranță

în Cristos, suntem cei mai mizerabili dintre toți oamenii.

²⁰ Dar acum, Cristos a fost înviat dintre morți și a devenit primele roade ale celor ce au adormit.

²¹ Fiindcă întrucât prin om a venit moartea, prin om a venit și învierea morților.

²² Fiindcă așa cum în Adam toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor fi înviați.

²³ Dar fiecare la rândul lui; Cristos primele roade, apoi cei ai lui Cristos la venirea lui.

²⁴ Atunci va fi venit sfârșitul, când el va fi dat împărăția în mâna lui Dumnezeu, adică Tatălui; când va fi desființat fiecare domnie și fiecare autoritate și putere.

²⁵ Fiindcă el trebuie să domnească până va pune pe toți dușmanii sub picioarele sale.

²⁶ Ultimul dușman nimicit va fi moartea.

²⁷ Fiindcă a supus toate sub picioarele lui. Dar când spune că toate i-au fost supuse, este evident că el, care a supus toate, este exceptat.

²⁸ Și când toate îi vor fi supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui ce a supus toate sub el, pentru ca Dumnezeu să fie toate în toți.

²⁹ Altfel, ce vor face ceibotezați pentru cei morți, dacă morții nu învie nicicum? De ce suntbotezați atunci pentru cei morți?

³⁰ Și de ce suntem noi în pericol în fiecare oră?

³¹ Vă avertizez, referitor la bucuria voastră pe care și eu

o am în Cristos Isus, Domnul nostru, că mor zilnic.

³² Dacă în felul oamenilor m-am luptat cu fiarele în Efes, care îmi este folosul, dacă nu învie morții? Să mâncăm și să bem, fiindcă mâine murim.

³³ Nu vă amăgiți: Vorbirile rele strică obiceiurile bune.

³⁴ Treziți-vă la dreptate și nu păcătuiți! Fiindcă unii nu au cunoașterea despre Dumnezeu; spre rușinea voastră o spun.

³⁵ Dar va spune cineva: Cum sunt morții înviați? Și cu ce trup vin?

³⁶ Prostule! Ce semeni tu nu primește viață dacă nu moare,

³⁷ Și ce semeni, nu semeni acel trup care va fi, ci grăuntele gol, fie de grâu, fie de altă sămânță,

³⁸ Dar Dumnezeu îi dă trup așa cum a dorit; și fiecărei semințe propriul ei trup.

³⁹ Nu toată carnea este aceeași carne; ci este o carne a oamenilor și altă carne a animalelor; și alta a peștilor și alta a păsărilor.

⁴⁰ De asemenea sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar una este gloria celor cerești și alta a celor pământești.

⁴¹ Este o glorie a soarelui și o altă glorie a lunii și o altă glorie a stelelor, fiindcă o stea diferă de altă stea în glorie.

⁴² Astfel este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și este înviat în neputrezire;

⁴³ Este semănat în dezonoare, este înviat în glorie;

este semănat în slăbiciune, este înviat în putere;

⁴⁴ Este semănat trup natural, este înviat trup spiritual. Există trup natural și există trup spiritual.

⁴⁵ Astfel și este scris: Primul om, Adam, a fost făcut un suflet viu; ultimul Adam a fost făcut un duh dătător de viață.

⁴⁶ Totuși, primul nu a fost spiritual, ci natural; după aceea, spiritual.

⁴⁷ Primul om este din pământ, pământesc; al doilea om este Domnul din cer.

⁴⁸ Ca cel pământesc, tot astfel sunt și cei pământești; și ca cel ceresc, tot astfel sunt și cei cerești.

⁴⁹ Și așa cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul celui ceresc.

⁵⁰ Și aceasta spun, fraților, că nu pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește neputrezirea.

⁵¹ Iată, vă spun un mister: Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați,

⁵² Într-un moment, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță; fiindcă trâmbița va suna și morții vor fi înviați nepieritori, și noi vom fi schimbați.

⁵³ Fiindcă această putrezire trebuie să se îmbrace cu neputrezire, și acest muritor să se îmbrace cu nemurire.

⁵⁴ Astfel, când această putrezire se va fi îmbrăcat cu neputrezire, și acest muritor

se va fi îmbrăcat cu nemurire, atunci va fi împlinit cuvântul scris: Moartea este înghițită în victorie.

⁵⁵ Moarte, unde este boldul tău? Mormântule, unde este victoria ta?

⁵⁶ Și boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este legea.

⁵⁷ Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos!

⁵⁸ De aceea, frații mei preaiubiți, fiți neclintiți, de nemișcat, abundând totdeauna în lucrarea Domnului, știind că munca voastră în Domnul nu este în zadar.

16

¹ Iar despre colecta pentru sfinți, așa cum am rânduit bisericilor Galatiei, așa faceți și voi.

² În ziua întâi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună în tezaure la el, așa cum l-a făcut Dumnezeu să prospere, ca să nu se facă colecte când voi veni.

³ Și când voi veni, pe cei care îi veți aproba prin epistole, pe aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim.

⁴ Și dacă se cuvine să merg și eu, vor merge cu mine.

⁵ Iar eu voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, fiindcă trec prin Macedonia.

⁶ Și poate voi rămâne, sau voi și ierna la voi, ca voi să mă conduceți oriunde ar fi să merg.

⁷ Fiindcă nu doresc să vă văd acum în treacăt, ci sper

să mai rămân cu voi un timp, dacă Domnul va permite.

⁸ Dar voi rămâne în Efes până la Cincizecime,

⁹ Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare și lucrătoare, și sunt mulți potrivnici.

¹⁰ Iar dacă vine Timotei, vedeți ca el să fie fără teamă între voi, fiindcă lucrează lucrarea Domnului, așa cum fac și eu.

¹¹ Așadar, să nu îl disprețuiască nimeni, ci conduceți-l în pace, ca să vină la mine, fiindcă îl aștept cu frații.

¹² Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar voia lui nu a fost deloc să vină acum, dar va veni când va avea ocazia potrivită.

¹³ Vegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, fiți tari!

¹⁴ Toate faptele voastre să fie făcute cu dragoste creștină.

¹⁵ Vă implor, fraților, (știți casa lui Stefana, că este primele roade ale Ahaiei și că s-au dedicat ei înșiși pentru servirea sfinților),

¹⁶ Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și fiecăruia ce ajută împreună cu noi și muncește.

¹⁷ Mă bucur de venirea lui Stefana și Fortunat și Ahaic, pentru că ei au împlinit ce lipsea din partea voastră.

¹⁸ Fiindcă au înviorat duhul meu și al vostru; recunoașteți, așadar, pe unii care sunt astfel.

¹⁹ Vă salută bisericile din Asia. Vă salută mult în Domnul, Aquila și Priscila, cu bis-

erica din casa lor.

²⁰ Vă salută toți frații. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.

²¹ Salutarea este de la mine, Pavel, cu mâna mea.

²² Dacă cineva nu îl iubește pe Domnul Isus Cristos, să fie Anatema Maranata!

²³ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi.

²⁴ Dragostea mea fie cu voi toți în Cristos Isus. Amin.

2 Corinteni

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia;

² Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

³ Binecuvântat fie Dumnezeu, adică Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul întregii mângâieri,

⁴ Care ne mângâie în tot necazul nostru, ca noi să fim în stare să mângâiem pe cei care sunt în orice necaz, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

⁵ Pentru că așa cum suferințele lui Cristos abundă în noi, tot astfel și mângâierea noastră abundă prin Cristos.

⁶ Și dacă suntem chinuiți este pentru mângâierea și salvarea voastră, care este lucrătoare în răbdarea aceluiași suferințe pe care și noi le suferim; iar dacă suntem mângâiați, este pentru mângâierea și salvarea voastră.

⁷ Și speranța noastră despre voi este neclintită, știind că așa cum sunteți părtași ai suferințelor, tot așa *veți fi* și ai mângâierii.

⁸ Fiindcă nu vă voim neștiutori, fraților, despre necazul care a venit peste noi în Asia, că am fost apăsați peste măsură, peste puterea

noastră, încât am pierdut chiar speranța de viață;

⁹ Dar aveam sentința morții în noi înșine, ca să nu ne încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu care învie morții;

¹⁰ Care ne-a scăpat dintr-o moarte atât de mare și ne scapă; în care ne încredem că ne va și scăpa;

¹¹ Și voi, ajutând împreună prin rugăciune pentru noi, ca pentru darul dăruit nouă prin multe persoane, mulțumiri să fie aduse de mulți pentru noi.

¹² Fiindcă bucuria noastră este aceasta: mărturia conștiinței noastre, că am avut comportarea noastră în lume, și mai abundant față de voi, în simplitate și sinceritate dumnezeiască, nu cu înțelepciune carnală, ci prin harul lui Dumnezeu.

¹³ Fiindcă nu vă scriem altele decât ce citiți sau recunoașteți; și mă încred că veți recunoaște chiar până la sfârșit,

¹⁴ Așa cum ne-ați și recunoscut în parte, că suntem bucuria voastră, chiar așa cum și voi sunteți a noastră, în ziua Domnului Isus.

¹⁵ Și în această încredere voiam să vin înainte la voi, ca să aveți un al doilea beneficiu.

¹⁶ Și să trec pe la voi spre Macedonia, și apoi să vin din nou din Macedonia la voi și să fiu condus de voi spre Iudeea.

¹⁷ De aceea când voiam astfel, m-am purtat ușuratic? Sau cele ce le vreau, le vreau conform cărnii? Pentru ca la mine da să fie da, și nu să fie

nu.

¹⁸ Dar așa cum Dumnezeu este adevărat, cuvântul nostru către voi nu a fost da și nu.

¹⁹ Fiindcă Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, cel predicat printre voi de noi, adică prin mine și Silvan și Timotei, nu a fost da și nu, ci în el a fost da.

²⁰ Fiindcă toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt Da, și în el Amin, spre gloria lui Dumnezeu prin noi.

²¹ Și cel ce ne întemeiază împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu;

²² Care ne-a și sigilat și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.

²³ Mai mult, eu invoc pe Dumnezeu ca martor peste sufletul meu, că pentru a vă cruța nu am venit până acum în Corint.

²⁴ Nu că domnim peste credința voastră, ci suntem ajutoare la bucuria voastră, fiindcă voi prin credință stați în picioare.

2

¹ Dar am decis aceasta în mine însumi, că nu voi veni din nou la voi în întristare.

² Căci, dacă eu vă întristez, cine este atunci cel ce mă bucură, decât același care este întristat de mine?

³ Și v-am scris același lucru, ca nu cumva venind, să am întristare de la cei de la care trebuia să am bucurie; având încredere în voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor.

⁴ Fiindcă v-am scris din mult necaz și chin al inimii, cu multe lacrimi; nu ca să fiți mâhniți, ci ca să știți

dragostea pe care o am din abundență pentru voi.

⁵ Dar dacă vreunul a provocat mâhnire, pe mine nu m-a mâhnit, decât în parte, ca nu cumva să vă împovărez pe toți.

⁶ Îi este destulă unui astfel de om această pedeapsă, care i-a fost dată de mulți;

⁷ Așa că din contră, voi ar trebui mai degrabă să îl iertați și să îl mângâiați, încât unul ca acesta să nu fie copleșit de prea multă întristare.

⁸ De aceea vă implor să confirmați dragostea voastră pentru el;

⁹ Fiindcă v-am scris și cu acest scop, ca să cunosc dovedirea voastră, dacă sunteți ascultători în toate.

¹⁰ Cui îi iertați voi ceva, îi iert și eu, pentru că și eu, dacă am iertat ceva, de dragul vostru am iertat în persoana lui Cristos.

¹¹ Ca nu cumva Satan să profite de noi, fiindcă nu suntem neștiutori ai planurilor lui.

¹² Mai mult, când am venit la Troa pentru a predica evanghelia lui Cristos și mi s-a deschis o ușă prin Domnul,

¹³ Nu am avut odihnă în duhul meu, fiindcă nu am găsit pe Titus, fratele meu, ci, luându-mi rămas bun de la ei, am plecat în Macedonia.

¹⁴ Acum mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care totdeauna ne face să triumfăm în Cristos și care face cunoscută aroma cunoașterii lui prin noi, în fiecare loc.

¹⁵ Fiindcă lui Dumnezeu îi

suntem o aromă dulce a lui Cristos, în cei ce sunt salvați și în cei ce pier;

¹⁶ Pentru unii, suntem aroma morții pentru moarte; iar pentru ceilalți, aroma vieții pentru viață. Și cine este suficient pentru acestea?

¹⁷ Fiindcă nu suntem asemenea celor mulți, care corup cuvântul lui Dumnezeu; dar ca din sinceritate, dar ca din Dumnezeu, înaintea feței lui Dumnezeu vorbim în Cristos.

3

¹ Începem din nou să ne recomandăm pe noi înșine? Sau ne trebuie, ca altora, epistole de recomandare către voi, sau recomandări din partea voastră?

² Voi sunteți epistola noastră scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii;

³ Fiind arătați pe față a fi epistola lui Cristos servită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului cel viu; nu în table de piatră, ci în table de carne ale inimii.

⁴ Și astfel de încredere avem prin Cristos către Dumnezeu,

⁵ Nu că suntem suficienți prin noi înșine să gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea noastră este de la Dumnezeu,

⁶ Care de asemenea ne-a făcut servitori capabili ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului, fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață.

⁷ Dar dacă serviciul morții scris și săpat în pietre era cu

glorie, încât copiii lui Israel nu puteau să privească țintă la fața lui Moise din cauza gloriei feței lui, glorie care urma să fie desființată,

⁸ Cum să nu fie mai degrabă cu glorie serviciul duhului?

⁹ Căci dacă serviciul condamnării este glorie, cu cât mai mult serviciul dreptății îl întrece în glorie;

¹⁰ Fiindcă tocmai ce a fost făcut glorios în acest sens, nu avea glorie, din cauza gloriei care o întrece cu mult.

¹¹ Căci dacă ce este desființat era cu glorie, cu cât mai mult ceea ce rămâne este cu glorie.

¹² Văzând atunci că avem o astfel de speranță, ne folosim de mare cutezanță în vorbire;

¹³ Și nu ca Moise, care a pus un văl peste fața lui, încât copiii lui Israel să nu privească țintă la sfârșitul a ceea ce este desființat.

¹⁴ Dar mințile lor au fost orbite, fiindcă până în această zi, același văl, care este desființat în Cristos, rămâne neridicat la citirea vechiului testament.

¹⁵ Căci până astăzi, când Moise este citit, vălul este întins peste inima lor.

¹⁶ Cu toate acestea, când se va întoarce la Domnul, vălul va fi înlăturat.

¹⁷ Căci acel Duh este Domnul; și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.

¹⁸ Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip din glorie în glorie, chiar

prin Duhul Domnului.

4

¹ De aceea văzând că avem acest serviciu, așa cum am primit milă, nu ne descurajăm;

² Ci am renunțat la cele ascunse ale necinstei, nu umblând în viclenie, nici mânuind înșelător cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea adevărului ne recomandăm pe noi înșine conștiinței fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu.

³ Dar dacă evanghelia noastră este ascunsă, este ascunsă celor pierduți,

⁴ În care dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor ce nu cred, încât lumina glorioasei evanghelii a lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu strălucească peste ei.

⁵ Fiindcă nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus, Domnul; iar pe noi înșine robii voștri pentru Isus.

⁶ Pentru că Dumnezeu, care a poruncit luminii să strălucească din întuneric, a strălucit în inimile noastre spre lumina cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

⁷ Dar avem acest tezaur în vase de lut, pentru ca măreția puterii să fie a lui Dumnezeu și nu din noi.

⁸ Suntem tulburați din fiecare parte, totuși nu strâmtorați; derutați, dar nu în desperare;

⁹ Persecutați, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu

distruși.

¹⁰ Purtând totdeauna în trupuciderea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată în trupul nostru.

¹¹ Fiindcă noi, care trăim, suntem totdeauna dați morții pentru Isus, ca și viața lui Isus să fie arătată în carnea noastră muritoare.

¹² Astfel că moartea lucrează în noi, dar viața în voi.

¹³ Și, având același duh al credinței, conform cu ce este scris: Eu am crezut și de aceea am vorbit; și noi credem și de aceea vorbim,

¹⁴ Știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi prin Isus și ne va prezenta împreună cu voi.

¹⁵ Fiindcă toate sunt pentru voi, pentru ca harul abundent, prin mulțumirile multora, să abunde spre gloria lui Dumnezeu.

¹⁶ De aceea nu ne descurajăm; dar deși omul nostru de afară piere, totuși omul dinăuntru este înnoit zi de zi.

¹⁷ Fiindcă necazul nostru ușor, care este pentru o clipă, lucrează pentru noi, mai presus de orice, o greutate eternă de glorie;

¹⁸ În timp ce noi nu ne uităm la cele văzute, ci la cele nevăzute, fiindcă cele care sunt văzute sunt trecătoare, dar cele nevăzute sunt eterne.

5

¹ Căci știm că dacă ar fi descompusă casa noastră pământească a tabernaculului, avem o clădire din Dumnezeu, o casă nefăcută de mâini, eternă în ceruri.

² Fiindcă în aceasta gemem, dorind aprins a ne îmbrăca cu locașul nostru care este din cer,

³ Și dacă astfel suntem îmbrăcați nu vom fi găsiți goi.

⁴ Fiindcă noi care suntem în acest tabernacol gemem, fiind împovărați, nu pentru că dorim să fim dezbrăcați *de acest trup*, ci să fim îmbrăcați *cu celălalt trup* peste acesta, pentru ca ce este muritor să fie înghițit de viață.

⁵ Și cel ce ne-a făcut chiar pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea arvuna Duhului;

⁶ De aceea și suntem întotdeauna cutezători, știind că în timp ce suntem acasă în trup, suntem absenți de la Domnul;

⁷ (Fiindcă umblăm prin credință, nu prin vedere),

⁸ Suntem cutezători, spun, și mai degrabă doritori să fim absenți din trup și să fim prezenți cu Domnul.

⁹ De aceea ostenim ca, fie prezenți, fie absenți, să fim plăcuți lui.

¹⁰ Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească cele făcute în trup, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău.

¹¹ De aceea cunoscând teroarea Domnului, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred că suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.

¹² Fiindcă nu ne reco-

mandăm pe noi înșine vouă din nou, ci vă dăm ocazia să vă lăudați referitor la noi, ca să aveți cu ce răspunde acelora care se laudă cu înfățișarea și nu cu inima.

¹³ Căci dacă ne-am ieșit din minți, este pentru Dumnezeu, sau dacă suntem cumpătați, este pentru voi.

¹⁴ Fiindcă dragostea lui Cristos ne constrânge; deoarece judecăm astfel, că dacă unul singur a murit pentru toți, atunci toți au murit,

¹⁵ Și a murit pentru toți, pentru ca toți cei ce trăiesc să nu mai trăiască de acum înainte pentru ei înșiși, ci pentru cel ce a murit pentru ei și a înviat.

¹⁶ Așa că de acum înainte noi nu mai cunoaștem pe nimeni conform cărnii; da, deși l-am cunoscut pe Cristos conform cărnii, totuși de acum înainte nu îl mai cunoaștem.

¹⁷ De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.

¹⁸ Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul împăcării;

¹⁹ Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; și ne-a încredințat cuvântul împăcării.

²⁰ De aceea suntem ambasadori pentru Cristos; ca și cum Dumnezeu v-ar implora prin noi, vă rugăm în numele lui Cristos: Împăcați-

vă cu Dumnezeu.

²¹ Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.

6

¹ Atunci noi, conlucrători cu el, vă implorăm de asemenea ca voi să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar.

² (Fiindcă el spune: La timpul acceptat te-am ascultat și în ziua salvării te-am ajutat; iată acum este timpul acceptat; iată acum este ziua salvării.)

³ Nedând poticnire în nimic, ca nu cumva serviciul să fie defăimat,

⁴ Ci în toate dovedindu-ne pe noi înșine ca servitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strămtorări,

⁵ În biciuiri, în închisori, în răscoale, în munci, în vegheri, în posturi,

⁶ Prin puritate, prin cunoaștere, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, prin dragoste neprefăcută,

⁷ Prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armura dreptății din dreapta și din stânga,

⁸ Prin onoare și dezonoare, prin vorbire de rău și vorbire de bine, ca înșelători și totuși adevărați,

⁹ Ca necunoscuți și totuși bine cunoscuți; ca murind și iată, trăim; ca fiind disciplinați și nu uciși;

¹⁰ Ca întristați, totuși totdeauna bucurându-ne; ca săraci, totuși făcând bogați pe mulți; ca neavând nimic și totuși stăpânind toate.

¹¹ Corintenilor, gura noastră este deschisă spre voi, inima noastră s-a lărgit!

¹² Nu sunteți strămtorați în noi, ci sunteți strămtorați în adâncurile voastre.

¹³ Dar ca răsplată de același fel, (vă vorbesc ca unor copii ai mei,) lărgiți-vă și voi.

¹⁴ Nu vă înjuțați în mod ineegal cu cei ce nu cred; fiindcă ce părtașie are dreptatea la fărădelege? Și ce comuniune are lumina cu întunericul?

¹⁵ Și ce armonie este între Cristos și Belial? Sau ce parte are cel ce crede cu cel ce nu crede?

¹⁶ Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii? Fiindcă voi sunteți templul Dumnezeului cel viu așa cum a spus Dumnezeu: Voi locui în ei și voi umbla între ei; și voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu.

¹⁷ De aceea ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, spune Domnul, și nu atingeți ce este necurat; și vă voi primi.

¹⁸ Și vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Cel Atotputernic.

7

¹ De aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățim de fiecare întinare a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia în teama de Dumnezeu.

² Primiți-ne; noi nu am nedreptătit pe nimeni, nu am corupt pe nimeni, nu am înșelat pe nimeni.

³ Nu spre condamnare vorbesc, fiindcă am spus înaintea că sunteți în inimile noastre pentru a muri și a trăi cu voi.

⁴ Mare este cutezanța vorbirii mele către voi, mare este fala mea cu voi; sunt umplut de mângâiere, sunt peste măsură de bucuros în tot necazul nostru.

⁵ Fiindcă și după ce noi am venit în Macedonia, carnea noastră nu a avut odihnă, ci am fost chinuți din toate părțile; dinafară lupte, dinăuntru temeri.

⁶ Cu toate acestea, Dumnezeu, care mângâie pe cei înjosiți, ne-a mângâiat prin venirea lui Titus;

⁷ Și nu doar prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat de voi, când ne-a istorisit dorul vostru, plânsul vostru, zelul vostru pentru mine, așa că eu m-am bucurat mai mult.

⁸ Pentru că deși v-am întristat cu o epistolă, nu mă pocăiesc, deși m-am pocăit; fiindcă văd că aceeași epistolă v-a întristat, cel puțin pentru un timp.

⁹ Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat până la pocăință; fiindcă v-ați întristat conform evlaviei, ca de la noi să nu aveți pagubă în nimic.

¹⁰ Fiindcă întristarea evlavioasă lucrează pocăință până la salvare irevocabilă;

dar întristarea lumii lucrează moarte.

¹¹ Căci, iată, același lucru care v-a întristat conform evlaviei, ce sânguință a lucrat în voi, și ce dezvinovățire, și ce indignare, și ce teamă, și ce dor, și ce zel, și ce răzbunare! În toate v-ați dovedit a fi curați în lucrul acesta.

¹² De aceea deși v-am scris, nu v-am scris nici din cauza celui ce a făcut nedreptate, nici din cauza celui ce a suferit nedreptate, ci ca sânguința noastră pentru voi înaintea lui Dumnezeu să vi se arate.

¹³ Din această cauză am fost mângâiați în mângâierea voastră, da, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost înviorat de voi toți.

¹⁴ Căci dacă m-am fălit înaintea lui cu ceva despre voi, nu mă rușinez; ci așa cum v-am vorbit toate în adevăr, chiar așa fala noastră, care este înaintea lui Titus, s-a aflat ca adevăr.

¹⁵ Și simpatia lui lăuntrică este mai abundentă față de voi, când își amintește de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și cu tremur.

¹⁶ De aceea mă bucur că mă încred în voi în toate.

8

¹ Dar vă facem cunoscut, fraților, despre harul lui Dumnezeu, dăruit bisericilor Macedoniei;

² Că, într-o mare încercare a necazului, abundența bucuriei lor și adâncă sărăcie a

lor au abundat spre bogățiile generozității lor.

³ Căci conform puterii lor, aduc eu mărturie, și peste puterea lor au dat de bună voie;

⁴ Rugându-ne cu multă insistență să primim noi darul și să luăm asupra noastră părtașia servirii pentru sfinți.

⁵ Și aceasta au făcut, nu cum am sperat, ci întâi s-au dat pe ei înșiși Domnului și nouă, prin voia lui Dumnezeu.

⁶ Încât am îndemnat pe Titus, ca așa cum a început, așa să și împlinească în voi același har.

⁷ De aceea așa cum abundați în toate, în credință și cuvântare și cunoaștere și în orice sârguință și în dragostea voastră față de noi, vedeți ca și în acest har să abundați.

⁸ Vorbesc nu printr-o poruncă, ci din cauza sârguinței altora, și să încerc sinceritatea dragostei voastre.

⁹ Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, că deși era bogat, totuși pentru voi s-a făcut sărac, ca voi, prin sărăcia lui, să fiți bogăți.

¹⁰ Și în aceasta vă dau sfat, fiindcă aceasta vă este de folos, vouă care ați început mai înainte, nu doar a face, ci și a voi de acum un an.

¹¹ Dar acum și împliniți facerea acesteia; ca așa cum a fost bunăvoința de a voi, așa să fie și împlinirea din ceea ce aveți.

¹² Căci dacă o minte binevoitoare este prezentă, este primit conform cu ce are omul și nu conform cu ce nu

are.

¹³ Fiindcă nu doresc ca alții să fie ușurați, iar voi împovărați,

¹⁴ Ci să fie egalitate acum în acest timp, ca abundența voastră să fie pentru nevoia lor, pentru ca și abundența lor să fie, la rândul ei, pentru nevoia voastră, ca să fie egalitate,

¹⁵ Așa cum este scris: Cel ce a strâns mult nu avea în plus; și cel ce a strâns puțin nu ducea lipsă.

¹⁶ Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus aceeași sârguință în inima lui Titus pentru voi.

¹⁷ Pentru că, într-adevăr, a primit îndemnul, dar, fiind mult mai sârguincios, de bună voie a plecat la voi.

¹⁸ Și noi am trimis cu el pe fratele, a cărui laudă este în evanghelie printre toate bisericile.

¹⁹ Și nu numai, dar a și fost ales de biserică să călătorească cu noi cu acest har, care este administrat de noi spre gloria aceluiași Domn și ca o dovadă a minții voastre binevoitoare;

²⁰ Evitând aceasta, ca nimeni să nu ne învinovățească în această abundență care este administrată de noi;

²¹ Îngrijind de cele oneste, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

²² Și am trimis cu ei pe fratele nostru, despre care deseori noi am dovedit că este sârguincios în multe, dar acum se arată mult mai sârguincios datorită marii

încredere pe care o am în voi.

²³ Dacă se întreabă cineva despre Titus, el este partenerul meu și conlucrător referitor la voi; sau, dacă se întreabă despre frații noștri, ei sunt mesagerii bisericilor și gloria lui Cristos.

²⁴ De aceea arătați pentru ei, și în fața bisericilor, dovada dragostei voastre și a falei noastre referitor la voi.

9

¹ Fiindcă despre servirea pentru sfinți, îmi este de prisos să vă scriu;

² Deoarece cunosc bunăvoința minții voastre, cu care mă fălesc cu voi celor din Macedonia, că Ahaia era gata de acum un an; și zelul vostru a stârnit pe cei mai mulți.

³ Am trimis totuși pe frați ca nu cumva fala noastră despre voi să fie în zadar în această privință; ca așa cum am spus, să fiți gata,

⁴ Ca nu cumva, întâmplător, dacă vin cei din Macedonia cu mine și vă găsesc nepregătiți, noi (ca nu cumva să spunem voi) să fim rușinați în aceeași fălire plină de încredere.

⁵ De aceea am considerat necesar să îndemn pe frați să vină înainte la voi și să fie pregătit dinainte darul vostru generos, despre care ați fost anunțați dinainte, așa ca acesta să fie gata, ca dar generos și nu ca zgârcenie.

⁶ Dar spun aceasta: Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera; iar cel

ce seamănă mult, va și secera mult.

⁷ Fiecare să dea după cum hotărăște în inima lui, nu cu purtare de pică, sau din necesitate, fiindcă Dumnezeu iubește pe dătătorul vesel.

⁸ Și Dumnezeu este în stare să facă tot harul să abunde spre voi, ca având totdeauna toată îndestularea în toate, să abundați spre fiecare lucrare bună.

⁹ (Așa cum este scris: A împărțit peste tot; a dat săracilor; dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.

¹⁰ Iar cel ce dă sămânță semănătorului, deopotrivă vă dă pâine pentru mâncare și înmulțește sămânța voastră semănată și crește roadele dreptății voastre);

¹¹ Fiind îmbogățiți în fiecare lucru spre toată generozitatea, care lucrează prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

¹² Pentru că administrarea acestei serviri, nu doar umple complet nevoile sfinților, ci și este abundentă prin multe mulțumiri aduse lui Dumnezeu;

¹³ În timp ce prin dovada acestei serviri ei glorifică pe Dumnezeu pentru supunerea voastră mărturisită față de evanghelia lui Cristos, și pentru generozitatea contribuției voastre față de ei și față de toți;

¹⁴ Și prin rugăciunea lor pentru voi, cât de mult vă doresc pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu în voi;

¹⁵ Mulțumiri fie aduse lui

Dumnezeu pentru darul lui de nespus.

10

¹ Și, eu însuși, Pavel, vă implor prin blândețea și bunăvoința lui Cristos, eu care în prezență sunt înjosit printre voi, dar, fiind absent, sunt cutezător față de voi,

² Vă implor, așadar, ca să nu fiu cutezător când sunt prezent, cu acea încredere cu care gândesc să fiu cutezător împotriva unora, care gândesc despre noi ca și cum am umbla conform cărnii.

³ Măcar că umblăm în carne, nu ne războim conform cărnii,

⁴ (Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu pentru surparea fortificațiilor),

⁵ Doborând imaginațiile minții și fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuși împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și înrobind fiecare gând ascultării față de Cristos;

⁶ Și fiind gata a pedepsi fiecare neascultare, când ascultarea voastră va fi împlinită.

⁷ Vă uitați la lucruri după înfățișare? Dacă cineva se încrede în el însuși că este al lui Cristos, să se mai gândească la aceasta în el însuși, că așa cum este el al lui Cristos, așa suntem și noi ai lui Cristos.

⁸ Căci chiar dacă m-aș făli cu ceva mai mult despre autoritatea noastră, pe care Domnul ne-a dat-o pentru edificare și nu pentru nimicirea voastră, nu aș fi rușinat;

⁹ Ca nu cumva să par ca și cum v-aș înfricoșa prin epistole.

¹⁰ Fiindcă epistolele lui, spun ei, sunt grele și tari, dar prezența lui trupească este slabă și vorbirea lui este de disprețuit.

¹¹ Să gândească un astfel de om aceasta, că, așa cum suntem în cuvânt prin epistole, când suntem absenți, tot astfel vom fi și în faptă, când suntem prezenți.

¹² Fiindcă nu cutezăm să ne facem din numărul, sau să ne comparăm cu unii ce se recomandă pe ei înșiși, dar ei, măsurându-se prin ei înșiși și comparându-se între ei înșiși, nu sunt înțelepți.

¹³ Dar noi nu ne vom făli cu lucruri în afara măsurii noastre, ci conform cu măsura standardului pe care Dumnezeu ni l-a împărțit, o măsură care să ajungă chiar până la voi.

¹⁴ Fiindcă nu ne întindem peste măsura noastră, ca și cum nu am fi ajuns până la voi, fiindcă am ajuns chiar până la voi în predicarea evangheliei lui Cristos;

¹⁵ Nu ne fălim cu lucruri în afara măsurii noastre, adică cu muncile altora, dar avem speranță, după ce credința voastră va fi sporită, că ne vom lărgi între voi, conform cu standardul nostru,

¹⁶ Să predicăm evanghelia în ținuturile care sunt dincolo de voi și să nu ne fălim cu domeniul de lucru al altuia, cu lucruri pregătite *deja* la îndemâna noastră.

17 Dar cel ce se laudă, să se laude în Domnul.

18 Fiindcă nu cel ce se recomandă pe sine însuși este aprobat, ci cel pe care recomandă Domnul.

11

1 Aș dori să îmi răbdați o mică nebulie; și, într-adevăr, răbdați-mă.

2 Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască, fiindcă v-am logodit cu un singur soț, ca să vă înfățișez lui Cristos ca pe o fecioară castă.

3 Dar mă tem ca nu cumva în vreun fel, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia lui, tot așa mințile voastre să fie corupte de la simplitatea care este în Cristos.

4 Căci dacă cel ce vine predică pe un alt Isus, pe care noi nu l-am predicat, sau dacă primiți un duh diferit, pe care nu l-ați primit, sau o evanghelie diferită, pe care nu ați acceptat-o, ați putea să îl răbdați bine.

5 Fiindcă presupun că nu am fost cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei mai mari.

6 Dar chiar dacă eu sunt necioplit în vorbire, totuși nu în cunoaștere; ci în toate suntem cunoscuți pe deplin printre voi.

7 Sau am făcut un păcat umilindu-mă pe mine însumi ca voi să fiți înălțați, pentru că v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu în dar?

8 Am jefuit alte biserici, luând de la ele plăți, ca să vă fac vouă serviciu.

9 Și când eram prezent cu voi și fiind în nevoie, nu am îngreunat pe nimeni, fiindcă ce îmi lipsea au supliniți frații care au venit din Macedonia, și în toate m-am păzit să vă fiu o greutate și la fel mă voi păzi.

10 Așa cum adevărul lui Cristos este în mine, niciun om nu mă va opri de la această fală în ținuturile Ahaiei.

11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe.

12 Iar ceea ce fac, aceea voi face, ca să tai orice ocazie celor ce doresc ocazie; pentru că în cele în care se laudă, să fie găsiți ca și noi.

13 Fiindcă aceștia sunt falși apostoli, lucrători înșelători, prefăcându-se în apostoli ai lui Cristos.

14 Și nu este de mirare, fiindcă însuși Satan se preface într-un înger al luminii.

15 De aceea nu este mare lucru dacă și servitorii lui se prefac a fi servitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi conform cu faptele lor.

16 Spun din nou: Să nu mă creadă cineva a fi prost; iar dacă nu, măcar primiți-mă ca pe un prost, ca să mă fălesc puțin.

17 Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci parcă ar fi în nebulie, în această încredere a falei.

18 Văzând că mulți se laudă conform cărnii, mă voi lăuda și eu.

19 Fiindcă suportați cu plăcere pe cei proști, voi fiind înțelepți.

20 Fiindcă suportați dacă

cineva vă duce în sclavie, dacă cineva vă mănâncă, dacă cineva ia de la voi, dacă cineva se înalță pe sine însuși, dacă cineva vă lovește peste față.

²¹ Vorbesc referitor la ocară, ca și cum am fi fost slabi. Dar oricine este cutezător în ceva, (vorbesc nebunește) sunt și eu cutezător.

²² Sunt ei evrei? Și eu sunt. Sunt ei Israeliti? Și eu sunt. Sunt ei sămânța lui Avraam? Și eu.

²³ Sunt ei servitori ai lui Cristos? (Vorbesc ca un prost) eu, mai mult; în munci mai mult; în biciuiri peste măsură, mai des în închisori, deseori în moarte.

²⁴ De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri fără una;

²⁵ De trei ori am fost bătut cu nuiete, odată am fost împrôscat cu pietre, de trei ori am naufragiat, o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

²⁶ Deseori în călătorii, în pericole pe ape, în pericole din partea tâlharilor, în pericole din partea compatrioților, în pericole din partea păgânilor, în pericole în cetate, în pericole în pustie, în pericole pe mare, în pericole între frați falși.

²⁷ În osteneală și durere, deseori în vegheri, în foame și sete, deseori în posturi, în frig și goliciune.

²⁸ Pe lângă cele ce sunt de afară, ceea ce vine peste mine zilnic, grija pentru toate bisericile.

²⁹ Cine este slab și eu nu

sunt slab? Cine este poticnit și eu nu ard?

³⁰ Dacă este necesar să mă laud, mă voi lăuda cu cele despre neputințele mele.

³¹ Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint.

³² În Damasc, guvernatorul împăratului Areta veghea cetatea damascienilor cu o garnizoană, doritor să mă prindă,

³³ Și am fost coborât printr-o fereastră, într-o coșniță, pe zid, și am scăpat din mâinile lui.

12

¹ Fără îndoială, nu îmi folosește să mă laud. Fiindcă voi veni la viziuni și revelații ale Domnului.

² Am cunoscut un om în Cristos, acum paisprezece ani, (dacă în trup, nu pot spune, dacă afară din trup, nu pot spune; Dumnezeu știe); unul ca acesta a fost răpit până la al treilea cer.

³ Și am cunoscut un astfel de om (dacă în trup, dacă în afara trupului, nu pot spune; Dumnezeu știe);

⁴ Că a fost răpit în paradis și a auzit cuvinte de nespus, care nu este legiuit omului să le rostească.

⁵ Cu un astfel de om mă voi lăuda, iar cu mine nu mă voi lăuda decât în neputințele mele.

⁶ Căci dacă aș voi să mă laud, nu voi fi prost, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc, ca nu cumva cineva să

mă considere mai presus de ceea ce mă vede a fi, sau de ceea ce aude de la mine.

⁷ Și ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură prin abundența revelațiilor, mi-a fost dat un ghimpe în carne, mesager al lui Satan, să mă lovească cu pumnii, ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură.

⁸ Pentru aceasta, de trei ori am implorat pe Domnul, ca să se depărteze de la mine.

⁹ Și mi-a spus: Harul meu îți este de ajuns, fiindcă puterea mea este făcută desăvârșită în slăbiciune. De aceea cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă în neputințele mele, ca puterea lui Cristos să rămână peste mine.

¹⁰ De aceea am plăcere în slăbiciuni, în ocări, în nevoi, în persecuții, în strâmtorări, pentru Cristos; deoarece când sunt slab, atunci sunt tare.

¹¹ Am devenit prost în laudă; voi m-ați constrâns; fiindcă eu trebuia să fi fost recomandat de voi, fiindcă în nimic nu sunt în urma acestor apostoli, cei mai mari dintre cei mai mari, cu toate că nu sunt nimic.

¹² Într-adevăr, semnele unui apostol au fost lucrate printre voi în toată răbdarea, în semne și minuni și fapte puternice.

¹³ Fiindcă care este lucrul în care ați fost inferiori față de celelalte biserici, decât că eu însumi nu v-am fost greutate? Iertați-mi această nedreptate.

¹⁴ Iată, sunt gata a treia oară să vin la voi; și nu vă voi

fi greutate, fiindcă nu caut ale voastre, ci pe voi, fiindcă nu copiii sunt datori să strângă pentru părinți, ci părinții pentru copii.

¹⁵ Și eu, cu mare plăcere, voi cheltui și mă voi cheltui pentru voi; deși cu cât vă iubesc mai mult, cu atât mai puțin sunt iubit.

¹⁶ Dar fie așa, eu nu v-am împovărat; totuși, fiind isteț, v-am prins prin șiretlic.

¹⁷ Am câștigat eu ceva de la voi prin vreunul dintre cei pe care i-am trimis la voi?

¹⁸ Am rugat pe Titus, și cu el am trimis un frate. A câștigat Titus ceva de la voi? Nu am umblat noi în același duh? Nu am umblat noi pe aceleași să urme?

¹⁹ Din nou, credeți că ne apărăm față de voi? Vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, dar le facem pe toate, preaiubiților, pentru edificarea voastră.

²⁰ Fiindcă mă tem ca nu cumva, când vin, să nu vă găsesc așa cum aș voi, și eu să fiu găsit de voi așa cum nu ați voi; ca nu cumva să fie polemici, invidii, furii, certuri, vorbiri de rău, șoptiri, îngâmfări, răscoale;

²¹ Și nu cumva, când vin din nou, Dumnezeuul meu să mă umilească printre voi și să deplâng pe mulți care au păcătuit deja și nu s-au pocăit de necurăția și curvia și desfrânarea pe care le-au practicat.

13

¹ Aceasta este a treia oară când vin la voi. În gura a

doi sau a trei martori va fi întemeiat fiecare cuvânt.

² V-am spus înainte și vă spun dinainte a doua oară, ca fiind prezent, deși acum absent, scriu celor ce au păcătuit înainte și tuturor celorlalți, că, dacă vin din nou, nu voi cruța;

³ Pentru că voi căutați o dovadă a lui Cristos vorbind în mine, care nu este slab față de voi, ci este puternic în voi.

⁴ Fiindcă deși a fost crucificat prin slăbiciune, totuși trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Fiindcă și noi suntem slabi în el, dar vom trăi cu el prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

⁵ Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; pe voi înșivă încercați-vă. Sau nu știți că Isus Cristos este în voi, în afară numai dacă sunteți netrebnici?

⁶ Dar mă încred că veți ști că noi nu suntem netrebnici.

⁷ Și mă rog lui Dumnezeu ca voi să nu faceți nimic rău, nu pentru ca să ne arătăm aprobați, ci pentru ca să faceți ce este onest, deși noi am fi ca netrebnici.

⁸ Fiindcă nu putem face nimic împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

⁹ Fiindcă ne bucurăm când suntem slabi, iar voi sunteți tari; și aceasta și dorim, desăvârșirea voastră.

¹⁰ De aceea vă scriu acestea fiind absent, ca nu cumva fiind prezent, să folosesc asprime conform cu puterea pe care Domnul mi-a dat-o pentru edificare și nu pentru

dărâmare.

¹¹ În final, fraților, rămâneți cu bine. Fiți desăvârșiți, fiți mângâiați, fiți cu aceeași minte, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

¹² Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.

¹³ Vă salută toți sfinții.

¹⁴ Harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și comuniunea Duhului Sfânt fie cu voi toți. Amin.

Galateni

1 Pavel, apostol (nu de la oameni, nici prin om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat dintre morți),

2 Și toți frații care sunt cu mine, bisericilor Galatiei,

3 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Cristos,

4 Care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne elibereze din această lume rea, conform voii lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

5 A lui fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.

6 Mă minunez că așa de repede v-ați întors de la cel ce v-a chemat în harul lui Cristos, la o evanghelie diferită,

7 Care nu este una adevărată, ci sunt unii care vă tulbură și voiesc să pervertească evanghelia lui Cristos.

8 Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va predica orice altă evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi, să fie blestemat!

9 Cum am spus noi mai înainte, așa spun acum din nou: Dacă vă va predica cineva orice altă evanghelie decât aceea pe care ați primit-o, să fie blestemat!

10 Căci acum pe oameni conving, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Căci dacă așa plăcea încă oamenilor, nu așa fi robul lui Cristos.

11 Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia care a fost predicată de mine nu este conform omului,

12 Fiindcă nici nu am primit-o de la om, nici nu am învățat-o de la om, ci prin revelația lui Isus Cristos.

13 Fiindcă ați auzit de purtarea mea de odinioară, în iudaism, că persecutam peste măsură biserica lui Dumnezeu și o pustiiam;

14 Și creșteam în iudaism peste mulți de o vârstă cu mine, din națiunea mea, fiind peste măsură de zelos pentru tradițiile părinților mei.

15 Dar când i-a plăcut lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul său,

16 Pentru a revela pe Fiul său în mine, ca să îl predic printre păgâni, îndată, nu am primit sfat de la carne și sânge,

17 Nici nu am urcat la Ierusalim la cei care au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am întors din nou la Damasc.

18 Apoi, după trei ani, am urcat la Ierusalim să îl văd pe Petru și am rămas cu el cincisprezece zile.

19 Dar nu am văzut pe un altul dintre apostoli decât pe Iacov, fratele Domnului.

20 Și în cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.

21 După aceea am venit în ținuturile Siriei și Ciliciei;

22 Și eram necunoscut la față bisericilor din Iudeea

care erau în Cristos.

²³ Ci auzeau numai că: Cel ce ne persecuta odată, acum predică credința pe care odinioară el o pustia.

²⁴ Și glorificau pe Dumnezeu în mine.

2

¹ Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim cu Barnaba și l-am luat și pe Titus cu mine.

² Și conform unei revelații am urcat și le-am prezentat acea evanghelie pe care o predic printre neamuri și personal celor care erau renumiți, ca nu cumva în vreun fel să alerg sau să fi alergat în zadar.

³ Dar nici Titus, care era cu mine, grec fiind, nu a fost constrâns să se circumcidă,

⁴ Și aceasta din cauza fraților falși, furișați, care au intrat în ascuns să spioneze libertatea noastră pe care o avem în Cristos Isus, ca să ne aducă în sclavie,

⁵ Acestora nici măcar un moment nu le-am cedat prin supunere, pentru ca adevărul evangheliei să rămână în continuare cu voi.

⁶ Dar de la aceștia, care considerați a fi ceva (orice ar fi fost ei, pentru mine nu este nicio diferență; Dumnezeu nu are în vedere fața omului), fiindcă aceștia, care considerați a fi ceva, în discuții nu mi-au adăugat nimic.

⁷ Ci din contră, văzând că evanghelia necircumciziei îmi fusese încredințată mie, așa cum lui Petru îi fusese

încredințată cea a circumciziei,

⁸ (Fiindcă cel ce a lucrat cu putere în Petru pentru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine pentru neamuri),

⁹ Și după ce Iacov și Chifa și Ioan, cei considerați a fi stâlpi, au priceput harul ce mi-a fost dat, mi-au dat mie și lui Barnaba mâinile drepte ale părtășiei, ca noi să mergem la păgâni, iar ei la circumcizie;

¹⁰ Numai să ne amintim de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.

¹¹ Dar când Petru a venit la Antiohia, m-am împotrivit lui pe față, fiindcă era de învinuit.

¹² Fiindcă înainte de venirea unora de la Iacov, mânca cu neamurile; dar când au venit, s-a retras și s-a separat, temându-se de cei din circumcizie.

¹³ Și ceilalți iudei s-au fățarnicit și ei cu el, încât și Barnaba a fost atras în fățarnicia lor.

¹⁴ Dar când am văzut că nu umblau cu integritate, conform cu adevărul evangheliei, i-am spus lui Petru în fața tuturor: Dacă tu, iudeu fiind, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, de ce constrângi neamurile să trăiască în felul iudeilor?

¹⁵ Noi suntem prin natură iudei și nu păcătoși dintre neamuri,

¹⁶ Știind că un om nu este declarat drept prin faptele legii, ci prin credința lui Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos, ca să fim declarați drepti prin credința

lui Cristos și nu prin faptele legii, pentru că prin faptele legii nicio carne nu va fi declarată dreaptă.

17 Dar dacă, în timp ce căutăm să fim declarați drepti prin Cristos, ne-am găsit și pe noi înșine păcătoși, este atunci Cristos servitorul păcatului? Nicidecum!

18 Căci dacă zidesc din nou cele pe care le-am distrus, mă fac pe mine însumi călcător de lege.

19 Fiindcă eu, prin lege, am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20 Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.

21 Nu zădărnicesc harul lui Dumnezeu, căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Cristos a murit în zadar.

3

1 O, galateni neînțelepți! Cine v-a amăgit ca să nu ascultați de adevăr, înaintea ochilor căroră Isus Cristos a fost dinainte clar descris ca și crucificat între voi?

2 Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Ați primit Duhul prin faptele legii sau prin auzirea credinței?

3 Sunteți atât de neînțelepți? Începând în Duhul, sunteți acum desăvârșiți prin carne?

4 În zadar ați suferit voi atât de multe? Dacă, într-adevăr, chiar este în zadar!

5 Așadar, cel ce vă dă Duhul și lucrează miracole printre voi, le face prin faptele legii, sau prin auzirea credinței?

6 Așa cum Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.

7 De aceea să știți că cei ce sunt din credință, aceștia sunt copiii lui Avraam.

8 Și scriptura, prevăzând că Dumnezeu îi va declara drepti prin credință pe păgâni, i-a predicat mai înainte lui Avraam evanghelia, spunând: În tine toate națiunile vor fi binecuvântate.

9 Astfel, cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam.

10 Deoarece toți câți sunt din faptele legii, sunt sub blestem, fiindcă este scris: Blestemat este oricine care nu rămâne neclintit în toate câte sunt scrise în cartea legii pentru a le face.

11 Și că nimeni nu este declarat drept prin lege, înaintea lui Dumnezeu este clar, pentru că: Cel drept va trăi prin credință.

12 Dar legea nu este din credință, ci: Omul care le face, va trăi prin ele.

13 Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se blestem pentru noi; fiindcă este scris: Blestemat este oricine atârână pe lemn,

14 Ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste nea-

muri prin Isus Cristos, ca să primim promisiunea Duhului prin credință.

¹⁵ Fraților, vorbesc ca un om; deși este doar legământul unui om, totuși dacă este confirmat, nimeni nu îl desființează nici nu mai adaugă la el.

¹⁶ Iar promisiunile au fost făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor, ca despre multe, ci ca despre una: Și seminței tale, care este Cristos.

¹⁷ Și spun aceasta că, legământul cel dinainte confirmat de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute treizeci de ani mai târziu, nu îl poate anula ca să facă promisiunea fără efect.

¹⁸ Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din promisiune; dar Dumnezeu a dat-o lui Avraam prin promisiune.

¹⁹ Atunci pentru ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor de lege, până să vină sămânța careia i se făcuse promisiunea, dată prin îngeri în mâna unui mijlocitor.

²⁰ Iar mijlocitorul nu este mijlocitor al unuia, dar Dumnezeu este unul.

²¹ Atunci este legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Căci dacă ar fi fost dată o lege care putea da viață, într-adevăr, dreptatea ar fi fost prin lege.

²² Dar scriptura a închis pe toți oamenii sub păcat, ca promisiunea lui Isus Cristos, prin credință, să fie dată celor

ce cred.

²³ Dar înainte de a veni credința, eram ținuți sub lege, închiși referitor la credința care urma să fie revelată.

²⁴ Astfel, legea a fost pedagogul nostru ca să ne aducă la Cristos, ca prin credință să fim declarați dreți.

²⁵ Dar după ce a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

²⁶ Fiindcă toți sunteți copiii lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus.

²⁷ Fiindcă toți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos.

²⁸ Nu este nici iudeu, nici grec, nu este nici rob, nici liber; nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască; fiindcă voi sunteți toți una în Cristos Isus.

²⁹ Și dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori conform promisiunii.

4

¹ Dar spun: Cât timp moștenitorul este copil, nu diferă cu nimic de rob, măcar că este domn al tuturor;

² Ci este sub tutori și administratori, până la timpul stabilit de tată.

³ Așa și noi, când eram copii, eram în robie sub principiile elementare ale lumii.

⁴ Dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, venit din femeie, venit sub lege,

⁵ Să răscumpere pe cei ce erau sub lege, ca să primim adopția fiilor.

⁶ Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Abba, Tată!

⁷ De aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos.

⁸ Atunci însă, când nu cunoșteți pe Dumnezeu, ați servit celor ce prin natură nu sunt dumnezei.

⁹ Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă, fiind cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la slabele și sărăcăcioasele principii elementare, cărora doriți din nou să le fiți robi în robie?

¹⁰ Voi țineți zile și luni și timpuri și ani.

¹¹ Mă tem pentru voi, ca nu cumva să fi muncit în zadar pentru voi.

¹² Fraților, vă implor, fiți ca mine, pentru că eu sunt ca voi; nu m-ați nedreptățit cu nimic.

¹³ Dar știți cum prin neputința cărnii v-am predicat evanghelia la început.

¹⁴ Și nu ați disprețuit, nici nu ați respins ispita mea care era în carnea mea, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.

¹⁵ Unde este, așadar, binecuvântarea despre care ați vorbit? Fiindcă vă aduc mărturie, că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos propriii ochi și mi i-ați fi dat.

¹⁶ Am devenit atunci dușmanul vostru, pentru că vă spun adevărul?

¹⁷ Ei cu zel vă influențează,

dar nu spre bine; da, ei voiesc să vă excludă, ca la rândul vostru să îi influențați cu zel.

¹⁸ Dar totdeauna este bine să fiți influențați cu zel în ce este bine și nu doar când sunt prezent cu voi.

¹⁹ Copilașii mei, pentru care din nou simt durerile nașterii până când Cristos este format în voi,

²⁰ Doresc să fiu prezent acum cu voi și să îmi schimb tonul vocii, pentru că sunt nedumerit cu privire la voi.

²¹ Spuneți-mi, voi, care doriți să fiți sub lege, nu auziți legea?

²² Fiindcă este scris că Avraam a avut doi fii, unul din femeia roabă și celălalt din femeia liberă.

²³ Dar cel din femeia roabă a fost născut conform cărnii, iar cel din femeia liberă, prin promisiune.

²⁴ Lucrurile acestea sunt o alegorie, fiindcă acestea sunt cele două legăminte, unul, de la muntele Sinai, care naște pentru robie și care este Agar.

²⁵ Fiindcă această Agar este muntele Sinai în Arabia și corespunde Ierusalimului de acum și este în robie cu copiii săi.

²⁶ Dar Ierusalimul cel de sus este liber, cel ce este mama noastră a tuturor.

²⁷ Fiindcă este scris: Bucură-te, steapo, care nu naști. Izbucnește și strigă tu care nu ești în durerile nașterii, pentru că cea pustită are mai mulți copii decât cea care are soț.

²⁸ Iar noi, fraților, suntem copiii promisiunii așa cum a

fost Isaac.

²⁹ Dar așa cum atunci, cel ce fusese născut conform cărnii persecuta pe cel născut conform Duhului, tot așa și acum.

³⁰ Totuși ce spune scriitura? Alungă femeia roabă și pe fiul ei, pentru că fiul femeii roabe nicidecum nu va fi moștenitor cu fiul femeii libere.

³¹ Așa că, fraților, nu suntem copii ai femeii roabe, ci ai femeii libere.

5

¹ Așadar, stați tari în libertatea cu care Cristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți din nou în jugul robiei.

² Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți fi circumciși, Cristos nu vă va fi de niciun folos.

³ Fiindcă mărturisesc din nou fiecărui om ce se circumcide, că este dator să țină întreaga lege.

⁴ Cristos a devenit fără niciun efect pentru voi; voi toți care sunteți declarați drepti prin lege, sunteți căzuți din har.

⁵ Fiindcă noi prin Duhul așteptăm speranța dreptății prin credință.

⁶ Fiindcă în Isus Cristos nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci credința care lucrează prin dragoste.

⁷ Ați alergat bine; cine v-a împiedicat ca să nu ascultați de adevăr?

⁸ Această convingere nu vine de la cel ce vă cheamă.

⁹ Puțină dospeală dospește tot aluatul.

¹⁰ Eu am încredere în voi, prin Domnul, că nu veți gândi

nimic altceva; dar cel ce vă tulbură își va purta judecata, oricine ar fi.

¹¹ Și eu, fraților, dacă mai predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci poticnirea crucii a fost înlăturată.

¹² Aș dori să fie stârpiți cei ce vă tulbură.

¹³ Fiindcă, fraților, voi ați fost chemați la libertate; nu-mai nu folosiți libertatea pentru a da ocazie cărnii, ci prin dragoste serviți unii altora.

¹⁴ Fiindcă toată legea este împlinită într-un cuvânt, în acesta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

¹⁵ Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți mistuiți unii de alții.

¹⁶ Spun, așadar: Umblați în Duhul și nicidecum nu veți împlini pofta cărnii.

¹⁷ Căci carnea pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și acestea sunt potrivnice unele altora, așa încât nu puteți face cele ce ați voi.

¹⁸ Dar dacă sunteți conduși de Duhul, nu sunteți sub lege.

¹⁹ Iar faptele cărnii sunt arătate; acestea sunt: adulter, curvie, necurăție, desfrânare,

²⁰ Idolatrie, vrăjitorie, ură, lupte, gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii,

²¹ Invidii, ucideri, beții, îmbuibări și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus odinioară, că toți cei ce practică astfel de lucruri

nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

²² Dar rodul Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința,

²³ Blândețea, înfrânarea; împotriva acestora nu este lege.

²⁴ Și cei ai lui Cristos au crucificat carnea cu pasiunile și poftele ei.

²⁵ Dacă trăim în Duhul, să și umblăm în Duhul.

²⁶ Să nu fim doritori de glorie deșartă, provocându-ne unii pe alții, invidiindu-ne unii pe alții.

6

¹ Fraților, chiar dacă un om ar fi prins în vreo greșală, voi care sunteți spirituali, îndreptați-l pe unul ca acesta în duhul blândeții, fiind atent la tine însuși, ca să nu fii și tu ispitit.

² Purtați-vă greutatea unii altora și împliniți astfel legea lui Cristos.

³ Căci dacă cineva crede că este ceva, nefiind nimic, se înșală pe sine însuși.

⁴ Dar fiecare să își încerce propria sa lucrare și atunci va avea bucurie numai în el însuși și nu în altul.

⁵ Căci fiecare își va purta propria lui sarcină.

⁶ Cel ce este învățat în cuvânt să îi facă parte din toate bunurile celui ce îl învață.

⁷ Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu se lasă batjocorit; fiindcă orice seamănă un om, aceea va și secera.

⁸ Pentru că cel ce seamănă pentru carnea sa, din carne va secera putrezire; dar cel ce seamănă pentru Duh, va secera din Duh viață veșnică.

⁹ Și să nu obosim în facerea binelui, fiindcă la timpul cuvenit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

¹⁰ Așadar, cât avem ocazie, să facem bine tuturor, dar mai ales celor din casa credinței.

¹¹ Vedeti cu ce litere mari v-am scris cu propria mea mână.

¹² Toți câți doresc să se fălească cu carnea, aceștia vă constrâng să vă circumcideți, numai ca nu cumva să sufere persecuție pentru crucea lui Cristos.

¹³ Fiindcă nici ei înșiși, care sunt circumciși, nu păzesc legea, ci doresc să fiți circumciși, ca să se laude cu carnea voastră.

¹⁴ Dar eu nicidecum nu mă laud decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este crucificată față de mine și eu față de lume!

¹⁵ Căci în Cristos Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci o creatură nouă.

¹⁶ Și celor câți umblă conform acestei reguli, pace fie peste ei și milă și peste Israelul lui Dumnezeu.

¹⁷ Nimeni, de acum încolo, să nu mă tulbure, fiindcă eu port în trupul meu semnele Domnului Isus.

¹⁸ Fraților, harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor în Cristos Isus,

2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

3 Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești, în Cristos;

4 După cum ne-a ales în el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și ireproșabili înaintea lui în dragoste,

5 Predestinându-ne pentru adopția copiilor prin Isus Cristos, pentru el însuși, conform bunei plăceri a voii sale,

6 Pentru lauda gloriei harului său în care ne-a făcut acceptați în cel preaiubit.

7 În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor, conform bogățiilor harului său,

8 În care el a abundat spre noi în toată înțelepciunea și priceperea,

9 Făcându-ne cunoscut misterul voii sale, conform bunei sale plăceri, pe care și-a plănuț-o în el însuși;

10 Ca în administrarea plinății timpurilor să adune în unul, toate în Cristos, deopotrivă pe cele în cer și cele pe pământ; în el,

11 În care am și obținut o moștenire, fiind predestinați conform cu scopul celui care lucrează toate după sfatul voii sale,

12 Pentru lauda gloriei sale, noi, care întâi ne-am încrezut în Cristos.

13 În care și voi v-ați încrezut, după ce ați auzit cuvântul adevărului, evanghelia salvării voastre; și în care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu acel Duh sfânt al promisiunii,

14 Care este arvuna moștenirii noastre, până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre lauda gloriei sale.

15 Din această cauză și eu, după ce am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și dragostea pentru toți sfinții,

16 Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, amintind despre voi în rugăciunile mele,

17 Ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea duhul înțelepciunii și al revelației în cunoașterea lui;

18 Ochii înțelegerii voastre, fiind iluminați, ca voi să cunoașteți care este speranța chemării lui și care sunt bogățiile gloriei moștenirii lui în sfinți,

19 Și care este nemărginita mărime a puterii lui față de noi, care credem, conform cu lucrarea tăriei puterii sale,

20 Pe care a lucrat-o în Cristos, când l-a înviat dintre morți și l-a așezat la dreapta

sa, în locurile cerești,

²¹ Mult deasupra fiecărei stăpâniri și autorități și puteri și domnii și a fiecărui nume numit, nu numai în lumea aceasta, ci și în cea care vine;

²² Și a pus toate sub picioarele lui și l-a dat să fie capul peste toate lucrurile în biserică,

²³ Care este trupul lui, plinătatea celui care umple toate în toți.

2

¹ Și v-a dat viață, vouă care erați morți în fărădelegi și păcate;

² În care ați umblat odinioară, conform mersului acestei lumi, conform cu prințul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în copiii neascultării;

³ Printre care și noi toți ne-am comportat odinioară în poftele cărnii noastre, împlinind dorințele cărnii și minții; și, prin natură, eram copiii furiei, ca și ceilalți.

⁴ Dar Dumnezeu, care este bogat în milă, din cauza dragostei sale mari cu care ne-a iubit,

⁵ Chiar pe când eram morți în păcate, ne-a dat viață împreună cu Cristos (prin har sunteți salvați);

⁶ Și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în locurile cerești în Cristos Isus,

⁷ Ca în veacurile ce vin să arate nemărginitele bogății ale harului său, în bunătatea lui față de noi, prin Cristos Isus.

⁸ Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu;

⁹ Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.

¹⁰ Fiindcă noi suntem lucrarea lui, creați în Cristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a rânduit dinainte, ca să umblăm în ele.

¹¹ De aceea, amintiți-vă că voi, fiind odinioară neamuri în carne, care erați numiți necircumcizie de către aceea numită circumcizie în carne, făcută de mâini;

¹² Că în acel timp erați fără Cristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de legămintele promisiunii, neavând speranță și fără Dumnezeu în lume,

¹³ Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați de parte, sunteți aduși aproape prin sângele lui Cristos.

¹⁴ Fiindcă el este pacea noastră, care a făcut din doi unul și a dărâmat zidul din mijloc al despărțirii dintre noi,

¹⁵ Abolind în carnea lui dușmănia, legea poruncilor cuprinsă în rânduieli, ca să facă în el însuși din doi un om nou, făcând pace;

¹⁶ Și să îi împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, ucigând, prin ea, dușmănia;

¹⁷ Și a venit și v-a predicat pace celor de departe și celor de aproape.

¹⁸ Fiindcă prin el, amândoi avem acces printr-un singur Duh la Tatăl.

19 De aceea acum nu mai sunteți străini și locuitori temporari, ci sunteți concetățeni cu sfinții și cu cei ai casei lui Dumnezeu,

20 Fiind zidiți pe temelia apostolilor și profetilor, Isus Cristos însuși fiind piatra unghiulară a temeliei,

21 În care toată clădirea, bine încheată, crește pentru a fi un templu sfânt în Domnul;

22 În care și voi sunteți zidiți împreună, pentru a fi locuință lui Dumnezeu, prin Duhul.

3

1 Din această cauză eu, Pavel, prizonierul lui Isus Cristos pentru voi, neamurile,

2 Dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dumnezeu care îmi este dat pentru voi;

3 Cum prin revelație mi-a făcut cunoscut misterul; (așa cum v-am scris înainte pe scurt,

4 Din care, citind, puteți înțelege cunoașterea mea în misterul lui Cristos),

5 Care în alte veacuri nu a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeti prin Duhul;

6 Că neamurile vor fi comștenitoare și ale aceluiași trup și părtașe ale promisiunii lui în Cristos, prin evanghelie;

7 Căreia am fost făcut servitor, conform cu darul harului lui Dumnezeu dat mie,

prin lucrarea efectivă a puterii lui.

8 Mie, care sunt mai mic decât cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, îmi este dat acest har, să predic printre neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos;

9 Și să fac pe toți să vadă care este părtașia misterului, care de la începutul lumii fusese ascuns în Dumnezeu, care a creat toate prin Isus Cristos;

10 Ca să le fie cunoscută acum, principatelor și autorităților în locurile cerești, prin biserică, înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu,

11 Conform scopului etern pe care l-a hotărât în Cristos Isus, Domnul nostru,

12 În care avem cutezanță și acces cu încredere prin credința lui.

13 De aceea doresc să nu vă descurajați datorită necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră.

14 Din această cauză îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Cristos,

15 Din care este numită întreaga familie în cer și pe pământ,

16 Ca să vă dea, conform bogățiilor gloriei sale, să fiți întăriți cu putere prin Duhul lui, în omul dinăuntru,

17 Așa încât Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste,

18 Să fiți în stare să

înțelegeți cu toți sfinții care este lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea;

¹⁹ Și să cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece cunoașterea, ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.

²⁰ Și celui care este în stare să facă toate peste măsură de abundent, peste tot ce cerem sau gândim, conform puterii care lucrează în noi,

²¹ A lui fie gloria în biserică prin Cristos Isus, prin toate veacurile, totdeauna și întotdeauna. Amin.

4

¹ De aceea eu, prizonierul Domnului, vă implor să umblați demni de chemarea cu care sunteți chemați,

² Cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, răbdând unii altora în dragoste,

³ Străduindu-vă să țineți unitatea Duhului în legătura păcii.

⁴ Este un singur trup și un singur Duh, precum și voi sunteți chemați într-o singură speranță a chemării voastre;

⁵ Un singur Domn, o singură credință, un singur botez,

⁶ Un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toți și prin toți și în voi toți.

⁷ Dar fiecăruia dintre noi îi este dat har conform măsurii darului lui Cristos.

⁸ De aceea el spune: Când s-a urcat în înălțime, a dus

în captivitate captivitatea și a dat daruri oamenilor.

⁹ (Și că el s-a urcat, ce înseamnă decât că el de asemenea a coborât mai întâi în părțile de jos ale pământului?)

¹⁰ Cel ce a coborât este chiar cel ce a urcat mult deasupra tuturor cerurilor, ca să umple toate lucrurile.)

¹¹ Și el a dat pe unii apostoli, și pe unii profeți, și pe unii evangheliști, și pe unii păstori și învățători,

¹² Pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea servirii, pentru edificarea trupului lui Cristos,

¹³ Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos;

¹⁴ Ca să nu mai fim copii, aruncați înapoi și încolo și purtați de fiecare vânt de doctrină prin șiretlicul oamenilor și prin viclenie iscusită, prin care pândesc să înșele;

¹⁵ Ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în toate în el, care este capul, Cristos;

¹⁶ Din care întregul trup bine încheșat și strâns legat împreună, prin aportul fiecărei încheieturi, conform lucrării efective în măsura fiecărei părți, își face creșterea trupului pentru edificarea lui însuși în dragoste.

¹⁷ De aceea spun aceasta și aduc mărturie în Domnul, ca voi de acum înainte să nu umblați cum umblă celelalte neamuri, în deșertăciunea

minții lor,

¹⁸ Având înțelegerea întunecată, fiind înstrăinați de viața lui Dumnezeu prin ignoranța care este în ei, din cauza orbirii inimii lor;

¹⁹ Care, fiind nesimțitori, s-au datat ei înșiși desfrânării, pentru a lucra toată necurăția cu lăcomie.

²⁰ Dar voi nu ați învățat astfel despre Cristos;

²¹ Dacă așa este că l-ați auzit și ați fost învățați de către el, precum adevărul este în Isus;

²² Ca voi să puneți deoparte cele referitoare la purtarea voastră de mai înainte, omul vechi, care este corupt conform poftelor înșelătoare;

²³ Și să vă înnoiți în duhul minții voastre;

²⁴ Și să vă îmbrăcați cu omul nou, care, conform lui Dumnezeu, este creat în dreptate și adevărată sfințenie.

²⁵ De aceea punând deoparte minciuna, vorbiți adevărul fiecare cu aproapele lui, pentru că suntem membre unii altora.

²⁶ Mâniați-vă și nu păcătuți; să nu apună soarele peste furia voastră,

²⁷ Nici nu dați loc diavolului.

²⁸ Cel ce a furat, să nu mai fure, ci mai degrabă să muncească, lucrând cu mâinile ce este bun, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.

²⁹ Să nu iasă din gura voastră niciun cuvânt stricat, ci doar ce este bun pentru folosul edificării, ca să dea har celor ce aud.

³⁰ Și nu mâhniți Duhul sfânt

al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.

³¹ Orice amărăciune și furie și mânie și strigăte și vorbire rea să fie înlăturate de la voi, împreună cu toată răutatea;

³² Și fiți buni unii cu alții, compătimitori, iertându-vă unii pe alții precum și Dumnezeu, pentru Cristos, v-a iertat pe voi.

5

¹ De aceea fiți urmași ai lui Dumnezeu, precum copiii iubiți.

² Și umblați în dragoste, precum și Cristos ne-a iubit și s-a dat pe sine însuși ofrandă pentru noi și sacrificiu lui Dumnezeu pentru aromă bine mirositoare.

³ Dar curvia și toată necurăția sau lăcomia să nu le lăsați niciodată să fie numite între voi, precum se cuvine sfinților;

⁴ Nici murdărie, nici vorbire proastă, nici glumă vulgară, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă aducerea de mulțumiri.

⁵ Fiindcă știți aceasta, că niciun curvar, sau spurcat, sau lacom, care este idolatru, nu are moștenire în împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.

⁶ Nu lăsați pe nimeni să vă înșele prin cuvinte deșarte, fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării.

⁷ De aceea nu fiți părtași cu ei.

⁸ Fiindcă odinioară erați întuneric, dar acum sunteți

lumină în Domnul; umblați precum copii ai luminii;

⁹ (Fiindcă rodul Duhului este în toată bunătatea și în dreptate și în adevăr),

¹⁰ Încercând ce este plăcut Domnului.

¹¹ Și să nu aveți părtașie cu faptele neroditoare ale întinericului; ci, mai degrabă, muștrați-le.

¹² Fiindcă este rușine și nu-mai a vorbi despre cele făcute de ei în taină.

¹³ Dar toate cele muștrate sunt arătate de lumină; fiindcă cea care arată totul pe față, este lumina.

¹⁴ De aceea el spune: Trezește-te, tu, care dormi, și scoală-te dintre morți și Cristos îți va da lumină.

¹⁵ Vedeți dar, să umblați cu chibzuință, nu precum cei proști, ci precum cei înțelepți,

¹⁶ Răscumpărând timpul, pentru că zilele sunt rele.

¹⁷ Din această cauză nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului.

¹⁸ Și nu vă îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; dimpotrivă, fiți umpluți cu Duhul,

¹⁹ Vorbind vouă înșivă în psalmi și imnuri și cântări spirituale; cântând și cântând în inima voastră Domnului,

²⁰ Mulțumind totdeauna pentru toate Dumnezeului și Tatălui, în numele Domnului nostru Isus Cristos,

²¹ Supunându-vă unii altora în teama de Dumnezeu.

²² Soților, supuneți-vă soților voștri ca Domnului;

²³ Pentru că soțul este capul soției, precum și Cristos este

capul bisericii și el este salvatorul trupului.

²⁴ De aceea, precum biserica este supusă lui Cristos, tot așa și soțiile să se supună propriilor soți în totul.

²⁵ Soților, iubiți-vă soțiile, precum și Cristos a iubit biserica și s-a dat pe sine însuși pentru ea,

²⁶ Ca să o sfințească și să o curețe cu spălarea apei prin cuvânt,

²⁷ Ca să își prezinte lui însuși o biserică glorioasă, neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără cusur.

²⁸ Așa sunt datori soții să își iubească soțiile, ca pe propriile lor trupuri. Cel ce își iubește soția, se iubește pe sine însuși.

²⁹ Fiindcă nimeni nu și-a urât vreodată propria lui carne, ci o hrănește și o îngrijește, precum și Domnul face bisericii;

³⁰ Pentru că suntem membre ale trupului său, din carnea sa și din oasele sale.

³¹ Din această cauză va lăsa un om pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de soția lui, și cei doi vor fi un singur trup.

³² Acesta este un mare mister; dar eu vorbesc referitor la Cristos și la biserică.

³³ Totuși, fiecare dintre voi în parte, astfel să își iubească soția ca pe sine însuși; și soția să se teamă cu respect de soț.

6

¹ Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, fiindcă aceasta este drept.

² Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; (care este prima poruncă cu promisiune);

³ Ca să îți fie bine și să poți trăi mult timp pe pământ.

⁴ Și taților, nu vă provocați copiii la furie, ci creșteți-i în disciplinarea și avertizarea Domnului.

⁵ Robilor, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca lui Cristos, faceți ce vă poruncesc stăpânii, conform cărnii;

⁶ Nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor, ci ca robii lui Cristos, făcând voia lui Dumnezeu din inimă;

⁷ Servind cu bunăvoință, ca Domnului și nu oamenilor;

⁸ Știind că orice bunătate va face fiecare, aceasta va primi de la Domnul, fie că este rob sau liber.

⁹ Și stăpânilor, faceți-le aceleași lucruri, reținându-vă de la amenințare; știind că și Stăpânul vostru este în cer; și la el nu este părtinire.

¹⁰ În final, frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei lui.

¹¹ Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să stați în picioare împotriva uneltirilor diavolului.

¹² Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întinericului acestei lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte.

¹³ Din această cauză, luați

întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să vă împotriviți în ziua cea rea; și, făcând totul, să stați în picioare.

¹⁴ De aceea stați în picioare, având mijlocul vostru încins cu adevărul și purtând platoșa dreptății;

¹⁵ Și picioarele voastre încălțate cu pregătirea evangheliei păcii;

¹⁶ Peste toate luând scutul credinței, cu care veți fi în stare să stingeți toate săgețile arzătoare ale celui rău.

¹⁷ Și luați coiful salvării și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu;

¹⁸ Rugându-vă tot timpul cu toată rugăciunea și cu cerere în Duhul și veghind la aceasta cu toată stăruința și cu cerere pentru toți sfinții;

¹⁹ Și pentru mine, ca să îmi fie dat cuvânt, să îmi deschid gura cutezător, să fac cunoscut misterul evangheliei,

²⁰ Pentru care sunt ambasador în lanțuri, pentru ca în ea să vorbesc cutezător, precum ar trebui eu să vorbesc.

²¹ Dar ca să știți și voi cele ce mă privesc și ce fac, Tihic, un frate preaiubit și servitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut toate;

²² Acela pe care vi l-am trimis cu același scop, ca să știți despre treburile noastre și să vă mângâie inimile.

²³ Pace fie fraților și dragoste cu credință de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Cristos.

²⁴ Harul fie cu toți cei ce îl

iubesc pe Domnul nostru Isus
Cristos în sinceritate. Amin.

Filipeni

1 Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Cristos, tuturor sfinților în Cristos Isus care sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii;

2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

3 Mulțumesc Dumnezeului meu la fiecare aducere aminte despre voi,

4 Întotdeauna, în fiecare rugăciune a mea pentru voi toți, făcând cerere cu bucurie,

5 Pentru părtașia voastră în evanghelie, din prima zi până acum;

6 Fiind încredințat de acest lucru, că cel ce a început o bună lucrare în voi, o va termina până în ziua lui Isus Cristos.

7 Așa cum este drept pentru mine să gândesc aceasta despre voi toți, pentru că vă port în inima mea; întrucât, deopotrivă în lanțurile mele și în apărarea și confirmarea evangheliei, voi toți sunteți părtași ai harului meu.

8 Fiindcă Dumnezeu îmi este martor cât de mult tânjesc după voi toți în adâncurile milei lui Isus Cristos.

9 Și aceasta mă rog, ca dragostea voastră să abunde chiar din ce în ce mai mult în cunoaștere și în toată judecata,

10 Ca voi să deosebiți lucrurile alese, ca să fiți sinceri și fără poticnire până în ziua lui Cristos,

11 Fiind umpluți cu roadele dreptății, care sunt prin Isus Cristos, pentru gloria și lauda lui Dumnezeu.

12 Dar voiesc să înțelegeți, fraților, că cele ce mi s-au întâmplat, mai degrabă au ajutat la înaintarea evangheliei;

13 Așa că lanțurile mele în Cristos sunt arătate în tot palatul și în toate celelalte locuri.

14 Și mulți dintre frații în Domnul, încredințați din cauza lanțurilor mele, sunt mult mai cutezători să vorbească fără teamă cuvântul.

15 Unii, într-adevăr, predică pe Cristos chiar din invidie și ceartă; iar alții, de asemenea, din bunăvoință.

16 Unii predică pe Cristos din ceartă, nu sincer, închipuindu-și că adaugă necaz lanțurilor mele;

17 Iar ceilalți, din dragoste, știind că sunt pus pentru apărarea evangheliei.

18 Atunci ce este? Cu toate acestea, în orice fel, fie de ochii lumii, fie în adevăr, Cristos este predicat; și în aceasta mă bucur, da și mă voi bucura.

19 Căci știu că aceasta se va întoarce pentru salvarea mea prin rugăciunea voastră și prin aportul Duhului lui Isus Cristos,

20 Conform anticipării mele arzătoare și speranței mele, că nu voi fi în nimic rușinat, ci cu toată cutezanța, ca întotdeauna, așa și acum Cristos va fi preamărit în trupul meu, fie prin viață, fie

prin moarte.

²¹ Fiindcă pentru mine a trăi este Cristos, și a muri este câștig.

²² Dar dacă trăiesc în carne, aceasta este rodul muncii mele; totuși nu știu ce voi alege.

²³ Fiindcă sunt strâmtorat din două părți, având dorință să plec și să fiu cu Cristos, ceea ce este mult mai bine;

²⁴ Totuși, a rămâne în carne este mai necesar pentru voi.

²⁵ Și, având această încredere, știu că voi trăi și voi continua cu voi toți, pentru înaintarea voastră și bucuria credinței,

²⁶ Ca bucuria voastră să fie mai abundentă în Isus Cristos pentru mine, prin venirea mea din nou la voi.

²⁷ Numai purtați-vă cum se cuvine evangheliei lui Cristos, pentru ca, fie că vin și vă văd, fie că sunt absent, să aud despre ale voastre că stați neclintii într-un singur duh, cu o singură minte, luptând împreună pentru credința evangheliei,

²⁸ Și nefiind înspăimântați în nimic de potrivnicii voștri, ceea ce le este o dovadă a pieirii, dar vouă a salvării, și aceasta de la Dumnezeu.

²⁹ Fiindcă vouă vă este dat, pe partea lui Cristos, nu numai a crede în el, dar și a suferi pentru el.

³⁰ Având același conflict pe care l-ați văzut în mine și acum auziți că este în mine.

încurajare în Cristos, dacă este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo părtășie a Duhului, dacă sunt adâncuri ale iubirii și îndurări,

² Împliniți-mi bucuria, ca una să gândiți, având aceeași dragoste, fiind de acord, într-o singură minte.

³ Nu faceți nimic prin ceartă sau glorie deșartă, ci, în umilința minții, toți să stimeze pe alții mai presus de ei înșiși.

⁴ Nu priviți fiecare spre propriile lucruri, ci fiecare și spre cele ale altora.

⁵ Lăsați să fie în voi această minte, care era și în Cristos Isus;

⁶ Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu a socotit ca tâlhărie a fi egal cu Dumnezeu,

⁷ Ci s-a făcut pe sine însuși lipsit de importanță și a luat asupra lui chipul unui rob și a fost făcut în asemănarea oamenilor;

⁸ Și, fiind găsit la înfățișare ca un om, s-a umilit și s-a făcut ascultător până la moarte, chiar moarte de cruce.

⁹ De aceea Dumnezeu l-a și înălțat cel mai mult și i-a dat un nume care este mai presus de fiecare nume,

¹⁰ Pentru ca, la numele lui Isus, fiecare genunchi să se plece, al celor din cer și de pe pământ și de sub pământ;

¹¹ Și să mărturisească fiecare limbă că Isus Cristos este Domnul, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

¹² De aceea, preaiubiții mei, precum totdeauna ați dat as-

2

¹ Așadar, dacă este vreo

cultare, nu ca în prezența mea doar, ci mult mai mult în absența mea, lucrați cu propria voastră salvare, cu teamă și tremur.

¹³ Fiindcă Dumnezeu este cel care lucrează în voi, deopotrivă a voi și a face după buna lui plăcere.

¹⁴ Faceți toate lucrurile fără cântiri și dispute,

¹⁵ Ca să fiți ireproșabili și inocenți, fiii lui Dumnezeu, fără muștrare, în mijlocul unei națiuni strâmbe și perverse, printre care străluciți ca lumini în lume,

¹⁶ Ținând sus cuvântul vieții, ca să mă bucur în ziua lui Cristos, că nu am alergat în zadar, nici nu am muncit în zadar.

¹⁷ Da, și dacă voi fi turnat peste sacrificiul și serviciul credinței voastre, mă bucur și mă bucur împreună cu voi toți.

¹⁸ Din același motiv și voi vă bucurați și vă bucurați împreună cu mine.

¹⁹ Dar mă încred în Domnul Isus, să vă trimit curând pe Timotei, ca să fiu și eu mângâiat, când voi afla cele despre voi.

²⁰ Fiindcă nu am pe nimeni cu aceeași minte, care se va îngriji cu sinceritate de cele despre voi.

²¹ Fiindcă toți caută lucrurile lor, nu lucrurile lui Isus Cristos.

²² Dar știți dovada despre el, cum, ca un fiu cu tatăl a servit cu mine în evanghelie.

²³ De aceea pe el sper să vi-l trimit îndată ce voi vedea cum îmi va merge.

²⁴ Dar mă încred în Domnul, că voi veni și eu curând.

²⁵ Totuși am socotit necesar să-l trimit la voi pe Epafrodit, fratele meu și conlucrător și co-luptător, dar trimisul vostru și cel ce a servit nevoilor mele.

²⁶ Fiindcă tânjea după voi toți și a fost foarte mâhnit pentru că ați auzit că a fost bolnav.

²⁷ Căci, într-adevăr, a fost bolnav, aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el; și nu numai de el, ci și de mine, ca nu cumva să am întristare peste întristare.

²⁸ De aceea l-am trimis cu mai multă grijă, ca, atunci când îl vedeți din nou, să vă bucurați și să fiu eu mai puțin întristat.

²⁹ Primiți-l așadar în Domnul, cu toată veselia, și țineți în onoare pe astfel de oameni.

³⁰ Pentru că din cauza lucrării lui Cristos a fost el aproape de moarte, neținând la viața lui, ca să suplinească lipsa serviciului vostru către mine.

3

¹ În final, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Să vă scriu aceleași lucruri, într-adevăr, mie nu îmi este greu, iar vouă vă este sigur.

² Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrători răi, păziți-vă de scrijeleți!

³ Fiindcă noi suntem circumcizia, cei care în duh ne închinăm lui Dumnezeu și care ne bucurăm în Cristos

Isus și nu avem încredere în carne.

⁴ Măcar că eu aș avea încredere și în carne. Dacă un altul gândește că are de ce să se încreadă în carne, eu mai mult;

⁵ Circumcis a opta zi, din stirpea lui Israel, din tribul lui Beniamin, evreu dintre evrei; referitor la lege, fariseu;

⁶ Referitor la zel, persecutând biserica; referitor la dreptatea care este în lege, găsit ireproșabil.

⁷ Dar lucrurile care îmi erau câștiguri, acelea le-am socotit pagubă, pentru Cristos.

⁸ Da, în adevăr, și socotesc toate lucrurile pierdere, din cauza măreției cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu, pentru care am suferit pierderea a toate și le socotesc a fi gunoi, ca să câștig pe Cristos,

⁹ Și să fiu găsit în el, nu având propria mea dreptate, care este din lege, ci aceea care este prin credința lui Cristos, dreptatea care este din Dumnezeu prin credință,

¹⁰ Ca să îl cunosc pe el și puterea învierii lui și părtașia suferințelor lui, fiind făcut conform cu moartea lui,

¹¹ Dacă ar fi posibil, cumva, să ajung la învierea morților.

¹² Nu că am obținut deja, sau că am fost făcut deja desăvârșit; dar urmăresc, că poate prind aceea pentru care și eu am fost prins de Cristos Isus.

¹³ Fraților, eu nu mă socotesc pe mine însumi că am prins; dar fac un singur lucru, uitând acele lucruri care sunt în urmă și întinzându-mă spre cele care sunt înainte,

¹⁴ Alerg spre țintă pentru premiul chemării înalte a lui Dumnezeu în Cristos Isus.

¹⁵ De aceea astfel să gândim câți suntem desăvârșiți; și dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu, chiar aceasta, vă va revela.

¹⁶ Totuși, la ceea ce noi am ajuns deja, să umblăm după aceeași regulă, să gândim același lucru.

¹⁷ Fraților, fiți împreună urmași ai mei și însemnați pe cei ce umblă astfel, așa cum ne aveți pe noi ca exemplu.

¹⁸ (Fiindcă mulți umblă, despre care adeseori v-am spus, și acum vă spun, chiar plângând, că sunt dușmanii crucii lui Cristos,

¹⁹ Al căror sfârșit este nimicirea, al căror Dumnezeu este pântecul lor și a căror glorie este în rușinea lor și care gândesc lucrurile pământești).

²⁰ Fiindcă noi ne purtăm ca cetățeni ai cerului, de unde și așteptăm pe Salvatorul, pe Domnul Isus Cristos;

²¹ Care va schimba trupul nostru înjosit, pentru a-l face să fie conformat trupului său glorios, conform lucrării prin care el este în stare chiar a-și supune lui însuși toate.

4

¹ De aceea, frații mei preaiubiți și mult doriți, a

mea bucurie și coroană, stați astfel tari în Domnul, preaiubiții mei!

² Implor pe Euodia și implor pe Sintichia să fie cu aceeași minte în Domnul.

³ Și te rog și pe tine, adevărat pătaș de jug, ajută acele femei care au ostenit împreună cu mine în evanghelie și cu Clement și ceilalți conlucrători ai mei, ale căror nume sunt în cartea vieții.

⁴ Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou vă spun: Bucurați-vă!

⁵ Tuturor oamenilor să le fie cunoscută cumpătarea voastră. Domnul este aproape.

⁶ Nu vă îngrijați de nimic, ci, în toate, prin rugăciune și cerere cu mulțumire, faceți cunoscute cererile voastre către Dumnezeu.

⁷ Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, vă va păzi inimile și mințile prin Cristos Isus.

⁸ În final, fraților, toate cele ce sunt adevărate, toate cele oneste, toate cele drepte, toate cele pure, toate cele de iubit, toate cele vorbite de bine, dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă, gândiți-vă la acestea.

⁹ Cele pe care le-ați și învățat și primit și auzit și văzut în mine, practicați-le! Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

¹⁰ Dar foarte mult m-am bucurat în Domnul, că acum în sfârșit grija voastră pentru mine a înflorit din nou, grijă pe care o aveți și înaintea, dar vă lipsea ocazia.

¹¹ Nu referitor la lipsă spun aceasta, fiindcă eu am învățat ca în orice stare sunt, să fiu mulțumit.

¹² Știu deopotrivă să fiu umilit și știu cum să abund; pretutindeni și în toate m-am deprins deopotrivă să fiu sătul și să fiu flămând, deopotrivă să abund și să fiu în lipsă.

¹³ Pot toate prin Cristos, care mă întărește.

¹⁴ Totuși, bine ați făcut că ați luat parte cu mine în necazul meu.

¹⁵ Acum voi, filipenilor, știți de asemenea că la începutul evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio biserică nu a avut comuniune cu mine referitor la dărnicie și primire, decât voi singuri.

¹⁶ Pentru că mi-ați trimis chiar în Tesalonic, odată și încă odată, pentru nevoia mea.

¹⁷ Nu pentru că doresc un dar, dimpotrivă, doresc rodul care să abunde în contul vostru.

¹⁸ Dar am totul și abund; sunt îndestulat, primind prin Epafrodit cele ce au fost trimise de la voi, o aromă a mirosului dulce, un sacrificiu acceptat, plăcut lui Dumnezeu.

¹⁹ Iar Dumnezeuul meu va suplini toată nevoia voastră, conform bogățiilor sale în glorie, prin Cristos Isus.

²⁰ Acum Dumnezeuului și Tatălui nostru fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.

²¹ Salutați pe fiecare sfânt în Cristos Isus. Vă salută frații

care sunt cu mine.

²² Vă salută toți sfinții, mai ales cei din casa Cezarului.

²³ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

Coloseni

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,

² Sfinților și fraților credincioși în Cristos care *sunt* în Colose: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

³ Aducem mulțumiri lui Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne totdeauna pentru voi,

⁴ De când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de dragostea voastră pentru toți sfinții,

⁵ Pentru speranța care este păstrată pentru voi în cer, despre care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului evangheliei,

⁶ Care a venit la voi ca și în toată lumea, și aduce rod, precum face și în voi, din ziua în care ați auzit-o și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr:

⁷ Precum ați și învățat de la dragul nostru Epafra, împreună-rob cu noi, care este pentru voi un servitor credincios al lui Cristos,

⁸ Care ne-a și vestit dragostea voastră în Duhul.

⁹ Din această cauză și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să dorim să fiți umpluți cu cunoașterea voii lui în toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală,

¹⁰ Ca voi să umblați demni de Domnul spre

toată plăcerea, fiind roditori în fiecare lucrare bună și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu;

¹¹ Întăriți cu toată puterea, conform glorioasei sale tărie, spre toată răbdarea și îndelunga răbdare cu bucurie;

¹² Aducând mulțumiri Tatălui, care ne-a făcut demni de a fi părtași moștenirii sfinților în lumină,

¹³ Care ne-a eliberat din puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului său iubit,

¹⁴ În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor,

¹⁵ Care este chipul Dumnezeului cel invizibil, întâiul născut din toată creația;

¹⁶ Pentru că de el au fost create toate lucrurile care sunt în cer și care sunt pe pământ, vizibile și invizibile, fie tronuri, fie domnii, fie principate, fie autorități: toate au fost create prin el și pentru el.

¹⁷ Și el este înaintea a toate și prin el toate se mențin.

¹⁸ Și el este capul trupului, al bisericii; el, care este începutul, întâiul-născut dintre morți, ca în toate să aibă întâietatea.

¹⁹ Fiindcă Tatălui i-a plăcut ca în el să locuiască toată plinătatea;

²⁰ Și, făcând pace prin sângele crucii lui, prin el să împace toate pentru el; prin el, fie cele de pe pământ, fie în cer.

²¹ Și voi, care ați fost odinioară înstrăinați și dușmani

în mintea voastră prin fapte stricate, totuși acum el v-a împăcat,

22 În trupul cărnii lui, prin moarte, pentru a vă prezenta sfinți și ireproșabili și fără muștrare înaintea lui;

23 Dacă voi rămâneți în credință, fiind întemeiați și neclintiți și neabătuți de la speranța evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura sub cer, căreia îi sunt făcut servitor eu, Pavel,

24 Care acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc ceea ce este în urma suferințelor lui Cristos în carnea mea, pentru trupul său, care este biserica,

25 Pentru care am fost făcut servitor, conform administrării lui Dumnezeu, care îmi este dată pentru voi, pentru a împlini cuvântul lui Dumnezeu:

26 Misterul care fusese ascuns de veacuri și de generații, dar acum este arătat pe față sfinților lui,

27 Căroră a voit Dumnezeu să le facă cunoscut care sunt bogățiile gloriei acestui mister printre neamuri, care este Cristos în voi, speranța gloriei;

28 Pe care noi îl predicăm, avertizând fiecare om și învățând pe fiecare om în toată înțelepciunea, pentru a putea înfățișa pe fiecare om desăvârșit în Cristos Isus,

29 Pentru care și eu muncesc, străduindu-mă conform cu lucrarea lui, care lucrează cu putere în mine.

2

1 Fiindcă doream să știți ce mare luptă am pentru voi și pentru cei din Laodiceea și pentru toți câți nu au văzut fața mea în carne,

2 Ca inimile lor să fie mângâiate, fiind strâns legate împreună în dragoste și spre toate bogățiile deplinei asigurări a înțelegerii, pentru recunoașterea misterului lui Dumnezeu și al Tatălui și al lui Cristos,

3 În care sunt ascunse toate tezaururile înțelepciunii și cunoașterii.

4 Și spun aceasta, ca nu cumva cineva să vă înșele cu vorbe ademenitoare.

5 Căci cu toate că sunt absent în carne, totuși sunt cu voi în duhul, bucurându-mă și văzând ordinea voastră și neclintirea credinței voastre în Cristos.

6 De aceea, așa cum l-ați primit pe Cristos Isus Domnul, așa să umblați în el,

7 Fiind înrădăcinați și zidiți în el și întemeiați în credință, așa cum ați fost învățați, abundând în ea cu mulțumire.

8 Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform tradiției oamenilor, conform principiilor elementare ale lumii și nu conform lui Cristos.

9 Căci în el locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.

10 Și voi sunteți compleți în el, care este capul a toată stăpânirea și puterea,

11 În care și sunteți circumciși cu circumcizia făcută fără mâini, în dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, prin circumcizia lui Cristos;

12 Fiind îngropați cu el în botez, în care sunteți și înviați cu el prin credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintr-un morți.

13 Și pe voi, fiind morți în păcatele voastre și în circumcizia cărnii voastre, v-a dat viață împreună cu el, iertându-vă toate fărădelegile,

14 Ștergând înscrisul rânduielilor împotriva noastră, care ne era contrar și l-a luat din cale, pironindu-l pe crucea lui;

15 Despuind principate și autorități, le-a făcut de rușine pe față, triumfând asupra lor în aceasta.

16 De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabbatelor,

17 Care sunt o umbră a lucrurilor care vor veni; dar trupul este al lui Cristos.

18 Nimeni să nu vă priveze de răsplată într-o umilință voită și închinare la îngeri, vârându-se în cele pe care nu le-a văzut, îngâmfat fără motiv prin mintea lui carnală,

19 Și neținându-se de Capul, din care tot trupul, prin încheieturi și ligamente, având hrană servită și strâns legat împreună, crește cu creșterea lui Dumnezeu.

20 De aceea dacă sunteți morți împreună cu Cristos față

de principiile elementare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi în lume, vă supuneți rânduielilor,

21 (Nu atinge; nu gusta; nu mânui;

22 Care sunt toate pentru distrugere odată cu întrebuintarea), după poruncile și doctrinele oamenilor?

23 Lucruri care, într-adevăr, au o aparență de înțelepciune într-o închinare la propria voință și umilință și neglijarea trupului, nefiind vreo onoare în satisfacerea cărnii.

3

1 Dacă voi, așadar, ați fost înviați împreună cu Cristos, căutați lucrurile de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu.

2 Puneți-vă dragostea în cele de sus, nu în cele de pe pământ.

3 Fiindcă sunteți morți și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu.

4 Când Cristos, care este viața noastră, se va arăta, atunci și voi vă veți arăta cu el în glorie.

5 De aceea ucideți membrele voastre care sunt pe pământ: curvie, necurăție, pasiune necumpătată, poftă rea și lăcomie, care este idolatrie,

6 Fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării,

7 În care ați umblat și voi odinioară, când ați trăit în ele.

8 Dar acum, puneți deoparte și voi toate acestea:

mânie, furie, răutate, blasfemie, vorbire murdară din gura voastră.

⁹ Nu vă mințiți unii pe alții, văzând că v-ați despuiat de omul cel vechi cu faptele lui,

¹⁰ Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește în cunoaștere după chipul celui ce l-a creat;

¹¹ Unde nu este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, barbar, scit, rob sau liber; ci Cristos este totul și în toate.

¹² Îmbrăcați-vă de aceea ca aleșii lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu adâncuri ale îndurărilor, bunătate, umilință a minții, blândețe, îndelungă răbdare,

¹³ Răbdând unii altora și iertând unii altora, dacă cineva are o plângere împotriva cuiva, așa cum și Cristos v-a iertat vouă, faceți și voi la fel.

¹⁴ Iar peste toate acestea, îmbrăcați dragoste creștină, care este legătura desăvârșirii.

¹⁵ Și pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre, la care ați și fost chemați într-un *singur* trup, și fiți mulțumitori.

¹⁶ Cuvântul lui Cristos să locuiască abundant în voi, în toată înțelepciunea, învățându-vă și avertizându-vă unii pe alții cu psalmi și imnuri și cântări spirituale, cântând Domnului cu har în inimile voastre.

¹⁷ Și orice faceți în cuvânt sau în faptă, faceți toate în numele Domnului Isus, aducând mulțumiri lui Dumnezeu și

Tatălui prin el.

¹⁸ Soțiilor, supuneți-vă propriilor voștri soți, așa cum este cuvenit în Domnul.

¹⁹ Soților, iubiți-vă soțiile voastre și nu fiți cu amărăciune față de ele.

²⁰ Copiilor, ascultați de părinții voștri în toate, fiindcă aceasta este plăcut Domnului.

²¹ Taților, nu vă provocați copiii la mânie, ca nu cumva să se descurajeze.

²² Robilor, ascultați în toate de stăpânii voștri conform cărnii, nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor, ci în simplitatea inimii, temându-vă de Dumnezeu;

²³ Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu ca oamenilor.

²⁴ Știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, căci serviți Domnului Cristos.

²⁵ Dar cel ce face nedreptate va primi pentru nedreptatea pe care a făcut-o; și părtinire nu este.

4

¹ Stăpânilor, dați robilor voștri ce este drept și echitabil, știind că și voi aveți un Stăpân în cer.

² Continuați în rugăciune și vegheați în aceasta cu mulțumire,

³ În același timp rugându-vă și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă a cuvântării, pentru a vorbi misterul lui Cristos, pentru care și sunt în lanțuri,

⁴ Ca să îl fac cunoscut, așa cum ar trebui eu să vorbesc.

⁵ Umblați în înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând timpul.

⁶ Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum ar trebui să răspundeți fiecărui om.

⁷ Toate cele în legătură cu mine, vi le va face cunoscute Tihic, fratele preaiubit și credincios servitor și împreună-rob în Domnul,

⁸ Pe care vi l-am trimis pentru același scop, ca să știe starea voastră și să vă mângâie inimile,

⁹ Împreună cu Onisim, credinciosul și preaiubitul frate, care este dintre voi. Ei vă vor face cunoscute toate cele de aici.

¹⁰ Vă salută Aristarh, părtașul meu de închisoare, și Marcu, fiul surorii lui Barnaba (referitor la care ați primit porunci: dacă vine la voi, primiți-l),

¹¹ Și Isus, cel numit Iustus, care sunt din circumcizie. Doar aceștia sunt conlucrătorii *mei* pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere.

¹² Vă salută Epafra, care este dintre voi, rob al lui Cristos, totdeauna străduindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați în picioare desăvârșiți și compleți în toată voia lui Dumnezeu.

¹³ Fiindcă aduc mărturie despre el că are mare zel față de voi și pentru cei în Laodiceea și în Hierapole.

¹⁴ Vă salută Luca, doctorul preaiubit, și Dima.

¹⁵ Salutați pe frații care

sunt în Laodiceea și pe Nimfan și biserica din casa lui.

¹⁶ Și când această epistolă este citită printre voi, faceți așa încât să fie citită și în biserica laodiceenilor; și voi tot așa, citiți epistola din Laodiceea.

¹⁷ Și spuneți lui Arhip: Ia seama la serviciul pe care l-ai primit în Domnul, ca să îl îplinești.

¹⁸ Salutarea este de mâna mea, Pavel. Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

1 Tesoloniceni

¹ Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: Har vouă și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

² Aducem mulțumiri totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, amintind despre voi în rugăciunile noastre,

³ Amintind neîncetat lucrarea credinței voastre și munca dragostei și răbdarea speranței în Domnul nostru Isus Cristos, înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru,

⁴ Știind, iubiți frați, alegerea voastră de către Dumnezeu.

⁵ Pentru că evanghelia noastră nu a venit la voi doar în cuvânt, ci și în putere și în Duhul Sfânt și în multă asigurare, așa cum știți ce fel de oameni am fost printre voi, pentru voi.

⁶ Și voi ați devenit urmași ai noștri și ai Domnului, primind cuvântul în mult necez, cu bucuria Duhului Sfânt,

⁷ Încât v-ați făcut exemple tuturor celor ce cred, în Macedonia și Ahaia.

⁸ Fiindcă de la voi a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și Ahaia, ci de asemenea, în fiecare loc, credința voastră către Dumnezeu este răspândită, astfel încât nu este nevoie să spunem noi ceva.

⁹ Fiindcă ei înșiși au vestit despre noi ce fel de intrare

am avut la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, pentru a servi Dumnezeului viu și adevărat,

¹⁰ Și pentru a-l aștepta pe Fiul lui din cer, pe care l-a înviat dintre morți, pe Isus, care ne-a scăpat de la furia care va veni.

2

¹ Fiindcă voi înșivă, fraților, știți intrarea noastră la voi, că nu a fost în zadar;

² Dar și după ce am suferit înainte și am fost ocărăți, precum știți, în Filipi, am fost cutezători în Dumnezeul nostru să vă vorbim evanghelia lui Dumnezeu cu multă luptă.

³ Fiindcă îndemnul nostru nu a fost din înșelăciune, nici din necurăție, nici în viclenie,

⁴ Ci, așa cum am fost aprobați de Dumnezeu pentru a fi încredințați cu evanghelia, chiar așa vorbim; nu ca plăcând oamenilor, ci lui Dumnezeu, care încearcă inimile noastre.

⁵ Fiindcă niciodată nu am folosit cuvinte lingușitoare, precum știți, nicio manta ce ascunde lăcomia; Dumnezeu este martor;

⁶ Nici nu am căutat glorie de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, când am fi putut fi o greutate ca apostoli ai lui Cristos.

⁷ Ci am fost blânzi în mijlocul vostru, chiar așa cum o dădacă se îngrijește cu afecțiune de copiii ei.

⁸ Astfel, tânjind cu drag după voi, eram gata să vă

împărtășim nu doar evanghelia lui Dumnezeu, ci și propriile noastre suflete, pentru că ne erați preaiubiți.

9 Fiindcă vă amintiți, fraților, munca și durerea noastră, căci, muncind noapte și zi, deoarece nu doream să fim împovărați niciunui dintre voi, v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu.

10 Voi sunteți martori și Dumnezeu la fel, cât de sfânt și drept și ireproșabil ne-am comportat printre voi, cei care credeți;

11 După cum știți cum v-am îndemnat și mângâiat și am adus mărturie fiecăruia dintre voi, ca un tată copiilor lui,

12 Ca să umblați demn de Dumnezeu, care v-a chemat la împărăția și gloria sa.

13 Din această cauză și mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, deoarece, când ați primit cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, ați primit nu cuvântul oamenilor, ci așa cum este în adevăr, cuvântul lui Dumnezeu care lucrează cu putere și în voi care credeți.

14 Fiindcă voi, fraților, v-ați făcut urmași ai bisericilor lui Dumnezeu, care, în Iudeea, sunt în Cristos Isus, pentru că și voi ați suferit lucruri asemănătoare de la concetățenii voștri, ca și ei de la iudei,

15 Care, deopotrivă, au ucis pe Domnul Isus și pe propriii lor profeți și ne-au persecutat; și nu plac lui Dumnezeu și

sunt împotriva tuturor oamenilor;

16 Oprindu-ne să vorbim neamurilor ca să fie salvate, pentru a umple complet măsura păcatelor lor totdeauna, căci furia a venit peste ei pe deplin.

17 Dar noi, fraților, fiind luați de la voi pentru un timp scurt, în înfățișare, nu în inimă, cu mare dorință, ne-am străduit tot mai mult să vă vedem față.

18 De aceea am fi voit să venim la voi, chiar eu, Pavel, o dată și încă o dată; dar Satan ne-a împiedicat.

19 Fiindcă ce este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana bucuriei? Nu sunteți chiar voi în prezența Domnului nostru Isus Cristos la venirea sa?

20 Fiindcă voi sunteți gloria și bucuria noastră.

3

1 De aceea, când noi nu am mai putut răbda, am gândit că ar fi bine să fim lăsați în Atena singuri;

2 Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și servitor al lui Dumnezeu și conlucrătorul nostru în evanghelia lui Cristos, pentru a vă întări și a vă mângâia referitor la credința voastră,

3 Ca nimeni să nu fie clătinat de aceste necazuri, fiindcă știți voi înșivă că pentru aceasta suntem rânduți.

4 Fiindcă într-adevăr, când eram cu voi, v-am spus dinainte că vom avea de suferit necaz, așa cum s-a și întâmplat și știți.

⁵ Din această cauză, când eu nu am mai putut răbda, am trimis pentru a cunoaște credința voastră, ca nu cumva ispititorul să vă ispitească și munca noastră să fie în zadar.

⁶ Dar acum, când Timotei a venit de la voi la noi și ne-a adus vești bune ale credinței voastre și ale dragostei creștine și că aveți o amintire bună despre noi întotdeauna, dorind mult să ne vedeți, precum și noi pe voi.

⁷ Din această cauză, fraților, ne-am mângâiat în legătură cu voi în tot necazul și strâmtorarea noastră, prin credința voastră,

⁸ Pentru că acum trăim, dacă voi stați neclintiți în Domnul.

⁹ Fiindcă ce mulțumiri îi putem da înapoi lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru,

¹⁰ Rugându-ne foarte mult noapte și zi, ca să vă vedem fața și să desăvârșim ceea ce lipsește credinței voastre?

¹¹ Iar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru, Isus Cristos, să ne îndrepte calea spre voi.

¹² Iar Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în dragoste unii pentru alții și pentru toți, precum și noi pentru voi,

¹³ Ca să vă întărească inimile să fie ireproșabile în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, adică Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru

Isus Cristos cu toți sfinții săi.

4

¹ Mai mult, atunci, fraților, vă implorăm și vă îndemnăm prin Domnul Isus, că așa cum ați primit de la noi cum ar trebui să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, așa să sporiiți din ce în ce mai mult.

² Căci știți ce porunci v-am dat prin Domnul Isus.

³ Fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, adică sfințirea voastră, să vă abțineți de la curvie;

⁴ Fiecare dintre voi să știe cum să își stăpânească vasul în sfințire și onoare;

⁵ Nu în patima poftelor, precum neamurile care nu îl cunosc pe Dumnezeu,

⁶ Ca niciunul să nu meargă prea departe și să înșele pe fratele său în orice lucru, pentru că Domnul este răzbunătorul tuturor acestora, precum v-am și prevenit și adevărit.

⁷ Fiindcă Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.

⁸ De aceea cel ce disprețuiește nu pe om disprețuiește ci pe Dumnezeu, care ne-a și dat Duhul său sfânt.

⁹ Dar referitor la dragostea frățască nu aveți nevoie să vă scriu, fiindcă voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții.

¹⁰ Și, într-adevăr, faceți aceasta pentru toți frații care sunt în toată Macedonia; dar vă implorăm, fraților, să sporiiți din ce în ce mai mult,

11 Și să vă străduiți să stați liniștiți și să practicați cele ale voastre și să lucrați cu propriile voastre mâini, așa cum v-am poruncit,

12 Ca să umblați onest față de cei de afară și să nu duceți lipsă de nimic.

13 Dar nu voiesc să fiți neștiutori, fraților, referitor la cei adormiți, ca nu cumva să vă întristați, întocmai precum ceilalți care nu au speranță.

14 Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa, pe cei ce dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce cu el,

15 Fiindcă aceasta vă spunem prin cuvântul Domnului, că noi, care suntem vii și rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea celor adormiți,

16 Fiindcă însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, și morții în Cristos se vor scula primii;

17 După aceea noi, care suntem vii și rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.

18 De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5

1 Dar despre timpuri și vremuri, fraților, nu aveți nevoie să vă scriu.

2 Fiindcă voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului vine astfel, ca un hoț în noapte.

3 Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa.

4 Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca ziua aceea să vă apuce ca un hoț.

5 Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

6 De aceea să nu dormim, precum ceilalți, ci să veghem și să fim cumpătați.

7 Fiindcă toți cei ce dorm, dorm noaptea, și cei ce sunt beți, sunt beți noaptea.

8 Dar noi, care suntem ai zilei, să fim cumpătați, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și a dragostei, și drept coif, speranța salvării.

9 Pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit la furie ci la obținerea salvării prin Domnul nostru Isus Cristos,

10 Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.

11 De aceea mângâiați-vă unii pe alții și edificați-vă unul pe altul, chiar așa cum și faceți.

12 Și vă implorăm, fraților, să cunoașteți pe cei ce muncesc printre voi și sunt peste voi în Domnul și vă avertizează;

13 Și să îi stimați foarte mult în dragoste datorită lucrării lor. Traiți în pace între voi.

14 Acum, vă îndemnăm, fraților, avertizați pe cei insubordonați, mângâiați pe

cei slabi de fire, sprijiniți pe cei slabi, fiți răbdători față de toți.

¹⁵ Vedeți ca nimeni să nu întoarcă rău pentru rău cuiva, ci totdeauna urmăriți ceea ce este bine, deopotrivă între voi și pentru toți.

¹⁶ Bucurați-vă totdeauna.

¹⁷ Rugați-vă fără încetare.

¹⁸ Aduceți mulțumiri în fiecare lucru, fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi.

¹⁹ Nu stingeți Duhul.

²⁰ Nu disprețuiți profețiile.

²¹ Cercetați toate lucrurile, țineți strâns ce este bun.

²² Abțineți-vă de la orice manifestare a răului.

²³ Și însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească complet; și întregul vostru duh și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru Isus Cristos.

²⁴ Credincios este cel care vă cheamă, care va și face aceasta.

²⁵ Fraților, rugați-vă pentru noi.

²⁶ Salutați pe toți frații cu o sărutare sfântă.

²⁷ Vă poruncesc prin Domnul ca această epistolă să fie citită tuturor fraților sfinți.

²⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

2 Tesaloniceni

1 Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Cristos:

2 Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

3 Suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, deoarece credința voastră crește peste măsură și dragostea creștină a fiecăruia dintre voi toți, pentru ceilalți, abundă;

4 Așa că noi înșine ne lăudăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu, pentru răbdarea voastră și credința în toate persecuțiile și necazurile voastre pe care le îndurați;

5 O dovadă vizibilă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, că sunteți socotiți demni de împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți,

6 Văzând că este un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă tulbură;

7 Și vouă, care sunteți tulburați, odihnă cu noi, când Domnul Isus va fi revelat din cer cu îngerii săi puternici,

8 În flacăra focului, răzbunându-se pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Isus Cristos;

9 Care vor fi pedepsiți cu nimicirea veșnică de la fața Domnului și de la gloria tăriei sale;

10 Când va veni să fie glorificat în sfinții săi și să fie admirat în acea zi, de toți cei ce cred, pentru că mărturia noastră printre voi a fost crezută.

11 De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă socotească demni de această chemare și să îplinească toată plăcerea bunătății sale și lucrarea credinței cu putere,

12 Astfel încât numele Domnului nostru Isus Cristos să fie glorificat în voi și voi în el, conform harului Dumnezeu-lui nostru și al Domnului Isus Cristos.

2

1 Și vă implorăm, fraților, referitor la venirea Domnului nostru Isus Cristos și adunarea noastră la el,

2 Ca voi să nu vă lăsați repede clătinați în minte, nici tulburați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă ca de la noi, de parcă ziua lui Cristos este aici.

3 Nimeni să nu vă înșele în niciun fel, pentru că ziua aceea nu va veni înainte să vină o apostazie și să fie revelat omul păcatului, fiul pieirii,

4 Care se opune și se înalță pe sine însuși peste tot ce este numit Dumnezeu sau lucru ce este demn de închinare; așa că el, ca Dumnezeu, șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine însuși că este Dumnezeu.

5 Nu vă amintiți că, atunci când încă eram cu voi, v-am spus acestea?

⁶ Și acum știți ce îl oprește ca el să fie revelat la timpul său.

⁷ Fiindcă misterul nelegiurii lucrează deja, numai că cel ce îl oprește acum îl va opri până când va fi luat din cale.

⁸ Și atunci va fi revelat cel nelegiuit, pe care Domnul îl va mistui cu duhul gurii sale și îl va nimici cu strălucirea venirii sale,

⁹ Cel nelegiuit, a cărui venire este după lucrarea lui Satan, cu toată puterea și semnele și minunile minci-noase,

¹⁰ Și cu toată înșelătoria nedreptății în cei ce pier, pentru că nu au primit dragostea adevărului, ca să fie salvați.

¹¹ Și din această cauză Dumnezeu le va trimite o puternică amăgire, ca ei să creadă o minciună,

¹² Ca să fie damnați toți cei ce nu au crezut adevărul ci și-au găsit plăcerea în nedreptate.

¹³ Dar noi suntem datorți să aducem totdeauna mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru salvare prin sfințirea Duhului și credința adevărului,

¹⁴ La care v-a chemat prin evanghelia noastră, pentru obținerea gloriei Domnului nostru, Isus Cristos.

¹⁵ De aceea, fraților, stați neclintiți și țineți tradițiile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră.

¹⁶ Iar însuși Domnul nos-

tru Isus Cristos și Dumnezeu, adică Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat mângâiere veșnică și bună speranță prin har,

¹⁷ Să vă mângâie inimile și să vă întărească în fiecare cuvânt bun și lucrare.

3

¹ În final, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca al Domnului cuvânt să curgă liber și să fie glorificat, așa cum și este cu voi,

² Și ca să fim scăpați de oamenii iraționali și stricați, fiindcă nu toți au credință.

³ Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de rău.

⁴ Și avem încredere în Domnul în ce vă privește, că deopotrivă faceți și veți face cele ce vă poruncim.

⁵ Iar Domnul să vă îndrepte inimile la dragostea lui Dumnezeu și la așteptarea răbdătoare a lui Cristos.

⁶ Și vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de fiecare frate care umblă în neorânduială și nu după tradiția pe care a primit-o de la noi.

⁷ Fiindcă voi înșivă știți cum ar trebui să ne urmați, pentru că nu ne-am comportat în neorânduială printre voi,

⁸ Nici nu am mâncat pâinea cuiva în zadar, ci am lucrat cu osteneală și durere noapte și zi, ca să nu fim împovărați niciunuia dintre voi,

⁹ Nu pentru că nu avem putere, ci ca să ne facem un

exemplu vouă, pentru a ne urma.

¹⁰ Căci și în timp ce eram cu voi, aceasta vă porunceam, că, dacă cineva refuză să lucreze, nici să nu mănânce.

¹¹ Fiindcă auzim că unii umblă în neorânduială între voi, fără să lucreze deloc, ci sunt băgăreți.

¹² Iar celor ce sunt astfel le poruncim și îi îndemnăm prin Domnul nostru, Isus Cristos, să lucreze în liniște și să își mănânce propria pâine.

¹³ Dar voi, fraților, să nu oboșiți în facerea binelui.

¹⁴ Iar dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru, prin această epistolă, pe acela însemnați-l și nu vă însoțiți cu el, ca să fie rușinat.

¹⁵ Însă nu îl socotiți ca dușman, ci avertizați-l ca pe un frate.

¹⁶ Și însuși Domnul păcii să vă dea pace întotdeauna în orice fel. Domnul fie cu voi toți.

¹⁷ Salutarea *este* a lui Pavel, cu propria mea mână, acesta este semnul în fiecare epistolă: așa scriu.

¹⁸ Harul Domnului nostru, Isus Cristos, fie cu voi toți. Amin.

1 Timotei

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin porunca lui Dumnezeu, Salvatorul nostru și a Domnului Isus Cristos, speranța noastră,

² Lui Timotei, adevăratul meu fiu în credință: Har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Isus Cristos, Domnul nostru.

³ Așa cum te-am implorat, când am plecat în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții o doctrină diferită,

⁴ Nici să nu dea atenție la fabulații și la genealogii interminabile, care mai degrabă servesc întrebărilor, nu edificării dumnezeiești ce este în credință.

⁵ Acum, scopul poruncii este dragostea creștină dintr-o inimă pură și dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută,

⁶ De la care unii, rătăcinduse, s-au abătut spre vorbărie deșartă,

⁷ Dorind să fie învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici cele ce afirmă cu tărie.

⁸ Dar știm că legea este bună, dacă cineva o folosește în mod legiuit,

⁹ Știind aceasta, că legea nu este făcută pentru cel drept, ci pentru cei fărădelege și neascultători, pentru cei neevlavioși și păcătoși, pentru oameni fără sfințenie și profani, pentru ucigași de tați

și ucigași de mame, pentru ucigași de oameni,

¹⁰ Pentru curvari, pentru sodomii, pentru răpitori de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură fals și orice altceva ar fi împotriva doctrinei sănătoase;

¹¹ Conform cu glorioasa evanghelie a binecuvântatului Dumnezeu, cu care am fost încredințat.

¹² Și mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, celui ce m-a întărit, în aceea că m-a socotit credincios, punându-mă în serviciu;

¹³ Eu, cel care mai înainte eram blasfemator și persecutor și insultător; dar am obținut milă, pentru că am lucrat din ignoranță în necredință.

¹⁴ Și harul Domnului nostru a fost peste măsură de abundent cu credința și dragostea care este în Cristos Isus.

¹⁵ Acesta este un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea: Cristos Isus a venit în lume să salveze pe păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

¹⁶ Totuși, de aceea am obținut milă, pentru ca mai întâi în mine, Isus Cristos să arate toată îndelunga răbdare, pentru a fi un model celor ce, de aici înainte, vor crede în el pentru viață veșnică.

¹⁷ Iar Împăratului etern, nemuritorului, nevăzutului, singurului Dumnezeu înțelept, a lui fie onoarea și gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹⁸ Porunca aceasta ți-o

încredințez ție, Timotei, fiule, conform profețiilor care s-au făcut mai înainte despre tine, ca prin ele să te războiești războiul cel bun,

¹⁹ Ținând credința și o conștiință bună, pe care unii le-au lepădat, și referitor la credință au naufragiat;

²⁰ Dintre aceștia sunt Himeneu și Alexandru, pe care i-am dat lui Satan, ca să învețe să nu blasfemieze.

2

¹ De aceea vă îndemn ca, înainte de toate, să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii;

² Pentru împărați și pentru toți cei ce sunt în autoritate; ca să putem duce o viață liniștită și pașnică în toată evlavia și onestitatea.

³ Fiindcă acest *lucru* este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;

⁴ Care dorește ca toți oamenii să fie salvați și să vină la cunoașterea adevărului.

⁵ Fiindcă este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus,

⁶ Care s-a dat pe sine însuși răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul cuvenit.

⁷ Pentru care eu sunt rânduit predicator și apostol (spun adevărul în Cristos, nu mint), învățător al neamurilor în credință și adevăr.

⁸ De aceea doresc ca bărbații să se roage în tot

locul, ridicând mâini sfinte, fără furie și fără îndoială.

⁹ Și în același fel, rânduiesc ca femeile să se înfrumusețeze ordonat, în haine decente, cu sfilă și sobrietate, nu cu păr împletit, sau cu aur sau cu perle sau cu haine scumpe,

¹⁰ Ci cu fapte bune (ceea ce se cuvine femeilor care susțin că sunt evlavioase).

¹¹ Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.

¹² Dar nu permit femeii să învețe pe altul, nici să exercite autoritate asupra bărbatului, ci să stea în tăcere.

¹³ Fiindcă întâi a fost format Adam, apoi Eva.

¹⁴ Și nu Adam a fost înșelat; ci femeia, fiind înșelată, a ajuns la încălcarea poruncii.

¹⁵ Totuși ea va fi salvată prin nașterea de copii, dacă vor stărui în credință și dragoste creștină și sfințenie cu sobrietate.

3

¹ Acesta este un cuvânt adevărat: Dacă vreun om dorește serviciul de episcop, dorește o lucrare bună.

² Episcopul așadar trebuie să fie ireproșabil, soțul unei singure soții, vigilant, cumpătat, cu o comportare bună, ospitalier, în stare să învețe pe alții;

³ Nu dedat vinului, nu bătauș, nu lacom de câștig murdar, ci răbdător, nu arțăgos, nu lacom;

⁴ Conducând-și bine propria casă, ținându-și copiii în supunere cu toată seriozitatea;

⁵ (Căci dacă cineva nu știe cum să își conducă bine propria casă, cum va îngriji de biserica lui Dumnezeu?)

⁶ Nu convertit de curând, ca nu cumva umflându-se de mândrie să cadă în condamnarea diavolului.

⁷ Mai mult, el trebuie să aibă o bună mărturie de la cei de afară, ca nu cumva să cadă în ocară și în cursa diavolului.

⁸ Tot așa, diaconii să fie onorabili, nu cu o vorbire cu două sensuri, nu dedați la mult vin, nu lacomi de câștig murdar;

⁹ Ținând misterul credinței într-o conștiință pură.

¹⁰ Iar aceștia de asemenea să fie întâi încercați, apoi să lucreze în serviciul de diacon, fiind găsiți ireproșabili.

¹¹ În același fel, soțiile lor să fie onorabile, nu defăimătoare, cumpătate, credincioase în toate.

¹² Diaconii să fie soți ai unei singure soții, conducându-și bine copiii și propriile lor case.

¹³ Fiindcă toți cei ce au lucrat bine în serviciul de diacon, își câștigă o poziție de demnitate și mare cutezanță în credința care este în Cristos Isus.

¹⁴ Ți scriu acestea, sperând să vin la tine în curând,

¹⁵ Dar dacă voi întârzia mai mult, să știi cum ar trebui să te comporți în casa lui Dumnezeu, care este biserica Dumnezeului cel viu, stâlpul și baza adevărului.

¹⁶ Și fără a se putea contesta, mare este misterul evlaviei: Dumnezeu a fost

arătat în carne, declarat drept în Duhul, văzut de îngeri, predicat neamurilor, a fost crezut în lume și primit sus în glorie.

4

¹ Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor amăgitoare și doctrinelor dracilor,

² Vorbind minciuni în fățărnicie, având propria lor conștiință însemnată cu fierul înroșit,

³ Oprind să se căsătorească și poruncind să se abțină de la mâncăruri, pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi primite cu mulțumire de cei ce cred și cunosc adevărul.

⁴ Pentru că fiecare creatură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de refuzat, dacă este primit cu mulțumire,

⁵ Fiindcă este sfințit prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

⁶ Punându-i pe frați să își amintească acestea, vei fi un bun servitor al lui Isus Cristos, hrănit în cuvintele credinței și ale doctrinei bune, la care te-ai conformat.

⁷ Dar refuză fabulațiile profane și băbești și deprinde-te în evlavie.

⁸ Fiindcă antrenamentul trupesc este de puțin folos, dar evlavia este de folos la toate, având o promisiune a vieții care este acum și a celei care vine.

⁹ Acesta este un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea.

¹⁰ Fiindcă pentru aceasta deopotrivă muncim și suferim ocară, pentru că ne încredem în Dumnezeu cel viu, care este Salvatorul tuturor oamenilor, mai ales al celor ce cred.

¹¹ Poruncește și învață-i acestea.

¹² Să nu îți disprețuiască nimeni tinerețea, ci fii un exemplu pentru credincioși în cuvânt, în comportare, în dragoste creștină, în duh, în credință, în puritate.

¹³ Până ce vin, fii atent la citire, la îndemnare și la doctrină.

¹⁴ Nu neglija darul care este în tine, care ți-a fost dat prin profetie, cu punerea mâinilor prezbiterilor.

¹⁵ Cugetă la acestea, ocupă-te în totul cu ele, pentru ca progresul tău să fie arătat tuturor.

¹⁶ Ia seama la tine însuși și la doctrină; stăruie în ele; într-adevăr, făcând aceasta, te vei salva și pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.

5

¹ Nu mustra pe bătrân, ci imploră-l ca pe un tată; pe tineri, ca pe frați;

² Pe femeile bătrâne, ca pe mame; pe cele tinere, ca pe surori, cu toată puritatea.

³ Onorează văduvele care sunt într-adevăr văduve.

⁴ Dar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, ei să învețe întâi să arate evlavie acasă la ei și să răsplătească pe părinți, fiindcă aceasta este bine și

bine primită înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Iar cea care într-adevăr este văduvă și singură, se încrede în Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni noapte și zi.

⁶ Dar cea care trăiește în desfrâu este moartă în timp ce trăiește.

⁷ Și poruncește acestea ca să fie ireproșabile.

⁸ Iar dacă cineva nu se îngrijește de ai lui și mai ales de cei din propria casă, a negat credința și este mai rău decât cel care nu crede.

⁹ Să nu fie înscrisă o văduvă sub șaizeci de ani; trebuind să fie soție de unui singur bărbat,

¹⁰ Fiind adevărată pentru fapte bune; dacă a crescut copii, dacă a găzduit pe străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ușurat pe cei nenorociți, dacă a urmat fiecare lucrare bună.

¹¹ Dar refuză pe văduvele tinere, deoarece, când încep să crească în desfrâu împotriva lui Cristos, voiesc să se căsătorească,

¹² Având damnare, pentru că au lepădat prima lor credință.

¹³ Și în același timp învață să fie leneșe, rătăcind din casă în casă; și nu doar leneșe, dar și limbute și băgărețe, vorbind ce nu ar trebui.

¹⁴ De aceea doresc ca tinerele să se căsătorească, să nască copii, să administreze casa, nedând potrivnicului nicio ocazie să vorbească ocărător.

¹⁵ Fiindcă unele sunt deja abătute din cale, urmând pe

Satan.

¹⁶ Dacă vreun bărbat sau femeie care crede, are văduve, să le ajute și biserica să nu fie împovărată, pentru ca biserica să le ajute pe cele care sunt într-adevăr văduve.

¹⁷ Bătrânii care conduc bine să fie socotiți demni de o dublă onoare, mai ales cei ce muncesc în cuvânt și doctrină.

¹⁸ Fiindcă scriptura spune: Să nu legi gura bouului care treieră grâne. Și: Demn este lucrătorul de plata sa.

¹⁹ Împotriva unui bătrân nu primi acuzație, decât în fața a doi sau trei martori.

²⁰ Pe cei ce păcătuiesc, muștră-i în fața tuturor, ca și ceilalți să se teamă.

²¹ Te îndemn înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Isus Cristos și a îngerilor aleși, să păzești acestea fără prejudecată, nefăcând nimic cu părtinire.

²² Nu pune mâinile în grabă peste nimeni, nici nu fi părtaș păcatelor altora: păstrează-te pe tine însuși pur.

²³ Nu mai bea doar apă, ci folosește puțin vin din cauza stomacului tău și a frecvențelor tale îmbolnăviri.

²⁴ Păcatele unor oameni sunt arătate dinainte, mergând înainte la judecată; iar unii, de asemenea, îi urmează.

²⁵ Tot așa și faptele bune sunt arătate dinainte; și cele ce sunt altfel nu pot fi ascunse.

6

¹ Atâția robi câți sunt sub

jug să își socotească propriii lor stăpâni demni de toată onoarea, pentru ca numele lui Dumnezeu și doctrina lui să nu fie blasfemiate.

² Iar cei ce au stăpâni ce cred, să nu îi disprețuiască, pentru că sunt frați; ci mai degrabă să îi servească, pentru că sunt credincioși și preaiubiți, părtași ai binefacerii. Acestea învață-i și îndeamnă-i.

³ Dacă cineva învață pe alții o doctrină diferită și nu consimte la cuvintele sănătoase, cuvintele Domnului nostru Isus Cristos, și la doctrina care este conformă cu evlavie,

⁴ Este îngâmfat, neștiind nimic, și este nebun după întrebări și certuri despre cuvinte, din care vin invidie, ceartă, vorbiri de rău, bănuieli rele,

⁵ Dispute perverse ale oamenilor total corupți în minte și lipsiți de adevăr, presupunând că orice câștig este evlavie: desparte-te de astfel de oameni.

⁶ Dar evlavie cu mulțumire este mare câștig.

⁷ Fiindcă noi nu am adus nimic în lume și cu siguranță nu putem duce nimic din ea.

⁸ Dar având hrană și îmbrăcăminte, să fim mulțumiți cu acestea.

⁹ Dar cei ce intenționează să fie bogați, cad în ispită și în cursă și în multe pofte nebune și vătămătoare, care afundă pe oameni în distrugere și pieire.

¹⁰ Fiindcă iubirea de bani

este rădăcina a toată răutatea, după care unii, lăcomindu-se, s-au rătăcit de la credință și s-au străpuns pe ei înșiși cu multe întristări.

¹¹ Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmărește dreptate, evlavie, credință, dragoste, răbdare, blândețe.

¹² Luptă lupta cea bună a credinței, apucă viața eternă la care ai și fost chemat și ai făcut o bună mărturisire înaintea multor martori.

¹³ Ți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor, și înaintea lui Cristos Isus, care înaintea lui Pontius Pilat a adus o mărturisire bună,

¹⁴ Ca tu să ții porunca fără pată, ireproșabil, până la apariția Domnului nostru Isus Cristos,

¹⁵ Care la timpurile sale o va arăta, *cel care* este binecuvântatul și singurul Suveran, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,

¹⁶ Cel care singur are nemurirea, locuind în lumina de care nimeni nu se poate apropia, pe care niciun om nu l-a văzut, nici nu îl poate vedea: lui fie onoare și putere veșnică! Amin.

¹⁷ Poruncește celor bogați în această lume, să nu fie cu minte trufașă, nici să se încreadă în bogății nesigure, ci în Dumnezeu cel viu, care ne dă toate din abundență ca să ne bucurăm de ele;

¹⁸ Ca să lucreze binele, ca să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, voitori să dea,

¹⁹ Strângându-și o temelie bună pentru timpul ce vine, ca să apuce viața eternă.

²⁰ O, Timotei, păzește ce ți este încredințat, evitând flecărelile profane și deșarte și împotrivrile a ceea ce este în mod fals numită știință,

²¹ Pe care unii, susținându-o, au rătăcit referitor la credință. Harul fie cu tine! Amin.

2 Timotei

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, conform cu promisiunea vieții care este în Cristos Isus,

² Lui Timotei, fiul meu preaiubit: Har, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru.

³ Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi servesc din strămoși cu o conștiință pură, că neîncetat îmi amintesc despre tine în rugăciunile mele, noapte și zi,

⁴ Dorind mult să te văd, amintindu-mi lacrimile tale, ca să fiu umplut de bucurie,

⁵ Aducându-mi aminte de credința neprefăcută care este în tine, care a locuit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice și sunt convins că și în tine.

⁶ Din această cauză, îți aduc aminte să reaprinzi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele.

⁷ Fiindcă Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste și de minte sănătoasă.

⁸ De aceea nu te rușina de mărturia Domnului nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci fii părtaș al suferințelor evangheliei, conform puterii lui Dumnezeu,

⁹ Care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu conform faptelor noastre, ci conform cu propriul lui scop și har, care ne-a fost

dat în Cristos Isus, înainte ca lumea să înceapă,

¹⁰ Dar acum este făcut cunoscut prin arătarea Salvatorului nostru, Isus Cristos, care a abolit moartea și a adus viața și nemurirea la lumină prin evanghelie,

¹¹ Pentru care sunt rânduit predicator și apostol și învățător al neamurilor.

¹² Din cauza căreia și sufăr acestea, însă nu mă rușinez, fiindcă știu în cine am crezut și sunt convins că el este în stare să păzească ce i-am încredințat pentru ziua aceea.

¹³ Ține strâns modelul cuvintelor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, în credința și dragostea care este în Cristos Isus.

¹⁴ Acel lucru bun care ți-a fost încredințat, păzește-l prin Duhul Sfânt care locuiește în noi.

¹⁵ Știi aceasta, că toți cei din Asia s-au întors de la mine, între care sunt Figel și Hermogen.

¹⁶ Domnul să dea milă casei lui Onisifor, pentru că deseori m-a înviorat și nu s-a rușinat de lanțul meu,

¹⁷ Ci, când a fost în Roma, m-a căutat stăruitor și m-a găsit.

¹⁸ Domnul să îi dea să găsească milă de la Domnul în acea zi; și tu știi foarte bine în câte mi-a servit el în Efes.

2

¹ De aceea tu, fiul meu, fii tare în harul care este în Cristos Isus.

² Și cele ce ai auzit de la mine printre mulți martori,

încredințează acestea oamenilor credincioși, care vor fi în stare să învețe și pe alții.

³ Tu, de aceea, îndură necazul, ca un bun soldat al lui Isus Cristos.

⁴ Nimeni care se războiește nu se încurcă cu chestiunile acestei vieți, ca să placă celui ce l-a ales ca soldat.

⁵ Și dacă cineva de asemenea luptă pentru lauri, nu este încoronat decât dacă luptă legiuit.

⁶ Agricultorul care muncește trebuie să fie cel dintâi părtaș la roade.

⁷ Ia aminte ce spun, și Domnul să îți dea înțelegere în toate.

⁸ Amintește-ți că Isus Cristos, din sămânța lui David, a fost înviat dintre morți conform evangheliei mele,

⁹ În care sufăr necaz până la lanțuri ca un răufăcător; dar cuvântul lui Dumnezeu nu este legat.

¹⁰ Din această cauză îndur toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină salvarea care este în Cristos Isus, cu gloria eternă.

¹¹ Acesta este un cuvânt de încredere: Căci dacă suntem morți împreună cu el, vom și trăi împreună cu el;

¹² Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu el; dacă îl negăm și el ne va nega.

¹³ Dacă nu credem, totuși el rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși.

¹⁴ Amintește-le acestea, îndemnându-i înaintea Domnului să nu se certe despre cuvinte pentru niciun alt

folos decât al subminării ascultătorilor.

¹⁵ Studiază scripturile să te arăți tu însuși aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului.

¹⁶ Dar în fapt ține-te departe de flecărele profane și deșarte, fiindcă vor crește spre mai multă neevlavie.

¹⁷ Și cuvântul lor va roade ca o gangrenă, dintre aceștia sunt Himeneu și Filet,

¹⁸ Care, referitor la adevăr, au rătăcit, spunând că învierea s-a întâmplat deja; și doboară credința unora.

¹⁹ Totuși, temelia lui Dumnezeu stă sigură, având acest sigiliu: Domnul cunoaște pe cei ai lui. Și: Să se depărteze de nedreptate oricine cheamă numele lui Cristos.

²⁰ Dar într-o casă mare nu sunt doar vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt pentru onoare și unele pentru dezonoare.

²¹ De aceea dacă cineva se curăță pe sine însuși de acestea, va fi un vas pentru onoare, sfințit și folositor stăpânului și pregătit pentru fiecare lucrare bună.

²² De asemenea fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea creștină, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă pură.

²³ Dar evită întrebările neunești și lipsite de învățătură, știind că dau naștere la lupte.

²⁴ Și un rob al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie

blând față de toți, capabil să îi instruiască, răbdător,

²⁵ Învățând în blândețe pe cei ce se împotrivesc lor înșiși, dacă Dumnezeu, cumva, le va da pocăință pentru recunoașterea adevărului,

²⁶ Și să se trezească din cursa diavolului, fiind prinși de el spre voia lui.

3

¹ Dar să mai știi aceasta, că în zilele de pe urmă vor veni timpuri primejdioase.

² Fiindcă oamenii vor fi iubitori de sine, lacomi, lăudăroși, mândri, blasfematori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără sfințenie,

³ Fără afecțiune naturală, călcători de pace, acuzatori falși, lipsiți de autocontrol, feroce, disprețuitori ai celor buni,

⁴ Trădători, impulsivi, îngâmfati, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu,

⁵ Având o formă de evlavie dar negându-i puterea; ferește-te de astfel de oameni.

⁶ Fiindcă dintre aceștia sunt cei care se furișează în case și captivează femeile fără minte, încărcate cu păcate, purtate de diverse poftes,

⁷ Învățând tot timpul și neputând niciodată să vină la cunoașterea adevărului.

⁸ Și chiar așa cum Ianes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, tot așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni ai minților corupte și respinși referitor la credință.

⁹ Dar nu vor înainta mai departe, fiindcă nebunia lor va fi evidentă tuturor, cum a fost și a aceloră.

¹⁰ Tu, însă, ai cunoscut pe deplin doctrina mea, comportarea mea de viață, scopul, credința, îndelunga răbdare, dragostea creștină, răbdarea,

¹¹ Persecuțiile, nenorocirile care mi s-au întâmplat în Antiohia, în Iconia și în Listra; știi ce persecuții am îndurat, dar Domnul m-a scăpat din toate.

¹² Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în Cristos Isus vor fi persecutați.

¹³ Dar oamenii răi și impositorii vor crește din rău în mai rău, înșelând și fiind înșelați.

¹⁴ Dar tu continuă în cele pe care le-ai învățat și de care ai fost asigurat, știind de la cine ai învățat,

¹⁵ Și pentru că de copil ai cunoscut sfințele scripturi, care sunt în stare să te facă înțelept pentru salvare prin credința care este în Cristos Isus.

¹⁶ Toată scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și este folositoare pentru doctrină, pentru muștrare, pentru îndreptare, pentru educare în dreptate,

¹⁷ Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin înzestrat pentru toate faptele bune.

4

¹ De aceea eu te îndemn înaintea lui Dumnezeu și înaintea Domnului Isus Cristos, care îi va judeca

pe cei vii și pe cei morți la arătarea sa și a împărăției sale;

² Predică cuvântul; fii prompt la timp și nelatimp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și doctrina.

³ Fiindcă va veni timpul când nu vor suporta doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își vor îngrămădi învățători, având urechi care îi gădilă.

⁴ Și își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre fabulații.

⁵ Dar tu veghează în toate, îndură necazuri, fă lucrarea unui evanghelist, fă deplin dovada serviciului tău.

⁶ Căci acum, eu sunt gata să fiu turnat și timpul plecării mele este aproape.

⁷ Am luptat o luptă bună, am terminat alergarea, am ținut credința.

⁸ De acum înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea și nu doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui.

⁹ Străduiește-te să vii curând la mine;

¹⁰ Fiindcă Dima m-a părăsit, iubind lumea de acum, și a plecat la Tesalonic; Crescens s-a dus în Galatia, Titus în Dalmația.

¹¹ Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, fiindcă el îmi este de folos pentru serviciu.

¹² Iar pe Tihic l-am trimis la Efes.

¹³ Când vii, adu mantaua,

pe care am lăsat-o în Troas, la Carp, și cărțile, dar mai ales pergamentele.

¹⁴ Alexandru, arămarul, mi-a făcut mult rău, Domnul să îi răsplătească conform faptelor lui;

¹⁵ Despre acesta veghează și tu, fiindcă s-a împotrivit foarte tare cuvintelor noastre.

¹⁶ La întâia mea apărare, nimeni nu a stat cu mine, ci toți m-au părăsit, să nu li se socotească aceasta.

¹⁷ Totuși, Domnul a stat cu mine și m-a întărit, pentru ca prin mine predicarea să fie pe deplin cunoscută și să audă toate neamurile; și am fost scăpat din gura leului.

¹⁸ Domnul mă va scăpa din fiecare lucrare rea și mă va păstra pentru împărăția lui cerească; a lui fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.

¹⁹ Salută pe Prisca și pe Aquila și casa lui Onisifor.

²⁰ Erast a rămas în Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.

²¹ Străduiește-te să vii înaintea iernii. Te salută Eubul și Pudens și Linus și Claudia și toți frații.

²² Domnul Isus Cristos fie cu duhul tău! Harul fie cu voi! Amin.

Titus

¹ Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos, conform cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cu recunoașterea adevărului, care este conform cu evlavia,

² În speranța vieții eterne, pe care Dumnezeu, care nu poate minți, a promis-o înainte de începutul lumii;

³ Și la timpurile convenite a arătat cuvântul său prin predicarea ce mi s-a încredințat, conform poruncii lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;

⁴ Lui Titus, adevăratul meu fiu după credința comună: Har, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Cristos Salvatorul nostru.

⁵ Din această cauză te-am lăsat în Creta, ca să pui în ordine cele ce lipsesc și să rânduiești bătrâni în fiecare cetate, așa cum eu te-am rânduit pe tine;

⁶ Dacă cineva este ireproșabil, soțul unei singure soții, având copii credincioși, neacuzati de destrăbălare sau insubordonați.

⁷ Fiindcă un episcop trebuie să fie ireproșabil ca administrator al lui Dumnezeu; nu încăpățânat, nu ușor de mâniat, nu dedat vinului, nu bătaș, nu dedat câștigului murdar,

⁸ Ci iubitor de ospitalitate, iubitor al oamenilor buni, cumpătat, drept, sfânt, chibzuit,

⁹ Ținând strâns cuvântul demn de încredere așa cum a fost învățat, ca el să fie în stare, prin doctrină sănătoasă, deopotrivă să îndemne și să convingă pe cei împotriviți cu vorba.

¹⁰ Fiindcă sunt mulți insubordonați și palavragii și înșelători, mai ales dintre cei ai circumciziei,

¹¹ Ale căror guri trebuie să fie astupate, care răstoarnă case întregi, învățând ce nu ar trebui, de dragul unui câștig murdar.

¹² Unul dintre ei, un profet de-al lor, a spus: Cretanii sunt totdeauna mincinoși, fiare rele, pânțece leneșe.

¹³ Această mărturie este adevărată. Din această cauză muștră-i aspru, ca ei să fie sănătoși în credință,

¹⁴ Nedând atenție la fabulații iudaice și la porunci ale oamenilor care se întorc de la adevăr.

¹⁵ Pentru cei puri toate sunt pure, dar pentru cei întinați și care nu cred, nimic nu este curat ci și mintea și conștiința lor sunt întinate.

¹⁶ Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar în fapte îl neagă, fiind scârboși și neascultători și sunt netrebnici pentru fiecare lucrare bună.

2

¹ Dar tu vorbește cele ce se cuvin doctrinei sănătoase:

² Ca bătrânii să fie cumpătați, onorabili, chibzuiți, sănătoși în credință, în dragoste creștină, în răbdare.

3 În același fel, femeile bătrâne să fie în comportare cum se cuvine sfințeniei, nu acuzatoare false, nu dedate la mult vin, învățătoare ale lucrurilor bune,

4 Pentru ca să învețe pe tinerele femei să fie sobre, să își iubească soții, să își iubească și copiii,

5 Să fie discrete, caste, gospodine acasă, bune, ascultătoare de proprii lor soți, pentru ca astfel cuvântul lui Dumnezeu să nu fie blasfemiât.

6 Pe cei tineri, în același fel, îndeamnă-i să aibă o minte cumpătată.

7 În toate arătându-te un model pentru fapte bune; în doctrină, arătând incoruptibilitate, seriozitate, sinceritate,

8 Vorbire sănătoasă ce nu poate fi condamnată, pentru ca cel dintre împotriviitori să fie rușinat, neavând nimic rău de spus despre voi.

9 Îndeamnă robii să fie ascultători propriilor stăpâni și să le placă în toate, nicidecum contrazicând;

10 Nu furând, ci arătând toată buna credincioșie, pentru ca să înfrumusețeze doctrina lui Dumnezeu Salvatorul nostru în toate.

11 Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor;

12 Învățându-ne ca, negând neevlavia și poftele lumești, să trăim în cumpătare, în dreptate și în evlavie în această lume de acum.

13 Așteptând acea binecuvântată 7 Pentru ca, fiind declarați speranță și glorioasă arătare

a marelui Dumnezeu și a Salvatorului nostru Isus Cristos.

14 Care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din toată nelegiuirea și să purifice pentru sine însuși un popor deosebit, zelos pentru fapte bune.

15 Acestea vorbește și îndeamnă și muștră cu toată autoritatea. Nu lăsa pe nimeni să te disprețuiască.

3

1 Adu-le aminte să fie supuși principatelor și autorităților, să asculte de magistrați, să fie gata pentru fiecare lucrare bună,

2 Să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie arțăgoși, ci blânzi, arătând toată blândețea tuturor oamenilor.

3 Fiindcă și noi am fost odinioară neînțelepți, neascultători, înșelați, servind diverselor pofte și plăceri, trăind în răutate și invidie, plini de ură și urându-ne unii pe alții.

4 Dar după ce s-a arătat bunătatea și dragostea pentru oameni a lui Dumnezeu, Salvatorul nostru,

5 Nu prin faptele dreptății pe care noi le-am făcut, ci conform milei sale el ne-a salvat, prin spălarea regenerării și înnoirea Duhului Sfânt,

6 Pe care l-a turnat abundent peste noi prin Isus Cristos, Salvatorul nostru,

7 Pentru ca, fiind declarați drepti prin harul său, să fim

făcuți moștenitori conform cu speranța vieții eterne.

⁸ Acesta este un cuvânt de încredere, și aceste lucruri voiesc să le susții cu tărie, pentru ca toți cei care au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să practice fapte bune. Acestea sunt bune și de folos oamenilor.

⁹ Dar evită întrebări neunești și genealogii și certuri și lupte despre lege, fiindcă sunt nefolositoare și deșarte.

¹⁰ Pe omul eretic, după prima și a doua avertizare, respinge-l,

¹¹ Știind că cel ce este astfel, este pervertit și păcătuiește, condamnându-se pe el însuși.

¹² Când voi trimite pe Artema la tine, sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine la Nicopole, fiindcă am hotărât să iernez acolo.

¹³ Adu-l pe Zena, avocatul, și pe Apolo, îngrijindu-te ca în călătoria lor să nu le lipsească nimic.

¹⁴ Și să învețe și ai noștri să practice fapte bune pentru folosințele necesare, pentru a nu fi fără rod.

¹⁵ Toți cei ce sunt cu mine te salută. Salută pe cei ce ne iubesc în credință. Harul fie cu voi toți. Amin.

Filimon

¹ Pavel, prizonier al lui Isus Cristos și fratele nostru Timotei, lui Filimon preaiubitul și conlucrătorul nostru,

² Și preaiubitei Apfia și lui Arhip, soldat împreună cu noi, și bisericii din casa ta:

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

⁴ Mulțumesc Dumnezeului meu, amintind întotdeauna despre tine în rugăciunile mele,

⁵ Auzind despre dragostea ta și credința pe care o ai față de Domnul Isus și față de toți sfinții.

⁶ Astfel încât părtășia credinței tale să devină lucrătoare prin recunoașterea oricărui lucru bun care este în voi, în Cristos Isus.

⁷ Fiindcă avem mare bucurie și mângâiere datorită dragostei tale, fiindcă, frate, adâncurile sfinților s-au înviorat prin tine.

⁸ De aceea, măcar că am multă cutezanță în Cristos să îți poruncesc ce se cuvine,

⁹ Totuși datorită dragostei, mai degrabă te implor, așa cum sunt, bătrânul Pavel, iar acum și prizonier al lui Isus Cristos.

¹⁰ Te implor pentru fiul meu, Onisim, pe care l-am născut în lanțurile mele,

¹¹ Care odinioară îți era nefolositor, dar acum folositor și ție și mie,

¹² Pe care ți l-am trimis înapoi; tu, de aceea, primește-l pe el, care este adâncurile mele,

¹³ Pe care voiam să îl rețin cu mine, ca să îmi servească în locul tău în lanțurile evangheliei;

¹⁴ Dar nu am voit să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca binele tău să nu fie ca din constrângere, ci de bunăvoie.

¹⁵ Fiindcă, probabil, de aceea s-a despărțit de tine, pentru un timp, ca să îl ai pentru totdeauna.

¹⁶ De acum nu ca rob, ci mai presus decât rob, un frate preaiubit mai ales mie și cu cât mai mult ție, deopotrivă în carne și în Domnul?

¹⁷ De aceea dacă mă socotești partener, primește-l ca pe mine însumi.

¹⁸ Iar dacă te-a nedreptățit sau îți datorează ceva, pune aceasta în contul meu.

¹⁹ Eu, Pavel, am scris cu propria mea mână, eu voi plăti; ca să nu îți spun că, peste toate, și tu însuși îmi ești dator.

²⁰ Da, frate, să am bucurie de la tine în Domnul; înviorează-mi adâncurile în Domnul.

²¹ Ți-am scris încredințat de ascultarea ta, știind că vei face chiar mai mult decât ce spun.

²² Dar totodată pregătește-mi de asemenea o locuință, fiindcă sunt încredințat că prin rugăciunile voastre vă voi fi dăruit.

²³ Te salută Epafra, părtașul meu de închisoare în Cristos Isus,

²⁴ Marcu, Aristarh, Dima,
Luca, conlucrătorii mei.

²⁵ Harul Domnului nostru
Isus Cristos fie cu duhul
vostru! Amin.

Evrei

¹ Dumnezeu, care în multe dați și în diferite feluri, le-a vorbit odinioară părinților prin profeți,

² În aceste zile de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul său, pe care l-a pus moștenitor a toate, prin care a și făcut lumile;

³ Care, fiind strălucirea gloriei lui și întipărirea persoanei lui și susținând toate prin cuvântul puterii lui, după ce a făcut prin el însuși curățarea păcatelor noastre, s-a așezat la dreapta Maiestății în înălțime;

⁴ Fiind făcut cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a obținut prin moștenire un nume nesusus mai bun decât ei.

⁵ Căci, căruia dintre îngeri i-a spus el vreodată: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut? Și din nou: Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi Fiul?

⁶ Și din nou, când îl aduce în lume pe întâiul născut, el spune: Și să i se închine toți îngerii lui Dumnezeu.

⁷ Și despre îngeri spune: Cel ce îi face pe îngerii lui duhuri și pe servitorii lui o flacăra de foc.

⁸ Dar Fiului îi spune: Tronul tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și întotdeauna; un sceptru al dreptății este sceptrul împărăției tale.

⁹ Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul

veseliei mai presus de tovarășii tăi;

¹⁰ Și tu, Doamne, la început ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale;

¹¹ Ele vor pieri, dar tu rămâi; și toate se vor învechi precum o haină;

¹² Și ca pe un veșmânt le vei face sul și vor fi schimbate; dar tu ești același; și anii tăi nu vor înceta.

¹³ Și căruia dintre îngeri i-a spus vreodată: Șezi la dreapta mea, până voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău?

¹⁴ Nu sunt toți duhuri servitoare, trimise să servească pentru cei ce vor fi moștenitori ai salvării?

2

¹ De aceea ar trebui să dăm cea mai mare atenție lucrurilor pe care le-am auzit, ca niciodată să nu le lăsăm să treacă pe lângă noi.

² Căci dacă cuvântul vorbit prin îngeri a fost neclintit, și fiecare încălcare de lege și neascultare a primit o dreaptă răsplătire;

³ Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare? Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată prin cei ce l-au auzit,

⁴ Dumnezeu de asemenea aducându-le mărturie, deopotrivă cu semne și minuni și diferite miracole și daruri ale Duhului Sfânt, conform voii sale.

⁵ Fiindcă nu îngerilor le-a supus lumea ce are să vină, despre care vorbim.

⁶ Iar unul, într-un anume loc a adevărit, spunând: Ce este omul, ca să îți amintești de el? Sau fiul omului, ca să îl cercetezi?

⁷ L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încoronat cu glorie și onoare și l-ai așezat peste lucrările mâinilor tale;

⁸ Toate le-ai supus sub picioarele lui. Căci prin faptul că el a supus toate sub el, nu i-a lăsat nimic nesupus. Dar acum, încă nu vedem toate cele supuse lui.

⁹ Dar vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferirea morții, încoronat cu glorie și onoare, ca prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om.

¹⁰ Fiindcă i se cuvenea lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, în aducerea multor fii la glorie, să desăvârșească pe căpetenia salvării lor prin suferințe.

¹¹ Fiindcă deopotrivă cel ce sfințește și cei sfințiți, sunt toți dintr-unul; din care cauză, nu se rușinează să îi numească frați,

¹² Spunând: Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii îți voi cânta laudă.

¹³ Și din nou: Eu îmi voi pune încrederea în el. Și din nou: Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.

¹⁴ Fiindcă, după cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui,

în același fel și el s-a împărtășit din aceleași, pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce avea puterea morții, care este diavolul,

¹⁵ Și să elibereze pe aceia care, prin frica morții, erau toată viața lor supuși robiei.

¹⁶ Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra lui natura îngerilor, ci a luat asupra lui sămânța lui Avraam.

¹⁷ De aceea în toate i se cuvenea a fi făcut asemenea fraților săi, ca să fie mare preot milos și credincios în cele privitoare la Dumnezeu, pentru a face împăcare pentru păcatele poporului.

¹⁸ Fiindcă, în aceea că el însuși a suferit, fiind ispitit, este în stare să ajute pe cei ispitiți.

3

¹ De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, Cristos Isus,

² Care a fost credincios celui ce l-a rânduit, așa cum și Moise a fost credincios în toată casa lui.

³ Fiindcă acesta a fost considerat demn de mai multă glorie decât Moise, întrucât cel ce a zidit casa are o mai mare onoare decât casa.

⁴ Căci fiecare casă este zidită de cineva, dar cel ce zidește toate este Dumnezeu.

⁵ Și Moise, într-adevăr, a fost credincios în toată casa lui ca servitor, pentru mărturia acelor lucruri ce urmau să fie vorbite după aceea;

⁶ Dar Cristos ca fiu peste propria lui casă; a cărei casă suntem noi, dacă neclintit ținem strâns cutezanța și bucuria speranței, până la sfârșit.

⁷ De aceea, (așa cum spune Duhul Sfânt: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,

⁸ Nu vă împietriți inimile, ca în răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie,

⁹ Când părinții voștri m-au ispitit, m-au încercat și au văzut faptele mele patruzeci de ani.

¹⁰ De aceea m-am mâhnit pe această generație și am spus: Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor și nu au cunoscut căile mele.

¹¹ Așa că am jurat în furia mea: Nu vor intra în odihna mea).

¹² Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul dintre voi o inimă rea a necredinței, pentru a se îndepărta de Dumnezeuul cel viu.

¹³ Ci îndemnați-vă zilnic unii pe alții, cât timp se spune: Astăzi, ca nu cumva să fie vreunul dintre voi împietrit prin înșelătoria păcatului.

¹⁴ Fiindcă suntem făcuți părtași ai lui Cristos, dacă ținem strâns începutul încrederii noastre neclintit până la sfârșit;

¹⁵ Deoarece se spune: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile ca în răzvrătire.

¹⁶ Fiindcă unii, după ce au auzit, s-au răzvrătit; însă nu toți care au ieșit din Egipt,

prin Moise.

¹⁷ Dar pe cine s-a mâhnit el patruzeci de ani? Nu pe cei ce au păcătuit, ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

¹⁸ Și cui a jurat el că nu vor intra în odihna lui, dacă nu celor ce nu au crezut?

¹⁹ Așadar, vedem că nu au putut să intre din cauza necredinței.

4

¹ Așadar, fiindu-ne lăsată o promisiune de a intra în odihna lui, să ne temem ca nu cumva unora să le pară că unii nu ați ajuns la ea.

² Pentru că nouă, ca și lor, ne-a fost predicată evanghelia; dar cuvântul predicat nu le-a folosit, nefiind amestecat cu credință în cei ce l-au auzit.

³ Fiindcă noi, care am crezut, intrăm în odihnă, cum a spus el: Așa cum am jurat în furia mea, dacă vor intra în odihna mea; cu toate că faptele fuseseră terminate de la întemeierea lumii.

⁴ Fiindcă într-un loc oarecare a vorbit astfel despre ziua a șaptea: Și Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările lui.

⁵ Și în acest loc din nou: Dacă vor intra în odihna mea.

⁶ De aceea văzându aceasta, rămâne că unii trebuie să intre în ea, iar cei cărora le-a fost predicată întâi nu au intrat din cauza necredinței.

⁷ Din nou, rânduiește o zi anume, spunând în David: Astăzi, după atâta timp; cum se spune: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile.

⁸ Căci dacă Isus le-ar fi dat odihnă, atunci nu ar mai fi vorbit el după aceea, despre o altă zi.

⁹ De aceea rămâne o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu.

¹⁰ Fiindcă cel ce a intrat în odihna lui, s-a și oprit de la propriile lucrări, așa cum Dumnezeu s-a oprit de la propriile lucrări.

¹¹ Așadar, să ne străduim să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva cineva să cadă după același exemplu al necredinței.

¹² Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu și puternic și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până la separarea sufletului și a duhului și a încheieturilor și a măduvei și este cel ce discernе gândurile și intențiile inimii.

¹³ Și nu este creatură care să nu fie arătată înaintea lui, ci toate sunt goale și deschise ochilor celui cu care avem a face.

¹⁴ Văzând atunci că avem un mare preot însemnat, care a trecut în ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem strâns mărturisirea noastră.

¹⁵ Fiindcă nu avem un mare preot care nu poate să simtă compasiune pentru neputințele noastre, ci în toate a fost ispitit asemenea nouă, totuși fără păcat.

¹⁶ Să ne apropiem așadar cutezător de tronul harului, ca să obținem milă și să găsim har pentru a ajuta în timp de nevoie.

5

¹ Căci fiecare mare preot luat dintre oameni este rânduit pentru oameni în cele privitoare la Dumnezeu, ca să ofere deopotrivă daruri și sacrificii pentru păcate;

² El, care poate avea compasiune pentru cei neștiutori și rătăciți, pentru că și el este cuprins de neputință.

³ Și din cauza acesteia este dator să aducă sacrificii pentru păcate, precum pentru popor, așa și pentru el însuși.

⁴ Și nimeni nu își ia singur această onoare, ci acela chemat de Dumnezeu, precum Aaron.

⁵ Tot astfel și Cristos nu s-a glorificat pe sine însuși ca să fie făcut mare preot, ci acela care i-a spus lui: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.

⁶ Așa cum și spune în alt loc: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.

⁷ Care în zilele cărnii lui, după ce oferise rugăciuni și cereri cu strigăt puternic și lacrimi, către cel ce era în stare să îl salveze din moarte, a și fost ascultat în aceea că el s-a temut;

⁸ Cu toate că era Fiu, a învățat ascultarea prin cele ce a suferit.

⁹ Și, fiind făcut desăvârșit, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de el;

¹⁰ Numit de Dumnezeu mare preot după rânduiala lui Melchisedec.

¹¹ Despre care avem multe de spus și greu de explicat

în vorbire, văzând că sunteți greoi la auzire.

¹² Fiindcă aveți nevoie să vă învețe cineva din nou care sunt principiile începătoare ale oracolelor lui Dumnezeu și ați devenit precum cei care au nevoie de lapte și nu de hrană tare, când voi de mult trebuia să fiți învățatori.

¹³ Fiindcă oricine folosește lapte este neiscusit în cuvântul dreptății, fiindcă este prunc.

¹⁴ Dar hrana tare este a celor maturi, aceia care din cauza folosirii și-au antrenat simțurile ca să discearnă deopotrivă binele și răul.

6

¹ De aceea, lăsând cele începătoare ale doctrinei lui Cristos, să mergem înainte spre desăvârșire, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de la faptele moarte și a credinței spre Dumnezeu,

² A doctrinei botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii morților și a judecății eterne.

³ Și vom face aceasta dacă Dumnezeu *ne* permite.

⁴ Fiindcă este imposibil pentru cei care au fost odată luminați și au gustat din darul ceresc și au fost făcuți părtași ai Duhului Sfânt,

⁵ Și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile lumii ce are să vină,

⁶ Dacă vor cădea alături, să îi restaureze din nou la pocăință, văzând că ei crucifică din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu și îl expun rușinii publice.

⁷ Fiindcă pământul, care se adapă din ploaia care cade adesea peste el și rodește ierburi potrivite pentru cei prin care este lucrat, primește binecuvântare de la Dumnezeu;

⁸ Dar cel care aduce spini și măcăcini este respins și aproape de blestem; al cărui sfârșit este să fie ars.

⁹ Dar suntem convinși referitor la voi, preaiubiților, de lucruri mai bune și care țin de salvare, deși vorbim astfel.

¹⁰ Fiindcă Dumnezeu nu este nedrept să uite lucrarea voastră și munca dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, în aceea că ați servit și serviți sfinților.

¹¹ Și dorim ca fiecare dintre voi să arate aceeași sârguință spre deplina asigurare a speranței, până la sfârșit,

¹² Ca să nu fiți leneși, ci urmași ai celor ce prin credință și răbdare moștenesc promisiunile.

¹³ Fiindcă Dumnezeu, când a promis lui Avraam, deoarece nu a putut să jure pe niciunul mai mare, a jurat pe sine însuși,

¹⁴ Spunând: Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți.

¹⁵ Și, astfel, după ce a îndurat cu răbdare, a obținut promisiunea.

¹⁶ Fiindcă oamenii, într-adevăr, jură pe unul mai mare; și un jurământ pentru confirmare este pentru ei

sfârșitul întregii certe.

17 În același fel, Dumnezeu, cu atât mai mult voind să arate moștenitorilor promisiunii neschimbarea sfatului său, l-a confirmat printr-un jurământ,

18 Pentru ca, prin două lucruri de neschimbat, în care este imposibil pentru Dumnezeu să mintă, să avem o mângâiere tare, noi, care am fugit la locul de scăpare ca să apucăm speranța pusă înaintea noastră;

19 Speranța pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului, deopotrivă sigură și neclintită și care intră până dincolo de perdea,

20 Unde înainte-mergătorul a intrat pentru noi, adică Isus, făcut mare preot pentru totdeauna după rânduiala lui Melchisedec.

7

1 Fiindcă acest Melchisedec, împărat al Salemului, preot al Dumnezeului cel preainalt, cel care a întâlnit pe Avraam întorcându-se de la măcelul împăraților și l-a binecuvântat,

2 Lui, de asemenea, Avraam i-a dat a zecea parte din tot; întâi, fiind prin interpretare, Împărat al dreptății, iar după aceea și Împărat al Salemului, care este Împărat al păcii;

3 Fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.

4 Dar pricepeți ce mare a fost acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat a zecea parte din prăzi.

5 Și, într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi, care primesc serviciul preoției, conform legii au poruncă să ia zeciuieli de la popor, adică de la frații lor, cu toate că au ieșit din coapsele lui Avraam.

6 Dar el, a cărui genealogie nu este considerată dintre ei, a primit zeciuieli de la Avraam și a binecuvântat pe cel ce avea promisiunile.

7 Dar dincolo de orice contradicție, cel mic este binecuvântat de cel mare.

8 Și aici, oamenii care mor primesc zeciuieli; dar acolo, le primește el, despre care se mărturisește că trăiește.

9 Și ca să spun așa și Levi, care primește zeciuieli, a dat zeciuieli în Avraam.

10 Fiindcă era încă în coapsele tatălui său, când l-a întâmpinat Melchisedec.

11 De aceea dacă desăvârșirea ar fi fost prin preoția levitică, (fiindcă sub aceasta a primit poporul legea,) ce nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după rânduiala lui Melchisedec și să nu fie chemat după rânduiala lui Aaron?

12 Căci, fiind schimbată preoția, se face din necesitate și o schimbare a legii.

13 Fiindcă cel despre care sunt spuse acestea, aparține unui alt trib, din care nimeni nu a servit la altar.

14 Fiindcă este evident că Domnul nostru a răsărit din

Iuda, trib referitor la care Moise nu a spus nimic în legătură cu preoția.

¹⁵ Și este încă și mai evident, căci după asemănarea lui Melchisedec se ridică un alt preot,

¹⁶ Care a fost făcut nu după legea unei porunci carnale, ci după puterea unei vieți fără sfârșit.

¹⁷ Fiindcă el aduce mărturie: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.

¹⁸ Fiindcă este într-adevăr o anulare a poruncii premergătoare din cauza slăbiciunii și inutilității ei.

¹⁹ Fiindcă legea nu a făcut nimic desăvârșit, ci aducerea unei speranțe mai bune a făcut aceasta, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

²⁰ Și, întrucât nu fără jurământ, el a fost făcut preot;

²¹ (Fiindcă acei preoți au fost făcuți fără jurământ, dar acesta, cu jurământ, prin cel ce i-a spus: Domnul a jurat și nu se va pocăi, Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec);

²² Cu atât mai mult Isus s-a făcut garantul unui testament mai bun.

²³ Și ei, într-adevăr, au devenit preoți mulți, pentru că nu le era permis să continue din cauza morții.

²⁴ Dar acesta, fiindcă rămâne pentru totdeauna, are o preoție neschimbătoare.

²⁵ De aceea și este în stare să îi salveze până la capăt pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, văzând că el trăiește

întotdeauna pentru a mijloci pentru ei.

²⁶ Fiindcă un astfel de mare preot ne era convenit nouă, care este sfânt, lipsit de răutate, neîntinat, separat de păcătoși și făcut mai presus de ceruri;

²⁷ Care nu are nevoie zilnic, ca acei înalți preoți, să ofere sacrificii, întâi pentru propriile sale păcate și apoi pentru ale poporului, fiindcă a făcut aceasta o *singură* dată, când s-a oferit pe sine însuși.

²⁸ Fiindcă legea îi face înalți preoți pe oamenii care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care a fost după lege, îl face pe Fiul, care este consacrat pentru totdeauna.

8

¹ Iar suma celor despre care am vorbit este că: Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat la dreapta tronului Maiestății în ceruri;

² Un servitor al sanctuarului și al adevăratului tabernacol, pe care l-a ridicat Domnul și nu omul.

³ Fiindcă fiecare mare preot este rânduit să ofere daruri și sacrificii, de aceea, este necesar ca și acest om să aibă ceva să ofere.

⁴ Căci dacă ar fi pe pământ, nu ar fi preot, văzând că sunt preoți ce oferă daruri conform legii,

⁵ Care servesc exemplului și umbrei lucrurilor cerești, așa cum Moise a fost avertizat de Dumnezeu, când era gata a face tabernacolul; fiindcă: Vezi, spune el, să faci toate

conform modelului arătat ție pe munte.

⁶ Dar acum el a obținut un serviciu nespus mai bun, prin aceea că este de asemenea mijlocitorul unui legământ mai bun, care a fost întemeiat pe promisiuni mai bune.

⁷ Căci dacă acel prim legământ ar fi fost fără cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea.

⁸ Căci, găsind vină în ei, el spune: Iată, vin zilele, spune Domnul, când voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;

⁹ Nu conform legământului pe care l-am făcut cu părinții lor în ziua când i-am luat de mână pentru a-i conduce afară din țara Egiptului, pentru că ei nu au rămas neclintiți în legământul meu, nici eu nu m-am uitat la ei, spune Domnul.

¹⁰ Fiindcă acesta este legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel după acele zile, spune Domnul; voi pune legile mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; și le voi fi Dumnezeu și ei îmi vor fi popor;

¹¹ Și nu vor învăța fiecare pe aproapele său și fiecare pe fratele său, spunând: Cunoaște pe Domnul, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare.

¹² Pentru că voi fi milos față de nedreptatea lor și păcatele lor și nelegiuirile lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti.

¹³ În aceea că el spune: Un

nou legământ, el l-a învechit pe primul. Acum ceea ce putrezește și îmbătrânește este gata să dispară.

9

¹ Atunci, într-adevăr, primul legământ avea și rânduieli ale serviciului divin și un sanctuar pământesc.

² Pentru că a fost zidit un tabernacol; primul, în care era sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte, care este numit sanctuarul.

³ Iar după a doua perdea, tabernacolul care este numit locul Preasfânt,

⁴ Care avea tămâietoarea de aur și chivotul legământului îmbrăcat peste tot cu aur, în care era vasul de aur care avea mană și toiagul lui Aaron care înmugurise și tablele legământului;

⁵ Iar deasupra acestuia, heruvimii gloriei umbrind scaunul milei, despre care nu putem vorbi acum în amănunt.

⁶ Iar după ce acestea au fost astfel rânduite, preoții intrau întotdeauna în primul tabernacol, împlinind serviciul divin.

⁷ Dar în al doilea intra marele preot singur, o dată pe an, nu fără sânge, pe care îl oferea pentru el însuși și pentru greșelile poporului;

⁸ Duhul Sfânt arătând aceasta, că drumul în locul preasfânt nu era încă făcut cunoscut, în timp ce era încă în picioare primul tabernacol,

⁹ Care era o prefigurare pentru timpul de atunci, în care au fost oferite deopotrivă daruri și sacrificii, care nu puteau desăvârși în ce privește conștiința pe cel ce servea,

¹⁰ Constând doar în mâncăruri și băuturi și diferite îmbăieri și rânduieli carnale, impuse până la timpul reformării.

¹¹ Dar Cristos, venind ca mare preot al lucrurilor bune ce vor veni, printr-un tabernacol mai mare și desăvârșit, nu făcut de mâini, altfel spus, nu din această clădire,

¹² Nici prin sângele țapilor și vițelilor, ci prin propriul lui sânge a intrat o *singură* dată în locul sfânt, obținând o răscumpărare eternă pentru noi.

¹³ Căci dacă sângele taurilor și țapilor și cenușa unei vițele stropind pe cei întinați sfințește spre curățirea cărnii,

¹⁴ Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern s-a oferit pe sine însuși fără pată lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeului cel viu?

¹⁵ Și din această cauză, el este mijlocitorul noului testament, pentru ca prin moarte, pentru răscumpărarea încălcărilor care au fost sub primul testament, cei chemați să primească promisiunea moștenirii eterne.

¹⁶ Fiindcă unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc și moartea testatoru-

lui.

¹⁷ Fiindcă un testament intră în vigoare după ce oamenii sunt morți, întrucât nu are nicio putere cât timp trăiește testatorul.

¹⁸ De aceea, nici primul testament nu a fost consacrat fără sânge.

¹⁹ Fiindcă Moise, după ce a spus fiecare precept întregului popor conform legii, a luat sângele vițelilor și al țapilor, cu apă și lână stacojie și isop, și a stropit deopotrivă cartea și întregul popor,

²⁰ Spunând: Acesta este sângele testamentului pe care Dumnezeu vi l-a poruncit.

²¹ Și tot așa, a stropit cu sânge deopotrivă tabernacolul și toate vasele servirii.

²² Și, conform legii, aproape toate sunt curățate cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare.

²³ De aceea era necesar ca modelele lucrurilor din ceruri să fie curățate cu acestea, dar înseși lucrurile cerești cu sacrificii mai bune decât acestea.

²⁴ Căci Cristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, care sunt prefigurările celor adevărate, ci chiar în cer, pentru a se arăta acum în prezența lui Dumnezeu pentru noi;

²⁵ Nici ca să se ofere pe sine însuși de *mai* multe ori, așa cum intră marele preot în locul sfânt în fiecare an cu sângele altora,

²⁶ Fiindcă atunci trebuia să sufere de *mai* multe ori de la întemeierea lumii; dar acum, la sfârșitul lumii, el s-a arătat

o *singură* dată pentru desființarea păcatului prin însuși sacrificiul lui.

²⁷ Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o *singură* dată, iar după aceasta, judecata,

²⁸ Tot așa, Cristos a fost oferit o *singură* dată pentru a purta păcatele multora; și celor ce îl așteaptă li se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru salvare.

10

¹ Fiindcă legea, având o umbră a lucrurilor bune ce vor veni și nu însăși imaginea lucrurilor, nu poate niciodată să desăvârșească pe cei ce se apropie de ea cu acele sacrificii, pe care le-au oferit neîncetat an după an.

² Altfel, nu ar fi încetat ele să fie oferite? Pentru că închinătorii trebuiau să nu mai aibă conștiința păcatelor, odată curățați.

³ Totuși, în sacrificiile acelea este o reamintire a păcatelor în fiecare an.

⁴ Fiindcă este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să înlătore păcatele.

⁵ De aceea, venind el în lume, spune: Sacrificiu și ofrandă tu nu ai voit, dar ai pregătit un trup pentru mine;

⁶ În ofrande arse și sacrificii pentru păcat tu nu ți-ai găsit plăcerea.

⁷ Atunci am spus: Iată, eu vin (în sulul cărții este scris despre mine) pentru a face voia ta, Dumnezeule.

⁸ După ce a spus mai sus: Sacrificiu și ofrandă

și ofrande arse și sacrificii pentru păcat tu nu ai voit, nici nu ți-ai găsit plăcerea în ele; care sunt oferite conform legii;

⁹ Atunci el a spus: Iată, eu vin pentru a face voia ta, Dumnezeule. El desființează pe cel dintâi, ca să stabilească pe al doilea.

¹⁰ Voie prin care suntem sfințiți prin oferirea trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna.

¹¹ Și fiecare preot stă zilnic în picioare, servind și oferind deseori aceleași sacrificii care niciodată nu pot înlătura păcatele.

¹² Dar acest om, după ce a oferit un singur sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu;

¹³ De acum, așteptând până când dușmanii lui vor fi făcuți sprijinul piciorului său.

¹⁴ Fiindcă printr-o *singură* ofrandă el a desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți.

¹⁵ *Aceasta* ne mărturisește și Duhul Sfânt; căci după ce a spus mai înainte:

¹⁶ Acesta este legământul pe care îl voi face cu ei după acele zile, spune Domnul: Voi pune legile mele în inimile lor și le voi scrie în mințile lor;

¹⁷ Și păcatele lor și nelegiuirile lor eu nicidecum nu mi le voi aminti.

¹⁸ Dar acolo unde este iertare a acestora, nu mai este ofrandă pentru păcat.

¹⁹ De aceea fraților, având cutezanță pentru a intra în

locul preasfânt prin sângele lui Isus,

²⁰ Pe o cale nouă și vie, pe care el a consacrat-o pentru noi, prin perdea, care altfel spus este carnea lui,

²¹ Și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,

²² Să ne apropiem cu o inimă adevărată, în deplină asigurare a credinței, având inimile stropite, pentru curățire, de o conștiință rea, și trupurile scăldate cu apă pură.

²³ Să ținem strâns mărturisirea credinței noastre, fără clătinare; (căci credincios este cel ce a promis),

²⁴ Și să luăm aminte unii la alții pentru a ne provoca la dragoste și la fapte bune,

²⁵ Nepărăsind adunarea noastră împreună, după cum este obiceiul unora, ci să ne îndemnăm unii pe alții; și cu atât mai mult cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

²⁶ Căci dacă noi păcătuim voit după ce am primit cunoașterea adevărului, nu mai rămâne sacrificiu pentru păcate,

²⁷ Ci o anumită așteptare înfricoșată a judecății și o indignare arzătoare, care îi va mistui pe potrivnici.

²⁸ Oricine a disprețuit legea lui Moise a murit fără milă, pe baza mărturiei a doi sau trei martori;

²⁹ De o cât mai dureroasă pedeapsă presupuneți că va fi considerat demn, cel ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit sângele

legământului, prin care a fost sfințit, un lucru profan și a tratat disprețuitor Duhul harului?

³⁰ Căci cunoaștem pe cel ce a spus: Răzbunarea este a mea, eu voi răsplăti, spune Domnul. Și din nou: Domnul va judeca poporul său.

³¹ Înfricoșător lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului cel viu.

³² Dar aduceți-vă aminte de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost iluminați, ați îndurat o mare luptă a suferințelor;

³³ În parte, fiind făcuți de priveriște, deopotrivă prin ocări și neazuri, și în parte când ați devenit părtași ai celor care erau astfel folosiți.

³⁴ Fiindcă ați avut compasiune față de mine în lanțurile mele și ați îndurat cu bucurie prădarea bunurilor voastre, știind în voi înșivă că aveți în cer o avere mai bună și durabilă.

³⁵ De aceea nu lepădați cutezanța voastră, care are o mare răsplătire.

³⁶ Fiindcă aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți primi promisiunea.

³⁷ Deoarece încă puțin timp și cel ce vine va veni și nu va întârzia.

³⁸ Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă cineva dă înapoi, sufletul meu nu își va găsi plăcerea în el.

³⁹ Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi spre pieire, ci dintre cei care cred

pentru salvarea sufletului.

11

¹ Iar credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute.

² Fiindcă prin aceasta bătrânii au obținut o bună mărturie.

³ Prin credință înțelegem că au fost urzite lumile prin cuvântul lui Dumnezeu, așa că lucrurile care sunt văzute nu au fost făcute din lucruri care se văd.

⁴ Prin credință, Abel i-a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu nespus mai bun decât Cain, sacrificiul prin care el a obținut mărturia că a fost drept, Dumnezeu mărturisind despre darurile lui; și prin aceasta, deși mort, încă vorbește.

⁵ Prin credință a fost strămutat Enoh, ca să nu vadă moartea; și nu a fost găsit, deoarece Dumnezeu l-a strămutat; fiindcă înainte de strămutarea lui, a avut această mărturie, că i-a plăcut lui Dumnezeu.

⁶ Iar fără credință este imposibil a plăcea lui, fiindcă cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că el este și că este un răsplătitor al celor ce îl caută cu zel.

⁷ Prin credință, Noe, fiind avertizat de Dumnezeu despre lucrurile ce încă nu se vedeau, împins de teamă, a pregătit o arcă pentru salvarea casei sale, prin care el a condamnat lumea și a devenit moștenitor al dreptății, care este prin credință.

⁸ Prin credință, Avraam, după ce a fost chemat să meargă la locul pe care avea să îl primească mai apoi drept moștenire, a ascultat; și a mers, neștiind încotro mergea.

⁹ Prin credință a locuit el temporar în țara promisiunii, ca într-o țară străină, locuind în corturi cu Isaac și Iacob, co-moștenitori ai aceleiași promisiuni.

¹⁰ Fiindcă el căuta o cetate care are temelii, al cărei ziditor și făcător este Dumnezeu.

¹¹ Prin credință și Sara însăși a primit putere pentru conceperea seminței și a născut un copil, deși îi trecuse vârsta, fiindcă l-a socotit credincios pe cel ce promisese.

¹² De aceea chiar dintr-unul și acela ca și mort, s-au născut o mulțime ca stelele cerului, și nenumărați ca nisipul de pe țărmul mării.

¹³ Toți aceștia au murit în credință, fără să fi primit lucrurile promisiunilor, ci, văzându-le de departe, au și fost convinși despre ele, le-au și îmbrățișat și au mărturisit că erau străini și locuitori temporari pe pământ.

¹⁴ Fiindcă toți cei ce spun astfel de lucruri, arată clar că ei caută o patrie.

¹⁵ Și, într-adevăr, dacă și-ar fi amintit de patria aceea de unde au ieșit, ar fi avut ocazia să se întoarcă.

¹⁶ Dar acum, ei doresc o patrie mai bună, care este cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează să fie numit Dumnezeul lor;

fiindcă le-a pregătit o cetate.

17 Prin credință, Avraam, când a fost încercat, l-a oferit pe Isaac; și cel ce a primit promisiunile l-a oferit pe singurul său fiu născut,

18 Despre care s-a spus: Pentru că în Isaac îți va fi numită sămânța;

19 Socotind că Dumnezeu a fost în stare să îl învie chiar dintre morți, de unde, printr-o prefigurare, l-a și primit.

20 Prin credință, Isaac i-a binecuvântat pe Iacob și Esau referitor la lucrurile ce vor veni.

21 Prin credință, Iacob, când era pe moarte, i-a binecuvântat pe amândoi fiii lui Iosif și s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său.

22 Prin credință, Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, a amintit despre ieșirea copiilor lui Israel și a dat poruncă referitor la oasele sale.

23 Prin credință, Moise, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de către părinții lui, pentru că au văzut că era un copil frumos; și nu s-au temut de porunca împăratului.

24 Prin credință, Moise, când a crescut mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

25 Alegând mai degrabă să sufere necaz cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure pentru o vreme de plăcerile păcatului.

26 Considerând ocara lui Cristos ca bogății mai mari decât tezaurile aflate în

Egipt, fiindcă se uita la răsplătire.

27 Prin credință, a părăsit Egiptul, netemându-se de furia împăratului, fiindcă a îndurat, ca văzând pe cel care este invizibil.

28 Prin credință, a ținut paștele și stropirea sângelui, ca nu cumva cel ce nimicea pe întâii născuți să se atingă de ei.

29 Prin credință, au trecut ca pe uscat prin Marea Roșie, în care egiptenii, încercând să o treacă, s-au înecat.

30 Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjurat șapte zile.

31 Prin credință, curva Rahab nu a pierit cu cei care nu au crezut, fiindcă primise spionii cu pace.

32 Și ce să mai spun? Fiindcă nu mi-ar ajunge timpul să istorisesc despre Ghedeon și Barac și Samson și Iefta și despre David și Samuel și de profeți,

33 Care, prin credință, au supus împărății, au lucrat dreptate, au obținut promisiuni, au închis gurile leilor,

34 Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, au fost întăriți prin slăbiciune, au devenit viteji în luptă, au pus pe fugă armatele străine.

35 Femeile i-au primit înapoi pe morții lor prin înviere; iar alții au fost torturați, neacceptând eliberarea, ca să obțină o înviere mai bună;

36 Și alții au suferit încercare prin batjocuri și biciuiri, da, chiar mai mult, prin lanțuri și

închisoare;

³⁷ Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși de sabie, au rățâcit în piei de oaie și de capre, fiind lipsiți, nenorociți, chinuiți;

³⁸ (Ei, de care lumea nu era demnă); au rățâcit în pustii și în munți și în peșteri și crăpăturile pământului.

³⁹ Și toți aceștia, obținând o bună mărturie prin credință, nu au primit lucrurile promisiunii,

⁴⁰ Dumnezeu pregătind ceva mai bun pentru noi, ca să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi.

12

¹ De aceea și noi, fiind încercuiți cu un nor așa de mare de martori, să lăsăm deoparte fiecare greutate și păcatul care ne copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa care este pusă înaintea noastră,

² Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.

³ Căci luați aminte la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de el, ca nu cumva să obosiți și să cădeți de oboseală în mințile voastre.

⁴ Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului.

⁵ Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplina Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești muștrat de el;

⁶ Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește.

⁷ Dacă îndurați disciplina, Dumnezeu se poartă cu voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu îl disciplinează tatăl?

⁸ Dar dacă sunteți fără disciplinare, din care toți sunt părtași, atunci sunteți bastarzi și nu fi.

⁹ Mai mult, după carnea noastră am avut părinți care ne-au disciplinat și i-am respectat; nu cu atât mai mult să fim în supunere Tatălui duhurilor și să trăim?

¹⁰ Fiindcă ei, într-adevăr, pentru puține zile ne disciplineau după cum li se părea bine; dar el, pentru folosul nostru, ca să fim părtași ai sfințeniei lui.

¹¹ Dar nicio disciplinare din prezent nu pare a fi bucurie, ci mâhnire; totuși la urmă ea dă rodul pașnic al dreptății celor ce au fost antrenați prin ea.

¹² De aceea, ridicați mâinile care atârnă și îndreptați genunchii slăbiți;

¹³ Și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca nu cumva cel șchiop să fie abătut de pe cale ci, mai degrabă, să fie vindecat.

¹⁴ Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințenia, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul;

¹⁵ Veghind, ca nu cumva cineva să fie lipsit de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva, răsărind vreo rădăcină de amărăciune, să vă tulbure și prin aceasta mulți să fie întinați;

¹⁶ Ca nu cumva să fie cineva curvar sau profan, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul său de întâi născut.

¹⁷ Fiindcă știți că mai apoi, voind să moștenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu a găsit loc pentru pocăință, deși cu grijă a căutat-o cu lacrimi.

¹⁸ Fiindcă nu v-ați apropiat de muntele care se putea atinge și care ardea cu foc, nici de negură și întuneric și furtună,

¹⁹ Și nici de sunetul de trâmbiță și de vocea cuvintelor, pe care cei ce au auzit-o au implorat să nu li se mai vorbească niciun cuvânt;

²⁰ (Fiindcă nu puteau îndura ceea ce era poruncit: Chiar dacă un animal atinge muntele, să fie ucis cu pietre, sau străpuns cu lancea;

²¹ Și așa de înspăimântătoare era priveliștea, încât Moise a spus: Sunt tare îngrozit și tremur);

²² Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, și de miriadele de îngeri,

²³ De adunarea tuturor

și biserica întâilor născuți, care sunt scriși în cer, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile celor dreți, făcuți desăvârșiți,

²⁴ Și de Isus, mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele stropirii, care vorbește lucruri mai bune decât al lui Abel.

²⁵ Vedeți să nu refuzați pe cel ce vorbește. Căci dacă nu au scăpat cei ce l-au refuzat pe cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la cel ce vorbește din cer,

²⁶ A cărui voce a clătinat pământul atunci, dar acum a promis, spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul, ci și cerul.

²⁷ Și acest cuvânt: Încă o dată, arată îndepărtarea lucrurilor clătinate, ca a unor lucruri făcute, pentru ca să rămână acele lucruri care nu pot fi clătinate.

²⁸ De aceea, primind o împărăție care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă,

²⁹ Fiindcă, Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13

¹ Dragostea frățescă să dăinuie!

² Nu neglijați să găzduiți străini, fiindcă prin aceasta unii au găzduit îngeri, fără să știe.

³ Amintiți-vă de cei în lanțuri, ca legați cu ei, și de cei

ce suferă restricte, ca fiind și voi înșivă în trup.

⁴ Căsătoria este demnă de cinste în toate și patul neîntinat; dar pe curvari și adulteri îi va judeca Dumnezeu.

⁵ Comportarea voastră să fie fără lăcomie; fiți mulțumiți cu cele pe care le aveți, fiindcă el a spus: Niciodată nu te voi lăsa, niciodată nu te voi părăsi;

⁶ Încât să spunem cutezător: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce îmi va face omul.

⁷ Amintiți-vă de cei care conduc peste voi, care v-au vorbit cuvântul lui Dumnezeu, a căror credință urmați-o, având în vedere sfârșitul comportării lor.

⁸ Isus Cristos este același ieri și azi și pentru totdeauna.

⁹ Nu fiți purtați încoace și încolo de doctrine diverse și străine. Fiindcă este bine ca inima să fie întemeiată, cu har, nu cu mâncăruri, care nu au folosit la nimic celor preocupați de ele.

¹⁰ Avem un altar din care nu au dreptul să mănânce cei ce servesc tabernacolul.

¹¹ Fiindcă trupurile acelor animale, al căror sânge pentru păcat este adus de marele preot în sanctuar, sunt arse în afara taberei.

¹² De aceea și Isus, ca să sfințească pe oameni cu propriul lui sânge, a suferit în afara porții.

¹³ De aceea să ieșim la el în afara taberei, purtând ocară lui.

¹⁴ Fiindcă nu avem aici o cetate statornică, ci căutăm pe aceea care vine.

¹⁵ De aceea prin el să oferim tot timpul sacrificiul laudei către Dumnezeu, care este rodul buzelor noastre, aducând mulțumiri numelui său.

¹⁶ Dar nu uitați facerea de bine și părtașia, căci cu astfel de sacrificii este mulțumit Dumnezeu.

¹⁷ Ascultați de cei ce conduc peste voi și supuneți-vă, fiindcă ei veghează asupra sufletelor voastre, ca unii care trebuie să dea socoteală; pentru ca ei să facă aceasta cu bucurie și nu cu mâhnire, fiindcă aceasta nu vă este de folos.

¹⁸ Rugați-vă pentru noi! Căci ne încredem că avem o conștiință bună, în toate voind să trăim onest.

¹⁹ Dar mult mai mult, vă implor să faceți aceasta, ca să vă fiu redat cât mai curând.

²⁰ Iar Dumnezeul păcii, care l-a adus înapoi dintre morți pe Domnul nostru Isus, marele păstor al oilor, prin sângele legământului veșnic,

²¹ Să vă desăvârșească în fiecare lucrare bună, pentru a face voia lui, lucrând în voi ce este plăcut înaintea lui, prin Isus Cristos, căruia fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

²² Și vă implor fraților, primiți bine cuvântul îndemnării, fiindcă v-am scris o epistolă în puține cuvinte.

²³ Să știți că a fost eliberat fratele nostru Timotei, cu care vă voi vedea, dacă vine curând.

²⁴ Salutați pe toți cei ce vă conduc și pe toți sfinții. Cei din Italia vă salută.

²⁵ Harul fie cu voi toți.
Amin.

Iacov

¹ Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, celor douăsprezece triburi care sunt împrăștiate: Salutare!

² Socotiți totul a fi bucurie, frații mei, când cădeți în diverse ispitiri,

³ Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.

⁴ Dar lăsați răbdarea să își aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nefiind lipsiți în nimic.

⁵ Dar dacă unuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și nu reproșează, și îi va fi dată.

⁶ Dar să ceară în credință, neclatinându-se în nimic. Pentru că cel ce se clatină seamănă cu un val al mării împins de vânt și aruncat înapoi și încolo.

⁷ De aceea să nu gândească omul acela că va primi ceva de la Domnul.

⁸ Un om șovăitor este nestatornic în toate căile lui.

⁹ Dar să se bucure fratele de rând în aceea că el este înălțat.

¹⁰ Iar bogatul în aceea că este înjosit, pentru că va trece ca floarea ierbii.

¹¹ Fiindcă a răsărit soarele cu arșița și usucă iarba și floarea ei cade și frumusețea înfățișării ei piere: astfel și bogatul se va ofili în căile lui.

¹² Binecuvântat este omul care îndură ispita, pentru că, după ce este încercat, va primi coroana vieții, pe care

a promis-o Domnul celor ce îl iubesc.

¹³ Să nu spună cineva când este ispitit: Sunt ispitit de Dumnezeu. Fiindcă Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău, nici nu ispitește el pe nimeni,

¹⁴ Ci fiecare este ispitit, când este atras de propria lui poftă și ademenit.

¹⁵ Apoi, după ce pofta a conceput, naște păcat; iar păcatul, odată înfăptuit, naște moarte.

¹⁶ Nu vă rătăciți preaiubiții mei frați!

¹⁷ Fiecare dar bun și fiecare dar desăvârșit este de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la care nu este schimbare, nici umbră de întoarcere.

¹⁸ Din voia lui ne-a născut el prin cuvântul adevărului, ca să fim un anumit fel de prime roade ale creaturilor sale.

¹⁹ De aceea, preaiubiții mei frați, fiecare om să fie grăbit la auzire, încet la vorbire, încet la furie;

²⁰ Fiindcă furia unui om nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

²¹ De aceea puneți deoparte toată murdăria și revărsarea răutății și primiți cu blândețe cuvântul altoit, care este în stare să vă salveze sufletele.

²² Fiți așadar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători *ai lui*, înșelându-vă pe voi înșivă.

²³ Pentru că dacă vreunul este ascultător al cuvântului și nu înfăptuitor, el este asemănător unui om care își privește fața naturală în

oglinďă;

²⁴ Fiindcă se privește pe sine însuși și pleacă și uită imediat ce fel de om era.

²⁵ Dar oricine privește cu atenție în legea desăvârșită a libertății și continuă în ea, el, nefiind un ascultător uituc, ci un înfăptuitor al faptei, acesta va fi binecuvântat în fapta lui.

²⁶ Dacă cineva printre voi pare să fie religios și nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, religia acestuia este deșartă.

²⁷ Religia pură și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl este aceasta: A cerceta pe cei fără tată și văduve în nenorocirea lor, și a se ține pe sine însuși nepătat de lume.

2

¹ Frații mei, să nu aveți credința Domnului nostru Isus Cristos, Domn al gloriei, fiind părtinitori.

² Căci dacă în adunarea voastră ar intra un om cu un inel de aur, în haină strălucitoare, și ar intra și un sărac în haină murdară,

³ Și ați avea respect față de cel care poartă haina strălucitoare și i-ați spune: Așază-te aici în loc bun; și i-ați spune săracului: Tu stai acolo în picioare, sau, Așază-te aici sub sprijinul piciorului meu,

⁴ Nu deveniți atunci părtinitori în voi înșivă și judecători ai gândurilor rele?

⁵ Dați ascultare preaiubiții mei frați: Nu a ales Dumnezeu pe săracii acestei lumi, să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe

care a promis-o celor ce îl iubesc?

⁶ Dar voi îl disprețuiți pe cel sărac. Nu bogații vă oprimă și vă târăsc înaintea scaunelor de judecată?

⁷ Nu blasfemiază ei acel nume virtuos cu care sunteți chemați?

⁸ Dacă într-adevăr împliniți legea împărătească conform scripturii: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, bine faceți;

⁹ Dar dacă arătați părtinire, comiteți păcat și sunteți condamnați de lege ca și călcători ai legii.

¹⁰ Fiindcă oricine va ține toată legea și totuși se poticnește într-un punct, este vinovat de toate.

¹¹ Fiindcă cel ce a spus: Să nu comiți adulter, a spus de asemenea: Să nu ucizi. Iar dacă nu comiți adulter, dar ucizi, te faci călcător al legii.

¹² Astfel să vorbiți și astfel să faceți, ca unii care vor fi judecați prin legea libertății,

¹³ Fiindcă *pentru* cel ce nu a arătat milă judecata va fi fără milă; și mila se bucură asupra judecății.

¹⁴ Care este folosul, frații mei, dacă cineva spune că are credință și nu are fapte? Poate *această* credință să îl salveze?

¹⁵ Și dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de mâncarea zilnică,

¹⁶ Iar unul dintre voi ar spune acestora: Plecați în pace, încălziți-vă și săturați-vă, dar nu ați da acestora cele necesare trupului, ce folos?

17 Așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă, fiind singură.

18 Dar va spune cineva: Tu ai credință și eu am fapte; arată-mi credința ta fără faptele tale și eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele.

19 Tu crezi că este un singur Dumnezeu; bine faci; și dracii cred și tremură.

20 Dorești dar să știi, omule deșert, că este moartă credința despărțită de fapte?

21 Avraam, tatăl nostru, nu prin fapte a fost declarat drept, când a oferit pe fiul său, Isaac, pe altar?

22 Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui, și prin fapte, credința a fost desăvârșită?

23 Și a fost împlinită scriptura care spune: Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a atribuit pentru dreptate; și a fost numit prietenul lui Dumnezeu.

24 Vedeți așadar cum prin fapte este declarat drept omul și nu doar prin credință.

25 Tot așa și curva Rahab, nu prin fapte a fost declarată dreaptă, când a primit mesagerii și i-a trimis afară pe altă cale?

26 Căci după cum trupul despărțit de duh este mort, tot așa și credința despărțită de fapte este moartă.

3

1 Frații mei, nu fiți mulți învățători, știind că vom primi condamnarea mai mare.

2 Fiindcă toți ne poticnim în multe. Dacă cineva nu se poticnește în cuvânt, el este un om desăvârșit, în stare să își înfrâneze, de asemenea, tot trupul.

3 Iată, punem frâie în gurile cailor, ca să asculte de noi și le conducem tot trupul.

4 Iată, și corăbiile, oricât de mari ar fi și purtate sub vânturi violente, totuși sunt conduse cu o cârmă foarte mică, oriîncotro dorește cârmaciul.

5 Astfel și limba este un membru mic și se fălește cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce lucru mare aprinde!

6 Și limba este un foc, o lume a nedreptății; astfel este limba printre membrele noastre; întinează tot trupul și aprinde cursul naturii; și este aprinsă de iad.

7 Căci fiecare gen de fiare și de păsări și de șerpi și de lucruri din mare, se împlânzește și a fost împlânzit de omenire,

8 Dar limba, niciun om nu o poate împlânzi; este un rău de nestăpânit, plină de otravă mortală.

9 Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu, adică pe Tatăl; și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10 Din aceeași gură iese și binecuvântare și blestem. Frații mei, acestea nu ar trebui să fie astfel!

11 Revarsă cumva izvorul din același loc și apă dulce și amară?

12 Frații mei, poate smochinul să dea măslina?

Sau vița, smochine? Astfel niciun izvor nu dă și apă sărată și dulce.

¹³ Cine este înțelept și înzestrat cu pricepere dintre voi? Să demonstreze, dintr-o bună purtare, faptele lui cu blândețea înțelepciunii!

¹⁴ Dar dacă aveți invidie amară și ceartă în inimile voastre, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului.

¹⁵ Înțelepciunea aceasta nu coboară de sus, ci este pământească, senzuală, drăcească.

¹⁶ Fiindcă unde este invidie și ceartă, este confuzie și fiecare lucrare rea.

¹⁷ Dar înțelepciunea de sus este întâi pură, apoi pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și de roade bune, imparțială și fără fățarnicie.

¹⁸ Iar rodul dreptății este semănat în pace de cei ce fac pace.

4

¹ De unde vin lupte și certuri între voi? Oare nu de acolo din poftele voastre care se războiesc în membrele voastre?

² Pofțiți și nu aveți; ucideți și invidiați și nu puteți obține; vă certați și vă luptați, totuși nu aveți, pentru că nu cereți.

³ Cereți și nu primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți pentru poftele voastre.

⁴ Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie

prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu.

⁵ Gândiți că în zadar spune scriptura: Duhul care locuiește în noi pofteste spre invidie?

⁶ Însă el dă mai mult har. De aceea spune: Dumnezeu se opune celor mândri, dar dă har celor umili.

⁷ Supuneți-vă așadar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și va fugi de la voi!

⁸ Apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și purificați-vă inimile, șovăitorilor!

⁹ Fiți pătrunși de durere și jeliți și plângeți; să vă fie răsul schimbat în jale și bucuria în întristare;

¹⁰ Umiliți-vă înaintea Domnului și el vă va înălța.

¹¹ Nu vorbiți de rău unii pe alții, fraților. Cel ce vorbește de rău pe un frate și judecă pe fratele lui, vorbește de rău despre lege și judecă legea; dar dacă judeci legea, nu ești înfăptuitor al legii, ci judecător.

¹² Este un singur legiuitor, care este în stare să salveze și să nimicească; cine ești tu care judeci pe altul?

¹³ Veniți acum, cei care spuneți: Astăzi sau mâine vom merge în cutare cetate și vom sta acolo un an și vom face comerț și vom câștiga;

¹⁴ De fapt nu știți ce va fi mâine. Fiindcă ce este viața voastră? Este doar un abur, care se arată puțin și apoi dispare.

15 Dimpotrivă, ar trebui să spuneți: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea.

16 Dar acum vă bucurați în lăudăroșiile voastre! Orice astfel de fală este rea.

17 De aceea acelaia care știe să facă binele și nu îl face, aceasta îi este păcat.

5

1 Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza nenorocirilor voastre care vor veni asupra voastră.

2 Bogățiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt mâncate de molii.

3 Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră și va mânca a voastră carne precum focul. V-ați strâns tezauru pentru zilele de pe urmă.

4 Iată, plata lucrătorilor care v-au secerat câmpurile, plată care a fost oprită de voi prin înșelăciune, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului sabaot.

5 Ați trăit în plăceri pe pământ și în desfrâu; v-ați hrănit inimile, ca într-o zi de măcel.

6 Ați condamnat și ați ucis pe cel drept; el nu vi se opune.

7 De aceea fiți răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată, agricultorul așteaptă rodul prețios al pământului și are îndelungă răbdare pentru acesta, până primește ploaie timpurie și târzie.

8 Fiți și voi răbdători, întăriți-vă inimile, pentru că venirea Domnului se apropie.

9 Nu purtați pică unii împotriva altora, fraților, ca nu cumva să fiți condamnați; iată, judecătorul stă în picioare la ușă.

10 Frații mei, luați ca exemplu de suferință și de răbdare pe profeții care au vorbit în numele Domnului.

11 Iată, noi îi numim fericiți pe cei ce îndură. Ați auzit despre răbdarea lui Iov și ați văzut deznodământul dat de Domnul, că Domnul este plin de compasiune și de milă.

12 Dar mai presus de toate, frații mei, nu jurați, nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun alt jurământ; ci al vostru da să fie da, și nu să fie nu; ca nu cumva să cădeți în condamnare.

13 Este vreunul dintre voi în necaz? Să se roage. Este cineva vesel? Să cânte psalmi.

14 Este cineva dintre voi bolnav? Să cheme bătrânii bisericii și să se roage peste el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.

15 Și rugăciunea credinței îl va salva pe cel bolnav și Domnul îl va ridica; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

16 Mărturisiți-vă unii altora greșelile și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mult poate rugăciunea ferventă și puternică a unui om drept.

17 Ilie era un om cu aceleași sentimente ca noi; și s-a rugat insistent să nu plouă și nu a

plouat pe pământ trei ani și șase luni.

¹⁸ Și s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul.

¹⁹ Fraților, dacă cineva dintre voi se rătăcește de la adevăr și cineva îl va întoarce,

²⁰ Să știe el, că cel ce îl întoarce pe păcătos din rătăcirea căii lui va salva un suflet din moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

1 Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, străinilor împrăștiati prin Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia,

2 Aleși conform cunoașterii dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Isus Cristos, har vouă și pace să vă fie înmulțite!

3 Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care conform milei sale abundente ne-a născut din nou la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos dintre morți,

4 Pentru o moștenire nemuritoare și neîntinată și care nu se ofilește, rezervată în cer pentru voi,

5 Care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință pentru salvarea pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă.

6 În aceasta vă bucurați mult, deși acum, pentru puțin timp, dacă este nevoie, sunteți întristați prin diverse ispitiri,

7 Pentru ca încercarea credinței voastre, fiind mult mai prețioasă decât aurul care piere, deși este încercată cu foc, să fie găsită pentru laudă și onoare și glorie, la arătarea lui Isus Cristos,

8 Pe care, nevăzându-l, îl iubiți; în care, deși acum nu îl

vedeți, totuși crezând, vă bucurați cu veselie de nespus și plină de glorie,

9 Primind sfârșitul credinței voastre, salvarea sufletelor.

10 Despre acea salvare au cercetat și au căutat stăruitor profeții care au profețit despre harul ce va veni pentru voi,

11 Căutând ce, sau în ce fel de timp arăta Duhul lui Cristos, care era în ei, când adevărea dinainte suferințele lui Cristos și gloria de după acestea.

12 Căroră le-a fost revelat, că nu pentru ei înșiși ci pentru noi, serveau ei acele lucruri care vă sunt acum vestite, prin cei ce v-au predicat evanghelia cu Duhul Sfânt trimis din cer; lucruri în care îngerii doresc să se uite.

13 De aceea încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți cumpătați și sperați până la capăt pentru harul care vă va fi adus la revelarea lui Isus Cristos;

14 Precum copiii ascultători, nu conformându-vă poftelor din trecut în ignoranța voastră,

15 Ci așa cum cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată comportarea;

16 Deoarece este scris: Fiți sfinți, căci eu sunt sfânt.

17 Și dacă chemați pe Tatăl, care judecă fără părtinire conform cu lucrarea fiecăruia, purtați-vă cu frică în timpul locuirii voastre temporare aici,

18 Știind că nu ați fost răscumpărați cu lucruri pu-

trezitoare, ca argint și aur, din comportarea voastră deșartă primită prin tradiții de la părinții voștri,

¹⁹ Ci cu prețiosul sânge al lui Cristos, ca al unui miel fără cusur și fără pată,

²⁰ Rânduind într-adevăr dinaintea de întemeierea lumii, dar arătat pe față în aceste ultime timpuri pentru voi,

²¹ Care prin el credeți în Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți și i-a dat glorie, astfel încât credința voastră și speranța să fie în Dumnezeu.

²² Văzând că v-ați purificat sufletele în aceea că ascultați de adevăr prin Duhul, spre iubire neprefăcută pentru frați, iubiți-vă fervent unii pe alții dintr-o inimă pură,

²³ Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță putrezitoare, ci neputrezitoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna.

²⁴ Pentru că toată făptura este ca iarba și toată gloria omului ca floarea ierbii. Iarba se ofilește și floarea ei cade,

²⁵ Dar cuvântul Domnului durează pentru totdeauna. Iar acesta este cuvântul care prin evanghelie vă este predicat.

2

¹ De aceea, lăsând deoparte toată răutatea și toată vicleania și fățarniciile și invidiile și toate vorbirile rele,

² Ca prunci nou născuți, doriți laptele neprefăcut al

cuvântului, ca să creșteți prin el,

³ Dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este cu har.

⁴ La care veniți, ca la o piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă;

⁵ Și voi, ca pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o preoție sfântă pentru a oferi sacrificii spirituale, acceptabile lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.

⁶ De aceea și este cuprins în scriptură: Iată, pun în Sion o piatră unghiulară a temeliei, aleasă, prețioasă, și cel ce crede în el nu va fi încurcat.

⁷ De aceea vouă, care credeți, el vă este prețios; dar celor neascultători, piatra pe care constructorii au respins-o, aceasta a fost făcută capul colțului temeliei,

⁸ Și o piatră de cădere și o stâncă de poticnire, celor care se împiedică de cuvânt, fiind neascultători: la aceasta au și fost rânduți.

⁹ Dar voi sunteți generație aleasă, preoție împărătească, națiune sfântă, popor deosebit, ca să arătați laudele celui ce v-a chemat din întuneric în lumina lui minunată;

¹⁰ Voi, care odinioară nu erați popor, dar sunteți acum poporul lui Dumnezeu, care nu ați obținut milă, dar acum ați obținut milă.

¹¹ Preaiubiților, vă implor, ca străini și locuitori temporari în țară străină, abțineți-vă de la poftele carnale care se războiesc împotriva sufletului,

12 Având comportarea voastră bună printre neamuri, pentru ca în ceea ce vorbesc de rău împotriva voastră ca *de niște* făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le vor vedea să glorifice pe Dumnezeu în ziua cercetării.

13 Supuneți-vă fiecărei rânduiei omenești pentru Domnul, fie împăratului ca *autoritate* supremă,

14 Sau guvernatorilor, ca celor trimiși de el pentru pedepsirea făcătorilor de rele și pentru lauda celor ce fac bine.

15 Pentru că astfel este voia lui Dumnezeu, ca făcând bine să amuțiți ignoranța oamenilor fără minte;

16 Ca oameni liberi, dar nu folosind libertatea voastră ca pe o manta a răutății, ci ca servitori ai lui Dumnezeu.

17 Onorați pe toți. Iubiți pe frați. Temeți-vă de Dumnezeu. Onorați pe împărat.

18 Servitorilor, fiți supuși stăpânilor voștri cu toată teama, nu numai celor buni și blânzi, dar și celor perversi.

19 Fiindcă acest *lucru* este demn de mulțumire, dacă cineva, datorită conștiinței către Dumnezeu, îndură întristare, suferind pe nedrept.

20 Fiindcă ce glorie este, dacă veți îndura când sunteți loviți cu pumnul pentru păcatele voastre? Dar dacă faceți bine și suferiți și îndurați, acest *lucru* este plăcut lui Dumnezeu.

21 Fiindcă la aceasta ați fost

chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să urmați pașii lui.

22 El, care nu a făcut păcat, nici nu a fost găsită viclenie în gura lui,

23 Care, fiind ocărât, nu a ocărât; când a suferit, nu a amenințat, ci s-a încredințat aceluia ce judecă cu dreptate.

24 El însuși care a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați.

25 Fiindcă erați ca oi care rătăceau, dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.

3

1 Tot așa, soțiilor, fiți în supunere propriilor voștri soți, ca, dacă cineva nu ascultă de cuvânt, ei de asemenea să fie câștigați fără cuvânt, prin comportarea soțiilor,

2 Privind comportarea voastră castă, în frică.

3 A căror înfrumusețare să nu fie cea exterioară a împletirii părului și a purtării aurului, sau a îmbrăcării hainelor,

4 Ci să fie omul ascuns al inimii, în ceea ce este neputrezitor, chiar podoaba unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5 Căci astfel și în vechime sfințele femei care se încredeau în Dumnezeu, se înfrumusețau, fiind în supunere propriilor soți.

⁶ Așa cum Sara a ascultat de Avraam, numindu-l domn; ea, a cărei fiice sunteți, atât timp cât faceți binele și nu vă temeți de nimic înfricoșător.

⁷ Tot așa, soților, locuiți împreună cu ele conform cunoașterii, dând onoare soției, ca vasului mai slab și ca fiind comoștenitori ai harului vieții, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.

⁸ Iar în final, fiți toți cu o singură minte, având compasiune unii pentru alții, iubiți ca frații, fiți miloși, fiți politicoși,

⁹ Neîntorcând rău pentru rău, sau defăimare pentru defăimare, ci dimpotrivă, binecuvântând; știind că la aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți o binecuvântare.

¹⁰ Fiindcă cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune să își înfrâneze limba de la rău și buzele sale să nu vorbească viclenie;

¹¹ Să evite răul și să facă binele; să caute pacea și să o urmărească.

¹² Pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile sale deschise la rugăciunile lor, dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.

¹³ Și cine este cel ce vă va răni, dacă sunteți urmași ai binelui?

¹⁴ Dar și dacă suferiți pentru dreptate, fericiți sunteți și nu vă temeți de teroarea lor, nici nu fiți tulburați,

¹⁵ Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre și fiți gata totdeauna pentru

a da un răspuns fiecăruia care vă cere un motiv al speranței ce este în voi, cu blândețe și teamă,

¹⁶ Având o conștiință bună, pentru ca în ce vorbesc de rău despre voi, ca făcători de rele, să fie rușinați cei ce acuză în mod fals buna voastră comportare în Cristos.

¹⁷ Fiindcă este mai bine, dacă astfel este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru facere de bine, decât pentru facere de rău.

¹⁸ Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar primind viață prin Duh.

¹⁹ Prin care a și mers și a predicat duhurilor în închisoare;

²⁰ Care au fost neascultători odinioară, odată când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta în zilele lui Noe, în timp ce era în pregătire arca, în care puține, adică opt suflete, au fost salvate prin apă;

²¹ Și căreia botezul, fiindu-i o prefigurare, ne salvează acum, (adică, nu înlăturarea murdăriei cărnii, ci răspunsul unei conștiințe bune către Dumnezeu), prin învierea lui Isus Cristos,

²² Care a mers în cer și este la dreapta lui Dumnezeu; îngeri și autorități și puteri, fiindu-i supuse.

4

¹ Întrucât Cristos a suferit pentru noi în carne, înarmați-

vă și voi cu aceeași minte, pentru că cel ce a suferit în carne a încetat cu păcatul,

² Pentru ca să nu mai trăiască în carne restul timpului său pentru poftele oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu.

³ Fiindcă ne este destul că în timpul trecut al vieții am lucrat voia neamurilor, pe când umblam în desfrânare, poftă, exces de vin, îmbuibări, chefuri și idolatrii scârboase.

⁴ În aceasta li se pare ciudat că voi nu mai alergați cu ei la același exces de destrăbălare, vorbindu-vă de rău;

⁵ Aceia vor da socoteală celui ce este gata să judece pe vii și pe morți.

⁶ Fiindcă pentru acest scop a fost evanghelia predicată și celor morți, ca să fie judecați conform oamenilor, în carne, dar să trăiască conform lui Dumnezeu, în duh.

⁷ Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; fiți așadar cumpătați și vegheați în rugăciune.

⁸ Și mai presus de toate aveți dragoste creștină ferventă între voi înșivă, pentru că dragostea creștină va acoperi mulțimea păcatelor.

⁹ Fiți ospitalieri unii cu alții fără a purta pică.

¹⁰ Așa cum fiecare a primit un dar, serviți-vă cu acesta unii altora, ca buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu.

¹¹ Dacă cineva vorbește, să vorbească conform oracolelor lui Dumnezeu; dacă cineva servește, să facă

aceasta conform abilității pe care i-o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu, în toate, să fie glorificat prin Isus Cristos, a căruia fie lauda și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹² Preaiubiților să nu vi se pară ciudată încercarea arzătoare care vine să vă încerce, de parcă ceva ciudat vi s-a întâmplat,

¹³ Ci bucurați-vă întrucât sunteți părtași suferințelor lui Cristos, pentru ca atunci când gloria sa va fi revelată, voi să vă bucurați de asemenea cu multă veselie.

¹⁴ Dacă sunteți ocărăți pentru numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că duhul gloriei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi; din partea lor este vorbit de rău dar din partea voastră este glorificat.

¹⁵ Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaș, sau hoț, sau făcător de rele, sau ca un băgăreț în treburile altora.

¹⁶ Iar dacă cineva suferă pentru că este creștin, să nu se rușineze, ci să glorifice pe Dumnezeu în legătură cu aceasta.

¹⁷ Pentru că a venit timpul ca judecata să înceapă la casa lui Dumnezeu, iar dacă întâi începe la noi, care va fi sfârșitul acelorora care nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu?

¹⁸ Și dacă cel drept cu greu este salvat, unde se vor arăta cel neevlavios și cel păcătos?

¹⁹ De aceea cei ce suferă conform voinței lui Dumnezeu să își încredințeze sufletele lor lui, în facerea de bine, ca unui

Creator credincios.

5

¹ Pe bătrânii care sunt printre voi îi îndemn, eu, care sunt de asemenea un bătrân și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care va fi revelată,

² Pașteți turma lui Dumnezeu care este printre voi, supraveghind, nu prin constrângere, ci de bunăvoie; nu pentru câștig murdar, ci cu o minte binevoitoare;

³ Nici ca domnind peste moștenirea lui Dumnezeu, ci fiind exemple turmei.

⁴ Și când Păstorul cel mare se va arăta, veți primi o coroană a gloriei ce nu se ofilește.

⁵ Tot așa, tinerilor, supuneți-vă bătrânilor. Da, toți fiți supuși unii altora și îmbrăcați-vă cu umilință, pentru că Dumnezeu se opune celor mândri și dă har celor umili.

⁶ De aceea umiliți-vă sub mâna tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit.

⁷ Aruncând toată îngrijorarea voastră asupra lui, pentru că el se îngrijește de voi.

⁸ Fiți cumpătați, fiți vigilenți, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să devoreze,

⁹ Căruia să vă împotriviți tari în credință, știind că aceleași suferințe sunt împlinite în frații voștri care sunt în lume.

¹⁰ Dar Dumnezeul întregului har, care ne-a chemat la gloria sa eternă prin Cristos Isus, după ce ați suferit un timp, să

vă facă desăvârșiți, neclintiți, întăriți, întemeiați.

¹¹ A lui fie gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹² Prin Silvan, un frate credincios vouă, precum socotesc, v-am scris pe scurt, îndemnând și adevărind că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu în care stați în picioare.

¹³ Biserica aleasă împreună cu voi, care este în Babilon, vă salută; tot așa și Marcu, fiul meu.

¹⁴ Salutați-vă unii pe alții cu un sărut al dragostei creștine. Pace vouă tuturor care sunteți în Cristos Isus. Amin.

2 Petru

¹ Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Cristos, celor ce au obținut împreună cu noi o credință la fel de prețioasă prin dreptatea Dumnezeuului și Salvatorului nostru Isus Cristos,

² Har și pace să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus.

³ Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat la glorie și virtute,

⁴ Prin care ne sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați scăpat de putreziciunea care este în lume prin poftă.

⁵ Și în afară de aceasta, dându-vă toată silința, adăugați credinței voastre virtutea; și la virtute, cunoașterea;

⁶ Și la cunoaștere, înfrânarea; și la înfrânare, răbdarea; și la răbdare, evlavia;

⁷ Și la evlavie, bunătatea frățească; și la bunătate frățească, dragostea creștină.

⁸ Căci dacă acestea sunt în voi și abundă, vă fac să nu fiți nici inactivi, nici neroditori în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos.

⁹ Dar celui ce îi lipsesc acestea este orb și nu poate vedea

departe și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate.

¹⁰ De aceea, fraților, mai degrabă străduiți-vă să faceți neclintită chemarea și alegerea voastră, căci dacă faceți acestea, niciodată nu veți cădea,

¹¹ Fiindcă astfel din abundență vă va fi dată intrare în împărăția veșnică a Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos.

¹² De aceea nu voi neglija să vă amintesc totdeauna despre acestea, deși le știți și sunteți întemeiați în adevărul prezent cu voi.

¹³ Dar consider drept, cât timp sunt în acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte,

¹⁴ Știind că în curând trebuie să pun deoparte acest tabernacol al meu, așa cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos.

¹⁵ Mai mult, mă voi strădui ca voi să fiți în stare după moartea mea să vă amintiți acestea de fiecare dată.

¹⁶ Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari ai maiestății sale.

¹⁷ Fiindcă a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie când a venit la el o astfel de voce din maiestuoasa glorie: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

¹⁸ Și această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe când eram împreună cu el pe

muntele sfânt.

¹⁹ Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziua, și steaua dimineții răsare în inimile voastre;

²⁰ Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură.

²¹ Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.

2

¹ Dar au fost și falși profeți în popor, așa cum vor fi falși învățători printre voi, care vor introduce în ascuns erezii dărnabile, negând chiar pe Domnul care i-a răscumpărat, și își aduc asupra lor o nimicire grabnică.

² Și mulți vor urma căile lor nimicitoare, din cauza cărora calea adevărului va fi vorbită de rău.

³ Și prin lăcomie, cu vorbe prefăcute, vor face comerț pe seama voastră; judecata lor din vechime nu întârzie, și damnarea lor nu aștește.

⁴ Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat jos în iad și i-a predat în lanțurile întunericului, să fie păstrați pentru judecată,

⁵ Și nu a cruțat vechea lume, ci l-a păzit pe Noe, al optulea om, un predicator al dreptății, aducând

potopul asupra lumii celor neevlavioși;

⁶ Și a prefăcut cetățile Sodomei și Gomorei în cenușă, le-a condamnat la dărâmare, făcându-le un exemplu pentru cei ce după aceea ar trăi fără evlavie;

⁷ Și a scăpat pe dreptul Lot, chinuit în comportarea desfrânată a celor stricați,

⁸ (Fiindcă acel bărbat drept, locuind printre ei, prin vedere și auzire își chinuia zi de zi sufletul lui drept cu faptele lor nelegiuite);

⁹ Domnul știe cum să scape pe cei evlavioși din ispite și să păstreze pe cei nedrepți pentru ziua judecării pentru a fi pedepsiți,

¹⁰ Dar mai ales pe cei ce umblă după carne în pofta necurăției și disprețuiesc domnia. Înfumurați, încăpățânați, nu le este frică să vorbească rău despre demnități,

¹¹ Pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc împotriva lor o acuzație defăimătoare înaintea Domnului.

¹² Dar aceștia, ca dobitoace fără rațiune din fire, făcute pentru a fi prinse și nimicite, vorbesc rău despre cele ce nu înțeleg; și vor pieri complet în propria lor corupție;

¹³ Și vor primi plata nedreptății ca unii care socotesc o plăcere să se destrăbăleze în timpul zilei. Pete și cusururi sunt ei, chefuind în propriile lor înșelăciuni în timp ce sărbătoresc împreună cu voi,

14 Având ochii plini de adulter și neputându-se opri de la păcat; seducând suflete nestatornice, având o inimă antrenată în practici lacome; copiii blestemați,

15 Care au părăsit calea dreaptă și s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății,

16 Dar a fost muștrat pentru nelegiuirea sa, măgărița necuvântătoare, vorbind cu vocea omului, a oprit nebunia profetului.

17 Aceștia sunt fântâni fără apă, nori purtați de furtună, cărora negura întinericului le este rezervată pentru totdeauna.

18 Căci ei, vorbind cuvinte umflate ale deșertăciunii, se-duc prin poftele cărnii, prin multă desfrânare, pe cei ce, într-adevăr, au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.

19 În timp ce le promit libertate, ei înșiși sunt robi ai corupției; fiindcă de către cel ce este cineva învins, de acela este și dus în robie.

20 Căci, scăpând de stricăciunile lumii prin cunoașterea Domnului și Salvatorului Isus Cristos, dacă sunt din nou încurcați în acestea și învinși, starea lor de pe urmă este mai rea decât cea dintâi.

21 Fiindcă ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la sfânta poruncă ce le-a fost dată.

22 Dar li s-a întâmplat con-

form cu adevăratul proverb: Câinele se întoarce la vărsătura lui, și scroafa scaldată, la tăvăleala ei în mocirlă.

3

1 Acum, preaiubiților, vă scriu această a doua epistolă, în care stârnesc mințile voastre pure prin aducere aminte,

2 Ca să fiți mereu cu aducere aminte a cuvintelor care au fost vorbite mai înainte de către sfinții profeți și a poruncii noastre, apostolii Domnului și Salvatorului;

3 Știind întâi aceasta, că vor veni batjocoritori în zilele de pe urmă, umblând conform propriilor poște,

4 Și spunând: Unde este promisiunea venirii lui? Fiindcă de când au adormit părinții noștri, toate continuă la fel de la începutul creației.

5 Fiindcă referitor la aceasta ei sunt ignoranți în mod voit, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost din vechime și pământul arătându-se din apă și în apă,

6 Prin care lumea, care era atunci, a pierit fiind potopită cu apă;

7 Dar cerurile și pământul de acum prin același cuvânt sunt păstrate, fiind rezervate focului pentru ziua judecării și a pieirii oamenilor neevlavioși.

8 Dar preaiubiților, să nu fiți ignoranți referitor la acest lucru, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.

9 Domnul nu întârzie referitor la promisiunea lui, așa

cum unii socotesc întârziere, ci este îndelung răbdător față de noi și nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință.

¹⁰ Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în acea zi cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele care sunt pe el vor fi arse în întregime.

¹¹ Văzând, așadar, că toate acestea se vor descompune, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi în comportare sfântă și evlavie,

¹² Așteptând și grăbindu-vă spre venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor descompune și elementele se vor topi cu căldură mare?

¹³ Cu toate acestea, conform promisiunii lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care locuiește dreptatea.

¹⁴ De aceea, preaiubiților, văzând că așteptați astfel de lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți de el în pace, nepătați și ireproșabili.

¹⁵ Și socotiți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este salvare; precum v-a scris și vouă preaiubitul nostru frate Pavel, conform cu înțelepciunea dată lui,

¹⁶ Precum și în toate epistolele sale a vorbit în ele despre acestea; în ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei ce sunt neînvățați și nestatornici le pervertesc, cum fac și cu celelalte scripturi, spre

propria lor nimicire.

¹⁷ De aceea voi, preaiubiților, văzând că știți dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva, fiind abătuți de rătăcirea celor nelegiuți, să cădeți din statornicia voastră.

¹⁸ Ci creșteți în har și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos. A lui fie gloria deopotrivă acum și întotdeauna. Amin.

1 Ioan

1 Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit, referitor la Cuvântul vieții;

2 (Căci viața a fost arătată și noi am văzut-o și aducem mărturie și vă anunțăm acea viață eternă, care era cu Tatăl și care ne-a fost arătată);

3 Ce am văzut și am auzit vă anunțăm, pentru ca și voi să aveți părtaşie cu noi; și părțasia noastră este într-adevăr cu Tatăl și cu Fiul său, Isus Cristos.

4 Și vă scriem acestea ca bucuria voastră să fie deplină.

5 Acesta de fapt este mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l relatăm, că Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric.

6 Dacă spunem că avem părtaşie cu el și umblăm în întuneric, mințim și nu împlinim adevărul;

7 Dar dacă umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem părtaşie unii cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăță de tot păcatul.

8 Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi.

9 Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea.

10 Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

2

1 Copilașii mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuțiți. Și dacă cineva păcătuiește, avem un mijlocitor la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept.

2 Și el este ispășirea pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.

3 Și prin aceasta știm că îl cunoaștem, dacă ținem poruncile lui.

4 Cel ce spune: Îl cunosc! Și nu ține poruncile lui este un mincinos și adevărul nu este în el.

5 Dar cel ce ține cuvântul lui în el, într-adevăr, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în el.

6 Cel ce spune că rămâne în el, este dator să umble așa cum el a umblat.

7 Fraților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început. Porunca veche este cuvântul pe care voi l-ați auzit de la început.

8 Din nou vă scriu o poruncă nouă care este adevărată în el și în voi, pentru că întunericul a trecut și lumina adevărată acum strălucește.

9 Cel ce spune că este în lumină și urăște pe fratele său este în întuneric până acum.

10 Cel ce iubește pe fratele său rămâne în lumină și în el nu este ocazie de poticnire.

11 Dar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că acel întuneric i-a orbit ochii.

12 Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate pentru numele lui.

13 Vă scriu, taților, pentru că ați cunoscut pe cel care este de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel rău. Vă scriu, copilașilor, pentru că l-ați cunoscut pe Tatăl.

14 V-am scris, taților, pentru că l-ați cunoscut pe cel care este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel rău.

15 Nu iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

16 Pentru că tot ce este în lume, pofta cărnii și pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este din Tatăl, ci este din lume.

17 Și lumea și pofta ei trece, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.

18 Copilașilor, este timpul de pe urmă și așa cum ați auzit că are să vină anticrist și acum sunt mulți anticriști, prin aceasta știm că este timpul de pe urmă.

19 Au ieșit dintre noi, dar nu erau de-ai noștri, căci dacă ar fi fost de-ai noștri ar fi rămas cu noi, dar au ieșit ca să se arate că nu toți erau de-ai noștri.

20 Dar voi aveți o ungere de la Cel Sfânt și cunoașteți toate lucrurile.

21 Nu v-am scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și pentru că nicio minciună nu este din adevăr.

22 Cine este mincinos, dacă nu cel ce neagă că Isus este Cristosul? Acela este anticrist, care neagă pe Tatăl și pe Fiul.

23 Oricine neagă pe Fiul nu are pe Tatăl, dar cel ce mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

24 De aceea să rămână în voi ce ați auzit de la început. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, voi de asemenea veți continua în Fiul și în Tatăl.

25 Și aceasta este promisiunea pe care el ne-a promis-o: viața eternă.

26 V-am scris aceste referitor la cei ce vă amăgesc.

27 Dar ungerea, pe care ați primit-o de la el, rămâne în voi și nu aveți nevoie ca cineva să vă învețe; dar așa cum aceeași ungere vă învață despre toate și este adevăr și nu este minciună și chiar așa cum v-a învățat ea, veți rămâne în el.

28 Și acum, copilașilor, rămâneți în el, pentru ca atunci când va fi arătat el, să avem cutezanță și să nu fim făcuți de rușine înaintea lui la venirea sa.

29 Dacă știți că el este drept, știți că toți cei ce împlinesc dreptate sunt născuți din el.

3

1 Vedeti ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim

chemați fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe el.

² Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea așa cum este.

³ Și fiecare dintre cei care au această speranță în el, se purifică pe sine însuși, precum el este pur.

⁴ Oricine practică păcatul, de asemenea încalcă legea; căci păcatul este încălcarea legii.

⁵ Și știți că el a fost arătat ca să înlăture păcatele noastre; și în el nu este păcat.

⁶ Oricine rămâne în el, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.

⁷ Copilașilor, nimeni să nu vă înșele: cel ce practică dreptatea este drept, așa cum el este drept.

⁸ Cel ce practică păcatul este din diavolul; fiindcă diavolul păcătuiește de la început. Cu acest scop a fost arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să distrugă faptele diavolului.

⁹ Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu.

¹⁰ În aceasta sunt arătați clar copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului; oricine nu practică dreptatea nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu

iubește pe fratele său.

¹¹ Pentru că acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început, să ne iubim unii pe alții.

¹² Nu precum Cain, care era din cel rău și l-a ucis pe fratele său. Și din ce cauză l-a ucis? Pentru că propriile lui fapte erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

¹³ Nu vă mirați, frații mei, dacă vă urăște lumea.

¹⁴ Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte.

¹⁵ Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu are viață eternă rămânând în el.

¹⁶ Prin aceasta pricepem dragostea lui Dumnezeu, pentru că el și-a dat viața pentru noi și noi suntem datori să ne dăm viețile pentru frați.

¹⁷ Dar oricine are bunurile lumii acesteia și vede pe fratele său prins în nevoie și își închide adâncurile compasiunii față de el, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu în el?

¹⁸ Copilașii mei, să nu iubim în cuvânt, nici cu limba, ci în faptă și în adevăr.

¹⁹ Și prin aceasta știm că suntem din adevăr și ne vom asigura inimile noastre înaintea lui.

²⁰ Pentru că, dacă inima noastră ne condamnă, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.

21 Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă, avem cutezanță înaintea lui Dumnezeu.

22 Și orice cerem, primim de la el, pentru că ținem poruncile lui și practicăm cele plăcute înaintea lui.

23 Și aceasta este porunca lui: Să credem în numele Fiului său Isus Cristos și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a dat poruncă.

24 Și cel ce ține poruncile lui rămâne în el, și el în el. Și prin aceasta știm că el rămâne în noi, prin Duhul pe care el ni l-a dat.

4

1 Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți falși au ieșit în lume.

2 Prin aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu. Fiecare duh, care mărturisește că Isus Cristos a venit în carne, este din Dumnezeu,

3 Și fiecare duh, care nu mărturisește că Isus Cristos a venit în carne, nu este din Dumnezeu și acesta este acel duh al anticristului, despre care ați auzit că are să vină; și acum este deja în lume.

4 Voi sunteți din Dumnezeu, copilașilor, și le-ați învins, pentru că cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.

5 Ei sunt din lume; din această cauză vorbesc din lume și lumea îi ascultă.

6 Noi suntem din Dumnezeu; cel ce îl cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cel

ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin această cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

7 Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că dragostea este din Dumnezeu; și fiecare ce iubește, este născut din Dumnezeu și îl cunoaște pe Dumnezeu.

8 Cel ce nu iubește nu îl cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

9 În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu l-a trimis în lume pe singurul său Fiu născut, ca noi să trăim prin el.

10 În aceasta este dragostea, nu că noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său să fie ispășirea pentru păcatele noastre.

11 Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi și noi suntem datori să ne iubim unii pe alții.

12 Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu trăiește în noi și dragostea lui este desăvârșită în noi.

13 Prin aceasta știm că rămânem în el și el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.

14 Și noi am văzut și aducem mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul să fie Salvatorul lumii.

15 Oricine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

16 Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care

Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cel ce rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el.

17 În aceasta este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca să avem cutezanță în ziua judecării, pentru că așa cum este el, așa suntem noi în această lume.

18 În dragoste nu este teamă, ci dragostea desăvârșită alungă afară teama, pentru că teama poartă chinul. Iar cel ce se teme, nu este făcut desăvârșit în dragoste.

19 Noi îl iubim pentru că întâi el ne-a iubit.

20 Dacă cineva spune: Eu îl iubesc pe Dumnezeu și îl urăște pe fratele său, este un mincinos, fiindcă cel ce nu îl iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, cum poate să îl iubească pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut?

21 Și avem această poruncă de la el ca: Cel ce iubește pe Dumnezeu să îl iubească și pe fratele său.

5

1 Oricine crede că Isus este Cristosul, este născut din Dumnezeu; și fiecare om care îl iubește pe cel ce l-a născut, îl iubește și pe cel care este născut din el.

2 Prin aceasta știm că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, când îl iubim pe Dumnezeu și ținem poruncile lui.

3 Fiindcă aceasta este dragostea de Dumnezeu: Să ținem poruncile lui și poruncile lui nu sunt apăsătoare.

4 Fiindcă orice este născut din Dumnezeu învinge lumea; și aceasta este victoria care învinge lumea: credința noastră.

5 Cine este cel ce învinge lumea dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

6 Acesta este cel ce a venit prin apă și sânge, Isus Cristos; nu doar prin apă ci prin apă și sânge. Și Duhul este cel ce aduce mărturie pentru că Duhul este adevărul.

7 Pentru că sunt trei cei care aduc mărturie în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt; și aceștia trei sunt una.

8 Și sunt trei care aduc mărturie pe pământ: Duhul și apa și sângele; și aceștia trei, în mărturie, sunt una.

9 Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care el a adus-o, mărturie despre Fiul său.

10 Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși; cel ce nu îl crede pe Dumnezeu, l-a făcut mincinos, pentru că nu crede mărturia pe care Dumnezeu a adus-o despre Fiul său.

11 Și aceasta este mărturia, că Dumnezeu ne-a dat viață eternă și această viață este în Fiul său.

12 Cel ce are pe Fiul are viața, cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

13 V-am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață eternă și să credeți în numele Fiului lui Dumnezeu.

¹⁴ Și aceasta este cutezanța pe care o avem în el, că, dacă cerem ceva conform voii lui, ne ascultă;

¹⁵ Și dacă știm că ne ascultă, orice îi cerem, știm că avem lucrurile cerute pe care le-am dorit de la el.

¹⁶ Dacă vede cineva pe fratele său păcătuind un păcat, care nu duce la moarte, va cere, și el îi va da viață pentru cei ce nu păcătuiesc spre moarte. Este un păcat care duce la moarte, nu spun să se roage pentru acel păcat.

¹⁷ Orice nedreptate este păcat; și este păcat care nu duce la moarte.

¹⁸ Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dar cel ce este născut din Dumnezeu se păzește *pe sine însuși* și cel rău nu îl atinge.

¹⁹ Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în răutate.

²⁰ Și știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat înțelegere ca să cunoaștem pe cel ce este adevărat; și suntem în cel ce este adevărat, în Fiul său Isus Cristos. Acesta este Dumnezeul cel adevărat și viața eternă.

²¹ Copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin.

2 Ioan

¹ Bătrânul, către aleasa doamnă și către copiii ei, pe care îi iubesc în adevăr; și nu doar eu, ci și toți cei ce au cunoscut adevărul,

² Datorită adevărului care rămâne în noi și va fi cu noi pentru totdeauna.

³ Har fie cu voi, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste.

⁴ M-am bucurat foarte mult că am găsit pe unii dintre copiii tăi umblând în adevăr, așa cum noi am primit poruncă de la Tatăl.

⁵ Și acum te implor, doamnă, nu că ți-am scris o poruncă nouă, ci aceea pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții.

⁶ Și aceasta este dragostea: să umblăm după poruncile lui. Porunca este aceasta: ca așa cum ați auzit de la început, să umblați în ea.

⁷ Pentru că în lume au intrat mulți înșelători care nu mărturisesc că Isus Cristos a venit în carne. Acesta este un înșelător și un anticrist.

⁸ Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină.

⁹ Oricine încalcă legea și nu rămâne în doctrina lui Cristos nu îl are pe Dumnezeu. Cel ce rămâne în doctrina lui Cristos, acela îl are și pe Tatăl și pe Fiul.

¹⁰ Dacă vine cineva la voi și nu aduce această doctrină, să nu îl primiți în casă și să nu îi spuneți: Salutare!

¹¹ Fiindcă cine îi spune: Salutare! Este părtaș faptelor lui rele.

¹² Având multe să vă scriu, nu doresc să le scriu cu hârtie și cerneală; dar mă încred să vin la voi și să vă vorbesc față în față, pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

¹³ Te salută copiii surorii tale alese. Amin.

3 Ioan

¹ Bătrânul, către preaiubitul Gaiu, pe care îl iubesc în adevăr.

² Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi și să fii sănătos, așa cum prosperă sufletul tău.

³ Fiindcă m-am bucurat foarte mult când frații au venit și au adus mărturie despre adevărul care este în tine, așa cum tu umblă în adevăr.

⁴ Nu am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.

⁵ Preaiubitule, cu credințioșie faci tot ceea ce lucrezi pentru frați și pentru străini,

⁶ Care au adus mărturie despre dragostea ta creștină, înaintea bisericii; pe care dacă îi însoțești evlavios, bine vei face.

⁷ Fiindcă pentru numele lui au ieșit, neluând nimic de la neamuri.

⁸ De aceea suntem datori să îi primim pe unii ca aceștia, ca să fim conlucrători cu adevărul.

⁹ Am scris bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu ne primește.

¹⁰ Din această cauză, dacă vin, îi voi aminti faptele sale pe care le face, îndrugând cuvinte răutăcioase împotriva noastră; și nemulțumit cu acestea, el nici nu îi primește pe frați și îi oprește pe cei ce doresc să îi primească și îi dă afară din biserică.

¹¹ Preaiubitule, nu urma ceea ce este rău, ci ceea ce este bun. Cel ce face bine este din Dumnezeu, dar cel ce face rău nu l-a văzut pe Dumnezeu.

¹² Lui Dimitrie i s-a dat o mărturie bună din partea tuturor și a adevărului însuși; da, și noi aducem mărturie; și știți că mărturia noastră este adevărată.

¹³ Aveam multe de scris, dar nu voiesc să îți scriu cu cerneală și condei.

¹⁴ Dar sper să te văd în curând și vom vorbi față în față. Pace ție. Te salută prietenii noștri. Salută prietenii pe nume.

Iuda

¹ Iuda, rob al lui Isus Cristos și frate al lui Iacov, celor ce sunt sfințiți prin Dumnezeu Tatăl și păstrați în Isus Cristos și chemați:

² Milă și pace și dragoste să vă fie înmulțite.

³ Preaiubiților, dându-mi toată silința ca să vă scriu despre salvarea comună, am fost constrâns să vă scriu și să vă îndemn să luptați cu zel pentru credința care a fost dată sfinților o dată.

⁴ Fiindcă s-au furișat anumiți oameni, care din vechime au fost rânduți pentru această condamnare, oameni neevlavioși, schimbând harul Dumnezeului nostru în desfrânare și negând pe singurul Domn Dumnezeu și pe Domnul nostru Isus Cristos.

⁵ De aceea doresc a vă aduce aminte, deși odată ați știut aceasta, că Domnul, după ce a salvat poporul din țara Egiptului, a nimicit pe cei ce nu au crezut.

⁶ Și pe îngerii care nu și-au ținut domeniul de activitate, ci și-au părăsit propria locuință, el i-a păstrat în lanțuri veșnice sub întuneric, pentru judecata mării zile.

⁷ Așa cum Sodoma și Gomora și cetățile din jurul lor, care asemenea aceloră, s-au dat curviei și au mers după altă carne, sunt puse înainte ca exemplu, suferind răzbunarea focului etern.

⁸ Într-adevăr, în același fel și acești visători murdari întinează carnea, disprețuiesc domnia și vorbesc de rău demnitățile.

⁹ Dar Mihail, arhanghelul, pe când se certa cu diavolul, s-a contrazis pentru trupul lui Moise și nu a cutezat să aducă împotriva lui o acuzație defăimătoare, ci a spus: Domnul să te mustre!

¹⁰ Dar aceștia vorbesc de rău lucrurile pe care de fapt nu le știu; dar în ce înțeleg, în mod natural, ca dobitoace fără rațiune, în acelea se corup pe ei înșiși.

¹¹ Vai lor! Pentru că au mers pe calea lui Cain și s-au grăbit cu lăcomie după rătăcirea lui Balaam pentru plată și au pierit în împotrivirea lui Core.

¹² Aceștia sunt pete la ospețele voastre de dragoste creștină, când ei sărbătoresc cu voi, hrănindu-se fără frică: nori fără apă, purtați încoace și încolo de vânturi; pomi tomnatici, fără rod, morți de două ori, dezrădăcinați;

¹³ Valuri furioase ale mării, înspumându-și propria rușine; stele rătăcitoare, cărora negrul întunericului le este rezervat pentru totdeauna.

¹⁴ Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a profetizat despre acestea, spunând: Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai lui,

¹⁵ Ca să facă judecată peste toți și ca să condamne pe toți cei neevlavioși dintre ei, pentru toate faptele lor

neevlavioase, pe care le-au făcut cu neevlavie, și pentru toate cuvântările lor grele, pe care păcătoșii neevlavioși le-au vorbit împotriva lui.

¹⁶ Aceștia sunt cârtitori, plângăreți, umblând după propriile lor pofte; și gura lor vorbește cuvinte umflate, fețele oamenilor fiind în admirație datorită profitului.

¹⁷ Dar voi, preaiubiților, amintiți-vă cuvintele care au fost vorbite mai înainte de apostolii Domnului nostru Isus Cristos;

¹⁸ Cum vă spuneau ei, că în timpul de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând conform propriilor pofte neevlavioase.

¹⁹ Aceștia sunt cei care se separă pe ei înșiși, senzuali, neavând Duhul.

²⁰ Dar voi, preaiubiților, edificându-vă pe cea mai sfântă credință a voastră, rugându-vă în Duhul Sfânt,

²¹ Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând mila Domnului nostru Isus Cristos pentru viață eternă.

²² Și aveți compasiune de unii, deosebind între ei;

²³ Iar pe alții salvați-i cu teamă, smulgându-i din foc, urând chiar haina pătată de carne.

²⁴ Acum, a aceluia care este în stare să vă păzească de la cădere și să vă prezente ireproșabili înaintea prezenței gloriei sale cu multă veselie,

²⁵ Singurului Dumnezeu înțelept, Salvatorul nostru, a lui fie gloria și maiestatea, domnia și puterea, de-

opotrivă acum și întotdeauna. Amin.

Apocolipsa

1 Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o, pentru a arăta robilor săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și el a înștiințat și a trimis aceasta prin îngerul său robului său Ioan,

2 Care a adus mărturie despre cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Cristos și despre toate lucrurile pe care le-a văzut.

3 Binecuvântat este cel ce citește și cei ce aud cuvintele acestei profeții și țin cele scrise în ea, căci timpul este aproape.

4 Ioan, celor șapte biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel care este și care era și care vine, și de la cele șapte Duhuri care sunt înaintea tronului său,

5 Și de la Isus Cristos, martorul credincios și întâiul născut dintre morți și prințul împăraților pământului. A lui, care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sânge,

6 Și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, a lui fie gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

7 Iată, el vine cu norii; și fiecare ochi îl va vedea și cei care l-au străpuns; și toate semințiile pământului vor boci din cauza lui. Da, Amin.

8 Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, spune

Domnul, care este și care era și care vine, Cel Atotputernic.

9 Eu, Ioan, care de altfel sunt fratele vostru și părtaș în necazul și în împărăția și în răbdarea lui Isus Cristos, eram pe insula numită Patmos, din cauza cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei lui Isus Cristos.

10 Eram în Duhul în ziua Domnului și am auzit în spatele meu o voce tare, ca a unei trâmbițe,

11 Spunând: Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă; și: Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și la Filadelfia și la Laodiceea.

12 Și m-am întors ca să văd vocea care vorbea cu mine. Și, fiind întors, am văzut șapte sfeșnice de aur;

13 Și în mijlocul celor șapte sfeșnice era cineva asemănător Fiului Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur.

14 Capul și părul lui erau albe ca lâna, ca zăpada *erau* de albe; și ochii lui erau ca flacăra focului;

15 Și picioarele lui asemănătoare aramei fine, ca arzând într-un cuptor; și vocea lui ca vuietul multor ape.

16 Și avea în mâna lui dreaptă șapte stele; și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; și înfățișarea lui era ca soarele când strălucește

în puterea lui.

¹⁷ Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui, ca mort. Iar el și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunându-mi: Nu te teme, eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă,

¹⁸ Și sunt cel ce trăiește deși a fost mort; și, iată, eu sunt viu pentru totdeauna și întotdeauna, Amin; și am cheile iadului și ale morții.

¹⁹ Scrie lucrurile pe care le-ai văzut și cele care sunt și cele care vor fi după acestea,

²⁰ Misterul celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici și cele șapte sfeșnice pe care le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

2

¹ Îngerului bisericii din Efes, scrie-i: Acestea le spune cel ce ține cele șapte stele în mâna sa dreaptă, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur;

² Știu faptele tale și munca ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi; și i-ai încercat pe cei care spun că sunt apostoli dar nu sunt, și i-ai găsit mincinoși;

³ Și ai suferit și ai răbdare și pentru numele meu ai muncit și nu ai căzut de oboseală.

⁴ Cu toate acestea am ceva împotriva ta, pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi.

⁵ De aceea amintește-ți de unde ai căzut și pocăiește-te și fă faptele dintâi; altfel, voi veni dintr-odată la tine și îți voi lua sfeșnicul din locul lui dacă nu te pocăiești.

⁶ Dar ai aceasta, că urăști faptele nicolaiților, pe care și eu le urăsc.

⁷ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui Dumnezeu.

⁸ Și îngerului bisericii din Smirna, scrie-i: Acestea le spune cel dintâi și cel de pe urmă, care a fost mort dar este viu;

⁹ Știu faptele tale și necazul și sărăcia (dar ești bogat), și blasfemia acelora care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci sunt sinagoga lui Satan.

¹⁰ Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe care le vei suferi; iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile; fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții.

¹¹ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Cel ce învinge nu va fi nicidecum vătămat de moartea a doua.

¹² Și îngerului bisericii din Pergam, scrie-i: Acestea le spune cel ce are sabia ascuțită, cu două tăișuri;

¹³ Știu faptele tale și unde locuiești, unde este tronul lui Satan; și ții tare numele meu și nu ai negat credința mea, chiar în acele zile în care An-

tipa era martirul meu credincios, care a fost ucis printre voi, unde locuiește Satan.

¹⁴ Dar am câteva lucruri împotriva ta, pentru că ai acolo pe cei ce țin tare doctrina lui Balaam, care îl învăța pe Balac să arunce o poticnire înaintea copiilor lui Israel, pentru a mânca lucruri sacrificate idolilor și pentru a curvi.

¹⁵ Tot așa, tu ai și pe cei ce țin tare doctrina nicolaiților, pe care eu o urăsc.

¹⁶ Pocăiește-te; altfel, voi veni la tine dintr-odată și voi lupta împotriva lor cu sabia gurii mele.

¹⁷ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din mana ascunsă și îi voi da o piatră albă, și pe piatră este scris un nume nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel ce îl primește.

¹⁸ Și îngerului bisericii din Tiatira, scrie-i: Acestea le spune Fiul lui Dumnezeu, care are ochii săi ca flacăra focului și picioarele sale asemănătoare aramei fine;

¹⁹ Știu faptele tale și dragostea creștină și serviciul și credința și răbdarea ta și faptele tale, și cele de pe urmă sunt mai multe ca cele dintâi.

²⁰ Cu toate acestea am câteva lucruri împotriva ta, pentru că rabzi pe acea femeie, Izabela, care se numește pe ea însăși profetesă, ca să învețe și să amăgească pe robii mei pentru a curvi și a mânca lucruri sacrificate

idolilor.

²¹ Și i-am dat timp să se pocăiască de curvia ei și nu s-a pocăit.

²² Iată, o voi arunca în pat, și pe cei ce comit adulter cu ea îi voi arunca în mare necaz, dacă nu se pocăiesc de faptele lor.

²³ Și îi voi ucide pe copiii ei cu moarte; și vor ști toate bisericile că eu sunt cel care cercetează răunchii și inimile; și vă voi da fiecăruia dintre voi conform cu faptele voastre.

²⁴ Dar vă spun vouă și celorlalți în Tiatira, atâția câți nu au această doctrină și care nu au cunoscut adâncimile lui Satan, precum spun ei, nu voi pune peste voi nicio altă povară.

²⁵ Dar ceea ce aveți țineți cu tărie până voi veni.

²⁶ Și celui ce învinge și ține faptele mele până la sfârșit, îi voi da putere peste națiuni;

²⁷ Și le va conduce cu un toiag de fier; ca oalele unui olar vor fi sparte în bucăți; așa cum am primit eu de la Tatăl meu.

²⁸ Și îi voi da steaua de dimineață.

²⁹ Cine are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

3

¹ Și îngerului bisericii din Sardes, scrie-i: Acestea le spune cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai numele că trăiești și ești mort.

² Fii veghetor și întărește lucrurile care rămân, care sunt gata să moară; fiindcă nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea lui Dumnezeu.

³ Amintește-ți de aceea cum ai primit și ai auzit și ține strâns și pocăiește-te. Dar dacă tot nu vei veghea, voi veni peste tine ca un hoț și nu vei ști nicidecum în care oră voi veni peste tine.

⁴ Ai câteva nume chiar în Sardes, care nu și-au mănjit hainele; și vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt demni.

⁵ Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor săi.

⁶ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

⁷ Și îngerului bisericii din Filadelfia, scrie-i: Acestea le spune cel sfânt, cel adevărat, cel ce are cheia lui David, cel ce deschide și nimeni nu închide; și închide și nimeni nu deschide.

⁸ Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu o poate închide, pentru că ai puțină putere și ai ținut cuvântul meu și nu ai negat numele meu.

⁹ Iată, voi face să vină din sinagoga lui Satan pe cei care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci mint; iată, îi voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și să știe că te-am iubit.

¹⁰ Pentru că ai ținut

cuvântul răbdării mele, eu de asemenea te voi păzi de ora ispitirii, care va veni peste întreaga lume, pentru a-ți încerca pe cei ce locuiesc pe pământ.

¹¹ Iată, eu vin dintr-odată; ține tare ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana.

¹² Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși afară niciodată; și pe el voi scrie numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, care este noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeu meu; și voi scrie pe el noul meu nume.

¹³ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

¹⁴ Și îngerului bisericii din Laodiceea, scrie-i: Acestea le spune Amin-ul, cel credincios și adevăratul martor, începutul creației lui Dumnezeu;

¹⁵ Știu faptele tale; că nu ești nici rece, nici fierbinte; aș dori să fi fost rece, sau fierbinte.

¹⁶ Astfel, pentru că ești căldicel și nu ești nici rece, nici fierbinte, te voi vărsa din gura mea.

¹⁷ Pentru că spui: Sunt bogat și îmbelșugat cu bunuri și nu am nevoie de nimic; și nu știi că ești nenorocit și mizerabil și sărac și orb și gol;

¹⁸ Îți recomand să cumperi de la mine aur încercat în foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și rușinea goliciunii tale să nu se arate;

și să îți ungi ochii cu alifie, ca să vezi.

¹⁹ Pe câți îi iubesc, îi mustru și îi disciplinez; de aceea fii zelos și pocăiește-te.

²⁰ Iată, eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva vocea mea și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.

²¹ Celui ce învinge îi voi da să șadă cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și șed cu Tatăl meu pe tronul lui.

²² Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

4

¹ După aceasta, m-am uitat și, iată, o ușă era deschisă în cer; și prima voce pe care am auzit-o era ca a unei trâmbițe care vorbea cu mine și a spus: Urcă-te aici și îți voi arăta lucrurile care trebuie să fie de acum înainte.

² Și imediat am fost în duhul; și, iată, un tron era așezat în cer și pe tron ședea cineva.

³ Și cel ce ședea era la vedere asemănător pietrei de jasp și de sardonix; și era un curcubeu de jur împrejurul tronului, la vedere asemănător smaraldului.

⁴ Și de jur împrejurul tronului erau douăzeci și patru de scaune; și pe scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine albe; și aveau pe capetele lor coroane de aur.

⁵ Și din tron ieșeau fulgere și tunete și voci; și erau șapte lămpi de foc, arzând înaintea

tronului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

⁶ Și înaintea tronului era o mare de sticlă, asemănătoare cristalului; și în mijlocul tronului și de jur împrejurul tronului, se aflau patru ființe vii pline de ochi în față și în spate.

⁷ Și prima ființă vie era asemănătoare leului, și a doua ființă vie era asemănătoare vițelului, și a treia ființă vie avea față ca un om, și a patra ființă vie era asemănătoare unei acvile zburând.

⁸ Și cele patru ființe vii aveau fiecare din ele șase aripi împrejur; și erau pline de ochi pe dinăuntru; și nu au odihnă zi și noapte, spunând: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic, care era și care este și care vine.

⁹ Și când acele ființe vii dau glorie și onoare și mulțumiri celui ce șade pe tron, care trăiește pentru totdeauna și întotdeauna,

¹⁰ Cei douăzeci și patru de bătrâni cad jos înaintea celui ce șade pe tron și se închină celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna și își aruncă coroanele înaintea tronului, spunând:

¹¹ Tu ești demn Doamne să primești gloria și onoarea și puterea, pentru că ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea ta sunt și au fost create.

5

¹ Și am văzut în mâna dreaptă a celui ce ședea pe

tron o carte care fusese scrisă pe dinăuntru și pe din afară, sigilată cu șapte sigilii.

² Și am văzut un înger puternic, proclamând cu voce tare: Cine este demn să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei?

³ Și nimeni nu a fost în stare în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, să deschidă cartea, nici să se uite la ea.

⁴ Și eu am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit demn să deschidă cartea și să o citească, nici să se uite la ea.

⁵ Și unul dintre bătrâni mi-a spus: Nu plânge; iată, Leul din tribul lui Iuda, Rădăcina lui David, a învins pentru a deschide cartea și a desface cele șapte sigilii ale ei.

⁶ Și am privit și, iată, în mijlocul tronului și al celor patru ființe vii și în mijlocul bătrânilor, a stat în picioare un Miel ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul.

⁷ Și a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron.

⁸ Și când a luat cartea, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut jos înaintea Mielului, având fiecare din ei harpe și potire de aur pline de arome, care sunt rugăciunile sfinților.

⁹ Și cântau o cântare nouă, spunând: Tu ești demn să ieși cartea și să deschizi sigiliile acesteia, pentru că ai fost înjunghiat și ne-ai răscumpărat

lui Dumnezeu prin sângele tău, din fiecare rasă și limbă și popor și națiune;

¹⁰ Și ne-ai făcut Dumnezeu-lui nostru, împărați și preoți; și vom domni pe pământ.

¹¹ Și am văzut și am auzit vocea multor îngeri de jur împrejurul tronului și a ființelor vii și a bătrânilor; și numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii,

¹² Spunând cu voce tare: Demn este Mielul care a fost înjunghiat să primească puterea și bogățiile și înțelepciunea și tăria și onoarea și gloria și binecuvântarea.

¹³ Și pe fiecare creatură care este în cer și pe pământ și sub pământ și pe cele ce sunt în mare și pe toate care se află în acestea le-am auzit spunând: Binecuvântarea și onoarea și gloria și puterea fie ale aceluia ce șade pe tron și a Mielului, pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁴ Și cele patru ființe vii au spus: Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut jos și se închinau celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna.

6

¹ Și am văzut când Mielul a deschis unul dintre sigilii și am auzit, ca zgomotul unui tunet, pe una dintre cele patru ființe vii spunând: Vino și vezi.

² Și am văzut și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el avea un arc; și i-a fost dată o coroană; și a ieșit înainte, cucerind și pentru a cuceri.

³ Și când a deschis al doilea sigiliu, am auzit pe a doua ființă vie spunând: Vino și vezi.

⁴ Și a ieșit un alt cal, roșu; și celui ce ședea pe el i-a fost dat să ia pacea de pe pământ și ca ei să se ucidă unii pe alții; și i-a fost dată o sabie mare.

⁵ Și când a deschis al treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie, spunând: Vino și vezi. Și m-am uitat și, iată, un cal negru; și cel ce ședea pe el avea în mâna sa o balanță.

⁶ Și am auzit o voce în mijlocul celor patru ființe vii, spunând: O măsură de grâu pentru un dinar și trei măsuri de orz pentru un dinar; și vezi să nu vatâmi untdelemnul și vinul.

⁷ Și când a deschis al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei de a patra ființe vii spunând: Vino și vezi.

⁸ Și m-am uitat și, iată, un cal gălbui; și numele celui ce ședea pe el era Moartea, și Iadul venea cu el. Și li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, să ucidă cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu fiarele pământului.

⁹ Și când a deschis al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor ce au fost uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au ținut-o.

¹⁰ Și strigau cu voce tare, spunând: Până când, Doamne sfânt și adevărat, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru de la cei ce locuiesc pe pământ?

¹¹ Și le-au fost date robe albe fiecăruia dintre ei; și li s-

a spus că trebuie să se odihnească încă puțin timp, până când se va împlini și numărul părtașilor lor de servire și al fraților lor, care urmau să fie uciși ca ei.

¹² Și m-am uitat când a deschis al șaselea sigiliu și, iată, a fost un cutremur mare; și soarele a devenit negru ca o pânză de sac din păr și luna a devenit ca sângele;

¹³ Și stelele cerului au căzut pe pământ, așa cum un smochin își aruncă smochinele lui necoapte când este scuturat de un vânt puternic.

¹⁴ Și cerul s-a îndepărtat ca o carte făcută sul; și fiecare munte și insulă au fost mutate din locurile lor.

¹⁵ Și împărații pământului și oamenii de vază și cei bogați și căpeteniile și cei puternici și fiecare rob și fiecare om liber s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților;

¹⁶ Și spuneau munților și stâncilor: Cădeți peste noi și ascundeți-ne de la fața Celui ce șade pe tron și de la furia Mielului;

¹⁷ Pentru că a venit ziua cea mare a furiei lui, și cine poate sta în picioare?

7

¹ Și după acestea am văzut patru îngeri stând în picioare pe cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca vântul să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.

² Și am văzut alt înger urcând de la răsăritul soarelui, având sigiliul Dumnezeului cel viu; și a strigat cu voce tare celor patru îngeri, cărora le-a fost dat să vatăme pământul și marea,

³ Spunând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până când vom sigila pe robii Dumnezeului nostru pe frunțile lor.

⁴ Și am auzit numărul celor sigilați; și au fost sigilați o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile copiilor lui Israel.

⁵ Din tribul lui Iuda, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Ruben, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Gad, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁶ Din tribul lui Așer, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Neftali, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Manase, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁷ Din tribul lui Simeon, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Levi, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Isahar, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁸ Din tribul lui Zabulon, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Iosif, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Beniamin, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁹ După aceasta m-am uitat și iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra, din toate națiunile și din toate rasele și popoarele

și limbile, a stat în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe și cu ramuri de palmieri în mâinile lor.

¹⁰ Și strigau cu voce tare, spunând: Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe tron și Mielului.

¹¹ Și toți îngerii stăteau în picioare de jur împrejurul tronului și al bătrânilor și a celor patru ființe vii și cădeau pe fețele lor înaintea tronului și i se închinau lui Dumnezeu,

¹² Spunând: Amin. Binecuvântarea și gloria și înțelepciunea și mulțumirea și onoarea și puterea și tăria fie Dumnezeului nostru, pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹³ Și unul dintre bătrâni a răspuns, spunându-mi: Cine sunt aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde au venit?

¹⁴ Și i-am zis: Domnule, tu știi. Iar el mi-a spus: Aceștia sunt aceia care au ieșit din mare necaz și și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îi servesc zi și noapte în templul său; și cel ce șade pe tron va locui printre ei.

¹⁶ Ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta; nici soarele nu va cădea peste ei, nici vreo arșiță.

¹⁷ Pentru că Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va paște și îi va conduce la izvoarele vii ale apelor; și Dumnezeu va șterge toate

lacrimile de la ochii lor.

8

¹ Și când a deschis al șaptelea sigiliu, a fost tăcere în cer aproape o jumătate de oră.

² Și am văzut cei șapte îngerii care stăteau în picioare înaintea lui Dumnezeu; și le-au fost date șapte trâmbițe.

³ Și un alt înger a venit și a stat în picioare la altar, având o tămâietoare de aur; și lui i-a fost dată multă tămâie, ca să o aducă cu rugăciunile tuturor sfinților peste altarul de aur care era înaintea tronului.

⁴ Și fumul tămâiei se ridică împreună cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Și îngerul a luat tămâietoarea și a umplut-o cu focul altarului și a aruncat-o pe pământ; și au fost voci și tunete și fulgere și un cutremur.

⁶ Și cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să trâmbițeze.

⁷ Și primul înger a trâmbițat și au urmat grindină și foc amestecat cu sânge și au fost aruncate peste pământ; și a treia parte a copacilor a fost arsă și toată iarba verde a fost arsă.

⁸ Și al doilea înger a trâmbițat și ceva ca un munte mare arzând cu foc a fost aruncat în mare; și a treia parte a mării a devenit sânge.

⁹ Și a murit a treia parte a creaturilor care erau în mare și aveau viață; și a treia parte dintre corăbii a fost distrusă.

¹⁰ Și al treilea înger a trâmbițat și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie; și a căzut peste a treia parte a râurilor și peste izvoarele apelor;

¹¹ Și numele stelei este chemat Pelin; și a treia parte a apelor a devenit pelin; și mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru că au fost făcute amare.

¹² Și al patrulea înger a trâmbițat și a treia parte a soarelui a fost lovită și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor, în așa fel că a treia parte a lor a fost întunecată; și ziua nu a strălucit cu a treia parte din ea și noaptea la fel.

¹³ Și m-am uitat și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului, spunând cu voce tare: Vai, vai, vai, locuitorilor pământului din cauza celorlalte voci ale trâmbițelor celor trei îngeri care sunt gata să trâmbițeze!

9

¹ Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut că o stea a căzut din cer pe pământ; și lui i-a fost dată cheia gropii fără fund.

² Și a deschis groapa fără fund; și a urcat un fum din groapă ca fumul unui mare cuptor; și soarele și văzduhul au fost întunecate din cauza fumului gropii.

³ Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ; și le-a fost dată putere așa cum au putere scorpionii pământului.

⁴ Și li s-a poruncit să nu vatăme iarba pământului, nici

vreo verdeată, nici vreun copac, decât numai pe acei oameni care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor.

⁵ Și le-a fost dat să nu îiucidă, ci să fie chinuiți cinci luni; și chinul lor era ca și chinul scorpionului când înțepă un om.

⁶ Și în acele zile oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi; și vor dori să moară și moartea va fugi de la ei.

⁷ Și înfățișarea lăcustelor era asemănătoare cailor pregătiți pentru bătălie; și pe capetele lor erau ca niște coroane asemănătoare aurului și fețele lor erau ca fețele oamenilor.

⁸ Și aveau păr ca părul femeilor și dinții lor erau ca dinții leilor.

⁹ Și aveau platoșe ca platoșele de fier; și sunetul aripilor lor era ca sunetul carelor cu mulți cai, alergând spre luptă.

¹⁰ Și aveau cozi asemănătoare scorpionilor și erau ace în cozile lor; și puterea lor era să vatăme oamenii cinci luni.

¹¹ Și aveau peste ele un împărat, care este îngerul gropii fără fund, al cărui nume în evreiește este Abadon, iar în greacă are numele Apolion.

¹² Un vai a trecut; iată, vin încă două vaiete după acestea.

¹³ Și al șaselea înger a trâmbițat și am auzit o voce din cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu,

¹⁴ Spunând celui de al șaselea înger care avea

trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat.

¹⁵ Și au fost dezlegați cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră și o zi și o lună și un an, să ucidă a treia parte din oameni.

¹⁶ Și numărul armatei călăreților era de două sute de mii de mii; și am auzit numărul lor.

¹⁷ Și astfel am văzut în vizuine caii și pe cei ce ședea pe ei, având platoșe de foc și de hiacint și de pucioasă; și capetele cailor erau precum capetele leilor; și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

¹⁸ Prin acestea trei a fost ucisă a treia parte a oamenilor, prin focul și prin fumul și prin pucioasa care ieșea din gurile lor.

¹⁹ Fiindcă puterea lor este în gurile lor și în cozile lor; deoarece cozile lor erau asemănătoare șerpilor și aveau capete și cu acestea vătămau.

²⁰ Și ceilalți oameni, care nu au fost uciși prin aceste plăgi, totuși nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se mai închine dracilor și idoloilor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici vedea, nici auzi, nici umbla;

²¹ Și nu s-au pocăit nici de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furturile lor.

10

¹ Și am văzut un alt înger puternic, coborând din cer,

îmbrăcat cu un nor; și avea un curcubeu peste capul lui și fața lui era ca soarele și picioarele lui ca niște stâlpi de foc;

² Și avea în mâna sa o cârticică deschisă; și și-a pus piciorul drept pe mare și stângul pe pământ,

³ Și a strigat cu voce tare, precum rage un leu; și când a strigat el, cele șapte tunete au rostit cu vocile lor.

⁴ Și când cele șapte tunete au rostit cu vocile lor, eram gata să scriu; și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Sigilează lucrurile pe care cele șapte tunete le-au rostit și nu scrie acestea.

⁵ Și îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer,

⁶ Și a jurat pe cel ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna, care a creat cerul și lucrurile care sunt în el, și pământul și lucrurile care sunt pe el, și marea și lucrurile care sunt în ea, că timp nu va mai fi;

⁷ Ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, va fi terminat misterul lui Dumnezeu, așa cum a făcut el cunoscut robilor săi, profeții.

⁸ Și vocea pe care am auzit-o din cer, a vorbit din nou cu mine și a spus: Du-te, ia cârticica ce este deschisă în mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ.

⁹ Și m-am dus spre înger și i-am spus: Dă-mi cârticica. Iar el mi-a spus: Ia-o și mănânc-

o; și ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.

¹⁰ Și am luat cârticica din mâna îngerului și am mâncat-o; și în gura mea a fost dulce ca mierea; și imediat ce am mâncat-o pântecele mi s-a amărât.

¹¹ Și el mi-a spus: Tu trebuie să profeteși din nou înaintea multor popoare și națiuni și limbi și împărați.

11

¹ Și mi-a fost dată o trestie asemănătoare cu un toiag; și îngerul a stat în picioare, spunând: Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu și altarul și pe cei ce se închină în acesta.

² Dar curtea care este în afara templului, las-o afară și nu o măsoară; fiindcă a fost dată neamurilor; și vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci și două de luni.

³ Și voi da putere celor doi martori ai mei și vor profeti o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în pânză de sac.

⁴ Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau în picioare înaintea Dumnezeului pământului.

⁵ Și dacă cineva voiește să îi vatăme, din gura lor iese foc și îi mistuie pe dușmanii lor; și dacă cineva voiește să îi vatăme, în acest mod trebuie să fie ucis.

⁶ Aceștia au putere să închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor; și au putere asupra apelor, să le schimbe în sânge și să

lovească pământul cu toate plăgile, de câte ori voiesc.

⁷ Și când ei vor fi terminat mărturia lor, fiara care se ridică din groapa fără fund va face război împotriva lor și îi va învinge și îi va ucide.

⁸ Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața mării cetăți, care în sens spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a fost crucificat.

⁹ Și cei din mai multe popoare și rase și limbi și națiuni vor privi trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor permite ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte.

¹⁰ Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura din cauza lor și se vor veseli și vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeți au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ.

¹¹ Iar după trei zile și jumătate Duhul de viață din Dumnezeu a intrat în ei și ei au stat în picioarele lor; și mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut.

¹² Și au auzit o voce tare din cer, spunându-le: Urcați-vă aici. Și au urcat la cer într-un nor; și dușmanii lor i-au privit.

¹³ Și în aceeași oră a fost un mare cutremur de pământ și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar rămășița a fost înfricoșată și a dat glorie Dumnezeului cerului.

¹⁴ Al doilea vai a trecut; și, iată, al treilea vai vine dintr-o dată.

¹⁵ Și al șaptelea înger a trâmbițat; și au fost în cer voci tari, spunând: Împărățiile acestei lumi au devenit ale Domnului nostru și ale Cristosului său; și el va domni pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁶ Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședeau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor, au căzut pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,

¹⁷ Spunând: Îți aducem mulțumiri, Doamne Dumnezeu Atotputernic, care ești, care erai și care vii, pentru că ai luat marea ta putere la tine și ai domnit.

¹⁸ Și națiunile s-au mâniat și a venit furia ta și timpul morților pentru a fi judecați și să dai răsplată robilor tăi, profeții, și sfinților și celor ce se tem de numele tău, mici și mari, și pentru a nimici pe cei ce distrug pământul.

¹⁹ Și a fost deschis templul lui Dumnezeu în cer și a fost văzut chivotul testamentului său în templul său; și au fost fulgere și voci și tunete și un cutremur de pământ și grindină mare.

12

¹ Și s-a arătat o mare minune în cer; o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și pe capul ei o coroană cu douăsprezece stele;

² Și, fiind însărcinată, a strigat, fiind în travaliu și în chin ca să nască.

³ Și s-a arătat o altă minune în cer; și, iată, un mare dragon roșu, având șapte capete și zece coarne și pe capetele sale șapte coroane.

⁴ Și coada lui trăgea a treia parte a stelelor cerului și le arunca pe pământ; și dragonul a stat în picioare înaintea femeii care era gata să nască, pentru ca să îi mănânce copilul imediat ce va fi născut.

⁵ Și a născut un copil de parte bărbătească, ce a fost născut pentru a conduce toate națiunile cu un toiag de fier; și copilul a fost răpit la Dumnezeu și la tronul lui.

⁶ Și femeia a fugit în pustie, unde are pregătit un loc de la Dumnezeu, ca acolo ei să o hrănească o mie două sute șazeci de zile.

⁷ Și a fost război în cer; Mihail și îngerii lui au luptat împotriva dragonului; și dragonul și îngerii lui au luptat.

⁸ Și nu au învins; nici locul lor nu a mai fost găsit în cer.

⁹ Și a fost aruncat afară dragonul cel mare, acel șarpe bătrân, numit Diavolul și Satan, care înșală întreaga lume; a fost aruncat pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el.

¹⁰ Și am auzit o voce tare, spunând în cer: Acum a venit salvarea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea lui Cristos, pentru că a fost aruncat

jos acuzatorul fraților noștri, cel care i-a acuzat înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte.

¹¹ Și l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte.

¹² Din această cauză, bucurați-vă voi ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai locuitorilor pământului și ai mării! Pentru că diavolul a coborât la voi, având furie mare, deoarece știe că mai are doar puțin timp.

¹³ Și când dragonul a văzut că a fost aruncat pe pământ, a persecutat femeia care a născut copilul de parte bărbătească.

¹⁴ Și femeii i-au fost date două aripi ale unei acvile mari, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde este hrănită pentru un timp și timpuri și jumătate a timpului, ascunsă de la fața șarpelui.

¹⁵ Și șarpele a aruncat din gura lui apă ca un potop după femeie, ca să o facă să fie dusă de potop.

¹⁶ Și pământul a ajutat femeia și pământul și-a deschis gura și a înghițit potopul pe care l-a aruncat dragonul din gura sa.

¹⁷ Și dragonul a fost furios pe femeie și a mers să facă război cu rămășița seminței ei, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Cristos.

13

¹ Și am stat în picioare pe nisipul mării și am văzut o

fiară ridicându-se din mare, având șapte capete și zece coarne, și pe coarnele ei zece coroane și pe capetele ei numele blasfemiei.

² Și fiara pe care am văzut-o era asemănătoare unui leopard și picioarele sale erau ca ale unui urs și gura sa ca gura unui leu; și dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și mare autoritate.

³ Și am văzut unul dintre capetele ei, ca rănit de moarte; și rana sa mortală a fost vindecată; și tot pământul se minuna de fiară.

⁴ Și s-au închinat dragonului care a dat putere fiarei; și s-au închinat fiarei, spunând: Cine este asemănător fiarei? Cine este în stare să facă război cu ea?

⁵ Și i-a fost dată o gură care vorbea lucruri mari și blasfemii; și i-a fost dată putere să continue patruzeci și două de luni.

⁶ Și și-a deschis gura în blasfemie împotriva lui Dumnezeu, pentru a blasfemia numele lui și tabernacolul lui și pe cei ce locuiesc în cer.

⁷ Și i-a fost dat să facă război cu sfinții și să îi învingă; și i-a fost dată putere peste toate rasele și limbile și națiunile.

⁸ Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii.

⁹ Dacă vreun om are ureche, să audă.

¹⁰ Cel ce duce în captivitate va merge în captivitate; cel

ce cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.

¹¹ Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne asemănătoare unui miel și vorbea ca un dragon.

¹² Și exercită toată puterea primei fiare de dinaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese vindecată.

¹³ Și face minuni mari, așa încât coboară foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor.

¹⁴ Și înșală pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor miracole pe care ea avea putere să le facă înaintea fiarei, spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care a avut rana de sabie și trăia.

¹⁵ Și ea avea putere să dea viață icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei deopotrivă să vorbească și să facă să fie uciși atâția câți nu se închină icoanei fiarei.

¹⁶ Și face pe toți, deopotrivă mici și mari și bogați și săraci și liberi și sclavi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă, sau pe frunțile lor;

¹⁷ Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce avea semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui său.

¹⁸ Aici este înțelepciunea. Cel ce are înțelegere să numere numărul fiarei; fiindcă este numărul unui om; și numărul lui este: Șase sute șazeci și

Șase.

14

1 Și m-am uitat și, iată, un Miel stătea în picioare pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii având numele Tatălui său scris pe frunțile lor.

2 Și am auzit o voce din cer, ca vocea multor ape și ca vocea unui tunet mare; și am auzit vocea harpiștilor cântând cu harpele lor;

3 Și cântau de parcă era un cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru ființe vii și a bătrânilor; și niciun om nu putea învăța acel cântec, decât cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ.

4 Aceștia sunt cei ce nu s-au întinat cu femei, fiindcă sunt feciori. Aceștia sunt cei ce îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, fiind primele roade pentru Dumnezeu și pentru Miel.

5 Și în gura lor nu a fost găsită viclenie; fiindcă ei sunt ireproșabili înaintea tronului lui Dumnezeu.

6 Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având evanghelia veșnică, pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ și fiecărei națiuni și rase și limbi și popor;

7 Spunând cu voce tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i glorie, pentru că a venit ora judecării lui; și închinați-vă celui care a făcut

cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8 Și un alt înger a urmat, spunând: A căzut, a căzut Babilonul, acea cetate mare, pentru că a făcut toate națiunile să bea din vinul furiei curviei sale.

9 Și al treilea înger le-a urmat, spunând cu voce tare: Dacă vreun om se închină fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui,

10 Acela va bea din vinul furiei lui Dumnezeu, care este turnat fără amestec în paharul indignării sale; și va fi chinuit cu foc și cu pucioasă în prezența sfinților îngeri și în prezența Mielului;

11 Și fumul chinului lor se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna; și nu au odihnă ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei.

12 Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

13 Și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Scrie: Binecuvântați sunt morții care mor în Domnul de acum înainte: Da, spune Duhul, ca să se odihnească de muncile lor; și faptele lor îi urmează.

14 Și m-am uitat și, iată, un nor alb și pe nor ședea unul asemănător Fiului omului, având pe capul lui o coroană de aur și în mâna sa o seceră ascuțită.

15 Și un alt înger a ieșit din templu, strigând cu voce tare

celui așezat pe nor: Trimite secera ta și seceră; fiindcă ți-a venit timpul să seceri, pentru că secerișul pământului este copt.

¹⁶ Și cel ce ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a fost secerat.

¹⁷ Și un alt înger a ieșit din templul care este în cer, având și el o seceră ascuțită.

¹⁸ Și un alt înger a ieșit din altar, având putere peste foc; și a strigat cu strigăt mare celui ce avea secera ascuțită, spunând: Trimite secera ta ascuțită și adună ciorchinii viei pământului, pentru că strugurii ei sunt copti pe deplin.

¹⁹ Și îngerul și-a aruncat secera pe pământ și a adunat via pământului și a aruncat-o în teascul cel mare al furiei lui Dumnezeu.

²⁰ Și teascul a fost călcat în picioare în afara cetății și din teasc a ieșit sânge până la frâiele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

15

¹ Și am văzut alt semn în cer, mare și uimitor: șapte îngeri având ultimele șapte plăgi, pentru că în ele este îndestulată furia lui Dumnezeu.

² Și am văzut, ca și cum era o mare de sticlă amestecată cu foc, și pe cei ce au obținut victoria asupra fiarei și asupra icoanei ei și asupra semnelor ei și asupra numărului numelui ei, stând în picioare pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu.

³ Și cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, spunând: Mari și minunate sunt faptele tale, Doamne Dumnezeule Atotputernic; drepte și adevărate sunt căile tale, tu Împărat al sfinților.

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va glorifica numele tău? Pentru că doar tu ești sfânt, pentru că toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea ta, pentru că judecățile tale au fost arătate.

⁵ Și după aceea m-am uitat și, iată, a fost deschis templul tabernacolului mărturiei în cer.

⁶ Și au ieșit cei șapte îngeri din templu, având cele șapte plăgi, îmbrăcați în in pur și alb și având piepturile lor încinse cu brâie de aur.

⁷ Și una dintre cele patru ființe vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur pline de furia lui Dumnezeu, care trăiește pentru totdeauna și întotdeauna.

⁸ Și templul a fost umplut de fum din gloria lui Dumnezeu și din puterea lui; și niciun om nu era în stare să intre în templu, până când cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri vor fi împlinite.

16

¹ Și am auzit o voce tare din templu, spunând celor șapte îngeri: Mergeți și turnați potirele furiei lui Dumnezeu peste pământ.

² Și s-a dus primul și a turnat potirul său peste pământ; și a căzut o rană vătămătoare

și dureroasă peste oamenii care au avut semnul fiarei și peste cei ce s-au închinat icioanei ei.

³ Și al doilea înger a turnat potirul său peste mare; și a devenit ca sângele unui mort; și fiecare suflet viu a murit în mare.

⁴ Și al treilea înger a turnat potirul său peste râurile și peste izvoarele apelor; și ele au devenit sânge.

⁵ Și am auzit pe îngerul apelor spunând: Drept ești tu, Doamne, care ești, care erai și care vei fi, pentru că ai judecat astfel.

⁶ Pentru că au vărsat sângele sfinților și al profetilor și tu le-ai dat să bea sânge; fiindcă ei merită aceasta.

⁷ Și am auzit pe un altul din altar, spunând: Da, Doamne Dumnezeule Atotputernic, adevărate și drepte sunt judecățile tale.

⁸ Și al patrulea înger a turnat potirul său peste soare; și i-a fost dată putere să pârjolească pe oameni cu foc.

⁹ Și oamenii au fost pârjoliți cu arșiță mare și au blasfemiat numele lui Dumnezeu, care are putere peste aceste plăgi; și nu s-au pocăit ca să îi dea glorie.

¹⁰ Și al cincilea înger a turnat potirul său peste tronul fiarei; și împărăția ei a fost plină de întuneric; și își mușcau limbile din cauza durerii,

¹¹ Și au blasfemiat pe Dumnezeul cerului, din cauza durerilor lor și a rănilor lor și nu s-au pocăit de faptele

lor.

¹² Și al șaselea înger a turnat potirul său peste râul cel mare, Eufrat; și apa lui a fost secată, ca să fie pregătită calea împăraților de la răsăritul soarelui.

¹³ Și am văzut trei duhuri necurate asemănătoare broaștelor, ieșind din gura dragonului și din gura fiarei și din gura profetului fals.

¹⁴ Fiindcă ele sunt duhurile dracilor lucrând miracole, care merg înainte la împărații pământului și ai întregii lumi, să îi adune la bătălia acelei zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic.

¹⁵ Iată, eu vin ca un hoț. Binecuvântat este cel ce veghează și își păzește hainele, ca nu cumva să umble gol și ei să privească rușinea lui.

¹⁶ Și i-a adunat într-un loc numit pe evreiește Armaghedon.

¹⁷ Și al șaptelea înger a turnat potirul său în aer; și a venit o voce tare de la templul din cer, de la tron, spunând: S-a făcut.

¹⁸ Și au fost voci și tunete și fulgere; și a fost un mare cutremur, așa de mare cum nu a mai fost de când sunt oameni pe pământ, un cutremur așa de puternic și de mare.

¹⁹ Iar cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți și cetățile națiunilor au căzut; și Babilonul cel mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu, ca să îi dea paharul cu vinul înverșunării furiei lui.

²⁰ Și fiecare insulă a fugit și munții nu s-au găsit.

²¹ Și grindină mare, cât un talant, a căzut din cer peste oameni; și oamenii au blasfemiât pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinii, pentru că plaga acesteia a fost foarte mare.

17

¹ Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte potire și a vorbit cu mine, spunându-mi: Vino aici; îți voi arăta judecata curvei cea mare ce șade pe multe ape;

² Cu care au curvit împărații pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat din vinul curviei ei.

³ Și m-a purtat în duh într-o pustie; și am văzut o femeie așezată pe o fiară colorată stacojiu, plină de nume ale blasfemiei, având șapte capete și zece coarne.

⁴ Și femeia era îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle, având în mâna ei un pahar de aur plin de urâciuni și de murdăria curviei sale;

⁵ Și pe fruntea ei era scris un nume: MISTER, BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI.

⁶ Și am văzut femeia îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele martirilor lui Isus; și când am văzut-o, m-am minunat cu mare uimire.

⁷ Și îngerul mi-a spus: De ce te-ai minunat? Eu îți voi spune misterul femeii și al fiarei care o poartă, care

are cele șapte capete și zece coarne.

⁸ Fiara pe care ai văzut-o era și nu este; și se va ridica din groapa fără fund și va merge în pieire; și se vor minuna cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, când ei privesc fiara care era și nu este, și totuși este.

⁹ Și aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia.

¹⁰ Și sunt șapte împărați; cinci au căzut și unul este și celălalt încă nu a venit; și când vine, trebuie să rămână puțin timp.

¹¹ Și fiara care era și nu este, chiar ea este a opta, și este din cei șapte și merge în pieire.

¹² Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care până acum nu au primit împărăție; dar primesc putere, ca împărați, o oră cu fiara.

¹³ Aceștia au o singură voință și vor da puterea și tăria lor fiarei.

¹⁴ Aceștia vor face război cu Mielul și Mielul îi va învinge, pentru că el este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu el sunt chemați și aleși și credincioși.

¹⁵ Și el îmi spune: Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare și mulțimi și națiuni și limbi.

¹⁶ Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea vor urî pe curvă și o vor

face pustie și goală, și carnea ei o vor mânca și o vor arde cu foc.

¹⁷ Fiindcă Dumnezeu a pus în inimile lor să împlinească voința lui și să facă un acord și să dea împărăția lor fiarei, până când vor fi împlinite cuvintele lui Dumnezeu.

¹⁸ Iar femeia pe care ai văzut-o, este acea cetate mare care domnește peste împărății pământului.

18

¹ Și după aceste lucruri am văzut alt înger coborând din cer, având putere mare; și pământul a fost luminat cu gloria lui.

² Și a strigat puternic cu voce tare, spunând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a devenit locuința dracilor și locașul fiecărui duh necurat și colivia fiecărei păsări necurate și de urât.

³ Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei curviei ei, și împărății pământului au curvit cu ea, și comercianții pământului s-au îmbogățit prin abundența rafinamentelor ei.

⁴ Și am auzit altă voce din cer, spunând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei.

⁵ Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei.

⁶ Răsplățiți-i așa cum v-a răsplătit ea și dublați-i dublu

conform faptelor ei; în paharul pe care ea l-a umplut, umpleți-i dublu.

⁷ Cât de mult se glorifica pe ea însăși și trăia desfătător, atât de mult chin și întristare să îi dați, fiindcă spune în inima ei: Șed ca împărăteasă și nu sunt văduvă și nicidecum nu voi vedea întristarea.

⁸ Din această cauză, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte și jelire și foamete; și va fi complet arsă cu foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu care o judecă.

⁹ Și împărății pământului, care au curvit și au trăit desfătător cu ea, o vor plânge și se vor lamenta pentru ea când vor vedea fumul arderii ei,

¹⁰ Stând departe de frica chinului ei, spunând: Vai, vai, acea cetate mare, Babilon, acea cetate puternică! Pentru că într-o singură oră și-a venit judecata.

¹¹ Și comercianții pământului vor plânge și vor jeli după ea, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:

¹² Marfă de aur și de argint și de pietre prețioase și de perle și în subțire și purpură și mătase și stacojiu; și tot lemnul de tuia și toate felurile de vase din fildeș și toate felurile de vase din lemnul cel mai prețios și de aramă și fier și marmură,

¹³ Și scorișoară și arome și alifii și tămâie și vin și untdelemn și floarea făinii și grâne și vite și oi și cai și care și sclavi și suflete ale oame-

nilor.

¹⁴ Și fructele după care poftea sufletul tău s-au dus de la tine și toate lucrurile care erau elegante și splendide s-au dus de la tine și nu le vei mai găsi nicidecum.

¹⁵ Comercianții acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea, vor sta departe, din cauza fricii chinului ei, plângând și bocind,

¹⁶ Și spunând: Vai, vai, acea cetate mare, care a fost îmbrăcată în în subțire și purpură și stacojiu și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle!

¹⁷ Pentru că într-o singură oră au fost pustiite asemenea mari bogății. Și fiecare căpitan de vas și toată mulțimea de pe corăbii și marinarii și toți câți fac comerț pe mare, au stat departe,

¹⁸ Și strigau, uitându-se la fumul arderii ei, spunând: Care cetate era asemenea acestei mari cetăți!

¹⁹ Și își aruncau țărână pe capetele lor și strigau, plângând și bocind, spunând: Vai, vai, acea cetate mare în care s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare din cauza măreției ei! Pentru că într-o singură oră s-a pustiit.

²⁰ Bucură-te de ea, cerule și voi sfinți apostoli și profeți, pentru că Dumnezeu a judecat judecata voastră asupra ei.

²¹ Și un înger puternic a luat o piatră ca o piatră mare de moară și a aruncat-o în mare, spunând: Astfel, cu violență

va fi dărâmat Babilonul, acea cetate mare, și nu va mai fi găsită nicidecum.

²² Și vocea harpiștilor și a muzicienilor și a flautiștilor și a trompetiștilor nu va mai fi auzită nicidecum în tine; și niciun meșteșugar, al oricărui meșteșug ar fi el, nu va mai fi găsit nicidecum în tine; și sunetul pietrei de moară nu va mai fi auzit nicidecum în tine;

²³ Și lumina candelii nu va mai străluci nicidecum în tine; și vocea mirelui și a miresei nu va mai fi auzită nicidecum în tine; deoarece comercianții tăi erau oamenii mari ai pământului, pentru că prin vrăjitoriile tale au fost înșelate toate națiunile.

²⁴ Și în ea a fost găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ.

19

¹ Și după aceste lucruri, am auzit o voce puternică, a unei mulțimi mari de oameni în cer, spunând: Aleluia! Salvarea și gloria și onoarea și puterea fie ale Domnului Dumnezeului nostru;

² Pentru că adevărate și drepte sunt judecățile lui, pentru că el a judecat curva cea mare care corupea pământul cu curvia ei și a răzbunat sângele robilor săi din mâna ei.

³ Și din nou au spus: Aleluia! Și fumul ei se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna.

⁴ Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au căzut jos și s-au închinat lui Dumnezeu care șade pe tron, spunând: Amin! Aleluia!

⁵ Și o voce a ieșit din tron, spunând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, voi toți robii lui și voi care vă temeți de el, deopotrivă mici și mari.

⁶ Și am auzit ceva ca vocea unei mulțimi mari și ca vocea multor ape și ca vocea unor tunete tari, spunând: Aleluia, pentru că Domnul Dumnezeul cel atotputernic domnește!

⁷ Să ne veselim și să ne bucurăm și să îi dăm onoare, pentru că a venit nunta Mielului și soția lui s-a pregătit.

⁸ Și i-a fost dat să se îmbrace în in subțire, pur și alb; fiindcă inul subțire este dreptatea sfinților.

⁹ Și mi-a spus: Scrie: Binecuvântați sunt cei ce sunt chemați la cina nunții Mielului. Și mi-a zis: Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.

¹⁰ Și am căzut la picioarele lui pentru a mă închina lui. Iar el mi-a spus: Vezi, nu face aceasta; eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus; închină-te lui Dumnezeu; fiindcă mărturia lui Isus este duhul profeției.

¹¹ Și am văzut cerul deschis și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el era numit Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și face război.

¹² Și ochii lui erau ca flacăra

focului și pe capul lui multe coroane; și avea un nume scris, pe care nimeni nu îl știa, decât el.

¹³ Și era îmbrăcat cu o haină înmuiată, în sânge; și numele lui este chemat Cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁴ Și armatele care erau în cer îl urmau pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și pur.

¹⁵ Și din gura lui iese o sabie ascuțită ca să lovească cu ea națiunile; și el le va conduce cu un toiag de fier; și el calcă în picioare teascul înverșunării și furiei Dumnezeului Cel Atotputernic.

¹⁶ Și avea pe haină și pe coapsa sa un nume scris: ÎMPĂRAT AL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMN AL DOMNILOR.

¹⁷ Și am văzut un înger stând în picioare în soare; și a strigat cu voce tare, spunând tuturor păsărilor care zboară în mijlocul cerului: Veniți și adunați-vă pentru cina marelui Dumnezeu;

¹⁸ Ca să mâncați carnea împăraților și carnea căpeteniilor și carnea războinicilor și carnea cailor și a celor care șed pe ei și carnea tuturor oamenilor, liberi și robi și mici și mari.

¹⁹ Și am văzut fiara și împărații pământului și armatele lor adunați pentru a face război împotriva celui ce ședea pe cal și împotriva armatei lui.

²⁰ Și fiara a fost prinsă, și cu ea profetul fals, care în fața sa lucra miracole, cu care înșela pe cei ce au primit semnul

fiarei și pe cei ce se închinau icoanei sale. Aceștia doi au fost aruncați de vii într-un lac de foc arzând cu pucioasă.

²¹ Și cei rămași au fost uciși cu sabia celui ce șade pe cal, sabie care ieșea din gura sa; și toate păsările s-au săturat cu carnea lor.

20

¹ Și am văzut un înger coborând din cer, având cheia gropii fără fund și un lanț mare în mâna sa.

² Și a prins dragonul, acel șarpe din vechime, care este Diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani,

³ Și l-a aruncat în groapa fără fund și l-a închis și a pus un sigiliu deasupra lui, ca el să nu mai înșele națiunile până se vor împlini cei o mie de ani; și după aceea el trebuie dezlegat pentru puțin timp.

⁴ Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele și le-a fost dată judecată; și am văzut sufletele celor decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și care nu s-au închinat fiarei, nici icoanei sale și nici nu i-au primit semnul pe frunțile lor sau pe mâinile lor; și au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani.

⁵ Dar ceilalți morți nu au înviat până nu s-au terminat cei o mie de ani. Aceasta este cea dintâi înviere.

⁶ Binecuvântat și sfânt este cel ce are parte în cea dintâi înviere; asupra acestora moartea a doua nu are putere, ci ei vor fi preoți ai

lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani.

⁷ Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea lui,

⁸ Și va ieși pentru a înșela națiunile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, Gog și Magog, să îi adune pentru bătălie, pe ei, al căror număr este ca nisipul mării.

⁹ Și au urcat peste lărgimea pământului și au încercuit tabăra sfinților și preaiubita cetate; dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a mistuit.

¹⁰ Și diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în lacul de foc și pucioasă, unde sunt fiara și profetul fals, și vor fi chinuiți zi și noapte pentru totdeauna și întotdeauna.

¹¹ Și am văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea pe el, de la fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit pentru ele.

¹² Și am văzut pe cei morți, mici și mari, stând în picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este cartea vieții; și au fost judecați morții din cele ce erau scrise în cărți, conform cu faptele lor.

¹³ Și marea a dat pe morții care erau în ea; și moartea și iadul au dat pe morții care erau în ele; și au fost judecați, fiecare conform cu faptele lor.

¹⁴ Și moartea și iadul au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea a doua.

15 Și cel ce nu a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în lacul de foc.

21

1 Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea nu mai era.

2 Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei.

3 Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și el va locui cu ei și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor.

4 Și Dumnezeu va șterge fiecare lacrimă de la ochii lor; și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plângere, nici nu va mai fi durere, pentru că lucrurile dintâi s-au dus.

5 Și cel ce ședea pe tron, a spus: Iată, eu fac toate lucrurile noi. Și mi-a spus: Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase.

6 Și mi-a zis: S-a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu îi voi da în dar celui însetat din izvorul apei vieții.

7 Cel ce învinge, va moșteni toate; și eu voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul meu.

8 Dar fricoșii și cei care nu cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii și idolatrii și toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde

cu foc și pucioasă, care este a doua moarte.

9 Și a venit la mine unul dintre cei șapte îngeri, care aveau cele șapte potire pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunând: Vino aici, îți voi arăta mireasa, soția Mielului.

10 Și m-a dus în duhul la un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea mare, Ierusalimul cel Sfânt, coborând din cer de la Dumnezeu,

11 Având gloria lui Dumnezeu; și lumina ei era asemenea celei mai prețioase pietre, asemenea pietrei de jasp, limpede precum cristalul;

12 Și avea un zid mare și înalt și avea douăsprezece porți, și la porți doisprezece îngeri și nume scrise pe ele, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel;

13 La răsărit trei porți, la nord trei porți, la sud trei porți, iar la apus trei porți.

14 Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și în ele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15 Și cel ce vorbea cu mine avea o trestie de aur pentru a măsura cetatea și porțile ei și zidul ei.

16 Iar cetatea se întinde în patru colțuri și lungimea ei este tot atât ca lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei sunt egale.

17 Și a măsurat zidul ei, o

sută patruzeci și patru de coți, după măsura omului, adică a îngerului.

¹⁸ Și construcția zidului ei era de jasp; iar cetatea era de aur pur, asemenea sticlei transparente.

¹⁹ Și temeliiile zidului cetății erau înfrumusețate cu toate felurile de pietre prețioase. Prima temelie era de jasp; a doua, safir; a treia, calcedonie; a patra, smarald;

²⁰ A cincea, sardonix; a șasea, sardiu; a șaptea, crisolit; a opta, beril; a noua, topaz; a zecea, crisopraz; a unsprezecea, hiacint; a douăsprezecea, ametist.

²¹ Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle; fiecare dintre porți era dintr-o singură perlă; și strada cetății era aur pur, ca de sticlă transparentă.

²² Și nu am văzut templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic și Mielul sunt templul ei.

²³ Și cetatea nu are nevoie de soare nici de lună ca să strălucească în ea, fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o și Mielul este lumina ei.

²⁴ Și națiunile celor salvați vor umbla în lumina ei; și împărații pământului își aduc gloria și onoarea în ea.

²⁵ Și nicidecum porțile ei nu se vor închide ziua, căci acolo nu va fi noapte.

²⁶ Și vor aduce gloria și onoarea națiunilor în ea.

²⁷ Și nu va intra nicidecum în ea ceva care spurcă, nici ceva care lucrează urâciune,

sau minciună, decât cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

22

¹ Și mi-a arătat un râu pur al apei vieții, limpede precum cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

² În mijlocul străzii ei și pe fiecare parte a râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de fructe, dându-și rodul în fiecare lună; și frunzele pomului erau pentru vindecarea națiunilor.

³ Și nu va mai fi vreun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea; și robii lui îi vor servi;

⁴ Și vor vedea fața lui; și numele lui va fi pe frunțile lor.

⁵ Și nu va fi noapte acolo; și nu vor avea nevoie de candela, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu le dă lumină; și vor domni pentru totdeauna și întotdeauna.

⁶ Și mi-a spus: Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeul sfinților profeți a trimis pe îngerul său să arate robilor săi lucrurile care trebuie făcute în curând.

⁷ Iată, vin dintr-o dată; binecuvântat este cel ce ține cuvintele profeției acestei cărți.

⁸ Și eu, Ioan, am văzut acestea și le-am auzit. Și când am auzit și am văzut, am căzut jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea.

⁹ Atunci mi-a spus: Vezi, nu face aceasta, fiindcă eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu cei ce țin strâns cuvintele acestor cărți; închină-te lui Dumnezeu.

¹⁰ Și mi-a zis: Nu sigila cuvintele profeției acestei cărți, pentru că timpul este aproape.

¹¹ Cel ce este nedrept, să rămână nedrept; și cel ce este murdar, să rămână murdar; și cel ce este drept, să rămână drept; și cel ce este sfânt, să rămână sfânt.

¹² Și, iată, vin dintr-o dată; și răsplata mea este cu mine, pentru a da fiecăruia așa cum va fi lucrarea lui.

¹³ Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă.

¹⁴ Binecuvântați sunt cei ce împlinesc poruncile lui, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porți în cetate.

¹⁵ Iar afară sunt câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și idolatrii și toți cei ce iubesc și practică minciuna.

¹⁶ Eu, Isus, am trimis pe îngerul meu pentru a vă adevăra aceste lucruri în biserici. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David, steaua de dimineață și strălucitoare.

¹⁷ Și Duhul și mireasa zic: Vino! Și cel ce aude să spună: Vino! Și să vină cel ce este însetat. Și oricine voiește, să ia apa vieții în dar.

¹⁸ Fiindcă eu aduc mărturie fiecărui om care aude cuvintele profeției acestei cărți: Dacă vreun om va adăuga la aceste lucruri, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt scrise în această carte;

¹⁹ Și dacă vreun om va scoate din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea din cartea vieții și din cetatea sfântă și din lucrurile care sunt scrise în această carte.

²⁰ Cel ce adevărește aceste lucruri spune: Cu siguranță, vin dintr-o dată. Amin. Da, vino, Doamne Isuse!

²¹ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.